

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 334

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

19 septembrie 2018

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2017-2018

Ședințele dintre 3 și 6 iulie 2017

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 78, 1.3.2018.

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 4 iulie 2017

2018/C 334/01	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la standardele europene pentru secolul 21 (2016/2274(INI))	2
2018/C 334/02	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la Calea către un cadru paneuropean pentru obligațiunile garantate (2017/2005(INI))	13
2018/C 334/03	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la rolul turismului legat de pescuit în diversificarea activităților de pescuit (2016/2035(INI))	20
2018/C 334/04	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 conținând recomandări adresate Comisiei privind termenele de prescripție pentru accidente rutiere (2015/2087(INL))	30
2018/C 334/05	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 cu recomandări adresate Comisiei referitoare la standarde comune minime privind procedura civilă în Uniunea Europeană (2015/2084(INL))	39
2018/C 334/06	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi (2016/2272(INI))	60
2018/C 334/07	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la abordarea încălcărilor drepturilor omului în contextul crimelor de război și crimelor împotriva umanității, inclusiv genocidul (2016/2239(INI))	69

RO

2018/C 334/08	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la societățile de securitate private (2016/2238(INI))	80
2018/C 334/09	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la condițiile de muncă și locurile de muncă cu contracte precare (2016/2221(INI))	88

Miercuri, 5 iulie 2017

2018/C 334/10	Rezoluția Parlamentului European fără caracter legislativ din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12502/2016 – C8-0517/2016 – 2016/0298(NLE) – 2017/2036(INI))	99
2018/C 334/11	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la răspunsul UE privind HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita C (2017/2576(RSP))	106
2018/C 334/12	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la tema „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale” (2016/2240(INI))	112
2018/C 334/13	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la elaborarea unei ambițioase strategii industriale europene, ca prioritate strategică pentru creștere economică, ocuparea forței de muncă și inovare în Europa (2017/2732(RSP))	124

Joi, 6 iulie 2017

2018/C 334/14	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la Raportul Comisiei pe 2016 privind Turcia (2016/2308(INI))	128
2018/C 334/15	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la cazurile laureaților Premiului Nobel Liu Xiaobo și Lee Ming-che (2017/2754(RSP))	137
2018/C 334/16	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la Eritreea, în special cazul lui Abune Antonios și Dawit Isaak (2017/2755(RSP))	140
2018/C 334/17	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la situația din Burundi (2017/2756(RSP))	146
2018/C 334/18	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la acțiunea UE pentru sustenabilitate (2017/2009(INI))	151
2018/C 334/19	Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la promovarea coeziunii și a dezvoltării în regiunile ultraperiferice ale Uniunii: aplicarea articolului 349 din TFUE (2016/2250(INI))	168

RECOMANDĂRI

Parlamentul European

Miercuri, 5 iulie 2017

2018/C 334/20	Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 5 iulie 2017 privind cea de-a 72-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (2017/2041(INI))	178
---------------	--	-----

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Miercuri, 5 iulie 2017

2018/C 334/21	Decizia Parlamentului European din 5 iulie 2017 privind consultarea informațiilor confidențiale (interpretarea alineatului (5) de la articolul 5 și a articolului 210a din Regulamentul de procedură) (2017/2095(REG))	188
---------------	--	-----

Joi, 6 iulie 2017

2018/C 334/22	Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2017 privind constituirea unei comisii speciale privind terorismul, responsabilitățile, componența și mandatul comisiei (2017/2758(RSO))	189
---------------	---	-----

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 4 iulie 2017

2018/C 334/23	Decizia Parlamentului European din 4 iulie 2017 privind aprobarea numirii lui Mariya Gabriel în calitate de membru al Comisiei (C8-0166/2017 – 2017/0805(NLE))	193
2018/C 334/24	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru între Uniunea Europeană și Kosovo privind principiile generale ale participării Kosovo la programele Uniunii (13391/2016 – C8-0491/2016 – 2013/0115(NLE))	194
2018/C 334/25	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Spania – EGF/2017/001 ES/Castilla y León mining) (COM(2017)0266 – C8-0174/2017 – 2017/2079(BUD))	195
2018/C 334/26	P8_TA(2017)0283 Asistență macrofinanciară în favoarea Republicii Moldova ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Moldova (COM(2017)0014 – C8-0016/2017 – 2017/0007(COD)) P8_TC1-COD(2017)0007 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 iulie 2017 în vederea adoptării Deciziei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Moldova	199

2018/C 334/27	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit (COM(2016)0198 – C8-0146/2016 – 2016/0107(COD))	201
2018/C 334/28	P8_TA(2017)0285 Introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina care completează concesiile comerciale disponibile în temeiul Acordului de asociere (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD)) P8_TC1-COD(2016)0308 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina, care completează concesiile comerciale disponibile în temeiul Acordului de asociere	227
2018/C 334/29	Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017: Înregistrarea excedentului aferent exercițiului financiar 2016 (09437/2017 – C8-0190/2017 – 2017/2061(BUD))	229
Miercuri, 5 iulie 2017		
2018/C 334/30	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 iunie 2017 de înlocuire a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (C(2017)03984 – 2017/2747(DEA))	231
2018/C 334/31	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 iunie 2017 de înlocuire a anexelor I, II, III și IV la Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (C(2017)03982 – 2017/2748(DEA))	232
2018/C 334/32	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a amendamentului de la Kigali la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (07725/2017 – C8-0157/2017 – 2017/0016(NLE))	233
2018/C 334/33	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind acceptarea, în numele Uniunii Europene, a modificării Protocolului din 1999 la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce gradul de acidifiere, eutrofizare și nivelul de ozon troposferic (07524/2017 – C8-0143/2017 – 2013/0448(NLE))	234
2018/C 334/34	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de dialog politic și de cooperare între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12502/2016 – C8-0517/2016 – 2016/0298(NLE))	235
2018/C 334/35	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului de aprobare a încheierii de către Eurojust a Memorandumului de înțelegere dintre Agenția europeană pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție și Eurojust (07536/2017 – C8-0136/2017 – 2017/0804(CNS))	236

2018/C 334/36	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (06182/1/2017 – C8-0150/2017 – 2012/0193(COD))	237
---------------	--	-----

2018/C 334/37	P8_TA(2017)0300 Cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente (COM(2013)0884 – C8-0033/2014 – 2013/0432(COD)) P8_TC1-COD(2013)0432 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2017 în vederea adoptării Directivei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente	238
---------------	--	-----

2018/C 334/38	Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2018 (2017/2043(BUD))	253
---------------	--	-----

Joi, 6 iulie 2017

2018/C 334/39	P8_TA(2017)0311 Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și instituirea Garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și de instituire a Garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD 15 (COM(2016)0586 – C8-0377/2016 – 2016/0281(COD)) P8_TC1-COD(2016)0281 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), a garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD . . .	263
---------------	---	-----

2018/C 334/40	P8_TA(2017)0312 Utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite utilizări permise ale operelor și altor obiecte protejate prin drepturi de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (COM(2016)0596 – C8-0381/2016 – 2016/0278(COD)) P8_TC1-COD(2016)0278 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Directivei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională	264
---------------	---	-----

Schimbul transfrontalier între Uniune și țări terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu probleme de vedere sau cu alte dizabilități de lectură ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind schimbul transfrontalier între Uniune și țările terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și altor obiecte ale protecției prin drepturi de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimare (COM(2016)0595 – C8-0380/2016 – 2016/0279(COD))

P8_TC1-COD(2016)0279

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului privind schimbul transfrontalier între Uniune și țările terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimare 265

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în Uniunea Europeană (COM(2016)0686 – C8-0035/2017 – 2016/0338(CNS)) 266

Legenda simbolurilor utilizate

*	Procedura de consultare
***	Procedura de aprobare
***I	Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
***II	Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
***III	Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2017-2018

Ședințele dintre 3 și 6 iulie 2017

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 78, 1.3.2018.

TEXTE ADOPTATE

Marți, 4 iulie 2017

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2017)0278

Standardele europene pentru secolul 21

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la standardele europene pentru secolul 21 (2016/2274(INI))

(2018/C 334/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (Directiva NIS),
- vând în vedere raportul Comisiei din 1 iunie 2016 către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 în perioada 2013-2015 (COM(2016)0212),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 1 iunie 2016 intitulat „Analiza punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 în perioada 2013-2015 și fișe informative” (SWD(2016)0126),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1 iunie 2016 intitulată „Standardele europene pentru secolul 21” (COM(2016)0358),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 1 iunie 2016 intitulat „Valorificarea potențialului standardelor europene în domeniul serviciilor în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor din Europa” (SWD(2016)0186),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1 iunie 2016 intitulată „Programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană pentru 2017” (COM(2016)0357),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 1 iunie 2016 intitulat „Punerea în aplicare a acțiunilor prevăzute în programul de lucru al Uniunii pentru 2016 privind standardizarea europeană, inclusiv actele de punere în aplicare și mandatele transmise organizațiilor europene de standardizare” (SWD(2016)0185),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 aprilie 2016 intitulată „Priorități de standardizare în sectorul TIC pentru piața unică digitală” (COM(2016)0176),

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere inițiativa comună privind standardizarea din cadrul Strategiei privind piața unică, astfel cum este menționată în Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2015 intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” (COM(2015)0550),
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European intitulat „Standarde europene pentru secolul XXI”,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European intitulat „Standardizarea europeană pentru 2016”,
 - având în vedere Strategia Comisiei pentru 2014-2017 privind programele informatice cu sursă deschisă ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru transport și turism (A8-0213/2017),
- A. întrucât sistemul european de standardizare reprezintă unul dintre elementele centrale pentru realizarea pieței unice; întrucât acțiunea Comisiei de a stabili o viziune comună pentru standardizarea europeană este rezultatul direct al celor zece priorități ale Comisiei Juncker și, în special, al priorităților privind piața unică digitală conectată și al Strategiei privind piața unică;
- B. întrucât un sistem european de standardizare deschis, favorabil incluziunii, transparent și orientat în principal către piață, bazat pe încredere și conformitatea corespunzătoare joacă un rol determinant în satisfacerea nevoii resimțite tot mai puternic în cadrul politicilor și legislației europene în domeniile industrial, economic, social și ecologic de standarde care să fie în măsură să contribuie la siguranța, inovarea, interoperabilitatea, sustenabilitatea și accesibilitatea produselor pentru persoanele cu handicap și să amelioreze calitatea vieții cetățenilor, consumatorilor și lucrătorilor;
- C. întrucât un sistem european de standardizare eficient ar trebui să se bazeze pe un parteneriat și o cooperare strânsă între sectorul industrial, autoritățile publice, organismele de standardizare și alte părți interesate, cum ar fi organizațiile din anexa III recunoscute în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1025/2012;
- D. întrucât standardele europene trebuie elaborate în cadrul unui sistem deschis, favorabil incluziunii și transparent, bazat pe consensul între toate părțile interesate, cu scopul de a defini cerințe tehnice sau de calitate cu caracter strategic pe care produsele, procesele de producție, serviciile sau metodele actuale sau viitoare să le poată respecta;
- E. întrucât în comunicarea Comisiei privind prioritățile de standardizare în sectorul TIC pentru piața unică digitală este recunoscută valoarea standardelor deschise, dar nu se include o definiție a noțiunii de standard deschis; întrucât s-a dovedit că existența unor standarde deschise este importantă pentru crearea și dezvoltarea internetului și a serviciilor pe internet, care au stimulat, la rândul lor, inovații și perspective societale și economice;
- F. întrucât folosirea soluțiilor de acordare de licențe pentru software și hardware cu sursă deschisă ar trebui și poate să ajute societățile și administrațiile europene să-și asigure un acces mai bun la bunurile și serviciile digitale;
- G. întrucât un sistem european de standardizare modern și flexibil este o componentă utilă pentru o politică industrială europeană ambițioasă și reînnoită și pentru funcționarea pieței unice; întrucât standardele pot consolida competitivitatea, creșterea, concurența echitabilă și inovarea UE la nivel global și pot sprijini calitatea, performanța întreprinderilor, în special a IMM-urilor și protecția consumatorilor, a lucrătorilor și a mediului;

⁽¹⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 56.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/info/european-commissions-open-source-strategy_ro

Marti, 4 iulie 2017

- H. întrucât în Europa coexistă două sisteme diferite de elaborare a standardelor, și anume unul bazat pe principiul delegării naționale implementat de Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (CENELEC) și celălalt, bazat pe calitatea de membru contra cotizației părților interesate dezvoltat de Institutul European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI); întrucât este necesar să se evalueze sistemele de elaborare a standardelor în raport cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 pentru a se identifica problemele și bunele practici existente;
- I. întrucât Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 a îmbunătățit procesul de standardizare prin integrarea, pentru prima dată, a părților interesate din societate și a IMM-urilor în cadrul temeiului juridic al sistemului european de standardizare;
- J. întrucât standardele din domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC), care sunt dezvoltate îndeosebi la nivel global, fac posibilă crearea unor soluții interoperabile pentru produse complementare și pentru diferitele părți ale unui anumit produs, fapt deosebit de important pentru dezvoltarea „internetului obiectelor” (IO); întrucât fragmentarea standardelor și soluțiile brevetate sau semiînchise împiedică creșterea și utilizarea IO și este, așadar, necesar să se elaboreze o abordare strategică față de standardizarea din domeniul TIC, pentru a răspunde nevoilor deceniului următor, permițând UE să-și păstreze un rol de lider în cadrul sistemului mondial de standardizare;
- K. întrucât publicarea de documente și de date face parte din responsabilitățile și obiectivele de transparență ale guvernelor, inclusiv răspunderea, posibilitatea reproducerii, sustenabilitatea și fiabilitatea acțiunilor guvernamentale; întrucât documentele sau datele trebuie publicate în formate deschise și standardizate pentru a se evita situațiile de blocaj în cazul în care un produs informatic sau un furnizor nu mai există din punct de vedere comercial și pentru a le permite astfel entităților independente să aplice aceste formate în diverse modele de dezvoltare și de afaceri, inclusiv în cele bazate pe sursa deschisă, astfel încât să se asigure continuitatea proceselor guvernamentale și administrative;
- L. întrucât sectorul transporturilor s-a situat în prima linie a dezvoltării și implementării standardelor necesare pentru crearea spațiului european unic al transporturilor,

Considerații generale

1. salută pachetul cuprinzător al Comisiei privind standardizarea care, împreună cu Comunicarea privind standardele TIC și cu inițiativa comună privind standardizarea, urmărește crearea unei politici europene coerente și simple în materie de standardizare pentru a conserva multiplele elemente de succes ale acesteia, a-i soluționa deficiențele și a găsi echilibrul just între dimensiunile europeană, națională și internațională; subliniază că orice viitoare revizuire a sistemului european de standardizare (SES) ar trebui să se bazeze pe punctele forte ale sistemului actual, care reprezintă o bază solidă pentru realizarea unor îmbunătățiri, fără a se opera modificări radicale care să submineze valorile fundamentale ale sistemului;
2. recunoaște caracterul specific și importanța SES din perspectiva tuturor părților interesate, inclusiv a sectorului industrial, IMM-urilor, consumatorilor și a lucrătorilor și solicită Comisiei să se asigure că sistemul european va continua să existe și că dispune de resurse suficiente pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, contribuind, printre altele, la interoperabilitatea, securitatea juridică și aplicarea unor garanții corespunzătoare pentru întreprinderi și consumatori, precum și pentru libera circulație a tehnologiilor informației; invită Comisia să garanteze, în cursul revizuirii cadrului financiar multianual (CFM), un buget sustenabil pentru SES;
3. salută Masa rotundă pe tema relevanței pentru piață a standardelor (SMARRT) din cadrul Inițiativei comune privind standardizarea, care permite desfășurarea unui dialog între Comisie și sectorul industrial, pe deplin transparent pentru părțile interesate, cu privire la subiectele din programul de lucru al Comitetului pentru standarde;
4. ia act de faptul că standardele constituie un instrument voluntar și adaptat la condițiile de pe piață care oferă cerințe tehnice și orientări, a căror utilizare facilitează conformitatea bunurilor și serviciilor cu legislația europeană și sprijină politicile europene atunci când sunt elaborate în mod responsabil, transparent și favorabil incluziunii; subliniază însă că standardele nu pot fi considerate ca făcând parte din dreptul UE, deoarece legiuitorul stabilește legislația și politicile cu privire la nivelul de protecție a consumatorului, sănătății, siguranței, mediului și a datelor, precum și nivelul incluziunii sociale;

Marți, 4 iulie 2017

5. recunoaște rolul pe care îl au formatele deschise și standardizate în îndeplinirea de către guverne, administrații și instituțiile europene a obligațiilor de transparență; invită statele membre să încerce să aplice standarde comune în domeniul administrației digitale, axându-se mai ales pe organismele sistemului judiciar și pe autoritățile locale; subliniază că standardele deschise sunt esențiale pentru elaborarea în continuare a datelor guvernamentale deschise și a politicilor privind orașele inteligente; evidențiază că documentele și datele trebuie, prin urmare, să fie publicate în formate deschise și standardizate, care pot fi implementate cu ușurință pentru a facilita reutilizarea datelor; subliniază rolul achizițiilor publice și al soluțiilor bazate pe standarde deschise pentru a evita dependența de un anumit furnizor;
6. este ferm convins că datele deschise continuă să reprezinte un element esențial, în special în sectorul transporturilor, pentru a beneficia de toate avantajele pieței unice digitale, cum ar fi promovarea și dezvoltarea transportului multimodal; subliniază, prin urmare, că trebuie consolidată securitatea juridică, în special în ceea ce privește proprietatea și responsabilitatea; solicită Comisiei, în consecință, să publice, fără întârziere, o foaie de parcurs privind dezvoltarea de standarde menite să armonizeze datele legate de transport și interfețele de programare finanțate din fonduri publice pentru a stimula inovațiile care utilizează intensiv datele și furnizarea de noi servicii de transport;
7. subliniază faptul că actualul sistem de acreditare a instituțiilor de testare nu garantează întotdeauna că produsele și serviciile de pe piață care aplică în mod voluntar standardele europene sunt conforme cu standardele respective; regretă faptul că inițiativa comună privind standardizarea (ICS) și programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană (PLAU) nu acorda atenție acreditării instituțiilor și standardelor de testare și solicită Comisiei să țină seama de acest aspect atunci când propune noi inițiative;
8. consideră că standardele deschise trebuie să se bazeze pe deschiderea procesului de standardizare și dezvoltarea și disponibilitatea unor standarde de implementare și utilizare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și cu principiile OMC; ia act de intenția Comisiei, exprimată în Foaia de parcurs privind brevetele esențiale pentru standarde (BES), de a clarifica problemele legate de FRAND și acordarea licențelor BES; încurajează Comisia, împreună cu organizațiile de standardizare europene (OSE) și comunitățile *Open Source* să caute modalități adecvate de a conlucra;
9. subliniază că sistemul european de standardizare trebuie să-și aducă contribuția la inovarea europeană, să sporească nivelul de competitivitate al Uniunii, să consolideze poziția Europei în cadrul comerțului internațional și să fie în beneficiul bunăstării cetățenilor săi; prin urmare, consideră important ca Europa să își mențină rolul-cheie în sistemul internațional de standardizare și subliniază importanța promovării standardelor europene la nivel mondial în procesul de negociere a acordurilor comerciale cu țările terțe; subliniază că sistemul european de standardizare poate beneficia, de asemenea, de acordurile de parteneriat stabilite de organismele europene de standardizare cu organizațiile de standardizare din țări terțe și ia act de faptul că articolele 13 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 prevăd deja implicarea a numeroase organizații care dezvoltă standarde (ODS) pentru achizițiile publice în domeniul TIC; recomandă organismelor europene de standardizare să ia în considerare o cooperare mai strânsă cu organismele naționale de standardizare (ONS), inclusiv cu organismele de standardizare asociate, în cazul în care există posibilități de apropiere; încurajează Comisia, statele membre și organismele europene de standardizare să continue să depună eforturi pentru crearea unor standarde globale, acordând totodată atenție contextului regional și relevanței standardului atunci când se implică în activitățile de standardizare;
10. subliniază faptul că cooperarea internațională în materie de standarde contribuie la asigurarea transparenței, a eficienței și a coerenței și creează un context favorabil concurenței pentru sectorul industrial – un bun exemplu fiind Forumul mondial pentru armonizarea regulamentelor privind vehiculele al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU, WP.29), care a fost constituit pentru sectorul TIC;
11. subliniază că standardele adoptate de organizațiile internaționale sunt elaborate de obicei în afara sferei Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 și recomandă organizațiilor de standardizare europene să le aprobe numai în urma unui proces intern de omologare în care să fie implicate părțile interesate, cum ar fi organizațiile menționate în anexa III, mai ales în cazul standardelor armonizate care sprijină punerea în aplicare a legislației europene;
12. consideră că OSE ar trebui să elaboreze în toate circumstanțele standarde cuprinzătoare, sustenabile, sigure și de înaltă calitate, care să asigure accesul și tratamentul echitabil al tuturor părților interesate, precum și un impact redus la minimum asupra mediului și protecția adecvată a datelor cu caracter personal și a vieții private;
13. consideră că implicarea Comisiei și a statelor membre în industria europeană este esențială pentru a facilita adoptarea unor standarde globale cu o amprentă europeană în definirea și lansarea de tehnologii 5G;

Marti, 4 iulie 2017

14. regretă faptul că diferențele dintre standardele naționale, precum cele din sectorul transportului de marfă și al logisticii, rămân o barieră pe piața internă și, de aceea, invită Comisia și organizațiile de standardizare europene să elaboreze standarde corespunzătoare pentru a armoniza condițiile la nivel național, acolo unde se consideră necesar, cu scopul de a înlătura orice bariere posibile de pe piața internă; subliniază, în acest sens, necesitatea de a urmări o armonizare intermodală a standardelor;

15. evidențiază, în plus, că, pe lângă a preveni fragmentarea pieței, standardizarea poate contribui semnificativ la reducerea sarcinilor administrative și a costurilor de transport pentru toate întreprinderile (de exemplu, prin documente în format electronic) și pentru IMM-uri în special, și poate facilita punerea în aplicare corectă a legislației UE (de exemplu, prin tahografe digitale sau sisteme electronice de taxe);

16. ia act de faptul că Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 a îmbunătățit caracterul favorabil incluziunii al SES, permițând IMM-urilor, consumatorilor, lucrătorilor și organizațiilor de protecție a mediului să participe activ la procesul de standardizare și încurajează continuarea acestei direcții pentru ca toți să fie reprezentanți în mod adecvat și să poată participa la sistemul de standardizare și, prin urmare, să valorifice toate beneficiile standardizării; invită Comisia și organismele europene și naționale de standardizare să identifice cele mai bune modalități de a realiza acest obiectiv și să abordeze provocările legate de implicarea mai profundă, inclusiv lipsa sensibilizării;

17. salută eforturile ETSI de a oferi acces facil IMM-urilor europene, precum și strategia pe termen lung (2016-2021) a Institutului, care abordează în mod specific colaborarea intersectorială;

18. recunoaște că s-a îmbunătățit viteza de introducere a standardelor și reamintește că este important să se ajungă la echilibrul adecvat între necesitatea de a se asigura elaborarea în timp util a standardelor și necesitatea ca acestea să fie de o înaltă calitate;

19. consideră că, în plus față de bunele practici existente în comunitățile din domeniul standardizării, transparența și răspunderea sistemului de standardizare pot fi îmbunătățite și mai mult prin sporirea gradului de cunoaștere de către public a standardelor propuse, implicarea corespunzătoare și din timp a tuturor părților interesate vizate și îmbunătățirea calității cererilor de standardizare;

20. invită, de asemenea, Comisia să acorde atenție și să ofere asistență țărilor candidate în eforturile acestora de armonizare a standardelor lor cu standardele europene, pentru a reduce la minimum blocajele existente;

Standardele din domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC)

21. salută Comunicarea privind prioritățile de standardizare în sectorul TIC, care stabilește o abordare strategică a standardizării pentru tehnologiile TIC, dar îi solicită Comisiei să identifice în mod clar alinierea dintre această comunicare și planul de acțiune privind TIC, pachetul „Standarde pentru secolul XXI” și programul anual de lucru;

22. observă că procesul recent de convergență a tehnologiilor și digitalizarea societății, întreprinderilor și serviciilor publice estompează separarea tradițională dintre standardizarea generală și standardizarea TIC; consideră că standardizarea în domeniul TIC ar trebui să facă parte dintr-o strategie europeană în domeniul digital pentru a genera economii de scară, economii la buget și o mai bună competitivitate și inovare a întreprinderilor europene, precum și pentru a îmbunătăți interoperabilitatea transsectorială și transfrontalieră a bunurilor și serviciilor prin elaborarea mai rapidă, în mod deschis și competitiv a unor standarde voluntare, care să poată fi adoptate cu ușurință de IMM-uri;

23. subliniază nevoia unei cooperări sporite în cadrul comunității de standardizare din sectorul TIC, îndeosebi între organismele de standardizare europeană, și invită aceste organisme să elaboreze un program de lucru anual comun, în care să identifice domenii transversale de interes comun;

24. subliniază că procesele de standardizare deschise, voluntare, favorabile incluziunii și axate pe consens și-au demonstrat eficacitatea ca vector al inovării, interconectivității și implementării de tehnologii și reamintește că este la fel de important să se asigure investiții adecvate și cunoștințe specializate în domeniul tehnologiilor de vârf, precum și dezvoltarea acestora din urmă și să fie sprijinite IMM-urile;

25. îndeamnă Comisia să solicite OSE să contribuie la standarde de înaltă calitate, interoperabile și deschise pentru a combate fragmentarea și a încuraja adoptarea lor pe scară largă și să recunoască mediul existent și diversele modele de afaceri care sprijină dezvoltarea tehnologiilor digitale, aceasta urmând să contribuie la sustenabilitatea din punct de vedere social, economic și de mediu a lanțurilor valorice TIC și să confirme angajamentul față de interesul public de a asigura protecția datelor cu caracter personal și a vieții private;

Marți, 4 iulie 2017

26. subliniază că este extrem de necesar ca politica de standardizare în sectorul TIC să fie adaptată evoluțiile de pe piață și cele în materie de politici, ceea ce va duce la realizarea unor obiective europene importante în materie de politici pentru care este nevoie de interoperabilitate, cum ar fi accesibilitatea, securitatea, e-business, e-guvernarea, e-sănătatea și transporturile; recomandă Comisiei și OES să acorde prioritate standardelor în domeniile 5G, cloud computing-ului, internetului obiectelor, datelor și securității cibernetice, precum și în domeniile verticale, cum ar fi „conducerea automată și conectată a vehiculelor și sistemele inteligente de transport”, „orașele inteligente”, „energia inteligentă”, „sistemele avansate de fabricație” și „mediile de locuit inteligente”;

27. subliniază necesitatea de a crea un ecosistem TIC deschis, interoperabil, bazat pe cele cinci standarde TIC prioritare, încurajând concurența în crearea de valoare, pe baza căreia să se dezvolte inovarea; consideră că:

- standardele în domeniul 5G ar trebui să permită un veritabil schimb de generații în ceea ce privește capacitatea, fiabilitatea și viteza, permițând tehnologiei 5G să facă față creșterii preconizate a traficului de date și diferitelor cerințe ale serviciilor ce se vor baza pe aceasta;
- standardele de securitate cibernetică ar trebui să facă posibilă securitatea de la stadiul conceperii și să respecte principiile de protejare a vieții private începând cu momentul conceperii, să sprijine rezistența rețelelor și gestionarea riscurilor și să facă față înmulțirii rapide a amenințărilor cibernetice din toate evoluțiile TIC;
- standardele în domeniul cloud ar trebui să fie convergente pentru a permite interoperabilitatea în toate aspectele acestei tehnologii, permițând astfel portabilitatea;
- standardele în materie de date ar trebui să sprijine fluxurile de date interdisciplinare transsectoriale pentru a obține o mai bună interoperabilitate a datelor și a metadatelor, inclusiv semantificarea, și să contribuie la construirea unei arhitecturi de referință pentru volume mari de date;
- standardele în domeniul internetului obiectelor ar trebui să contracareze actuala fragmentare fără să obstrucționeze inovarea într-un sector în dezvoltare rapidă;

28. recunoaște că rețelele eficiente de comunicații 5G depind în mod esențial de existența unor standarde comune pentru a asigura interoperabilitatea și securitatea, însă reamintește faptul că dezvoltarea unei rețele de foarte înaltă capacitate constituie coloana vertebrală a unei rețele 5G fiabile;

29. observă că, pentru a avea succes, o economie bazată pe date depinde de un ecosistem TIC mai extins, inclusiv de experți cu un nivel înalt de educație și de persoane calificate pentru a elimina decalajul digital și excluziunea digitală;

30. încurajează Comisia să elaboreze statistici pentru a evalua mai bine impactul digitalizării și al TIC asupra transporturilor și turismului;

31. este conștient de creșterea numărului platformelor, grupurilor, reuniunilor și canalelor destinate standardelor TIC; invită Comisia să raționalizeze numărul platformelor și mecanismelor de coordonare care se ocupă de standardizare și să implice organizațiile de standardizare în noile inițiative, pentru a se evita dublarea eforturilor depuse de părțile interesate; subliniază necesitatea unei mai bune coordonări a standardelor TIC și a priorităților de standardizare între diferite organizații și îndeamnă Comisia să informeze prompt părțile interesate cu privire la stadiul în care au ajuns inițiativele în curs în materie de standarde în domeniul TIC;

32. evidențiază faptul că digitalizarea se desfășoară într-un ritm rapid și este un factor important al economiei; subliniază importanța digitalizării eficiente a industriilor verticale pentru a aduce beneficii IMM-urilor și, în special, consumatorilor la nivel european, național, regional și local, precum și necesitatea de a reprezenta în mod corespunzător preocupările lor în cadrul standardizării TIC la nivel internațional;

33. sprijină intenția Comisiei de a examina inițiative precum un sistem de etichetare și certificare sigur pentru IO, care poate contribui la întărirea încrederii în nivelul de protecție a vieții private și de securitate de la un capăt la altul al unui dispozitiv IO, oferind clasificări măsurabile și comparabile privind eventualele riscuri legate de funcționarea și utilizarea unui dispozitiv sau a serviciu IO; consideră că acestea ar trebui să fie elaborate dacă sunt relevante și dacă dispozitivele IO ar putea avea un impact asupra infrastructurii pertinente în temeiul cerințelor prevăzute în Directiva privind securitatea rețelelor și a informației, care ar trebui să servească drept bază pentru definirea cerințelor de securitate; ia act de faptul că o astfel de etichetă trebuie să poată fi adaptată la schimbările tehnologice viitoare și să țină seama de standarde globale acolo unde este cazul;

Marti, 4 iulie 2017

34. invită Comisia să preia rolul de lider în promovarea standardelor intersectoriale și translingvistice și în sprijinirea serviciilor fiabile, sigure și care respectă dreptul la viața privată;

35. pentru aceasta, sprijină elaborarea unor cerințe minime specifice și măsurabile care să ia în considerare sustenabilitatea și fiabilitatea pe termen lung ale dispozitivelor și serviciilor IO, precum și standardele din acest sector ce vizează securitatea informatică și standardele de sustenabilitate; o astfel de listă ar trebui să includă, de exemplu, angajamentul de a pune la dispoziție actualizări într-o perioadă de timp minimă după cumpărare, angajamentul fabricantului sau al furnizorului ca, după constatarea și notificarea unei vulnerabilități, să pună la dispoziție o actualizare într-o anumită perioadă de timp; în acest scop, Comisia ar trebui să analizeze posibilitatea autoreglementării în cadrul sectorului, având în vedere rapiditatea cu care evoluează standardele și tehnologiile în sectorul TIC și diversitatea modelelor de dezvoltare și de afaceri, incluzând cele bazate pe sursă deschisă, întreprinderile nou înființate și IMM-urile;

36. ia act de preocupările privind securitatea cibernetică și de caracteristicile specifice ale amenințărilor din sectorul transporturilor; îndeamnă Comisia să abordeze aceste caracteristici specifice în momentul adoptării recomandărilor privind standardele pentru securitatea cibernetică, preconizate pentru sfârșitul anului 2017, ca un prim pas spre o strategie cuprinzătoare privind securitatea cibernetică în sectorul transporturilor;

37. constată că standardizarea în sectorul TIC va aduce beneficii pentru dezvoltarea serviciilor legate de transport și turism, precum și a soluțiilor de transport multimodal; invită Comisia ca, acționând împreună cu OSE, să acorde o mai mare importanță acestei evoluții, atunci când pune în aplicare planul său de acțiune prioritară pentru standardizare în sectorul TIC și, în special, să analizeze rolul potențial al standardizării în sprijinirea schimbărilor tehnologice și a noilor modele de afaceri care apar în sectorul turismului; invită Comisia să ia rapid măsuri pentru promovarea dezvoltării serviciilor integrate și inteligente de emiteră a titlurilor de călătorie și de informare, precum și a noilor concepte de mobilitate, precum „mobilitatea ca serviciu” (Mobility-as-a-Service);

38. observă că, odată cu utilizarea tot mai intensă a internetului, a serviciilor bancare online, a rețelelor de socializare și a inițiativelor de tip e-sănătate, cetățenii se simt tot mai preocupați de securitatea și de viața lor privată; observă, prin urmare, că standardele din domeniul TIC trebuie să reflecte principiile protecției persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date;

39. invită Comisia să includă în rândul priorităților de standardizare a domeniului TIC integrarea digitală a proceselor de fabricație și încurajează elaborarea de standarde deschise pentru protocolul de comunicare și pentru formatele de date în vederea integrării digitale a echipamentelor de fabricare, astfel încât să se asigure o interoperabilitate deplină între echipamente și dispozitive;

40. recunoaște existența anumitor preocupări, în special în ceea ce privește TIC și brevetele esențiale pentru standarde (BES) și recunoaște că o politică solidă, echitabilă și rezonabilă în domeniu DPI va încuraja investițiile și inovarea și va facilita implementarea pieței unice digitale și a noilor tehnologii, îndeosebi în ceea ce privește implementarea tehnologiei 5G și a dispozitivelor IO, deoarece acestea depind în mare măsură de standardizare; subliniază că este esențial să se mențină un cadru de standardizare echilibrat și practici eficiente de acordare a licențelor pentru BES bazate pe metodologia FRAND (practici echitabile, rezonabile și nediscriminatorii) și să fie abordate preocupările legitime ale licențiatorilor BES, cât și ale beneficiarilor acestor licențe, asigurându-se, în același timp, că procesul de standardizare oferă condiții de concurență echitabile, în care toate societățile, indiferent de mărime, inclusiv IMM-urile, să poată colabora în mod reciproc avantajos; încurajează eforturile Comisiei de a garanta că interoperabilitatea între componentele digitale poate fi realizată prin diferite tipuri de soluții de acordare a licențelor și de modele de afaceri;

41. îndeamnă Comisia să clarifice fără întârziere elementele de bază ale unei metodologii echitabile, eficiente și executorii de acordare a licențelor structurată pe principiile FRAND, luând în considerare interesele titularilor de drepturi și ale celor care implementează standarde, care includ BES, de a avea o rentabilitate corectă a investiției și o amplă disponibilitate a tehnologiilor dezvoltate într-un proces de standardizare sustenabil și deschis; invită Comisia să ia act de hotărârea CJUE în cauza C-170/13 (Huawei v. ZTE) prin care se găsește echilibrul corect între interesele deținătorilor de BES și entitățile care pun în aplicare standardele pentru a fi evitate încălcările brevetelor și a asigura soluționarea eficientă a litigiilor; invită, de asemenea, Comisia să îmbunătățească definiția privind informațiile referitoare la domeniul de aplicare al brevetelor și să abordeze problemele legate de asimetria informațiilor dintre IMM-uri și marile întreprinderi, să îmbunătățească transparența declarațiilor privind brevetele esențiale pentru standarde și să amelioreze calitatea informațiilor cu privire la relația dintre BES și produse; consideră că orice compensație acordată dezvoltatorilor de standarde trebuie să se bazeze pe condiții echitabile, proporționale și nediscriminatorii și pe redevențe transparente,

Marți, 4 iulie 2017

rezonabile, previzibile și sustenabile, cu excepția cazului în care dezvoltatorii decid să ofere standardul disponibil fără compensații financiare; recunoaște, cu toate acestea, că există diverse modele de afaceri, cum ar fi acordarea de licențe fără redevențe și implementarea soluțiilor software cu sursă deschisă și, în consecință, dezbaterile și legislația ar trebui să recunoască în continuare folosirea tuturor modelelor pe o bază care include drepturile tuturor sectoarelor pieței și ale titularilor de DPI;

42. subliniază necesitatea de a adopta o abordare bazată pe dovezi privind supravegherea și dezvoltarea ulterioară a cadrului de acordare a licențelor cu scopul de a garanta un ecosistem dinamic care să genereze valoare adăugată și locuri de muncă;

43. invită Comisia să publice rapoarte bianuale ilustrând cazuri depistate de: (a) utilizare neautorizată a BES (adică încălcări) pe o perioadă de minimum 18 luni; și (b) probleme legate de accesul la standarde din cauza nerespectării sistematice a angajamentelor FRAND;

44. invită Comisia să încheie dezbaterile privind „necesitatea percepută” a unui cloud în domeniul științei și să ia imediat măsuri, în strânsă cooperare cu statele membre, privind Cloudul european deschis în domeniul științei care ar trebui să integreze perfect rețelele, datele și sistemele informatice extrem de performante existente și serviciile legate de e-infrastructură din diferite domenii științifice într-un cadru de politici și standarde TIC comune;

Standardele europene pentru secolul 21

45. salută pachetul de măsuri privind standardizarea elaborat de Comisie și intitulat „Standarde pentru secolul XXI” și este de părere că sistemul de standardizare ar trebui să capete un caracter mai transparent, deschis și favorabil incluziunii, pentru a integra pe deplin preocupările cetățenilor, ale consumatorilor și ale IMM-urilor;

46. își exprimă regretul că nu a fost consultat înainte de adoptarea pachetului și îndeamnă instituțiile europene să alinieze diferitele inițiative într-un singur program de lucru strategic și global pentru a se evita dublarea acțiunilor și a politicilor; subliniază că comisia competentă din cadrul Parlamentului European poate juca un rol important în controlul public al standardelor armonizate comandate de Comisie;

47. solicită o mai mare consolidare, coerență și îmbunătățire a exactității PLAU;

48. subliniază că următorul PLAU trebuie să abordeze în mod specific acțiunile de ameliorare a coordonării între regimurile standardelor TIC și non-TIC, să contribuie la îmbunătățirea normelor diferitelor ONS și să promoveze caracterul favorabil incluziunii al OSE prin acordarea unui atenții sporite rolului jucat de părțile interesate enumerate la articolul 5;

49. subliniază importanța dialogului interinstituțional pentru pregătirea PLAU și încurajează eforturile de implicare, înainte de adoptarea PLAU, a tuturor părților interesate relevante în cadrul unui forum anual privind standardizarea pentru a discuta despre noile domenii, despre provocările actuale și despre îmbunătățirile necesare în procesul de standardizare;

50. încurajează statele membre să investească în strategii naționale de standardizare, ceea ce va ajuta și va încuraja sectorul public, organismele de standardizare, părțile interesate din cadrul societății, IMM-urile și mediul academic de la nivel național să elaboreze și să pună în practică planuri de acțiune individuale privind standardizarea;

51. salută ICS și recomandă ca și Parlamentul să fie invitat să participe și să contribuie la aceasta și subliniază că normele unor astfel de parteneriate de tip public-privat trebuie respectate de toate părțile implicate, inclusiv de instituțiile UE; invită Comisia să preia inițiativa în ceea ce privește punerea în practică a principalelor măsuri și recomandări din ICS și să informeze Parlamentul până la sfârșitul lui 2017 cu privire la progresele realizate;

52. salută angajamentul asumat în cadrul ICS privind elaborarea unui studiu referitor la impactul economic și social al standardelor și al utilizării acestora, inclusiv informații despre politicile, riscurile și rezultatele în ceea ce privește calitatea vieții, aspectele sociale și cele care îi privesc pe angajați; invită Comisia să își întemeieze studiul pe date cantitative și calitative și să analizeze atât modelul de afaceri al procesului de standardizare, cât și diferitele modele financiare, inclusiv oportunitățile și provocările pentru a furniza acces facil la standardele armonizate;

Mărti, 4 iulie 2017

53. subliniază că standardizarea este recunoscută tot mai mult drept un factor cu o contribuție semnificativă la cercetare și dezvoltare, care îndeplinește un rol important în reducerea decalajelor dintre cercetare și piață, promovează diseminarea și valorificarea rezultatelor cercetării și creează bazele pentru continuarea inovării;

54. solicită Comisiei să adopte politici care să elimine obstacolele excesive din sectoarele inovatoare pentru a stimula investițiile în cercetare și dezvoltare, precum și în standardizarea UE; observă că industriile verticale ar trebui să își elaboreze propriile foi de parcurs pentru standardizare, bazându-se pe procese conduse de sectoarele industriale, care, dacă vor fi animate de ideea de a obține standarde comune, au potențialul de a deveni standarde la nivel mondial; consideră că organismele UE de standardizare ar trebui să joace un rol special în acest proces;

55. îndeamnă părțile la ICS să coreleze într-un mod mai eficace cercetarea și inovarea cu prioritățile de standardizare;

56. consideră că licențele și cunoștințele deschise constituie cele mai bune instrumente pentru stimularea inovării și a dezvoltării tehnologiei; încurajează institutele de cercetare care beneficiază de fonduri din partea UE să utilizeze brevete și licențele deschise, pentru a asigura un rol mai important în stabilirea standardelor;

57. sprijină măsurile al căror scop este îmbunătățirea sinergiei dintre comunitățile de standardizare și cele de cercetare și promovarea standardelor într-o etapă timpurie a proiectelor de cercetare; încurajează organismele naționale de standardizare să promoveze standardizarea în rândul cercetătorilor și al comunității de inovare, inclusiv în rândul organizațiilor guvernamentale și al agențiilor de finanțare pertinente și recomandă ca în cadrul Orizont 2020 să fie elaborat un capitol specific dedicat standardizării;

58. îndeamnă Comisia să încurajeze OSE să asigure că standardele în domeniul serviciilor relevante pentru piață reflectă ponderea tot mai mare a serviciilor în cadrul economiei și sunt elaborate cu scopul de a îmbunătăți siguranța și calitatea serviciilor și de a acorda prioritate domeniilor în care sunt aduse cele mai mari prejudicii consumatorilor, fără a se încălca cerințele naționale de reglementare existente, mai ales dispozițiile privind dreptul muncii sau acordurile și contractele colective de muncă; recunoaște, de asemenea, faptul că standardele pentru servicii răspund adesea împrejurărilor naționale specifice, iar elaborarea lor depinde de nevoile pieței, de interesele consumatorilor și de interesul public; subliniază că dezvoltarea standardelor europene pentru servicii ar trebui să contribuie la funcționarea pieței interne a serviciilor, crescând, în același timp, transparența, calitatea și competitivitatea și promovând concurența, inovarea și protecția consumatorilor;

59. subliniază faptul că procesul de standardizare din Europa trebuie să includă standarde care să îmbunătățească accesibilitatea fără obstacole a transporturilor și a serviciilor de transport pentru persoanele cu handicap și persoanele în vârstă;

60. consideră că evoluția rapidă a lumii moderne, cu creșterea complexității tehnice, duce la dezvoltarea unui număr tot mai mare standarde și de platforme pentru procesarea specificațiilor care nu corespund organismelor de standardizare recunoscute în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și că în prezent există mai multe cereri în ceea ce privește implicarea IMM-urilor și a microîntreprinderilor; subliniază că este important să se sprijine măsurile menite să îmbunătățească accesul IMM-urilor la mijloacele de elaborare și de utilizare a standardelor;

61. subliniază importanța interconectării platformelor și a bazelor de date la nivel european, permițând o mai bună interoperabilitate a rețelelor și a sistemelor;

62. consideră că standardizarea sectorului TIC presupune nu doar stabilirea cerințelor privind produsele, ci și dezvoltarea de tehnologii inovatoare;

63. subliniază faptul că măsurile (tehnice) uniforme contribuie la reducerea costurilor de dezvoltare, producție și certificare și la evitarea dublării sarcinilor;

64. subliniază că îmbătrânirea demografică înregistrată în Europa impune integrarea sistematică în procesul de elaborare a standardelor a nevoilor persoanelor în vârstă și ale persoanelor cu handicap și ale altor membri vulnerabili ai societății, standardele reprezentând un instrument adecvat pentru asigurarea existenței unei societăți active și sănătoase în Europa și pentru îmbunătățirea accesibilității produselor și serviciilor pentru cetățeni;

Marți, 4 iulie 2017

65. subliniază că inovarea în sectorul transporturilor și turismului oferă oportunități enorme și are un efect pozitiv asupra societății și întreprinderilor europene, în special asupra IMM-urilor și întreprinderilor nou înființate și insistă asupra nevoii de dezvoltare a unor noi standarde, acolo unde este posibil, prin adoptarea unei abordări intersectoriale și de susținere a standardizării pentru a asigura punerea în aplicare corectă a inițiativelor UE în domeniul digitalizării, cum ar fi sistemele inteligente de transport cooperative (C-STI) și dezvoltarea aplicațiilor de transport în cadrul sistemelor de navigație prin satelit ale UE (Galileo și EGNOS);

Organizațiile de standardizare europene

66. salută rolul jucat de OSE, dar încurajează adoptarea de noi inițiative menite să le îmbunătățească gradul de deschidere, de accesibilitate și de transparență și recomandă ca activitatea lor să se orienteze în funcție de interesele europene;

67. recunoaște că principiul delegării naționale este fundamental pentru sistemul european, dar avertizează că există diferențe în privința resurselor, a cunoștințelor tehnice și a implicării părților interesate la nivel național și recomandă ca activitatea delegațiilor naționale să fie completată;

68. recunoaște importanța introducerii la timp a standardelor, precum și a includerii trimerilor în Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (JO) în cazul standardelor armonizate; este conștient de faptul că trimerile la standarde apar din ce în ce mai rar în JO și solicită Comisiei să investigheze și să soluționeze motivele care stau la baza acestui lucru și să elimine sarcinile inutile; recomandă, în acest sens, o mai mare implicare a experților Comisiei și a consultanților privind noua abordare în procesul de standardizare și solicită Comisiei să dezvolte, în cooperare cu OSE, orientările referitoare la evaluare pentru a ajuta diferitele departamente din cadrul Comisiei, OSE și consultanții privind noua abordare să evalueze standardele într-un mod coerent;

69. reiterează că existența unor căi de atac transparente și accesibile dezvoltă încrederea în OSE și în procesele de stabilire a standardelor;

70. încurajează utilizarea noilor tehnologii ale informației și comunicațiilor în vederea îmbunătățirii accesibilității și transparenței proceselor de standardizare, cum ar fi instrumentul de instruire electronic al CEN și CENELEC destinat IMM-urilor; consideră că utilizarea instrumentelor digitale poate înlesni participarea părților interesate la elaborarea de standarde și poate asigura informații privind activitățile de standardizare prevăzute, cele aflate în curs și cele finalizate;

Recomandări strategice

71. solicită Comisiei să consolideze sinergiile și coordonarea dintre instituțiile europene, OSE, ONS și toate organizațiile relevante ale părților implicate prin intermediul forumului anual privind standardizarea, recunoscând totodată contextul internațional al standardelor; recunoaște că marea majoritate a standardelor sunt elaborate voluntar ca răspuns la nevoile pieței și ale consumatorilor și se pronunță în favoarea acestui model;

72. solicită aplicarea strictă a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 în ceea ce privește recunoașterea organizațiilor din anexa III, precum și publicarea rapoartelor prevăzute la articolul 24 din regulament;

73. îndeamnă Comisia să armonizeze în totalitate condițiile pentru organizațiile din anexa III și să asigure eliminarea de facto a obstacolelor din calea implicării lor efective în procesul de standardizare;

74. recomandă ca statutul, drepturile și obligațiile organizațiilor din anexa III care decurg din calitatea de membru, cum ar fi dreptul la o cale de atac, competențe consultative, dreptul la un aviz înainte ca un standard să fie adoptat și accesul la comitetele tehnice și grupurile de lucru, să fie revizuite în cadrul OSE pentru a evalua dacă acestea îndeplinesc cerințele Regulamentului (UE) nr. 1025/2012;

75. invită OSE să se asigure că acordurile ISO-CEN (Viena) și CENELEC (Frankfurt) nu vor împiedica și nici nu vor periclita participarea organizațiilor din anexa III sau a ONS la procesele de standardizare;

76. invită Comisia și statele membre să promoveze, să faciliteze finanțarea și să accelereze dezvoltarea infrastructurii necesare, inclusiv prin modernizare, transformare și re tehnologizare, pentru introducerea pe piață a unor noi tehnologii susținute de standardele europene (de exemplu, infrastructura pentru combustibili alternativi), în conformitate cu cerințele în materie de siguranță, sănătate și protecție a mediului; subliniază faptul că infrastructura este o investiție pe termen lung și că standardizarea acestora ar trebui prin urmare să asigure un nivel maxim de interoperabilitate și să permită evoluțiile tehnologice viitoare și aplicarea acestora;

Mărti, 4 iulie 2017

77. invită Comisia să colaboreze OSE și ONS pentru a promova puncte de contact ușor de utilizat pentru accesul la standarde, care să poată acorda asistență și informații utilizatorilor de standarde cu privire la standardele disponibile și specificațiile generale ale acestora și care să îi poată ajuta să identifice standardele care se potrivesc cel mai bine nevoilor lor, precum și îndrumări cu privire la aplicarea lor; recomandă, de asemenea, să fie organizate campanii de informare și educare la nivel național și la nivelul UE pentru a promova rolul standardelor și încurajează statele membre să includă în sistemele lor naționale de învățământ cursuri pertinente de formare profesională privind standardele;

78. solicită Comisiei să dezvolte activități de supraveghere tehnologică în scopul de a stabili utilitatea standardizării în ceea ce privește viitoarele evoluții ale activității TIC, să faciliteze fluxul și transparența informațiilor necesare în vederea pătrunderii pe piață a acestor tehnologii și a funcționării lor și, în acest sens, să promoveze mecanisme de evaluare ușor accesibile și ușor de utilizat prin internet;

79. recomandă ca ONS să examineze posibilitatea acordării accesului la standarde în măsura în care utilizatorul standardelor poate să aprecieze relevanța acestora; recomandă insistent ca, atunci când stabilesc nivelul taxelor pentru standarde, ONS și OSE să țină seama de nevoile IMM-urilor și ale părților interesate care nu le utilizează în scopuri comerciale;

80. invită Comisia să elaboreze un registru european în care să fie enumerate, în toate limbile oficiale ale UE, standardele europene existente, fiind incluse, de asemenea, informații cu privire la activitățile de standardizare aflate în curs în cadrul OSE, mandatele de standardizare existente, progresele realizate și deciziile care conțin obiecții formale;

81. solicită Comisiei să monitorizeze evoluțiile internaționale în privința standardizării în domeniul TIC și, dacă este necesar, să sprijine participarea și coordonarea părților interesate europene care dețin poziții de frunte în cadrul organismelor de standardizare competente și în proiecte de standardizare importante din punct de vedere strategic, pentru a promova modelul și interesele europene în privința reglementării; încurajează folosirea Forumului multipartit privind standardizarea în domeniul TIC pentru a reuni OSE și organisme internaționale de standardizare în domeniul TIC;

82. încurajează adoptarea de către UE a Modelului de arhitectură de referință pentru industrie 4.0 pentru digitalizarea industriei europene;

83. solicită statelor membre să utilizeze standardele europene din domeniul TIC în procedurile de achiziții publice pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor publice și pentru a promova tehnologiile inovatoare; subliniază însă că prin utilizarea standardelor nu ar trebui să se impună bariere suplimentare, în special pentru micile întreprinderi care doresc să participe la procedurile de achiziții publice;

84. solicită instituțiilor UE, guvernelor naționale și OSE să elaboreze orientări privind formarea pentru a ajuta factorii de decizie să elimine consecințele rezultate în urma utilizării unor metode de lucru disparate în diferite departamente și instituții, precum și să creeze o cultură a standardizării și o înțelegere a modului în care funcționează procesele de standardizare și a situațiilor în care pot fi utilizate standardele;

o

o o

85. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0279

Către un cadru paneuropean pentru obligațiunile garantate**Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la Calea către un cadru paneuropean pentru obligațiunile garantate (2017/2005(INI))**

(2018/C 334/02)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul ABE din 20 decembrie 2016 privind obligațiunile garantate: recomandări privind armonizarea cadrelor pentru obligațiuni garantate în UE („Covered Bonds: recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU” – EBA-Op-2016-23),
- având în vedere documentul de consultare al Comisiei din 30 septembrie 2015 privind obligațiunile garantate în Uniunea Europeană și documentul nedatat al Comisiei „Sinteza contribuțiilor la consultarea publică privind «obligațiunile garantate»” („Summary of contributions to the public consultation on «Covered Bonds»”),
- având în vedere raportul Comisiei din 20 octombrie 2015 prezentat în temeiul articolului 503 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: Cerințe de capital pentru obligațiunile garantate (COM(2015)0509),
- având în vedere avizul ABE din 1 iulie 2014 referitor la tratamentul preferențial privind cerințele de capital aplicat obligațiunilor garantate (Opinion of the European Banking Authority on the preferential capital treatment of covered bonds – EBA/Op/2014/04),
- având în vedere raportul ABE din 1 iulie 2014 referitor la obligațiunile garantate și tratamentul privind cerințele de capital: răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2013 cu privire la articolul 503 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la recomandarea E a CERS din decembrie 2012 privind finanțarea instituțiilor de credit [„EBA Report on EU Covered Bond Frameworks and Capital Treatment – Response to the Commission's call for advice of December 2013 related to Article 503 of the Regulation (EU) No 575/2013 and to the ESRB Recommendation E on the funding of credit institutions of December 2012 (ESRB/12/2)"]
- având în vedere Directiva 2014/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de modificare a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește funcțiile de depozitar, politicile de remunerare și sancțiunile ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (4) (denumită în continuare „Directiva OPCVM”),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾, în special articolul 129, (denumit în continuare „CRR”),
- având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽³⁾, în special articolul 44 alineatul (2),
- având în vedere articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2205 al Comisiei din 6 august 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare ⁽⁴⁾,
- având în vedere articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1178 al Comisiei din 10 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 257, 28.8.2014, p. 186.⁽²⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.⁽³⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.⁽⁴⁾ JO L 314, 1.12.2015, p. 13.⁽⁵⁾ JO L 195, 20.7.2016, p. 3.

Mărti, 4 iulie 2017

- având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit ⁽¹⁾ (denumit în continuare „actul delegat privind LCR”),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0235/2017),
- A. întrucât obligațiunile garantate sunt instrumente cu un istoric îndelungat de rate reduse de nerambursare și plăți fiabile care contribuie la finanțarea a aproximativ 20 % din creditele ipotecare europene și au reprezentat pasive de peste 2 000 miliarde EUR în Europa în 2015; întrucât aproximativ 90 % din obligațiunile garantate de la nivel mondial sunt emise în nouă țări europene;
- B. întrucât obligațiunile garantate au jucat un rol esențial în finanțarea instituțiilor de credit, în special în perioada crizei financiare; întrucât obligațiunile garantate au menținut niveluri ridicate de securitate și de lichiditate în timpul crizei financiare, fapt care se datorează calității reglementărilor naționale; întrucât episodul din perioada 2008-2014 al marjelor crescânde ale prețurilor obligațiunilor garantate între statele membre nu reprezintă o dovadă incontestabilă a fragmentării pieței, deoarece marjele s-au corelat în mare măsură cu marjele obligațiunilor de stat și se poate doar să fi reflectat riscurile subiacente din portofoliile de acoperire; întrucât o sensibilitate la risc adecvată a prețurilor obligațiunilor garantate în toate statele membre este dovada unor piețe funcționale și bine integrate;
- C. întrucât există investiții transfrontaliere semnificative pe piețele europene ale obligațiunilor garantate; întrucât obligațiunile garantate dispun de o bază de investitori diversificată unde băncile ocupă un loc de frunte, cu o cotă de piață de aproximativ 35 % între 2009 și 2015; întrucât cota de piață a administratorilor de active, a societăților de asigurări și a fondurilor de pensii a scăzut cu aproape 20 de puncte procentuale, fiind înlocuită, în esență, de investiții mai ridicate ale băncilor centrale în obligațiuni garantate;
- D. întrucât obligațiunile garantate reprezintă instrumente de datorie atractive deoarece sunt exceptate de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă menționat la articolul 44 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare – până la nivelul garanției din portofoliul de acoperire; întrucât obligațiunile garantate care sunt în conformitate cu articolul 129 din CRR beneficiază de un tratament preferențial privind ponderea de risc;
- E. întrucât un factor pentru cererea băncilor de obligațiuni garantate este tratamentul preferențial în materie de reglementare aplicat acestora în actul delegat privind LCR, care le permite băncilor să includă obligațiunile garantate în rezerva de lichidități, chiar dacă nu sunt eligibile în ceea ce privește LCR în temeiul normelor de la Basel;
- F. întrucât programele de obligațiuni garantate sunt, în anumite condiții, scutite de cerințele de marjă inițială împotriva riscului de credit al contrapărții în tranzacțiile cu instrumente financiare derivate;
- G. întrucât obligațiunile garantate pot, la latitudinea fiecărui stat membru, să fie scutite de cerințele UE referitoare la expunerile mari;
- H. întrucât pozițiile creditorilor bancari chirografari sunt afectate în mod negativ de grevarea cu sarcini a activelor din cauza supragaranțării, dar nu și de principiul finanțării prin îndatorare cu portofolii de acoperire segregate; întrucât astfel de operațiuni, atunci când implică raporturi între valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului cu mult sub 100 % îmbunătățesc în general pozițiile creditorilor bancari chirografari în măsura în care aceste rezerve nu sunt necesare pentru a satisface creanțele în raport cu portofoliul de acoperire;
- I. întrucât obligațiunile garantate ocupă un loc important în partea de active a bilanțurilor multor bănci; întrucât este esențial pentru stabilitatea financiară ca aceste active să rămână la nivelul maxim de siguranță și lichiditate; întrucât acest obiectiv nu ar trebui să fie subminat de inovații privind obligațiunile garantate care să permită emitenților să transfere riscurile către investitori după cum doresc;

⁽¹⁾ JO L 11, 17.1.2015, p. 1.

Marți, 4 iulie 2017

- J. întrucât emisiunile de obligațiuni garantate cu prelungiri ale scadenței condiționate [structuri de tip „soft-bullet” și de tip „pass-through” condiționat (CPT)] au crescut cu 8 % pe an și au ajuns la o cotă de piață de 45 % în aprilie 2016; întrucât astfel de opțiuni diminuează riscul de lichiditate în portofoliile de acoperire necorelate, reduc cerințele privind supragarantarea și contribuie la evitarea vânzărilor în regim de urgență; întrucât, cu toate acestea, prelungirile scadenței transferă riscul emitentului către investitori; întrucât un tratament preferențial în materie de reglementare ar trebui acordat numai instrumentelor de datorie deosebit de sigure;
- K. întrucât legislația UE nu include o definiție exactă a obligațiunilor garantate;
- L. întrucât piețele de obligațiuni garantate au rămas în urmă în statele membre în care nu există o tradiție de emitere a unor astfel de obligațiuni sau a căror creștere este împiedicată de riscul suveran sau de condiții macroeconomice dificile;
- M. întrucât se este bine cunoscut faptul că cadrele naționale pentru obligațiuni garantate sunt foarte diferite, în special în ceea ce privește aspectele tehnice precum nivelul supravegherii publice;
- N. întrucât un cadru la nivelul UE pentru obligațiunile garantate trebuie să urmărească cele mai înalte standarde;
- O. întrucât există mai multe cadre naționale de mare succes pentru obligațiuni garantate, care se bazează pe factori istorici și juridici și sunt integrate parțial în legislația națională; întrucât aceste cadre naționale împărtășesc caracteristici fundamentale, în special dublul recurs, segregarea portofoliilor de acoperire cu active cu risc scăzut și supravegherea publică specială; întrucât extinderea acestor principii la alte tipuri de instrumente de datorie s-ar putea dovedi benefică;
- P. întrucât armonizarea nu ar trebui să se bazeze pe o abordare unică, deoarece aceasta ar putea determina o reducere importantă a diversității produselor și ar putea influența în mod negativ piețele naționale care funcționează cu succes; întrucât armonizarea ar trebui să respecte principiul subsidiarității;
- Q. întrucât participanții pe piață au luat inițiative destinate să stimuleze dezvoltarea piețelor de obligațiuni garantate, cum ar fi crearea, în 2013, a etichetei „Obligațiune garantată” (CBL) și a modelului armonizat de asigurare a transparenței (HTT);
- R. întrucât, în urma unui proces de supraveghere, ABE a identificat cele mai bune practici pentru emiterea și supravegherea obligațiunilor garantate și a evaluat alinierea cadrelor naționale cu aceste practici;
- S. întrucât, ca răspuns la consultarea publică desfășurată de Comisie, marea majoritate a părților interesate s-au opus armonizării complete, iar investitorii au subliniat valoarea diversității produselor; întrucât părțile interesate au manifestat un sprijin prudent față de legislația UE, cu condiția ca aceasta să se bazeze pe principii, să dezvolte cadrele existente, și să respecte în special caracteristicile cadrelor naționale,

Observații generale și poziții

1. subliniază faptul că investițiile interne și transfrontaliere în obligațiunile garantate au funcționat bine pe piețele din UE în temeiul actualului cadru legislativ; evidențiază faptul că ar trebui menținută diversitatea unor produse solide și sigure;
2. evidențiază că o armonizare obligatorie a modelelor naționale sau înlocuirea lor cu unul european ar putea duce la consecințe negative neintenționate pentru piețele al căror succes actual depinde de integrarea legislației în materie de obligațiuni garantate în dreptul intern; insistă asupra faptului că un cadru european mai integrat ar trebui să se limiteze la o abordare principială, care stabilește obiectivele, dar lasă ca metodele și mijloacele să fie detaliate prin transpunerea în dreptul intern; subliniază că acest cadru ar trebui să se bazeze pe standarde de înaltă calitate și să țină seama de cele mai bune practici, pornind de la regulile naționale care funcționează bine, fără a le perturba; subliniază că posibilul nou cadru european pentru obligațiunile garantate, aliniat la cele mai bune practici, ar trebui să fie un reper pentru piețele tinere și să îmbunătățească calitatea obligațiunilor garantate;
3. solicită elaborarea unei directive UE care să facă o distincție clară între cele două tipuri de obligațiuni garantate existente în prezent, și anume:

Mărti, 4 iulie 2017

- (a) obligațiuni garantate (denumite în continuare „obligațiuni garantate premium” – PCB), care nu se situează sub standardele stabilite în prezent la articolul 129 din CRR; și
- (b) obligațiuni garantate (denumite în continuare „obligațiuni garantate obișnuite” – OCB), care nu respectă cerințele stabilite pentru PCB, dar nu se situează sub standardele stabilite în prezent la articolul 52 alineatul (4) din Directiva OPCVM;

subliniază că PCB ar trebui să beneficieze în continuare de reglementare preferențială în raport cu OCB și că acestea ar trebui să beneficieze de reglementare preferențială în raport cu alte forme de datorii garantate; recunoaște potențialul tuturor instrumentelor de datorie care respectă Directiva OPCVM pentru atingerea obiectivelor uniunii piețelor de capital;

4. invită statele membre să protejeze eticheta „obligațiuni garantate” (atât pentru PCB, cât și pentru OCB), asigurându-se că în legislația națională obligațiunile garantate sunt instrumente de datorie foarte lichide și aproape lipsite de riscuri; propune ferm ca instrumentele de datorie acoperite de active care sunt mult mai riscante decât datoria publică și creditele ipotecare [de exemplu, investițiile în infrastructură negarantate de guvern sau credite pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri)] să nu fie etichetate „obligațiuni garantate”, ci, eventual, „titluri garantate europene”; susține principiul conform căruia portofoliile de acoperire pentru PCB și OCB ar trebui să fie garantate în întregime prin active de natură durabilă care pot fi evaluate și recuperate;

5. invită Comisia să includă în directivă principiile unui cadru juridic pentru titlurile garantate europene, cum ar fi dublul recurs, supravegherea publică specială, autonomia patrimonială în caz de faliment și cerințe de transparență; solicită statelor membre să integreze aceste principii în legislația națională și în procedurile lor de insolvență; subliniază că un cadru juridic solid pentru titlurile garantate europene ar avea potențialul de a le face pe acestea mai transparente, mai lichide și mai rentabile decât titlurile de valoare care fac uz de prevederi contractuale; subliniază că acest lucru ar putea sprijini titlurile garantate europene să finanțeze activități mai riscante, cum ar fi creditele pentru IMM-uri, creditele de consum sau investițiile în infrastructură care nu dispun de garanții guvernamentale; constată că titlurile garantate europene ar fi exceptate de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă menționat la articolul 44 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare;

6. încurajează incorporarea în directivă a unor standarde minime de supraveghere care să reflecte cele mai bune practici identificate pentru obligațiunile garantate; încurajează convergența practicilor de supraveghere la nivelul UE;

7. solicită ca directiva să crească gradul de transparență în ceea ce privește informațiile referitoare la activele din portofoliul de acoperire și la cadrul juridic menit să asigure dublul recurs și segregarea activelor respective în cazul insolvenței sau rezoluției emitentului; insistă, în plus, în această privință, ca directiva să se bazeze pe principii și să se concentreze doar pe cerințele în materie de informații;

Definirea PCB, OCB, a titlurilor garantate europene și a cadrului lor de reglementare

8. invită Comisia să prezinte o propunere de cadru european privind obligațiunile garantate (directivă), care să definească PCB, OCB și titlurile garantate europene simultan, pentru a evita perturbarea pieței în timpul etapelor de tranziție; invită Comisia să includă în această definiție toate principiile comune de mai jos realizabile pe parcursul vieții acestui instrument emis, independent de eventualele tratamente preferențiale:

(a) PCB, OCB și titlurile garantate europene sunt garantate în întregime prin active grupate într-un portofoliu de acoperire;

(b) dreptul intern ar trebui să asigure dublul recurs, și anume investitorul să aibă:

(i) o creanță asupra emitentului instrumentului de datorie egală cu întreaga obligație de plată;

(ii) o creanță prioritară echivalentă asupra activelor din portofoliul de acoperire (inclusiv asupra activelor de substituie și instrumentelor financiare derivate) în cazul intrării în stare de nerambursare a emitentului;

Marți, 4 iulie 2017

în cazul în care aceste creanțe sunt insuficiente pentru a satisface pe deplin obligațiile de plată ale emitentului, creanțele reziduale ale investitorului trebuie să fie de același rang cu creanțele creditorilor chirografari principali ai emitentului;

- (c) separarea efectivă a tuturor activelor din portofoliul de acoperire este asigurată prin contracte cu caracter juridic obligatoriu care sunt ușor de executat în caz de insolvență sau de rezoluție a emitentului; aceleași prevederi se vor aplica și în cazul tuturor activelor de substituție și instrumentelor financiare derivate care acoperă riscurile portofoliului de acoperire;
- (d) PCB, OCB și titlurile garantate europene sunt autonome patrimonial în caz de faliment, și anume se garantează că obligațiile de plată ale emitentului nu sunt accelerate automat în caz de rezoluție sau de insolvență a emitentului;
- (e) supragarantarea care reflectă riscurile specifice și a PCB, OCB și titlurilor garantate europene se aplică într-o măsură care urmează să fie stabilită în legislația națională; valoarea tuturor activelor din portofoliul de acoperire trebuie să fie întotdeauna mai mare decât valoarea obligațiilor de plată nerambursate; metodele de evaluare pentru activele din portofoliul de acoperire și frecvența de calcul ar trebui să fie clar definite în legislația națională și ar trebui să țină seama în mod corespunzător de toate riscurile relevante;
- (f) legislația europeană sau națională definește parametrii maximi ai raportului dintre valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului (LTV) pentru activele din portofoliul de acoperire; eliminarea activelor din portofoliul de acoperire care încalcă limitele LTV nu ar trebui să fie obligatorie, ci, mai degrabă, trebuie să se asigure că o astfel de eliminare are loc numai în cazul în care acestea sunt înlocuite cu active eligibile care au cel puțin aceeași valoare de piață;
- (g) o parte dintre activele din portofoliul de acoperire sau dintre facilitățile de lichiditate este suficient de lichidă astfel încât obligațiile de plată ale programului de obligațiuni garantate sau de titluri garantate europene să poată fi îndeplinite în următoarele șase luni, cu excepția cazurilor unde există obligațiuni finanțate în mod echivalent sau obligațiuni de tip „soft-bullet” și de tip „pass-through” condiționat (CPT);
- (h) instrumentele financiare derivate sunt permise numai în scopul acoperirii riscurilor, iar contractele derivate care sunt încheiate de către emitent cu o contraparte în tranzacția cu instrumente financiare derivate și care sunt înregistrate în portofoliul de acoperire nu pot fi reziliate în cazul insolvenței emitentului;
- (i) dreptul intern prevede un cadru robust pentru supravegherea publică specială, precizând autoritatea competentă, monitorul și administratorul special al portofoliului de acoperire, precum și o definiție clară a atribuțiilor și competențelor de supraveghere ale autorității competente, pentru a se asigura că:
 - (i) emitenții dispun de personal calificat și de proceduri operaționale adecvate pentru gestionarea portofoliilor de acoperire, inclusiv în caz de criză, insolvență sau rezoluție;
 - (ii) caracteristicile portofoliilor de acoperire îndeplinesc cerințele aplicabile atât înainte de emiterea instrumentului de datorie, cât și până la scadența acestuia;
 - (iii) conformitatea PCB, OCB și a titlurilor garantate europene cu cerințele relevante (inclusiv în ceea ce privește eligibilitatea activelor de acoperire și acoperirea) face obiectul unei monitorizări permanente, regulate și independente;
 - (iv) emitenții efectuează periodic simulări de criză cu privire la calcularea cerințelor legate de acoperire, ținând seama de principalii factori de risc care afectează instrumentul de datorie, cum ar fi riscul de credit, riscul ratei dobânzii, riscul valutar și riscul de lichiditate;

Atribuțiile și competențele autorității competente și ale administratorului special în cazul insolvenței sau rezoluției emitentului trebuie să fie definite în mod clar;

Marti, 4 iulie 2017

- (j) emitentul are obligația de a divulga, cel puțin de două ori pe an, datele agregate cu privire la portofoliile de acoperire, asigurând un nivel de detaliere care să le permită investitorilor să efectueze o analiză cuprinzătoare a riscurilor; ar trebui oferite informații privind caracteristicile referitoare la riscul de credit, riscul de piață și riscul de lichiditate ale activelor de acoperire, privind contrapărțile care participă la portofoliile de acoperire și privind nivelurile de supragarantare juridică, contractuală și voluntară și ar trebui să existe o secțiune privind instrumentele financiare derivate legate de activele și pasivele din portofoliul de acoperire;
 - (k) scadența poate fi prelungită numai în caz de insolvență sau rezoluție a emitentului și cu aprobarea autorității de supraveghere competente sau în temeiul unor factori declanșatori financiari obiectivi stabiliți de legislația națională și aprobați de autoritatea europeană competentă; condițiile exacte ale prelungirii și eventualele modificări ale cupoanelor, ale scadențelor și ale altor caracteristici ar trebui menționate clar în clauzele și condițiile fiecărei obligațiuni;
9. invită Comisia să includă următoarele principii suplimentare în definiția PCB din directivă:
- (a) instrumentul de datorie este pe deplin garantat cu activele definite la articolul 129 alineatul (1) din CRR și îndeplinește cerințele suplimentare de la articolul 129 alineatele (3) și (7) din CRR; în cazul creditelor rezidențiale susținute de garanții, așa cum este prevăzut la articolul 129 alineatul (1) litera (e) din CRR, nu trebuie să existe obstacole juridice în calea introducerii de drepturi ipotecare principale de către administratorul programului de obligațiuni garantate asupra împrumuturilor în cazul în care emitentul obligațiunii garantate este în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau de rezoluție, iar garanția este, din orice motiv, neonorată; eligibilitatea navelor ca active din portofoliul de acoperire [articolul 129 alineatul (1) litera (g) din CRR] trebuie revizuită;
 - (b) parametrii maximi ai LTV pentru împrumuturile ipotecare incluse în portofoliul de acoperire sunt stabiliți prin legislația europeană în așa fel încât să nu depășească rapoartele LTV stabilite în prezent la articolul 129 din CRR, dar fac obiectul unei revizuii și ajustări periodice, în conformitate cu simulările de criză care se bazează pe evaluările independente ale prețurilor pieței care ar putea predomina pe piețele imobiliare relevante în situații de criză; ar trebui încurajată utilizarea raportului împrumut-valoare ipotecară mai degrabă decât a raportului împrumut-valoare de piață;
10. subliniază că ponderile de risc atribuite obligațiunilor garantate în legislația europeană trebuie să reflecte evaluările în condiții de piață ale riscurilor subiacente; observă că această situație nu se aplică tuturor celorlalte tipuri de instrumente de datorie care beneficiază de un tratament preferențial în materie de reglementare din cauza anumitor caracteristici;
11. invită Comisia să împuternicească autoritățile europene de supraveghere să evalueze respectarea criteriilor privind PCB, OCB și titlurile garantate europene pentru a completa sau chiar a înlocui listele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva OPCVM cu o listă oficială a regimurilor conforme de PCB, OCB și titluri garantate europene la nivel european;
12. invită ABE să emită recomandări pentru regimurile de PCB, OCB și titluri garantate europene privind criteriile de eligibilitate pentru active (inclusiv activele de substituie), raporturile LTV și nivelurile minime eficiente de supragarantare pentru diferite tipuri de active, precum și privind eventuale revizuii ale CRR; invită ABE să furnizeze orientările necesare pentru crearea cadrului public special de supraveghere și administrativ;
13. recomandă înlăturarea barierelor în calea accesului pe piață pentru emitenții care provin de pe piețele de obligațiuni garantate în dezvoltare din afara SEE, prin asigurarea unui tratament echitabil pentru obligațiunile garantate provenite de la emitenți din țări terțe, cu condiția ca, în urma unei evaluări cuprinzătoare, efectuate de către o instituție europeană competentă, să se constate că mediul lor juridic, instituțional și de supraveghere este unul echivalent; recomandă promovarea principiilor esențiale ale legislației europene pentru a stabili un eventual criteriu de referință pentru piețele de obligațiuni garantate la nivel mondial;
14. invită Comisia să propună o revizuire a legislației europene în materie de servicii financiare care să precizeze tratamentul în materie de reglementare al PCB, OCB și titlurilor garantate europene;
15. invită Comisia ca, în momentul evaluării legislației UE în vigoare privind serviciile financiare, să ia în considerare potențialul PCB, al OCB și al titlurilor garantate europene în ceea ce privește atingerea obiectivelor uniunii piețelor de capital;

Marți, 4 iulie 2017

16. invită Comisia să identifice posibilele obstacole la nivel național pentru dezvoltarea sistemelor de obligațiuni garantate și să publice orientări pentru a elimina aceste obstacole, fără a aduce atingere unei administrări corecte și prudente a băncilor;

17. invită Comisia și ABE să reevalueze (posibil în cadrul unei evaluări a impactului) eligibilitatea drepturilor de retenție maritimă asupra navelor ca active din portofoliul de acoperire, astfel cum se prevede la articolul 129 alineatul (1) litera (g) din CRR; este preocupat de faptul că tratamentul preferențial al navelor denaturează concurența cu alte mijloace de transport; solicită Comisiei și ABE să investigheze dacă obligațiunile garantate pentru nave se află pe picior de egalitate cu alte obligațiuni garantate conforme cu CRR în ceea ce privește lichiditatea acestora și evaluările riscurilor realizate de agenții independente de rating și dacă tratamentul preferențial al acestor obligațiuni pe baza eligibilității în ceea ce privește LCR și a ponderilor mai scăzute de risc din CCR este, prin urmare, justificat;

18. invită statele membre să prevadă în dreptul lor național posibilitatea de creare a unor portofolii de acoperire separate, fiecare cuprinzând o clasă omogenă de active (de exemplu, credite rezidențiale); invită statele membre să permită toate activele de acoperire menționate la articolul 129 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din CRR ca active de substituie care contribuie la cerința privind acoperirea, și să specifice clar limite în ceea ce privește calitatea creditului, volumul expunerii și limitele superioare pentru contribuțiile de acoperire ale activelor de substituie;

Sprijinirea transparenței pieței și a convergenței voluntare

19. salută îmbunătățirile metodologiilor de rating al obligațiunilor garantate și extinderea piețelor de rating pentru acestea;

20. subliniază importanța unor condiții competitive egale pentru a asigura o concurență echitabilă pe piețele financiare; evidențiază faptul că legislația europeană nu trebuie să discrimineze între diferite tipuri de instrumente de datorie garantate, cu excepția cazului în care există motive întemeiate să se presupună că acestea diferă fie în ceea ce privește siguranța, fie în ceea ce privește lichiditatea;

21. salută inițiativele piețelor de a elabora standarde și modele armonizate de publicare a informațiilor (de exemplu HTT) pentru a facilita comparația și analiza diferențelor dintre obligațiunile garantate pe teritoriul UE;

22. sprijină elaborarea de către ABE de recomandări pentru standarde de piață și ghiduri de bune practici; încurajează convergența voluntară în acest sens;

23. încurajează efectuarea periodică de simulări de criză pentru portofoliile de acoperire și publicarea rezultatelor simulărilor de criză;

o

o o

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și Autorității Bancare Europene.

Marti, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0280

Rolul turismului legat de pescuit în diversificarea activităților de pescuit

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la rolul turismului legat de pescuit în diversificarea activităților de pescuit (2016/2035(INI))

(2018/C 334/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽³⁾ (Directiva-cadru privind apa),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 iulie 2013 referitoare la Creșterea albastră: consolidarea creșterii durabile în sectoarele de transport marin, maritim și de turism ale UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 mai 2014 intitulată „Inovarea în economia albastră: exploatarea potențialului mărilor și oceanelor noastre de a genera creștere economică și locuri de muncă” (COM(2014)0254),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2010 intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” (COM(2010)0352),
- având în vedere Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2020 și în special obiectivul 4: „Creșterea sustenabilității pescuitului și asigurarea unor mări mai sănătoase”, prin care UE se angajează, printre altele, să elimine efectele negative asupra stocurilor de pește, speciilor, habitatelor și ecosistemelor, inclusiv „oferind stimulente financiare prin intermediul viitoarelor instrumente financiare pentru politica în domeniul maritim și al pescuitului pentru zonele marine protejate (inclusiv zone Natura 2000 și cele stabilite prin acorduri internaționale sau regionale). Aceasta ar putea include refacerea ecosistemelor marine, adaptarea activităților de pescuit și promovarea implicării sectorului în activități alternative, cum ar fi ecoturismul, monitorizarea și gestionarea biodiversității marine și combaterea deșeurilor marine”.
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 septembrie 2012 intitulată „«Creșterea albastră»: oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim” (COM(2012)0494),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 februarie 2014 intitulată „O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier” (COM(2014)0086),

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁽²⁾ JO L 149, 20.5.2014, p. 1.

⁽³⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 419, 16.12.2015, p. 167.

⁽⁵⁾ JO C 75, 26.2.2016, p. 24.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru transport și turism (A8-0221/2017),
- A. întrucât sectorul pescuitului tradițional a suferit o deteriorare progresivă;
- B. întrucât diversificarea a devenit o necesitate pentru mulți pescari care practică pescuitul artizanal pentru ca aceștia să aibă mai multe surse de venit, dat fiind că veniturile lor sunt adesea inadecvate;
- C. întrucât, atunci când se vorbește de diversificare în sectorul pescuitului, este necesar să se țină seama de faptul că o mare parte din sectorul pescuitului depinde aproape în totalitate de formele tradiționale de pescuit;
- D. întrucât majoritatea regiunilor de coastă și insulare se confruntă cu un declin economic sever, care conduce la depopulare, dat fiind că locuitorii acestora se mută în zone în care există oportunități mai bune în materie de angajare și de educație;
- E. întrucât, deși anumite regiuni unde se practică pescuitul costier sunt situate în apropierea unor destinații turistice, acestea nu reușesc să obțină o creștere economică convenabilă, chiar dacă pescuitul și turismul sunt sectoare compatibile;
- F. întrucât turismul legat de pescuit poate contribui la crearea de locuri de muncă, poate promova incluziunea socială, poate îmbunătăți calitatea vieții și poate revitaliza comunitățile care depind de pescuit, mai ales în zonele în care există puține alte activități economice; întrucât aceste posibilități variază în mare măsură în funcție de regiune sau de tipul activității de pescuit ori de dimensiunea navei;
- G. întrucât turismul legat de pescuit poate contribui la reducerea impactului asupra stocurilor de pește și asupra mediului, precum și la îmbunătățirea cunoștințelor și a gradului de sensibilizare a publicului cu privire la nevoia de a proteja mediul și de a conserva patrimoniul cultural; întrucât, în special, pescuitul turistic și serviciile turistice oferite de pescari la țărm pot reprezenta o formă pertinentă de îmbogățire și diversificare a activității de bază în multe regiuni europene;
- H. întrucât activitățile turistice conexe pescuitului pot contribui la creșterea vizibilității pescarilor și la o mai bună apreciere și înțelegere a domeniului lor complex de activitate; întrucât pescuitul turistic și celelalte activități de pescuit legate de turism (serviciile turistice oferite de pescari la țărm, pescuitul de agrement etc.) sunt încă puțin cunoscute de publicul larg, iar consumatorii trebuie sensibilizați cu privire la importanța consumului de pește local obținut în cadrul unui lanț scurt de aprovizionare;
- I. întrucât turismul legat de pescuit poate reprezenta o oportunitate pentru a atrage turiștii prin intermediul unei oferte ample, care să includă de la produse locale la forme de întreprindere compatibile cu mediul;
- J. întrucât gastronomia tradițională asociată cu produsele pescărești și industriile tradiționale de conservare și prelucrare ar putea reprezenta un atu major pentru turismul dezvoltat în jurul industriei pescuitului;
- K. întrucât pescuitul cu undița conferă diverse beneficii sociale și are un impact pozitiv asupra sănătății și a bunăstării umane;
- L. întrucât beneficiile socioeconomice ale turismului legat de pescuit depind intrinsec de variațiile sezoniere, dat fiind că ele sunt obținute în principal pe perioada lunilor de vară; întrucât se pot observa, de-a lungul anului, efectele pozitive ale unei fidelizări îmbunătățite a clienților, fenomen menționat adesea;
- M. întrucât 2018 este Anul european al patrimoniului cultural, care are drept obiectiv sensibilizarea cetățenilor cu privire la istoria europeană și la valorile patrimoniului lor cultural ca resursă comună; întrucât pescuitul tradițional face parte din patrimoniul cultural bogat al Europei și contribuie la identitatea comunităților locale, nu în ultimul rând având în vedere modul în care a ajutat la formarea gusturilor, alimentelor, tradițiilor, istoriei și peisajelor; întrucât acest aspect este amplificat în mod considerabil prin contactele cu turiști;

Mărti, 4 iulie 2017

- N. întrucât Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) sprijină investițiile care ajută pescarii să își diversifice veniturile prin dezvoltarea unor activități complementare, inclusiv prin investiții în echipamente suplimentare de securitate la bordul ambarcațiunilor, pescuitul turistic, serviciile turistice oferite de pescari la țărm, restaurație, serviciile furnizate pentru pescuitul sportiv și de agrement și activitățile didactice legate de pescuit;
- O. întrucât nu există nici o definiție comună, nici un temei juridic pentru turismul legat de pescuit; întrucât, de exemplu, în timp ce în Italia acesta este considerat o activitate profesională, în Franța este clasificat drept activitate ocazională; întrucât, în funcție de statutul său juridic, pot exista diferențe semnificative în ceea ce privește regimul fiscal, procedurile de autorizare, obligațiile în materie de calificare, echipamentele de securitate etc.;
- P. întrucât Directiva-cadru a UE privind apa și Directiva-cadru a UE privind strategia pentru mediul marin impun statelor membre obligația de a asigura o stare bună a apelor costiere și marine; întrucât Directiva privind habitatele impune statelor membre să identifice și să mențină habitatele marine și costiere prin crearea de situri Natura 2000 și prin administrarea acestora;
- Q. întrucât, în majoritatea zonelor marine protejate (ZMP) și a zonelor marine și costiere Natura 2000, sectorul turismului este deosebit de important; întrucât există multe exemple pozitive de gestiune partajată și de parteneriate dintre organismele de gestionare a ZMP și pescarii care practică pescuitul artizanal pentru promovarea pescuitului turistic și a altor mijloace de punere în valoare a pescuitului tradițional pentru scopuri turistice și culturale;
- R. întrucât datele privind turismul legat de pescuit în Europa și în afara acesteia sunt deficitare și nu sunt nici coerente, nici comparabile;
- S. întrucât, în conformitate cu strategia „Creșterea albastră” din 2012, UE a identificat turismul costier și maritim drept un sector-cheie pentru dezvoltarea unei economii sustenabile și bazate pe solidaritate;
- T. întrucât, în 2010, în cadrul comunicării „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european”, Comisia a exprimat necesitatea de a elabora o strategie pentru un turism costier și marin sustenabil;
- U. întrucât, în 2012, Comisia Europeană a lansat o consultare publică cu privire la provocările și oportunitățile pentru turismul costier și maritim în Europa și, în consecință, a emis, la 20 februarie 2014, o comunicare intitulată „O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier”;
- V. întrucât activitățile de pescuit legate de turism sunt realizate de pescari în scopuri comerciale, atât pentru a-și diversifica activitatea, cât și pentru a-și promova și pune în valoare profesia și patrimoniul sociocultural, precum și pentru a îmbunătăți utilizarea sustenabilă a ecosistemelor acvatice, obiective realizate uneori prin transportarea turiștilor pe navele de pescuit; întrucât, deși aceste activități de pescuit implică în mod clar un element turistic și un scop de recreere, nu există nicio definiție clară și normativă a acestora;
- W. întrucât prin termenul de „pescuit turistic” (*pescaturismo* în limba italiană) se înțeleg activitățile de pescuit turistice și de agrement realizate de către pescarii care își desfășoară activitatea în scop comercial și care primesc un număr de turiști la bordul navelor lor pentru a le arăta lumea pescuitului;
- X. întrucât serviciile turistice oferite de pescari la țărm (*ittiturismo* în limba italiană) cuprind inițiative gastronomice și în materie de ospitalitate gestionate de pescari care își desfășoară activitatea în scop comercial; întrucât una dintre principalele diferențe dintre cele două tipuri de turism menționate este faptul că ultimul nu poate să se petreacă la bordul navelor de pescuit;
- Y. întrucât pescuitul de agrement este activitatea desfășurată exclusiv în scopuri de agrement și/sau de competiție, unde se exploatează resursele acvatice vii, dar se interzice vânzarea de produse pescărești sub orice formă; întrucât, deși scopul pescuitului de agrement nu este de a genera profit, acesta este inclus printre activitățile turistice care generează o economie paralelă, care ar trebui să fie exploatată sub administrarea pescarilor profesioniști prin intermediul serviciilor, structurilor și infrastructurii oferite celor care practică pescuitul de agrement; întrucât, cu toate acestea, pescuitul de agrement necontrolat și intensiv în anumite zone poate avea un efect negativ asupra resurselor piscicole;

Marți, 4 iulie 2017

- Z. întrucât nu există statistici fiabile în domeniul socioeconomic sau al mediului privind impactul pescuitului de agrement asupra stocurilor, în special în zonele în care pescuitul de agrement este intensiv, și întrucât nu există norme clare sau verificări exhaustive cu privire la capturi, și cu atât mai puțin cu privire la vânzările ilicite ale capturilor realizate prin pescuitul de agrement folosind căi informale, în general legate de restaurante;

Pescuitul turistic în statele membre ale UE

- AA. întrucât, potrivit unui studiu efectuat în 2015 de Grupul de acțiune costieră (GAC) „Marea din Alpi”⁽¹⁾ privind obiceiurile și opiniile cetățenilor în cadrul bazinului hidrografic GAC, s-a constatat că o treime dintre respondenți consumă pește de mai multe ori pe săptămână, și anume doar patru produse alimentare pescărești, două constând din pești de apă dulce și restul din pești marini (lufăr, somon, merluciu și păstrăv); întrucât pescuitul turistic sensibilizează populația mai bine cu privire la varietatea speciilor de pește și a tradițiilor gastronomice, care adesea nu sunt cunoscute de consumatori în general; întrucât efectul asupra diversificării efortului de pescuit este evident;
- AB. întrucât în Italia s-a înregistrat o creștere constantă a numărului de cereri de autorizare pentru efectuarea de activități turistice legate de pescuit; întrucât, potrivit unui sondaj efectuat recent, regiunile din Italia cu cel mai mare număr de autorizații sunt Liguria (290), Emilia-Romagna, (229), Sardinia (218), Calabria (203), Campania (200) și Sicilia (136); întrucât, în total, numărul autorizațiilor înregistrate între 2002 și 2012 s-a ridicat la 1 600; întrucât în 2003 regiunile cu cel mai mare număr de autorizații au fost Campania (63), Liguria (62), Sicilia (60) și Sardinia (59); după acestea urmează imediat Apulia (46), Calabria (39) și Toscana (37)⁽²⁾;
- AC. întrucât o treime din flota autorizată să desfășoare activități turistice legate de pescuit nu are dreptul să imbarce mai mult de patru pasageri, 29 % din flotă poate primi la bord un număr cuprins între 5 și 8 pasageri, iar restul de 37 % poate să ia la bord între 9 și 12 pasageri⁽³⁾;
- AD. întrucât un număr ridicat de turiști vin aproape exclusiv în iulie și august, motiv pentru care turismul asociat sectorului pescuitului are un pronunțat caracter sezonier și este important să fie impulsionată diversificarea;
- AE. întrucât, asemenea grupelor de vârstă, se observă un nivel de educație mai ridicat în rândul operatorilor din domeniul pescuitului turistic decât în rândul celor care practică doar pescuitul profesional; întrucât peste 30 % dintre comandanți dețin un certificat sau o calificare profesională și au cel puțin cunoștințe de bază de limba engleză (64 %), franceză (34 %), spaniolă (16 %) sau germană (7 %)⁽⁴⁾;
- AF. întrucât în Italia a fost realizat un sondaj care a vizat operatorii cu activități în domeniul pescuitului turistic și s-a constatat că acestea pot avea o influență pozitivă asupra eforturilor de conservare a stocurilor de pește și a ecosistemelor marine, în special prin capturile reduse, dar și, din punct de vedere social, asupra bunăstării fizice și mentale a pescarilor și a familiilor lor prin reducerea orelor de lucru ale pescarilor pe mare⁽⁵⁾;
- AG. întrucât s-a înregistrat o mai mare implicare a femeilor, nu doar în activitățile conexe pescuitului, ci și în dezvoltarea de activități proprii în sectorul turismului legat de pescuit;
- AH. întrucât tinerii pot fi, de asemenea, considerați unul dintre grupurile-țintă pentru dezvoltarea unor destinații turistice de pescuit;

⁽¹⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC «il mare delle Alpi» – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (Sondaj privind obiceiurile și opiniile cetățenilor din regiunea cuprinsă în proiectul GAC „Marea din Alpi”: Analiză a pescuitului turistic în Italia ca instrument al dezvoltării durabile).

⁽²⁾ „L'integrazione della pesca con altre attività produttive – La pescaturismo come modello sociale e culturale”, Cenasca Cisl *et al.*, (2005).

⁽³⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC «il mare delle Alpi» – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (2015).

⁽⁴⁾ „L'integrazione della pesca con altre attività produttive – La pescaturismo come modello sociale e culturale”, Cenasca Cisl *et al.*, (2005).

⁽⁵⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC «il mare delle Alpi» – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (2015).

Marți, 4 iulie 2017

- AI. întrucât pescuitul tradițional este în prezent cea mai puțin cunoscută activitate din sectorul primar și cel puțin studiată și utilizată ca instrument educațional la niveluri de școlarizare de bază și intermediare;
- AJ. întrucât există multe posibilități de introducere a unor activități educaționale referitoare la pescuitul tradițional pe baza unor modele cum ar fi cel al „fermelor pedagogice”;
- AK. întrucât dezvoltarea activităților de pescuit legate de turism depinde în mod fundamental de parteneriate, de grupurile locale de acțiune în sectorul pescuitului (FLAG), în cadrul cărora actorii din domeniul pescuitului și alte părți interesate publice și private de la nivel local elaborează și pun în aplicare o strategie ascendentă, care să fie adaptată și să răspundă la exigențele economice, sociale și de mediu din zona în cauză; întrucât, deși FLAG din UE operează în medii foarte diferite și adoptă strategii foarte diverse, toate, aproape fără excepție, au identificat turismul ca fiind un element esențial pentru dezvoltare;
- AL. întrucât Comisia a înființat Unitatea de sprijin a Rețelei europene a zonelor de pescuit (FARNET) pentru a ajuta la punerea în aplicare a axei 4 a Fondului european pentru pescuit (FEP); întrucât FARNET este o platformă de relaționare pentru zonele de pescuit și sprijină FLAG în elaborarea strategiilor, inițiativelor și proiectelor locale;
- AM. întrucât actorii locali au învățat, datorită FLAG, modul în care oferta turistică a unei zone de pescuit poate evolua pentru a include un pachet complet de activități, putând astfel rămâne atractivă chiar și într-un segment turistic în care concurența este acerbă; întrucât turismul poate deveni, astfel, o importantă sursă de venituri suplimentare pentru comunitățile pescărești, contribuind, în cele din urmă, la dezvoltarea generală a zonelor costiere și insulare;
- AN. întrucât exemple de succes stau mărturie pentru asistența neprețuită asigurată de FLAG pentru comunitățile de pescuit artizanal din Grecia, Italia și Spania; întrucât, în plus, rețeaua FARNET a evidențiat bune practici în Franța, Belgia, Spania, Croația și Italia ⁽¹⁾;
- AO. întrucât în Finlanda s-a adoptat un model de evaluare a impactului activităților turistice conexe pescuitului în funcție de durata călătoriilor, de locurile de ședere și numărul călătorilor; întrucât rezultatele evaluărilor au evidențiat probleme referitoare la definiția termenului de „turist în domeniul pescuitului”, precum și în ceea ce privește modalitatea în care ar trebui să se numere călătoriile realizate ⁽²⁾;
- AP. întrucât se organizează festivaluri în diverse sate costiere din state membre în care este important să se integreze alte mijloace pentru a crește atracția turistică, cum ar fi prin combinarea lor cu alte oferte de calitate în sectorul primar: diseminarea de cunoștințe cu privire la pescuitul artizanal și viața pescarilor, precum și asigurarea contactelor cu culturile tradiționale, inclusiv în ceea ce privește alimentele și vinurile regionale, și cu produse de calitate superioară fabricate de industria de prelucrare și conservare, care să reflecte diversitatea Uniunii Europene;
- AQ. întrucât în Spania s-au creat agenții specializate, cum ar fi „Turismo mariner – Costa del Sol”, pentru a promova industria tradițională a pescuitului și a ajuta localnicii să dezvolte activități turistice legate de acest sector și să facă publicitate la acestea; întrucât agenția respectivă organizează cursuri de gătit la bordul navelor utilizate de pescarii locali, tururi pentru observarea speciilor de pești și activități de pescuit de agrement; întrucât se organizează și vizite ghidate la „Bioparc”, un parc-muzeu creat în mod specific pentru copii, unde aceștia pot învăța noțiuni despre biologia marină, practicile tradiționale de pescuit (unelte și tehnici de pescuit tradiționale) și cultura locală; întrucât reproducerea unor astfel de inițiative și schimbul de expertiză în acest domeniu între statele membre ar fi benefice pentru comunitățile costiere și rurale, în special în regiunile periferice ⁽³⁾;
- AR. întrucât Comisia, Parlamentul și statele membre nu trebuie, prin urmare, să interzică toate tehnicile tradiționale familiale de pescuit artizanal, ci trebuie, în primul rând, să facă o evaluare de impact corespunzătoare, pentru a evita să devină imposibil să se practice forme emergente de pescuit turistic artizanal și autentic cu unelte de pescuit tradiționale;
- AS. întrucât festivalurile de pescuit din Croația, care au loc în timpul lunilor de vară în centrele turistice costiere și insulare, ajută la promovarea tradițiilor de pescuit, a patrimoniului cultural și istoric, a gastronomiei locale și a modului de viață tradițional,

⁽¹⁾ „Socio-economic analysis on fisheries-related tourism in EUSAIR – Nemo project 1M-MED14-11, WP2, Action 2.3”.

⁽²⁾ „Perspectives for the development of tourism activities related to fishing” (Perspectivele de dezvoltare a activităților turistice conexe pescuitului), Parlamentul European, IP/B/PECH/IC/2013-103 (2014).

⁽³⁾ „Perspectives for the development of tourism activities related to fishing” (Perspectivele de dezvoltare a activităților turistice conexe pescuitului), Parlamentul European, IP/B/PECH/IC/2013-103 (2014).

Marți, 4 iulie 2017

1. consideră că este esențial să se restructureze și să se adapteze navele de pescuit în vederea desfășurării de activități turistice, având în vedere faptul că navele trebuie renovate pentru a se garanta siguranța turiștilor și pentru a nu se împiedica desfășurarea activităților de pescuit, asigurând, în același timp, confortul necesar pentru a oferi o experiență plăcută, fără a crește capacitatea lor de pescuit; adaugă, totuși, că modificările de acest tip nu trebuie totuși să genereze restricții pentru pescuitul profesionist, în special atunci când sunt desfășurate în afara sezonului turistic;
2. subliniază potențialul încă neexploatat al turismului legat de pescuit, care poate aduce beneficii considerabile comunităților costiere prin diversificarea surselor de venituri la nivel local; consideră, în această privință, că pescuitul turistic și serviciile turistice oferite de pescari la țărm pot reprezenta activități complementare pescuitului comercial și pot genera venituri suplimentare pentru comunitățile pescărești;
3. consideră că obiectivul strategic al inițiativei Comisiei ar trebui să fie promovarea la nivelul UE a activităților din domeniul pescuitului turistic, a serviciilor turistice oferite de pescari la țărm și a turismului legat de pescuitul sportiv și ar trebui să permită dezvoltarea deplină a acestora prin crearea unei rețele și a unui cadru comune, special concepute în acest scop;
4. invită Comisia să promoveze, prin intermediul Comisiei europene a turismului și prin portalul său visiteurope.com, destinațiile turistice de pescuit de agrement sustenabil în Europa și să desfășoare o campanie de informare cu scopul de a sensibiliza întreprinderile care se ocupă cu pescuitul cu privire la potențialul acestor noi modele de afaceri sustenabile și la oportunitățile de creștere pe care le oferă;
5. solicită Comisiei să sprijine apariția și dezvoltarea turismului din domeniul pescuitului, cu scopul de a aplica o strategie comercială diferențiată care să fie adaptată potențialului acestui segment și care să poată răspunde de o manieră mai eficace nevoilor sale, depunând eforturi în vederea creării unei noi forme de turism în care chestiunile esențiale să fie, printre alte aspecte, calitatea, flexibilitatea, inovarea și conservarea patrimoniului istoric și cultural al zonelor de pescuit, precum și mediul și sănătatea; solicită Comisiei, de asemenea, să promoveze și să sprijine investițiile din domeniul pescuitului în sectorul turistic pentru a crea capacități diferențiate în sectorul turismului prin promovarea unei gastronomii legate de produsele piscicole artizanale, a activităților turistice din domeniul pescuitului cu undiță, a turismului centrat pe activități de scufundare etc., profitând, astfel, în mod sustenabil de patrimoniul din domeniul pescuitului și de caracteristicile recunoscutibile ale unei regiuni de pescuit specifice;
6. solicită Comisiei ca, pentru a sprijini apariția și dezvoltarea turismului din domeniul pescuitului, să încurajeze și să sprijine activ investițiile orientate spre diversificarea activităților din sectorul pescuitului din punct de vedere cultural și artistic, ca parte a patrimoniului tradițional (produse neindustriale, muzică, dans etc.) și să sprijine investițiile în promovarea tradiției, a istoriei și a patrimoniului din domeniul pescuitului în general (echipamente de pescuit, tehnici, documente istorice etc.) prin deschiderea de muzee și organizarea unor expoziții strâns legate de pescuitul costier;
7. invită Comisia să analizeze posibilitatea de a permite utilizări multiple ale navelor destinate activităților legate de capturarea peștelui, astfel încât, menținându-și această utilizare, să poată realiza și alte tipuri de activități legate de sectorul turismului și de activitățile de agrement, cum ar fi organizarea unor zile de informare în domeniul nautic sau a unor activități legate de procesare, activități educaționale sau gastronomice etc., după modelul sistemului care se aplică în sectorul rural și care implică ferme pedagogice sau agroturismul;
8. consideră că este, prin urmare, necesar să se creeze o rețea europeană a activităților de pescuit legate de turism și o rețea europeană a serviciilor turistice legate de pescuitul sportiv sau de agrement, pe baza exemplului de succes al FARNET, care oferă un sprijin considerabil FLAG-urilor;
9. consideră că există o nevoie urgentă de a orienta cu atenție politicile de sprijin și de a evalua rezultatele lor în mod corespunzător, precum și de a sistematiza, standardiza și îmbunătăți colectarea de date statistice privind contribuția acestor activități de diversificare la veniturile din zonele de pescuit europene; subliniază, totodată, că este important să se controleze impactul real al pescuitului de agrement ca activitate economică, impactul acestuia asupra stocurilor și orice concurență potențială cu sectorul profesionist din cauza mecanismelor informale de vânzare; solicită Comisiei să asigure că sectorul pescuitului participă la conceperea acestor măsuri de monitorizare;
10. invită Comisia și statele membre să dezvolte și să sprijine parteneriatele cu sectorul turismului de pescuit promovate de organismele de gestionare a ZMP în ZMP și în siturile Natura 2000 în vederea combinării protecției resurselor naturale cu promovarea și dezvoltarea culturii prin folosirea resurselor în mod responsabil;

Marti, 4 iulie 2017

11. consideră că este esențial să se armonizeze la nivelul UE definiția activităților de pescuit legate de turism, punând accentul în mod deosebit pe pescuitul turistic, serviciile turistice oferite de pescari la țărm, turismul legat de acvacultură și turismul legat de pescuitul sportiv sau de agrement; această definiție ar trebui să țină seama de marea diversitate a formelor pe care le pot lua aceste activități, să garanteze consultarea tuturor părților interesate și să asigure că turismul legat de pescuit este considerat ca o activitate auxiliară, care permite pescarilor să își completeze activitatea de pescuit principală fără a-și schimba sectorul de activitate;

12. subliniază importanța de a face distincția între diferitele forme de turism legate de pescuit, care includ pescuitul turistic (turismul piscicol și serviciile turistice oferite de pescari la țărm), activități acvatice maritime și de coastă, pescuitul de agrement (inclusiv turismul pentru pescuitul cu undița), pescuitul în apele interioare și activitățile bazate pe patrimoniu și cultură ce încurajează crearea de sinergii cu inițiativele de comercializare ale produselor primare de înaltă calitate, respectând totodată patrimoniul natural și necesitatea de a asigura protecția animalelor și biodiversitatea;

13. invită Comisia, având în vedere diferențele enorme dintre operatorii UE din domeniul pescuitului implicați în sectorul turistic, să adopte norme comune privind siguranța navigației, cerințe în materie de igienă și de sănătate în ceea ce privește navele utilizate pentru desfășurarea de activități de pescuit turistic și eventuale avantaje fiscale, cu condiția ca măsurile menționate mai sus să fie suficient de flexibile pentru a ține seama de diferențele majore dintre diversele activități de pescuit și nave de pescuit, precum și să țină seama de caracteristicile regionale specifice;

14. recomandă ca principiul privind decarbonizarea și eficiența energetică a navelor cu motor să fie inclus printre adaptările care trebuie aduse acestor nave atunci când sunt convertite pentru a fi utilizate în aceste activități;

15. consideră că este oportun să se asigure o infrastructură adecvată pentru transportarea și cazarea turiștilor respectivi, precum și să se întrețină și să se îngrijească spațiile publice, atunci când este necesar, pentru a asigura succesul pe termen lung al activităților turistice;

16. invită statele membre să respecte obligațiile care le revin în temeiul Directivei-cadru a UE privind apa și al Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin pentru a garanta starea bună a apelor costiere și marine, în special printr-o utilizare mai eficientă a resurselor, precum și printr-o mai bună prevenire și gestionare eficace a poluării și a deșeurilor;

17. invită statele membre să reducă sarcinile administrative prin simplificarea procedurilor de autorizare, precum și a altor proceduri birocratice;

18. subliniază necesitatea ca aceste activități să fie compatibile cu protecția biodiversității, siturile Natura 2000 și ZMP (Strategia UE privind biodiversitatea, Directiva privind păsările și Directive privind habitatele) și, prin urmare, cu necesitatea de a consolida dialogul și sinergiile cu celelalte state membre vizate;

19. consideră că este necesar să se ofere cursuri de formare pentru pescari și piscicultori, ca și pentru familiile acestora și pentru toate persoanele implicate la nivel local, pentru a se garanta că dețin competențele lingvistice și cunoștințele necesare pentru a primi turiștii și a le garanta siguranța, precum și pentru a se promova cunoștințele privind biologia marină, speciile de pești locale, mediul și tradițiile culturale; solicită Comisiei și Consiliului să recunoască rolul jucat de femei în sectorul pescuitului turistic, precum și în domeniul dezvoltării durabile a zonelor dependente de pescuit, cu scopul de a garanta participarea acestora în condiții de egalitate;

20. invită statele membre și autoritățile regionale și locale să disemineze pe scară largă informații cu privire la EURES, Portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă al Comisiei, care oferă informații persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă și angajatorilor cu privire la locurile de muncă disponibile, aptitudinile și formarea necesare pentru locurile de muncă „albastre” și să promoveze cursurile online deschise care vizează perfecționarea sau reorientarea abilităților legate de managementul turistic și pescuitul turistic inovator;

21. invită Comisia să includă o secțiune specifică în Portalul european pentru IMM-uri care să ajute antreprenorii/pescarii să obțină finanțare pentru activitățile din domeniul turismului legat de pescuit;

Marți, 4 iulie 2017

22. consideră că dobândirea de competențe profesionale în domenii precum marketingul digital, gestionarea și întreținerea platformelor de comunicare socială, managementul sociocultural și competențele lingvistice reprezintă o prioritate în zonele de pescuit, astfel încât să se promoveze crearea și difuzarea de oferte turistice legate de pescuit;
23. consideră că este important ca ofertele turistice individuale să aibă propria lor identitate distinctă, care să se întemeieze, în fiecare caz în parte, pe o strategie bazată pe particularitățile locale, pe specializarea asociată cu acestea și pe resursele disponibile: în acest scop, invită Comisia și statele membre să promoveze formele de turism sustenabil și turismul ecologic, inclusiv prin strategii de marketing inovatoare, care ar trebui să se concentreze asupra aspectelor tradiționale și a aspectelor legate de sustenabilitate și care ar trebui să fie monitorizate în mod constant, cu scopul de a se asigura un echilibru între cerere și ofertă;
24. solicită conceperea unor oferte integrate, care să ofere consumatorilor experiențe complete, bazate pe combinația structurată și sinergică a tuturor opțiunilor pe care le poate oferi o anumită zonă, precum și crearea unor parteneriate pentru a atrage consumatorii prin intermediul dinamicilor turistice care există deja în zonele adiacente zonelor de pescuit tradiționale, cum ar fi turismul de conferință și/sau de carieră;
25. invită Comisia să sprijine și să promoveze implicarea sectorului pescuitului și a lucrătorilor din acest sector inclusiv în proiecte legate de turismul cultural și istoric, cum ar fi redescoperirea activităților marinărești și a locurilor și meseriilor legate de pescuitul tradițional;
26. observă importanța colaborării dintre operatorii turistici și pescari pentru a maximiza potențialul turismului legat de pescuit;
27. subliniază importanța activităților turistice legate de observarea faunei sălbatice, în special observarea balenelor, respectând, în același timp, habitatele naturale ale faunei sălbatice și nevoile biologice; întrucât aceste activități ar putea avea multe beneficii educaționale, de mediu, științifice și alte beneficii socioeconomice și ar putea contribui la creșterea gradului de sensibilizare și de apreciere a populației față de aceste specii unice și mediul valoros în care trăiesc;
28. invită statele membre și autoritățile regionale și locale să asigure infrastructuri inovatoare și durabile, inclusiv conexiunea la internet și tehnologiile informației, să contribuie la încurajarea dezvoltării turismului legat de pescuit și a refacerii infrastructurii existente pe lângă mări, lacuri și ape curgătoare;
29. invită Comisia, statele membre și autoritățile regionale și locale să intensifice campaniile de promovare și comunicare, de exemplu în contextul inițiativelor precum „Destinații europene de excelență” și „Anul european al patrimoniului cultural 2018”, care vizează îmbunătățirea nivelului de cunoștințe și de conștientizare în domeniul culturii tradiționale a pescuitului și a acvaculturii; în acest sens, încurajează părțile interesate să profite de potențialul prezentat de turiști, precum și de persoanele care pot călători în extrasezon;
30. consideră că modelele de afaceri responsabile și sustenabile axate pe diversificarea activităților de pescuit trebuie să aibă în vedere respectarea culturii comunităților locale de pescari și conservarea identităților lor; subliniază, în special, că pescuitul de agrement asociat turismului ar trebui să țină seama de interesele micilor întreprinderi locale ce desfășoară activități de pescuit artisanal;
31. consideră că este important să se dezvolte pescuitul turistic și serviciile turistice oferite de pescari la țarm ca experiență de „vacanță activă” cu beneficii majore, cum ar fi promovarea culturii maritime și a tradițiilor legate de pescuit, precum și educația în spiritul respectului față de mediu și față de conservarea speciilor;
32. subliniază că este nevoie să se caute modalități de a extinde cererea potențială de ambarcațiuni modificate, lărgind oferta astfel încât să devină interesantă, de exemplu, pentru sectorul învățământului, care are experiență în valorificarea pedagogică a sectorului agricol, prin programele de tipul „ferme pedagogice”;
33. subliniază că diversificarea produselor necesită eforturi promoționale adecvate și că este necesară o strategie în materie de vizibilitate pentru grupul-țintă de pescari, inclusiv inițiative de promovare transfrontaliere;
34. consideră, prin urmare, că localitățile de pescari ar trebui să ia în considerare lansarea unor campanii de marketing împreună cu alte destinații din aceeași regiune, așa cum a fost propus în Rezoluția Parlamentului din 29 octombrie 2015 referitoare la noile provocări și concepte pentru promovarea turismului în Europa⁽¹⁾, precum și promovarea unor platforme comune de comercializare, acordând o atenție deosebită promovării și vânzărilor online, pe baza cooperării internaționale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0391.

Marti, 4 iulie 2017

35. consideră că, în cadrul acestei strategii de comercializare, ar trebui create sinergii între inițiativele de comercializare a produselor proaspete sau transformate de înaltă calitate, gastronomie și oferta turistică, grupate pe domenii teritoriale care sunt coerente din punct de vedere cultural ori din punctul de vedere al producției sau al mediului și/sau al sinergiilor existente;

36. consideră că este necesar să se mențină utilizarea tehnicilor și practicilor tradiționale, cum ar fi *almadraba* și *xeito*, dat fiind că acestea sunt strâns legate de identitatea și modul de viață al regiunilor de coastă, precum și pentru ca acestea să fie recunoscute ca făcând parte din patrimoniul cultural;

37. subliniază importanța de a investi în diversificarea activităților de pescuit pentru a promova tradiția, istoria și patrimoniul pescuitului în ansamblu (inclusiv uneltele de pescuit și tehnicile tradiționale);

38. subliniază importanța investițiilor orientate spre diversificarea activităților din sectorul pescuitului pentru a promova prelucrarea produselor pescărești locale;

39. invită statele membre să adopte strategii care să abordeze problema caracterului sezonier al activităților turistice, de exemplu prin crearea unor festivaluri și evenimente gastronomice, târguri portuare și rurale ⁽¹⁾, sate tematice și muzee (a se vedea Spania și Cetara), astfel încât activitățile să poată fi desfășurate pe tot parcursul anului, indiferent de condițiile meteorologice pe mare;

40. își exprimă convingerea că o combinație echilibrată de produse turistice alternative și specifice, precum și promovarea și comercializarea adecvată a acestora pot contribui la soluționarea problemelor legate de caracterul sezonier;

41. consideră că este esențial ca statele membre, regiunile și părțile interesate să facă schimb de bune practici, având în vedere lipsa de sinergie între întreprinderile din bazinele maritime ale UE, ceea ce conduce la fragmentare și avantaje economice limitate; observă că ar trebui să se promoveze cooperarea dintre institutele de cercetare, muzee, întreprinderile turistice, administratorii siturilor Natura 2000 și a ZMP, industriile tradiționale de conservare și prelucrare a peștelui, precum și alte părți interesate pentru a dezvolta produse inovatoare și sustenabile, care nu doar să aducă valoare adăugată economică, ci și să răspundă așteptărilor vizitatorilor; subliniază necesitatea ca aceste activități să fie incluse într-un cadru general coerent de promovare a turismului durabil și responsabil în bazinele vizate consideră că, în acest context, FLAG pot juca un rol important, motiv pentru care trebuie să primească o finanțare adecvată;

42. invită statele membre și Comisia să consolideze legăturile între UE și autoritățile locale, regionale și naționale pentru a promova forme de guvernare care să permită aplicarea unor politici transversale cu scopul de a contribui la realizarea obiectivelor din diverse sectoare de activitate, printre care creșterea durabilă și favorabilă incluziunii;

43. invită Comisia să promoveze, în cadrul FARNET și al FLAG, un dialog paneuropean cu porturile, cu părțile interesate din domeniul turismului și cu experții din domeniul mediului;

44. invită autoritățile și agențiile naționale să colaboreze mai îndeaproape cu agențiile de turism și să acorde o prioritate ridicată diversificării economiei albastre, în special în ceea ce privește turismul maritim și sectoarele sale complementare; ia act de faptul că acest lucru ar trebui să includă, de asemenea, integrarea pescuitului cu undița pe mare, acolo unde este cazul, în pachete turistice și campaniile de marketing, îndeosebi în cazul insulelor și al zonelor de coastă; subliniază că acordarea de licențe pentru dubla utilizare a navelor de pescuit – atât pentru navele de pescuit comerciale, la scară mică și artizanale, cât și pentru navele de turism maritim, inclusiv de turism pentru pescuitul cu undița – ar trebui să fie considerată o prioritate și ar trebui să se acorde granturi pentru a ajuta la conversia acestora;

45. invită Comisia, statele membre, autoritățile locale și regionale, industria vizată și alte părți interesate să întreprindă acțiuni specifice în concordanță cu politicile UE care au un impact asupra sectorului pescuitului și al acvaculturii; subliniază, în această privință, că este necesar să se adopte un manual de bune practici, care să acopere cele mai importante exemple de astfel de activități și să încurajeze alte întreprinderi să le urmeze; reamintește că este, de asemenea, indispensabil să se implice comunitatea științifică locală în vederea prevenirii problemelor de mediu;

⁽¹⁾ De exemplu, Zilele flotei de hering și Zilele portului în Țările de Jos.

Marți, 4 iulie 2017

46. subliniază importanța modelelor de afaceri ecologice și recomandă, așadar, ca experții de mediu să aibă permanent legături strânse cu grupurile de acțiune locală [spre exemplu cu FLAG și cu grupurile locale de acțiune din zonele rurale (LAG)];
47. solicită alocarea finanțării necesare pentru înființarea unei rețele europene de schimb de bune practici, precum și pentru cartografierea activităților de pescuit, incluzând informații privind punctele de interes și caracteristicile fiecărei comunități de pescari;
48. speră că vor fi utilizate mecanisme de sprijin specifice (în cadrul FEPAM și/sau al altor instrumente), care să poată fi activate în caz de urgență (de exemplu în cazul unei catastrofe naturale) în zonele în care pescuitul și pescuitul turistic reprezintă singura sursă de venit;
49. consideră că este necesar să se încurajeze finanțarea unor astfel de acțiuni prin FEPAM, Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE), și Fondul de coeziune, programul-cadru pentru cercetare și Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), în strânsă cooperare cu consilieri din partea Băncii Europene de Investiții (BEI), și să se favorizeze liniile de credite preferențiale, care să permită depășirea dificultăților specifice cu care se confruntă femeile pentru a găsi finanțare pentru proiectele eligibile să fie incluse în programele naționale;
50. subliniază că, în perioada de programare 2007-2013, FLAG au avut la dispoziție 486 de milioane de euro din FEP și că, în perioada respectivă, au fost sprijinite aproximativ 12 000 de proiecte locale;
51. încurajează statele membre și FLAG să utilizeze fondurile disponibile cât mai eficient și să combine, în măsura în care este posibil, finanțarea din mai multe fonduri [în comun cu FEDR, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) sau FSE];
52. invită statele membre să înființeze puncte de contact la nivel regional pentru a furniza sprijin și informații adecvate;
53. recomandă ca FLAG să coopereze îndeaproape cu experți în domeniul turismului pentru a identifica proiecte și o finanțare corespunzătoare prin intermediul axei 4 a FEPAM în vederea diversificării în zonele de pescuit;
54. evidențiază faptul că FEPAM oferă sprijin financiar specific pentru inițiativele promovate de femei în comunitățile de pescari;
55. solicită statelor membre să asigure, prin stabilirea unor criterii de selecție pentru operațiunile din cadrul FEPAM, buna integrare și promovarea egalității de gen prin toate acțiunile finanțate (de exemplu, acordând prioritate acțiunilor destinate special femeilor sau întreprinse de acestea);
56. invită Comisia să realizeze un studiu privind impactul ecologic și socioeconomic probabil al acestor activități;
57. invită Comisia să analizeze impactul socioeconomic al pescuitului de agrement asupra turismului în interiorul unei țări, în special în zonele rurale, și să propună eventuale măsuri pentru regiunile în care potențialul pescuitului de acest tip este insuficient exploatat;
58. invită statele membre și Comisia să îmbunătățească colectarea și gestionarea datelor referitoare la turismul legat de pescuit;
59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, precum și guvernelor statelor membre și consiliilor consultative.
-

Marti, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0281

Termene de prescripție aplicabile accidentelor rutiere

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 conținând recomandări adresate Comisiei privind termenele de prescripție pentru accidente rutiere (2015/2087(INL))

(2018/C 334/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta),
- având în vedere articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența conexă,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind principiile autonomiei procedurale naționale și protecției jurisdicționale efective ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ⁽²⁾ (Regulamentul Roma II),
- având în vedere Convenția de la Haga din 4 mai 1971 privind legea aplicabilă accidentelor rutiere (Convenția de la Haga din 1971 privind accidentele rutiere),
- având în vedere Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi ⁽³⁾ (Directiva privind asigurarea auto),
- având în vedere Convenția europeană privind calcularea termenelor ⁽⁴⁾,
- având în vedere studiul de evaluare a valorii adăugate europene, realizat de Unitatea pentru valoarea adăugată europeană din cadrul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS), intitulat „Termenele de prescripție pentru accidente rutiere”, care însoțește raportul legislativ din proprie inițiativă al Parlamentului European ⁽⁵⁾,
- având în vedere studiul realizat de Direcția Generală Politici Interne, intitulat „Accidente rutiere transfrontaliere în UE – impactul potențial al vehiculelor autonome” ⁽⁶⁾,
- având în vedere studiul realizat de Comisie, intitulat „Despăgubirea victimelor accidentelor rutiere transfrontaliere în UE: Compararea practicilor naționale, analizarea problemelor și evaluarea opțiunilor pentru îmbunătățirea poziției victimelor transfrontaliere” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ A se vedea, printre altele: Hotărârea din 18 septembrie 2003, Peter Pflücke/Bundesanstalt für Arbeit, C-125/01, ECLI:EU:C:2003:477, Hotărârea din 25 iulie 1991, Theresa Emmott/Ministerul protecției sociale și procurorul general, C-208/90, ECLI:EU:C:1991:333 și Hotărârea din 13 iulie 2006, Vincenzo Manfredi și alții/Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA și alții, cauzele conexes C-295/04-C-298/04, ECLI:EU:C:2006:461.

⁽²⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

⁽³⁾ JO L 263, 7.10.2009, p. 11.

⁽⁴⁾ CETS 076.

⁽⁵⁾ PE 581.386, iulie 2016.

⁽⁶⁾ PE 571.362, iunie 2016.

⁽⁷⁾ Disponibil online, la adresa: http://ec.europa.eu/civiljustice/news/docs/study_compensation_road_victims_en.pdf (30 noiembrie 2008).

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 aprilie 2010 intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 1 februarie 2007, conținând recomandări adresate Comisiei privind termenele de prescripție aplicabile în cadrul litigiilor transfrontaliere cu privire la vătămările corporale și accidentele mortale ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 octombrie 2003 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor Consiliului 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE, 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto ⁽³⁾,
 - având în vedere articolele 46 și 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0206/2017),
- A. întrucât, pe teritoriul Uniunii, normele privind prescripția pentru cererile de acordare de despăgubiri variază semnificativ între statele membre astfel încât nu există două state membre care să aplice exact aceleași norme de bază privind termenele de prescripție; întrucât și prescripția relevantă este stabilită luând în considerare diverși factori, analizându-se, inclusiv, dacă există proceduri penale conexe și dacă solicitarea este considerată delictuală sau contractuală;
- B. întrucât, datorită acestui fapt, sistemele naționale de prescripție sunt deosebit de complexe și adesea poate fi dificil de înțeles care este prescripția generală aplicabilă, când și unde începe să se calculeze termenul de prescripție și modul în care acesta este suspendat, întrerupt ori prelungit;
- C. întrucât necunoașterea normelor străine privind prescripțiile poate duce la pierderea dreptului de a introduce o acțiune în despăgubiri care altfel ar fi valabilă, sau la bariere pentru victime în ceea ce privește accesul la justiție, sub forma unor costuri suplimentare și întârzieri;
- D. întrucât în prezent este disponibil doar un număr limitat de statistici privind respingerea cererilor pentru acordarea de despăgubiri în cazul accidentelor rutiere transfrontaliere pe motivul că termenul de prescripție a expirat;
- E. întrucât în ceea ce privește accidentele rutiere transfrontaliere, singura cauză a acțiunii deja armonizată la nivelul Uniunii este cea prevăzută la articolul 18 din Directiva privind asigurarea auto, care le permite persoanelor vătămate să solicite compensație în țara lor de rezidență prin intermediul unei cereri de despăgubire prezentate direct unei societăți de asigurare sau unui organism de despăgubire relevant de răspundere civilă auto ⁽⁴⁾;
- F. întrucât termenele de prescripție reprezintă o parte importantă și integrantă a regimurilor de răspundere civilă ale statelor membre care funcționează în cazurile de accidente rutiere, prin aceea că un termen de prescripție scurt poate să echilibreze o normă strictă privind răspunderea sau despăgubirile generoase acordate;
- G. întrucât termenele de prescripție pentru cererile de despăgubire sunt esențiale pentru a asigura securitatea juridică și finalitatea litigiilor; întrucât, cu toate acestea, drepturile părâtului la securitate juridică și finalitatea litigiilor ar trebui contrabalansate de drepturile fundamentale ale reclamantului privind accesul la justiție și la o cale de atac efectivă, iar termene de prescripție inutile de scurte ar putea obstrucționa accesul efectiv la justiție în Uniune;
- H. întrucât, date fiind divergențele actuale legate de normele privind prescripția și tipurile de probleme care sunt direct legate de dispozițiile naționale disparate care reglementează cazurile transnaționale de vătămare corporală și daune, un anumit nivel de armonizare este singurul mod de a garanta un nivel corespunzător de siguranță, previzibilitate și simplitate în aplicarea normelor statelor membre privind prescripția în cazurile de accidente rutiere transfrontaliere;
- I. întrucât o astfel de inițiativă legislativă ar trebui să asigure un echilibru de echitate între părțile aflate în litigiu în ceea ce privește chestiuni referitoare la normele de prescripție, precum și să faciliteze calcularea și întreruperea curgerii termenului prescripției; întrucât prin prezenta propunere se are în vedere o abordare orientată, care să ia în calcul traficul transfrontalier din ce în ce mai intens de pe teritoriul Uniunii, însă fără a revizui întregul cadru juridic al statelor membre,

⁽¹⁾ JO C 121, 19.4.2011, p. 41.

⁽²⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 99.

⁽³⁾ Texte adoptate, P5_TA(2003)0446.

⁽⁴⁾ A se vedea, de asemenea: Hotărârea din 13 decembrie 2007, FBTO Schadeverzekeringen NV/Jack Odenbreit, C-463/06, ECLI:EU:C:2007:792.

Marti, 4 iulie 2017

1. recunoaște că situația victimelor accidentelor rutiere s-a îmbunătățit considerabil în decursul ultimelor decenii, inclusiv la nivelul jurisdicției în dreptul internațional privat, prin care victimele străine pot beneficia de proceduri în statul membru în care domiciliază, în urma unei cereri directe către asiguratorul de răspundere civilă al mașinii sau către organismele de despăgubire;
2. observă, totuși, că existența în continuare în Uniune a două regimuri paralele care guvernează legea aplicabilă în cazurile de accidente rutiere în funcție de țara în care este introdusă acțiunea, mai precis Convenția de la Haga din 1971 privind accidentele rutiere sau Regulamentul Roma II, combinate cu posibilitățile de alegere a forului în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și Consiliului ⁽¹⁾, creează insecuritate și complexitate juridică, precum și oportunități pentru căutarea instanței celei mai favorabile;
3. reiterează faptul că în litigiile transfrontaliere, timpul necesar investigațiilor și negocierilor este adesea mult mai lung decât în cazul despăgubirilor de drept intern; subliniază, în acest context, că aceste complexități ar putea fi exacerbate atunci când intervin noile tehnologii, cum ar fi cazul vehiculelor autonome;
4. reamintește, în acest context, că subiectul normelor privind termenele de prescripție ar trebui să fie înțeles ca parte a măsurilor din domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în temeiul articolului 67 alineatul (4) și al articolului 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
5. ia act de faptul că existența unor norme minime comune privind termenele de prescripție în litigii transfrontaliere este esențială pentru a se asigura disponibilitatea unor mijloace juridice efective pentru protecția victimelor accidentelor rutiere transfrontaliere și pentru a se garanta securitatea juridică;
6. subliniază că termenele de prescripție disproporționat de scurte din sistemele juridice naționale constituie o barieră în calea accesului la justiție în statele membre, care poate să contravină dreptului la un proces echitabil, consfințit prin articolul 47 din cartă și prin articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
7. subliniază că diferența semnificativă dintre normele statelor membre în ceea ce privește termenele de prescripție pentru accidentele rutiere transfrontaliere creează obstacole suplimentare pentru victime în momentul în care prezintă cereri de despăgubire pentru vătămare corporală și prejudicii materiale suferite în alte state membre decât propriul lor stat.
8. invită Comisia să se asigure că informațiile generale despre normele statelor membre privind prescripția în cazul acțiunilor în despăgubire pentru daune rezultate în urma accidentelor rutiere transfrontaliere sunt disponibile și sunt actualizate în mod constant pe portalul e-justiție;
9. invită, de asemenea, Comisia, să efectueze un studiu privind protecția acordată în statele membre minorilor și persoanelor cu dizabilități în ceea ce privește curgerea termenului de prescripție și privind necesitatea de a stabili norme minime la nivelul Uniunii pentru a garanta că aceste persoane nu își pierd drepturile de a solicita despăgubiri atunci când sunt implicate într-un accident rutier transfrontalier și că li se asigură accesul efectiv la justiție în Uniune;
10. solicită Comisiei să înainteze Parlamentului, în temeiul articolului 81 alineatul (2) din TFUE o propunere de act privind termenele de prescripție în caz de vătămare corporală și daună materială rezultate din accidente rutiere transfrontaliere, urmând recomandările prezentate în anexă;
11. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și recomandările din anexă Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI PRIVIND O DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI PRIVIND TERMENELE DE PRESCRIȚIE COMUNE PENTRU ACCIDENTELE RUTIERE TRANSFRONTALIERE**A. PRINCIPIILE ȘI OBIECTIVELE PROPUNERII SOLICITATE**

1. În Uniunea Europeană, asigurarea respectării legii în fața instanțelor rămâne în mare măsură un aspect reglementat de normele procesuale și practica națională. Instanțele naționale sunt și instanțe ale Uniunii. Prin urmare, procedurile derulate în cadrul acestora trebuie să asigure echitate, justiție și eficiență, dar și punerea în aplicare efectivă a dreptului Uniunii, garantând protecția drepturilor cetățenilor europeni în întreaga Uniune.
2. Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție. În conformitate cu concluziile președinției Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, în special cu punctul 38, ar trebui elaborate noi acte legislative procedurale pentru cauzele transfrontaliere, în special cu privire la acele elemente care contribuie la facilitarea cooperării judiciare și la sporirea accesului la justiție, de exemplu măsurile provizorii, obținerea probelor, somațiile de plată și termenele.
3. Norme comune minime privind termenul de prescripție aplicabil în litigiile transnaționale privind vătămările corporale și prejudiciile materiale care decurg din accidente rutiere sunt considerate necesare în vederea reducerii obstacolelor întâmpinate de reclamanți atunci când solicită respectarea drepturilor lor în alte state membre decât propriul lor stat.
4. Normele comune minime privind termenul de prescripție ar conduce la creșterea certitudinii și predictibilității, limitând riscurile de subcompensare pentru victimele accidentelor rutiere transfrontaliere.
5. Ca atare, directiva propusă are ca obiectiv stabilirea unui regim special de prescripție pentru cazurile transfrontaliere care ar asigura un acces efectiv la justiție și ar facilita funcționarea corespunzătoare a pieței interne, eliminând obstacolele din calea liberei circulații a cetățenilor pe teritoriul statelor membre.
6. Directiva propusă nu are ca obiectiv înlocuirea în totalitate a regimurilor naționale de răspundere civilă ci, cu respectarea particularităților naționale, urmărește instituirea unor norme comune minime privind termenele de prescripție pentru cererile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/103/CE și care au natură transfrontalieră.
7. Prezenta propunere respectă principiile subsidiarității și proporționalității, întrucât statele membre nu pot acționa singure pentru stabilirea unui set de norme minime privind termenul de prescripție, iar propunerea nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a asigura accesul efectiv la justiție și securitatea juridică în Uniune.

B. TEXTUL PROPUNERII SOLICITATE

Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind termenele de prescripție comune pentru accidentele rutiere transfrontaliere

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (2),

având în vedere solicitarea adresată Comisiei Europene de Parlamentul European,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

Mărti, 4 iulie 2017

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru realizarea treptată a unui astfel de spațiu, Uniunea urmează să adopte măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu implicații transfrontaliere, în special atunci când acestea sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne.
- (2) În temeiul articolului 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, măsurile respective urmează să includă măsuri care urmăresc să asigure, printre altele, accesul efectiv la justiție și eliminarea obstacolelor din calea bunei desfășurări a procedurilor civile, dacă este nevoie, prin favorizarea compatibilității normelor de procedură civilă aplicabile în statele membre.
- (3) Potrivit comunicării Comisiei din 20 aprilie 2010 intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm”, atunci când cetățenii călătoresc cu mașina într-un alt stat membru și au ghinionul de a avea un accident, trebuie să dispună de securitate juridică cu privire la termenele de prescripție ale cererilor de despăgubire. În acest scop, s-a anunțat adoptarea, în 2011, a unui nou regulament privind termenele de prescripție aplicabile accidentelor rutiere transfrontaliere⁽¹⁾.
- (4) Normele de prescripție au un impact considerabil nu numai asupra dreptului de a avea acces la justiție al părților vătămate, ci și asupra drepturilor materiale ale acestora, din moment ce nu poate exista un drept efectiv fără o protecție corectă și adecvată a acestuia. Directiva urmărește să promoveze aplicarea termenelor comune de prescripție pentru accidente rutiere transfrontaliere în vederea asigurării accesului efectiv la justiție în cadrul Uniunii. Accesul la justiție este un drept general recunoscut, reafirmat și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta).
- (5) Cerința de a asigura securitatea juridică și necesitatea de a face dreptate în cazuri individuale reprezintă elemente esențiale ale oricărui spațiu de justiție. Termenele comune de prescripție care să sporească securitatea juridică, să asigure soluționarea litigiilor și să contribuie la un regim de aplicare eficace sunt, prin urmare, necesare pentru garantarea aplicării acestui principiu.
- (6) Prevederile acestei directive ar trebui să se aplice cererilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾, care au o natură transfrontalieră.
- (7) Nimic nu ar trebui să împiedice statele membre de la aplicarea oricăreia dintre dispozițiile prezentei directive, de asemenea, în cazurile de accidente rutiere interne, atunci când este cazul.
- (8) Toate statele membre sunt părți la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950. Chestiunile menționate în prezenta directivă ar trebui abordate în conformitate cu respectiva convenție și, în special, cu dreptul la un proces echitabil și la o cale de atac eficace.
- (9) Principiul *lex loci damni* constituie norma generală stabilită de Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ cu privire la dreptul aplicabil cazurilor de vătămare corporală sau de prejudicii materiale, care ar trebui astfel să fie stabilit pe baza locului în care s-a produs prejudiciul, indiferent de țara sau țările în care ar putea apărea consecințe indirecte. În conformitate cu articolul 15 litera (h) din regulamentul respectiv, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale reglementează în special modalitățile de stingere a obligațiilor și normele

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 263, 7.10.2009, p. 11).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO L 199, 31.7.2007, p. 40).

Marți, 4 iulie 2017

care reglementează prescripția și decăderea, inclusiv regulile cu privire la începerea, întreruperea și suspendarea termenelor de prescripție sau decădere.

- (10) În domeniul accidentelor rutiere, poate fi foarte dificil pentru victima din străinătate să obțină de la jurisdicția străină într-o perioadă relativ scurtă de timp, informații de bază privind accidentul, cum ar fi identitatea pârâtului și răspunderile potențial implicate. De asemenea, este posibil să fie nevoie de o perioadă considerabilă să se identifice care reprezentat însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire sau asigurator ar trebui să soluționeze cazul, să se colecteze probe cu privire la accident sau să se obțină traducerea tuturor documentelor necesare.
- (11) Nu este neobișnuit în cazurile de trafic rutier transfrontalier ca reclamantul să se fie foarte aproape de expirarea unui termen de prescripție înainte de a putea începe negocierile cu pârâtul. Acest lucru se întâmplă cel mai adesea atunci când termenul limită total este deosebit de scurt sau atunci când există o ambiguitate cu privire la modul în care termenul de prescripție poate fi suspendat sau întrerupt. Colectarea de informații despre un accident care a avut loc într-o țară alta decât țara de reședință a reclamantului poate necesita o perioadă considerabilă. Prin urmare, curgerea termenului general de prescripție stabilit de directivă ar trebui să fie suspendat de îndată ce se face o cerere către asigurator sau către organismul de despăgubire, pentru a acorda reclamantului posibilitatea de a negocia soluționarea cererii de despăgubire.
- (12) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme minime. Statele membre pot prevedea un nivel mai ridicat de protecție. Un astfel de nivel mai ridicat de protecție nu ar trebui să constituie un obstacol în calea accesului efectiv la justiție pe care aceste norme minime sunt menite să îl faciliteze. Prin urmare, nivelul de protecție asigurat de cartă, astfel cum este interpretat de către Curte, precum și supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii nu ar trebui să fie compromise.
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 864/2007 și Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾.
- (14) Prezenta directivă vizează promovarea drepturilor fundamentale și ține seama de principiile și valorile care sunt recunoscute în special de cartă și, în același timp, urmărește să atingă obiectivul Uniunii de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (15) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume instituirea de standarde minime comune pentru termenele de prescripție în accidentele rutiere transfrontaliere, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (16) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința privind intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive]/[fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, Regatul Unit și Irlanda nu vor participa la adoptarea prezentei directive și nu le vor reveni obligații în virtutea acestuia și nici nu le vor fi aplicabile dispozițiile sale].
- (17) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu va participa la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, nu îi revin obligații în virtutea acestuia și nici nu îi sunt aplicabile dispozițiile sale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I:

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Obiectivul prezentei directive este de a stabili standarde minime privind durata totală, începerea, suspendarea și calculul termenelor de prescripție pentru cererile de despăgubire pentru vătămările corporale și prejudiciile materiale și recuperabile în temeiul Directivei 2009/103/CE, în legătură cu accidentele rutiere transfrontaliere.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică cererilor de despăgubire în legătură cu orice pierdere sau vătămare ca urmare a unui accident cauzat de un vehicul acoperit printr-o asigurare împotriva:

- a. întreprinderilor de asigurare care acoperă răspunderea civilă a persoanei responsabile în temeiul articolului 18 din Directiva 2009/103/CE; sau
- b. organismului de despăgubire prevăzut la articolele 24 și 25 din Directiva 2009/103/CE.

Articolul 3

Accidentul rutier transfrontalier

(1) În sensul prezentei directive, un accident rutier transfrontalier este orice accident rutier cauzat de utilizarea vehiculelor asigurate care se află în mod obișnuit într-un stat membru, care are loc în alt stat membru decât cel al reședinței obișnuite a victimei sau în țări terțe ale căror birouri naționale ale asigurătorilor, astfel cum sunt definite la articolul 6 din Directiva 2009/103/CE, s-au alăturat sistemului de carte verde.

(2) În prezenta directivă, termenul „stat membru” înseamnă un stat membru altul decât [Regatul Unit, Irlanda și] Danemarca.

CAPITOLUL II:

STANDARDELE MINIME PENTRU TERMENELE DE PRESCRIPȚIE

Articolul 4

Termenul de prescripție

(1) Statele membre se asigură că un termen de prescripție de cel puțin patru ani se aplică acțiunilor referitoare la despăgubirea pentru vătămări corporale și prejudicii materiale rezultate în urma unui accident rutier transfrontalier care intră sub incidența articolului 2. Termenul de prescripție începe să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau a avut motive rezonabile pentru a lua cunoștință de amploarea vătămării, pierderii sau prejudiciului, de cauza sa, de identitatea persoanei responsabile și de întreprinderea de asigurare care acoperă răspunderea civilă a persoanei responsabile sau de reprezentantul însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire sau de organismul de despăgubire responsabil pentru acordarea despăgubirii împotriva căruia urmează a fi formulată cererea.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care legea aplicabilă cererii de despăgubire prevede un termen de prescripție mai mare de patru ani, se aplică respectivul termen de prescripție mai mare.

(3) Statele membre se asigură că furnizează Comisiei informații actualizate privind normele naționale referitoare la prescripția pentru prejudiciile cauzate de accidentele rutiere.

Marți, 4 iulie 2017

*Articolul 5***Suspendarea prescripțiilor**

(1) Statele membre se asigură că prescripția prevăzută la articolul 4 din directiva menționată este suspendată pe parcursul perioadei dintre transmiterea cererii reclamantului către:

- a) întreprinderea de asigurare a persoanei care a cauzat accidentul sau reprezentantul său însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire prevăzută la articolele 21 și 22 din Directiva 2009/103/CE sau
 - b) organismul de despăgubire prevăzută la articolele 24 și 25 din Directiva 2009/103/CE,
- și respingerea cererii de către pârât.

(2) În cazul în care partea rămasă din termenul de prescripție la momentul încetării suspendării este mai mică de șase luni, statele membre se asigură că reclamantului i se acordă o perioadă suplimentară de minimum șase luni pentru a iniția acțiunea în justiție.

*Articolul 6***Prelungirea automată a termenelor**

Statele membre se asigură că, în cazul în care un termen expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

*Articolul 7***Calcularea termenelor**

Statele membre se asigură că orice termen prevăzută de prezenta directivă se calculează după cum urmează:

- a) calcularea începe din ziua următoare celei în care a avut loc evenimentul relevant;
- b) atunci când un termen este exprimat ca un an sau ca un anumit număr de ani, acesta se împlinește în anul următor relevant, în luna cu aceeași denumire și în ziua cu același număr ca luna și ziua în care a avut loc evenimentul respectiv. În cazul în care luna următoare relevantă nu are o zi cu același număr, termenul expiră în ultima zi a lunii respective;
- c) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.

*Articolul 8***Soluționarea cererilor de despăgubire**

Statele membre se asigură că, în cazul în care victimele au recurs la procedura prevăzută la articolul 22 din Directiva 2009/103/CE pentru soluționarea cererilor de despăgubire rezultate ca urmare a unui accident cauzat de un vehicul acoperit de asigurare, acest lucru nu trebuie să aibă ca efect împiedicarea victimelor de a iniția proceduri judiciare sau mediere în legătură cu respectivele cereri până la expirarea oricărui termen de prescripție în temeiul prezentei directive în cursul procedurii de soluționare a cererii lor de despăgubire.

CAPITOLUL III:**ALTE DISPOZIȚII***Articolul 9***Informații generale privind normele de prescripție**

Comisia pune la dispoziția publicului și face ușor accesibile, prin orice mijloace corespunzătoare și în toate limbile Uniunii, informații generale privind normele naționale de prescripție pentru cererile de despăgubire privind prejudiciile cauzate de accidente rutiere comunicate de către statele membre în temeiul articolului 4 alineatul (3) din prezenta directivă.

*Articolul 10***Raportul cu dreptul național**

Prezenta directivă nu împiedică statele membre să extindă drepturile prevăzute de prezenta directivă în scopul asigurării unui nivel mai ridicat de protecție.

Marți, 4 iulie 2017

Articolul 11

Raporturile cu alte dispoziții din dreptul Uniunii

Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 864/2007 și a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012.

**CAPITOLUL IV:
DISPOZIȚII FINALE**

Articolul 12

Transpunerea

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.
- (2) Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
- (3) Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Revizuire

Cel târziu până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ. În acest context, Comisia ar trebui să evalueze în special impactul prezentei directive asupra accesului la justiție, asupra securității juridice și asupra liberei circulații a persoanelor. În cazul în care este necesar, raportul este însoțit de propuneri legislative în vederea adaptării și a consolidării prezentei directive.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 15

Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, [data]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0282

Standarde minime comune privind procedurile civile**Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 cu recomandări adresate Comisiei referitoare la standarde comune minime privind procedura civilă în Uniunea Europeană (2015/2084(INL))**

(2018/C 334/05)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (2) din TFUE,
- având în vedere articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta),
- având în vedere articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența relevantă conexă,
- având în vedere documentul de lucru referitor la stabilirea unor standarde comune minime privind procedura civilă în Uniunea Europeană – temeiul juridic ⁽¹⁾,
- având în vedere studiul privind valoarea adăugată europeană realizat de Unitatea pentru valoarea adăugată europeană din cadrul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European, intitulat „Common minimum standards of civil procedure” (Standarde comune minime privind procedura civilă) ⁽²⁾,
- având în vedere analiza aprofundată realizată de Serviciul de cercetare pentru deputați din cadrul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European intitulată „Europeanisation of civil procedure – Towards common minimum standards?” (Europenizarea procedurii civile – către standarde comune minime?) ⁽³⁾,
- având în vedere analiza aprofundată realizată de Direcția Generală pentru Politici Interne, intitulată „Harmonised rules and minimum standards in the European law of civil procedure” (Norme armonizate și standarde minime în dreptul european privind procedura civilă) ⁽⁴⁾,
- având în vedere proiectul derulat de Institutul European de Drept (ELI) / Institutul internațional pentru unificarea dreptului privat (UNIDROIT) pe tema „From Transnational Principles to European Rules of Civil Procedure” (De la principii transnaționale la norme europene de procedură civilă),
- având în vedere documentul „Principles of Transnational Civil Procedure” (Principii de procedură civilă transnațională) al Institutului American de Drept (ALI) / UNIDROIT ⁽⁵⁾,
- având în vedere documentul „Study on the approximation of the laws and rules of the Member States concerning certain aspects of the procedure for civil litigation” (Studiu privind apropierea legilor și a normelor statelor membre privind anumite aspecte ale procedurii în materie de litigii civile), așa-numitul „raport Storme” ⁽⁶⁾,
- având în vedere setul preliminar de dispoziții pentru Regulamentul de procedură al Curții Unice în materie de Brevete,

⁽¹⁾ PE 572.853, decembrie 2015.⁽²⁾ PE 581.385, iunie 2016.⁽³⁾ PE 559.499, iunie 2015.⁽⁴⁾ PE 556.971, iunie 2016.⁽⁵⁾ *Uniform Law Review*, 2004(4).⁽⁶⁾ M. Storme, *Study on the approximation of the laws and rules of the Member States concerning certain aspects of the procedure for civil litigation* (raport final, Dordrecht, 1994).

Marti, 4 iulie 2017

- având în vedere acquis-ul Uniunii în domeniul cooperării în materie de justiție civilă,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) privind principiile autonomiei procedurale naționale și protecției jurisdicționale efective ⁽¹⁾,
- având în vedere tabloul de bord al UE privind justiția pentru anul 2016,
- având în vedere volumul nr. 23 al CEPEJ Studies din 2016, „European judicial systems: efficiency and quality of justice” (Sistemele judiciare europene: eficiența și calitatea justiției),
- având în vedere documentul „Judicial Training Principles” (Principii privind formarea judiciară) al Rețelei Europene de Formare Judiciară, 2016 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 aprilie 2014 referitoare la evaluarea intermediară a Programului de la Stockholm ⁽³⁾,
- având în vedere articolele 46 și 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0210/2017),

Jurisprudența CJUE privind autonomia procedurală națională și protecția judiciară efectivă

- A. întrucât, potrivit jurisprudenței consacrate a CJUE privind principiul autonomiei procedurale, atunci când nu există norme ale Uniunii privind aspectele procedurale ale unui litigiu care are legătură cu dreptul Uniunii, statelor membre le revine obligația de a desemna instanțele competente și de a stabili condițiile procedurale aplicabile acțiunilor în justiție, menite să asigure protecția drepturilor conferite de Uniune;
- B. întrucât, potrivit aceleiași jurisprudențe, aplicarea dreptului intern cu privire la normele procedurale este supusă unui număr de două condiții importante: normele procedurale naționale nu pot fi mai puțin favorabile atunci când se aplică litigiilor care au legătură cu dreptul Uniunii, decât atunci când se aplică unor acțiuni similare cu caracter național (principiul echivalenței) și nu ar trebui încadrate astfel încât punerea în aplicare a drepturilor și obligațiilor conferite de dreptul Uniunii să devină imposibilă în practică sau excesiv de dificilă (principiul eficacității);
- C. întrucât, în absența unor dispoziții ale Uniunii care să armonizeze normele procedurale, competența statelor membre de a prevedea norme procedurale pentru punerea în aplicare a drepturilor conferite de către Uniune nu se extinde și la dreptul de a introduce noi căi de atac în sistemele juridice naționale pentru a asigura aplicabilitatea dreptului Uniunii ⁽⁴⁾;
- D. întrucât jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene facilitează punerea în aplicare a drepturilor conferite de Uniune prin cooperarea sa cu instanțele statelor membre, îmbunătățind totodată înțelegerea dreptului Uniunii de către cetățeni și de către instanțele naționale ale statele membre;

Carta

- E. întrucât dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este consacrat la articolul 47 din Cartă și la articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, constituie una dintre garanțiile fundamentale pentru respectarea statului de drept și a democrației și este strâns legat de procedura civilă în ansamblu;

⁽¹⁾ A se vedea printre altele: hotărârea din 16 decembrie 1976, Comet BV / Produktschap voor Siergewassen, 45/76, ECLI:EU:C:1976:191 și hotărârea din 15 mai 1986, Marguerite Johnston / Chief Constable of the Royal Ulster Constabulary, 222/84, ECLI:EU:C:1986:206.

⁽²⁾ disponibil la adresa: http://www.ejtn.eu/PageFiles/15756/Judicial%20Training%20Principles_EN.pdf

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0276.

⁽⁴⁾ A se vedea printre altele: hotărârea din 13 martie 2007, Unibet (London) Ltd and Unibet (International) Ltd / Justitiekanslern, C-432/05, ECLI:EU:C:2007:163.

Marți, 4 iulie 2017

- F. întrucât, deși articolul 47 din Cartă are caracter obligatoriu, iar articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului constituie un principiu general al dreptului Uniunii, nivelul de protecție a dreptului la un proces echitabil în procedura civilă, și în special echilibrul dintre dreptul de acces la justiție al reclamantului și drepturile de apărare ale pârâtului, nu este armonizat la nivelul Uniunii;
- G. întrucât, cu toate acestea, dreptul la un proces echitabil, ca drept fundamental, a fost completat de o serie de măsuri procedurale prin legislația secundară a Uniunii, precum Regulamentul privind cererile cu valoare redusă ⁽¹⁾, Directiva privind asistența judiciară ⁽²⁾, Recomandarea privind mecanismele de recurs colectiv ⁽³⁾, Directiva privind acțiunile în încetare în ceea ce privește consumatorii ⁽⁴⁾ și Directiva privind despăgubirile în domeniul concurenței ⁽⁵⁾;

Acquis-ul Uniunii în domeniul cooperării în materie de justiție civilă

- H. întrucât cetățenii Uniunii, în special cei care se deplasează peste frontiere, sunt, în prezent, mult mai susceptibili de a intra în contact cu sistemele de procedură civilă dintr-un alt stat membru;
- I. întrucât standardele procedurale minime de la nivelul Uniunii ar putea contribui la modernizarea procedurilor naționale, la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi, precum și la o creștere economică accentuată prin creșterea eficacității și eficienței sistemelor judiciare, facilitând, în același timp, accesul cetățenilor la justiție în UE și contribuind la asigurarea libertăților fundamentale ale Uniunii;
- J. întrucât legislația Uniunii abordează într-o măsură din ce în ce mai mare aspecte de procedură civilă nu doar la nivel orizontal, așa cum se întâmplă în cazul instrumentelor opționale ⁽⁶⁾, ci și într-o manieră sectorială, în cadrul mai multor domenii de politică, precum proprietatea intelectuală ⁽⁷⁾, protecția consumatorilor ⁽⁸⁾ sau, recent, dreptul concurenței ⁽⁹⁾;
- K. întrucât caracterul fragmentat al armonizării la nivelul Uniunii a normelor procedurale a fost criticat în repetate rânduri, iar apariția unei legislații sectoriale a Uniunii în materie de procedură civilă afectează coerența atât a sistemelor de procedură civilă la nivelul statelor membre, cât și a diferitelor instrumente ale Uniunii;
- L. întrucât directiva propusă vizează introducerea unui cadru pentru stabilirea justiției civile, prin sistematizarea normelor de procedură civilă existente la nivelul Uniunii și extinzând domeniul de aplicare a acestora la toate aspectele care intră sub incidența dreptului Uniunii;
- M. întrucât directiva propusă este concepută astfel încât să contribuie la realizarea unei abordări mai bine coordonate, mai coerente și mai sistematice a sistemelor de justiție civilă, care să nu fie limitată de frontierele, interesele și resursele unui stat;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme comune minime privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

⁽³⁾ Recomandarea Comisiei din 11 iunie 2013 privind principii comune aplicabile acțiunilor colective în încetare și în despăgubire introduse în statele membre în cazul încălcării drepturilor conferite de legislația Uniunii (JO L 201, 26.7.2013, p. 60).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

⁽⁵⁾ Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO L 349, 5.12.2014, p. 1).

⁽⁶⁾ A se vedea, de exemplu, Regulamentul european privind cererile cu valoare redusă (a se vedea a doua notă de subsol din considerentul G de mai sus) și Regulamentul privind ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare [Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială (JO L 189, 27.6.2014, p. 59)].

⁽⁷⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽⁸⁾ A se vedea a patra notă de subsol la considerentul G de mai sus.

⁽⁹⁾ A se vedea cincea notă de subsol la considerentul G de mai sus.

Marti, 4 iulie 2017

Temeiul juridic al propunerii

- N. întrucât, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1) din TUE (principiul atribuirii competențelor), Uniunea poate legifera într-un domeniu numai dacă i s-a conferit în mod explicit competența de a face acest lucru și în măsura în care respectă principiile subsidiarității și proporționalității;
- O. întrucât, în actualul cadru stabilit prin tratat, temeiul juridic principal pentru armonizarea procedurii civile este prevăzut la Titlul V din TFUE, referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție;
- P. întrucât în Tratatul de la Lisabona a fost menținută necesitatea unui element transfrontalier pentru exercitarea competenței Uniunii, ceea ce înseamnă că acțiunea Uniunii în domeniul justiției civile este posibilă numai dacă într-o cauză există puncte de legătură între cel puțin două state membre diferite (de exemplu, reședința, locul de desfășurare etc.);
- Q. întrucât dispoziția generală de la articolul 114 din TFUE referitoare la apropierea dispozițiilor stabilite în statele membre prin acte cu putere de lege și acte administrative, al căror obiect este stabilirea și funcționarea pieței interne, a fost și este în continuare folosită ca temei juridic pentru o gamă largă de directive sectoriale specifice care armonizează anumite aspecte ale procedurii civile, cum ar fi Directiva privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI) și cea mai recentă Directivă privind acțiunile în despăgubire în materie de încălcare a normelor antitrust;
- R. întrucât, conform articolului 67 alineatul (4) din TFUE, Uniunea ar trebui să faciliteze accesul la justiție, în special pe baza principiului recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare în materie civilă, după cum se exemplifică la articolul 81 din TFUE;

Încrederea reciprocă în spațiul judiciar european

- S. întrucât libera circulație a hotărârilor judecătorești este strâns legată de necesitatea de a crea un nivel suficient de încredere reciprocă între autoritățile judiciare din diferitele state membre, în special în ceea ce privește nivelul de protecție a drepturilor procedurale;
- T. întrucât „încrederea reciprocă” este înțeleasă în acest context ca încrederea pe care o are oricare dintre statele membre în sistemele juridice și judiciare ale celorlalte state membre, ceea ce implică interdicția de a modifica acțiunile celorlalte state și a sistemelor judiciare ale acestora;
- U. întrucât principiul încrederii reciproce contribuie la creșterea gradului de securitate juridică, asigurând suficientă stabilitate și previzibilitate pentru cetățenii și întreprinderile din Uniune;
- V. întrucât aplicarea și respectarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor și apropierea legislațiilor facilitează cooperarea între autorități și protecția juridică a drepturilor individuale;
- W. întrucât un sistem de standarde comune minime ale Uniunii sub formă de principii și norme ar servi drept prim pas către convergența reglementărilor naționale în materie de procedură civilă, stabilind un echilibru între drepturile fundamentale ale părților, în interesul încrederii reciproce depline dintre sistemele judiciare ale statelor membre;
- X. întrucât existența și respectarea unor garanții procedurale pentru eficiența și eficacitatea procedurilor civile și egalitatea de tratament a părților sunt recomandate și absolut necesare pentru a se asigura încrederea reciprocă;
- Y. întrucât aplicarea unui astfel de sistem de standarde comune minime ar stabili și un nivel minim al calității procedurilor civile la nivelul Uniunii, contribuind astfel nu numai la consolidarea încrederii reciproce între sistemele judiciare, ci și la o funcționare mai bună a pieței interne, având în vedere că se estimează că diferențele procedurale dintre statele membre pot determina, între altele, perturbări ale comerțului și pot descuraja întreprinderile și consumatorii să își exercite drepturile conferite de piața internă;

Marți, 4 iulie 2017

Alte considerații

- Z. întrucât este necesară apropierea regimurilor procedurale din Uniune; întrucât directiva propusă este gândită ca un prim pas în procesul de armonizare suplimentară și convergență a sistemelor de justiție civilă din statele membre și, pe termen mai lung, de creare a unui cod de procedură civilă al Uniunii;
- AA. întrucât directiva propusă nu afectează nici organizarea judiciară a statelor membre, nici caracteristicile principale ale modului în care se desfășoară litigiile civile, dar permite norme procedurale naționale mai eficiente;
- AB. întrucât, prin urmare, este extrem de important să se adopte și să se aplice corespunzător o legislație care prevede adoptarea unor standarde comune minime de procedură civilă în Uniune,

Jurisprudența CJUE privind autonomia procedurală națională și protecția judiciară efectivă

1. constată rolul fundamental al CJUE în stabilirea bazelor procedurii civile în Uniune, care a determinat modul în care este înțeleasă semnificația procedurii civile pentru sistemul juridic al Uniunii;
2. subliniază, însă, că, deși unele standarde procedurale acceptate în prezent ca parte a sistemului procedural al Uniunii au fost afirmate în jurisprudența CJUE, contribuția CJUE ar trebui înțeleasă, mai degrabă, ca o interpretare a standardelor, și nu ca o stabilire a acestora;
3. evidențiază, prin urmare, că bogata experiență a CJUE în analiza normelor procedurale și a celor privind căile de atac, precum și compromisurile și valorile concurente urmărite de CJUE sunt foarte instructive și ar trebui luate în considerare în vederea introducerii unui instrument orizontal global, cu caracter legislativ, care să conțină standarde comune de procedură civilă;

Carta

4. subliniază că, în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil și accesul la justiție, ar trebui menținute și extinse în continuare rețelele de cooperare și bazele de date care consolidează cooperarea judiciară și schimbul de informații;
5. salută, așadar, cu căldură evoluțiile în domeniul e-justiției, în special crearea Rețelei judiciare europene și a portalului european e-justiție, care urmează să devină un ghiseu unic în domeniul justiției în Uniune;

Acquis-ul Uniunii în domeniul cooperării în materie de justiție civilă

6. solicită, totodată, Comisiei să evalueze dacă ar trebui propuse măsuri suplimentare de consolidare și de întărire a unei abordări orizontale a aplicării private a drepturilor conferite în temeiul dreptului Uniunii și dacă standardele comune minime de procedură civilă propuse prin prezentul document ar putea promova și garanta o astfel de paradigmă orizontală;
7. reiterează faptul că este deosebit de importantă colectarea sistematică de date statistice privind aplicarea și performanțele instrumentelor existente ale Uniunii în domeniul cooperării în materie de justiție civilă;
8. în acest context, invită Comisia să evalueze dacă eventuale măsuri suplimentare de punere în aplicare adoptate de statele membre ar putea contribui la aplicarea eficace a procedurilor autonome ale Uniunii și susține că, în acest scop, Comisia ar trebui să stabilească un proces solid și sistematic de supraveghere;

Temeiul juridic al propunerii

9. observă că articolul 114 din TFUE (armonizarea pieței interne) a fost folosit pentru adoptarea mai multor acte ale Uniunii cu implicații procedurale; că articolul 114 referitor la apropierea dispozițiilor stabilite în statele membre prin acte cu putere de lege și acte administrative, al căror obiect este stabilirea și funcționarea pieței interne, a fost și este în continuare folosit ca temei juridic pentru o gamă largă de directive sectoriale specifice care armonizează anumite aspecte ale procedurii civile, cum ar fi Directiva privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI);

Marti, 4 iulie 2017

10. constată, cu toate acestea, că articolul 81 din TFUE prevede adoptarea de măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu incidență transfrontalieră, inclusiv măsuri pentru apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre, în special atunci când acest lucru este necesar pentru buna funcționare a pieței interne; consideră, așadar, că articolul 81 din TFUE constituie temeiul juridic corespunzător pentru instrumentul legislativ propus;

11. susține că noțiunea de „implicații transfrontaliere” prevăzută la articolul 81 alineatul (1) din TFUE cu privire la adoptarea măsurilor de cooperare în domeniul justiției civile ar trebui interpretată într-o manieră mai amplă și, astfel, nu ar trebui percepută ca fiind sinonimă cu noțiunea de „litigii transfrontaliere”;

12. subliniază faptul că interpretarea actuală a noțiunii de „materie cu implicații transfrontaliere” este relativ limitată și conduce la apariția a două seturi de norme și a două categorii de părți litigante, ceea ce ar putea crea probleme suplimentare și o complexitate inutilă; subliniază că, prin urmare, ar trebui adoptată o interpretare mai largă;

13. evidențiază, în acest context, faptul că standardele comune minime de procedură civilă propuse prin prezentul document ar conduce la o mai mare eficiență dacă statele membre le-ar extinde aplicabilitatea nu numai la aspecte ce intră sub incidența dreptului Uniunii, ci, în general, la situații atât transfrontaliere, cât și exclusiv interne;

Încrederea reciprocă în spațiul judiciar european

14. ia act de faptul că principalele activități ale Uniunii în spațiul european de justiție în ceea ce privește justiția civilă se referă la introducerea de instrumente privind jurisdicția, litispendența și executarea hotărârilor judecătorești la nivel transfrontalier;

15. reiterează și subliniază faptul că libera circulație a hotărârilor judecătorești a sporit încrederea reciprocă între sistemele judiciare ale statelor membre, crescând astfel nivelul de securitate juridică și oferind suficientă stabilitate și previzibilitate pentru cetățenii și întreprinderile din Uniune;

16. evidențiază, în acest sens, faptul că încrederea reciprocă este o noțiune complexă și mulți factori joacă un rol în construirea acestei încrederi, precum educația judiciară, cooperarea judiciară transfrontalieră și schimbul de experiențe și de bune practici între judecători;

17. ia act de faptul că încrederea reciprocă poate fi promovată, printre altele, prin metode nelegislative, cum ar fi cooperarea judecătorilor în cadrul Rețelei Judiciare Europene sau participarea acestora la activități de formare;

18. salută, prin urmare, cele nouă principii de formare judiciară ale Rețelei Europene de Formare Judiciară, adoptate în cadrul Adunării Generale din 2016 a acestui organism, dat fiind că asigură un fundament și un cadru comun pentru instituțiile judiciare și instituțiile de formare judiciară din Europa deopotrivă;

19. susține, însă, că, din punct de vedere strict juridic, încrederea reciprocă presupune, la un nivel foarte fundamental, ca sistemele judiciare ale statelor membre să își perceapă reciproc dispozițiile procedurale drept garantând un proces civil corect, atât la nivelul legii în teorie, cât și în practică;

20. observă, prin urmare, că elaborarea unor standarde sistematice minime de procedură civilă la nivelul Uniunii, sub forma unei directive orizontale generale, ar conduce la creșterea încrederii reciproce între sistemele judiciare ale statelor membre și ar asigura o echilibrare comună, la nivelul Uniunii, a drepturilor procedurale fundamentale pentru cauzele civile, creându-se un sentiment general mai profund de justiție, securitate și previzibilitate în întreaga Uniune;

Standarde comune minime privind procedurile civile

21. subliniază că sistemele eficace de procedură civilă joacă un rol esențial pentru respectarea statului de drept și a valorilor fundamentale ale Uniunii, reprezentând, de asemenea, o cerință indispensabilă pentru investiții durabile și pentru un mediu favorabil întreprinderilor și consumatorilor;

22. consideră că lipsa de claritate cu privire la termenele de prescripție pentru cetățeni, consumatori și întreprinderi în litigiile cu incidență transfrontalieră poate împiedica accesul la justiție; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să analizeze fezabilitatea și oportunitatea armonizării acestor termene de prescripție în procedurile civile;

Marți, 4 iulie 2017

23. consideră că există o nevoie clară ca legislația să prevadă un set de standarde procedurale aplicabile procedurilor civile și solicită Comisiei să procedeze la executarea Planului său de acțiune pentru aplicarea Programului de la Stockholm adoptat de Consiliul European privind spațiul de libertate, securitate și justiție;

24. prin urmare, în conformitate cu articolul 225 din TFUE, solicită Comisiei să prezinte, până la 30 iunie 2018, în temeiul articolului 81 alineatul (2) din TFUE, o propunere de act legislativ privind standarde comune minime de procedură civilă, urmând recomandările prevăzute în anexa la documentul de față;

25. confirmă că recomandările din anexa la prezenta rezoluție respectă drepturile fundamentale și principiile subsidiarității și proporționalității;

26. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare, întrucât introducerea unor standarde minime de procedură civilă va conduce la economii de scară prin reducerea cheltuielilor suportate de părțile litigante și de reprezentanții acestora, care nu vor avea nevoie să se familiarizeze cu regimul de procedură civilă al unei alte țări;

o

o o

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și recomandările din anexă Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Marți, 4 iulie 2017

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

RECOMANDĂRI PRIVIND O DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI PRIVIND STANDARDE COMUNE MINIME DE PROCEDURĂ CIVILĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ**A. PRINCIPIILE ȘI OBIECTIVELE PROPUNERII SOLICITATE**

1. La nivelul Uniunii, punerea în aplicare a legii în cadrul instanțelor intră în mare măsură sub incidența normelor și practicilor procedurale naționale. Instanțele naționale sunt și instanțe ale Uniunii. Prin urmare, procedurile derulate în cadrul acestora trebuie să asigure corectitudine, justiție și eficiență, dar și punerea în aplicare eficace a dreptului Uniunii.
2. Punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie civilă a accentuat încrederea reciprocă a statelor membre în sistemele lor de justiție civilă, iar măsurile de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre pot facilita cooperarea între autoritățile competente și protecția judiciară a drepturilor individuale. Gradul de încredere reciprocă depinde, în mare măsură, de o serie de parametri, care includ, între altele, mecanisme de protecție a drepturilor reclamantilor și ale părților, garantând accesul la instanțe și la justiție.
3. Cu toate că toate statele membre sunt părți la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („CEDO”), experiența a arătat că doar acest element nu poate oferi întotdeauna un grad suficient de încredere în sistemele de justiție civilă ale altor state membre. Normele naționale de procedură civilă ale statelor membre diferă semnificativ, deseori în ceea ce privește principii și garanții procedurale fundamentale, ceea ce comportă riscul reducerii încrederii reciproce între autoritățile judiciare.
4. Prin urmare, pentru a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor Uniunii, pentru a contribui la modernizarea procedurilor naționale și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi și o creștere economică accentuată datorită eficacității și eficienței sistemelor judiciare, trebuie adoptată o directivă care să dezvolte în continuare standardele minime prevăzute în Cartă și în CEDO e. Temeiul juridic adecvat pentru o astfel de propunere este articolul 81 alineatul (2) din TFUE, care vizează măsurile în domeniul cooperării în materie de justiție civilă. Directiva urmează a fi adoptată în cadrul procedurii legislative ordinare.
5. Se consideră că standardele comune minime de procedură civilă sunt necesare pentru a constitui un temei solid pentru apropierea și îmbunătățirea legilor naționale, având în vedere flexibilitatea de care se bucură statele membre în ceea ce privește elaborarea de noi legi de procedură civilă, reflectând totodată un consens general privind principiile practicii justiției civile.
6. Standardele comune minime ar trebui să aibă ca rezultat creșterea încrederii în sistemele de justiție civilă ale tuturor statelor membre, fapt ce ar conduce la o cooperare judiciară mai eficientă, mai rapidă și mai flexibilă într-un climat de încredere reciprocă. Astfel de norme comune minime ar trebui, de asemenea, să elimine obstacolele din calea liberei circulații a cetățenilor pe teritoriul statelor membre, înlăturând astfel reticențele cetățenilor, mai ales ale celor care se deplasează peste frontiere, cu privire la contactul cu sistemele de justiție civilă din alte state membre.
7. Directiva propusă nu vizează înlocuirea în întregime a regimurilor procedurale naționale în materie civilă. Această directivă își propune stabilirea de standarde comune minime privind funcționarea și derularea procedurilor civile ale statelor membre pentru toate aspectele care intră sub incidența dreptului Uniunii, respectând totodată particularitățile naționale, precum și dreptul fundamental la căi de atac efective și la un proces echitabil, ceea ce asigură un acces efectiv și eficient la justiție. De asemenea, directiva vizează să asigure o bază pentru aprofundarea treptată a apropierii regimurilor de procedură civilă ale statelor membre.
8. Propunerea nu afectează dispozițiile statelor membre privind organizarea propriilor instanțe și normele acestora privind desemnarea judecătorilor.

Marți, 4 iulie 2017

9. Propunerea de față respectă principiile subsidiarității și proporționalității, întrucât statele membre nu pot acționa singure pentru stabilirea unui set de standarde minime de procedură civilă, iar propunerea se limitează la măsurile strict necesare pentru a asigura un acces efectiv la justiție și încrederea reciprocă în Uniune.

B. TEXTUL PROPUNERII SOLICITATE

Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standarde comune minime de procedură civilă în Uniunea Europeană

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2),

având în vedere solicitarea adresată Comisiei Europene de Parlamentul European,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru instituirea treptată a acestui spațiu, Uniunea urmează să adopte măsuri privind cooperarea judiciară în materie civilă având implicații transfrontaliere, în special atunci când acestea sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne.
- (2) În conformitate cu articolul 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, măsurile respective ar trebui să aibă scopul de a asigura, printre altele, recunoașterea reciprocă între statele membre a deciziilor judiciare și executarea acestora, comunicarea și notificarea transfrontalieră a actelor, cooperarea în materie de obținere a probelor, accesul efectiv la justiție și eliminarea obstacolelor din calea bunei desfășurări a procedurilor civile, la nevoie prin favorizarea compatibilității normelor de procedură civilă aplicabile în statele membre.
- (3) În conformitate cu concluziile președinției Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, în special cu punctul 33, consolidarea recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a altor decizii judiciare și apropierea necesară a legislației ar facilita cooperarea între autoritățile competente și protecția judiciară a drepturilor individuale. Din acest motiv, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare în materie civilă în cadrul Uniunii.
- (4) Potrivit Planului de acțiune al Comisiei pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm adoptat de Consiliul European privind spațiul de libertate, securitate și justiție, spațiul judiciar european și funcționarea adecvată a pieței unice sunt întemeiate pe principiul fundamental al recunoașterii reciproce, care, la rândul său, se bazează pe ideea că fiecare stat membru are încredere în sistemele judiciare ale celorlalte state membre. Acest principiu poate funcționa în mod eficace doar în condițiile unor relații de încredere reciprocă între judecători, practicienii din domeniul dreptului, întreprinderi și cetățeni. Gradul de încredere depinde de mai mulți parametri, inclusiv de existența unor mecanisme care să protejeze drepturile procedurale ale părților litigante în procedurile civile. Prin urmare, pentru garantarea aplicării acestui principiu sunt necesare standarde comune minime care să asigure dreptul la un proces echitabil și eficiența sistemelor judiciare și care să contribuie la un sistem eficace de punere în aplicare.

Marti, 4 iulie 2017

- (5) Stabilind norme minime privind protecția drepturilor procedurale ale părților litigante și facilitând accesul cetățenilor la justiție în Uniune, prezenta directivă ar trebui să consolideze încrederea statelor membre în sistemele de justiție civilă ale altor state membre, contribuind astfel la promovarea unei culturi a drepturilor fundamentale în Uniune, la o mai bună funcționare a pieței interne și la asigurarea libertăților fundamentale ale Uniunii, punând bazele unui sentiment general mai profund de justiție, securitate și previzibilitate în întreaga Uniune.
- (6) Dispozițiile prezentei directive ar trebui să se aplice litigiilor civile cu implicații transfrontaliere, inclusiv celor care rezultă din încălcarea drepturilor și a libertăților garantate de dreptul Uniunii. În cazul în care în prezenta directivă se face referire la încălcarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii, aceasta acoperă toate situațiile în care o încălcare a normelor adoptate la nivelul Uniunii a generat sau este de natură să genereze un prejudiciu persoanelor fizice sau juridice. Nimic nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice dispozițiile prezentei directive inclusiv în cauze de justiție civilă exclusiv interne.
- (7) Toate statele membre sunt părți la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950. Chestiunile menționate în prezenta directivă ar trebui abordate în conformitate cu respectiva convenție și, în special, cu dreptul la un proces echitabil și la o cale de atac eficace.
- (8) Prezenta directivă vizează promovarea aplicării unor standarde comune minime de procedură civilă, pentru a asigura accesul eficace la justiție în Uniune. Accesul la justiție este un drept general recunoscut, reafirmat și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta).
- (9) Procedurile civile ar trebui să fie îmbunătățite și mai mult prin valorificarea progreselor tehnologice din domeniul justiției și a noilor instrumente de care dispun instanțele, care pot ajuta la depășirea distanței geografice și a consecințelor acestora în ceea ce privește costurile ridicate și durata procedurilor. Pentru a reduce și mai mult cheltuielile de judecată și durata procedurilor, ar trebui încurajată în continuare utilizarea, de către părți și instanțe, a tehnologiilor de comunicare moderne.
- (10) Pentru a permite audierea persoanelor fără să fie necesară deplasarea acestora la instanță, statele membre ar trebui să garanteze că dezbaterile orale, precum și obținerea probelor prin audierea martorilor, a experților sau a părților pot avea loc prin utilizarea oricărui mijloc de comunicare la distanță adecvat, cu excepția situației în care, din cauza circumstanțelor specifice ale cauzei, utilizarea unei astfel de tehnologii nu ar fi adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurilor. Această dispoziție nu aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (11) Instanțele statelor membre ar trebui să se poată baza pe avizele experților pentru aspecte tehnice, juridice sau alte aspecte probatorii. Cu excepția cazurilor în care sunt necesare măsuri coercitive și în conformitate cu libertatea de a presta servicii și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, judecătorii dintr-un stat membru ar trebui să poată desemna experți care să deruleze investigații într-un alt stat membru, fără ca pentru derularea acestora să fie necesară o autorizare prealabilă. Pentru a facilita expertiza judiciară și ținând cont de limitările în desemnarea unor experți suficient de calificați în jurisdicția unui stat membru, de exemplu din cauza gradului ridicat de sofisticare tehnică a cazului sau ca urmare a existenței unor legături directe sau indirecte între expert și părți, în cadrul portalului european e-justiție ar trebui creat și actualizat sistematic un repertoriu european conținând toate listele naționale de experți.
- (12) Măsurile provizorii și de conservare ar trebui să asigure un echilibru adecvat între interesele reclamantului cu privire la acordarea protecției provizorii și interesele pârâtului în vederea prevenirii utilizării abuzive a acestei protecții. Atunci când sunt solicitate măsuri provizorii înainte de a obține o hotărâre judecătorească, instanța la care este depusă cererea ar trebui să fie încredințată, pe baza probelor înaintate de reclamant, că acesta din urmă va avea probabil câștig de cauză pe fond cu privire la revendicarea sa împotriva pârâtului. În plus, reclamantului ar trebui să i se solicite, în toate situațiile, să demonstreze, într-o manieră mulțumitoare pentru instanță, că revendicarea sa necesită protecție judiciară de urgență și că, fără măsurile provizorii, executarea hotărârii judecătorești existente sau viitoare ar putea fi împiedicată sau îngreunată substanțial.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

- (13) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor specifice privind respectarea drepturilor în domeniul proprietății intelectuale prevăzute în instrumentele Uniunii, și în special celor care se regăsesc în Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. De asemenea, directiva nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor specifice privind recuperarea datoriilor transfrontaliere prevăzute în ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare ⁽²⁾.
- (14) Instanțelor ar trebui să li se acorde un rol fundamental în protejarea drepturilor și intereselor tuturor părților și în gestionarea eficace și eficientă a procedurilor civile.
- (15) Obiectivul de a asigura procese echitabile, un acces mai bun la justiție și încrederea reciprocă, ca parte a politicii Uniunii Europene de instituire a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, ar trebui să includă accesul la metode de soluționare a litigiilor atât pe cale judiciară, cât și extrajudiciară. Pentru a încuraja părțile să recurgă la mediere, statele membre ar trebui să se asigure că normele lor privind decăderea și prescripția extinctivă nu împiedică părțile să facă apel la procedurile judiciare sau la arbitraj în caz de eșec al medierii.
- (16) Având în vedere diferențele dintre normele de procedură civilă din statele membre, în special în ceea ce privește normele care reglementează notificarea sau comunicarea actelor, este necesar să se definească standardele minime care ar trebui să se aplice în cadrul procedurilor civile care intră sub incidența dreptului Uniunii. În particular, ar trebui să se acorde prioritate metodelor care asigură primirea promptă și în siguranță a documentelor notificate sau comunicate, cu confirmare de primire. Prin urmare, ar trebui încurajată pe scară largă utilizarea tehnologiilor moderne de comunicare. Pentru actele care trebuie notificate sau comunicate părților, ar trebui ca notificarea sau comunicarea pe cale electronică să fie echivalentă celei pe cale poștală. Mijloacele electronice disponibile ar trebui să garanteze faptul că conținutul actelor și al altor comunicări scrise primite este conform și fidel conținutului actelor și al altor comunicări scrise trimise și că metoda utilizată pentru confirmarea de primire oferă o confirmare a primirii de către destinatar și a datei primirii.
- (17) Statele membre ar trebui să garanteze că părțile la procedurile civile au dreptul de a-și alege un avocat. În litigiile transfrontaliere, părțile ar trebui să aibă dreptul la un avocat în statul de origine pentru consiliere preliminară și la un alt avocat în statul gazdă pentru derularea litigiului. Confidențialitatea comunicării dintre părți și avocatul lor este esențială pentru asigurarea exercitării efective a dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, statele membre ar trebui să respecte confidențialitatea întrevederilor și a altor forme de comunicare dintre avocat și părți, în contextul exercitării dreptului la un avocat, prevăzut în prezenta directivă. Părțile la un litigiu ar trebui să poată să renunțe la un drept conferit de prezenta directivă, cu condiția să li se fi pus la dispoziție informații privind posibilele consecințe ale renunțării la acesta.
- (18) Pentru plata taxelor judiciare, reclamantul nu ar trebui să fie obligat să efectueze o deplasare în statul membru al instanței sesizate sau să angajeze un avocat în acest scop. Pentru a asigura accesul eficace al reclamantilor la proceduri, statele membre ar trebui să ofere cel puțin una dintre metodele de plată la distanță prevăzute în directivă. Informațiile privind taxele judiciare și metodele de plată, precum și cele referitoare la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență practică în statele membre ar trebui să fie transparente și ușor de accesat pe internet, prin intermediul site-urilor web naționale corespunzătoare.
- (19) Statele membre ar trebui să asigure respectarea dreptului fundamental la asistență judiciară, astfel cum este prevăzut la articolul 47 al treilea paragraf din Cartă. Orice persoană fizică sau juridică implicată într-un litigiu în materie civilă reglementat de prezenta directivă, indiferent dacă acționează ca reclamant sau ca pârât, ar trebui să aibă posibilitatea să își valorifice drepturile în instanță, chiar dacă situația financiară personală o împiedică să suporte cheltuielile de judecată. Asistența judiciară ar trebui să acopere consilierea precontencioasă în vederea ajungerii la un acord înainte de inițierea unei proceduri judiciare, asistența judiciară în vederea sesizării unei instanțe și reprezentarea în justiție, precum și plata cheltuielilor de judecată. Prezenta dispoziție nu aduce atingere prevederilor Directivei 2003/8/CE a Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială (JO L 189, 27.6.2014, p. 59).

⁽³⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme comune minime privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

Marti, 4 iulie 2017

- (20) Crearea unei culturi judiciare europene care să respecte pe deplin principiul subsidiarității și proporționalității și independența judiciară este esențială pentru funcționarea eficientă a unui spațiu judiciar european. Formarea judiciară este un element crucial al acestui proces, întrucât consolidează încrederea reciprocă între statele membre, practicieni și cetățeni. În acest sens, statele membre ar trebui să coopereze și să susțină formarea profesională și schimbul de bune practici între persoanele care activează în domeniul juridic.
- (21) Prezenta directivă stabilește norme minime. Statele membre pot extinde drepturile stabilite prin prezenta directivă pentru a oferi un nivel mai ridicat de protecție. Un astfel de nivel mai ridicat de protecție nu ar trebui să constituie un obstacol în calea încrederii reciproce și a accesului eficace la justiție pe care aceste norme sunt menite să le faciliteze. Nivelul de protecție asigurat de Cartă, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și supremația, unitatea și eficiența dreptului Uniunii nu ar trebui să fie compromise prin aceste dispoziții.
- (22) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unor standarde comune minime de procedură civilă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (23) În conformitate cu [articolul 3]/[articolele 1 și 2] din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei în ceea ce privește spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [statele membre în cauză și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive]/[și fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive nu au obligații în temeiul acesteia și aceasta nu li se aplică].
- (24) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I:

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Obiectul prezentei directive este acela de a apropia sistemele de procedură civilă astfel încât să se asigure respectarea deplină a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este recunoscut la articolul 47 din Cartă și la articolul 6 din CEDO, prin stabilirea de standarde minime privind declanșarea, derularea și încheierea procedurilor civile înaintea instanțelor din statele membre.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere standardelor de procedură civilă care sunt sau pot fi prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul național, în măsura în care standardele respective pot fi mai favorabile pentru părțile litigante, prezenta directivă se aplică în materie civilă și comercială, în litigiile cu implicații transfrontaliere, indiferent de natura instanței, cu excepția situațiilor care privesc drepturile și obligațiile care nu se află la dispoziția părților conform legii aplicabile relevante. Prezenta directivă nu se aplică în special în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte și omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (*acta iure imperii*).

(2) În prezenta directivă, termenul de „stat membru” înseamnă un stat membru cu excepția [Regatului Unit, a Irlandei și a] Danemarcei.

Marți, 4 iulie 2017

Articolul 3

Litigii cu implicații transfrontaliere

- (1) În sensul prezentei directive, litigiile cu implicații transfrontaliere sunt litigiile în care:
- (a) cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât statul membru al instanței sesizate; sau
 - (b) ambele părți își au domiciliul în același stat membru cu statul membru al instanței sesizate, iar locul de executare a contractului, locul în care s-a produs evenimentul care a cauzat prejudiciul sau locul de executare a hotărârii este situat în alt stat membru; sau
 - (c) ambele părți își au domiciliul în același stat membru cu statul membru al instanței sesizate, iar chestiunea care face obiectul litigiului intră sub incidența dreptului Uniunii.
- (2) În sensul alineatului (1), domiciliul se determină în conformitate cu articolele 62 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

CAPITOLUL II:**STANDARDE MINIME PENTRU PROCEDURILE CIVILE****Secțiunea I:****Rezultate echitabile și eficiente**

Articolul 4

Obligația generală privind protecția jurisdicțională eficientă

Statele membre prevăd măsurile, procedurile și căile de atac necesare pentru a asigura respectarea drepturilor conferite prin dreptul Uniunii în materie civilă. Măsurile, procedurile și căile de atac respective sunt corecte și echitabile și nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate, și respectă particularitățile naționale și drepturile fundamentale.

Măsurile, procedurile și căile de atac respective sunt, de asemenea, eficiente și proporționale și se aplică astfel încât să se evite crearea unor obstacole în calea accesului eficient la justiție și să se ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.

Articolul 5

Dezbateri orale

- (1) Statele membre asigură derularea corectă a procedurilor. În cazul în care nu este posibil ca părțile să fie prezente fizic sau dacă părțile au convenit, cu aprobarea instanței, să recurgă la mijloace de comunicare rapide, statele membre se asigură că dezbaterile orale sunt organizate utilizându-se orice tehnologie adecvată de comunicare la distanță care se află la dispoziția instanței, precum videoconferința sau teleconferința.
- (2) În cazul în care persoana care urmează să fie audiată își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât cel în care se află instanța sesizată, participarea persoanei respective la o dezbatere orală prin videoconferință, teleconferință sau printr-o altă tehnologie adecvată de comunicare la distanță se organizează utilizându-se procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului. În ceea ce privește videoconferința, ar trebui să se țină seama de Recomandările Consiliului privind videoconferințele transfrontaliere, adoptate de Consiliu la 15 și 16 iunie 2015 ⁽²⁾, și de lucrările întreprinse în cadrul portalului european e-justiție.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽²⁾ Recomandările Consiliului „Promovarea utilizării și partajării de bune practici privind videoconferințele transfrontaliere în domeniul justiției în statele membre și la nivelul UE” (JO C 250, 31.7.2015, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

Articolul 6

Măsurile provizorii și de conservare

(1) Statele membre se asigură că sunt adoptate măsuri provizorii pentru conservarea unei situații de fapt sau de drept, astfel încât să se asigure eficacitatea deplină a unei hotărâri judecătorești ulterioare pe fond înainte de inițierea procedurilor pe fond și în orice moment pe parcursul unei astfel de proceduri.

Măsurile menționate la primul paragraf includ și măsuri pentru prevenirea oricărei încălcări iminente sau pentru încetarea imediată a unei presupuse încălcări, dar și pentru conservarea activelor necesare pentru a garanta că executarea ulterioară a unei reclamații nu va fi împiedicată sau îngreunată substanțial.

(2) Astfel de măsuri respectă drepturile la apărare și sunt proporționale cu caracteristicile și cu gravitatea presupusei încălcări, permițând, acolo unde este cazul, acordarea de garanții pentru costurile și pentru daunele cauzate părâtului prin solicitări nejustificate. Instanțele au autoritatea de a-i solicita reclamantului să furnizeze orice probe disponibile în mod rezonabil, pentru a se convinge cu un grad suficient de certitudine că măsura provizorie solicitată este necesară și proporțională.

(3) Statele membre se asigură că, în cazuri justificate, pot fi luate măsuri provizorii fără ca părâtul să fi fost audiat, în cazul în care orice întârziere i-ar provoca reclamantului daune ireparabile sau atunci când există riscul demonstrabil ca probele să fie distruse. Într-o astfel de situație, părților li se aduce la cunoștință acest lucru imediat, cel târziu după aplicarea măsurilor.

O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea părâtului pentru a se decide, într-un termen rezonabil de la notificarea măsurilor, dacă acestea urmează să fie modificate, revocate sau confirmate.

În cazul în care măsurile menționate la primul paragraf sunt revocate sau dacă se constată ulterior că nu a existat nicio încălcare sau amenințare de încălcare, instanța îi poate impune reclamantului, la cererea părâtului, să îl despăgubească în mod corespunzător pe părât pentru toate daunele suferite ca urmare a măsurilor în cauză.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere Directivei 2004/48/CE și Regulamentului (UE) nr. 655/2014.

Secțiunea II:

Eficiența procedurilor

Articolul 7

Eficiența procedurală

(1) Instanțele statelor membre respectă dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, care asigură un acces real la justiție, precum și principiul contradictorialității, în special atunci când decid asupra necesității unei dezbateri orale, precum și atunci când decid asupra mijloacelor de obținere a probelor și a măsurii în care probele trebuie obținute.

(2) Instanțele statelor membre acționează în cel mai scurt timp posibil, indiferent de existența unor perioade de prescripție pentru anumite acțiuni în diferitele faze ale procedurii.

Articolul 8

Decizii motivate

Statele membre se asigură că instanțele furnizează decizii motivate suficient de detaliate și într-un termen rezonabil, pentru a le permite părților să valorifice efectiv toate drepturile privind revizuirea deciziei sau introducerea unei căi de atac.

Articolul 9

Principii generale pentru gestionarea procedurilor

(1) Statele membre se asigură că instanțele gestionează în mod activ cauzele cu care au fost sesizate, pentru a asigura o soluționare echitabilă și eficientă a litigiilor, în termene rezonabile și cu costuri rezonabile, fără a afecta libertatea părților de a stabili obiectul și dovezile justificative aferente propriei cauze.

Marți, 4 iulie 2017

(2) În măsura în care acest lucru este realizabil, instanța gestionează cauza prin consultarea părților. Mai exact, gestionarea activă a cauzelor poate cuprinde:

- (a) încurajarea părților să coopereze reciproc în timpul procedurilor;
- (b) identificarea problemelor dintr-o fază timpurie;
- (c) decizii prompte privind problemele care trebuie anchetate integral și cele care pot fi soluționate sumar;
- (d) stabilirea ordinii în care se vor rezolva problemele;
- (e) asistarea părților în soluționarea integrală sau parțială a acțiunii;
- (f) stabilirea unui calendar pentru a controla evoluția acțiunii;
- (g) tratarea de către instanță a unui număr cât mai mare de aspecte ale acțiunii la o singură înfățișare;
- (h) tratarea acțiunii fără a fi nevoie de prezența fizică a părților;
- (i) utilizarea mijloacelor tehnice disponibile.

Articolul 10

Obținerea probelor

(1) Statele membre se asigură că sunt disponibile mijloace eficiente de prezentare, obținere și păstrare a probelor, ținând cont de dreptul la apărare și de nevoia de a proteja informațiile confidențiale.

(2) În contextul obținerii probelor, statele membre încurajează utilizarea tehnologiilor moderne de comunicații. Instanța sesizată utilizează metoda cea mai simplă și mai puțin oneroasă de obținere a probelor.

Articolul 11

Experți judiciari

(1) Fără a aduce atingere posibilității pe care o au părțile de a prezenta probe rezultate în urma unei expertize, statele membre se asigură că instanța poate numi în orice moment experți judiciari pentru a efectua expertize cu privire la aspecte specifice ale cauzei. Instanța pune la dispoziția experților toate informațiile necesare pentru furnizarea expertizei.

(2) În cazul litigiilor transfrontaliere, cu excepția cazurilor în care sunt necesare măsuri coercitive sau dacă investigația se desfășoară în locuri asociate cu exercitarea competențelor unui stat membru sau în locuri în care accesul sau o altă acțiune este interzisă sau limitată la anumite persoane, conform dreptului statului membru în care se derulează investigația, statele membre se asigură că instanța poate numi un expert judiciar pentru derularea de investigații în afara jurisdicției instanței, fără a fi necesară adresarea unei cereri prealabile în acest sens către autoritatea competentă a celui alt stat membru.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), Comisia elaborează un repertoriu european al experților, reunind listele naționale de experți existente, pe care îl pune la dispoziție prin intermediul portalului european e-justiție.

(4) Experții judiciari garantează independența și imparțialitatea în conformitate cu dispozițiile aplicabile judecătorilor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 22.

(5) Expertizele furnizate instanței de către experții judiciari sunt puse la dispoziția părților, care au posibilitatea de a face observații cu privire la acestea.

Marți, 4 iulie 2017

Secțiunea III:**Accesul la instanțele de judecată și la justiție***Articolul 12***Soluționarea litigiilor**

(1) Statele membre garantează că, în orice stadiu al procedurii și ținând cont de toate circumstanțele cauzei, în cazul în care instanța consideră că litigiul este apt pentru soluționare, aceasta poate propune ca părțile să recurgă la mediere pentru a soluționa litigiul sau pentru a analiza posibilitatea de soluționare a litigiului.

(2) Alineatul (1) nu afectează dreptul părților care aleg medierea de a iniția, în cursul procesului de mediere, o procedură judiciară sau de arbitraj în legătură cu respectivul litigiu până la expirarea termenelor de decădere sau de prescripție.

*Articolul 13***Cheltuieli de judecată**

(1) Statele membre se asigură că taxele judiciare practicate în statele membre pentru litigiile civile nu sunt disproporționate în raport cu valoarea cererii de despăgubire și nu fac litigiile imposibile sau excesiv de dificile.

(2) Taxele judiciare percepute în statele membre pentru litigiile civile nu trebuie să descurajeze cetățenii să introducă o acțiune în fața instanțelor și nici să constituie în vreun fel un obstacol pentru accesul lor la justiție.

(3) Părțile pot achita taxele judiciare prin intermediul unor metode de plată la distanță, inclusiv dintr-un alt stat membru decât statul membru în care este situată instanța, prin transfer bancar sau prin plata cu cardul de credit sau de debit.

(4) Statele membre se asigură că informațiile privind taxele judiciare și metodele de plată, precum și cele referitoare la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență practică în statele membre sunt mai transparente și ușor de accesat pe internet. În acest scop, statele membre furnizează aceste informații Comisiei, care, la rândul său, se asigură că acestea sunt puse la dispoziția publicului și difuzate pe scară largă prin orice mijloace adecvate, în special prin intermediul portalului european e-justiție.

*Articolul 14***Principiul conform căruia partea care pierde plătește**

(1) Statele membre se asigură că partea care cade în pretenții suportă cheltuielile de judecată – inclusiv, dar fără a se limita la cheltuieli cum ar fi cele care decurg din faptul că cealaltă parte a fost reprezentată de un avocat sau de un reprezentant legal sau orice alte cheltuieli care decurg din notificarea, comunicarea, transmiterea sau traducerea documentelor –, care sunt proporționale cu valoarea cererii și care au fost necesare.

(2) În cazul în care o parte are câștig de cauză doar parțial sau în circumstanțe excepționale, instanțele de judecată pot dispune repartizarea echitabilă a cheltuielilor sau suportarea de către fiecare parte a cheltuielilor care îi revin.

(3) O parte suportă toate cheltuielile inutile pe care le-a cauzat instanței sau unei alte părți, fie prin ridicarea unor probleme inutile, fie prin atitudinea nejustificat de contestatară.

(4) Instanța poate ajusta repartizarea costurilor astfel încât să reflecte refuzul nerezonabil de a coopera sau participarea cu rea-credință la eforturile de soluționare, în conformitate cu articolul 20.

*Articolul 15***Asistența juridică**

(1) Pentru a asigura accesul efectiv la justiție, statele membre se asigură că instanțele pot acorda asistență juridică unei părți.

Marți, 4 iulie 2017

- (2) Asistența juridică poate acoperi, integral sau parțial, următoarele costuri:
- (a) taxele judiciare, prin reduceri totale, parțiale sau reeșalonări;
 - (b) costul asistenței și reprezentării juridice în ceea ce privește:
 - (i) consilierea precontencioasă, în vederea ajungerii la un acord înainte de inițierea unei proceduri judiciare în conformitate cu articolul 12 alineatul (1);
 - (ii) inițierea și menținerea procedurilor în fața instanței;
 - (iii) toate costurile legate de proceduri, inclusiv cererea de asistență juridică;
 - (iv) executarea hotărârilor;
 - (c) alte cheltuieli necesare aferente procedurii care urmează să fie suportate de către o parte, inclusiv costurile legate de martori, experți, interpreți și traducători, precum și costurile necesare de deplasare, cazare și ședere ale părții respective și ale reprezentantului său;
 - (d) costurile acordate părții care câștigă, în cazul în care reclamantul pierde acțiunea, în conformitate cu articolul 14.
- (3) Statele membre se asigură că orice persoană fizică care este cetățean al Uniunii Europene sau resortisant al unei țări terțe cu reședința legală într-un stat membru al Uniunii Europene are dreptul de a solicita asistență juridică în cazul în care:
- (a) din cauza situației economice, este în incapacitate totală sau parțială de a suporta cheltuielile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol; și
 - (b) acțiunea pentru care se solicită asistență juridică are o perspectivă rezonabilă de succes, având în vedere poziția procesuală a reclamantului; și
 - (c) reclamantul care solicită asistență juridică are dreptul de a introduce acțiuni în conformitate cu dispozițiile naționale aplicabile.
- (4) Persoanele juridice au dreptul de a solicita asistență juridică sub formă de dispensă de la plata în avans a costurilor procedurilor și/sau a asistenței unui avocat. Pentru a decide dacă să atribuie o astfel de asistență, instanțele pot lua în considerare, printre altele:
- (a) forma persoanei juridice în cauză și dacă activitatea sa are ca scop realizarea unui profit sau nu;
 - (b) capacitatea financiară a partenerilor sau a acționarilor;
 - (c) capacitatea acestor parteneri sau acționari de a obține sumele necesare pentru a introduce acțiuni în justiție.
- (5) Statele membre se asigură că fac cunoscută cetățenilor europeni și persoanelor juridice procedura prin care pot apela la asistența juridică, conform alineatelor (1)-(4), astfel încât aceasta să devină efectivă și accesibilă.
- (6) Prezentul articol nu aduce atingere Directivei 2003/8/CE.

Articolul 16

Finanțarea

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o acțiune în justiție este finanțată de o parte terță privată, aceasta:

Mărti, 4 iulie 2017

- (a) nu încearcă să influențeze deciziile procedurale ale părții reclamante, inclusiv cu privire la modalitățile de soluționare;
 - (b) nu finanțează o acțiune împotriva unui pârât care este concurent al furnizorului de fonduri sau împotriva unui pârât în raport cu care furnizorul de fonduri se află într-o situație de dependență;
 - (c) nu percepe dobânzi excesive pentru fondurile furnizate.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazurile de finanțare a unor acțiuni în justiție de către o parte terță privată, remunerarea acordată furnizorului de fonduri sau dobânda percepută de către acesta nu se bazează pe valoarea soluției obținute sau a despăgubirilor acordate, cu excepția cazului în care acordul de finanțare este reglementat de o autoritate publică care garantează interesele părților.

Secțiunea IV: Echitatea procedurilor

Articolul 17

Notificarea sau comunicarea actelor

- (1) Statele membre se asigură că sunt folosite principal metodele care garantează primirea actelor notificate sau comunicate.
- (2) Statele membre se asigură că actele de sesizare a instanței sau actele echivalente și orice citație de înfățișare în instanță pot fi notificate sau comunicate în conformitate cu legislația națională în unul dintre următoarele moduri:
- (a) notificarea sau comunicarea personală;
 - (b) notificarea sau comunicarea prin poștă;
 - (c) notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice, cum ar fi faxul sau poșta electronică.

Notificarea sau comunicarea se atestă printr-o confirmare de primire care conține data primirii și care este semnată de destinatar.

În vederea folosirii notificării sau comunicării prin mijloacele electronice menționate la litera (c) de la primul paragraf din prezentul alineat, se folosesc standarde tehnice suficient de ridicate, care să garanteze identitatea expeditorului și transmiterea în siguranță a actelor notificate sau comunicate.

O altă metodă este notificarea sau comunicarea personală, utilizându-se un document semnat de persoana competentă care a efectuat notificarea sau comunicarea, prin care se atestă faptul că destinatarul a primit actele sau a refuzat să le primească fără niciun motiv legitim, precum și data la care actele au fost notificate sau comunicate.

- (3) În cazul în care notificarea sau comunicarea actelor nu este posibilă prin metodele menționate la alineatul (2) și dacă adresa pârâtului este cunoscută cu certitudine, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată în unul dintre următoarele moduri:
- (a) notificarea sau comunicarea personală, la adresa personală a pârâtului, unor persoane care locuiesc la aceeași adresă ca acesta sau care sunt angajate la această adresă;
 - (b) în cazul în care pârâtul este un lucrător care desfășoară o activitate independentă sau o persoană juridică, notificarea sau comunicarea personală, în localurile comerciale ale pârâtului, unor persoane angajate ale pârâtului;
 - (c) depunerea actelor în cutia poștală a pârâtului;
 - (d) depunerea actelor la un oficiu poștal sau la o autoritate publică competentă și depunerea unei comunicări scrise cu privire la această depunere în cutia poștală a pârâtului, cu condiția ca această comunicare scrisă să menționeze clar natura judiciară a actelor sau faptul că are un efect juridic echivalent cu cel al unei notificări sau comunicări și că de la această dată încep să curgă termenele;
 - (e) prin poștă fără dovada prevăzută la alineatul (4), atunci când pârâtul este domiciliat în statul membru de origine;
 - (f) prin mijloace electronice cu confirmare de primire automată, cu condiția ca pârâtul să fi acceptat expres în prealabil acest mod de notificare sau comunicare.

Marți, 4 iulie 2017

Notificarea sau comunicarea în conformitate cu literele (a)-(d) de la primul paragraf din prezentul alineat se atestă prin:

- (a) un act semnat de persoana competentă care a efectuat notificarea sau comunicarea cu menționarea tuturor următoarelor elemente:
 - (i) numele și prenumele persoanei care a efectuat notificarea sau comunicarea;
 - (ii) modalitatea de notificare sau comunicare utilizată;
 - (iii) data notificării sau a comunicării;
 - (iv) atunci când documentele au fost notificate sau comunicate unei alte persoane decât pârâtul, numele acestei persoane și legătura acesteia cu pârâtul; și
 - (v) alte mențiuni obligatorii prevăzute de legislația națională;
- (b) o confirmare de primire de la persoana care a primit notificarea sau comunicarea, în sensul literelor (a) și (b) de la primul paragraf din prezentul alineat.
- (4) Notificarea sau comunicarea în temeiul alineatelor (2) și (3) din prezentul articol se poate efectua, de asemenea, unui reprezentant legal sau unui reprezentant autorizat al pârâtului.
- (5) În cazul în care notificarea sau comunicarea actelor de sesizare a instanței sau a actelor echivalente sau a oricărei alte citații urmează să se efectueze în afara statelor membre, notificarea sau comunicarea poate fi realizată prin oricare din metodele prevăzute de:
 - (a) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ în cazurile în care acest regulament este aplicabil, cu respectarea drepturilor destinatarului prevăzute de regulament; sau
 - (b) Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială sau oricare altă convenție sau acord, dacă este cazul.
- (6) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1393/2007, ale Regulamentului (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și ale Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

Articolul 18

Dreptul la un avocat în cadrul procedurilor civile

- (1) Statele membre se asigură că părțile în procedurile civile au dreptul de a-și alege un avocat, astfel încât să își poată exercita drepturile în mod practic și eficace.

În cadrul litigiilor transfrontaliere, statele membre se asigură că părțile în procedurile civile au dreptul la un avocat în țara de origine, care să le ofere consiliere preliminară, și la un avocat în țara gazdă pentru derularea litigiului.

- (2) Statele membre respectă confidențialitatea comunicărilor dintre părțile la un litigiu și avocatul acestora. O astfel de comunicare include întreveneri, corespondență, conversații telefonice și alte forme de comunicare permise în temeiul dreptului intern.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului, (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (JO L 143, 30.4.2004, p. 15).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

Mărti, 4 iulie 2017

(3) Fără a aduce atingere dreptului intern care prevede prezența sau asistența obligatorie a unui avocat, părțile în procedurile civile pot renunța la dreptul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care:

- (a) părțile au primit, pe cale orală sau în scris, informații clare și suficiente, într-un limbaj simplu și ușor de înțeles, cu privire la consecințele posibile ale acestui fapt, și
- (b) renunțarea se face în mod voluntar și neechivoc.

Statele membre se asigură că părțile pot revoca o renunțare ulterior în orice moment al procedurilor civile și că acestea sunt informate cu privire la această posibilitate.

(4) Prezenta dispoziție nu aduce atingere dispozițiilor specifice referitoare la reprezentarea în justiție prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 și Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

Articolul 19

Accesul la informații

Statele membre iau toate măsurile pentru a le oferi cetățenilor informații transparente și ușor accesibile referitoare la inițierea diferitelor proceduri, termenele de prescripție și de decădere, instanțele competente pentru diferitele litigii și formularele necesare care trebuie depuse în acest sens. Nimic din prezentul articol nu obligă statele membre să asigure asistență juridică sub forma unei evaluări juridice a unei cauze particulare.

Articolul 20

Interpretarea și traducerea actelor esențiale

Statele membre iau toate măsurile pentru a garanta că toate părțile într-un litigiu înțeleg pe deplin procedura judiciară. Acest obiectiv cuprinde disponibilitatea serviciilor de interpretare în timpul procedurilor civile și a traducerilor scrise ale tuturor actelor esențiale, pentru a se garanta caracterul echitabil al procedurii în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din prezenta directivă.

Articolul 21

Obligațiile părților și ale reprezentanților acestora

Statele membre se asigură că părțile într-o cauză și reprezentanții acestora dau dovadă de bună-credință și respect față de instanță și față de alte părți și nu prezintă în fața instanței cauze sau fapte în mod eronat fie cu bună știință, fie având motive întemeiate de a fi conștienți de acest lucru.

Articolul 22

Procedură publică

Statele membre se asigură că procedura este deschisă publicului cu excepția cazurilor în care instanța hotărăște să le dea un caracter confidențial, în măsura în care acest lucru este necesar în interesul uneia dintre părți sau al altor persoane afectate sau în interesul general al justiției sau al ordinii publice.

Articolul 23

Independența și imparțialitatea judiciară

(1) Statele membre se asigură că instanțele și judecătorii beneficiază de independență judiciară. Componenta instanțelor oferă garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială rezonabilă privind imparțialitatea.

(2) În exercitarea atribuțiilor lor, judecătorii nu sunt constrânși să respecte niciun fel de instrucțiuni, nu sunt supuși niciunei influențe sau presiuni, nu sunt afectați de nicio prejudecată personală și nu dau dovadă de părtinire într-o anumită cauză.

Articolul 24

Formarea

(1) Fără a aduce atingere independenței judiciare și organizării diferite a sistemelor judiciare din Uniune, statele membre se asigură că sistemele judiciare, școlile de magistratură și profesiile juridice își dezvoltă programele naționale de formare judiciară pentru a garanta că dreptul și procedurile Uniunii sunt integrate în activitățile de formare de la nivel național.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

- (2) Programele de formare trebuie să fie orientate spre practică, să fie relevante pentru activitatea zilnică a practicienilor în domeniul dreptului, să se desfășoare pe perioade scurte, să folosească tehnici de învățare active și moderne și să prevadă posibilitatea unor formări inițiale și continue. Programele de formare trebuie să pună un accent deosebit pe:
- (a) însușirea de cunoștințe suficiente privind instrumentele de cooperare judiciară ale Uniunii și dobândirea de deprinderi bine înrădăcinate de a face trimitere în mod constant la jurisprudența europeană, de a verifica transpunerea la nivel național și de a recurge la procedura Curții de Justiție a Uniunii Europene privind procedura preliminară;
 - (b) diseminarea cunoștințelor și experienței privind dreptul și procedurile Uniunii și alte sisteme juridice;
 - (c) facilitarea unor schimburi de experiență pe termen scurt pentru noii judecători;
 - (d) cunoașterea unei limbi străine și a terminologiei juridice aferente.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.
- (2) Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de realizare a acestei trimiteri.
- (3) Statele membre transmit Comisiei textul măsurilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 26

Revizuirea

Cel târziu până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ. În acest context, Comisia evaluează, în special, impactul acesteia asupra accesului la justiție, asupra dreptului fundamental la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, asupra cooperării în materie civilă și asupra funcționării pieței unice, asupra IMM-urilor, a competitivității economiei Uniunii și a încrederii consumatorilor. În cazul în care este necesar, raportul este însoțit de propuneri legislative în vederea adaptării și a consolidării prezentei directive.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 28

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ..., [data]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mărti, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0287

Un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi (2016/2272(INI))

(2018/C 334/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 114,
- având în vedere articolele 191, 192 și 193 din TFUE, precum și referirea la obiectivul de utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008 cu privire la Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă (COM(2008)0397),
- având în vedere Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ⁽¹⁾,
- având în vedere Planul de lucru pentru proiectarea ecologică pentru perioada 2016-2019 al Comisiei (COM(2016)0773), în special obiectivul de a institui cerințe mai specifice și orizontale privind produsul în domenii cum ar fi durabilitatea și posibilitatea de reparare, evolutivitatea, proiectarea pentru demontare și facilitarea reutilizării și reciclării,
- având în vedere Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” ⁽³⁾ (denumit, de asemenea, al șaptelea program de acțiune pentru mediu),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 octombrie 2013 pe tema „Către un consum mai durabil: durata de viață a produselor industriale și informarea consumatorilor, mijloace de restabilire a încrederii” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011, intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor — inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (COM(2011)0021),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere energetic” (COM(2011)0571),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 aprilie 2013 intitulată „Crearea pieței unice pentru produse ecologice: Facilitarea unei mai bune informări cu privire la performanța de mediu a produselor și a organizațiilor” (COM(2013)0196),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2014, intitulată: „Spre o economie circulară: un program «deșeuri zero» pentru Europa” (COM(2014)0398),

⁽¹⁾ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

⁽²⁾ JO L 153, 18.6.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 171.

⁽⁴⁾ JO C 67, 6.3.2014, p. 23.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei – un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” (COM(2015)0614) și pachetul privind economia circulară, care prevede revizuirea directivelor privind deșeurile (Directiva 2008/98/CE, „Directiva-cadru privind deșeurile”) privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (Directiva 94/62/CE), privind depozitele de deșeuri (Directiva 1999/31/CE), privind vehiculele scoase din uz (Directiva 2000/53/CE) privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori (Directiva 2006/66/CE) și privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (Directiva 2012/19/UE),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil – Acțiunea europeană pentru durabilitate” (COM(2016)0739),
 - având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2015 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare online și la alte tipuri de contracte de vânzare la distanță de bunuri (COM(2015)0635),
 - având în vedere Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul BEUX din 18 august 2015 intitulat „Durable goods: More sustainable products, better consumer rights. Consumer expectations from the EU’s resource efficiency and circular economy agenda” (Produse durabile: Produse mai sustenabile, drepturi mai bune ale consumatorilor. Așteptările clienților cu privire la Agenda UE privind utilizarea eficientă a resurselor și economia circulară”),
 - având în vedere studiul Comitetului Economic și Social European din 29 martie 2016 intitulat „Efectele afișării duratei de utilizare a produselor asupra consumatorilor”;
 - având în vedere studiul din iulie 2016 comandat de Comisia sa pentru piața internă și protecția consumatorilor intitulat „Un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi”,
 - având în vedere documentul de sinteză al Centrului European al Consumatorilor din 18 aprilie 2016 intitulat „Planned obsolescence or by-products of consumer society” (Obsolescența programată sau produsele secundare ale societății de consum),
 - având în vedere standardul austriac ONR 192102 intitulat „Label of excellence for durable, repair-friendly designed electrical and electronic appliances” (Etichetă de excelență pentru aparatele electrice și electronice proiectate pentru a fi durabile și ușor de reparat),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0214/2017),
- A. întrucât planul de lucru al Comisiei privind proiectarea ecologică pentru perioada 2016-2019 conține o trimitere la economia circulară și la necesitatea de a soluționa problemele de durabilitate și reciclabilitate;
- B. întrucât adoptarea unui aviz privind durata de viață a produselor de către Comitetul Economic și Social European (CESE) demonstrează interesul actorilor economici și al societății civile în această privință;
- C. întrucât trebuie asigurat un echilibru între prelungirea duratei de viață a produselor și inovare, cercetare și dezvoltare;

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 64.

⁽²⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

Marți, 4 iulie 2017

- D. întrucât studiul comandat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor demonstrează că sunt necesare ample măsuri de politică pentru promovarea unei durate de viață mai lungi a produselor;
- E. întrucât coexistă diverse modele economice și de afaceri, inclusiv modelul economic bazat pe utilizare, care pot contribui la reducerea consecințelor negative pentru mediu;
- F. întrucât este necesar să se promoveze o prelungire a duratei de viață a produselor, în special prin eliminarea obsolescenței programate;
- G. întrucât se impune sprijinirea sectorului european al reparațiilor, compus în mare parte din microîntreprinderi și din întreprinderi mici și mijlocii;
- H. întrucât o mai bună armonizare a practicilor de reutilizare a produselor va stimula economia locală și piața internă prin crearea de noi locuri de muncă la nivel local și stimularea cererii pentru produse folosite;
- I. întrucât este necesar, atât din punctul de vedere al mediului, cât și din punct de vedere economic, să se conserve materiile prime și să se limiteze producția de deșeuri, fapt ce noțiunea de răspundere extinsă a producătorilor a încercat să ia în considerare;
- J. întrucât, potrivit sondajului Eurobarometru din iunie 2014, 77 % dintre consumatorii din Uniunea Europeană și-au exprimat preferința pentru repararea bunurilor stricate, față de a-și cumpăra altele noi; întrucât informațiile oferite consumatorilor cu privire la durabilitate și posibilitatea de reparare a produselor trebuie îmbunătățite în continuare;
- K. întrucât produsele fiabile și durabile prezintă un bun raport costuri-beneficii pentru consumatori și previn utilizarea excesivă a resurselor și a deșeurilor; întrucât este, prin urmare, important ca durata de viață utilă a produselor de consum să fie prelungită prin proiectare, asigurând durabilitatea și posibilitatea de a repara, moderniza, dezambla și recicla produsul;
- L. întrucât scăderea încrederii consumatorilor în calitatea produselor este în detrimentul întreprinderilor europene; întrucât garanția legală de 24 luni este actualul prag minim la nivelul UE, iar unele state membre au stabilit mai multe măsuri de protecție pentru consumatori în conformitate cu Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe;
- M. întrucât ar trebui respectat dreptul consumatorilor de a face alegeri în conformitate cu diversele lor nevoi, așteptări și preferințe;
- N. întrucât în pofida studiului CESE din martie 2016, care a stabilit o relație pozitivă între menționarea pe etichete a duratei de viață a produselor și comportamentul consumatorilor, aceștia nu sunt corect informați cu privire la duratele de viață ale produselor;
- O. întrucât durata de viață a unui produs și modul în care acesta îmbătrânește depinde de diverși factori naturali sau artificiali, cum ar fi compoziția sa, funcționalitatea, costul reparării și tendințele de consum;
- P. întrucât ar trebui să se faciliteze reparațiile și să se pună la dispoziție piese de schimb;
- Q. întrucât, pe lângă o durată de viață mai mare, nivelul de calitate a unui produs pe durata întregului său ciclu de viață este hotărâtor pentru contribuția pe care acesta o poate aduce la protecția resurselor;
- R. întrucât inițiativele naționale pentru a rezolva problema obsolescenței premature a bunurilor și programelor informatice devin tot mai numeroase; întrucât este necesar să se elaboreze o strategie comună pentru piața unică în această privință;
- S. întrucât durata de viață a mass-mediei digitale este esențială pentru durata de viață a aparaturii electronice; întrucât, dat fiind că programele informatice devin învechite din ce în ce mai rapid, aparatele electronice trebuie să fie adaptabile pentru a rămâne competitive pe piață;
- T. întrucât produsele cu defecte prin proiectare, concepute să se strice și să nu mai funcționeze dincolo de un anumit număr de utilizări, nu pot decât să suscite neîncrederea consumatorilor și nu ar trebui autorizate pe piață;

Marți, 4 iulie 2017

- U. întrucât, potrivit datelor Eurobarometru, 90 % dintre cetățeni europeni consideră că produsele ar trebui etichetate în mod clar pentru a indica durata lor de viață utilă;
- V. întrucât toții agenții economici pot beneficia de pe urma unor produse cu un ciclu de viață mai lung, inclusiv IMM-urile
- W. întrucât cel de al șaptelea Program de acțiune pentru mediu impune măsuri specifice pentru îmbunătățirea durabilității și a posibilității de reparare și reutilizare și pentru prelungirea duratei de viață a produselor;
- X. întrucât răspunderea extinsă a producătorilor joacă un rol important în acest sens;
- Y. întrucât pentru crearea unui model de economie circulară este nevoie de implicarea factorilor de decizie politică, a cetățenilor și a întreprinderilor și de schimbări nu doar în ceea ce privește proiectarea și vânzarea de produse și servicii, ci și la nivelul mentalității și al așteptărilor consumatorilor și al activității comerciale, prin crearea de noi piețe care să răspundă la schimbările modelelor de consum și să evolueze spre utilizarea, reutilizarea și schimbul de produse, contribuind astfel la extinderea duratei de viață utilă a acestora și la crearea de produse competitive, durabile și sustenabile;
- Z. întrucât există multe corpuri de iluminat în care becurile nu pot fi înlocuite, ceea ce poate conduce la probleme în cazul în care un bec nu mai funcționează, dacă pe piață apar becuri mai noi, mai eficiente sau dacă preferința clientului, de exemplu în ceea ce privește culoarea luminii emise, se schimbă, deoarece trebuie să fie înlocuit întregul corp de iluminat;
- AA. întrucât becurile cu LED-uri ar trebui să fie în mod ideal elemente înlocuibile, nu inamovibile;
- AB. întrucât, pe măsură ce economia circulară se dezvoltă, trebuie să se ia măsuri suplimentare pentru a încuraja posibilitatea de reparare, adaptabilitatea, evolutivitatea, durabilitatea și posibilitatea de reciclare a produselor, în scopul de a prelungi durata de viață și durata de viață utilă a produselor și/sau a componentelor produselor;
- AC. întrucât diversitatea tot mai mare de produse, ciclurile de inovare tot mai scurte și moda în continuă schimbare determină o creștere a frecvenței cu care sunt achiziționate produsele noi și, astfel, o scurtare a duratei de viață utilă a produselor;
- AD. întrucât un potențial ridicat este asigurat de sectorul reparațiilor, al produselor de ocazie și al schimbului, adică sectorul care funcționează cu scopul de a extinde durata de viață a produsului;
- AE. întrucât ar trebui să se asigure un echilibru între scopul extinderii duratei de viață a produselor și protejarea unui mediu care continuă să ofere stimulente pentru inovare și dezvoltare suplimentară,

Proiectarea de produse solide, durabile și de calitate

1. invită Comisia să încurajeze, acolo unde este posibil, stabilirea unor criterii minime de rezistență care să includă, printre altele, soliditatea, posibilitatea de reparare și evolutivitatea, pe categorii de produse, începând cu etapa de proiectare, facilitate de norme elaborate de toate cele trei organizații de standardizare europene (OSE – CEN, CENELEC și ETSI);
2. subliniază nevoia de a se ajunge la un echilibru între prelungirea ciclului de viață al produselor, transformarea deșeurilor în resurse (materii prime secundare), simbioza industrială, inovarea și politica privind deșeurile, inovarea, cererea de consum, protecția mediului și creșterea economică în toate fazele ciclului de viață al produselor și consideră că dezvoltarea unor produse din ce în ce mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor nu trebuie să încurajeze utilizarea produselor cu ciclu de viață scurt sau eliminarea prematură a acestora;
3. subliniază că problematicile cum ar fi durabilitatea produselor, garanțiile extinse, disponibilitatea pieselor de schimb, ușurința cu care produsele pot fi reparate, precum și caracterul interschimbabil al componentelor ar trebui să facă parte din oferta comercială a unui producător pentru a răspunde diverselor nevoi, așteptări și preferințe ale consumatorilor și reprezintă un aspect important al concurenței pe piața liberă;

Marti, 4 iulie 2017

4. ia act de rolul strategiilor comerciale precum leasingul de produse în proiectarea unor produse durabile, prin care firmele de leasing păstrează proprietatea asupra bunurilor închiriate și sunt stimulate să repună pe piață produsele și să investească în proiectarea de produse mai durabile, ceea ce conduce la un volum mai mic de produse noi și de deșeuri;
5. reamintește poziția Parlamentului referitoare la revizuirea pachetului privind economia circulară în vederea modificării Directivei privind deșeurile, care a consolidat principiul responsabilității extinse a producătorului și a creat, astfel, stimulente pentru ca produsele să fie concepute în mod mai durabil;
6. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine producătorii de structuri modulare, ușor de demontat și interschimbabile;
7. afirmă că promovarea durabilității și a posibilității de reparare a produselor ar trebui să fie însoțită de respectarea obiectivului de dezvoltare durabilă, de exemplu prin utilizarea de materiale ecologice;
8. observă cu îngrijorare cantitatea de deșeuri electronice generate de modemuri, routere și decodoare/set-top boxes TV atunci când consumatorii schimbă furnizorul de telecomunicații; reamintește consumatorilor și furnizorilor de telecomunicații că, potrivit Regulamentului (UE) 2015/2120, consumatorii din UE au deja dreptul de a utiliza echipamentul terminal pe care îl doresc atunci când trec la un nou furnizor de telecomunicații;

Promovarea posibilității de reparare a produselor și a longevității lor

9. solicită Comisiei să promoveze caracterul reparabil al produselor:
 - încurajând și facilitând măsurile care fac ca soluția de a repara bunuri să fie atractivă pentru consumator,
 - utilizând tehnici și materiale de construcție care fac ca repararea bunului sau înlocuirea componentelor sale să fie mai ușoară și mai puțin costisitoare; consumatorii ar trebui să nu fie blocați într-un ciclu nesfârșit de reparare și de întreținere a unor produse defectuoase,
 - încurajând, în cazul unei neconformități repetate sau al unei perioade de reparare mai mari de o lună, prelungirea garanției cu o perioadă echivalentă cu perioada necesară pentru a efectua reparații;
 - îndemnând ca piesele care sunt esențiale pentru funcționarea unui produs să poată fi înlocuite și reparate, incluzând posibilitatea de reparare a produsului printre principalele sale caracteristici atunci când acest lucru este avantajos și descurajând, cu excepția cazurilor justificate din motive de siguranță, blocarea în interiorul produsului a unor componente esențiale cum ar fi bateriile și LED-urile;
 - încurajând producătorii să furnizeze ghiduri de întreținere și indicații de reparare la momentul achiziției, în special pentru produsele în cazul cărora întreținerea și repararea sunt foarte importante, pentru a îmbunătăți șansa de a le extinde durata de viață;
 - asigurând posibilitatea de a utiliza înlocuitori de aceeași calitate și cu performanță ca și piesele originale, în sensul reparării tuturor produselor în conformitate cu legislația aplicabilă;
 - dezvoltând, acolo unde este posibil, procesul de standardizare a pieselor de schimb și a instrumentelor necesare pentru reparare cu scopul de a îmbunătăți randamentul serviciilor de reparații;
 - încurajând fabricanții să furnizeze atelierelor de reparații, la cerere, instrucțiuni de întreținere și de reparare în diverse limbi;
 - încurajând fabricanții să dezvolte tehnologia bateriilor pentru a garanta că durata de viață a bateriilor și a acumulatorilor corespunde mai bine duratei de viață estimate a produsului sau să facă în așa fel încât înlocuirea bateriilor să fie mai accesibilă și la prețuri proporționale cu prețul produsului;
10. consideră că este benefic să se asigure disponibilitatea pieselor de schimb esențiale pentru funcționarea corespunzătoare și în condiții de siguranță a bunurilor:

Marți, 4 iulie 2017

- încurajând accesibilitatea pieselor de schimb, pe lângă asamblarea produselor;
 - încurajând operatorii economici să furnizeze un serviciu tehnic adecvat pentru bunurile de consum pe care le produc sau le importă și să furnizeze piesele de schimb esențiale pentru funcționarea corectă și sigură a bunurilor la un preț proporțional cu natura și durata de viață a produsului;
 - indicând în mod clar dacă piesele de schimb pentru bunuri sunt sau nu disponibile, până când sunt disponibile și, dacă este cazul, creând o platformă digitală;
11. încurajează statele membre să analizeze posibilitatea de a adopta stimulente adecvate care să promoveze produse durabile, de înaltă calitate și care pot fi reparate, să stimuleze reparațiile și vânzările la mâna a doua și să organizeze cursuri de formare pentru reparații;
12. subliniază că este important să existe în continuare posibilitatea de a se recurge la un reparator independent, de exemplu prin descurajarea soluțiilor tehnice, de siguranță sau prin software care împiedică repararea în afara organismelor sau întreprinderilor autorizate;
13. încurajează reutilizarea pieselor de schimb pentru piața bunurilor de ocazie;
14. recunoaște posibilitatea de a se utiliza imprimarea 3D pentru a furniza piese pentru profesioniști și consumatori; solicită ca siguranța produselor, precum și protecția împotriva contrafacerii și protecția drepturilor de autor trebuie să fie garantate în această privință;
15. reamintește că disponibilitatea unor componente standardizate și modulare, planificarea dezmembrării, proiectarea unor produse de lungă durată și procesele de producție eficiente joacă un rol important pentru punerea în aplicare cu succes a economiei circulare;

Exploatarea unui model economic orientat spre uz și sprijinirea IMM-urilor și a ocupării forței de muncă în UE

16. subliniază că trecerea la noi modele de afaceri, precum modelul „produsul ca serviciu”, are potențialul de a îmbunătăți durabilitatea modelelor de producție și consum, cu condiția ca sistemele produse-servicii să nu conducă la un ciclu de viață mai scurt al produselor, și evidențiază faptul că astfel de modele de afaceri nu trebuie să ofere oportunități de evitare a obligațiilor fiscale;
17. subliniază că dezvoltarea de noi modele de afaceri, cum ar fi serviciile bazate pe internet, noi forme de marketing, magazine care comercializează numai produse utilizate și un număr tot mai mare de spații de reparații informale (cafenele și ateliere de reparații în care persoanele pot efectua propriile lor reparații), poate contribui la prelungirea duratei de viață a produselor, dar și la creșterea gradului de sensibilizare a consumatorilor la produse cu o durată de viață lungă și a încrederii lor în astfel de produse;
18. invită statele membre:
- să organizeze consultări cu toți actorii implicați pentru a încuraja dezvoltarea unui model de vânzări bazat pe utilizare, care să fie benefic pentru toți;
 - să își intensifice eforturile, luând măsuri de promovare a dezvoltării economiei funcționalității, și să încurajeze închirierea, schimbul și împrumutul de bunuri;
 - să încurajeze autoritățile locale și regionale să promoveze în mod activ dezvoltarea unor modele economice, cum ar fi economia colaborativă și economia circulară, care încurajează utilizarea mai eficientă a resurselor și durabilitatea bunurilor și să consolideze repararea, re folosirea și reciclarea;
19. încurajează statele membre să garanteze că dispoziția privind calcularea costurilor pe ciclu de viață din Directiva 2014/24/UE este luată în considerare în procedurile de achiziții publice și să crească rata de reutilizare a echipamentelor autorităților publice;
20. încurajează statele membre și Comisia să sprijine economia colaborativă în cadrul politicilor lor publice, ținând seama de avantajele pe care aceasta le prezintă prin utilizarea unor resurse și capacități reduse, de exemplu în sectoarele transportului și locuințelor;
21. solicită Comisiei să afirme importanța durabilității produselor în cadrul promovării economiei circulare;

Marti, 4 iulie 2017

22. invită Comisia și statele membre să aplice pe deplin ierarhia deșeurilor stabilită în legislația UE [Directiva-cadru privind deșeurile (2008/98/CE)], și, în special, să păstreze aparatele electrice și electronice la cel mai ridicat grad posibil de utilitate și valoare, fără a le considera deșeuri, de exemplu asigurând accesul la puncte de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE) pentru personalul centrelor de reutilizare care pot folosi astfel de produse și părțile lor componente;

23. consideră că măsurile incluse în prezenta rezoluție ar trebui să se aplice în special IMM-urilor și microîntreprinderilor, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei, într-o manieră adaptată și proporțională cu dimensiunea și capacitățile IMM-urilor sau a microîntreprinderilor, pentru a le asigura dezvoltarea în continuare, încurajând angajarea și formarea pentru noi profesii în UE;

24. invită Comisia să analizeze modul în care poate fi încurajată și facilitată posibilitatea de înlocuire a becurilor cu LED-uri și să ia în calcul, pe lângă măsurile privind proiectarea ecologică, o abordare mai puțin strictă care să implice, de exemplu, etichetare, sisteme de stimulente, achiziții publice sau o garanție extinsă în cazul în care becurile nu pot fi eliminate;

25. îndeamnă statele membre să asigure o supraveghere efectivă a pieței pentru a se asigura că atât produsele europene, cât și cele importate respectă cerințele referitoare la politica privind produsele și la proiectarea ecologică;

26. îndeamnă Comisia și statele membre să asigure implicarea autorităților locale și regionale și să respecte competențele acestora;

Asigurarea unor informații mai bune pentru consumatori

27. invită Comisia să îmbunătățească informarea populației cu privire la durabilitatea produselor:

- analizând posibilitatea de a introduce o etichetă europeană voluntară, care să acopere, în special: durabilitatea, proiectarea ecologică, evolutivitatea produsului, pentru a reflecta evoluția sa și posibilitatea de reparare,
- organizând experimente voluntare cu întreprinderi și alte părți interesate la nivelul UE, cu scopul de a desemna durata de viață utilă preconizată a unui produs, pe baza unor criterii standardizate, care ar putea fi utilizate de către toate statele membre,
- creând un contor de utilizare pentru cele mai pertinente produse de consum, în special pentru aparatele electrocasnice mari,
- efectuând un studiu al impactului produs de alinierea etichetării referitoare la durata de viață cu durata garanției legale;
- folosind aplicații digitale sau platforme sociale;
- standardizând informațiile din manuale referitoare la durabilitatea, evolutivitatea și posibilitatea de reparare a unui produs pentru a se asigura că acestea sunt clare, mai accesibile și mai ușor de înțeles;
- furnizând informații pe baza unor criterii standard, unde să se declare durata de viață preconizată a unui produs;

28. invită statele membre și Comisia:

- să asiste autoritățile locale și regionale, întreprinderile și asociațiile să organizeze campanii de sensibilizare a consumatorilor cu privire la prelungirea duratei de viață a produselor, în special oferind informații privind întreținerea, repararea, reutilizarea etc.;
- să promoveze sensibilizarea consumatorilor cu privire la produsele care se defectează rapid și la cele care nu pot fi reparate, acolo unde este cazul prin dezvoltarea de platforme de notificare pentru consumatori;

29. îndeamnă Comisia să încurajeze schimburile periodice și structurate de informații și schimbul de bune practici în întreaga Uniune, între Comisie și statele membre, inclusiv cu autoritățile regionale și municipale;

Marți, 4 iulie 2017

Măsuri privind obsolescența programată

30. solicită Comisiei să propună, după consultarea organizațiilor de consumatori, a producătorilor și a altor părți interesate, o definiție la nivelul UE a obsolescenței programate pentru bunurile materiale și pentru programele de calculator; solicită Comisiei, de asemenea, ca, în cooperare cu autoritățile de supraveghere a pieței, să examineze posibilitatea de a crea un sistem independent care poată testa și detecta obsolescența programată a produselor; solicită, în acest sens, o mai bună protecție juridică a avertizorilor de integritate și introducerea unor măsuri suficient de disuasive împotriva producătorilor;

31. indică rolul de pionierat al unor state membre în această privință, cum ar fi inițiativa țărilor din Benelux de a combate obsolescența programată și de a prelungi durata de viață a aparatelor (electrice) de uz casnic; subliniază importanța schimbului de bune practici în acest sens;

32. observă că existența unei capacități de evoluție a produselor poate încetini obsolescența acestora și poate reduce impactul asupra mediului și costurile suportate de utilizatori;

Consolidarea dreptului la garanția legală de conformitate

33. consideră că este esențială o mai bună informare a consumatorilor cu privire la funcționarea garanției legale de conformitate; solicită ca această garanție să fie menționată în întregime și în scris pe factura de achiziționare a produselor;

34. îndeamnă Comisia să ia inițiative și măsuri care să îmbunătățească încrederea consumatorilor:

- consolidând protecția consumatorilor, în special în cazul acelor produse pentru care perioada de utilizare preconizată în mod rezonabil este mai lungă și luând în considerare măsurile puternice de protecție a consumatorilor luate deja în unele state membre;
- luând în considerare efectele legislației în materie de proiectare ecologică și ale dreptului contractual cu privire la produsele cu impact energetic pentru a dezvolta o abordare globală a reglementării produselor;
- asigurând informarea în mod specific a consumatorilor, în contractul de vânzare, cu privire la dreptul lor la o garanție legală, precum și promovând programe de sensibilizare a consumatorilor cu privire la acest drept;
- simplificând furnizarea unei dovezi de achiziționare pentru consumator, legând garanția de obiect și nu de cumpărător, și, de asemenea, încurajând și mai mult introducerea generală a chitanțelor electronice și a sistemelor digitale de garanție;

35. solicită crearea unui mecanism de gestionare a plângerilor la nivelul UE pentru cazurile în care drepturile la garanție nu au fost încă introduse, în scopul de a facilita controlul aplicării standardelor europene de către autoritățile competente;

36. subliniază că se poate furniza un stimulent pentru o proiectare mai durabilă a produselor prin consolidarea principiului răspunderii extinse a producătorilor și prin stabilirea unor cerințe minime care trebuie respectate;

Protejarea consumatorilor de obsolescența software-ului

37. solicită o mai mare transparență în ceea ce privește evolutivitatea, actualizările de securitate și durabilitatea, toate aceste fiind aspecte necesare pentru buna funcționare atât în materie de hardware, cât și de software; invită Comisia să studieze necesitatea de a facilita o cooperare sporită în relațiile business-to-business;

38. încurajează furnizorii și fabricanții să fie transparenți menționând în contractele produselor perioadele minime pentru care sunt asigurate actualizările de securitate ale sistemelor de operare; propune definirea unei perioade rezonabile de utilizare; subliniază, de asemenea, că furnizorul produsului trebuie, în cazul sistemelor de exploatare integrate, să asigure furnizarea acestor actualizări; solicită producătorilor să furnizeze informații clare cu privire la compatibilitatea actualizărilor și îmbunătățirilor programelor informatice cu sistemele de operare integrate furnizate consumatorilor;

Mărti, 4 iulie 2017

39. solicită ca actualizările de software esențiale să fie reversibile și să fie însoțite de informații cu privire la consecințele asupra funcționării aparatului, precum și ca noile programe informatice esențiale să fie compatibile cu programele informatice din penultima generație;

40. solicită ca modularitatea componentelor, inclusiv a procesorului, să fie încurajată prin standardizare, asigurând astfel actualizarea bunurilor;

o

o o

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0288

Abordarea încălcărilor drepturilor omului în contextul crimelor de război și al crimelor împotriva umanității, inclusiv genocidul**Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la abordarea încălcărilor drepturilor omului în contextul crimelor de război și crimelor împotriva umanității, inclusiv genocidul (2016/2239(INI))**

(2018/C 334/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 9 decembrie 1948 pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid,
- având în vedere capitolul VII din Carta Organizației Națiunilor Unite (intitulat „Măsuri împotriva amenințărilor la adresa păcii, a încălcării păcii și a actelor de agresiune”),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la 10 decembrie 1984,
- având în vedere articolul 18 din Declarația universală a drepturilor omului, articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Declarația asupra eliminării tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazate pe religie sau convingere și Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere,
- având în vedere Rezoluția nr. 1325 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea, adoptată la 31 octombrie 2000,
- având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI) din 17 iulie 1998, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2002,
- având în vedere Amendamentele de la Kampala la Statutul de la Roma, care au fost adoptate în cadrul Conferinței de revizuire care a avut loc la Kampala, Uganda, în iunie 2010,
- având în vedere Cadrul Organizației Națiunilor Unite de analiză a crimelor de atrocitate, elaborat de Biroul consilierilor speciali ai Secretarului General al ONU pentru prevenirea genocidului și pentru responsabilitatea de a proteja,
- având în vedere raportul Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului din 15 martie 2015 privind situația drepturilor omului în Irak în contextul abuzurilor comise de așa-numitul „Stat Islamic al Irakului și Levantului” și de grupări afiliate acestuia,
- având în vedere Rezoluția A/71/L.48 a Adunării Generale a ONU din decembrie 2016 de instituire a unui mecanism internațional, imparțial și independent care să contribuie la investigarea și urmărirea penală a persoanelor responsabile pentru săvârșirea celor mai grave infracțiuni în temeiul dreptului internațional în Republica Arabă Siriană începând cu luna martie 2011 (MIII),
- având în vedere ancheta specială privind evenimentele survenite la Alep desfășurată de Comisia internațională independentă de anchetă cu privire la Republica Arabă Siriană, precum și raportul aferent publicat la 1 martie 2017,

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Poziția comună a Consiliului 2001/443/PESC din 11 iunie 2001 privind Curtea Penală Internațională ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2002/494/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 de înființare a unei rețele europene de puncte de contact cu privire la persoane vinovate de genocid, crime împotriva umanității și crime de război ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia 2003/335/JAI a Consiliului din 8 mai 2003 privind cercetarea și urmărirea penală în cazul faptelor de genocid, al crimelor împotriva umanității și al crimelor de război ⁽³⁾,
- având în vedere Poziția comună a Consiliului 2003/444/PESC din 16 iunie 2003 privind Curtea Penală Internațională ⁽⁴⁾,
- având în vedere Orientările UE privind promovarea respectării dreptului internațional umanitar,
- având în vedere acordul dintre CPI și Uniunea Europeană referitor la cooperare și asistență ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului 2011/168/PESC din 21 martie 2011 privind Curtea Penală Internațională ⁽⁶⁾,
- având în vedere documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei și Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind promovarea principiului complementarității (SWD(2013)0026),
- având în vedere Concluziile Consiliului din 12 mai 2014 privind abordarea cuprinzătoare a UE,
- având în vedere Strategia Rețelei UE privind genocidul de combatere a impunității pentru infracțiunea de genocid, crime împotriva umanității și crime de război pe teritoriul Uniunii Europene și al statelor sale membre, adoptată la 30 octombrie 2014,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2015 privind sprijinul UE pentru justiția de tranziție,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 23 mai 2016 referitoare la Strategia regională a UE pentru Siria și Irak și la amenințarea Daesh,
- având în vedere declarația din 9 decembrie 2016 a Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu ocazia Zilei internaționale a comemorării și demnității victimelor genocidului și a prevenirii acestei crime,
- având în vedere Planul de acțiune al Uniunii Europene privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2015-2019,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2011 referitoare la sprijinul acordat CPI de către UE: confruntarea cu provocările și învingerea dificultăților ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iulie 2014 referitoare la crima de agresiune ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 155, 12.6.2001, p. 19.

⁽²⁾ JO L 167, 26.6.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO L 118, 14.5.2003, p. 12.

⁽⁴⁾ JO L 150, 18.6.2003, p. 67.

⁽⁵⁾ JO L 115, 28.4.2006, p. 49.

⁽⁶⁾ JO L 76, 22.3.2011, p. 56.

⁽⁷⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 115.

⁽⁸⁾ JO C 224, 21.6.2016, p. 31.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la strămutarea în masă a copiilor în Nigeria ca urmare a atacurilor comise de Boko Haram ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 17 iulie 2014 referitoare la Nigeria – recente atacuri comise de Boko Haram ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 referitoare la pregătirea reuniunii mondiale la nivel înalt privind ajutorul umanitar: provocări și oportunități în domeniul ajutorului umanitar ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 noiembrie 2016 referitoare la situația din Siria ⁽⁴⁾, din 27 octombrie 2016 referitoare la situația din nordul Irakului/Mosul ⁽⁵⁾, din 4 februarie 2016 referitoare la uciderea sistematică în masă a minorităților religioase de către așa-numita grupare ISIS/Daesh ⁽⁶⁾, precum și Rezoluția sa din 11 iunie 2015 referitoare la Siria: situația din Palmyra și cazul lui Mazen Darwish ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0222/2017),
- A. întrucât genocidul, crimele împotriva umanității și crimele de război, cunoscute și sub numele de „crime de atrocitate”, reprezintă cele mai grave crime împotriva umanității și constituie, totodată, un motiv de îngrijorare pentru întreaga comunitate internațională; întrucât umanitatea a fost zguduită de astfel de crime;
- B. întrucât comunitatea internațională are responsabilitatea de a preveni producerea crimelor de atrocitate; întrucât, atunci când se petrec astfel de crime, ele nu trebuie lăsate nepedepsite și trebuie să se asigure în mod eficace, corect și rapid urmărirea penală a autorilor lor, la nivel național sau internațional și în conformitate cu principiul complementarității;
- C. întrucât responsabilitatea, justiția, statul de drept și combaterea impunității reprezintă elementele esențiale care stau la baza eforturilor de pace și a soluționării conflictelor, a reconcilierii și a reconstrucției;
- D. întrucât reconcilierea veritabilă nu se poate baza decât pe adevăr și justiție;
- E. întrucât victimele acestor infracțiuni au dreptul de a recurge la căi de atac și de a obține despăgubiri și întrucât refugiații care au fost victimele crimelor de atrocitate ar trebui să beneficieze de sprijin deplin din partea comunității internaționale; întrucât, în acest context, este important să se adopte o perspectivă de gen, luând în considerare nevoile speciale ale femeilor și fetelor aflate în taberele de refugiați, în timpul repatrierii și reînălării, precum și pe durata etapelor de reabilitare și de reconstrucție post-conflict;
- F. întrucât CPI joacă un rol esențial în combaterea impunității, în restaurarea păcii și în asigurarea accesului la justiție al victimelor;
- G. întrucât sistemul de despăgubire a victimelor pentru crimele ce țin de competența Curții face din CPI o instituție judiciară unică la nivel internațional;
- H. întrucât aderarea universală la Statutul de la Roma este esențială pentru eficiența deplină a CPI; întrucât 124 de țări, inclusiv toate statele membre ale UE, au ratificat Statutul de la Roma al CPI;
- I. întrucât Amendamentele de la Kampala la Statutul de la Roma, care vizează crima de agresiune, considerată a fi cea mai periculoasă și gravă formă de utilizare ilegală a forței, au fost ratificate de 34 de state, obținând astfel cele 30 de aprobări necesare pentru activarea lor și deschiderea posibilității ca Adunarea statelor-părți să adopte, după 1 ianuarie 2017, activarea competenței bazate pe tratat a Curții în materie de agresiune;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0344.

⁽²⁾ JO C 224, 21.6.2016, p. 10.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0459.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0449.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0422.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0051.

⁽⁷⁾ JO C 407, 4.11.2016, p. 61.

Marti, 4 iulie 2017

- J. întrucât, în noiembrie 2016, Rusia a decis să își retragă semnătura de pe Statutul de la Roma; întrucât, în octombrie 2016, Africa de Sud, Gambia și Burundi au anunțat, de asemenea, că vor renunța la statutul lor de părți semnatare; întrucât, la 31 ianuarie 2017, Uniunea Africană (UA) a adoptat o rezoluție fără caracter obligatoriu, care include o strategie de retragere din CPI și a solicitat membrilor UA să aibă în vedere punerea în aplicare a recomandărilor sale; întrucât, în februarie și, respectiv, în martie 2017, Gambia și Africa de Sud și-au notificat decizia de a revoca retragerea semnăturii lor de pe Statutul de la Roma;
- K. întrucât cooperarea între statele-părți la Statutul de la Roma, precum și cu organizațiile regionale este extrem de importantă, mai ales în situațiile în care jurisdicția CPI este contestată;
- L. întrucât CPI efectuează în prezent zece anchete în nouă țări [Georgia, Mali, Côte d'Ivoire, Libia, Kenya, Sudan (Darfur), Uganda, Republica Democratică Congo și Republica Centrafricană (două anchete)];
- M. întrucât, în conformitate cu principiul complementarității, astfel cum este consacrat în Statutul de la Roma, CPI nu acționează decât în cazurile în care instanțele naționale nu pot sau nu doresc să ancheteze în mod veritabil crimele de atrocitate și să îi urmărească penal pe autorii lor, astfel încât statele-părți își rezervă responsabilitatea primară pentru aducerea în fața justiției a presupușilor autori ai celor mai grave crime în cazurile care sunt de interes pentru comunitatea internațională;
- N. întrucât în Poziția comună a Consiliului 2001/443/PESC din 11 iunie 2001 privind Curtea Penală Internațională, statele membre au declarat că infracțiunile grave aflate în competența Curții Penale Internaționale reprezintă o preocupare pentru toate statele membre, care sunt hotărâte să coopereze pentru a preveni aceste crime și pentru a pune capăt impunității celor care le comit;
- O. întrucât UE și statele sale membre au fost aliați fideli ai CPI încă de la înființarea sa, oferind continuu sprijin politic, diplomatic, financiar și logistic, inclusiv prin promovarea universalității și apărarea integrității sistemului Statutului de la Roma;
- P. întrucât UE și statele sale membre s-au angajat față de Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR) să sprijine cu fermitate instituirea unui mecanism eficient de consolidare a respectării dreptului umanitar internațional; întrucât Parlamentul a solicitat VP/ÎR să prezinte un raport privind obiectivele și strategia concepute pentru a respecta acest angajament;
- Q. întrucât numeroase crime de atrocitate au fost comise pe teritoriul țărilor care alcătuiau fosta Republică Iugoslavia pe durata războaielor care au avut loc între 1991 și 1995;
- R. întrucât procedurile judiciare inițiate pentru judecarea crimelor de atrocitate comise pe teritoriul țărilor din fosta Republică Iugoslavia pe durata războaielor care au avut loc între 1991 și 1995 se desfășoară foarte lent;
- S. întrucât Siria a aderat la Convenția împotriva genocidului în 1955 și la Convenția împotriva torturii în 2004;
- T. întrucât, în rezoluția sa din 27 octombrie 2016, Parlamentul a reamintit că încălcările drepturilor omului comise de către ISIS/Daesh includ genocidul;
- U. întrucât în mai multe rapoarte elaborate de ONU, inclusiv de Comisia internațională independentă de anchetă cu privire la Republica Arabă Siriană, de Consilierul special al Secretarului General al ONU pentru prevenirea genocidului, Consilierul special al Secretarului General al ONU pentru responsabilitatea de a proteja, Raportorul special pentru problemele minorităților și de Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului s-a afirmat că, în cazul tuturor părților implicate în conflict, anumite acte comise de acestea pot fi încadrate în categoria crimelor de atrocitate și că toate părțile s-au făcut responsabile de crime de război pe durata conflictului desfășurat pentru a prelua controlul asupra orașului Alep în decembrie 2016;
- V. întrucât CPI a declarat că există un temei rezonabil pentru a considera că, în Nigeria, gruparea Boko Haram a comis crime împotriva umanității în sensul articolului 7 din Statut, fiind responsabilă inclusiv pentru asasinat și persecuții;

Marți, 4 iulie 2017

- W. întrucât, ca urmare a sutelor de execuții care au avut loc în Burundi începând din aprilie 2015, concluziile raportului subsecvent anchetei independente a Națiunilor Unite referitoare la Burundi arată că o serie de persoane din Burundi ar trebui urmărite penal pentru presupuse crime împotriva umanității;
- X. întrucât organizațiile societății civile, avocații internaționali și ONG-urile au avertizat că evenimentele care au avut loc în Burundi la sfârșitul anului 2016 ar putea degenera în genocid;
- Y. întrucât normele internaționale privind crimele de război și crimele împotriva umanității au caracter obligatoriu și pentru actorii nestatali sau pentru persoanele care acționează în numele sau în cadrul organizațiilor nestatale; întrucât acest lucru ar trebui reafirmat și mai mult în prezent, când actorii nestatali sunt tot mai prezenți în scenariile de război și promovează și comit astfel de crime grave;
- Z. întrucât, în anumite condiții, statele pot fi, de asemenea, trase la răspundere pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de tratatele și convențiile internaționale care intră în competența Curții Internaționale de Justiție, inclusiv Convenția împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984 și Convenția privind prevenirea și reprimarea crimei de genocid din 1948;
- AA. întrucât Curtea Internațională de Justiție are capacitatea de a stabili responsabilitatea statelor;
- AB. întrucât, cu intenția de a intimida și de a umili dușmanul, violul și violența sexuală sunt folosite de toate părțile implicate în conflict ca tactică de război; întrucât, în plus, incidența violențelor de gen și a abuzului sexual crește, de asemenea, dramatic în timpul conflictelor;
- AC. întrucât violența împotriva femeilor în timpul conflictului, dar și post-conflict poate fi considerată o continuare a discriminării cu care se confruntă femeile și în perioade în care nu există conflicte; întrucât conflictele agravează tiparele preexistente ale discriminării bazate pe sex, precum și dezechilibrele care decurg din inegalitățile existente, de-a lungul istoriei, în cadrul relațiilor de putere dintre femei și bărbați și expun femeile și fetele unor riscuri ridicate de violență sexuală, fizică și psihologică,
1. reamintește angajamentul UE de a acționa pe scena internațională în numele principiilor care au inspirat crearea sa, cum ar fi democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului, promovând totodată, în acest demers, principiile Cartei ONU și ale dreptului internațional; reafirmă, în acest context, că abordarea încălcărilor grave ale drepturilor omului, care pot fi încadrate în categoria genocidului și a crimelor împotriva umanității, precum și a încălcărilor grave ale dreptului internațional umanitar, care pot fi considerate crime de război, și tragerea la răspundere a persoanelor responsabile pentru acestea ar trebui să aibă o importanță capitală pentru UE;
2. invită UE și statele sale membre să-și folosească toată influența politică pentru a preveni orice acțiune care ar putea fi considerată o crimă de atrocitate, să răspundă eficient și coordonat în cazurile în care au loc aceste crime și să mobilizeze toate resursele necesare pentru a-i aduce în fața justiției pe toți cei responsabili, precum și să ofere sprijin victimelor și proceselor de stabilizare și de reconciliere;

Necesitatea de a ne concentra pe prevenirea crimelor de atrocitate

3. îndeamnă părțile contractante ale Convenției ONU pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid din 1948, ale celor patru convenții de la Geneva din 1949, ale Convenției împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984 și ale altor acorduri internaționale relevante, inclusiv statele membre ale UE, să adopte toate măsurile necesare pentru a preveni săvârșirea crimelor de atrocitate pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea sunt comise sub jurisdicția instituțiilor lor sau de către proprii cetățeni, așa cum s-au angajat să o facă; invită toate statele care încă nu au ratificat aceste convenții să facă acest lucru;
4. subliniază că comunitatea internațională trebuie să își intensifice eforturile de monitorizare și reacție la orice conflict existent sau potențial, care ar putea conduce la o acțiune ce ar putea fi considerată o crimă de atrocitate;
5. solicită comunității internaționale să creeze instrumente care să poată minimiza decalajul alertă-răspuns pentru a preveni apariția, reapariția și escaladarea conflictelor violente, cum ar fi sistemul de alertă timpurie al UE;

Marti, 4 iulie 2017

6. cere UE să depună eforturi mai susținute pentru a-și dezvolta o abordare coerentă și eficientă în vederea identificării și soluționării în timp util a situațiilor de criză sau conflict care ar putea conduce la săvârșirea unei crime de atrocitate; subliniază, în special, importanța și necesitatea schimbului eficient de informații și a coordonării acțiunilor preventive între instituțiile UE, inclusiv delegațiile UE, între misiunile și operațiunile relevante ale politicii de securitate și apărare comună (PSAC) și între statele membre, împreună cu reprezentanțele diplomatice ale acestora; salută, în acest context, noua inițiativă a Comisiei, care îmbracă forma unei Cărți albe menite să conducă la o mai mare eficacitate a acțiunii externe a UE; subliniază importanța misiunilor și operațiunilor civile post-conflict din cadrul PSAC, care au rolul de a sprijini reconcilierea în țările terțe, în special în cazul în care acestea au fost scena unor crime împotriva umanității;

7. consideră că UE ar trebui să integreze în abordarea sa globală a conflictelor și crizelor externe instrumentele necesare pentru a identifica și preveni orice crimă de atrocitate încă din primele faze; atrage atenția, în acest context, asupra Cadrului de analiză a crimelor de atrocitate, elaborat de Biroul ONU al consilierilor speciali pentru prevenirea genocidului și pentru responsabilitatea de a proteja; consideră că UE și statele sale membre ar trebui să adopte întotdeauna o poziție fermă în cazurile în care crimele par a fi iminente și să utilizeze toate instrumentele pașnice de care dispun, cum ar fi, de exemplu, forurile multilaterale, relațiile bilaterale și diplomația publică;

8. îndeamnă VP/ÎR: să dezvolte cooperarea cu personalul delegațiilor UE, al ambasadelor statelor membre și al misiunilor civile și miliare, precum și formarea personalului respectiv în domeniul drepturilor internaționale ale omului, al dreptului umanitar și al dreptului penal, inclusiv în ceea ce privește capacitatea lor de a identifica potențialele situații care implică crime de război, crime împotriva umanității, genocid și încălcări grave ale dreptului internațional umanitar (DIU), printre altele, prin schimburi periodice cu societatea civilă locală; să garanteze că reprezentanții speciali ai UE sprijină responsabilitatea de a proteja de fiecare dată în care acest lucru este necesar și să extindă mandatul Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru drepturile omului pentru a include aspectele privind responsabilitatea de a proteja; să sprijine în continuare punctul focal al UE pentru responsabilitatea de a proteja din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) în contextul structurilor și resurselor existente, acesta având ca sarcină în special sensibilizarea persoanelor cu privire la implicațiile responsabilității de a proteja și asigurarea în timp util a fluxurilor de informații între toți actorii implicați cu privire la situațiile în cauză, și, de asemenea, încurajarea instituirii unor puncte focale naționale pentru responsabilitatea de a proteja în statele membre; să profesionalizeze și să consolideze în continuare diplomația preventivă și medierea;

9. subliniază necesitatea ca țările și regiunile expuse riscului de conflicte să dispună de forțe de securitate instruite și de încredere; solicită eforturi suplimentare din partea UE și a statelor membre în vederea dezvoltării de programe de consolidare a capacităților pentru sectorul securității, precum și de platforme pentru promovarea unei culturi a respectului pentru drepturile omului și pentru constituție, a integrității și a serviciului public în rândul forțelor de securitate și militare locale;

10. subliniază faptul că abordarea cauzelor profunde ale violenței și ale conflictelor, acordarea de sprijin pentru crearea unui climat de pace și de democrație, asigurarea respectării drepturilor omului, inclusiv a protecției femeilor, tinerilor și minorilor, a minorităților și a comunității LGBTI, precum și promovarea dialogului interreligios și intercultural sunt elemente esențiale pentru a împiedica genocidul și crimele împotriva umanității;

11. solicită să se elaboreze, la nivel internațional, regional și național, programe educaționale și culturale care promovează înțelegerea cauzelor și consecințelor crimelor de atrocitate pentru omenire și care atrag atenția asupra necesității și importanței de a cultiva pacea, de a promova drepturile omului și toleranța interreligioasă și de a urmări și cerceta penal toate aceste crime; salută, în acest context, organizarea primei Zile europene de combatere a impunității persoanelor responsabile de genocid, crime împotriva umanității și crime de război;

Sprijinirea desfășurării de anchete și a urmăririlor penale în cazuri de genocid, crime împotriva umanității și crime de război

12. își reiterează întregul sprijin pentru CPI, Statutul de la Roma, Biroul procurorului, puterile *proprio motu* ale procurorului și progresele înregistrate în deschiderea unor noi anchete, fapt ce reprezintă un mijloc esențial în combaterea impunității persoanelor responsabile de crime de atrocitate;

13. salută reuniunea reprezentanților UE și ai CPI care a avut loc la Bruxelles, la 6 iulie 2016, cu scopul de a pregăti cea de a 2-a reuniune a Mesei rotunde UE-CPI, organizată pentru a permite personalului relevant din cadrul CPI și al instituțiilor europene să identifice zonele comune de interes, să facă schimb de informații privind activitățile relevante și să asigure o mai bună cooperare între UE și CPI;

Marți, 4 iulie 2017

14. reafirmă că menținerea independenței CPI este esențială nu numai pentru a asigura deplina sa eficacitate, ci și pentru a promova universalitatea Statutului de la Roma;

15. avertizează că actul de justiție nu se poate baza pe echilibrul dintre justiție și considerente politice, oricare ar fi acestea, întrucât un astfel de echilibru nu ar favoriza eforturile de reconciliere, ci le-ar diminua;

16. reafirmă importanța fundamentală a aderării universale la Statutul de la Roma al CPI; invită statele care nu au făcut încă acest lucru să ratifice Statutul de la Roma, Acordul privind privilegiile și imunitățile Curții și amendamentele de la Kampala la Statutul de la Roma, pentru a sprijini responsabilitatea și reconcilierea, elemente esențiale în prevenirea atrocităților viitoare; reafirmă, de asemenea, importanța crucială a integrității Statutului de la Roma;

17. își exprimă regretul profund privind recente comunicări referitoare la decizia unor țări de a renunța la statutul de părți semnatare ale Statutului de la Roma, fapt care generează o situație problematică din perspectiva accesului la justiție al victimelor și care ar trebui, prin urmare, condamnat cu fermitate; salută faptul că atât Gambia, cât și Africa de Sud și-au retras deja notificarea de retragere; invită cea de a treia țară, care nu a făcut încă acest lucru, să își reconsidere decizia de retragere a semnăturii; invită, de asemenea, UE să depună toate eforturile necesare pentru a se asigura că nu sunt notificare și alte decizii de retragere a semnăturii, inclusiv prin cooperarea cu Uniunea Africană; salută faptul că Adunarea statelor-părți la Statutul CPI a acceptat să ia în considerare amendamentele propuse la Statutul de la Roma în vederea abordării preocupărilor exprimate de UA cu ocazia summitului său special;

18. solicită celor patru state semnatare care au informat Secretarul General al ONU că intenționează să pună capăt participării lor la Statutul de la Roma să își reconsidere deciziile; constată, de asemenea, că trei dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU nu sunt părți la Statutul de la Roma;

19. solicită, de asemenea, tuturor statelor-părți la Statutul CPI să-și intensifice eforturile de promovare a aderării universale la CPI și la Acordul privind privilegiile și imunitățile Curții; consideră că Comisia și SEAE, împreună cu statele membre, ar trebui să continue să încurajeze țările terțe să ratifice și să aplice Statutul de la Roma și Acordul privind privilegiile și imunitățile Curții și ar trebui, de asemenea, să evalueze realizările UE în această privință;

20. subliniază importanța asigurării unor contribuții financiare suficiente la bugetul Curții pentru funcționarea eficientă a acesteia, fie sub formă de contribuții din partea statelor-părți, fie prin intermediul mecanismelor de finanțare ale UE, cum ar fi Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) sau Fondul european de dezvoltare (FED), cu o atenție deosebită acordată finanțării pentru actorii societății civile care acționează în scopul promovării sistemului internațional de justiție penală și aspectelor legate de CPI;

21. salută asistența extrem de importantă oferită Curții de organizațiile societății civile (OSC); își exprimă preocuparea cu privire la raportarea unor cazuri de amenințări și intimidare îndreptate către anumite OSC care colaborează cu Curtea; solicită să se adopte toate măsurile necesare pentru a asigura un mediu sigur, cu scopul de a le permite organizațiilor societății civile să își desfășoare activitatea și să colaboreze cu Curtea, precum și să se abordeze toate cazurile de amenințări și intimidare la adresa lor în această privință;

22. ia act de progresele înregistrate în implementarea Planului de acțiune adoptat la 12 iulie 2011 cu scopul de a transpune în practică măsurile stabilite în Decizia din 21 martie 2011 a Consiliului privind CPI; cere evaluarea implementării Planului de acțiune pentru a identifica domeniile posibile în care ar putea fi îmbunătățită eficacitatea acțiunii la nivelul UE, inclusiv în ceea ce privește promovarea integrității și a independenței Curții;

23. îndeamnă toate statele care au ratificat Statutul de la Roma să coopereze pe deplin cu CPI în eforturile sale de a ancheta și de a aduce în fața justiției persoanele responsabile pentru crime internaționale grave, să respecte autoritatea CPI și să pună în aplicare pe deplin deciziile acesteia;

24. încurajează ferm UE și statele sale membre să folosească toate instrumentele politice și diplomatice de care dispun pentru a sprijini cooperarea efectivă cu CPI, în special în ceea ce privește programele de protecție a martorilor și executarea mandatelor de arestare pendinte, cu precădere în privința celor 13 suspecți care se află în libertate ca fugari; invită Comisia, SEAE și Consiliul să ajungă la un acord cu privire la adoptarea de măsuri concrete, în plus față de declarațiile politice, în vederea abordării cazurilor de necooperare cu CPI;

Marti, 4 iulie 2017

25. solicită UE și statelor sale membre să utilizeze toate mijloacele disponibile în relația cu țările terțe, incluzând și posibilitatea aplicării de sancțiuni – în special în cazul țărilor a căror situație este investigată de către CPI și al țărilor supuse unei examinări preliminare de către CPI – pentru a le întări voința politică de a coopera pe deplin și a le susține capacitatea de a lansa proceduri naționale împotriva crimelor de atrocitate; invită, de asemenea, UE și statele sale membre să ofere un sprijin deplin acestor țări cu scopul de a le ajuta să respecte cerințele CPI; invită statele membre să respecte pe deplin Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008;

26. consideră că victimele crimelor de atrocitate ar trebui să aibă acces la căi de atac și măsuri reparatorii eficiente și executorii; subliniază rolul special al victimelor și al martorilor în procedurile procesuale ale Curții și necesitatea luării unor măsuri specifice destinate asigurării securității și participării efective a acestora, în conformitate cu Statutul de la Roma; solicită UE și statelor sale membre să mențină drepturile victimelor în centrul tuturor acțiunilor în lupta împotriva impunității și să contribuie în mod voluntar la Fondul fiduciar pentru victime al CPI;

27. solicită SEAE să se asigure că obiective precum tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de crime de atrocitate și sprijinirea CPI sunt integrate în toate prioritățile politicii externe a UE, inclusiv prin intermediul procesului de extindere, luând în considerare în mod sistematic lupta împotriva impunității; subliniază, în acest context, rolul important al parlamentarilor în promovarea CPI și în lupta împotriva impunității, inclusiv prin cooperarea interparlamentară;

28. invită statele membre să se asigure că coordonarea și cooperarea cu CPI sunt incluse în mandatul reprezentanților speciali ai UE (RSUE) pentru regiunile respective; își reiterează solicitarea adresată ÎR/VP de a numi un RSUE pentru drept internațional umanitar și justiție internațională, cu mandatul de a promova, a integra și a reprezenta angajamentul UE față de lupta împotriva impunității și față de CPI în politicile externe ale UE;

29. subliniază rolul esențial al Parlamentului European în monitorizarea măsurilor UE în această privință; salută introducerea unei secțiuni privind lupta împotriva impunității și CPI în Raportul anual al Parlamentului privind drepturile omului și democrația în lume și sugerează în continuare că Parlamentul ar trebui să joace un rol mai proactiv prin promovarea și integrarea problematicii legate de lupta împotriva impunității și CPI în toate politicile și instituțiile UE, în special în activitatea comisiilor sale responsabile pentru politicile externe ale Uniunii și a delegațiilor sale responsabile pentru relațiile cu țările terțe;

30. subliniază că principiul complementarității CPI implică responsabilitatea primară a statelor-părți de a cerceta și urmări penal crimele de atrocitate; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că nu toate statele membre ale UE dispun de o legislație care definește aceste crime în dreptul intern pentru ca instanțele lor să-și poată exercita jurisdicția în cazurile respective; cere UE și statelor sale membre să folosească pe deplin instrumentele aferente obiectivului de „promovare a principiului complementarității”;

31. încurajează statele membre ale UE să modifice articolul 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a include „crimele de atrocitate” pe lista infracțiunilor pentru care UE este competentă;

32. încurajează ferm UE să pregătească și să asigure resursele necesare pentru elaborarea unui plan de acțiune de luptă împotriva impunității la nivelul Europei pentru crimele prevăzute de dreptul internațional, cu criterii de referință clare pentru instituțiile UE și statele membre, vizând intensificarea anchetelor și a urmărilor penale naționale împotriva genocidului, crimelor împotriva umanității și crimelor de război;

33. reamintește că statele, inclusiv statele membre ale UE, pot iniția, în mod individual, proceduri împotriva altor state la Curtea Internațională de Justiție pentru încălcarea de către acestea a obligațiilor care le revin în temeiul tratatelor și convențiilor internaționale, inclusiv al Convenției împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984 și al Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid din 1948;

34. reamintește condamnarea fermă a atrocităților comise de regimul Assad în Siria, care pot fi considerate crime de război grave și crime împotriva umanității și deplânge climatul de impunitate pentru autorii acestor crime în Siria;

35. regretă lipsa de respect față de dreptul internațional umanitar manifestată la scară largă și rata alarmantă a pierderii de vieți în rândul populației civile și a atacurilor împotriva infrastructurii civile în conflictele armate din întreaga lume; îndeamnă comunitatea internațională să convoace o conferință internațională pentru a pregăti un nou mecanism internațional de urmărire și colectare a datelor pentru raportarea publică a încălcărilor în cursul conflictelor armate; solicită din nou VP/ÎR să prezinte anual o listă publică a presupușilor autori ai atacurilor asupra școlilor și spitalelor, în scopul definirii unor măsuri adecvate ale UE de stopare a unor astfel de atacuri;

Marți, 4 iulie 2017

36. solicită statelor membre să ratifice principalele instrumente ale DIU și alte instrumente juridice relevante; recunoaște importanța Orientărilor UE privind promovarea respectării DIU și reiterează solicitarea adresată VP/ÎR și SEAE de a accelera punerea în aplicare a acestora, în special în cazul crimelor de război din Orientul Mijlociu; invită UE să sprijine inițiativele care vizează difuzarea cunoștințelor de drept umanitar internațional și a bunelor practici în aplicarea sa și invită UE să folosească toate instrumentele bilaterale aflate la dispoziția sa pentru a promova în mod concret respectarea dreptului umanitar internațional de către partenerii săi, inclusiv prin dialogul politic;

37. subliniază că statele membre ar trebui să refuze să furnizeze arme, echipamente, sprijin financiar sau politic pentru guvernele sau actorii nestatali care încalcă dreptul internațional umanitar, inclusiv prin comiterea de violuri sau alte forme de violență sexuală îndreptate împotriva femeilor și copiilor;

38. cere, totodată, UE și statelor sale membre să sprijine procesele de reformă și eforturile naționale de consolidare a capacităților care vizează întărirea independenței sistemului judiciar, a sectorului de control al aplicării legii, a sistemului de penitenciare și a programelor de despăgubire în țările terțe afectate direct de presupusa comitere a unor astfel de crime, în conformitate cu angajamentul asumat în Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2015-2019; salută, în acest context, Cadrul UE privind sprijinirea justiției de tranziție din 2015 și așteaptă cu interes implementarea sa efectivă;

Combaterea impunității actorilor nestatali

39. remarcă faptul că dreptul penal internațional și, în special, mandatul și jurisprudența tribunalelor penale internaționale au definit în mod clar responsabilitatea persoanelor care fac parte din organizații nestatale implicate în crimele internaționale; subliniază faptul că această responsabilitate nu are legătură doar cu persoanele în cauză, ci și cu coautorii indirecti ai crimelor internaționale; încurajează toate statele membre ale UE să aducă în fața justiției actorii statali, nestatali și persoanele responsabile pentru crime de război, crime împotriva umanității și genocid;

40. subliniază faptul că săvârșirea de infracțiuni violente împotriva femeilor și fetelor de către gruparea ISIS/Daesh sau de alți actori nestatali a fost raportată la scară largă de către organismele internaționale relevante și remarcă faptul că comunitatea juridică internațională a avut dificultăți în încadrarea respectivelor infracțiuni în cadrul penal internațional;

41. își reafirmă, în acest context, condamnarea fermă a acestor crime oribile și a încălcărilor drepturilor omului comise de actori nestatali, cum ar fi gruparea Boko Haram în Nigeria și ISIS/Daesh în Siria și Irak; își exprimă consternarea față de varietatea crimelor comise, printre care se numără ucideri, acte de tortură, viol, sclavie, sclavie sexuală, recrutarea de copii soldați, convertirile religioase forțate și asasinatelor sistematice îndreptate împotriva minorităților religioase, inclusiv a creștinilor, yazidiților și a altor minorități; reamintește, în acest context, faptul că, potrivit CPI, violența sexuală poate fi considerată crimă de război și crimă împotriva umanității; consideră că urmărirea penală a celor care au comis aceste crime trebuie să fie o prioritate pentru comunitatea internațională;

42. încurajează UE și statele sale membre să lupte împotriva impunității și să sprijine în mod activ eforturile depuse la nivel internațional pentru a-i aduce în fața justiției pe membrii organizațiilor nestatale, cum ar fi Boko Haram sau ISIS/Daesh și pe orice alți actori care comit crime împotriva umanității; cere elaborarea unei abordări clare cu privire la urmărirea penală a luptătorilor ISIS/Daesh și a complicilor acestora, inclusiv prin folosirea expertizei rețelei UE pentru cercetarea și urmărirea penală a genocidului, a crimelor împotriva umanității și a crimelor de război;

43. subliniază că UE și statele sale membre ar trebui să sprijine urmărirea penală a membrilor organizațiilor nestatale, cum ar fi ISIS/Daesh, realizând un consens în Consiliul de Securitate al ONU pentru a conferi CPI jurisdicție în acest sens, deoarece Siria și Irak nu sunt părți la Statutul de la Roma; subliniază că UE ar trebui, totodată, să analizeze și să susțină la nivel internațional și prin toate mijloacele toate opțiunile de a urmări penal și de a ancheta crimele comise de orice parte implicată în conflictul sirian, inclusiv de ISIS/Daesh, spre exemplu prin înființarea unui tribunal penal internațional pentru Irak și Siria;

44. regretă faptul că Rusia și China, în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU, și-au exercitat dreptul de veto pentru a se opune sesizării Procurorului CPI cu privire la situația din Siria, în temeiul capitolului VII din Carta Națiunilor Unite, precum și adoptării unei măsuri de pedepsire a Siriei pentru utilizarea de arme chimice; solicită UE să sprijine o reformă rapidă a funcționării Consiliului de Securitate al ONU, mai ales în ceea ce privește utilizarea dreptului de veto și, în acest context, solicită susținerea propunerii inițiate de Franța privind obligația de a renunța la exercitarea dreptului de veto atunci când există dovezi de genocid, crime de război și crime împotriva umanității;

Marti, 4 iulie 2017

45. susține posibilitatea lansării unui apel în vederea punerii în aplicare a principiilor definite în capitolul VII din Carta Organizației Națiunilor Unite pentru a respecta principiul responsabilității de a proteja, aceste demersuri urmând a se realiza întotdeauna sub auspiciile comunității internaționale și cu autorizarea din partea Consiliului de Securitate al ONU;

46. salută crearea Comisiei de anchetă cu privire la Siria, înființată de Consiliul pentru Drepturile Omului, precum și a Mecanismului internațional, imparțial și independent (MIII), instituit de Adunarea Generală a ONU, cu scopul de a oferi asistență în anchetarea crimelor grave comise în Siria; relevă necesitatea de a institui un mecanism independent similar în Irak și solicită tuturor statelor membre ale UE, tuturor părților implicate în conflictul din Siria, societății civile și întregului sistem ONU să coopereze pe deplin cu MIII și să îi furnizeze orice informație și documentație pe care ar putea-o avea, pentru a-i permite să-și îndeplinească mandatul; le mulțumește statelor membre ale UE care au contribuit din punct de vedere financiar la MIII și le solicită celor care nu au contribuit încă să facă acest lucru;

47. invită UE să finanțeze în mod adecvat organizațiile care depun eforturi pentru investigația cu sursă deschisă și colectarea în format digital a dovezilor pentru crimele de război și crimele împotriva umanității, cu scopul de a garanta responsabilitatea și de a-i aduce în fața justiției pe autorii acestor acte;

48. salută eforturile UE de sprijinire a activității Comisiei pentru justiție și responsabilitate internațională și a altor ONG-uri care documentează cazurile de crime de atrocitate; solicită UE să ofere sprijin direct societății civile siriene și irakiene pentru colectarea, conservarea și protecția probelor în cazul crimelor comise în Irak și Siria de către orice parte implicată în conflict, inclusiv de gruparea ISIS/Daesh; solicită ca dovezile, digitale sau de alt tip, ale acestor crime de război, crime împotriva umanității și ale genocidului de care se fac vinovate toate părțile implicate în conflict să fie colectate și păstrate ca prioritate fundamentală și ca măsură esențială în lupta împotriva impunității; salută inițiativa prezentată de delegațiile Regatului Unit, Belgiei și Irakului la nivelul ONU („Coaliția de aducere a Daesh în fața justiției”), vizând colectarea de dovezi cu privire la crimele comise de gruparea ISIS/Daesh în Siria și Irak, cu scopul de a facilita urmărirea penală la nivel internațional a membrilor acestei grupări și solicită statelor membre ale UE să participe la coaliție sau să o sprijine; sprijină în continuare activitățile Inițiativei privind patrimoniul cultural și activitățile sale de stabilire a faptelor din Siria și Irak referitoare la distrugerea patrimoniului arheologic și cultural;

49. încurajează UE și statele sale membre să întreprindă toate acțiunile necesare pentru a opri în mod eficient fluxul de resurse care ajung la ISIS/Daesh, de la arme, vehicule și venituri în numerar la multe alte tipuri de bunuri;

50. îndeamnă UE să impună sancțiuni acelor țări sau autorități care facilitează în mod direct sau indirect fluxul de resurse către ISIS/Daesh și care contribuie, astfel, la dezvoltarea activității sale infracționale teroriste;

51. subliniază faptul că statele membre ale UE ar trebui să desfășoare anchete privind presupusele cazuri de crime de atrocitate comise în Irak și Siria și să inițieze urmărirea penală a cetățenilor lor sau a persoanelor aflate sub jurisdicția lor care au comis, au încercat să comită sau s-au asociat la comiterea acestor crime sau să aducă persoanele în cauză în fața CPI, conform Statutului de la Roma; reamintește totuși că urmărirea în justiție a membrilor grupării ISIS/Daesh în statele membre nu poate fi decât o soluție complementară la justiția internațională;

52. subliniază importanța Acordului de cooperare și asistență dintre UE și CPI; solicită statelor membre ale UE să pună în aplicare principiul jurisdicției universale în vederea combaterii impunității și reamintește importanța acestuia pentru eficiența și buna funcționare a unui sistem internațional de justiție penală; invită, de asemenea, statele membre să urmărească în justiție crimele de război și crimele împotriva umanității în cadrul jurisdicțiilor lor naționale, inclusiv atunci când aceste infracțiuni au fost comise în țări terțe sau de către resortisanți ai țărilor terțe;

53. îndeamnă toate țările comunității internaționale, inclusiv statele membre ale UE, să depună eforturi în mod activ pentru prevenirea și combaterea radicalizării, precum și să îmbunătățească sistemele lor juridice și jurisdicționale pentru a împiedica alăturarea resortisanților și cetățenilor lor la ISIS/Daesh;

Marți, 4 iulie 2017

Dimensiunea de gen în abordarea încălcărilor drepturilor omului în contextul crimelor de război

54. subliniază nevoia critică de a eradica violența sexuală și de gen, prin abordarea utilizării ei pe scară largă și în mod sistematic ca armă de război împotriva femeilor și fetelor; îndeamnă toate țările să elaboreze programe naționale de acțiune (PNA), în conformitate cu Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU, alături de strategii de combatere a violenței împotriva femeilor și insistă asupra necesității asumării unui angajament global pentru a garanta punerea în aplicare a rezoluției susmenționate; solicită un angajament global care să garanteze siguranța femeilor și fetelor încă de la începutul fiecărei situații de urgență sau de criză, precum și în situații post-conflict, punându-se la dispoziție toate mijloacele necesare în acest scop, cum ar fi accesul la întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și a reproducerii, inclusiv la avort sigur și legal pentru victimele violurilor în timpul războiului; subliniază, de asemenea, faptul că de multe ori femeile continuă să sufere din cauza consecințelor fizice, psihologice și socioeconomice ale violenței chiar și după încheierea conflictului;

55. consideră că femeile ar trebui să joace un rol mai important în prevenirea conflictelor, promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice și subliniază importanța participării sistematice a femeilor, ca element esențial al oricărui proces de pace și de reconstrucție după conflicte; îndeamnă UE și statele sale membre să încurajeze includerea femeilor în procesele de pace și de reconciliere națională;

56. invită Comisia Europeană, statele membre și autoritățile internaționale competente să ia măsuri adecvate, cum ar fi impunerea de măsuri disciplinare militare, respectarea principiului responsabilității superiorului ierarhic, precum și instruirea trupelor și a personalului de menținere a păcii și a celui umanitar privind interzicerea tuturor formelor de violență sexuală;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Președintelui Adunării Generale a ONU, precum și guvernelor statelor membre ale ONU.

Mărti, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0289

Societățile private de securitate

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la societățile de securitate private (2016/2238(INI))
(2018/C 334/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Documentul de la Montreux privind obligațiile juridice internaționale pertinente și bunele practici pentru statele care au o legătură cu operațiunile societăților militare și de securitate private în timpul unui conflict armat,
- având în vedere rezoluțiile nr. 15/26, 22/33, 28/7 și 30/6 ale Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU,
- având în vedere Grupul de lucru al ONU privind utilizarea mercenarilor drept mijloc de încălcare a drepturilor omului și de împiedicare a exercitării drepturilor popoarelor la autodeterminare, care a fost înființat în iulie 2005,
- având în vedere rapoartele grupului de lucru interguvernamental fără limită de membri constituit pentru a examina posibilitatea de a elabora un cadru normativ internațional în legătură cu reglementarea, monitorizarea și supravegherea activităților societăților militare și de securitate private;
- având în vedere Orientările ONU privind utilizarea serviciilor de securitate armate ale societăților de securitate private, care, recent, au fost extinse la serviciile de securitate neînarmate,
- având în vedere Codul de conduită al ONU pentru reprezentanții autorităților de aplicare a legii,
- având în vedere proiectul unei posibile Convenții privind societățile militare și de securitate private, care va fi supus atenției și inițiativei Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere Codul Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoC), instituit de către Asociația Codului Internațional de Conduită, care reprezintă un mecanism de autoreglementare din sector ale cărui standarde sunt voluntare,
- având în vedere Codul Internațional de Conduită al Asociației privind operațiunile de menținere a stabilității, care reprezintă un mecanism de autoreglementare din sector,
- având în vedere Codul etic și de conduită pentru sectorul securității private al Confederației Europene a Serviciilor de Securitate și al UNI Europa,
- având în vedere ISO 18788 Sistemul de gestionare pentru operațiunile de securitate privată, care instituie parametrii pentru gestionarea societăților de securitate private,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 13 iunie 2002 privind cooperarea dintre autoritățile naționale responsabile de sectorul securității private în statele membre,
- având în vedere Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 65.

⁽²⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Conceptul UE pentru sprijin logistic pentru operațiile militare conduse de UE și Conceptul UE pentru sprijin din partea contractanților pentru operațiile militare conduse de UE,
 - având în vedere recomandările Priv-War privind acțiuni de reglementare la nivelul UE în domeniul societăților militare și de securitate private și al serviciilor furnizate de acestea,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2013 referitoare la corupția din sectorul public și sectorul privat: impactul asupra drepturilor omului în țările terțe ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare ⁽²⁾,
 - având în vedere multitudinea de riscuri, provocări și amenințări diverse din interiorul și din afara frontierelor Uniunii Europene,
 - având în vedere Orientările interimare ale Organizației Maritime Internaționale (IMO) din mai 2012 privind personalul de securitate înarmat la bordul navelor,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0191/2017),
- A. întrucât securitatea și apărarea sunt bunuri publice gestionate de autoritățile publice pe baza criteriilor de eficiență, eficacitate, responsabilitate și respectarea statului de drept, care nu depind în mod exclusiv de asigurarea unui număr suficient de resurse financiare, ci și de cunoștințe; întrucât, în anumite domenii, autorităților publice le pot lipsi capacitățile și abilitățile necesare;
- B. întrucât securitatea și apărarea ar trebui asigurate, în principal, de către autoritățile publice;
- C. întrucât sondajele Eurobarometru arată că cetățenii UE doresc ca UE să fie mai activă în domeniul securității și al apărării;
- D. întrucât peste 1,5 milioane de contractanți de securitate privați au fost angajați în aproximativ 40 000 de societăți de securitate private (SSP-uri) din Europa în 2013; întrucât aceste cifre continuă să crească; întrucât cifra de afaceri a acestor societăți a însumat în anul respectiv aproximativ 35 de miliarde de euro; întrucât, la nivel global, sectorul de securitate privată a fost evaluat la aproximativ 200 de miliarde USD în 2016, cu aproximativ 100 000 de SSP-uri și 3,5 milioane de angajați;
- E. întrucât, în ultimele decenii, SSP-urile, expresie care în sensul prezentei rezoluții va include, de asemenea, societățile militare private, au fost din ce în ce mai utilizate de către guvernele naționale, precum și de forțele armate naționale și de agențiile civile, atât pentru furnizarea de servicii pe piața internă, cât și pentru sprijinirea operațiunilor din străinătate;
- F. întrucât gama de servicii furnizate de SSP-uri este foarte largă, variind de la serviciile logistice până la sprijinul efectiv în luptă, asigurarea tehnologiei militare și participarea la reconstrucția postconflict; întrucât SSP-urile furnizează, de asemenea, servicii vitale în cadrul statelor membre, cum ar fi administrarea penitenciarelor și asigurarea de agenți de patrulare în zonele de infrastructură; întrucât SSP-urile au fost utilizate atât în cadrul unor misiuni civile, cât și militare din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) pentru protecția delegațiilor UE, construcția taberelor, instrucție, transport aerian și pentru sprijinirea activităților de ajutor umanitar;
- G. întrucât, în cadrul UE, practicile adoptate de statele membre privind utilizarea SSP, procedurile de contractare a acestora și calitatea sistemelor de reglementare variază foarte mult, numeroase state membre utilizându-le pentru a-și susține contingentele în cadrul operațiunilor multilaterale;

⁽¹⁾ JO C 181, 19.5.2016, p. 2.

⁽²⁾ JO C 24, 22.1.2016, p. 33.

Mărti, 4 iulie 2017

- H. întrucât externalizarea activităților militare, inițial parte integrantă a activităților forțelor armate, are loc, printre altele, pentru a furniza servicii într-un mod mai rentabil, dar, de asemenea, pentru a compensa un deficit de capacități ale unor forțe armate de dimensiuni tot mai mici în contextul unui număr tot mai mare de misiuni multilaterale în străinătate și al unor bugete tot mai reduse, consecință a reticenței factorilor de decizie de a aloca resurse adecvate; întrucât externalizarea activităților militare ar trebui să fie o excepție; întrucât ar trebui să se abordeze deficitele; întrucât SSP-urile pot, de asemenea, furniza capacități de care sunt în totalitate lipsite forțele armate naționale, adesea în ultimul moment și în mod complementar; întrucât SSP-urile au fost, de asemenea, utilizate din motive de oportunitate politică pentru a evita restricții cu privire la utilizarea de trupe, în special pentru a depăși posibila lipsă de sprijin public pentru implicarea forțelor armate; întrucât utilizarea SSP-urilor în calitate de instrument de politică externă trebuie să facă obiectul unui control parlamentar eficace;
- I. întrucât SSP-urile au fost acuzate de implicare într-o serie de incidente care au dus la încălcarea drepturilor omului și la pierderi de vieți omenești; întrucât astfel de incidente diferă în timp și în funcție de țară și, în unele cazuri, constituie încălcări grave ale dreptului internațional umanitar, inclusiv crime de război; întrucât unele dintre aceste cazuri au fost urmărite în justiție; întrucât această situație, conjugată cu lipsa acestora de transparență, a avut repercusiuni asupra eforturilor depuse de comunitatea internațională în țările în cauză și a evidențiat lacune importante în structurile de responsabilizare, datorate, printre altele, creării a numeroase straturi de filiale sau subcontractanți în diverse țări, în special la nivel local, ceea ce duce, în unele cazuri, la incapacitatea de a garanta securitatea de bază a populației civile în țările gazdă;
- J. întrucât UE și statele sale membre ar trebui, pe viitor, să vizeze evitarea acestor situații și să se abțină de la externalizarea operațiunilor militare care implică utilizarea forței și a armelor, participarea la ostilități și implicarea în luptă sau în zonele de luptă dincolo de cazurile de autoapărare legitimă; întrucât operațiunile și activitățile externalizate către SSP-uri în zonele de conflict ar trebui să se limiteze la furnizarea de sprijin logistic și la asigurarea protecției echipamentelor, fără o prezență reală a acestora în zonele în care au loc lupte; întrucât, în niciun caz, utilizarea SSP-urilor nu poate să reprezinte o soluție pentru înlocuirea personalului forțelor armate naționale; întrucât utilizarea de către forțele armate ale statelor membre a resurselor, instrumentelor, capacității, cunoștințelor și mijloacelor pentru a-și îndeplini sarcinile pe deplin ar trebui să reprezinte prioritatea absolută pentru punerea în aplicare a politicilor de apărare;
- K. întrucât, pentru ca statele să beneficieze de avantajele oferite de SSP-uri și pentru a se asigura că acestea pot fi trase la răspundere, ar trebui stabilit un cadru legal la nivel internațional cu mecanisme obligatorii de reglementare și de monitorizare care să reglementeze utilizarea acestora și să ofere un control suficient asupra activităților acestora; întrucât SSP-urile sunt parte a unui sector care are un caracter transnațional extrem de pronunțat și care este interconectat cu actorii guvernamentali și interguvernamentali și, ca atare, necesită o abordare globală a reglementărilor; întrucât actuala situație de reglementare din acest sector conține o serie de norme inconsecvente care variază enorm între statele membre; întrucât legislația națională neomogenă și autoreglementările adoptate de o parte dintre SSP-uri constituie un factor de descurajare insuficient pentru prevenirea abuzurilor, dată fiind lipsa sancțiunilor, și pot avea un impact major asupra modului în care funcționează SSP-urile în cadrul intervențiilor multilaterale și al regiunilor de conflict;
- L. întrucât nu au fost convenite definiții pentru SSP-uri, SMP-uri și serviciile acestora; întrucât, astfel cum sugerează definiția inclusă în proiectul de convenție, care a fost pregătit de către Grupul de lucru al ONU privind mercenarii, o SSP poate fi definită ca o entitate corporativă, care oferă pe o bază compensatorie servicii militare și/sau de securitate prestate de către persoane fizice și/sau entități juridice; întrucât serviciile militare în acest context pot fi definite ca servicii specializate legate de acțiuni militare, inclusiv planificare strategică, colectare de informații, anchetare, operațiuni de recunoaștere terestre, maritime sau aeriene, operațiuni de zbor de orice tip cu sau fără pilot, supraveghere și servicii de colectare de informații prin satelit, orice tip de transfer de cunoștințe cu aplicații militare, sprijin material și tehnic oferit forțelor armate și alte activități conexe; întrucât serviciile de securitate pot fi definite ca pază armată sau protecție a instalațiilor, clădirilor, bunurilor și persoanelor, orice tip de transfer de cunoștințe cu aplicații în materie de securitate și poliție, dezvoltarea și punerea în aplicare a măsurilor de securitate a informației și alte activități conexe;

Marți, 4 iulie 2017

- M. întrucât Documentul de la Montreux reprezintă primul document major care definește modul în care se aplică legislația internațională SSP-urilor; întrucât Codul Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoC) definește standardele sectorului și se dovedește din ce în ce mai mult a fi un instrument care vizează asigurarea standardelor de bază comune pentru un sector global; întrucât Asociația Codului Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoCA) își propune să promoveze, să gestioneze și să supravegheze punerea în aplicare a ICoC și să încurajeze furnizarea responsabilă a serviciilor de securitate, precum și respectarea drepturilor omului și a dreptului național și internațional; întrucât aderarea la ICoCA se face printr-un demers voluntar și contra cost, iar tarifele ridicate de aderare nu permit accesul tuturor societăților de securitate private;
- N. întrucât activitatea privind reglementarea SSP-urilor este în curs de desfășurare în multe foruri internaționale, inclusiv în cadrul Forumului Documentului de la Montreux, unde UE a fost aleasă în cadrul Grupului „Prietenii președintelui”, grup de lucru interguvernamental fără limită de membri, pentru a examina posibilitatea de a elabora un cadru normativ internațional în legătură cu reglementarea, monitorizarea și supravegherea activităților societăților militare și de securitate private, precum și Asociația Codului Internațional de Conduită;
- O. întrucât UE și 23 de state membre au aderat la Documentul de la Montreux și întrucât UE este membră a Grupului de lucru privind Asociația Codului Internațional de Conduită; întrucât UE contribuie în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului la posibila dezvoltare a unui cadru normativ internațional; întrucât UE joacă un rol esențial în promovarea controlului la nivel național și regional asupra prestării și exportului de diverse servicii militare și de securitate;
- P. întrucât Uniunea Europeană nu dispune de un cadru de reglementare propriu, în ciuda numărului mare de SSP-uri din Europa și/sau care intervin în cadrul misiunilor și operațiunilor PSAC sau în cadrul delegațiilor UE; întrucât cadrele normative existente sunt aproape în totalitate elaborate pe baza modelului american, creat în timpul conflictului din Irak, și în favoarea societăților militare implicate în misiuni de luptă; întrucât aceste referințe nu corespund nici formatului și nici misiunilor SSP-urilor europene;
- Q. întrucât este de o importanță esențială să se acorde prioritate stabilirii unor norme clare de interacțiune, cooperare și asistență între autoritățile de aplicare a legii și societățile de securitate private;
- R. întrucât SSP-urile ar putea juca un rol mai important în lupta împotriva pirateriei și în îmbunătățirea securității maritime, în cadrul misiunilor care implică participarea câinilor, apărarea cibernetică, cercetarea și dezvoltarea de instrumente de securitate, misiuni de supraveghere mixte și activități de formare în cooperare cu autoritățile publice și sub supravegherea acestora; întrucât utilizarea SSP-urilor armate a creat dificultăți specifice în sectorul maritim, consecința fiind numeroase incidente care au dus la pierderi de vieți omenești și conflicte diplomatice,

Utilizarea SSP-urilor în sprijinul forțelor militare în străinătate

1. ia act de faptul că SSP-urile joacă un rol complementar important în sprijinirea agențiilor militare și civile ale statului prin eliminarea lacunelor de capacități create de creșterea cererii pentru utilizarea de forțe în străinătate, în timp ce, dacă circumstanțele o permit, de asemenea, ocazional, oferind capacitate de intervenție rapidă; subliniază că, în cazuri excepționale, serviciile SSP-urilor umplu anumite lacune existente în materie de capacitate, pe care, totuși, statele membre ar trebui să încerce să le acopere cu forțe naționale armate sau de poliție; subliniază că SSP-urile sunt utilizate ca instrument de punere în aplicare a politicii externe a acelor țări;
2. subliniază necesitatea ca SSP-urile să țină seama, în timpul desfășurării de operațiuni în țările gazdă, în special în cele care diferă în mod semnificativ în ceea ce privește cultura și religia, de tradițiile și obiceiurile locale pentru a nu pune în pericol eficiența misiunii lor și pentru a nu înstrăina populația locală;
3. constată că, în comparație cu trupele naționale, SSP-urile, în special cele care au sediul în țări gazdă, pot furniza cunoștințe locale valoroase, precum și, în mod frecvent, economii de costuri, deși trebuie garantat faptul că calitatea nu este subminată; cu toate acestea, subliniază faptul că utilizarea serviciilor prestate de societățile de securitate locale în țări fragile și regiuni predispuse la crize poate avea implicații negative pentru obiectivele de politică externă ale UE, în cazul în care această utilizare consolidează anumiți actori locali înarmați, care ar putea deveni părți la conflict; subliniază importanța unei distincții juridice clare între operațiunile societăților private de securitate și activitățile actorilor privați care sunt angajați în mod direct în activități militare;

Marti, 4 iulie 2017

4. subliniază că nu ar trebui să fie externalizate către SSP-uri activități care ar implica recurgerea la forță și/sau participarea activă în cadrul ostilităților, cu excepția cazurilor de autoapărare, și în nici un caz nu ar trebui permis SSP-urilor să ia parte la interogări, sau să efectueze interogări; subliniază că, în materie de securitate și apărare a UE, prioritatea ar trebui să fie consolidarea forțelor armate naționale, context în care SSP-urile nu pot juca decât un rol complementar, fără nicio autoritate asupra deciziilor strategice; subliniază că participarea societăților de securitate private la operațiuni militare trebuie să fie justificată, cu obiective definite în mod clar și verificabile cu indicatori concreți, cu un buget detaliat și o dată de început și de încheiere stabilită, și să se desfășoare sub un cod etic strict; subliniază că activitatea în străinătate a forțelor armate și de securitate reprezintă o valoare fundamentală pentru menținerea păcii și pentru prevenirea conflictelor, precum și pentru reconstrucția socială și reconcilierea națională ulterioară;
5. subliniază faptul că principiul rentabilității angajării SSP-urilor aduce, în principal, un beneficiu pe termen scurt, în special în cazul în care nu se iau în considerare o serie de variabile socioeconomice, și, prin urmare, nu ar trebui să devină criteriul principal în cadrul abordării problemelor de securitate; reamintește că responsabilitatea și mecanismele de monitorizare sunt esențiale pentru a garanta obținerea pe deplin a legitimității și a potențialelor beneficii ale SSP-urilor;
6. subliniază importanța supravegherii parlamentare a utilizării SSP-urilor de către statele membre;

Utilizarea SSP-urilor de către UE

7. ia act de faptul că UE utilizează SSP-uri în străinătate pentru a-și apăra delegațiile și personalul său și pentru a sprijini misiunile PSAC civile și militare; constată că utilizarea acestora contribuie astfel direct la reputația UE și percepția UE de către părțile terțe, fapt care le face aspecte importante legate de prezența locală a UE și impactul asupra nivelului de încredere în UE; solicită Comisiei și Consiliului să prezinte o imagine de ansamblu privind locul, momentul și scopul în care au fost utilizate SSP-urile în sprijinul misiunilor UE; consideră că nu ar fi lipsit de sens ca în licitațiile sale, care vizează securitatea delegațiilor sale, Uniunea Europeană să favorizeze utilizarea SSP-urilor din Europa și care respectă reglementările europene și fac obiectul impozitării în cadrul UE;
8. subliniază, cu toate acestea, că, în special în zonele expuse la conflicte, utilizarea unei SSP pentru anumite acțiuni poate avea efecte secundare negative pentru UE, în special pentru legitimitatea acesteia, asociind-o în mod accidental cu actori înarmați în zona de conflict, cu repercusiuni negative în cazul unor incidente armate, sau ar putea compromite eforturile de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR) și de reformare a sectorului de securitate (RSS) prin consolidarea involuntară a actorilor locali; ia act, în special, de riscurile prezentate de subcontractarea necontrolată, cum ar fi cea către SSP-urile locale;
9. subliniază diversele și gravele probleme de ordin juridic și politic asociate cu practica actuală a subcontractării în domeniul serviciilor militare și de securitate, în special în ceea ce privește serviciile furnizate de subcontractanții locali în țările terțe; consideră că statele membre, SEAE și Comisia ar trebui să convină să urmeze exemplul NATO contractând exclusiv SSP-urile cu sediul în statele membre ale UE;
10. recomandă, prin urmare, Comisiei să propună orientări de contractare comune în domeniul SSP privind angajarea, utilizarea și gestionarea contractanților militari și de securitate, care să precizeze clar cerințele pentru SSP pentru a obține contracte UE, având ca obiectiv înlocuirea actualului mozaic de abordări; îndeamnă Comisia și SEAE să utilizeze aceleași orientări pentru angajarea, utilizarea și gestionarea contractanților militari și de securitate în toate acțiunile, misiunile și operațiunile sale externe, pentru delegațiile UE în toate țările și regiunile și pentru toate serviciile incluse în varianta revizuită a Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare; consideră că aceste orientări ar trebui să se bazeze pe cele mai bune practici internaționale, în ceea ce privește funcționarea și gestionarea SSP, în special Documentul de la Montreux și ICoC, și să țină seama de nevoia de prudență deosebită atunci când se selectează SSP într-un context post-criză complex; îndeamnă Comisia și SEAE să utilizeze doar furnizorii certificați prin ICoC, astfel cum procedează deja ONU, pentru care ICoC este obligatoriu; face referire la abordarea adoptată de autoritățile din SUA, care includ standarde și cerințe detaliate în fiecare contract individual, și solicită UE să urmeze acest exemplu; subliniază că contractele cu SSP-uri ar trebui să includă, printre altele, clauze referitoare la deținerea de licențe și autorizații, registrele de personal și de proprietăți, formare, achiziția și utilizarea legală a armelor și organizarea internă;

Marți, 4 iulie 2017

11. solicită ca un supraveghetor de securitate al UE din partea unei societăți de securitate a UE să fie prezent în locațiile finanțate de UE și în cadrul delegațiilor UE și să aibă sarcina de a asigura calitatea serviciilor de securitate furnizate, de a verifica și de a forma personalul de securitate angajat la nivel local, de a stabili și de a menține relații bune cu forțele de securitate locale, de a furniza evaluări de risc și de a reprezenta primul punct de contact al delegației în chestiuni legate de securitate;

12. recomandă Comisiei să întocmească o listă deschisă a contractanților care respectă standardele UE în chestiuni precum lipsa cazierului judiciar, capacitatea financiară și economică, deținerea licențelor și a autorizațiilor și verificarea personalului; constată că pe teritoriul UE standardele privind SSP-urile variază în mod semnificativ și consideră că statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a atinge standarde similare; consideră că această listă ar trebui actualizată la intervale de cel mult doi ani;

13. subliniază că, în cazurile în care UE se bazează pe SSP-uri în țările terțe cu care a încheiat un acord privind statutul forțelor (SOFA), aceste acorduri trebuie să indice întotdeauna SSP-urile angajate și să specifice în mod clar că aceste societăți vor fi responsabile în conformitate cu dreptul UE;

14. subliniază necesitatea de a consolida Conceptul UE pentru sprijin din partea contractanților și de a-l face obligatoriu pentru statele membre și instituțiile UE; consideră, în special, că acesta ar trebui să prevadă standarde mai stricte care să fie incluse în contracte, de exemplu, după modelul standardelor SUA și, de asemenea, cerința ca în regiunile de conflict să nu fie angajate sau subcontractate SSP-uri locale; accentuează faptul că SSP-urile internaționale ar trebui să aibă posibilitatea de a angaja personal local, dar numai în mod individual și direct, pentru a asigura o verificare eficientă și pentru a preveni crearea de industrii locale de securitate în regiunile de conflict;

Reglementarea SSP-urilor

15. recomandă Comisiei să elaboreze o Carte verde în scopul implicării tuturor părților interesate din sectorul public și sectorul privat al securității într-o amplă consultare și discuție cu privire la procesele de identificare a oportunităților de colaborare directă într-un mod mai eficient și de stabilire a unui set de bază cu reguli de angajare și bune practici; recomandă crearea unor standarde UE în materie de calitate specifice acestui sector; recomandă, așadar, clarificarea definiției SSP-urilor înainte de introducerea unei reglementări efective a activităților acestora, deoarece lipsa unei definiții clare poate crea lacune legislative;

16. consideră că, mai întâi, UE ar trebui să definească în mod precis serviciile militare și de securitate relevante; îndeamnă, în această privință, Consiliul să adauge fără întârziere serviciile militare și de securitate furnizate de SSP-uri pe Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare;

17. solicită Comisiei să elaboreze un model european eficient de reglementare care să ducă la:

- armonizarea diferențelor juridice dintre statele membre prin intermediul unei directive;
- reevaluarea și, prin urmare, redefinirea strategiilor contemporane de colaborare între sectorul public și cel privat;
- prezentarea societăților care au o utilizare finală unică sau multiplă;
- contextualizarea naturii exacte și a rolului societăților militare și de securitate private;
- stabilirea unor standarde de nivel înalt pentru furnizorii privați de servicii de securitate în cadrul UE sau care își desfășoară activitatea în străinătate, inclusiv un nivel adecvat de control de securitate al personalului și o remunerație echitabilă;
- asigurarea raportării eventualelor nereguli și ilegalități legate de SSP-uri și posibilitatea de a trage la răspundere SSP-urile pentru încălcările săvârșite pe durata desfășurării activităților lor în străinătate, inclusiv pentru încălcarea drepturilor omului;
- integrarea unei perspective maritime specifice, ținând cont de rolul de lider al Organizației Maritime Internaționale (OMI);

18. ia act de procesul incipient de stabilire a unor cadre globale de reglementare, precum Documentul de la Montreux, ICoC și alte inițiative de reglementare în cadrul ONU, fapt care constituie un progres evident în comparație cu lipsa unor reglementări semnificative, care prevala numai cu zece ani în urmă;

Marti, 4 iulie 2017

19. salută, de asemenea, eforturile depuse de numeroase state membre ale UE, ca urmare a bunei practici descrise în Documentul de la Montreux, care urmăresc să introducă reglementări naționale eficiente pentru SSP-uri;

20. constată, cu toate acestea, că evaluarea performanței SSP-urilor este îngreunată de lipsa unor rapoarte consistente cu privire la utilizarea acestora atât de către instituțiile UE, cât și de guvernele statelor membre; încurajează statele membre și instituțiile UE să furnizeze aceste informații într-un mod mai sistematic și mai transparent, pentru a permite o evaluare adecvată a utilizării SSP-urilor de către autoritățile bugetare ale acestora și de către auditorii independenți; recomandă ca parlamentele și ONG-urile să fie implicate în mod activ în procesele de evaluare necesare care sunt esențiale pentru reglementarea și supravegherea acestui sector;

21. recomandă Comisiei și Consiliului să instituie un cadru juridic care să impună adoptarea de acte legislative la nivel național privind controlul exportului de servicii militare și de securitate, precum și să includă în Raportul anual al UE privind exporturile de arme informații cu privire la autorizațiile de export de servicii militare și de securitate eliberate de statele membre, pentru a asigura o mai mare transparență și responsabilitate publică;

22. subliniază faptul că natura transnațională a SSP-urilor și, în special, activitățile acestora în regiunile afectate de criză poate uneori conduce, mai ales în cazurile în care structura juridică locală este fragilă, la lacune în materie de jurisdicție care ar putea îngreuna procesul prin care societățile sau angajații acestora trebuie să răspundă pentru acțiunile lor; ia act de faptul că reglementarea la nivel național a SSP-urilor nu dispune adesea de aplicare extrateritorială; subliniază că SSP-urile trebuie să se supună întotdeauna legislației și trebuie să facă obiectul unei supravegheri eficiente atât în țara gazdă, cât și în statul contractant; constată că deseori există un vid legislativ în cazul unor litigii sau incidente care implică SSP-uri și agenți ai Uniunii Europene, care pot surveni în zonele de risc ridicat; recomandă, prin urmare, stabilirea unor norme clare și unitare pentru instituțiile europene care utilizează SSP-uri pentru a proteja personalul UE, atribuind responsabilități clar definite pentru a evita impunitatea și lipsa de protecție și ținând seama de cadrul juridic al statului gazdă; solicită, de asemenea, SEAE, Comisiei și statelor membre să încheie contracte exclusiv cu SSP-uri din UE și să includă în aceste contracte obligația de a presta servicii în mod direct, fără a recurge la subcontractanți locali din țări terțe adesea aflate într-o situație fragilă;

23. îndeamnă, prin urmare, UE și statele sale membre să facă uz de statutul lor în cadrul Forumului Documentului de la Montreux și să insiste asupra unor revizuri periodice ale stadiului de aplicare a recomandărilor formulate în Documentul de la Montreux în ceea ce privește bunele practici pentru participanții la acesta; îndeamnă statele membre care nu au făcut încă acest lucru să adere la Documentul de la Montreux cât mai curând posibil; încurajează statele membre să se implice în schimbul de bune practici;

24. îndeamnă UE și statele sale membre să facă presiuni pentru adoptarea unui instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu care să meargă mai departe decât Documentul de la Montreux și care să reglementeze activitățile SSP-urilor, creând condiții de concurență echitabile prin care să se asigure că statele gazdă au autoritatea de a reglementa SSP-urile și statele contractante își pot folosi puterea pentru protecția drepturilor omului și prevenirea corupției; subliniază că un astfel de cadru trebuie să includă sancțiuni disuasive pentru încălcări, tragerea la răspundere a celor responsabili de încălcări și accesul efectiv la căi de atac pentru victime, pe lângă un sistem de autorizare și monitorizare care impune tuturor SSP-urilor să se supună unor audituri independente și personalului lor să participe la cursuri de formare obligatorii în materie de drepturi ale omului;

25. solicită Vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, statelor membre, SEAE și Comisiei să susțină cu fermitate elaborarea unei astfel de convenții internaționale care are drept obiectiv instituirea unui regim juridic internațional pentru reglementarea serviciilor relevante furnizate de către SSP-uri;

26. salută eforturile Organizației Maritime Internaționale (OMI) în ceea ce privește furnizarea unor orientări pentru utilizarea echipelor private de securitate armată; încurajează Comisia și statele membre ale UE să continue colaborarea cu OMI în vederea punerii în aplicare a orientărilor la nivel global;

27. subliniază că una dintre cele mai eficiente modalități de a influența SSP-urile este cea prin intermediul deciziilor în domeniul achizițiilor publice; subliniază, prin urmare, că este important să se condiționeze atribuirea de contracte SSP-urilor de adoptarea celor mai bune practici, cum ar fi transparența, și de participarea lor în ICoC, pe care unele state membre l-au pus deja în aplicare; constată, cu toate acestea, că mecanismul de asigurare a conformității al ICoC trebuie să fie consolidat și independența sa deplină trebuie asigurată, astfel încât să devină un stimulent credibil pentru conformitate; constată că, dintre statele membre, doar Suedia și Regatul Unit au aderat la ICoC și consideră că UE ar trebui să se concentreze pe asigurarea faptului că și alte state membre aderă la ICoC, ca un prim pas;

Marți, 4 iulie 2017

28. menționează că SSP-urile ar trebui să aibă o asigurare de răspundere, ceea ce ar face ca piața de securitate să fie mai stabilă și mai fiabilă, permițând și accesul SSP-urilor mici și mijlocii;

29. subliniază că atribuirea contractelor către SSP-uri ar trebui să țină cont și să fie evaluată în funcție de experiența SSP-urilor și de perioada în care acestea au desfășurat activități în medii ostile, mai degrabă decât de cifra de afaceri generată de un contract similar;

30. atrage atenția asupra faptului că, pe lângă furnizarea de servicii de securitate, SSP-urile desfășoară și activități legate de informații care, din cauza potențialelor implicații, necesită un control și o reglementare eficiente;

31. ia act de influența considerabilă de care dispun UE și statele sale membre asupra sectorului de securitate la nivel mondial ca rezultat al faptului că numeroși actori majori au sediul în UE; prin urmare, pune un accent deosebit pe viitoarea revizuire a Listei comune a UE cuprinzând produsele militare, care reprezintă o ocazie de a include anumite servicii furnizate de SSP-uri, ceea ce le-ar face obiectul reglementărilor vizând exportul și ar impune standarde de bază privind activitățile lor în străinătate;

o

o o

32. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și parlamentelor naționale ale statelor membre.

Marti, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0290

Condițiile de muncă și locurile de muncă precare

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la condițiile de muncă și locurile de muncă cu contracte precare (2016/2221(INI))

(2018/C 334/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 151 și 153,
- având în vedere articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special titlul IV (Solidaritatea),
- având în vedere Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară ⁽³⁾ (Directiva privind munca prin agent de muncă temporară),
- având în vedere revizuirea avută în vedere a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽⁴⁾ (Directiva privind detașarea lucrătorilor) și a Directivei 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽⁵⁾ (Directiva privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la crearea unei piețe a muncii competitive în UE pentru secolul XXI: corelarea competențelor și a calificărilor cu cererea și oportunitățile de angajare, ca mijloc de redresare în urma crizei ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2016 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: aspecte legate de ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pentru 2016 ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2016 referitoare la dumpingul social în Uniunea Europeană ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 216, 20.8.1994, p. 12.

⁽²⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽³⁾ JO L 327, 5.12.2008, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 159, 28.5.2014, p. 11.

⁽⁶⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽⁷⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 1.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0321.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0059.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0346.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2016 referitoare la aplicarea Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2017 referitoare la un pilon european al drepturilor sociale ⁽²⁾,
- având în vedere raportul Comitetului Economic și Social European privind evoluția naturii relațiilor de muncă și impactul său asupra menținerii unui venit de subsistență ⁽³⁾,
- având în vedere platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate,
- având în vedere studiul din 2016 pregătit la solicitarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din Parlamentul European și intitulat „Ocuparea precară a forței de muncă în Europa: modele, tendințe și strategii politice” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Carta europeană a calității stagiilor și ucenicilor, lansată la 14 decembrie 2011,
- având în vedere Buletinul trimestrial al Comisiei privind ocuparea forței de muncă și situația socială din UE (ESDE), toamna 2016,
- având în vedere Angajamentul strategic pentru egalitatea de gen 2016-2019 al Comisiei,
- având în vedere Raportul Eurofound din 2010 referitor la formele flexibile de muncă: acorduri contractuale „foarte atipice”,
- având în vedere Raportul Eurofound din 2014 referitor la impactul crizei asupra relațiilor de muncă și asupra condițiilor de muncă în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾,
- având în vedere Raportul Eurofound din 2015 referitor la formele noi de ocupare a forței de muncă ⁽⁶⁾,
- având în vedere Raportul Eurofound din 2016 referitor la explorarea contractării frauduloase a muncii în Uniunea Europeană ⁽⁷⁾,
- având în vedere sondajul european privind condițiile de muncă al Eurofound și al șaselea sondaj european privind condițiile de muncă – raport general ⁽⁸⁾,
- având în vedere Dicționarul Eurofound privind relațiile industriale europene ⁽⁹⁾,
- având în vedere normele fundamentale în domeniul muncii stabilite de Organizația Internațională a Muncii (OIM), precum și convențiile și recomandările acesteia referitoare la condițiile de lucru,
- având în vedere Recomandarea (nr. 198) din 2006 a OIM privind relațiile de muncă care face referire la raportul de muncă (Recomandarea privind raportul de muncă) ⁽¹⁰⁾ și dispozițiile acesteia privind stabilirea unui raport de muncă,
- având în vedere raportul OIM din 2011 privind politici și recomandări pentru combaterea locurilor de muncă precare ⁽¹¹⁾,
- având în vedere raportul OIM din 2016 privind munca atipică în întreaga lume ⁽¹²⁾,
- având în vedere raportul OIM din 2016 privind construirea unui pilon social pentru convergența europeană ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0360.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0010.

⁽³⁾ JO C 303, 19.8.2016, p. 54.

⁽⁴⁾ [www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/.../IPOL_STU\(2016\)587285_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/.../IPOL_STU(2016)587285_EN.pdf)

⁽⁵⁾ http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1398en.pdf

⁽⁶⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1461en.pdf

⁽⁷⁾ http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1639en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1634en.pdf

⁽⁹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary>

⁽¹⁰⁾ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_INSTRUMENT_ID:312535

⁽¹¹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_dialogue/-actrav/documents/meetingdocument/wcms_164286.pdf

⁽¹²⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/-publ/documents/publication/wcms_534496.pdf

⁽¹³⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/-publ/documents/publication/wcms_490959.pdf

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere proiectul de recomandare generală nr. 28 din 2010 referitoare la obligațiile fundamentale ale statelor părți în temeiul articolului 2 din Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor,
 - având în vedere Convenția Consiliului Europei din 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
 - având în vedere Strategia Consiliului Europei privind egalitatea de gen 2014-2017,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0224/2017),
- A. întrucât în unele state membre au apărut forme nestandard, atipice de ocupare a forței de muncă; întrucât numărul lucrătorilor cu contracte de muncă pe durată determinată și cu fracțiune de normă a crescut considerabil în UE în ultimii 15 ani; întrucât sunt necesare politici eficiente care să cuprindă varietatea de forme de ocupare a forței de muncă și care să protejeze în mod adecvat lucrătorii;
- B. întrucât, în ultimii zece ani, numărul formelor clasice de ocupare a forței de muncă a înregistrat o scădere de la 62 % la 59 % ⁽¹⁾; întrucât, dacă tendința se continuă, s-ar putea ajunge la situația în care contractele standard se vor aplica doar unei minorități a lucrătorilor;
- C. întrucât contractele permanente cu normă întreagă reprezintă în continuare majoritatea contactelor de muncă în UE, iar în unele sectoare, pe lângă formele clasice de ocupare a forței de muncă, sunt prezente și forme atipice de ocupare a forței de muncă; întrucât formele atipice de ocupare a forței de muncă pot, de asemenea, avea efecte negative asupra echilibrului dintre viața profesională și viața personală din cauza programului de lucru atipic, precum și a neregularității salariilor și contribuțiilor pentru pensii;
- D. întrucât noile forme de ocupare a forței de muncă care apar în prezent, în special în contextul digitalizării și al noilor tehnologii, estompează linia de demarcație dintre activitățile salariate și cele independente ⁽²⁾, ceea ce poate duce la o scădere a calității ocupării forței de muncă;
- E. întrucât unele forme noi de ocupare a forței de muncă diferă de formele de ocupare a forței de muncă standard tradiționale în mai multe moduri; întrucât unele dintre aceste forme noi au transformat raportul dintre angajator și angajat, altele au modificat tiparul de lucru și organizarea muncii, iar unele au realizat ambele lucruri; întrucât astfel se poate ajunge la o creștere a numărului activităților independente false, la deteriorarea condițiilor de muncă și la o scădere a protecției sociale, dar pot exista și avantaje; întrucât punerea în aplicare a legislației existente este, prin urmare, de importanță vitală;
- F. întrucât creșterea ratei de ocupare a forței de muncă în Europa după criza economică este binevenită, dar poate fi parțial atribuită creșterii numărului de contracte atipice, ceea ce implică un risc mai mare de precaritate decât formele standard de ocupare a forței de muncă; întrucât ar trebui acordată o mai mare atenție calității când se creează locuri de muncă;
- G. întrucât locurile de muncă cu fracțiune de normă nu au scăzut deloc de la terminarea crizei, iar locurile de muncă cu normă întreagă de la nivelul Uniunii se află în continuare sub nivelul din 2008 anterior crizei; întrucât, în ciuda creșterilor din ultimii ani, rata de ocupare a forței de muncă încă nu a atins obiectivul de 75 % stabilit în Strategia Europa 2020 și prezintă diferențe mari între statele membre;
- H. întrucât este importantă realizarea unei diferențieri între noile forme de ocupare a forței de muncă care apar în prezent și existența contractelor de muncă precare;

⁽¹⁾ întrucât contractele pe durată nedeterminată cu normă întreagă reprezintă 59 % din totalul ocupării forței de muncă în UE; întrucât lucrătorii independenți cu angajați reprezintă 4 %, munca independentă 11 %, munca prin agent de muncă temporară 1 %, munca cu contracte pe perioadă determinată 7 %, ucenicile sau stagiile 2 %, munca marginală cu fracțiune de normă (mai puțin de 20 de ore pe săptămână) 9 %, iar munca pe durată nedeterminată cu fracțiune de normă 7 %;

⁽²⁾ A se vedea Raportul OIM din 2016 intitulat „Construirea unui pilon social pentru convergența europeană”.

Marți, 4 iulie 2017

- I. întrucât competența pentru politica socială este partajată de Uniunea Europeană și de statele membre; întrucât UE poate doar să completeze și să sprijine statele membre în acest domeniu;
- J. întrucât UE poate să adopte doar cerințe minime privind condițiile de lucru fără să armonizeze actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre;
- K. întrucât a fost deja creată o platformă europeană pentru combaterea muncii nedeclarate, care permite o cooperare transfrontalieră mai strânsă, precum și măsuri comune între autoritățile competente ale statelor membre și alți actori pentru a combate eficient munca nedeclarată;
- L. întrucât locurile de muncă precare duc la segmentarea pieței și exacerbează inegalitățile salariale;
- M. întrucât nu există încă o definiție comună a muncii precare; întrucât o astfel de definiție ar trebui să fie elaborată în strânsă consultare cu partenerii sociali; întrucât tipul contractelor nu poate, pe cont propriu, să preconizeze riscul de precaritate a muncii, ci, dimpotrivă, acest risc depinde de o gamă largă de factori;
- N. Întrucât prin forme standard de ocupare a forței de muncă se înțeleg locurile de muncă clasice cu normă întreagă și cu fracțiuni de normă pe bază de voluntariat, pe baza unor contracte pe durată nedeterminată; întrucât fiecare stat membru are propriile legi și practici de stabilire a condițiilor de lucru aplicabile diferitelor tipuri de contracte de muncă și de stagii; întrucât nu există nicio definiție acceptată la nivel general a „formelor standard de ocupare a forței de muncă”;
- O. întrucât cele mai recente probleme de reprezentare cauzate fie de punctele slabe ale organizațiilor partenerilor sociali în anumite sectoare, fie de unele reforme din diverse țări europene care limitează rolurile partenerilor sociali afectează toate relațiile de muncă;
- P. întrucât anumite sectoare, precum agricultura, construcțiile și arta, sunt afectate în mod disproporționat de locurile de muncă precare; întrucât locurile de muncă precare s-au răspândit și în alte sectoare în ultimii ani, cum ar fi aviația și industria hotelieră ⁽¹⁾;
- Q. întrucât, conform unor studii realizate recent, lucrătorii cu ocupații manuale cu un nivel mediu de calificare și lucrătorii slab calificați înregistrează niveluri scăzute ale veniturilor, ale perspectivelor și ale calității intrinseci a locului de muncă; Întrucât aceștia raportează mai frecvent expunerea la riscuri de mediu și de postură și au niveluri mai scăzute atât de sănătate psihică și bunăstare fizică ⁽²⁾;
- R. întrucât femeile reprezintă 46 % din populația activă pe piața forței de muncă a UE și constituie o parte a populației expusă în mod special precarității, din cauza discriminărilor legate de salariu, de exemplu, dat fiind că există o diferență de remunerare de aproximativ 16 % în UE; întrucât femeile ocupă mai des locuri de muncă cu fracțiuni de normă sau cu durată limitată sau cu salarii scăzute și, prin urmare, sunt mai mult expuse la contracte precare; întrucât aceste condiții de muncă creează pierderi pe tot parcursul vieții în ceea ce privește venitul și protecția, indiferent dacă este vorba de salarii, pensii sau prestații sociale; întrucât este mai probabil ca bărbații să lucreze pe baza unor contracte cu normă întreagă și pe durată nedeterminată, decât femeile; întrucât femeile sunt afectate în special de munca involuntară cu fracțiuni de normă, de activitățile independente false și de munca nedeclarată ⁽³⁾;
- S. întrucât rata de ocupare a forței de muncă din UE este mai ridicată pentru bărbați decât pentru femei; întrucât femeile ies de pe piața muncii mai ales pentru că trebuie să aibă grijă de copii și de persoanele în vârstă, din cauza unor boli sau a incapacității de muncă sau din cauza altor responsabilități personale și familiale; întrucât femeile se confruntă des cu discriminare și obstacole în ceea ce privește maternitatea actuală sau potențială; Întrucât femeile singure cu copii în grijă sunt deosebit de expuse riscului unor locuri de muncă precare;

⁽¹⁾ A se vedea studiul din 2016 intitulat „Ocuparea precară a forței de muncă în Europa: modele, tendințe și strategii politice”.

⁽²⁾ Eurofound (2014), „Profiluri ocupaționale în condiții de muncă: identificarea grupurilor cu dezavantaje multiple”.

⁽³⁾ A se vedea studiul din 2016 intitulat „Ocuparea precară a forței de muncă în Europa: modele, tendințe și strategii politice”.

Marți, 4 iulie 2017

- T. întrucât egalitatea între femei și bărbați este un drept fundamental care presupune garantarea egalității de șanse și a egalității de tratament în toate sectoarele vieții și întrucât politicile menite să asigure această egalitate contribuie la promovarea unei creșteri inteligente și sustenabile;
- U. întrucât mulți lucrători cu contracte de muncă precare sau aflați în șomaj nu au dreptul la concediu pentru creșterea copilului;
- V. întrucât lucrătorii tineri prezintă un risc mai ridicat de a ocupa un loc de muncă precar; întrucât șansele de a ocupa un loc de muncă cu dezavantaje multiple sunt de două ori mai mari pentru lucrătorii cu vârsta sub 25 de ani, în comparație cu lucrătorii cu vârsta de 50 de ani sau mai mult ⁽¹⁾,

I. Către locuri de muncă decente – abordarea condițiilor de muncă și a muncii precare

1. invită statele membre să țină seama de următorii indicatori OIM pentru a stabili existența unei relații profesionale:
 - munca se desfășoară în conformitate cu instrucțiunile unei alte părți și sub controlul acesteia;
 - munca presupune integrarea lucrătorului în organizarea întreprinderii;
 - munca se desfășoară exclusiv și în principal în beneficiul unei alte persoane;
 - munca trebuie să fie efectuată personal de lucrător;
 - munca se desfășoară în cadrul orelor de lucru specifice sau la un loc de muncă indicat de partea care solicită efectuarea muncii ori la un loc convenit cu aceasta;
 - munca are o durată definită și are o anumită continuitate;
 - munca presupune disponibilitatea lucrătorului sau presupune furnizarea de instrumente, de materiale și de echipamente de către partea care solicită efectuarea muncii;
 - lucrătorul este remunerat periodic, aceasta reprezentând sursa sa unică sau principală de venit, și s-ar putea efectua și plăți în natură, cum ar fi alimente, cazare sau transport;
 - lucrătorul are drepturi precum perioadă de odihnă săptămânală și concedii de odihnă anuale;
2. reaminte definiția Eurofound a formelor atipice de muncă, care se referă la faptul că rapoartele de muncă nu sunt conforme cu formele standard sau tipice de ocupare a forței de muncă cu normă întreagă și pe durată nedeterminată, cu un singur angajator pe o perioadă îndelungată ⁽²⁾; subliniază că termenii „atipic” și „precar” nu pot fi utilizați ca sinonime;
3. înțelege prin muncă precară o formă de ocupare a forței de muncă care nu respectă normele și standardele UE, internaționale și naționale și/sau care nu asigură mijloace suficiente pentru un nivel de trai decent sau protecție socială adecvată;
4. constată că unele forme atipice de ocupare a forței de muncă implică riscuri mai mari pentru crearea de locuri de muncă mai precare și mai nesigure, de exemplu, în cazul contractelor de muncă cu fracțiune de normă involuntară și contractelor de muncă pe perioadă determinată, al contractelor cu zero ore de lucru și al stagiilor de formare profesională sau al ucenicilor neplătite;
5. crede cu tărie că flexibilitatea pe piața forței de muncă nu se referă la erodarea drepturilor lucrătorilor în schimbul productivității și competitivității, ci se referă la echilibrarea cu succes a protecției lucrătorilor cu posibilitatea persoanelor și a angajatorilor de a conveni asupra unor moduri de desfășurare a activității care să corespundă nevoilor ambelor părți;
6. reaminte faptul că riscul de precaritate depinde de tipul de contract de muncă, dar și de următorii factori:

⁽¹⁾ Eurofound (2014), „Profiluri ocupaționale în condiții de muncă: identificarea grupurilor cu dezavantaje multiple”.

⁽²⁾ A se vedea: <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary/atypical-work>

Marți, 4 iulie 2017

- securitate insuficientă sau inexistentă a locului de muncă din cauza naturii nepermanente a muncii, cum ar fi cazul unor contracte cu fracțiuni de normă involuntare și adesea marginale, și, în unele state membre, program de lucru neclar și sarcini de muncă care se schimbă din cauza muncii la cerere;
- protecție rudimentară și lipsa unei protecții sociale suficiente în caz de concediere;
- remunerație insuficientă pentru un trai decent;
- drepturi de protecție socială inexistente sau limitate;
- protecție împotriva discriminării inexistentă sau limitată;
- perspective inexistente sau limitate de avansare pe piața forței de muncă sau de dezvoltare a carierei și de formare profesională;
- un nivel scăzut al drepturilor colective și drepturi limitate la reprezentarea colectivă;
- un mediu de lucru care nu respectă standardele minime de sănătate și siguranță ⁽¹⁾;

7. amintește definiția OIM privind „munca decentă”, care prevede că: „munca decentă este o activitate care este productivă și asigură un venit echitabil, siguranță la locul de muncă și protecție socială, perspective mai bune de dezvoltare personală și integrare socială, libertatea oamenilor de a-și exprima preocupările, de a organiza și participa la deciziile care le influențează viața, precum și egalitatea de șanse și de tratament pentru toate femeile și toți bărbații” ⁽²⁾; încurajează adăugarea de către OIM a unui venit de subzistență la această definiție; încurajează Comisia și statele membre să aprobe această definiție atunci când revizuiesc sau elaborează acte legislative privind ocuparea forței de muncă;

8. reamintește factorii de succes pentru bunele practici împotriva muncii precare care sunt: o bază juridică solidă; implicarea partenerilor sociali și a comitetelor de întreprindere la locul de muncă; cooperarea cu actorii relevanți; echilibrarea flexibilității și a securității; orientarea sectorială; sarcini administrative reduse pentru angajatori; aplicarea legii de către inspectoratele de muncă; și campaniile de sensibilizare;

9. ia act de faptul că noțiunea „muncă decentă” a OIM este în special destinată să garanteze crearea de locuri de muncă, drepturile la locul de muncă, protecția socială și dialogul social, precum și egalitatea de gen; subliniază că munca decentă ar trebui să asigure în special:

- un venit de subzistență, garantând și dreptul la libertate de asociere;
- acorduri colective în conformitate cu practicile statelor membre;
- participarea lucrătorilor la chestiunile legate de întreprindere în conformitate cu practicile statelor membre;
- respectarea negocierii colective;
- tratamentul egal al lucrătorilor de la același loc de muncă;
- sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- protecție socială pentru lucrători și cei aflați în grija lor;
- dispoziții privind programul de lucru și de odihnă;
- protecție împotriva concedierii;
- acces la formare și învățarea continuă;
- susținere a echilibrului dintre viața profesională și cea privată pentru toți lucrătorii; subliniază că asigurarea acestor drepturi este esențială și pentru îmbunătățirea punerii în aplicare a dreptului muncii și a dreptului social;

⁽¹⁾ A se vedea Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare.

⁽²⁾ Raportul OIM din 14 noiembrie 2016 referitor la formele nestandard de ocupare a forței de muncă la nivel mondial.

Mărti, 4 iulie 2017

10. ia act de faptul că numeroși factori, cum ar fi digitalizarea și automatizarea, contribuie la o transformare a naturii muncii, inclusiv la creșterea noilor forme de ocupare a forței de muncă; Observă, în acest sens, că pentru noile forme de muncă ar putea fi nevoie de reglementări noi, receptive și proporționale pentru a asigura acoperirea tuturor formelor de muncă;
11. Reiterează, în ceea ce privește locurile de muncă digitale, că pentru lucrătorii de pe platformele digitale și alți intermediari ar trebui să se asigure o acoperire și o protecție socială și medicală adecvată;
12. subliniază faptul că digitalizarea nu ar trebui să fie percepută numai ca un element distructiv pentru ocuparea forței de muncă și evidențiază, în schimb, oportunitățile pe care aceasta le oferă în ceea ce privește evoluția și sporirea competențelor individuale;
13. subliniază faptul că se estimează că în 2020 vor exista 756 000 de locuri de muncă neacoperite în sectorul TIC, demonstrând astfel necesitatea îmbunătățirii competențelor digitale ale lucrătorilor europeni;
14. subliniază faptul că criza economică a generat în cadrul UE mișcări migratorii care au scos în evidență barierele existente în calea liberei circulații a persoanelor între statele membre și discriminările pe motive de naționalitate, expunându-i pe cetățenii UE la o situație de precaritate a locurilor de muncă;
15. subliniază că condițiile de muncă precare, inclusiv munca nedeclarată și activitățile independente false, vor avea un efect pe termen lung asupra protecției sociale și a pensiilor și îi expun pe lucrători la un risc mai ridicat de sărăcie, de excluziune socială și de deteriorare a drepturilor lor fundamentale;
16. subliniază că lucrătorii cu contracte de muncă cu durată foarte redusă sunt cei mai expuși condițiilor nefavorabile în munca lor fizică; subliniază că insecuritatea la locul de muncă și lipsa controalelor privind programul de lucru sunt deseori cauza unor riscuri profesionale legate de stres;
17. subliniază faptul că există sectoare de activitate specifice în care s-a extins în mod abuziv utilizarea unor relații de muncă atipice sau flexibile;
18. invită Comisia și statele membre să promoveze politici care să consolideze drepturile lucrătorilor, stagiarilor și ucenicilor prin îmbunătățirea dialogului social și promovarea extinderii negocierilor colective, astfel încât toți lucrătorii, indiferent de statutul lor, să aibă acces și să își exercite dreptul de a se asocia și de a negocia colectiv, în mod liber și fără teama de a primi sancțiuni directe sau indirecte din partea angajatorului;
19. subliniază rolul important al partenerilor sociali în protejarea drepturilor lucrătorilor, în definirea unor condiții de muncă și a unor salarii și venituri decente în conformitate cu legile și practicile statelor membre și în acordarea de consultanță și îndrumare angajatorilor și lucrătorilor;
20. solicită statelor membre ca, în strânsă consultare cu partenerii sociali, să asigure parcursuri profesionale pentru a facilita tranziția între diferitele situații cu care o persoană se poate confrunta în existența sa, în special de-a lungul formării profesionale pe tot parcursul vieții, indemnizații de șomaj suficiente, transferabilitatea drepturilor sociale și politici active eficiente privind piața forței de muncă;
21. invită Comisia și statele membre să promoveze și să garanteze o protecție efectivă precum și egalitatea veniturilor pentru lucrătorii, bărbați și femei, care prestează muncă în cadrul unui raport de muncă, precum și un răspuns cuprinzător în materie de politică, care să vizeze eradicarea muncii precare și să garanteze includerea carierelor profesionale și a securității sociale;
22. subliniază rolul important al inspectoratelor de muncă ale statelor membre și faptul că acestea ar trebui să se concentreze pe obiectivul de a monitoriza condițiile de muncă și sănătatea și siguranța la locul de muncă, de a asigura respectarea și îmbunătățirea acestora, precum și de a combate munca ilegală sau nedeclarată și faptul că acestea nu trebuie sub nicio formă să fie folosite în mod greșit ca mecanisme de control al migrației; subliniază riscul de discriminare a celor mai vulnerabili lucrători și condamnă cu fermitate practica întreprinderilor de a angaja migranți fără a le asigura pe deplin drepturile și prestațiile sociale și a-i informa cu privire la acestea; invită, prin urmare, statele membre să pună la dispoziția inspectoratelor de muncă resurse corespunzătoare pentru a asigura o monitorizare eficientă;

Marți, 4 iulie 2017

II. Propuneri

23. invită Comisia și statele membre să abordeze munca precară, inclusiv munca nedeclarată și activitățile independente false, pentru a se asigura că toate tipurile de contracte de muncă asigură condiții de muncă decente cu o protecție socială adecvată, în conformitate cu Agenda privind munca decentă a OIM, articolul 9 din TFUE, Carta drepturilor fundamentale a UE și Carta socială europeană;
24. invită Comisia și statele membre să combată toate practicile care ar putea avea ca rezultat creșterea numărului de cazuri de muncă precară, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivului Strategiei Europa 2020 privind reducerea sărăciei;
25. invită statele membre să îmbunătățească calitatea locurilor de muncă nestandard și să ofere cel puțin un set de standarde minime în ceea ce privește protecția socială, nivelurile minime ale salariilor și accesul la formare și dezvoltare; subliniază că acest lucru ar trebui să se întâmple concomitent cu menținerea oportunităților de intrare pe piața muncii;
26. invită Comisia și statele membre să se asigure că sistemele naționale de securitate socială sunt potrivite scopului în ceea ce privește formele noi de ocupare a forței de muncă;
27. invită Comisia să evalueze noile forme de ocupare a forței de muncă datorate digitalizării; solicită, în special, o evaluare a statutului juridic al intermediarilor de pe piața muncii și al platformelor online, precum și a răspunderii acestora; invită Comisia să revizuiască Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă ⁽¹⁾ (Directiva privind declarația scrisă) pentru a ține seama de noile forme de ocupare a forței de muncă;
28. subliniază potențialul pe care îl reprezintă economia colaborativă, în special din punctul de vedere al noilor locuri de muncă; invită Comisia și statele membre să evalueze eventualele noi norme create de economia colaborativă în domeniul ocupării forței de muncă; insistă asupra unei protecții mai bune a lucrătorilor din acest sector, prin consolidarea transparenței cu privire la statutul lor, prin informațiile care le sunt furnizate și prin nediscriminare;
29. solicită Comisiei să efectueze revizuirea planificată a Directivei privind detașarea lucrătorilor și să revizuiască Directiva privind lucrătorii temporari, pentru a asigura drepturi sociale fundamentale pentru toți lucrătorii, inclusiv remunerație egală pentru aceeași muncă desfășurată în același loc;
30. subliniază că este nevoie de investiții publice și private care să promoveze în special sectoarele economiei cu cel mai ridicat factor de multiplicare posibil, pentru a promova convergența socială ascendentă și coeziunea socială în Uniune, precum și crearea unor locuri de muncă decente; subliniază, în acest context, că trebuie susținute IMM-urile și întreprinderile nou-înființate;
31. subliniază necesitatea de a aborda munca nedeclarată, întrucât aceasta duce la scăderea veniturilor fiscale și sociale și creează condiții de muncă precare și o concurență neloială între lucrători; salută crearea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de eliminare a muncii nedeclarate;
32. consideră că, având în vedere numărul lucrătorilor, mai ales tineri, care își părăsesc în prezent țările de origine pentru a pleca în alte state membre în căutarea unor oportunități de încadrare în muncă, este necesar să se dezvolte urgent măsuri adecvate prin care să se garanteze faptul că drepturile sociale și drepturile lucrătorilor sunt respectate în cazul tuturor lucrătorilor; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să îmbunătățească și mai mult mobilitatea forței de muncă în UE, în conformitate cu principiul egalității de tratament, cu protejarea salariilor și a standardelor sociale și cu garantarea transferabilității depline a drepturilor sociale; invită fiecare stat membru să stabilească politici sociale și de ocupare a forței de muncă pentru drepturi egale și remunerație egală la același loc de muncă;
33. ia act cu îngrijorare de slăbirea negocierii colective și a gradului de acoperire al acordurilor colective; invită Comisia și statele membre să promoveze politici strategice de acoperire universală a lucrătorilor în temeiul unor contracte colective de muncă, păstrând și consolidând, în același timp, rolul sindicatelor și al organizațiilor angajatorilor;

⁽¹⁾ JO L 288, 18.10.1991, p. 32.

Marti, 4 iulie 2017

34. recunoaște rolul major pe care îl joacă partenerii sociali cu privire la directivele Uniunii privind munca cu fracțiune de normă, contractele cu durată determinată și munca temporară și încurajează Comisia să reglementeze, împreună cu partenerii sociali, noile forme de ocupare a forței de muncă, dacă e necesar; invită Eurofound să studieze modul în care partenerii sociali elaborează strategii pentru a asigura locuri de muncă de calitate și a elimina munca precară;

35. invită Comisia și statele membre să asigure, în limita competențelor lor, faptul că persoanele care desfășoară activități profesionale independente care sunt considerate din punct de vedere juridic o societate cu un singur membru au dreptul la negociere colectivă și la liberă asociere;

36. reamintește că, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ (Directiva privind timpul de lucru), orice lucrător are dreptul la o limitare a duratei maxime de muncă și la perioade de odihnă zilnică și săptămânală, precum și la o perioadă anuală de concediu plătit; subliniază necesitatea de a se asigura că drepturile respective se aplică tuturor lucrătorilor, inclusiv lucrătorilor la cerere, lucrătorilor marginali care lucrează cu fracțiune de normă și lucrătorilor în sistem participativ; reamintește că Directiva privind timpul de lucru este o măsură de sănătate și de siguranță; solicită executarea hotărârilor Curții de Justiție prin care se confirmă că timpul de gardă la locul de muncă reprezintă timp de lucru și trebuie să fie urmat de o perioadă de odihnă compensatorie;

37. reamintește că locurile de muncă marginale cu fracțiune de normă se caracterizează prin niveluri mai scăzute de securitate la locul de muncă, prin mai puține oportunități de carieră, prin mai puține investiții în formare de către angajatori și printr-o pondere mai ridicată a salariilor mici; invită statele membre și Comisia să încurajeze adoptarea unor măsuri care să sprijine programele de lucru mai lungi pentru cei care doresc să lucreze mai mult;

38. reamintește că, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, toate persoanele au dreptul de a obține acces la formare profesională și la învățarea pe tot parcursul vieții; invită statele membre să se asigure că formarea profesională și continuă sunt puse la dispoziția lucrătorilor care se confruntă cu rapoarte de muncă atipice; reamintește că măsurile de actualizare a competențelor sunt deosebit de importante într-o economie digitală aflată în schimbare rapidă; reamintește că lipsa și necorelările de competențe contribuie la niveluri mai ridicate ale șomajului; salută inițiativele adoptate recent pentru a combate lipsa de personal calificat;

39. solicită adoptarea unei Garanții de competențe ca drept nou pentru toate persoanele, în fiecare etapă a vieții, pentru a obține competențe fundamentale pentru secolul al XXI-lea, inclusiv alfabetizarea, competențele digitale, alfabetizarea digitală și mass-media, gândirea critică, competențele sociale și competențele relevante necesare pentru economia verde și circulară, ținând cont de industriile emergente și de principalele sectoare ale creșterii, precum și asigurând o gamă completă de opțiuni pentru persoanele aflate în situații dezavantajate, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități, solicitanții de azil, șomerii pe termen lung și alte grupuri subreprezentate; subliniază că sistemele de învățământ ar trebui să fie favorabile incluziunii, să ofere educație de calitate tuturor persoanelor, să le permită să devină cetățeni activi ai Uniunii, să le pregătească pentru învățare și adaptare pe tot parcursul vieții și să răspundă la nevoile societății și ale pieței forței de muncă;

40. subliniază că politicile statelor membre ar trebui să fie elaborate și puse în aplicare în conformitate cu legislația și practica națională, în consultare și strânsă cooperare cu organizațiile angajatorilor și ale lucrătorilor;

41. reamintește că munca precară nu numai că îl afectează pe individ, ci implică și costuri ridicate pentru societate, în sensul pierderilor fiscale și cheltuielilor publice mai ridicate, precum și al sprijinului acordat persoanelor care suportă efectele pe termen lung ale pierderii veniturilor și ale condițiilor dificile de muncă; invită Comisia și statele membre să încurajeze folosirea contractelor pe perioadă nedeterminată și schimbul de bune practici între statele membre pentru a elimina munca precară;

42. amintește că lucrătorii din economia informală se confruntă cu un nivel ridicat de precaritate; invită Comisia și statele membre să adopte politici adaptate acestui grup care asigură protecția sa prin abordarea problemelor lor, indiferent de statutul șederii lor;

⁽¹⁾ JO L 299, 18.11.2003, p. 9.

Marți, 4 iulie 2017

43. invită Comisia și statele membre să combată munca nedeclarată, activitățile independente false și toate formele de practici ilegale de ocupare a forței de muncă, care subminează drepturile lucrătorilor și sistemele de securitate socială; își reiterează opinia potrivit căreia prevenirea contractelor cu „zero ore” ar trebui să fie avută în vedere în toate politicile viitoare privind ocuparea forței de muncă;

44. subliniază că munca precară este prestată în principal de lucrătorii cei mai vulnerabili, care se confruntă cu riscul de discriminare, de sărăcie și de excludere; reamintește în special că a avea un handicap, a fi de altă etnie, origine, religie sau credință sau a fi femeie cresc riscul confruntării cu condiții de muncă precare; condamnă toate formele de precaritate, indiferent de situația contractuală;

45. invită Comisia și statele membre să asigure protecția efectivă a lucrătorilor vulnerabili; solicită Comisiei și statelor membre măsuri eficiente pentru a combate discriminarea femeilor la locul de muncă, cu un accent special pe concilierea vieții profesionale cu viața de familie și pe eliminarea diferențelor de remunerare; invită Comisia să evalueze dacă Directiva 2006/54/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă este adecvată pentru noile forme de ocupare a forței de muncă;

46. invită Comisia și statele membre să evalueze toate actele legislative care vizează aspecte ale muncii precare în ceea ce privește impactul său asupra dimensiunii de gen; consideră că este necesar să se stabilească măsuri legislative și nelegislative cu privire la nevoile femeilor care lucrează în condiții precare, întrucât, în caz contrar, un grup deja supraprezentat va fi în continuare afectat într-o măsură mai mare;

47. consideră că, în niciun caz, creșterea cererii de flexibilitate pe piața muncii nu trebuie să constituie un motiv pentru ca femeile să continue să fie supraprezentate în formele atipice de angajare și în rândul celor cu locuri de muncă nesigure;

48. invită Comisia și statele membre să monitorizeze și să contracareze fenomenul hărțuirii psihologice la locul de muncă, inclusiv hărțuirea lucrătoarelor gravide sau alte dezavantaje suferite după întoarcerea din concediul de maternitate; invită insistent statele membre să respecte și să aplice legislația privind drepturile referitoare la maternitate, astfel încât femeile să nu fie dezavantajate la pensie pentru că au devenit mame în timpul perioadei active; subliniază că concediul de maternitate trebuie însoțit de măsuri efective care protejează drepturile femeilor gravide, ale celor care alăptează și ale mamelor singure, care să reflecte recomandările OIM și ale Organizației Mondiale a Sănătății;

49. solicită din nou ca toate persoanele în toate relațiile de muncă și activitățile independente să poată acumula drepturi care să le garanteze siguranța venitului în situații cum ar fi șomajul, problemele de sănătate, vârsta mai înaintată sau întreruperile în carieră pentru creșterea copiilor sau din alte motive legate de îngrijire, sau din motive de formare;

50. invită Comisia și statele membre să asigure condiții de muncă decente pentru toate oportunitățile de dobândire a primei experiențe profesionale pentru tineri, precum stagii, ucenicii sau oportunități prevăzute în Garanția pentru tineret; încurajează statele membre să adopte și să pună în aplicare cadre de calitate pentru stagii și ucenicii, care să asigure respectarea drepturilor lucrătorilor și obiectivul educațional al oportunităților de dobândire a experienței profesionale pentru tineri;

51. îndeamnă în special Comisia și statele membre să instituie mijloace de combatere a precarității ocupării forței de muncă în rândul tinerilor; subliniază, în acest sens, importanța punerii în aplicare de către Comisie a Garanției pentru tineret;

52. recomandă statelor membre să garanteze tuturor tinerilor accesul la un învățământ public gratuit și de bună calitate, în special la nivelurile superioare de educație și formare, deoarece s-a demonstrat că optimizarea nivelului de formare contribuie la reducerea inegalităților de muncă dintre femei și bărbați;

53. subliniază că utilizarea de către Comisie și statele membre a definiției „lucrătorului” în sensul dat de OIM mai degrabă decât a definiției mai restrânse a noțiunii „angajat” ar putea fi utilă pentru o mai bună aplicare și înțelegere ale principiilor fundamentale și ale drepturilor la locul de muncă;

Mărti, 4 iulie 2017

54. invită Comisia și statele membre să promoveze spiritul antreprenorial și de cooperare în rândul lucrătorilor în sectorul întreprinderilor multiservice, precum și în industria emergentă a economiei colaborative și a platformelor digitale, reducând astfel riscurile asociate noilor modele de afaceri în ceea ce privește drepturile și condițiile de muncă ale lucrătorilor;

55. subliniază faptul că, în domeniul agriculturii, contractele pe termen scurt sunt legate de caracterul sezonier al activităților agricole; solicită să se respecte această importantă constrângere naturală prin menținerea posibilității agricultorilor de a recruta în funcție de sezon și prin scutirea acestora de sarcinile administrative suplimentare legate de recrutarea și gestionarea forței de muncă;

56. invită Comisia să promoveze protecția drepturilor lucrătorilor sezonieri și să sensibilizeze cu privire la aceasta și invită statele membre să reglementeze statutul social și juridic al lucrătorilor sezonieri, să protejeze condițiile sănătate, siguranță la locul de muncă și igienă ale acestora și să le asigure acestora securitate socială, respectând, în același timp, articolul 23 din Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri ⁽¹⁾, inclusiv pe cele privind „remunerația egală pentru muncă egală și un acces egal la protecția socială”; subliniază necesitatea de a le oferi tuturor lucrătorilor sezonieri informații complete despre drepturile de muncă și drepturile de securitate socială, inclusiv despre drepturile la pensii, ținând seama și de caracterul transfrontalier al muncii sezoniere;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 375.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0297

Încheierea Acordului de dialog politic și de cooperare dintre UE și Cuba (rezoluție)

Rezoluția Parlamentului European fără caracter legislativ din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12502/2016 – C8-0517/2016 – 2016/0298(NLE) – 2017/2036(INI))

(2018/C 334/10)

Parlamentul European,

- având în vedere stabilirea relațiilor diplomatice dintre UE și Cuba în anul 1988,
- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12502/2016),
- având în vedere proiectul de acord de dialog politic și de cooperare (ADPC) dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12504/2016),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolele 207 și 209, cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) (C8-0517/2016),
- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special titlul V privind acțiunea externă a Uniunii,
- având în vedere TFUE, în special partea a cincea titlurile I-III și V,
- având în vedere Poziția comună 96/697/PESC din 2 decembrie 1996 definită de Consiliu pe baza articolului J.2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, referitoare la Cuba ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia (PESC) 2016/2233 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de abrogare a Poziției comune 96/697/PESC referitoare la Cuba ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 octombrie 2016 referitoare la Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 septembrie 2009 intitulată „Uniunea Europeană și America Latină: un parteneriat între actori globali” (COM(2009)0495),
- având în vedere declarațiile de la summiturile de până în prezent ale șefilor de stat și de guvern din America Latină, din zona Caraibilor și din Uniunea Europeană, în special declarația de la cel de-al doilea summit al UE-Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene (CELAC), care a avut loc la Bruxelles, la 10-11 iunie 2015, cu tema „Modelarea viitorului nostru comun: construirea unor societăți prospere, solidare și durabile pentru cetățenii noștri”, la care s-a adoptat declarația politică intitulată: „Un parteneriat pentru generația următoare”,
- având în vedere concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2012 privind strategia comună UE-Caraibe din 19 noiembrie 2012,
- având în vedere discursul reprezentantului special pentru drepturile omului din cadrul sesiunii comune a Comisiei pentru afaceri externe și a Subcomisiei pentru drepturile omului ale Parlamentului European, din data de 12 octombrie 2016, în care a prezentat rezultatele dialogului dintre Cuba și UE pe tema drepturilor omului,

⁽¹⁾ JO L 322, 12.12.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 337 I, 13.12.2016, p. 41.

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere relațiile organizațiilor societății civile din Cuba,
 - având în vedere rezoluția sa legislativă din 5 iulie 2017 ⁽¹⁾ referitoare la proiectul de decizie a Consiliului,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Cuba, în special cea din 17 noiembrie 2004 privind Cuba ⁽²⁾, cea din 2 februarie 2006 privind politica UE față de guvernul cubanez ⁽³⁾, cea din 21 iunie 2007 privind Cuba ⁽⁴⁾, precum și cea din 11 martie 2010 privind prizonierii de conștiință din Cuba ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate și instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 99 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru comerț internațional (A8-0233/2017),
- A. întrucât între Europa și Cuba există legături istorice, economice și culturale profunde;
- B. întrucât spectrul relațiilor dintre UE și țările din America Latină și Caraibe este variat și amplu;
- C. întrucât UE menține relații cu Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene (CELAC); întrucât CELAC apreciază posibilitatea de a extinde relațiile dintre UE și Cuba,
- D. întrucât Cuba era singura țară din America Latină și Caraibe cu care UE nu semnase niciun fel de acord; întrucât 20 dintre statele sale membre au semnat diverse tipuri de acorduri bilaterale și au menținut relații bune cu Cuba;
- E. întrucât Poziția comună 96/697/PESC a fost abrogată prin Decizia Consiliului (PESC) 2016/2233 din 6 decembrie 2016;
- F. întrucât, în 2008, dialogul la nivel înalt dintre UE și Cuba a fost relansat, iar cooperarea bilaterală pentru dezvoltare a fost reluată; întrucât, în 2010, Consiliul a lansat o dezbatere privind viitorul relațiilor UE-Cuba și, în februarie 2014, a adoptat directive de negociere în urma cărora au fost lansate negocieri oficiale pentru încheierea unui acordul de dialog politic și de cooperare în aprilie 2014, finalizate la 11 martie 2016;
- G. întrucât ADPC definește principiile generale și obiectivele relațiilor dintre UE și Cuba, inclusiv trei capitole principale privind dialogul politic, cooperarea și dialogul politic sectorial, precum și comerțul și cooperarea comercială;
- H. întrucât drepturile omului figurează atât în capitolul privind dialogul politic, cât și în cel privind cooperarea; întrucât ambele părți la ADPC își reafirmă respectul pentru drepturile universale omului, astfel cum sunt stabilite în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente internaționale și regionale în materie de drepturi ale omului; întrucât ambele părți la ADPC își reafirmă angajamentul față de toate scopurile și principiile consacrate în Carta Națiunilor Unite; întrucât, conform articolului 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană, acțiunea externă a UE are la bază principii precum democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor civile, politice, economic, social și culturale, și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional; întrucât, în acest sens, respectarea drepturilor omului și apărarea democrației și a statului de drept ar trebui să fie o aspirație esențială a APDC;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0296.

⁽²⁾ JO C 201 E, 18.8.2005, p. 83.

⁽³⁾ JO C 288 E, 25.11.2006, p. 81.

⁽⁴⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 377.

⁽⁵⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 82.

Miercuri, 5 iulie 2017

- I. întrucât acordul de dialog politic și de cooperare include o așa-numită „clauză privind drepturile omului”, care este un element standard esențial al acordurilor internaționale ale UE, care face posibilă suspendarea acordului în cazul încălcării dispozițiilor în materie de drepturile omului;
- J. întrucât ambele părți au convenit, în cadrul capitolului de cooperare, asupra modalităților generale și a domeniilor de cooperare, printre care se numără aspecte precum drepturile omului, guvernanta, justiția și societatea civilă;
- K. întrucât Cuba este dispusă să accepte cooperarea cu UE în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO); întrucât IEDDO are ca obiective principale sprijinirea, dezvoltarea și consolidarea democrației în țările terțe și consolidarea respectării și a exercitării drepturilor omului și a libertăților fundamentale; întrucât ambele părți la ADPC recunosc că democrația se bazează pe voința liberă a poporului de a-și stabili propriul sistem politic, economic, social și cultural, precum și pe participarea deplină a cetățenilor la toate aspectele vieții;
- L. întrucât dialogul pe tema drepturilor omului dintre UE și Cuba, condus de reprezentantul special al UE pentru drepturile omului, a fost instituit în 2015; întrucât situația drepturilor omului rămâne un subiect de preocupare;
- M. întrucât printre aspectele discutate la cea de-a doua reuniune din cadrul dialogului pe tema drepturilor omului, care a avut loc în Cuba în iunie 2016, cu participarea miniștrilor și a agențiilor de resort, s-au numărat libertatea de asociere și chestiuni privind drepturile omului în context multilateral, cum ar fi pedeapsa cu moartea; întrucât cea de a treia reuniune a dialogului privind drepturile omului s-a desfășurat la Bruxelles pe 22 mai 2017;
- N. întrucât, în trei ocazii diferite, Parlamentul European a acordat Premiul Saharov pentru libertatea de gândire activiștilor cubanezi, respectiv lui Oswaldo Payá în 2002, Doamnelor în alb în 2005 și lui Guillermo Fariñas în 2010;
- O. întrucât UE a devenit cel mai mare investitor străin în Cuba și cel mai mare partener de export și partener comercial în general, comerțul general și exporturile UE în Cuba dublându-se între 2009 și 2015;
- P. întrucât ADPC dedică un capitol principiilor comerțului internațional și tratează cooperarea vamală, facilitarea și diversificarea comerțului, standardele și normele tehnice, comerțul sustenabil și promovarea unui mediu de afaceri și de investiții stabil, transparent și nediscriminatoriu; întrucât liberalizarea comerțului, investițiile economice și financiare, inovarea tehnologică și în general libertățile pieței, i-ar permite insulei să-și modernizeze economia;
- Q. dată fiind propunerea de reformă, actualizare și modernizare cuprinsă în „Orientările politicii economice și sociale” pentru Cuba, adoptate în urma unei proceduri de dezbatere publică în anul 2011;
- R. întrucât, în 2016, în Cuba au început două noi dezbateri publice privind „Conceptualizarea modelului economic și social” și privind „Planul național de dezvoltare economică și socială până în 2030: viziunea națiunii, axe și sectoare strategice”;
- S. întrucât UE și Cuba au convenit integrarea perspectivei de gen în toate domeniile lor de cooperare și acordarea unei atenții deosebite prevenirii și combaterii tuturor formelor de violență împotriva femeilor;
- T. întrucât Cuba este semnatară a 11 dintre cele 18 convenții în materie de drepturile omului ale Națiunilor Unite și a ratificat opt dintre acestea; întrucât Cuba nu a ratificat Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, nici Pactul internațional cu privire la drepturile sociale, economice și culturale,
- U. întrucât Cuba a ratificat toate cele opt convenții fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM);
- V. întrucât Adunarea Națională a Cubei face parte din Uniunea Interparlamentară Mondială începând din 1977;

Miercuri, 5 iulie 2017

W. întrucât Adunarea Generală a ONU a aprobat 26 de rezoluții consecutive prin care a solicitat încetarea embargoului SUA împotriva Cubei și întrucât rezoluția a fost aprobată în unanimitate pentru prima dată în octombrie 2016,

X. întrucât poziția sa tradițională, exprimată în numeroase ocazii și împărtășită în cadrul instituțiilor europene, este împotriva legilor privind extraterritorialitatea dat fiind că sunt în mod direct în detrimentul populației cubaneze și afectează activitățile întreprinderilor europene;

1. salută semnarea la Bruxelles, la 12 decembrie 2016, a ADPC și declară că acesta constituie un instrument care va oferi un nou cadru pentru relațiile dintre UE și Cuba, apărând în continuare interesele UE și înlocuind Poziția comună din 1996; subliniază că succesul acestui acord depinde de modul în care este aplicat și respectat;

2. afirmă înalta valoare strategică a relației dintre UE și Cuba;

3. afirmă că structura, conținutul și dinamica acordului sunt adaptate principiilor și valorilor stabilite de instituțiile UE pentru relațiile lor externe;

4. subliniază faptul că Consiliul UE a convenit să stabilească un nou cadru de relații cu Cuba și că a luat decizia de a demara negocierile și de a le duce la bun sfârșit într-un termen semnificativ de scurt;

5. scoate în evidență angajamentul asumat de Cuba în relația cu UE și responsabilitatea ambelor părți față de îndeplinirea dispozițiilor acordului, inclusiv prin dialog politic;

6. reamintește că ADPC, în calitate de prim acord între UE și Cuba, va marca un punct de cotitură în relațiile bilaterale dintre cele două părți; salută faptul că ambele părți au convenit să dezvolte această relație în mod structurat, angajându-se reciproc față de o agendă și asumându-și obligații care sunt obligatorii pentru ambele părți semnatare;

7. subliniază importanța includerii capitolului consacrat dialogului politic și a stabilirii unui dialog instituționalizat privind drepturile omului între UE și Cuba; invită UE să susțină viziunea Parlamentului privind democrația, drepturile universale ale omului și libertățile fundamentale, precum libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere politică, precum și „politica sa la nivel mondial de susținere a apărătorilor drepturilor omului” pe tot parcursul acestui dialog; îndeamnă ambele părți să ofere garanții pentru activitatea apărătorilor drepturilor omului și pentru participarea activă și fără restricții la acest dialog a întregii societăți civile și a actorilor politici ai opoziției; constată, cu toate acestea, că dialogul privind drepturile omului nu a pus capăt încă detențiilor arbitrare și motivate politic din Cuba și că, dimpotrivă, potrivit Comisiei cubaneze pentru drepturile omului și reconciliere națională, în ultimii ani au existat din ce în ce mai multe represii;

8. subliniază importanța dialogului privind drepturile omului dintre UE și Cuba și salută lansarea acestui dialog înainte de încheierea negocierilor pentru ADPC; reiterează că printre obiectivele politicii Uniunii Europene față de Cuba se numără respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și facilitarea modernizării economice și sociale, centrată pe îmbunătățirea nivelului de trai al populației cubaneze;

9. remarcă eforturile depuse de Cuba de a transpune în sistemul său juridic principiile fundamentale ale ONU în materie de drepturile omului și drepturile lucrătorilor și îndeamnă Cuba să ratifice convențiile Organizației Națiunilor Unite în domeniul drepturilor omului care au mai rămas de ratificat, mai precis Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și Protocolul facultativ la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei; ia act de activitatea Centrului național cubanez pentru educația sexuală; invită guvernul cubanez să își continue eforturile de a pune capăt oricărei forme de discriminare și marginalizare îndreptate împotriva comunității LGBTI;

10. îndeamnă guvernul cubanez să își alinieze politica în domeniul drepturilor omului la standardele internaționale definite în cartele, declarațiile și instrumentele internaționale la care Cuba este semnatară; atrage atenția că persecuția și înțemnițarea oricărei persoane pentru idealurile sale și pentru activitatea politică pașnică încalcă prevederile Declarației universale a drepturilor omului și face un apel pentru eliberarea oricărei persoane înțemnițate în atare circumstanțe;

Miercuri, 5 iulie 2017

11. reamintește că ADPC include o dispoziție referitoare la suspendarea acordului în cazul încălcării dispozițiilor privind drepturile omului; îndeamnă Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să poarte un schimb de opinii regulat cu Parlamentul în legătură cu implementarea ADPC, îndeplinirea obligațiilor reciproce prevăzute în ADPC și mai ales concretizarea tuturor dispozițiilor privind drepturile omului și drepturile în domeniul mediului și al muncii, menționate în prezenta rezoluție; invită SEAE, în special prin delegația UE să facă tot posibilul și să urmărească îndeaproape situația în ce privește respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Cuba în cursul implementării ADPC și să raporteze Parlamentului European cele constatate;

12. subliniază că ADPC ar trebui să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de viață și a drepturilor sociale ale cetățenilor cubanezi, reafirmând importanța activităților sistematice de promovare a valorilor democrației și a drepturilor omului, inclusiv a libertății de exprimare, de asociere și de întrunire;

13. salută trimiterile explicite din cadrul ADPC la societatea civilă ca actor de cooperare; își exprimă profunda solidaritate cu populația cubaneză și progresele sale pe calea democrației și a respectării și promovării libertăților fundamentale; încurajează ambele părți la acord să promoveze un rol activ pentru societatea civilă cubaneză în faza de implementare a acordului;

14. reamintește rolul important jucat de societatea civilă cubaneză în dezvoltarea economică și democratică a țării; subliniază că este necesar ca societatea civilă să fie un actor principal în toate domeniile prezentului acord, inclusiv în cele legate de ajutorul pentru dezvoltare; reamintește sprijinul acordat de Parlamentul European, prin intermediul Premiului Saharov, societății civile cubaneze și activităților sale de promovare a drepturilor omului și a democrației în Cuba;

15. reamintește că conectivitatea la internet în Cuba se situează printre cele mai scăzute din lume și că accesul la internet este extrem de costisitor, iar conținutul rămâne restricționat; salută faptul că mai mulți cubanezi au acces la internet, dar consideră că guvernul ar trebui să ia mai multe măsuri pentru a promova accesul necenzurat și pentru a îmbunătăți drepturile digitale ale populației;

16. roagă SEAE să țină Parlamentul la curent cu progresele în implementarea acordului și aplicarea sa, la intervale juste, și în conformitate cu sistemul de coordonare prevăzut în acord;

17. ia act de procesul de normalizare a relațiilor dintre Cuba și Statele Unite ale Americii, o dată cu restabilirea relațiilor diplomatice în 2015, și încurajează realizarea mai multor progrese;

18. reafirmă doctrina sa tradițională, împărtășită de celelalte instituții europene și adoptată în numeroase ocazii, care se opune legilor și măsurilor cu efect extrateritorial, dat fiind că sunt în detrimentul populației cubaneze și afectează dezvoltarea normală a întreprinderilor europene;

19. recunoaște că ADPC poate contribui la procesele de reformă, ajustare și modernizare propuse deja în Cuba, în special în ceea ce privește diversificarea partenerilor internaționali ai Cubei și stabilirea unui cadru general de dezvoltare politică și economică; subliniază că întreținerea de relații politice și economice mai strânse cu Cuba ar putea contribui la accelerarea reformelor politice în țară, răspunzând aspirațiilor tuturor cetățenilor Cubei; îndeamnă instituțiile europene și statele membre să sprijine tranziția economică și politică în Cuba, încurajând evoluția spre standarde democratice și electorale, care respectă drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor săi; sprijină utilizarea diferitelor instrumente ale politicii externe ale UE și, în special, a IEDDO, pentru a consolida dialogul UE cu societatea civilă din Cuba și cu cei care sprijină o tranziție pașnică în această țară;

20. ia act de faptul că ADPC, ca prim acord de dialog politic și de cooperare încheiat vreodată între UE și Cuba, constituie noul cadru juridic pentru aceste relații, cuprinzând un capitol privind comerțul și cooperarea comercială, prin care se urmărește crearea unui mediu mai previzibil și mai transparent pentru operatorii economici locali și europeni;

21. subliniază faptul că pilonul ADPC pentru comerț și cooperare comercială nu stabilește niciun fel de preferințe comerciale pentru Cuba; reamintește că acest pilon include cooperarea vamală, facilitarea comerțului, drepturile de proprietate intelectuală, măsurile sanitare și fitosanitare, barierele tehnice în calea comerțului, mărfurile tradiționale și artisanale, comerțul și dezvoltarea durabilă, cooperarea în domeniul apărării comerciale, normele privind originea și investițiile;

Miercuri, 5 iulie 2017

22. ia act de faptul că ADPC oferă o platformă pentru extinderea relațiilor comerciale și de investiții bilaterale și punerea unor baze convenționale pentru relațiile comerciale și economice dintre UE și Cuba;

23. sprijină practica încetățenită de mult timp, confirmată și de comisarul Cecilia Malmström la audierea sa din 29 septembrie 2014, de a nu pune în aplicare, cu titlu provizoriu, dispozițiile în domeniul comercial și al investițiilor ale acordurilor importante din punct de vedere politic înainte ca Parlamentul European să-și dea aprobarea; solicită Consiliului, Comisiei și SEAE să continue și să extindă această practică la toate acordurile internaționale legate de politica externă a UE în cazul în care sunt vizate aspectele comerciale, astfel cum este cazul cu ADPC;

24. consideră că acordul va deveni un instrument de promovare a dialogului și a cooperării economice, oferind un mediu de afaceri previzibil și transparent, precum și dezvoltarea unui cadru mai solid și mai stabil în viitor prin care se asigură că cubanezii pot participa la investiții împreună cu firme și persoane fizice din UE;

25. invită, de asemenea, companiile europene care desfășoară activități în Cuba, în special cele care beneficiază de asistență financiară sau de orice asistență financiară de origine publică, să aplice aceleași standarde etice și în materie de muncă impuse în țările lor de origine;

26. salută faptul că Cuba a ratificat toate cele opt convenții fundamentale ale OIM și solicită luarea de angajamente în ceea ce privește punerea rapidă în aplicare a acestora; invită în mod ferm Cuba și toate țările cu care aceasta a negociat sau negociază acorduri să ratifice și să respecte reglementările OIM și Agenda privind munca decentă și să interzică toate formele de exploatare prin muncă; ia act de faptul că există domenii în care drepturile sociale și în materie de muncă sunt în joc, cum ar fi practicile de recrutare ale întreprinderilor de stat din Cuba și practicile confiscării salariilor în sectorul turismului; subliniază, în acest sens, că toți lucrătorii trebuie să se bucure de un set de drepturi de muncă fundamentale, precum și de o protecție socială adecvată în conformitate cu convențiile OIM) și invită ambele părți să depună eforturi în acest sens în conformitate cu articolul 38 din PDCA;

27. constată faptul că UE este principalul partener de export al Cubei și al doilea cel mai mare partener comercial, precum și cel mai mare investitor străin; subliniază că politica UE în domeniul comerțului exterior nu prevede nicio preferință comercială pentru Cuba și că se aplică ratele tarifare ale UE astfel cum au fost notificate de către Organizația Mondială a Comerțului (OMC); reamintește faptul că, în urma reformei sistemului generalizat de preferințe al UE (SGP), începând cu luna ianuarie 2014, Cuba și-a pierdut preferințele comerciale pentru exporturile către UE, întrucât a fost inclusă în categoria țărilor cu venituri medii superioare și nu mai îndeplinea criteriile de admisibilitate; subliniază, de asemenea, că comerțul nu are, încă, decât o importanță medie în economia Cubei, exporturile și importurile, luate împreună, reprezentând o proporție de 26,4 % din PIB;

28. recomandă să se studieze posibilități viitoare de a include Cuba în Acordul de parteneriat economic (APE) CARIFORUM-UE care cuprinde multe capitole de cooperare comercială specifice și utile și care i-ar oferi Cubei posibilitatea de a continua integrarea regională;

29. ia act de faptul că Cuba este membră a OMC și, prin urmare, subliniază necesitatea respectării principiilor de bază ale OMC, cum ar fi facilitarea comerțului, acordurile privind barierele în calea comerțului, măsurile sanitare și fitosanitare și instrumentele de apărare comercială;

30. invită Cuba să ratifice Acordul OMC privind facilitarea schimburilor comerciale (TFA), care a intrat în vigoare în februarie 2017; salută crearea Comitetului de facilitare a comerțului în această țară și, în acest context, solicită Comisiei și SEAE să ofere asistență tehnică;

31. subliniază faptul că cooperarea vamală este un domeniu crucial care trebuie dezvoltat pentru a aborda provocări importante precum securitatea frontierelor, sănătatea publică, protecția indicațiilor geografice, lupta împotriva mărfurilor contrafăcute, precum și lupta împotriva terorismului, printre altele; invită Comisia și SEAE să ofere asistență tehnică și financiară și să creeze instrumente bilaterale, de comun acord, pentru a sprijini punerea în aplicare de către Cuba a măsurilor de facilitare a comerțului și a serviciilor de informare;

32. subliniază necesitatea diversificării exporturilor din Cuba dincolo de produsele tradiționale și solicită Comisiei să creeze birouri comerciale ad-hoc, pentru a face schimb de bune practici și a oferi exportatorilor cubanezi cunoștințele necesare pentru a îmbunătăți accesul bunurilor pe piața UE;

33. salută rolul jucat de Organizația Mondială a Vămilei (OMV) care oferă sprijin strategic Aduanas General de la República (Serviciului vamal din Cuba) în cadrul programului Mercator pentru a evalua pregătirea pentru punerea în aplicare a AFC OMC; subliniază că este important ca AGR să participe în mod activ la punerea în aplicare a AFC și solicită Comisiei să sprijine Cuba în acest proces;

Miercuri, 5 iulie 2017

34. ia act de măsurile adoptate de autoritățile cubaneze destinate să încurajeze libera inițiativă și liberalizarea economică; subliniază cât este de important să se consolideze treptat sectorul privat; subliniază totodată că dezvoltarea unor investiții străine de amploare pentru îmbunătățirea infrastructurii fizice și tehnologice a țării și construirea unui sistem de producție cubanez competitiv vor necesita multe alte măsuri economice și financiare, însoțite de reglementări care să ofere securitate juridică, inclusiv prin instituții independente, transparente și imparțiale, și stabilitate economică în această țară; subliniază că Cuba se poate baza pe experiența statelor membre ale UE în această privință;
35. solicită includerea Cubei ca țară eligibilă în cadrul mandatului extern al BEI, cu condiția îndeplinirii cerințelor stipulate de BEI;
36. salută includerea în ADPC a dispozițiilor vizând dezvoltarea sustenabilă economică, socială și de mediu în Cuba, în special angajamentul de a depune în continuare eforturi în vederea realizării Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), ținând seama de Agenda de acțiune de la Addis Abeba privind finanțarea pentru dezvoltare; invită părțile ca, odată ratificat ADPC, să inițieze rapid un dialog concret privind punerea în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă;
37. reamintește că relațiile diplomatice dintre UE și Cuba au fost stabilite în 1988 și că această țară a beneficiat de asistență pentru dezvoltare sau de ajutor umanitar din partea UE începând din 1984, precum și că primește în prezent asistență de 50 de milioane EUR din partea Uniunii în temeiul regulamentului privind Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) pe perioada 2014-2020;
38. reamintește că ADPC va facilita participarea Cubei la programele UE și o mai bună implementare a programului multianual orientativ pentru perioada 2014-2020, pentru a încuraja strategia de modernizare economică și socială adoptată de către guvernul cubanez;
39. este preocupat de faptul că, fiind clasificată de Comitetul de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE ca „țară cu venituri medii superioare”, Cuba riscă să-și vadă eliminat treptat ajutorul pentru dezvoltare acordat în temeiul regulamentului ICD; consideră că, având în vedere statutul țării, un stat insular în curs de dezvoltare, și situația sa economică, înrăutățită de consecințele nefaste ale măsurilor coercitive unilaterale, se justifică adoptarea unor măsuri care să permită continuarea ajutorului acordat de UE pentru Cuba, iar acest aspect ar trebui luat în considerare în mod special în cadrul următoarei evaluări intermediare a regulamentului ICD;
40. sprijină afirmația reiterată de părți privind necesitatea ca toate țările dezvoltate să aloce 0,7 % din venitul național brut pentru asistența oficială pentru dezvoltare și ca economiile emergente și țările cu venituri medii superioare să stabilească obiective pentru a crește contribuțiile lor la finanțarea publică internațională;
41. salută promovarea perspectivei de gen în toate domeniile relevante de cooperare, inclusiv cel al dezvoltării sustenabile;
42. recunoaște și salută rolul important jucat de Cuba în cadrele de cooperare sud-sud, precum și angajamentul asumat și solidaritatea de care a dat dovadă la nivel internațional acordând asistență umanitară, în special în domeniul sănătății și al educației;
43. constată că ADPC reprezintă o oportunitate pentru Cuba să se implice mai mult și să se bucure de un acces mai larg la programele UE, inclusiv la Orizont 2020, programul-cadru pentru cercetare și inovare, Erasmus + și programul pentru educație, formare, tineret și sport, ceea ce, la rândul său, ar consolida schimburile universitare și schimburile interpersonale;
44. ia act de faptul că ACDP va constitui, de asemenea, un instrument de promovare, în cadrul forurilor multilaterale, a unor soluții comune la provocări globale precum migrația, combaterea terorismului și schimbările climatice;
45. își confirmă decizia de a trimite o delegație oficială a Comisiei pentru Afaceri Externe a Parlamentului European în Cuba; roagă autoritățile cubaneze să permită intrarea în țară a delegației PE și să-i acorde acesteia acces nerestricționat la interlocutorii săi;
46. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Cubei.
-

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0301

Epidemiile de HIV, tuberculoză și hepatita C, în creștere în Europa

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la răspunsul UE privind HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita C (2017/2576(RSP))

(2018/C 334/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere planul de acțiune al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) privind răspunsul sectorului sănătății la HIV în regiunea europeană a OMS, care se referă la strategia globală pentru sectorul sănătății privind HIV pentru perioada 2016-2021,
- având în vedere raportul epidemiologic anual privind HIV din 2014 al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), inclusiv HIV și virusuri transmisibile prin sânge,
- având în vedere evaluarea sistematică a ECDC din 2016 privind prevalența hepatitei B și C în UE/SEE,
- având în vedere declarația sa scrisă din 29 martie 2007 privind hepatita C ⁽²⁾,
- având în vedere orientările ECDC din 2016 privind controlul tuberculozei în rândul populațiilor vulnerabile și greu accesibile,
- având în vedere planul de acțiune privind tuberculoza în regiunea europeană al OMS pentru perioada 2016-2020 ⁽³⁾,
- având în vedere rezultatul reuniunii informale a miniștrilor sănătății din EU, care a avut loc la Bratislava în perioada 3-4 octombrie 2016, cu ocazia căreia statele membre au convenit cu privire la sprijinul pentru dezvoltarea unui cadru de politici integrate la nivelul UE privind HIV, tuberculoza și hepatita virală,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016, intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil – Acțiunea europeană pentru durabilitate”, care cuprinde dimensiunile economice, sociale și ecologice ale dezvoltării durabile, precum și guvernarea, atât în cadrul UE, cât și la nivel mondial, în care Comisia Europeană afirmă că va contribui la monitorizarea, raportarea și examinarea progreselor realizate pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă în contextul UE” (COM(2016)0739),
- având în vedere Declarația comună de la Riga privind tuberculoza și tuberculoza multirezistentă, care a avut loc în cadrul primei Conferințe ministeriale a Parteneriatului estic pe această temă organizată la Riga, la 30-31 martie 2015,
- având în vedere prima strategie globală pentru sectorul sănătății a OMS privind hepatita virală pentru perioada 2016-2021, adoptată de Adunarea Organizației Mondiale a Sănătății în mai 2016, care subliniază rolul esențial al acoperirii universale de sănătate și care urmărește, împreună cu obiectivele de dezvoltare durabilă, să reducă numărul noilor cazuri cu 90 % și respectiv mortalitatea legată de hepatita virală cu 65 % până în 2030 și în final eradicarea hepatitei virale ca amenințare la adresa sănătății publice,

⁽¹⁾ JO L 293, 5.11.2013, p. 1.

⁽²⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 247.

⁽³⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0007/283804/65wd17e_Rev1_TBActionPlan_150588_withCover.pdf

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere planul de acțiune al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) privind răspunsul sectorului sănătății la hepatita virală în regiunea europeană a OMS, al cărui obiectiv general este eradicarea hepatitei virale ca amenințare la adresa sănătății publice în regiunea europeană până în 2030, prin reducerea morbidității și mortalității provocate de hepatita virală și de complicațiile sale și prin garantarea unui acces universal și echitabil la serviciile recomandate de prevenire, control, îngrijire și tratament;
- având în vedere planul european de acțiune al OMS privind HIV/SIDA pentru perioada 2012-2015,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 martie 2017 referitoare la „Opțiunile UE pentru îmbunătățirea accesului la medicamente” ⁽¹⁾ în care Comisia și statele membre sunt îndemnate să adopte planuri strategice pentru a asigura accesul la medicamente care pot salva vieți și să coordoneze un plan de eradicare a hepatitei C în Uniunea Europeană cu ajutorul unor instrumente precum achizițiile comune europene;
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD), în special ODD 3, care include obiectivele de a pune capăt epidemiilor de HIV și de tuberculoză până în 2030 și de a combate hepatita,
- având în vedere declarația de la Berlin privind tuberculoza intitulată „Toți împotriva tuberculozei” (EUR/07/5061622/5, Forumul ministerial european al OMS, 74415), din 22 octombrie 2007,
- având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la răspunsul UE privind HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita C (O-000045/2017 – B8-0321/2017),
- având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
- având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, conform informațiilor furnizate de ECDC, una din șapte persoane infectate cu HIV nu știe că este seropozitivă, estimându-se că perioada medie dintre momentul infectării cu HIV și diagnostic este de patru ani; întrucât probabilitatea de a transmite infecția HIV este de 3,5 ori mai mare la pacienții nediagnosticați decât la cei diagnosticați;
- B. întrucât Declarația de la Dublin privind parteneriatul pentru lupta împotriva HIV/SIDA în Europa și Asia Centrală a adus o contribuție importantă la definirea unui cadru de monitorizare armonizat în UE și țările vecine, care permite monitorizarea progreselor realizate în lupta împotriva HIV,
- C. întrucât există dovezi concludente că profilaxia realizată înainte de expunere este eficientă în prevenirea infecției și că utilizarea tratamentului antiretroviral elimină aproape complet riscul de transmitere în cazurile în care încărcătura virală este redusă la niveluri nedetectabile ⁽²⁾;
- D. întrucât, chiar dacă numărul noilor infecții cu HIV înregistrate în rândul persoanelor care își injectează droguri a continuat să scadă în majoritatea țărilor din Uniunea Europeană și Spațiul Economic European (UE/SEE), în 2015 un sfert din toate noile cazuri diagnosticate cu HIV și raportate în patru țări a fost atribuit utilizării de droguri injectabile;
- E. întrucât noile cazuri de infectări cu HIV, cauzate de transmiterea de la părinți la copii și prin intermediul transfuziilor de sânge, au fost practic eliminate în UE/SEE;
- F. întrucât tuberculoza (TBC) și tuberculoza multirezistentă, fiind boli transmise pe calea aerului, reprezintă, de asemenea, amenințări transfrontaliere la adresa sănătății într-o lume globalizată în care mobilitatea populației este în creștere;
- G. întrucât epidemiologia tuberculozei diferă la nivelul UE/SEE și depinde, printre altele, de progresele realizate de statul membru respectiv pe calea eliminării tuberculozei;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0061.

⁽²⁾ <https://thinkprogress.org/massive-hiv-treatment-study-found-zero-transmissions-between-mixed-status-couples-73d4a497f77b>

Miercuri, 5 iulie 2017

- H. întrucât, din cele 10 milioane de decese care ar putea fi atribuite rezistenței la medicamente în fiecare an până în 2050, aproximativ un sfert va proveni din tulpini de tuberculoză rezistente la medicamente, ceea ce reprezintă un cost pentru economia globală de cel puțin 16,7 miliarde de dolari și pentru Europa de cel puțin 1,1 miliarde de dolari;
- I. întrucât ar trebui să se acorde atenție și coinfecțiilor, în special cu tuberculoză și cu hepatitele virale B și C; întrucât prevalența tuberculozei și a hepatitelor virale este foarte ridicată, iar aceste boli evoluează mai rapid și provoacă un nivel important de morbiditate și mortalitate în rândul persoanelor infectate cu HIV;
- J. întrucât cooperarea transfrontalieră și transdisciplinară este vitală pentru contracararea acestor epidemii;
- K. întrucât hepatita virală constituie una dintre amenințările majore la adresa sănătății publice la nivel mondial, afectând aproximativ 240 de milioane de persoane care suferă de hepatita B cronică ⁽¹⁾ și aproximativ 150 milioane de persoane cu hepatita C cronică; întrucât în regiunea europeană a OMS se estimează că 13,3 milioane de persoane trăiesc cu hepatită B cronică și aproximativ 15 milioane de persoane cu hepatita C; întrucât, în plus, hepatita B provoacă circa 36 000 de decese și hepatita C circa 86 000 de decese pe an în statele membre europene în regiunea europeană a OMS;
- L. întrucât OMS a stabilit că consumul de droguri injectabile reprezintă o cauză principală a epidemiei de hepatită C în regiunea europeană, unde persoanele care își injectează droguri constituie majoritatea noilor cazuri;
- M. întrucât, din cauza creșterii în general a nivelului venitului național și a modificărilor privind criteriile de eligibilitate la finanțare pentru donatorii externi, accesul la sprijinul financiar internațional disponibil pentru programele de sănătate în regiunea europeană este în scădere rapidă; întrucât acest lucru afectează în special țările din Europa de Est și din Asia Centrală, unde se înregistrează cele mai ridicate rate de infectare cu HIV, TBC și hepatita C, punând în mare pericol posibilitatea de a oferi un răspuns eficient la aceste boli; întrucât multe țări din regiunile europene ale OMS se bazează în continuare foarte mult pe fonduri externe pentru a-și finanța programele de sănătate, în special cele destinate să ajute grupurile vulnerabile și principalele populații afectate;
- N. întrucât va fi dificil pentru Comisie să monitorizeze progresele în atingerea obiectivelor dezvoltării durabile în ceea ce privește hepatita virală, având în vedere că în mod frecvent datele de supraveghere din statele membre sunt fie inexistente fie inadecvate;
- O. întrucât există încă diferențe între abordările de combatere a hepatitei virale la nivelul UE, cu unele state membre care nu au un plan național, în timp ce altele și-au asumat angajamente de finanțare semnificative, au pus la punct strategii și au elaborat planuri naționale pentru a da un răspuns global la problema hepatitei virale;
- P. întrucât există în lume între 130 și 150 milioane de persoane infectate cu virusul hepatitei C cronice; întrucât aproximativ 700 000 din decesele anuale sunt cauzate de bolile hepatice legate de hepatita C;
- Q. întrucât în 2014, s-au raportat 35 321 cazuri de hepatită C din 28 de state membre UE/SEE, o rată brută de 8,8 cazuri la 100 000 de locuitori ⁽²⁾;
- R. întrucât între 2006 și 2014, numărul total de cazuri diagnosticate și raportate din toate statele membre UE/SEE a crescut cu 28,7 %, cea mai mare creștere constatându-se după 2010 ⁽³⁾;
- S. întrucât interpretarea datelor privind hepatita C din diferite țări este afectată de diferențele din sistemele de monitorizare, practicile și programele de control, precum și de dificultățile în definirea cazurilor ca acute sau cronice ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/communicable-diseases/hepatitis/data-and-statistics>

⁽²⁾ Raport epidemiologic anual – ECDC.

http://ecdc.europa.eu/en/healthtopics/hepatitis_C/Documents/aer2016/AER-hepatitis-C.pdf

⁽³⁾ *Ibid.*

⁽⁴⁾ *Ibid.*

Miercuri, 5 iulie 2017

Un cadru de politici integrat și cuprinzător la nivelul UE

1. invită Comisia și statele membre să elaboreze un cadru de politici cuprinzător privind HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita virală la nivelul UE, ținând cont de diferitele situații și provocările specifice cu care se confruntă statele membre și țările învecinate cele mai afectate de HIV și tuberculoza multirezistentă;
2. solicită statelor membre și Comisiei să asigure nivelul de cheltuieli și de mobilizare a resurselor necesar pentru realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă 3;
3. invită Comisia și statele membre să consolideze colaborarea cu comunitățile și persoanele vulnerabile prin intermediul cooperării multisectoriale, asigurând participarea organizațiilor neguvernamentale și furnizarea de servicii populațiilor afectate;
4. invită Comisia și Consiliul să joace un rol politic puternic în dialogul cu țările vecine din Europa de Est și Asia Centrală, asigurându-se că există planuri pentru o tranziție durabilă către finanțarea națională, astfel încât programele privind HIV, hepatita virală și TBC să fie eficiente, să continue și să se extindă după retragerea asistenței oferite de donatorii internaționali; invită Comisia și Consiliul să continue să colaboreze strâns cu aceste țări pentru a asigura că își asumă responsabilitatea și implicarea în măsurile împotriva HIV, hepatitei virale și tuberculozei;
5. invită Comisia să discute cu statele membre și viitoarele președinții ale Consiliului posibilitatea actualizării Declarației de la Dublin, pentru a include HIV, hepatita virală și tuberculoza pe un plan de egalitate;

HIV/SIDA

6. subliniază că HIV continuă să fie boala transmisibilă cu cel mai mare grad de stigmatizare socială, care poate afecta grav calitatea vieții persoanelor afectate; subliniază că în 2015, cele 31 de țări din UE/SEE au raportat aproape 30 000 de noi cazuri de infectare cu HIV și că nu există semne clare care să indice o scădere globală;
7. invită Comisia și statele membre să faciliteze accesul la tratamente inovatoare, inclusiv pentru grupurile cele mai vulnerabile, și să depună eforturi pentru a combate stigmatizarea socială asociată infecției cu virusul HIV;
8. subliniază faptul că în UE/SEE relațiile sexuale continuă să fie principalul mod de transmitere a virusului HIV, urmate de consumul de droguri injectabile; evidențiază vulnerabilitatea femeilor și copiilor în fața infecției;
9. invită Comisia și Consiliul să nu se limiteze doar la creșterea investițiilor în cercetare pentru a obține tratamente eficiente și a dezvolta noi instrumente, precum și abordări inovatoare și orientate către pacient pentru combaterea acestor boli, ci și să asigure disponibilitatea și accesibilitatea acestor instrumente și să trateze într-un mod mai eficace coinfecțiile, în special cele cu tuberculoză și cu hepatitele virale B și C, precum și complicațiile provocate de acestea;
10. subliniază că prevenirea rămâne principalul instrument de combatere a HIV/SIDA, însă două din trei țări din UE/SEE au raportat că fondurile disponibile pentru prevenire nu sunt suficiente pentru a reduce numărul de noi cazuri de infectare cu virusul HIV;
11. solicită statelor membre, Comisiei și Consiliului să continue să sprijine prevenirea HIV/SIDA și îngrijirile medicale asociate acestora prin intermediul unor acțiuni și proiecte comune în cadrul programului UE în domeniul sănătății și să promoveze măsuri de sănătate publică dovedite de prevenire a HIV, și anume: servicii complete de reducere a efectelor negative pentru persoanele care utilizează droguri, tratamente preventive, utilizarea prezervativelor, profilaxia realizată înainte de expunere și o educație sexuală eficace;
12. invită statele membre să concentreze serviciile de depistare a HIV în rândul populațiilor-cheie în zonele cu cea mai mare incidență a HIV, în conformitate cu recomandările OMC;

Miercuri, 5 iulie 2017

13. invită statele membre să lupte în mod eficient împotriva infecțiilor cu transmitere sexuală care duc la creșterea riscului de a contracta HIV;

14. încurajează statele membre să pună la dispoziție teste HIV gratuite, în special pentru grupurile vulnerabile, pentru a asigura depistarea timpurie și a îmbunătăți raportarea numărului de infecții, acest lucru fiind important pentru a furniza informații și avertizări adecvate cu privire la boală;

Tuberculoza

15. subliniază că Uniunea Europeană înregistrează una dintre cele mai scăzute incidențe ale tuberculozei din lume; accentuează însă faptul că aproximativ 95 % din decesele provocate de tuberculoză sunt înregistrate în țările cu venituri mici și medii; subliniază, de asemenea, că regiunea europeană a OMS și, în special, țările din Europa de Est și din Asia Centrală, sunt puternic afectate de tuberculoza multirezistentă, înregistrând un sfert din toate cazurile de tuberculoză multirezistentă la nivel mondial; întrucât din cele 27 țări identificate de OMS cu cel mai mare număr de cazuri de tuberculoză multirezistentă 15 se află în regiunea europeană;

16. subliniază că tuberculoza constituie principala cauză a mortalității persoanelor infectate cu HIV, cu aproximativ un deced din trei înregistrat în rândul bolnavilor de HIV cauzat de tuberculoză⁽¹⁾; subliniază că, pentru al treilea an consecutiv, numărul persoanelor care s-au îmbolnăvit de tuberculoză a crescut de la 9 milioane în 2013 la 9,6 milioane în 2014; subliniază că doar unul din patru cazuri de tuberculoză multirezistentă este diagnosticat, ceea ce evidențiază faptul că un număr considerabil de cazuri nu sunt depistate și diagnosticate;

17. subliniază că rezistența antimicrobiană reprezintă o problemă medicală din ce în ce mai gravă în tratarea infecțiilor și bolilor, inclusiv a tuberculozei;

18. reamintește faptul că întreruperea tratamentului contribuie la dezvoltarea rezistenței la medicamente, la transmiterea tuberculozei și la rezultate slabe pentru pacienți;

19. subliniază că pentru a îmbunătăți prevenirea, depistarea și tratarea tuberculozei, Comisia Europeană și statele membre trebuie să dezvolte programe pentru combaterea tuberculozei și să acorde asistență financiară pentru a consolida colaborarea cu comunitățile și persoanele vulnerabile prin intermediul cooperării multisectoriale, care ar trebui să includă participarea organizațiilor neguvernamentale, în special în țările în curs de dezvoltare; subliniază, în plus, că participarea financiară a tuturor actorilor în subvenționarea tratamentului împotriva tuberculozei este esențială pentru asigurarea continuității îngrijirilor acordate bolnavilor de tuberculoză deoarece tratamentele pot fi prohibitive din cauza costurilor ridicate;

20. subliniază importanța de a combate criza emergentă a rezistenței la antimicrobiene, inclusiv prin finanțarea cercetării și dezvoltarea unor noi vaccinuri, precum și a unor abordări, metode de diagnosticare și tratamente ale tuberculozei inovatoare și orientate către pacient;

21. invită Comisia și Consiliul să joace un rol politic important, asigurându-se că legătura dintre rezistența la antimicrobiene și tuberculoza multirezistentă se reflectă în rezultatul Summitului G20 care va avea loc în Germania în iulie 2017, precum și în noul plan de acțiune al UE privind rezistența la antimicrobiene, care urmează să fie publicat în 2017;

22. invită Comisia și statele membre să coopereze pentru a stabili măsuri transfrontaliere menite să împiedice răspândirea tuberculozei, prin intermediul unor acorduri bilaterale între țări și prin acțiuni comune;

23. invită Comisia, Consiliul și statele membre să consolideze și să formalizeze cooperarea regională privind tuberculoza și tuberculoza multirezistentă la cel mai înalt nivel politic în diferite sectoare și să creeze parteneriate cu viitoarele președinții ale UE pentru a continua această activitate;

Hepatita C

24. subliniază că, în Uniunea Europeană, principala cale de transmitere a virusului hepatitei virale este utilizarea de droguri injectabile ca urmare a schimbului de ace contaminate și utilizarea de echipament nesterilizat pentru injectarea drogurilor; subliniază că numărul de infecții cu hepatită în rândul personalului medical din cauza rănilor cu ace se situează deasupra mediei; subliniază că prestarea de servicii de reducere a efectelor nocive, inclusiv terapia de substituie a substanțelor opiacee și programele de furnizare de ace și seringi, constituie o strategie fundamentală de prevenire a hepatitei virale, care include măsuri menite să combată stigmatizarea și discriminarea; subliniază că în mod frecvent testele anti-HCV și HBsAg nu sunt cuprinse în controalele de sănătate rambursate; subliniază că, în cazuri rare, virusul poate fi transmis pe cale sexuală sau în unități din domeniul sănătății și îngrijirilor cosmetice, din cauza practicilor inadecvate de control al infecțiilor, sau la naștere de la mama infectată la copil;

⁽¹⁾ Raportul OMC din 2015 privind tuberculoza la nivel global.

Miercuri, 5 iulie 2017

25. subliniază că 90 % din pacienții nu prezintă niciun simptom când contractează boala, aceasta fiind descoperită de obicei din întâmplare, cu ocazia unei analize sau doar când simptomele încep să apară, ceea ce provoacă hepatita cronică în 55-85 % din cazuri; întrucât, în cursul a 20 de ani, bolnavii de hepatită cronică prezintă un risc de 15-30 % de a dezvolta ciroza hepatică, principala cauză a carcinomului hepatocelular;
26. subliniază că 75 % din pacienții cu carcinom hepatocelular, sunt testați pozitiv cu virusul HCV;
27. subliniază că nu există un protocol standardizat în statele membre pentru depistarea hepatitei C și că datele privind persoanele afectate ar putea fi subestimate;
28. subliniază că în aprilie 2016, OMS și-a actualizat orientările privind depistarea, îngrijirea și tratarea persoanelor cu hepatită C cronică și că acestea completează orientările existente ale OMS în ceea ce privește prevenirea transmiterii virusului prin sânge, inclusiv a HIV; subliniază că orientările cuprind recomandări foarte importante în aceste domenii și abordează aspecte legate de punerea în aplicare;
29. subliniază că infecția cu virusul hepatitei C poate fi vindecată, mai ales dacă este depistată și tratată cu combinația adecvată de medicamente antivirale; subliniază, în special, că tratamentul antiviral poate vindeca în prezent peste 90 % din persoanele infectate cu virusul hepatitei C; subliniază că hepatita virală B pot fi prevenită prin vaccinare și poate fi controlată, însă mai puțin de 50 % din persoanele cu hepatită virală cronică sunt diagnosticate abia după decenii de la infectarea lor;
30. invită Comisia și statele membre să asigure finanțarea sustenabilă a planurilor naționale de eradicare a hepatitei virale și să utilizeze fondurile structurale ale UE și alte fonduri disponibile;
31. invită Comisia, Consiliul și statele membre să pună în aplicare programe armonizate de monitorizare a infecțiilor la nivelul UE, care să poată detecta în timp util izbucnirea hepatitei virale, tuberculozei și HIV, să analizeze tendințele în ceea ce privește incidența, să informeze cu privire la costurile estimate ale bolii și să urmărească efectiv secvențele diagnosticării, tratamentului și îngrijirii în timp real, inclusiv pentru grupurile vulnerabile specifice;
32. invită Comisia să conducă discuțiile cu statele membre referitoare la modul optim în care personalul medical din domeniul medicinei primare poate fi echipat (de exemplu, prin includerea testelor anti-HCV și HbsAg în controalele de sănătate, anamneză, controalele subsecvente, mecanismele de orientare ale pacienților), în vederea creșterii ratei de diagnosticare și asigurării unei îngrijiri în conformitate cu orientările;
33. regretă că în prezent nu există un vaccin disponibil împotriva hepatitei C, ceea ce face că prevenirea primară și secundară sunt esențiale; subliniază totuși că trăsăturile specifice ale infecției și lipsa protocolului de depistare îngreunează în multe cazuri controlul acestei boli;
34. invită Comisia, sub îndrumarea ECDC, să lanseze un plan multidisciplinar, în coordonare cu statele membre, care va standardiza protocoalele de depistare, control și tratament și va eradică hepatita C în UE până în 2030;
- o
- o o
35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Organizației Mondiale a Sănătății precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0303

Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la tema „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale” (2016/2240(INI))

(2018/C 334/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 167 alineatele (3) și (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Convenția UNESCO din 2005 asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale,
- având în vedere Rezoluția 2347 din 24 martie 2017 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, în special obiectivele de dezvoltare durabilă 4 și 17,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) din 8 iunie 2016 către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale” (JOIN(2016)0029),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 mai 2007 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în proces de globalizare (COM(2007)0242),
- având în vedere Acțiunea pregătitoare privind cultura în relațiile externe ale UE și recomandările sale ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică – O strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de VP/ÎR la 28 iunie 2016,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 16 noiembrie 2007 privind o agendă europeană pentru cultură ⁽²⁾,
- având în vedere raportul Comisiei privind punerea în aplicare a agendei europene pentru cultură (COM(2010)0390),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 noiembrie 2016 referitoare la comunicarea strategică a UE pentru a contracara propaganda părților terțe împotriva sa ⁽³⁾,
- având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei privind valoarea patrimoniului cultural pentru societate (Convenția de la Faro) din 2005 ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 decembrie 2008 privind promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural în relațiile externe ale Uniunii Europene și ale statelor sale membre ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2011 referitoare la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/culture/library/publications/global-cultural-citizenship_en.pdf

⁽²⁾ JO C 287, 29.11.2007, p. 1.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0441.

⁽⁴⁾ <http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/199>

⁽⁵⁾ JO C 320, 16.12.2008, p. 10.

⁽⁶⁾ JO C 377 E, 7.12.2012, p. 135.

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la rolul dialogului intercultural, al diversității culturale și al educației în promovarea valorilor fundamentale ale UE ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 noiembrie 2015 referitoare la rolul UE în cadrul ONU – cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 23 decembrie 2014 privind un plan de lucru în domeniul culturii (2015-2018) ⁽³⁾,
- având în vedere Convenția UNESCO privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural din 1972,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 intitulată „Spre o abordare integrată a patrimoniului cultural european” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția CM/RES(2010)53 adoptată de Consiliul Europei de instituire a unui Acord parțial extins (APE) privind itinerarele culturale,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2016 referitoare la o politică coerentă a UE pentru industriile culturale și creative ⁽⁵⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 24 noiembrie 2015 privind cultura în relațiile externe ale UE, cu accent pe cultură în cooperarea pentru dezvoltare ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 aprilie 2015 referitoare la distrugerea siturilor culturale de către ISIS/Daesh ⁽⁷⁾, în special punctul 3, care „invită VP/ÎR să recurgă la diplomația culturală și la dialogul intercultural ca instrument de reconciliere a diferitelor comunități și de refacere a siturilor distruse”,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în curs de globalizare ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezultatul celei de-a 3502-a reuniuni a Consiliului Educație, Tineret, Cultură și Sport din 21 și 22 noiembrie 2016,
- având în vedere studiul elaborat la cererea Comisiei pentru cultură și educație a Parlamentului European și intitulat „Cercetare pentru Comisia CULT – Institutele culturale europene în străinătate” ⁽⁹⁾,
- având în vedere studiul elaborat la cererea Comisiei pentru cultură și educație a Parlamentului European și intitulat „Cercetare pentru Comisia CULT – Capitalele europene ale culturii: strategii de succes și efectele pe termen lung” ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere studiul din 2015 solicitat de Serviciul Instrumente de Politică Externă (FPI) al Comisiei Europene și intitulat „Analiza modului în care sunt percepute UE și politicile sale în străinătate” (Analysis of the perception of the EU and EU's policies abroad) ⁽¹¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor privind tema „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale”,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0005.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0403.

⁽³⁾ JO C 463, 23.12.2014, p. 4.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0293.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0486.

⁽⁶⁾ JO C 417, 15.12.2015, p. 41.

⁽⁷⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 55.

⁽⁸⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 32.

⁽⁹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/563418/IPOL_STU\(2016\)563418_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/563418/IPOL_STU(2016)563418_EN.pdf)

⁽¹⁰⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/JOIN/2013/513985/IPOL-CULT_ET\(2013\)513985_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/JOIN/2013/513985/IPOL-CULT_ET(2013)513985_EN.pdf)

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/fpi/showcases/eu_perceptions_study_en.htm

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind tema „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale”,
 - având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al patrimoniului cultural (2018) (COM(2016)0543),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Corpul european de solidaritate” (COM(2016)0942),
 - având în vedere concluziile Consiliului din 14 decembrie 2015 privind revizuirea politicii europene de vecinătate,
 - având în vedere hotărârea Curții Penale Internaționale din 27 septembrie 2016, prin care Ahmad Al Faqi Al Mahdi a fost găsit vinovat de distrugerea mai multor mausolee din Timbuktu și în care s-a statuat, pentru prima dată, în conformitate cu Statutul de la Roma, că distrugerea patrimoniului cultural poate fi considerată crimă de război,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru cultură și educație, desfășurate în temeiul articolului 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru cultură și educație (A8-0220/2017),
- A. întrucât UE este un actor din ce în ce mai important în cadrul relațiilor internaționale și ar trebui să investească mai multe resurse și să depună mai multe eforturi pentru promovarea culturii, patrimoniului cultural, creației artistice și a inovării sale comune în cadrul diversității regionale, în temeiul articolului 167 din TFUE;
- B. întrucât UE este un actor important în politica internațională, jucând un rol tot mai important pe scena mondială, inclusiv prin promovarea diversității culturale și lingvistice în relațiile internaționale;
- C. întrucât cultura are o valoare intrinsecă, iar experiența UE a demonstrat că schimburile culturale pot servi la promovarea obiectivelor sale externe și ca o punte între persoane de diferite origini etnice, religioase și sociale, nu în ultimul rând prin consolidarea dialogului intercultural și interconfesional și a înțelegerii reciproce, inclusiv prin intermediul activităților desfășurate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE); consideră, în acest sens, că cultura ar trebui să devină o parte esențială a dialogului politic cu țările terțe și că este nevoie ca aceasta să fie integrată în mod sistematic în proiecte și programe;
- D. întrucât, pentru a promova înțelegerea interculturală, UE va trebui să dezvolte instrumente comune de comunicare prin mass-media cu adevărat europene, cum ar fi, Arte, Euronews și Euramet;
- E. întrucât cultura și protecția culturii sunt indisolubil legate de respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- F. întrucât cooperarea științifică este un element esențial al politicii externe prin crearea de punți între țări, creșterea calității cercetării internaționale și consolidarea statutului diplomației științifice;
- G. întrucât UE și statele sale membre au o serie de rădăcini culturale, lingvistice, istorice și religioase comune și întrucât, inspirându-se din moștenirea culturală, religioasă și umanistă, acestea au reușit să obțină unitatea în diversitate; întrucât cultura și patrimoniul cultural din Europa, atât cel material, cât și cel imaterial reprezintă diversitatea societăților și a regiunilor europene, atât a societăților majoritare, cât și a culturilor minoritare;
- H. întrucât „Declarația privind promovarea prin educație a cetățeniei și a valorilor comune ale libertății, toleranței și nediscriminării”, adoptată la Paris în martie 2015, pune accentul pe necesitatea de a încuraja dialogul activ între culturi, precum și solidaritatea la nivel mondial și respectul reciproc;

Miercuri, 5 iulie 2017

- I. întrucât de-a lungul istoriei UE relațiile culturale au fost vectori fundamentali ai coeziunii sociale și ai dezvoltării economice și umane durabile, jucând totodată un rol esențial în consolidarea capacităților societății civile și a contactelor interpersonale, precum și în prevenirea radicalizării, în vederea protejării patrimoniului cultural, consolidării proceselor de democratizare și a participării la prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și la dezvoltarea rezilienței în fața acestora;
- J. întrucât diplomația culturală ar trebui să promoveze diversitatea culturală și lingvistică, inclusiv conservarea limbilor minoritare, recunoscând că aceasta reprezintă o valoare în sine și contribuie la patrimoniul cultural al Europei;
- K. întrucât drepturile omului includ și drepturile culturale și întrucât, prin urmare, ar trebui acordată o atenție egală dreptului fiecărei persoane de a participa la viața culturală și de a se bucura de cultura proprie, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale tuturor;
- L. întrucât, în decembrie 2014, au fost puse în aplicare măsuri restrictive pentru a contracara comerțul cu obiecte culturale din Siria; întrucât există o nevoie clară pentru crearea unui mecanism de reacție de urgență pentru a detecta și preveni distrugerea patrimoniului cultural și eliminarea bunurilor culturale, inclusiv în zonele sau țările de conflict, acte care pot fi utilizate în situații de conflict pentru a intimida sau a șoca și care, în unele cazuri, ar putea constitui o „epurare culturală”;
- M. întrucât cultura reprezintă un bun comun, iar stabilirea unui nou consens privind dezvoltarea trebuie să includă un proces de reflecție cu privire la recuperare bunurilor publice de interes comun, inclusiv prin intermediul culturii;
- N. întrucât UE și statele membre individuale asigură mai mult de jumătate din ajutorul pentru dezvoltare la nivel mondial și acest fapt merită să fie mai bine recunoscut;
- O. întrucât patrimoniul cultural reprezintă o moștenire universală și, prin urmare, protecția acestuia este o condiție prealabilă pentru consolidarea păcii și a rezilienței;
- P. întrucât Comunicarea comună intitulată „Către o strategie a UE pentru relațiile culturale internaționale” oferă un cadru pentru relațiile culturale internaționale ale UE; întrucât aceasta nu reușește totuși să identifice priorități tematice și geografice, obiective și rezultate concrete, grupuri țintă, interese și inițiative comune, dispoziții de finanțare, buna gestiune financiară, perspective și provocări locale și regionale și modalități de punere în aplicare;
- Q. întrucât contactele interpersonale precum schimburile pentru tineri, înfrățirea dintre orașe și parteneriatele în domeniul profesional au fost importante mijloace de promovare a înțelegerii interculturale și ar trebui să fie promovate de către UE în relațiile sale de politică externă;
- R. întrucât mobilitatea este o parte esențială a relațiilor culturale internaționale ale UE, necesitând crearea de mecanisme care să faciliteze accesul la vize către și dinspre țări terțe pentru profesioniștii din domeniul cultural, cercetători, cadre universitare, profesori, studenți și personal, precum și pentru rețelele de absolvenți pentru foștii participanți la programele UE ⁽¹⁾;
- S. întrucât UE și statele învecinate s-au influențat reciproc de-a lungul timpului în ceea ce privește cultura;
- T. întrucât cooperarea, formarea, mobilitatea artiștilor și a profesioniștilor din domeniul cultural, ca și a operelor acestora, inclusiv prin rețelele europene și internaționale, precum și stagiile pentru artiști reprezintă factori-cheie pentru difuzarea culturii și artelor europene și non-europene și pentru schimburile din aceste domenii și trebuie să fie promovate și consolidate;
- U. întrucât o politică în domeniul vizelor pentru artiști și profesioniștii din sectorul cultural este esențială pentru o cooperare reușită și pentru libera circulație a operelor, prin intermediul rețelelor europene și internaționale, precum și pentru garantarea programelor active de stagii pentru artiștii, care implică societatea civilă în diferitele țări și regiuni ale lumii;

⁽¹⁾ De exemplu, Erasmus, Orizont 2020 și Europa creativă.

Miercuri, 5 iulie 2017

- V. întrucât un punct de plecare util l-ar putea constitui bilanțul a ceea ce s-a realizat în cadrul „agendei UE pentru cultură” cu scopul de a dezvolta și a îmbunătăți în continuare strategia, a stabili obiective clare și măsurabile, bazate pe caracteristicile, prioritățile și rezultatele realiste specifice fiecărei țări și a învăța din cele mai bune practici;
- W. întrucât UE, ca partener-cheie al Națiunilor Unite, ar trebui să colaboreze îndeaproape cu UNESCO pentru a proteja patrimoniul cultural mondial;
- X. întrucât coordonarea între programele și resursele UE ar trebui să consolideze dimensiunea culturală a relațiilor internaționale ale UE, pentru a crea un spațiu comun de dialog pentru înțelegerea și încrederea interculturale;
- Y. întrucât ar trebui ca inițiativele și acțiunile UE să fie mai vizibile în țări terțe, inclusiv în cele care fac obiectul politicii europene de vecinătate, iar rezultatele acestora să fie mai bine atribuite, evaluate și diseminate⁽¹⁾;
- Z. întrucât numărul produselor și serviciilor din sectoarele audiovizual, cultural și creativ este în creștere, ca și contribuția lor la PIB și circulația lor internațională;
- AA. întrucât multe dintre Itinerariile culturale europene certificate de Consiliul Europei trec prin țările din vecinătatea estică și sudică a UE, precum și prin țările candidate, ceea ce contribuie la consolidarea legăturilor dintre UE și țările învecinate;
- AB. având în vedere eforturile Uniunii de a stimula reziliența societății prin intensificarea activității în domeniul culturii, educației și tineretului, promovând pluralismul, coexistența și respectul,

Obiective

1. salută comunicarea comună, care oferă o privire de ansamblu asupra tuturor instrumentelor, acțiunilor, inițiativelor, programelor și proiectelor sprijinite sau implementate de UE și de statele sale membre, care au cultura ca element comun; solicită elaborarea unei strategii eficiente a UE pentru relațiile culturale internaționale;
2. recunoaște faptul că comunicarea comună are ca scop stimularea cooperării în domeniul cultural în UE și între UE și țările partenere și promovarea unei ordini globale bazate pe menținerea păcii, combaterea extremismului și a radicalizării, prin dialogul intercultural și interconfesional și prin prevenirea conflictelor, însoțită de respectarea democrației, statului de drept, libertății de exprimare, înțelegerii reciproce, drepturilor omului, diversității culturale și a valorilor fundamentale; subliniază, de asemenea, rolul important pe care diplomația culturală, educația și schimburile culturale îl au în consolidarea unui nucleu comun de valori universale;
3. recunoaște eforturile depuse de SEAE împreună cu Comisia pentru a consolida dimensiunea externă a politicilor privind știința și cercetarea și îndeamnă Comisia să promoveze dezvoltarea unei diplomații ambițioase în domeniul științei;
4. solicită ca drepturile culturale să fie promovate ca parte integrantă a drepturilor fundamentale ale omului, iar cultura să fie considerată, pentru valoarea sa intrinsecă, ca al patrulea pilon transversal de sine stătător al dezvoltării durabile, alături de dimensiunile socială, economică și de mediu;
5. salută abordarea din comunicarea comună, care identifică trei direcții de lucru: susținerea culturii ca motor al dezvoltării sociale și economice durabile; promovarea culturii și a dialogului intercultural pentru relații intercomunitare pașnice; și consolidarea cooperării privind patrimoniul cultural;
6. solicită ca libertatea de exprimare artistică să fie promovată ca o valoare și un demers al Uniunii Europene, facilitând dialogul liber și schimbul de bune practici la nivel internațional;

⁽¹⁾ De exemplu, Programul Vizitatori ai Uniunii Europene (EUVP), instituit în 1974 de către Parlament și Comisie, este un program de studiu individual pentru tinerii lideri și formatori de opinie promițători din țările din afara Uniunii Europene, deviza sa fiind „Transmiterea valorilor UE în întreaga lume începând din 1974”.

Miercuri, 5 iulie 2017

7. subliniază că UE are experiențe numeroase și diverse în guvernanța favorabilă incluziunii, că forța sa constă în a fi unită în diversitate și că acesta este domeniul în care UE aduce valoare adăugată;
8. recunoaște că, deși în domeniul culturii trebuie respectate principiile subsidiarității și proporționalității, ținând seama și de patrimoniul și rădăcinile culturale comune ale UE și ale statelor sale membre, precum și de rezultatele interacțiunii artistice și culturale de lungă durată schimburile, crearea obiceiului de a colabora și a crea împreună a realizat o bază pentru respectarea și înțelegerea altor culturi;
9. subliniază că UE este o arenă în care toate statele membre își unesc forțele pentru a juca un rol mai semnificativ în domeniul relațiilor culturale internaționale, beneficiind de avantajele reciproce ale cooperării;
10. sugerează că fiecare stat membru ar putea lansa acțiuni comune împreună cu UE pentru a aduce în prim plan o altă țară din UE în fiecare an, de exemplu, prin expoziții și coproducții, un rol special revenind președinției prin rotație, pentru a oferi o valoare intrinsecă suplimentară pentru UE și statele membre și a crește vizibilitatea acțiunilor și inițiativelor lor în străinătate, inclusiv prin intermediul delegațiilor UE, cu resurse umane și financiare puse la dispoziție în acest scop;
11. statele membre, în special statele membre mai mici și instituțiile lor culturale și actorii din acest domeniu ar putea adăuga valoare realizărilor lor culturale, folosind UE pentru promovarea și împărtășirea acestora în străinătate;
12. diplomația culturală poate funcționa ca un trimis special al UE și al statelor sale membre;
13. reamintește, în ceea ce privește patrimoniul cultural material și imaterial, importanța cooperării între statele membre și instituțiile UE, în materie de accesibilitate, cercetare, promovare conservare și gestionare, precum și a combaterii traficului, a furtului și a distrugerii, inclusiv prin fondurile și asistența specifice la nivel regional și prin cooperarea polițienească transfrontalieră, atât în interiorul, cât și în exteriorul UE;
14. subliniază rolul mass-mediei independente în promovarea diversității culturale și a competențelor interculturale, precum și necesitatea de a consolida aceste mijloace de informare ca sursă de informații credibile, în special în țările din vecinătatea UE;
15. salută faptul că comunicarea comună introduce industriile culturale și creative ca un element important al strategiei UE pentru relațiile culturale internaționale; întrucât aceste industrii contribuie la „puterea necoercitivă” (soft power) a Europei în rolul lor de ambasadori ai valorilor europene, în special în ceea ce privește polurile creative regionale și rețelele culturale regionale și recomandă ca acestea să fie identificate și să li se ofere stimulente, precum și dezvoltarea competențelor; invită Comisia să consolideze rețelele de agenți și actori creativi și culturali, cu un accent special asupra IMM-urilor, centrelor creative europene și platformelor creative, în calitate de creatori de efecte multiplicatoare și de inovare, inclusiv în alte domenii;
16. solicită Comisiei și VP/ÎR să considere că „actorii culturali” joacă un rol complet în punerea în aplicare a comunicării comune și să precizeze faptul că în cadrul acestor actori ar trebui incluși, printre alte categorii, artiștii, profesioniștii din domeniul cultural și creativ, instituțiile culturale, fundațiile private și publice, universitățile și întreprinderile culturale și creative;

Guvernanța și instrumentele

17. invită Comisia și VP/ÎR să prezinte planuri de acțiune anuale și multianuale în acest domeniu; acestea ar trebui să includă acțiuni, priorități strategice tematice și geografice și obiective comune și să prevadă o analiză periodică a modului de punere în aplicare a comunicării comune, al cărei rezultat ar trebui raportat Parlamentului;
18. subliniază nevoia de mai multă coerență între politicile și acțiunile UE care implică țări terțe; subliniază nevoia de a construi pe baza rezultatelor actuale ale cercetării, a celor mai bune practici și a altor inițiative și instrumente finanțate de UE pentru protecția patrimoniului cultural, care ar putea fi în beneficiul cooperării cu țările terțe; solicită crearea unei mai mari sinergii între toți factorii implicați și între alte inițiative finanțate de UE, care ar putea fi benefice pentru atingerea obiectivelor strategiei, pentru a asigura eficiența resurselor, rezultate optimizate și un impact mai puternic al acțiunilor și inițiativelor UE; recomandă efectuarea unui bilanț la zi pentru a garanta o abordare eficientă;

Miercuri, 5 iulie 2017

19. îndeamnă Comisia ca, în următorul cadru financiar multianual, să prevadă o linie bugetară dedicată susținerii relațiilor culturale internaționale în programele existente și viitoare, în special în viitoarea generație de programe pentru cultură și educație, astfel încât acestea să își poată dezvolta acțiunea internațională în mod adecvat;
20. propune să fie elaborat un program specific al UE și să fie concentrate resurse pe mobilitate și schimburi internaționale, cum ar fi programele de stagiu, în special pentru tinerii artiști și profesioniști din domeniul cultural și creativ;
21. propune, în acest context, ca absolvenții și foștii beneficiari ai programului Erasmus și ai altor programe de mobilitate în scop educațional și de voluntariat să fie încurajați să își utilizeze abilitățile și competențele interculturale în beneficiul celorlalți și să devină actori influenți în dezvoltarea parteneriatelor în domeniul relațiilor culturale externe;
22. invită Comisia să dezvolte dimensiunea culturală a turismului, de exemplu, prin elaborarea și schimbul de programe tematice și bune practici, pentru a facilita mobilitatea și schimburile internaționale pentru cetățenii din țări terțe, precum și accesul la bunuri culturale;
23. invită Comisia și SEAE să includă relațiile culturale internaționale în instrumentele și programele de cooperare internațională în mod orizontal și în evaluarea la jumătatea perioadei, pentru a asigura coerența și a transforma relațiile culturale internaționale într-un instrument eficient;
24. invită Comisia să consolideze impactul dimensiunii culturale în relațiile internaționale, prin includerea sistematică a dimensiunii culturale în negocierile și în acordurile de asociere; subliniază necesitatea ca UE să stabilească principii de conduită pentru partenerii de cooperare în proiectele transnaționale și să creeze un cadru flexibil pentru facilitarea cooperării culturale transnaționale prin eliminarea barierelor;
25. invită Comisia să sprijine în continuare relațiile culturale cu țările din vecinătate prin asistență tehnică, programe de consolidare a capacităților, formare, dezvoltarea competențelor și transferul de cunoștințe, inclusiv în domeniul mass-media, pentru a îmbunătăți guvernanța și a promova noi parteneriate la nivel național, regional, local și transfrontalier, asigurând totodată continuarea programelor regionale în țările din vecinătatea sudică și estică, inclusiv din Balcanii de Vest;
26. subliniază faptul că, din motive legate de sustenabilitate, finanțarea activităților culturale externe ale UE trebuie să rezulte din implicarea puternică a partenerilor locali, din adaptarea programelor la realitățile locale și luarea în considerare în mod corespunzător a perioadei post-finanțare a proiectelor, inclusiv trecerea la finanțarea națională sau alte modele de venituri;
27. subliniază importanța culturii și a inițiativelor privind drepturile omului, care ar trebui să vizeze sprijinirea profesioniștilor din domeniul cultural în țările sau regiunile în care drepturile lor sunt amenințate; solicită ca astfel de programe să fie finanțate în comun de Fondul European pentru Democrație și de Instrumentul european de vecinătate;
28. subliniază că o societate civilă activă în țările partenere poate contribui în mod semnificativ la răspândirea valorilor promovate de UE și, prin urmare, este esențial ca UE să includă în relațiile sale bilaterale un sprijin pentru organizațiile societății civile din sectorul cultural în țările partenere;
29. invită Comisia să includă cultura în toate acordurile bilaterale și multilaterale actuale și viitoare, cu un buget adecvat și cu respectarea angajamentelor asumate în cadrul Convenției UNESCO privind diversitatea culturală, pentru a pune mai mult accentul pe potențialul economic al patrimoniului cultural și sectoarelor culturale și creative în promovarea dezvoltării durabile, inclusiv în domeniile creșterii economice și ocupării forței de muncă, precum și pe impactul acestora asupra bunăstării sociale; consideră că acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, în următorul mandat de negociere pentru noul parteneriat cu țările ACP după 2020; solicită să fie elaborați indicatori ai UE în acest domeniu, în scopul de a contribui la dezbaterile privind politica în domeniul culturii;
30. subliniază importanța sistemelor de mobilitate a tinerilor și cooperare a universităților, ca măsuri extrem de valoroase pentru stabilirea unor relații academice și culturale pe termen lung;

Miercuri, 5 iulie 2017

31. invită Comisia să consolideze dimensiunea internațională a programelor Erasmus+, Europa creativă, Europa pentru cetățeni și Orizont 2020; reamintește, în acest sens, rolul esențial al programelor UE din domeniul culturii, educației, tineretului și sportului, ca elemente de bază menite să combată intoleranța și prejudecățile și, de asemenea, să promoveze un sentiment al apartenenței comune și respectarea diversității culturale; invită Comisia să promoveze, în special în cadrul politicii europene de vecinătate, participarea la aceste programe a țărilor partenere cele mai apropiate de Uniune;
32. recunoaște eforturile Comisiei de a promova rolul științei, cercetării, educației și cooperării culturale ca instrumente de putere necoercitivă în relațiile externe europene; evidențiază faptul că schimburile științifice și culturale contribuie la consolidarea capacităților și la soluționarea conflictelor, în special în relația cu țările învecinate;
33. solicită Comisiei să consolideze și să extindă COSME (programul UE pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii) pentru a acoperi strategia pentru relațiile culturale internaționale și a consolida, prin intermediul programelor tematice ale UE, IMM-urile care își desfășoară activitatea în sectorul cultural în țările din afara UE;
34. subliniază rolul Comitetului Regiunilor și al Comitetului Economic și Social European, precum și rolul autorităților regionale și locale și al societății civile în formularea strategiei;
35. subliniază că Parlamentul ar trebui să joace un rol activ în promovarea culturii în cadrul acțiunilor externe ale UE, inclusiv prin birourile sale de informare și de legătură;
36. invită Comisia și SEAE să desemneze în fiecare delegație a UE un „punct de contact” care să asigure legătura cu institutele culturale naționale ale statelor membre, cu reprezentanți și actori locali ai societății civile și cu autoritățile locale, într-un proces de dialog structurat, care să vizeze identificarea în comun a domeniilor, a nevoilor și a metodelor de cooperare prioritare comune și să asigure un buget și formare adecvate; solicită Comisiei și SEAE să prezinte Parlamentului din doi în doi ani un raport privind stadiul punerii în aplicare și rezultatele obținute;
37. solicită alocarea unor resurse umane și financiare corespunzătoare în cadrul SEAE pentru relațiile culturale internaționale și propune ca SEAE să primească rolul de lider catalizator în cadrul diferitelor servicii ale UE însărcinate cu relațiile culturale internaționale;
38. pledează pentru introducerea relațiilor culturale internaționale ca obiect de studiu, de formare și de cercetare, pentru a consolida capacitatea factorilor din domeniu, precum și pentru a spori participarea culturală prin educație, inclusiv prin asigurarea unei formări relevante a personalului UE în domeniul competențelor culturale;
39. solicită ca rolul institutelor culturale ale statelor membre să fie clar definit, în ceea ce privește influența culturală a Uniunii în afara granițelor sale, și construit în jurul unui concept european integrator și partajat, prin rețeaua institutelor culturale naționale din UE (EUNIC) și prin alte forumuri și pledează pentru o abordare incluzivă și egală în raport cu toate părțile interesate, printre care se numără societatea civilă; salută, în acest sens, activitatea desfășurată până în prezent de către instituțiile culturale din statele membre; încurajează continuarea colaborării în străinătate, cu scopul de a optimiza interesele statelor membre, cu o atenție specială acordată statelor membre mai mici și statelor membre fără institute culturale în străinătate și nevoilor lor de reprezentare culturală;
40. solicită o consolidare a parteneriatului strategic cu UNESCO în ceea ce privește punerea în aplicare a comunicării comune, folosind credibilitatea acestuia în Europa și impactul său global, pentru a multiplica efectele acțiunilor comune cu toate părțile interesate din UE și din afara UE, precum și analizarea unei asocieri a acestuia cu viitoarele grupuri de lucru sau consilii consultative pentru sprijinirea punerii în aplicare a comunicării;
41. subliniază necesitatea de a redefini rolul important al institutelor culturale naționale în schimburile interculturale, având în vedere faptul că unele dintre acestea au o tradiție îndelungată și au multe legături în țările terțe, putând astfel să funcționeze ca o bază solidă pentru cooperarea și comunicarea între diferiți actori europeni; subliniază, de asemenea, potențialul lor de a promova și facilita relațiile bilaterale dintre țări și de a contribui la dezvoltarea și punerea în aplicare a unei strategii europene pentru diplomația culturală;

Miercuri, 5 iulie 2017

42. invită Comisia și VP/ÎR să sprijine în continuare dezvoltarea programului de studiu personalizat EUVP (Programul de vizite al Uniunii Europene), ca un instrument puternic pentru consolidarea dialogului și promovarea democrației, care oferă o platformă permanentă pentru tinerii și viitorii lideri și formatorii de opinie din țări terțe și interlocutori cheie din cadrul instituțiilor europene și al organizațiilor societății civile;

43. salută înființarea platformei diplomației culturale și solicită ca aceasta să devină sustenabilă, cu o evaluare periodică a obiectivelor, rezultatelor și guvernantei acesteia; recunoaște că numeroase părți interesate diferite, instituționale și neinstituționale ⁽¹⁾, sunt active în domeniul relațiilor culturale internaționale și solicită Comisiei să promoveze un dialog structurat între toate aceste părți, inclusiv prin metoda deschisă de coordonare;

44. solicită înființarea, fără întârziere, a unui mecanism pentru prevenirea, evaluarea și reconstrucția patrimoniului cultural în pericol și pentru evaluarea pierderilor, inclusiv a unui mecanism de reacție rapidă la situații de urgență pentru a proteja patrimoniul în țările aflate în conflict, pe baza experienței dobândite în cadrul inițiativei ONU de înființare a grupului operativ „Căștile albastre pentru cultură” (Blue Helmets for Culture), în cooperare strânsă și structurată cu UNESCO și cu sprijinul tehnologic al programului Copernicus (programul european de observare a Pământului); salută, în acest sens, adoptarea Rezoluției 2347 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care afirmă că distrugerea patrimoniului cultural poate constitui o crimă de război și invită UE și SEAE să colaboreze cu toți partenerii pentru a contribui la prevenirea conflictelor, consolidarea păcii și la procesele de restaurare și de reconciliere în toate zonele afectate de conflict;

45. solicită coordonarea la nivelul UE pentru combaterea traficului ilicit de obiecte culturale sustrate în timpul conflictelor armate și al războaielor, precum și pentru restituirea bunurilor respective, această coordonare având un rol esențial în eforturile de blocare a finanțării grupurilor teroriste;

46. subliniază necesitatea de a consolida parteneriatul strategic UE-UNESCO prin înființarea unei platforme susținute de cooperare și comunicare privind prioritățile comune, pentru a face față în mod eficient provocărilor comune în materie de cultură și educație;

47. propune să se acorde o atenție specială, în cadrul Forumului european pentru cultură și în cursul Zilelor Europene ale Dezvoltării, unui dialog structurat cu societatea civilă și cu părțile interesate pe tema relațiilor culturale internaționale ale UE;

48. invită Comisia să organizeze un colocviu/forum dedicat actorilor culturali privind cultura și dezvoltarea ca urmare a Declarației UE-ACP de la Bruxelles din aprilie 2009 și să îl deschidă actorilor din vecinătatea UE și din alte țări partenere strategice;

49. consideră că decizia privind Anul European al Patrimoniului Cultural 2018 constituie o oportunitate de a contribui la promovarea patrimoniului cultural printr-o abordare integrată, ca element important al dimensiunii internaționale a UE, bazându-se pe interesul țărilor partenere pentru patrimoniul și experiența Europei;

50. solicită o punere în aplicare eficientă a instrumentelor juridice aflate deja în vigoare, în scopul de a proteja mai bine patrimoniul cultural, drepturile de autor și proprietatea intelectuală; solicită Comisiei să prezinte propunerea legislativă preconizată pentru reglementarea importului de bunuri culturale în UE, în special cele din zonele de conflict, ca mijloc de combatere a traficului;

51. invită UE și statele membre care au semnat și ratificat Convenția UNESCO din 2005 asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale și care, astfel, s-au angajat la punerea în aplicare a acesteia, să susțină acțiunile comune în acest sens;

⁽¹⁾ Direcțiile generale ale Comisiei [în special pentru Educație, Tineret, Sport și Cultură (EAC), Cooperare internațională și dezvoltare (DEVCO), Politica europeană de vecinătate și negocierile privind extinderea (NEAR), Cercetare și inovare (RTD) și Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie (CONNECT)], SEAE, Serviciul Instrumente de Politică Externă (FPI), delegațiile UE, delegațiile statelor membre, institutele culturale ale statelor membre în străinătate, Consiliul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Institutele culturale naționale din Uniunea Europeană (rețeaua EUNIC), Consiliul Internațional al Muzeelor (ICOM), Centrul internațional de studiu al conservării și restaurării bunurilor culturale (ICCROM), UNESCO, organizații internaționale, organizații ale societății civile, organizații neguvernamentale, actori culturali locali, artiști stradali și alte platforme și rețele.

Miercuri, 5 iulie 2017

O abordare interpersonală

52. este de acord cu propunerea din Comunicarea comună referitoare la trecerea de la o abordare descendentă la o abordare interpersonală (people-to-people – „P2P”), subliniind procesele de cocreare și coproducție din industriile culturale creative; consideră că cultura ar trebui să ajungă la toți cetățenii;

53. recunoaște faptul că tinerii sunt unul dintre principalele grupuri țintă în UE și țările partenere și că expunerea la alte culturi și limbi oferă experiențe care adesea creează o afinitate pe viață și recunoaște că arta spectacolului, artele vizuale, arta stradală, muzica, teatrul, filmul, literatura și mijloacele de comunicare sociale, precum și platformele digitale în general reprezintă canalele cele mai potrivite pentru a ajunge la tineri și a-i implica;

54. solicită valorificarea unor proiecte comune între UE și țările terțe în domeniul cercetării și al dezvoltării digitalizării patrimoniului cultural, cu scopul de a facilita accesul la cunoaștere, dezvoltarea de noi servicii și produse și promovarea unui nou turism cultural;

55. solicită ca valoarea și rolul conținutului cultural, domeniu în care Europa este unul dintre principalii producători, să fie integrate în politicile europene, inclusiv în sectorul digital, cu scopul de a crea rețele virtuale ale cetățenilor la nivel global pentru a spori participarea și schimburile culturale;

56. solicită crearea unei inițiative de conectivitate a UE pentru a-i sprijini să participe mai activ pe tinerii care se confruntă cu un dezavantaj geografic;

57. salută inițiativele Comisiei de a promova învățarea reciprocă pentru tinerii antreprenori culturali, cum ar fi programul Med Culture, sau de a sprijini inițiativele de formare pentru relațiile interculturale, cum ar fi „Mai multă Europă” (More Europe);

58. sprijină măsurile pentru facilitarea, în măsura posibilităților, a participării țărilor terțe în continuare la proiectele comune și transfrontaliere, cum ar fi Itinerariile culturale ale Consiliului Europei, precum și a includerii acestora ca actori în cadrul viitoarei strategii propuse pentru delegațiile UE în țările terțe, care să le permită să profite pe deplin în activitatea lor din țările terțe de activităților culturale ale UE, cum ar fi Capitala europeană a culturii și Premiul Lux; reamintește că instrumentele digitale, platformele tehnologice, cum ar fi Europeana, și rețelele culturale pot juca un rol esențial pentru a ajunge la un public mai larg și pentru a disemina bunele practici;

59. solicită înființarea unui program de vize culturale similar programului existent de vize științifice pentru resortisanții țărilor terțe, artiști și alți profesioniști din domeniul culturii, cu scopul de a promova relațiile culturale și de a elimina obstacolele din calea mobilității în sectorul cultural;

60. invită Comisia să intensifice colaborarea cu Consiliul Europei, în special cu privire în programele menite să evidențieze rolul culturii de vehicul pentru democrație, dialog intercultural, patrimoniu cultural și lumea audiovizuală;

61. recunoaște necesitatea de a dispune de o cunoaștere aprofundată a domeniului, a actorilor locali și a societății civile, în vederea îmbunătățirii accesului acestora la programe și finanțare și a valorificării efectului multiplicator al participării lor la programele și inițiativele UE; recomandă consultarea actorilor locali, inclusiv a autorităților locale, la conceperea programelor; solicită dezvoltarea unor abordări inovatoare de colaborare bazate pe instrumente și rețele deja existente (granturi și subgranturi) ⁽¹⁾, care să fie supuse monitorizării, luându-se în considerare echilibrul de gen;

⁽¹⁾ De exemplu, programul Med Culture, finanțat de UE, destinat elaborării și îmbunătățirii politicilor culturale și practicilor din domeniul culturii. Abordarea participativă implică toți actorii societății civile, ministerele și instituțiile private și publice din domeniul culturii, precum și alte sectoare conexe.

Miercuri, 5 iulie 2017

62. recunoaște că strategiile și programele de dezvoltare se concentrează în special pe sărăcia materială și socioculturală; solicită o mai bună informare a comunităților vulnerabile, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, în vederea promovării coeziunii sociale;

63. solicită o mai bună vizibilitate și o mai bună difuzare a activităților desfășurate de UE și de statele membre în domeniul culturii la nivel internațional, inclusiv prin elaborarea unor orientări comune ⁽¹⁾ și prin comunicarea cu publicul-țintă în limbile locale;

64. solicită o schimbare de paradigmă a mediatizării, încurajând furnizarea de informații culturale europene, prin lansarea unui portal cultural al UE, festivaluri și elaborarea conceptului de Case europene ale culturii, inclusiv prin intermediul dialogului structurat cu presa locală și platformele de comunicare socială, precum și în cooperare cu UER, EURONEWS și EURANET, printre altele;

65. încurajează UE să profite pe deplin de potențialul cercetării multimedia pentru a înțelege provocările și oportunitățile actuale din țările în curs de dezvoltare, inclusiv cu privire la aspecte legate de cultură și de evaluarea rolului culturii în dezvoltarea și cooperarea internațională;

Strategia globală a UE

66. subliniază rolul important al culturii în politica externă a UE ca instrument de putere necoercitivă, catalizator de menținere a păcii, stabilității și reconcilierii și ca motor al dezvoltării socioeconomice și umane durabile;

67. subliniază rolul esențial al educației și al culturii în promovarea conceptului de cetățenie și al competențelor interculturale, precum și în îmbunătățirea perspectivelor sociale, umane și economice;

68. salută faptul că strategia globală a UE subliniază importanța dialogului intercultural și interconfesional pentru consolidarea înțelegerii reciproce; regretă, cu toate acestea, că nu este menționată valoarea intrinsecă a culturii și artei ca mijloc de combatere a radicalizării și terorismului; solicită, așadar, să fie întărite instrumentele dedicate în mod specific consolidării sectorului cultural și cooperării cu acesta;

69. solicită Comisiei să își intensifice cooperarea cu organizațiile internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, UNESCO, Interpol, Organizația Mondială a Vămirilor și Consiliul internațional al muzeelor, pentru a consolida lupta împotriva traficului de bunuri culturale care poate servi la finanțarea activităților infracționale, inclusiv la finanțarea organizațiilor teroriste;

70. invită ÎR/VP să acorde un rol specific aspectelor culturale în cadrul foii de parcurs pentru implementarea Strategiei globale a UE;

71. subliniază faptul că UE, ale cărei principii fundamentale se întemeiază pe valorile demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept și respectării drepturilor omului, ar trebui să se bazeze pe experiența și învățămintele dobândite în politica externă, care ar trebui să se reflecte în dezvoltarea relațiilor cu țările terțe prin intermediul culturii și al patrimoniului cultural, evidențiind, în acest sens, și o oportunitate a UE de a-și prezenta și exporta valorile culturale;

72. se pronunță în favoarea unor politici culturale și educaționale specifice, care să poată veni în sprijinul principalelor obiective de politică externă și de securitate ale UE și să contribuie la consolidarea democrației, a statului de drept și a protecției drepturilor omului; reamintește că anul 2018 va marca cea de a 70-a aniversare a Declarației universale a drepturilor omului;

73. recunoaște că influența culturală a UE îi permite acestuia să proiecteze vizibilitate în afacerile internaționale prin canalele identității sale culturale diverse;

⁽¹⁾ Una dintre sugestii ar putea fi numirea unor „ambasadori ai culturii”, care să se dedice integrării europene și relațiilor internaționale și să le sprijine (în mod similar cu ambasadorii ONU ai bunăvoinței). Ei ar putea fi artiști, muzicieni, scriitori etc.

Miercuri, 5 iulie 2017

74. reamintește că educația și cultura sunt factori esențiali pentru facilitarea realizării obiectivelor de dezvoltare durabilă pentru 2030, acordând o atenție deosebită regenerării urbane și orașelor din Europa și din lume; solicită, prin urmare, ca propunerea pentru un nou consens european privind dezvoltarea să evidențieze rolul culturii și protecția și promovarea expresiilor culturale;

75. solicită consolidarea relațiilor culturale internaționale în cadrul discuțiilor pe tema migrației și a politicilor privind refugiații; îndeamnă UE, a cărei putere se definește prin a fi unită în diversitate, să adopte o abordare echilibrată, care să respecte diferențele culturale și în care diaspora să joace un rol esențial; subliniază că cultura ar trebui să fie un mijloc de facilitare a înțelegerii reciproce, care să contribuie la un plus de armonie în conviețuirea cetățenilor;

76. recunoaște că UE activează și în medii specifice, în care contextul politic și cadrele juridice pentru fructificarea relațiilor culturale sunt ostile și represive; recunoaște că, în țările terțe, UE este afectată adeseori de consecințele unor informații inexacte, parțiale și subiective și este ținta unei propagande deschise; solicită măsuri speciale și acțiuni adecvate în acest sens;

77. invită UE și statele membre să consolideze resursele disponibile pentru accesul la educație și cultură, în special pentru migranții și refugiații minori în UE și în țări terțe; solicită sprijinirea „coridoarelor educaționale” pentru studenți din universitățile din UE (în colaborare cu universitățile la distanță), cu respectarea permanentă a diversității lingvistice și culturale;

78. invită Comisia și SEAE să consolideze relațiile culturale ale UE cu vecinii direcți, cu scopul de a promova acțiuni concrete menite să stimuleze dialogul intercultural⁽¹⁾ și soluționarea problemelor legate de migrație, securitate și radicalizare cu care se confruntă UE;

79. recomandă ca UE să coopereze cu toate instituțiile relevante din domeniu, precum și cu partenerii locali pentru a-și urmări obiectivele în domeniul relațiilor culturale internaționale, atât prin intermediul cooperării multilaterale în cadrul organizațiilor internaționale, cât și prin intermediul parteneriatelor cu actori-cheie de la fața locului;

80. invită Comisia și SEAE să consolideze cooperarea în cadrul Acordului parțial extins al Consiliului Europei privind itinerariile culturale, un instrument instituțional pentru consolidarea relațiilor culturale la nivel local care vizează și țările terțe, promovarea valorilor fundamentale ale diversității culturale, dialogului intercultural și dezvoltării teritoriale durabile a destinațiilor culturale mai puțin cunoscute, conservând în același timp patrimoniul lor cultural comun;

81. încurajează UE să colaboreze îndeaproape cu toate statele care împărtășesc obiectivele și valorile sale și care sunt pregătite să le susțină; subliniază faptul că acest aspect este deosebit de important pentru definirea unui cadru de măsuri legitim și stabil, astfel încât UE să fie recunoscută ca „actor global”;

o

o o

82. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Serviciului European de Acțiune Externă, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ De exemplu, proiectul finanțat de UE „Young Arab Voice”.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0305

Elaborarea unei strategii industriale a UE ambițioase ca prioritate strategică pentru creștere economică, ocuparea forței de muncă și inovarea din Europa

Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la elaborarea unei ambițioase strategii industriale europene, ca prioritate strategică pentru creștere economică, ocuparea forței de muncă și inovare în Europa (2017/2732(RSP))

(2018/C 334/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 9, 151, 152, 153 alineatele (1) și (2) și 173 ale acestuia,
- având în vedere articolele 14, 27 și 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere TFUE și Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 5 alineatul (3) din TUE și Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 noiembrie 2010 intitulată „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă: o contribuție europeană la ocuparea integrală a forței de muncă” (COM(2010)0682),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2014 referitoare la reindustrializarea Europei în vederea promovării competitivității și a durabilității ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 ianuarie 2014 intitulată „Pentru o renaștere industrială europeană” (COM(2014)0014),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2015, intitulată „Comerț pentru toți: Către o politică comercială și de investiții mai responsabilă” (COM(2015)0497),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei” (COM(2012)0582),
- având în vedere orientările politice ale președintelui Juncker „Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice”,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 octombrie 2016 referitoare la necesitatea unei politici europene de reindustrializare, în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstom ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 15 decembrie 2016 și din 23 iunie 2017,
- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Agenda privind competitivitatea industrială, concluziile privind transformarea digitală a industriei europene și cele referitoare la pachetul privind „tehnologiile pieței unice digitale și modernizarea serviciilor publice”,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 aprilie 2016 intitulată „Digitalizarea industriei europene – Valorificarea deplină a pieței unice digitale” (COM(2016)0180),
- având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2017 referitoare la digitalizarea industriei europene ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 482, 23.12.2016, p. 89.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0377.

⁽³⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 131.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0240.

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere Concluziile Consiliului din 29 mai 2017 privind o viitoare strategie pentru politica industrială a UE,
 - având în vedere Acordul de la Paris, ratificat de Parlamentul European la 4 octombrie 2016,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind „Elaborarea unei strategii industriale a UE ambițioase ca prioritate strategică pentru creșterea economică, ocuparea forței de muncă și inovarea din Europa” (O-000047/2017 – B8-0319/2017),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât industria europeană este lider mondial în multe sectoare industriale, reprezentând peste jumătate din exporturile Europei și aproximativ 65 % din investițiile în cercetare și dezvoltare și asigurând peste 50 de milioane de locuri de muncă (atât în mod direct, cât și indirect), adică 20 % din locurile de muncă din Europa;
- B. întrucât, cu toate acestea, contribuția industriei europene la PIB-ul UE a scăzut de la 19 % la mai puțin de 15,5 % în ultimii 20 de ani, iar contribuția sa la crearea de locuri de muncă și la investiții în cercetare și dezvoltare a scăzut în aceeași perioadă;
- C. întrucât consolidarea bazei industriale a UE este esențială pentru a menține cunoștințele de specialitate și know-how-ul în UE;
- D. întrucât politicile europene trebuie să permită industriei europene să își păstreze competitivitatea și capacitatea de a investi în Europa și de a aborda provocările sociale și ecologice, printre care cele legate de schimbările climatice, totodată păstrându-și poziția de lider în ceea ce privește responsabilitatea socială și de mediu;
- E. întrucât economia circulară poate avea un impact cu adevărat pozitiv asupra reindustrializării Europei și asupra scăderii consumului și dependenței energetice de materii prime provenite din țări terțe, și întrucât investițiile în energie regenerabilă și în eficiență energetică sunt un factor important pentru promovarea revitalizării industriale și crearea de cercuri virtuozitate;
- F. întrucât o politică ambițioasă în materie de inovare, care să favorizeze fabricarea de produse de înaltă calitate, inovatoare și eficiente din punct de vedere energetic și care să promoveze procese durabile, îi va permite UE să își consolideze competitivitatea la nivel global; întrucât inovarea și investițiile în C-D, locuri de muncă și reinnoirea competențelor sunt esențiale pentru a asigura o creștere sustenabilă; întrucât industria inovatoare depinde în mare măsură de capacitatea de cercetare a UE, de progresele în materie de cercetare și, în special, de cercetarea colaborativă;
- G. întrucât industria europeană, atât cea de mari dimensiuni, cât și cea de dimensiuni mai modeste, se confruntă cu competitori internaționali și întrucât o piață internă funcțională și deschisă și comerțul liber cu țările terțe sunt factori esențiali pentru industria europeană, cu condiția ca comerțul liber cu produse industriale să respecte standardele UE;
- H. întrucât întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), care reprezintă majoritatea largă a întreprinderilor europene, constituind coloana vertebrală a industriilor UE, se confruntă cu provocări importante ca urmare a schimbărilor globale din economie și a barierelor administrative și financiare;
- I. întrucât femeile de afaceri reprezintă doar 31 % din liber-profesioniștii europeni și 30 % din inițiatorii unor noi întreprinderi și sunt, în prezent, subreprezentate în industrie, mai ales în posturile de conducere, în cele științifice și în cele tehnice;
- J. întrucât mai mult de 60 % din toate întreprinderile existente în prezent sunt întreprinderi familiale și asigură un procent de până la 50 % dintre locurile de muncă din sectorul privat din Uniunea Europeană;
- K. întrucât strategia de susținere a digitalizării în domeniu industrial este esențială pentru competitivitatea economiei europene;
- L. întrucât instrumentele financiare și programele UE joacă un rol strategic în promovarea competitivității, în atragerea de investiții în UE și în prevenirea relocării investițiilor,

Miercuri, 5 iulie 2017

1. subliniază rolul esențial al industriei ca factor de creștere economică sustenabilă, ocupare a forței de muncă și inovare în Europa;
2. subliniază importanța consolidării și modernizării bazei industriale în Europa, reamintind totodată obiectivul UE de a asigura faptul că 20 % din PIB-ul Uniunii se bazează pe industrie până în 2020;
3. solicită Comisiei să elaboreze, până la începutul lui 2018, împreună cu statele membre, o strategie a Uniunii și un plan de acțiune privind o politică industrială substanțială și cuprinzătoare care să vizeze reindustrializarea Europei, conținând obiective, indicatori, măsuri și calendare indicative; solicită Comisiei să își axeze această strategie pe o evaluare a impactului pe care l-ar avea canalizarea politicii industriale în inițiative politice strategice ale UE și un dialog larg cu părțile relevante și solicită Comisiei să ia în calcul competitivitatea industrială și sustenabilitatea sectorului în toate inițiativele sale politice importante; subliniază că această strategie a Uniunii trebuie să aibă la bază, printre altele, factori precum digitalizarea, economia eficientă din punct de vedere energetic și din punctul de vedere al utilizării resurselor și o economie circulară bazată pe ciclul de viață al produselor;
4. consideră că cadrul european de reglementare și investițiile publice și private ar trebui să permită industriilor să se adapteze la modificările respective și să ia măsuri anticipative, pentru a contribui la crearea de locuri de muncă, la creșterea economică, la convergența regională și la coeziunea teritorială;
5. subliniază rolul IMM-urilor ca coloană vertebrală a industriei europene și subliniază că se impune consolidarea lanțurilor valorice dintre IMM-uri și companiile medii și mari, precum și necesitatea de a se urmări o politică industrială europeană adaptată nevoilor IMM-urilor și care să abordeze problemele cu care acestea se confruntă; subliniază că trebuie sprijinită crearea unui mediu de afaceri favorabil prin instituirea de condiții echitabile pentru IMM-urile europene, pentru întreprinderile nou-înființate și cele aflate în faza de extindere, pentru tinerii oameni de afaceri, mai ales în domeniile cele mai inovative și pentru întreprinderile din economia socială;
6. subliniază că polii de competitivitate, rețelele comerciale și polii de inovare digitală reprezintă o soluție foarte utilă pentru a reuni părțile interesate relevante; solicită UE să sprijine investițiile publice în inovare, care au un rol strategic în acest domeniu; cere Comisiei să sprijine acești poli și cooperarea lor la nivel european, asigurând implicarea IMM-urilor, a centrelor de cercetare și a universităților la nivel regional și local; invită Comisia să dezvolte platforme inteligente de specializare, încurajând legăturile intersectoriale și interdisciplinare; subliniază că trebuie consolidată cooperarea interregională pentru stimularea de oportunități la nivel transnațional și de alianțe transversale în domeniul inovării;
7. invită Comisia să identifice provocările și obstacolele cu care se confruntă femeile pentru a deveni femei de afaceri, să promoveze și să sprijine femeile în roluri de conducere și modalitățile de eliminare a inegalităților de remunerare și de acces la poziții importante;
8. este convins că industria europeană ar trebui considerată un factor de importanță strategică pentru competitivitatea și sustenabilitatea UE; subliniază faptul că doar o industrie puternică și rezistentă și o politică industrială orientată spre viitor vor permite UE să facă față diverselor provocări cu care se va confrunta, care includ reindustrializarea sa sustenabilă, competiția globală, progresul tehnologic rapid și crearea unor locuri de muncă de calitate;
9. subliniază importanța uniunii energetice, a pieței unice digitale, a Agendei digitale și a conectivității Europei, realizate prin intermediul unei infrastructuri adecvate, eficiente și orientate spre viitor;
10. subliniază faptul că e important ca UE să sprijine creșterea calitativă a produselor europene prin procesele de reindustrializare, în special prin cercetare și digitalizare, pentru a spori competitivitatea în Europa;
11. subliniază că, pentru a sprijini industria Uniunii în confruntarea cu provocările generate de schimbările economice și de modificările de reglementare rapide în contextul globalizării actuale, este esențial să se sporească atractivitatea industrială a Europei pentru investițiile europene și străine directe;

Miercuri, 5 iulie 2017

12. subliniază cât este de important să se adopte rapid o strategie industrială a Uniunii și reamintește, în acest context, că este necesar să se prevadă resurse financiare suficiente pentru sectorul industrial în viitorul cadru financiar multianual (CFM), îndeosebi prin intermediul unor instrumente și fonduri specifice (cum ar fi fondurile structurale și de investiții europene, Orizont 2020 și Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), Mecanismul pentru interconectarea Europei și COSME);
 13. reamintește angajamentele asumate de UE în temeiul Acordului de la Paris; solicită integrarea în strategia industrială a UE a unor instrumente de finanțare și măsuri eficiente care să contribuie la diminuarea riscului de carbon și a celui legat de relocarea emisiilor;
 14. subliniază necesitatea de a exploata pe deplin potențialul industriei, mai ales în ceea ce privește tehnologiile de mediu, și de a asigura faptul că industriile dezvoltă și difuzează în permanență cele mai bune tehnici disponibile și inovații în curs de dezvoltare;
 15. subliniază că trebuie redusă birocrăția și costurile de conformitate cu care se confruntă companiile, îndeosebi afacerile de familie, asigurându-se totodată respectarea legislației europene în materie de protecția consumatorilor, sănătate și siguranță și protecția mediului;
 16. subliniază importanța, pentru industria UE, a piețelor deschise și a comerțului internațional liber și echitabil, bazat pe norme comune și condiții de concurență echitabile; solicită o mai bună coerență între politica comercială și cea industrială pentru a preveni eventualele hiaturi ce ar putea conduce la delocalizări și la o reducere și mai accentuată a sectorului industrial în UE;
 17. subliniază că trebuie împiedicate situațiile în care politica comercială a UE susține practicile anti-competitive; subliniază necesitatea unei strategii anti-dumping și anti-subsvenții coerente a UE, care să fie eficientă și compatibilă cu normele OMC;
 18. subliniază că industria europeană se confruntă cu competitori la nivel internațional și solicită așadar Comisiei să evalueze pertinenta definițiilor pieței și ale actualului set de norme în domeniul concurenței pentru a integra evoluția respectivelor piețe globale și apariția unor actori importanți la nivelul țărilor terțe;
 19. invită Comisia să acorde mai multă atenție rolului întreprinderilor străine deținute de stat, care sunt sprijinite și finanțate de guvernele lor în moduri interzise entităților din UE de normele pieței unice a UE;
 20. solicită Comisiei, în cooperare cu statele membre, să monitorizeze investițiile străine directe efectuate de țări terțe în industriile strategice, în infrastructura și tehnologiile-cheie de viitor din UE, precum și alte domenii importante, în folosul securității acestora și al protecției accesului la acestea, ținând totodată cont de dependența Europei de investițiile străine directe;
 21. subliniază că sunt necesare eforturi coordonate ale UE, în consultare cu toți partenerii relevanți, printre care și partenerii sociali și mediul academic, în vederea promovării de noi competențe, precum și a recalificării, a actualizării competențelor și a învățării pe tot parcursul vieții, astfel cum susține Comisia în Agenda sa pentru noi competențe și locuri de muncă;
 22. reamintește rolul important al standardizării în UE și susține acordarea unei atenții deosebite rolului de lider deținut de UE în cadrul organizațiilor internaționale de standardizare;
 23. ia act de necesitatea de a coordona eforturile UE pentru reducerea dependenței de țările terțe în materie de resurse, punând accentul pe patru aspecte:
 - (a) acces echitabil la resurse pe piața internațională
 - (b) exploatare minieră durabilă
 - (c) inovații în tehnologii eficiente
 - (d) economia circulară;
 24. subliniază că o nouă strategie pentru politica industrială trebuie să alinieze diferite domenii de politică la politica industrială – mai ales comerțul, mediul, cercetarea, sănătatea, investițiile, concurența, energia, clima și industriile creative – pentru a forma o abordare unică și coerentă;
 25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0306

Raportul privind Turcia pe 2016

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la Raportul Comisiei pe 2016 privind Turcia (2016/2308(INI))

(2018/C 334/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale precedente, în special cea din 24 noiembrie 2016 referitoare la relațiile UE-Turcia ⁽¹⁾ și cea din 27 octombrie 2016 referitoare la situația jurnaliștilor din Turcia ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 noiembrie 2014 referitoare la acțiunile Turciei care creează tensiuni în zona economică exclusivă a Ciprului ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 15 aprilie 2015 referitoare la centenarul Genocidului armean ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 9 noiembrie 2016 privind politica de extindere a UE (COM(2016)0715) și Raportul pe 2016 privind Turcia (SWD(2016)0366),
- având în vedere concluziile Președinției din 13 decembrie 2016 și concluziile precedente aplicabile ale Consiliului și ale Consiliului European,
- având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia și, în special, punctul 5 din principiile generale de reglementare a negocierilor, din 3 octombrie 2005,
- având în vedere Decizia 2008/157/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia ⁽⁵⁾ („Parteneriatul pentru aderare”), precum și deciziile anterioare ale Consiliului privind parteneriatul pentru aderare din 2001, 2003 și 2006,
- având în vedere declarația comună formulată în urma summit-ului UE-Turcia din 29 noiembrie 2015 și planul de acțiune UE-Turcia,
- având în vedere Declarația Comunității Europene și a statelor sale membre din 21 septembrie 2005, inclusiv dispoziția potrivit căreia recunoașterea tuturor statelor membre este o componentă necesară a procesului de aderare, și necesitatea ca Turcia să pună în aplicare pe deplin și în mod eficient Protocolul adițional la Acordul de la Ankara în ceea ce privește toate statele membre, prin eliminarea tuturor obstacolelor din calea circulației libere a bunurilor, fără prejudecăți și discriminare,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 46 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care prevede că părțile contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), în toate cauzele în care sunt părți, precum și să le pună în aplicare,
- având în vedere avizele Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei, în special cele din 10-11 martie 2017 privind modificările Constituției urmând să fie supuse unui referendum național, privind măsurile adoptate în temeiul decretelor promulgate recent în cadrul stării de urgență în ceea ce privește libertatea mass-media și obligațiile, competențele și modul de funcționare ale judecătorilor de pace în materie penală, din 9-10 decembrie 2016 privind decretul de urgență nr. 667-676 adoptate ca urmare a loviturii de stat eșuate din 15 iulie 2016 și din 14-15 octombrie 2016 privind suspendarea articolului 83 alineatul (2) din Constituție (inviolabilitatea parlamentară),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0450.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0423.

⁽³⁾ JO C 285, 5.8.2016, p. 11.

⁽⁴⁾ JO C 328, 6.9.2016, p. 2.

⁽⁵⁾ JO L 51, 26.2.2008, p. 4.

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere declarația din 26 iulie 2016 a Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei privind măsurile luate ca urmare a declarării stării de urgență în Turcia,
- având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 martie 2017 adresată Parlamentului European și Consiliului privind primul raport anual referitor la Instrumentul pentru refugiații din Turcia (COM(2017)0130) și cel de Al cincilea raport al Comisiei din 2 martie 2017 adresat Parlamentului European, Consiliului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia (COM(2017)0204),
- având în vedere faptul că Turcia s-a angajat să îndeplinească criteriile de la Copenhaga, să realizeze reforme adecvate și eficiente, să mențină relații de bună vecinătate și să se alinieze treptat la politicile UE și având în vedere faptul că aceste eforturi ar fi trebui considerate o oportunitate pentru Turcia de a-și consolida instituțiile și de a-și continua procesul de democratizare și de modernizare,
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 21 decembrie 2016 privind o decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor cu Turcia cu privire la un acord privind extinderea domeniului de aplicare al relației comerciale bilaterale preferențiale și la modernizarea uniunii vamale,
- având în vedere faptul că respectarea statului de drept, incluzând, în special, separarea puterilor, democrația, libertatea de exprimare și libertatea mass-mediei, drepturile omului, drepturile minorităților și libertatea religioasă, libertatea de asociere și de protest pașnic, constituie nucleul central al procesului de negociere, în conformitate cu criteriile de la Copenhaga pentru aderarea la Uniunea Europeană,
- având în vedere faptul că Turcia ocupă locul 155 în clasamentul mondial al libertății presei, publicat la 26 aprilie 2017, cu cel mai mic punctaj înregistrat vreodată și fiind una dintre țările în care jurnaliștii s-au confruntat cu cel mai mare număr de amenințări, atacuri fizice, hărțuire judiciară, inclusiv cu detenție și cu condamnări la închisoare,
- având în vedere faptul că, în noiembrie 2016, Parlamentul a invitat Comisia și statele membre să inițieze o înghețare temporară a negocierilor de aderare aflate în curs de desfășurare cu Turcia și s-a angajat să își revizuiască poziția de îndată ce măsurile disproporționate adoptate în contextul stării de urgență din Turcia vor fi retrase, reexaminarea fiind bazată pe măsura în care statul de drept și respectarea drepturilor omului au fost restabilite pe întreg teritoriul țării,
- având în vedere criza din Siria, eforturile în direcția unui armistițiu și a unei soluționări pașnice și obligațiile Turciei de a consolida stabilitatea și de a promova bunele relații de vecinătate prin eforturi intense în vederea soluționării chestiunilor bilaterale nerezolvate, a disputelor și conflictelor cu țările învecinate în ceea ce privește frontierele terestre și maritime și spațiul aerian, în conformitate cu acordurile internaționale, inclusiv Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării și Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere implicarea Rusiei în Siria, inclusiv sprijinirea folosirii armelor chimice de către armata siriană, care destabilizează în continuare țara și crește numărul refugiaților care solicită protecție în Turcia și în UE,
- având în vedere situația securității din Turcia, care s-a deteriorat atât pe plan intern, cât și pe plan extern, precum și atacurile teroriste care au avut loc în țară,
- având în vedere faptul că Turcia găzduiește cea mai mare populație de refugiați din lume, cu aproximativ 3 milioane de refugiați înregistrați din Siria, Irak și Afganistan, conform Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR),
- având în vedere situația economică și financiară din Turcia, care are la bază, în parte, valul recent de atacuri și instabilitățile politice, dar și anumite probleme fundamentale mai profunde legate de economie,

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere raportul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului , „Situația drepturilor omului în Turcia de sud-est”, din februarie 2017,
- având în vedere că Turcia a manifestat o ospitalitate admirabilă față de numărul mare de refugiați care trăiesc pe teritoriul său,
- având în vedere Declarația privind constatările și concluziile preliminare ale misiunii internaționale de observare a referendumului, publicată la 17 aprilie 2017,
- având în vedere Rezoluția 2156 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), intitulată „Funcționarea instituțiilor democratice în Turcia”, din 25 aprilie 2017, care a condus la redeschiderea procedurii de monitorizare,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0234/2017),

A. întrucât milioane de turci și cetățeni de origine turcă trăiesc în statele membre și contribuie la prosperitatea acestora de zeci de ani,

Introducere

1. subliniază că 2016 a fost un an dificil pentru populația Turciei din cauza continuării războiului din Siria, a numărului mare de refugiați, a conflictului din sud-est, a seriei de atacuri teroriste abominabile și a tentativei violente de lovitură de stat, în care au fost ucise 248 de persoane; condamnă din nou cu fermitate tentativa de lovitură de stat din 15 iulie 2016 și își exprimă solidaritatea cu poporul turc; recunoaște dreptul și responsabilitatea guvernului turc de a lua măsuri pentru aducerea responsabililor în fața justiției, garantând totodată respectarea statului de drept și a dreptului la un proces echitabil;

2. subliniază, cu toate acestea, că măsurile luate în contextul stării de urgență au efecte negative de amploare, disproporționate și de lungă durată asupra unui număr mare de cetățeni, precum și asupra protecției libertăților fundamentale din țară; condamnă concedierea colectivă a funcționarilor publici și a ofițerilor de poliție, lichidarea în masă a organizațiilor media, arestarea unor jurnaliști, cadre universitare, judecători, apărători ai drepturilor omului, reprezentanți aleși și nealeși, membri ai serviciilor de securitate și cetățeni de rând și confiscarea proprietăților, bunurilor și pașapoartelor acestora, închiderea unui număr mare de școli și universități și interdicția de călătorie impusă câtorva mii de cetățeni turci în temeiul ordonanței de urgență, fără decizii individualizate și fără posibilitatea aplicării unui control jurisdicțional în timp util; își exprimă îngrijorarea cu privire la confiscarea și, în anumite cazuri, naționalizarea unor firme și întreprinderi private din Turcia; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor prizonierilor reținuți fără dovezi ale implicării individuale în săvârșirea unor infracțiuni; regretă, în acest context, că prerogativele legislative ale parlamentului au fost grav subminate;

3. subliniază importanța strategică a unor bune relații UE-Turcia și valoarea adăugată ridicată a cooperării pentru a face față provocărilor cu care se confruntă ambele părți; recunoaște că atât Turcia, cât și UE au trecut prin propriile procese de transformare internă de la deschiderea negocierilor de aderare în 2004; regretă faptul că instrumentele de aderare nu au fost utilizate pe deplin și că s-au înregistrat regrese în domenii precum statul de drept și drepturile omului, care reprezintă piatra de temelie a criteriilor de la Copenhaga, și că, de-a lungul anilor, sprijinul public pentru integrarea deplină a Turciei în UE a scăzut pe ambele părți; își menține angajamentul față de cooperare și menținerea unui dialog constructiv și deschis cu guvernul turc, pentru a aborda provocările și prioritățile comune cum ar fi stabilitatea regională, situația din Siria, migrația și securitatea;

4. ia act de rezultatul referendumului care a avut loc la 16 aprilie 2017, desfășurat în condiții de stare de urgență și în circumstanțe care au împiedicat o campanie corectă și alegerea în cunoștință de cauză, dat fiind că cele două părți ale campaniei nu au beneficiat de oportunități egale, iar drepturile oponentilor reformei constituționale au fost încălcate; este profund îngrijorat de acuzațiile de nereguli și de fraudă electorală răspândită pe scară largă identificate în concluziile misiunii de observare a alegerilor a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa/Biroului pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (OSCE/ODIHR), emise la 17 aprilie 2017, care ridică semne de întrebare serioase cu privire la validitatea și legitimitatea rezultatului; sprijină o anchetă independentă cu privire la toate neregulile menționate în declarația OSCE/ODIHR; ia act de decizia APCE de a redeschide procesul de monitorizare pentru Turcia;

Joi, 6 iulie 2017

5. subliniază că Turcia trebuie să își respecte angajamentele asumate în calitate de membru al Consiliului Europei; invită Turcia să își respecte în continuare angajamentele asumate în cadrul Consiliului Europei și să implementeze schimbări și reforme constituționale și judiciare în cooperare cu Comisia de la Veneția și în conformitate cu criteriile acesteia;

6. condamnă cu fermitate sprijinul față de reintroducerea pedepsei cu moartea, declarat în mod repetat de președintele turc și de diferiți alți politicieni; reamintește că respingerea categorică a pedepsei cu moartea constituie o condiție esențială pentru aderarea la UE și subliniază că reintroducerea pedepsei cu moartea ar încălca angajamentele internaționale ale Turciei, ar pune sub semnul întrebării statutul Turciei de membru al Consiliului Europei și ar conduce la încetarea imediată a negocierilor de aderare la UE și la sistarea sprijinului de preaderare; subliniază că, în cazul în care în Turcia se organizează un referendum privind reintroducerea pedepsei cu moartea, statele membre au dreptul de a refuza să permită facilitarea scrutinului în cauză pe teritoriul lor;

7. reamintește poziția sa din noiembrie 2016 de a îngheța procesul de aderare a Turciei;

8. invită Comisia și statele membre ca, în conformitate cu Cadrul de negociere, să suspende oficial și imediat negocierile de aderare cu Turcia în cazul în care pachetul de reformă constituțională este pus în aplicare fără modificări; subliniază, luând act de remarcile Comisiei de la Veneția cu privire la reforma constituțională, că modificările constituționale propuse nu respectă principiile fundamentale ale separării puterilor, nu oferă un sistem de ponderi și contraponderi suficiente și nu sunt conforme criteriilor de la Copenhaga; invită Comisia, statele membre și Turcia să organizeze o dezbatere deschisă și sinceră cu privire la domeniile de interes comun în care ar fi posibilă o cooperare intensificată; subliniază că orice angajament politic dintre UE și Turcia ar trebui să se bazeze pe dispoziții de condiționalitate privind respectarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale;

Drepturile omului și libertățile fundamentale

9. ia act cu regret de faptul că măsurile disproporționate luate în urma declarării stării de urgență au vizat, prin luarea în custodie, concedieri, arestări și confiscarea proprietății, nu doar mii de persoane care sunt presupuși membri/susținători ai mișcării Gülen, ci și dizidenții în general și partidele politice de opoziție în special; așteaptă încă să apară dovezi convingătoare în ceea ce privește autorii tentativei de lovitură de stat; condamnă cu fermitate încarcerarea a 11 deputați din Partidul Democrat Popular (HDP), printre care și copreședinții acestuia, dna Figen Yuksekdog și dl Selahattin Demirtas, a unui deputat din Partidul Popular Republican (CHP) și a 85 de primari kurzi; îndeamnă guvernul turc să ridice imediat starea de urgență; ridică un semnal de alarmă împotriva abuzului de măsuri antiteroriste pentru a legitima reprimarea drepturilor omului; solicită Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) să accepte imediat primele cazuri exemplare și să încheie primele proceduri imediat ce se poate, dat fiind că pare să nu existe nicio cale de atac eficace la nivel național;

10. solicită autorităților turce să desfășoare o anchetă aprofundată cu privire la acuzațiile de grave tratamente rele aplicate deținuților, astfel cum au fost raportate de mai multe organizații pentru apărarea drepturilor omului și solicită tragerea la răspundere și pedepsirea celor vinovați de încălcarea drepturilor omului; este profund preocupat de condițiile de detenție; solicită publicarea fără întârziere a ultimelor rapoarte ale Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante al Consiliului Europei și îndeamnă autoritățile turce să permită observatorilor naționali și internaționali să monitorizeze locurile de detenție;

11. face apel la guvernul turc să asigure tuturor persoanelor care fac obiectul unor măsuri restrictive căi de atac adecvate și eficace, precum și control juridicțional în conformitate cu principiile statului de drept; subliniază faptul că prezumția de nevinovăție este un principiu fundamental în orice stat constituțional; observă că pe durata actualei stări de urgență, cetățenii arestați nu au dreptul la asistență juridică în primele cinci zile de detenție și regretă restricțiile severe impuse în privința accesului avocaților la deținuți; subliniază că, din iulie 2016, au fost depuse peste 100 000 de plângeri de natură juridică la Curtea Constituțională a Turciei, care și-a declinat competența cu privire la chestiunile care intră sub incidența ordonanței de urgență; invită Turcia să revizuiască de urgență „Comisia de anchetă privind practicile stării de urgență” astfel încât aceasta să devină o comisie solidă, independentă și mandată pe deplin, capabilă să trateze individual toate cazurile, să prelucreze cu eficacitate numărul enorm de cereri pe care le va primi și să asigure că controlul juridicțional nu este întârziat în mod nejustificat;

Joi, 6 iulie 2017

12. condamnă cu fermitate regresul grav și încălcările libertății de exprimare și încălcările grave ale libertății mass-media, inclusiv interzicerile disproportionale ale site-urilor de știri și ale platformelor de comunicare socială; ia act cu preocupare de închiderea a aproximativ 170 de organizații mass-media – inclusiv aproape toate organizațiile mass-media în limba kurdă – și de încarcerarea a peste 150 de jurnaliști; subliniază că decizia Turciei de a bloca accesul la site-ul Wikipedia constituie un grav atac la adresa libertății de informare; remarcă deteriorarea continuă a poziției Turciei în clasamentul libertății presei realizat de organizația Reporteri fără frontiere, unde, în prezent, se află pe locul 155 din 180 de țări; reamintește că o presă liberă și pluralistă, inclusiv un internet liber și deschis, constituie o componentă esențială a oricărui sistem democratic și îndeamnă guvernul turc să îi elibereze imediat pe toți jurnaliștii arestați ilegal; solicită guvernului turc să îi permită dlui Joost Lagendijk, fost deputat în Parlamentul European și președinte al Comisiei parlamentare mixte, să se întoarcă la familia sa în Turcia;

13. își exprimă profunda preocupare cu privire la situația în continuă deteriorare din sud-estul Turciei, în special în zonele în care a fost impusă starea de asediu, în care a fost utilizată forța excesivă și au fost aplicate pedepse colective tuturor locuitorilor și unde, conform relatărilor, aproximativ 2 000 de persoane au fost ucise în contextul operațiunilor de securitate și aproximativ o jumătate de milion de persoane au fost strămutate în perioada cuprinsă între iulie 2015 și decembrie 2016; observă că procurorii locali au refuzat în mod constant să inițieze investigații cu privire la uciderea semnalată și că observatorilor independenți le-a fost interzis accesul în zonă; reamintește că guvernul turc are responsabilitatea de a-și proteja toți cetățenii, indiferent de originea lor culturală sau religioasă și de credințele lor; deplânge practica extinsă a exproprierilor, inclusiv ale proprietăților care aparțin municipalităților și ale proprietăților bisericesti, de asemenea, ceea ce reprezintă o încălcare a drepturilor minorităților religioase; este convins că numai o soluție politică justă a problemei kurde poate aduce stabilitate și prosperitate durabile, atât în zonă, cât și în Turcia în ansamblul său și, prin urmare, solicită ambelor părți să reia negocierile; constată că o serie de legi, inclusiv Legea nr. 6722 adoptată în 2016 privind protecția juridică a forțelor de securitate implicate în lupta împotriva organizațiilor teroriste, au creat o atmosferă de „impunitate sistematică” pentru forțele de securitate;

14. condamnă decizia luată de parlamentul turc de a ridica, în mod neconstituțional, imunitatea unui mare număr de membri ai parlamentului, inclusiv a 55 dintre cei 59 de parlamentari ai HDP, deschizând calea pentru arestarea unor politicieni din opoziție și afectând grav imaginea Parlamentului ca instituție democratică; subliniază faptul că Marea Adunare Națională din Turcia ar trebui să fie instituția centrală în democrația Turciei și ar trebui să reprezinte toți cetățenii în mod egal; regretă pragul electoral ridicat;

15. este preocupat de faptul că, în continuare, judecătorii și procurorii sunt supuși unei puternice presiuni politice, iar 4 000 dintre aceștia, care reprezintă aproape un sfert din numărul total de judecători și procurori, au fost demisi sau arestați, iar, în unele cazuri, proprietățile le-au fost confiscate; invită Turcia să restabilească și să pună în aplicare toate garanțiile juridice pentru a asigura respectarea deplină a independenței sistemului judiciar, inclusiv prin modificarea legislației privind Înalțul Consiliu al Magistraturii (HSYK), pentru a reduce influența executivului în cadrul acestui Consiliu; este preocupat, în special, de faptul că instituția „judecătorii de pace în materie penală”, care a fost stabilită în iunie 2014 de guvernul în funcție, pare să fi fost transformată într-un instrument de hărțuire menit să obstrucționeze opoziția și să controleze informațiile puse la dispoziția publicului larg;

16. este profund îngrijorat de lipsa respectului față de libertatea de religie, de discriminarea împotriva minorităților religioase, inclusiv a creștinilor și a comunității Alevi, și de violența pe motive religioase, inclusiv atacurile verbale și fizice, stigmatizarea și presiunea socială în școli, precum și probleme legate de stabilirea în mod legal a unui loc de cult; solicită autorităților turce să promoveze reforme pozitive și eficiente în ceea ce privește libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, permițându-le comunităților religioase să obțină personalitate juridică, iar fundațiilor caritabile să își aleagă organismele de conducere, eliminând toate restricțiile privind pregătirea, numirea și succesiunea clericilor, respectând hotărârile relevante ale CEDO și recomandările Comisiei de la Veneția și eliminând toate formele de discriminare sau barierele pe motive religioase; solicită Turciei să respecte caracterul distinct și importanța patriarhatului ecumenic și să îi recunoască personalitatea juridică; reiterează nevoia de a permite redeschiderea Seminarului din Halki și de a ridica toate obstacolele din calea bunei sale funcționări; își exprimă îngrijorarea cu privire la recenta confiscare a bisericilor din regiunea Diyarbakir; îndeamnă guvernul să le restituie proprietarilor de drept; îndeamnă autoritățile turce să combată în mod serios toate manifestările de antisemitism în societate;

17. invită Turcia să protejeze drepturile grupurilor celor mai vulnerabile și ale persoanelor care aparțin minorităților; regretă faptul că marșurile LGBTI din Ankara și Istanbul au fost interzise pentru al treilea an consecutiv, că au fost reprimare și au fost întâmpinate cu violență din partea poliției; este profund preocupat de violența bazată pe gen, de discriminare, discursurile de incitare la ură împotriva minorităților, infracțiunile motivate de ură și încălcările drepturilor omului în cazul

Joi, 6 iulie 2017

persoanelor LGBTI; invită Turcia să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni și pedepsi discursul de incitare la ură sau infracțiunile îndreptate împotriva minorităților; invită Turcia să își armonizeze legislația internă cu Convenția de la Istanbul a Consiliului Europei, pe care a ratificat-o în 2014; salută strategia națională și planul de acțiune pentru romi ale guvernului și solicită guvernului turc să înceapă punerea în aplicare a strategiei și să stabilească un mecanism de monitorizare și de evaluare; încurajează autoritățile să abordeze principalele obstacole din calea incluziunii sociale a romilor; invită Turcia să asigure egalitatea deplină a tuturor cetățenilor și să soluționeze problemele cu care se confruntă membrii minorităților, în special în privința educației și a drepturilor de proprietate; remarcă faptul că, în conformitate cu criteriile de la Copenhaga, minoritățile ar trebui să aibă și dreptul de a primi educație în limba lor maternă în școlile publice; reamintește importanța punerii în aplicare a Rezoluției Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind insulele Imbros și Tenedos și invită Turcia să sprijine repatrierea familiilor minoritare care doresc să revină pe insule; salută deschiderea școlii pentru minoritatea elenă de pe insula Imbros, care constituie un pas pozitiv;

18. solicită guvernului Turciei să respecte și să pună pe deplin în aplicare obligațiile legale pe care le-a introdus în ceea ce privește protecția patrimoniului cultural și, în special, să realizeze cu bună-credință un inventar complet al patrimoniilor culturale grec, armean, asirian și al altor patrimonii culturale care au fost distruse sau degradate în ultimul secol; solicită Turciei să ratifice Convenția UNESCO din 2005 asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale; invită Turcia să coopereze cu organizațiile internaționale relevante, în special cu Consiliul Europei, pentru prevenirea și combaterea traficului ilicit și a distrugerii deliberate a patrimoniului cultural;

19. salută măsurile luate de fiecare stat membru în parte, care au accelerat procedurile de azil pentru cetățenii turci persecutați în temeiul ordonanțelor de urgență;

Relațiile UE-Turcia

20. solicită aprofundarea relațiilor dintre UE și Turcia în domenii-cheie de interes comun, cum ar fi combaterea terorismului, migrația, energia, economia și comerțul și reiterează că ar trebui menținute și încurajate dialogul și cooperarea; consideră că cooperarea dintre UE și Turcia în aceste domenii reprezintă o investiție în stabilitatea și prosperitatea Turciei și UE, în egală măsură, cu condiția să se bazeze pe respectarea de către toate părțile a angajamentelor asumate privind drepturile și libertățile fundamentale; consideră că cooperarea între membrii societății civile este de o importanță majoră și îndeamnă la intensificarea contactelor dintre acestea;

21. invită Turcia să își alinieze mai mult politica externă la cea a UE; solicită o cooperare și o coordonare mai strânse între UE și Turcia în ceea ce privește provocările în materie de politică externă; este de părere că, de la caz la caz, ori de câte ori se dovedește relevant, ministrul de externe turc ar trebui invitat să participe la reuniunile Consiliului Afaceri Externe; recomandă Consiliului să invite guvernul turc la o reuniune la nivel înalt pentru a discuta relațiile UE-Turcia;

22. consideră că consolidarea relațiilor comerciale ar putea aduce beneficii concrete cetățenilor din Turcia și din UE și, prin urmare, având în vedere disfuncționalitățile actuale din cadrul uniunii vamale, sprijină propunerea Comisiei de a începe negocieri cu privire la modernizarea uniunii vamale; reiterează că UE este principalul partener comercial al Turciei și că două treimi din investițiile străine directe (ISD) în Turcia provin de la state membre ale UE; subliniază, în plus, importanța economică a Turciei ca piață de creștere pentru UE; consideră că implicarea partenerilor sociali în negocieri este esențială; invită Comisia să includă în cadrul uniunii vamale modernizate dintre Turcia și UE o clauză care să impună drept condiție-cheie respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; reamintește că uniunea vamală își poate atinge potențialul maxim doar atunci când Turcia va pune pe deplin în aplicare Protocolul adițional față de toate statele membre; observă concluzia Comisiei potrivit căreia viitoarea integrare comercială cu UE ar fi stimulată de eliminarea, de către Turcia, a impedimentelor din calea funcționării uniunii vamale;

23. observă că liberalizarea regimului vizelor este deosebit de importantă pentru populația turcă, în special pentru oamenii de afaceri și pentru cetățenii de origine turcă din UE, și va consolida contactele interpersonale; încurajează guvernul turc să respecte pe deplin criteriile finale restante, așa cum au fost identificate în Foaia de parcurs privind liberalizarea vizelor; subliniază că revizuirea legislației sale împotriva terorismului reprezintă o condiție esențială pentru garantarea drepturilor și libertăților fundamentale și că liberalizarea vizelor va fi posibilă numai după îndeplinirea tuturor acestor criterii;

Joi, 6 iulie 2017

24. subliniază importanța combaterii corupției și reamintește constatările Comisiei conform cărora corupția predomină în continuare în multe domenii și continuă să reprezinte o problemă gravă; este îngrijorat de faptul că bilanțul anchetelor, al urmărilor penale și al condamnărilor în cazuri de corupție la nivel înalt rămâne modest;

25. invită Comisia să ia în considerare cele mai recente evoluții din Turcia atunci când efectuează revizuirea la jumătatea perioadei a fondurilor Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) în 2017, precum și să suspende utilizarea fondurilor de preaderare în cazul în care se suspendă negocierile de aderare; invită Comisia ca, în acest caz, să utilizeze aceste fonduri pentru a sprijini direct societatea civilă turcă și refugiații din Turcia și să investească mai mult în programele de schimburi interpersonale, precum Erasmus+ pentru studenți, cadre universitare și jurnaliști;

26. condamnă cu fermitate toate atacurile teroriste care au avut loc în Turcia și este alături de populația Turciei în lupta noastră comună împotriva terorismului; ia act de relațiile bilaterale dintre statele membre ale UE și Turcia în domeniul cooperării pentru combaterea terorismului în ceea ce privește „luptătorii străini”; subliniază că o cooperare strânsă între Europol și agențiile turce de aplicare a legii este esențială pentru a combate în mod eficace terorismul; condamnă încă o dată revenirea la violență a PKK (Partidul Muncitoresc din Kurdistan), care se află din 2002 pe lista UE de organizații teroriste, și îndeamnă PKK să depună armele și să recurgă la mijloace pașnice și legale pentru a-și exprima așteptările; subliniază că o soluționare pe cale pașnică a problemei kurde este, de asemenea, indispensabilă pentru viitorul democratic al țării și că acest lucru va fi posibil doar prin implicarea tuturor părților și forțelor democratice în cauză; solicită să se reia negocierile în vederea identificării unei soluții exhaustive și sustenabile la problema kurdă; invită statele membre să pună în aplicare legi care să interzică utilizarea semnelor și simbolurilor organizațiilor care se află pe lista UE cu organizațiile teroriste;

27. deplânge decizia guvernului turc de a opri deputații germani să viziteze forțele armate federale germane din Incirlik, ceea ce înseamnă că ei vor fi transferați acum într-o țară care nu aparține NATO, lucru care reprezintă un mare pas înapoi pentru cooperarea eficace dintre aliații NATO în lupta pe care o poartă împotriva terorismului;

28. salută angajamentele asumate de Guvernul turc și de ONG-urile locale și ospitalitatea manifestată de populația care găzduiește aproximativ trei milioane de refugiați; ia act de declarația UE-Turcia privind migrația și îndeamnă statele membre să inițieze mecanismul de relocare voluntară pentru categoriile cele mai vulnerabile de refugiați din Turcia; invită Comisia să asigure investiții pe termen lung, atât în comunitățile de refugiați, cât și în comunitățile-gazdă ale acestora din Turcia, precum și cheltuirea adecvată a fondurilor; încurajează guvernul turc să acorde permise de muncă și acces la îngrijiri medicale tuturor refugiaților sirieni, precum și să le asigure copiilor sirieni accesul la educație; solicită Turciei și UE să își mențină eforturile coordonate de patrulare în Marea Egee, să intensifice eforturile de combatere a introducerii ilegale de migranți și să pună pe deplin în aplicare și în mod eficace Acordul de readmisie UE-Turcia și acordurile bilaterale de readmisie cu Bulgaria și Grecia;

29. condamnă cu fermitate declarațiile făcute de către președintele Erdogan, prin care acesta i-a acuzat pe unii dintre liderii Uniunii Europene că ar folosi „practici naziste” și i-a calificat pe cetățenii lor drept „naziști”; subliniază că continuarea acestor declarații nejustificate subminează credibilitatea Turciei ca partener politic și că exportarea conflictelor sale interne reprezintă o amenințare la adresa conviețuirii pașnice în cadrul societății în statele membre în care există o comunitate extinsă de origine turcă; subliniază că guvernul turc trebuie să se abțină de la eforturi sistematice de mobilizare a diasporei turce din statele membre pentru atingerea propriilor scopuri; ia act cu preocupare de relațiile privind presupuse presiuni asupra membrilor diasporei turce care locuiesc în statele membre și condamnă supravegherea de către autoritățile turce a cetățenilor cu dublă cetățenie care trăiesc în străinătate; este preocupat de revocarea unui număr mare de pașapoarte, care a lăsat numeroase persoane apatride prin încălcarea Convenției ONU din 1954 privind statutul apatrizilor și a Convenției ONU din 1961 privind reducerea cazurilor de apatridie, precum și de refuzul consulatelor turce de a-și oferi serviciile mai multor cetățeni ai săi;

30. reiterează importanța unor relații de bună vecinătate; invită, în acest context, Turcia să își intensifice eforturile pentru a soluționa chestiunile bilaterale nerezolvate, inclusiv obligațiile juridice neîndeplinite și litigiile nesoluționate cu vecinii săi imediați privind frontierele terestre și marine și spațiul aerian, în conformitate cu prevederile Cartei ONU și cu dreptul internațional; invită guvernul turc să semneze și să ratifice Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS); solicită insistent guvernului turc să pună capăt încălcărilor repetate ale spațiului aerian și apelor teritoriale elene, precum și să respecte integritatea teritorială și suveranitatea tuturor statelor vecine; regretă faptul că amenințarea de *casus belli* declarată de Marea Adunare Națională a Turciei la adresa Greciei nu a fost încă retrasă;

Joi, 6 iulie 2017

31. invită Turcia și Armenia să acționeze în vederea normalizării relațiilor dintre ele; subliniază faptul că deschiderea frontierei turco-armeenă ar putea conduce la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări, în special în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră și integrarea economică;

32. solicită guvernului turc să oprească planurile de construcție a centralei nucleare Akkuyu; subliniază că situl avut în vedere este situat într-o regiune predispusă la cutremure grave, prezentând astfel o amenințare majoră nu numai pentru Turcia, ci și pentru regiunea mediteraneeană; solicită, în consecință, ca guvernul Turciei să adere la Convenția de la Espoo, care angajează părțile să se notifice și să se consulte reciproc cu privire la proiecte majore aflate în examinare care sunt susceptibile să aibă un impact negativ semnificativ asupra mediului dincolo de frontiere; solicită, în acest scop, guvernului turc să implice sau cel puțin să consulte guvernele țărilor vecine, cum ar fi Grecia și Cipru, cu privire la evoluțiile legate de proiectul de la Akkuyu;

33. subliniază că soluționarea problemei Ciprului ar avea un impact pozitiv asupra întregii regiuni, fiind benefică, în primul rând, pentru ciprioții greci și ciprioții turci; salută Declarația comună din 11 februarie 2014 ca bază pentru un acord și felicită liderii comunităților cipriote greacă și cipriotă turcă pentru că au înregistrat un progres major în cadrul discuțiilor legate de reunificare; salută acordul la care au ajuns cei doi lideri cu privire la o serie de măsuri de consolidare a încrederii și îndeamnă ca toate măsurile convenite să fie puse în aplicare; salută schimbul de hărți de preferință, fără precedent până la ora actuală, și prima conferință cu privire la Cipru, organizată la Geneva cu puterile garante și cu participarea UE, și sprijină continuarea acestor demersuri, cu scopul de a ajunge la un acord reciproc acceptabil cu privire la capitolul privind securitatea și garanțiile; sprijină soluționarea echitabilă, cuprinzătoare și viabilă pe baza unei federații bicomunitare și bizonale, o singură personalitate juridică internațională, o suveranitate unică și o singură cetățenie, cu cele două comunități în situație de egalitate politică, în conformitate cu rezoluțiile aplicabile ale Consiliului de Securitate al ONU, cu dreptul internațional și cu acquis-ul UE și pe baza respectării principiilor care stau la baza Uniunii; salută intensificarea angajării părților în soluționarea problemei cipriote; se așteaptă ca Turcia să ofere un sprijin activ pentru o încheiere rapidă și cu succes a negocierilor și reafirmă că angajamentul și contribuția Turciei la un acord cuprinzător rămân esențiale; invită toate părțile vizate să sprijine în mod activ procesul de negociere, să contribuie la un rezultat pozitiv și să utilizeze actuala oportunitate; îndeamnă Comisia să folosească toate resursele pe care le are la dispoziție pentru a sprijini pe deplin încheierea cu succes a procesului de reunificare;

34. își reiterează apelul adresat Turciei de a începe retragerea trupelor sale din Cipru, de a transfera către ONU portul Famagusta, actualmente închis, în conformitate cu Rezoluția 550 (1984) a Consiliului de Securitate al ONU, și de a se abține de la acțiuni care afectează balanța demografică de pe insulă prin politica sa de colonii ilegale; ia act de faptul că punerea în aplicare a acquis-ului UE în cadrul viitorului stat constitutiv cipriot turc la intrarea în vigoare a acordului de soluționare trebuie să fi fost deja bine pregătită anterior; recunoaște, în acest sens, continuarea eforturilor comitetului bicomunitar ad-hoc în privința pregătirii UE; se angajează să își intensifice eforturile pentru a colabora cu comunitatea cipriotă turcă în pregătirea sa pentru integrarea deplină în UE și invită Comisia să facă același lucru; își exprimă aprecierea față de activitatea importantă desfășurată de Comisia pentru persoane dispărute (CMP, care se ocupă atât de persoanele dispărute cipriote turce, cât și de cele cipriote grece), și apreciază faptul că se acordă un acces îmbunătățit la sursele relevante, inclusiv la zonele militare; invită Turcia să sprijine CMP prin furnizarea de informații din arhivele sale militare; solicită să se acorde o atenție deosebită activității desfășurate de CMP și salută, în acest sens, numirea unui raportor permanent al Parlamentului European privind persoanele dispărute;

35. recunoaște dreptul Republicii Cipru de a încheia acorduri bilaterale privind zona sa economică exclusivă; își reiterează solicitarea ca Turcia să respecte pe deplin drepturile suverane ale tuturor statelor membre, inclusiv cele legate de explorarea și exploatarea resurselor naturale, în conformitate cu acquis-ul UE și dreptul internațional; îndeamnă Turcia să se angajeze în soluționarea pașnică a conflictelor, precum și să se abțină de la orice amenințare sau acțiune care ar putea avea efecte negative asupra relațiilor de bună vecinătate;

36. consideră cu fermitate că doar o soluție politică credibilă va asigura stabilitatea în Siria și va permite înfruntarea decisivă a ISIL/Daesh și a altor grupuri teroriste desemnate de ONU în Siria; reafirmă prioritatea procesului de la Geneva condus de ONU; recunoaște eforturile depuse în cadrul reuniunilor din Astana pentru restabilirea unei încetări depline a ostilităților, precum și instituirea unui mecanism trilateral pentru a monitoriza și a asigura respectarea deplină a încetării focului; îndeamnă toate puterile garante, inclusiv Turcia, să-și îndeplinească angajamentele pentru a asigura punerea deplină în aplicare a încetării focului și pentru a realiza progrese în asigurarea accesului umanitar deplin, fără obstacole, la nivelul

Joi, 6 iulie 2017

întregii țări, ridicarea asediilor și eliberarea tuturor persoanelor deținute în mod arbitrar, în special a femeilor și a copiilor, în conformitate cu Rezoluția CSONU 2268; reiterează solicitarea adresată Turciei de a respecta suveranitatea și integritatea teritorială a tuturor vecinilor săi;

37. solicită traducerea prezentei rezoluții în limba turcă;

o

o o

38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statelor membre.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0308

Cazurile laureatului Premiului Nobel Liu Xiaobo și al lui Lee Ming-che**Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la cazurile laureaților Premiului Nobel Liu Xiaobo și Lee Ming-che (2017/2754(RSP))**

(2018/C 334/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din China, în special cea din 21 ianuarie 2010 privind încălcarea drepturilor omului în China, în special cazul lui Liu Xiaobo ⁽¹⁾, cea din 14 martie 2013 referitoare la relațiile dintre UE și China ⁽²⁾ și cea din 12 martie 2015 privind Raportul anual pe 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația din 30 iunie 2017 a Vicepreședintei Comisiei Europene/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Federica Mogherini, privind starea lui Liu Xiaobo,
 - având în vedere a 35-a rundă a dialogului UE-China privind drepturile omului, care a avut loc în perioada 22-23 iunie 2017 la Bruxelles, și declarația președintelui Subcomisiei pentru drepturile omului (DROI) cu ocazia acestui dialog,
 - având în vedere summitul UE-China, desfășurat la Bruxelles în perioada 1-2 iunie 2017,
 - având în vedere declarația UE cu ocazia celei de a 34-a sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU (CDO), care a avut loc la 14 martie 2017,
 - având în vedere declarația Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 9 decembrie 2016, cu ocazia Zilei Internaționale a Drepturilor Omului,
 - având în vedere Parteneriatul strategic dintre UE și China lansat în 2003 și Comunicarea comună din 22 iunie 2016 a Comisiei Europene și a SEAE către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Elemente ale unei noi strategii a UE privind China”,
 - având în vedere „Carta 08”, un manifest redactat de peste 350 de activiști politici, cadre universitare și apărători ai drepturilor omului din China, care solicită reforma socială, juridică și administrativă și a fost publicat la 10 decembrie 2008, pentru a coincide cu cea de a 60-a aniversare a adoptării Declarației Universale a Drepturilor Omului,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Liu Xiaobo, un important scriitor și militant pentru drepturile omului din China, a fost oficial plasat în detenție în penitenciar de patru ori în ultimii 30 de ani; întrucât în 2009 Liu Xiaobo a fost condamnat la 11 ani de închisoare pentru „instigare la acte subversive împotriva puterii de stat”, după ce a contribuit la redactarea unui manifest cunoscut sub denumirea de „Carta 08”; întrucât procedurile oficiale urmate în cadrul acțiunii penale împotriva lui Liu Xiaobo nu i-au dat acestuia posibilitatea de a fi reprezentat sau de a fi prezent la proces, iar unor diplomați din peste douăsprezece state, inclusiv din câteva state membre, li s-a refuzat accesul în instanță pe parcursul procesului;
- B. întrucât, deși nu a fost acuzată niciodată de vreo infracțiune, soția lui Liu Xiaobo, Liu Xia, a fost plasată în arest la domiciliu de când i-a fost decernat Premiul Nobel pentru Pace, în 2010, și din acel moment i s-a interzis aproape orice contact cu alte persoane, cu excepția membrilor de familie apropiați și a câtorva prieteni;

⁽¹⁾ JO C 305 E, 11.11.2010, p. 9.⁽²⁾ JO C 36, 29.1.2016, p. 126.⁽³⁾ JO C 316, 30.8.2016, p. 141.

Joi, 6 iulie 2017

- C. întrucât, la 8 octombrie 2010, Comitetul Nobel i-a acordat lui Liu Xiaobo Premiul Nobel pentru Pace ca recunoaștere a „luptei sale îndelungate și non-violente în slujba drepturilor fundamentale ale omului în China”;
- D. întrucât, după ce a fost diagnosticat cu cancer hepatic în stadiu avansat, Liu Xiaobo a fost recent transferat dintr-o închisoare din provincia Liaoning, aflată în nord-estul Chinei, într-un spital din capitala de provincie Shenyang, unde este tratat pentru problemele sale grave de sănătate;
- E. întrucât autoritățile chineze au respins cererile adresate de Liu Xiaobo și de soția acestuia de a i se permite să beneficieze de tratament medical în afara Chinei sau de a fi transferat la casa sa din Beijing;
- F. întrucât, la 29 iunie 2017, 154 de laureați ai Premiului Nobel au adresat o scrisoare comună președintelui Republicii Populare Chineze, îndemnând guvernul chinez să le permită lui Liu Xiaobo și soției acestuia, Lia Xia, să se deplaseze în străinătate pentru a beneficia de tratament medical;
- G. întrucât Lee Ming-che, un militant pentru democrație din Taiwan cunoscut pentru promovarea drepturilor omului prin intermediul mijloacelor de comunicare socială, a dispărut la 19 martie 2017, după ce s-a deplasat din Macao în Zhuhai, în provincia Guangdong din China; întrucât Biroul pentru afaceri taiwaneze din China a confirmat, cu ocazia unei conferințe de presă, faptul că „autoritățile competente” l-au reținut pe Lee și l-au supus unei anchete pe baza suspiciunii de „implicare în activități care pun în pericol securitatea națională”;
- H. întrucât autoritățile chineze nu au furnizat dovezi credibile ale acuzațiilor grave aduse lui Lee Ming-che; întrucât reținerea lui Lee s-a produs într-un moment în care relațiile dintre China și Taiwan se deteriorează; întrucât Lee a furnizat în mod activ informații prietenilor săi din China despre cultura politică democratică a Taiwanului prin intermediul unor platforme online care prezintă probabilitatea de a fi monitorizate de guvernul chinez;
- I. întrucât China a înregistrat progrese în ultimii câțiva ani în ceea ce privește realizarea drepturilor economice și sociale, ceea ce reflectă prioritățile sale privind dreptul populației la subzistență, deși, începând din 2013, situația drepturilor omului în China se deteriorează încontinuu, guvernul manifestând o ostilitate tot mai accentuată față de opoziția pașnică, statul de drept, libertatea de exprimare și libertatea religioasă, așa cum s-a întâmplat în cazul recent al episcopului Peter Shao Zhumin, care a fost înlăturat cu forța din dioceza sa aflată în Wenzhou la 18 mai 2017;
- J. întrucât guvernul chinez a adoptat legi noi, în special legea privind securitatea statului, legea privind combaterea terorismului, legea privind securitatea cibernetică și legea privind gestionarea ONG-urilor străine, care au fost folosite pentru a persecuta persoanele implicate în activismul public și în criticarea pașnică a guvernului, acestea fiind percepute ca amenințări la adresa securității statului, precum și pentru a întări cenzura, supravegherea și controlul asupra persoanelor și grupurilor sociale și pentru a descuraja persoanele să lupte pentru drepturile omului și statul de drept;
- K. întrucât, în ultima lună, guvernul elen a refuzat să aprobe o declarație a UE în care se critică reprimarea activiștilor și a disidenților în China, care urma să fie prezentată la 15 iunie 2017 Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU de la Geneva; întrucât aceasta a fost prima ocazie în care UE nu a reușit să formuleze o astfel de declarație în fața organismului suprem în materie de drepturi al ONU;
- L. întrucât promovarea și respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept ar trebui să rămână în centrul relației pe termen lung între UE și China, în concordanță cu angajamentul UE de a promova aceste valori în acțiunea sa externă și cu interesul exprimat de China pentru a adera la aceste valori în propria dezvoltare și în cooperarea internațională,
 - 1. invită guvernul chinez să îi elibereze imediat și necondiționat pe laureatul din 2010 al Premiului Nobel pentru Pace, Liu Xiaobo, și pe soția acestuia, Liu Xia, din arestul la domiciliu și să le permită să beneficieze de tratament medical oriunde doresc;
 - 2. îndeamnă autoritățile chineze să îi acorde lui Liu Xiaobo acces nerestricționat la familie, la prieteni și la consiliere juridică;

Joi, 6 iulie 2017

3. invită autoritățile chineze să îl elibereze imediat pe Lee Ming-che, deoarece nu au fost furnizate dovezi credibile privind cazul acestuia, să prezinte informații cu privire la locul exact unde se află acesta și să asigure, totodată, faptul că Lee Ming-che nu este supus la tortură sau la alte rele tratamente, precum și că are permisiunea de a lua legătura cu familia sa, cu un avocat ales de el și că are acces la îngrijire medicală adecvată;
 4. rămâne deosebit de preocupat de eforturile permanente depuse de guvernul chinez pentru a-i reduce la tăcere pe actorii societății civile, inclusiv pe apărătorii drepturilor omului, pe militanții pentru drepturile omului și pe avocații care profesează în acest domeniu;
 5. reamintește că este important ca Uniunea Europeană să semnaleze problema cazurilor de încălcare a drepturilor omului în China ori de câte ori există un dialog politic și în domeniul drepturilor omului cu autoritățile chineze, în conformitate cu angajamentul UE de a avea o voce puternică, clară și unitară în abordarea sa față de această țară, inclusiv cu ocazia dialogurilor periodice și orientate în mai mare măsură spre rezultate privind drepturile omului. reamintește, de asemenea, că, în contextul procesului de reformă aflat în derulare și al implicării sale tot mai mari la nivel mondial, China a aderat la cadrul internațional pentru drepturile omului, semnând numeroase tratate internaționale privind drepturile omului; solicită, prin urmare, continuarea dialogului cu China în vederea îndeplinirii acestor angajamente;
 6. încurajează China să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
 7. regretă faptul că UE nu a reușit să prezinte o declarație cu privire la situația drepturilor omului în China la Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU de la Geneva în iunie 2017; invită toate statele membre ale UE să adopte o abordare fermă, bazată pe valori, față de China și se așteaptă ca acestea să nu ia inițiative unilaterale, nici să nu întreprindă acte care ar putea compromite coerența, eficacitatea și consecvența acțiunilor UE;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și guvernului și parlamentului Republicii Populare Chineze.
-

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0309

Eritreea, în special cazul lui Abune Antonios și Dawit Isaak

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la Eritreea, în special cazul lui Abune Antonios și Dawit Isaak (2017/2755(RSP))

(2018/C 334/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Eritreea, în special cea din 15 septembrie 2011 referitoare la Eritreea: cazul lui Dawit Isaak ⁽¹⁾, precum și cea din 10 martie 2016 referitoare la situația din Eritreea ⁽²⁾,
- având în vedere raportul din 23 iunie 2017 al Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Eritreea,
- având în vedere declarația Raportorului special al ONU din 14 iunie 2017 privind situația drepturilor omului în Eritreea din cadrul celei de a 35-a sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere raportul Comisiei de anchetă a ONU privind încălcările drepturilor omului în Eritreea, publicat la 8 iunie 2016,
- având în vedere rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011), 2244 (2015) și 2317 (2016), care au prelungit până la 15 noiembrie 2017 embargoul asupra armelor impus Eritreei,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 4 mai 2017 către Parlamentul European și Consiliu pentru un nou impuls dat Parteneriatului Africa-UE,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE (Acordul de parteneriat de la Cotonou), astfel cum a fost revizuit în 2005 și 2010, pe care Eritreea l-a semnat,
- având în vedere Decizia 2010/127/PESC a Consiliului din 1 martie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Eritreei ⁽³⁾, modificată ulterior prin Decizia 2010/414/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 ⁽⁴⁾ și prin Decizia 2012/632/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 ⁽⁵⁾,
- având în vedere cauza 428/12 (2012) supusă atenției Comisiei Africane a Drepturilor Omului și Popoarelor în numele lui Dawit Isaak și al altor prizonieri politici,
- având în vedere declarația finală a celei de a 60-a sesiuni a Comisiei Africane a Drepturilor Omului și Popoarelor din 22 mai 2017,
- având în vedere raportul Serviciului European de Acțiune Externă din 2015 privind parteneriatul dintre Eritreea și Uniunea Europeană,
- având în vedere programul orientativ național pentru Eritreea din cadrul celui de-al 11-lea Fond european de dezvoltare din 3 februarie 2016,
- având în vedere Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,

⁽¹⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 146.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0090.

⁽³⁾ JO L 51, 2.3.2010, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 195, 27.7.2010, p. 74.

⁽⁵⁾ JO L 282, 16.10.2012, p. 46.

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere Constituția Eritreei adoptată în 1997, care garantează libertățile civile, inclusiv libertatea religioasă,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1981,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât situația din Eritreea este una dintre cele mai grave în materie de drepturile omului din lume, cu încălcări ale drepturilor omului care au loc în fiecare zi și fără nicio îmbunătățire înregistrată în ultimii ani; întrucât guvernul din Eritreea a întreprins o amplă campanie care vizează menținerea controlului asupra populației și îngrădirea libertăților fundamentale, folosind drept pretext apărarea integrității statului;
- B. întrucât Comisia de anchetă a ONU pentru drepturile omului în Eritreea a constatat că încălcările privind execuțiile extrajudiciare, tortura (inclusiv tortura sexuală și sclavia sexuală), serviciul militar ca formă de sclavie, munca forțată și politica de folosire letală a armelor de foc la frontieră pot reprezenta crime împotriva umanității;
- C. întrucât, în septembrie 2001, autoritățile din Eritreea au arestat zeci de cetățeni care au semnat o scrisoare deschisă în care solicitau reforme democratice; întrucât persoanele aflate în detenție nu au fost acuzate de o anumită infracțiune sau puse sub acuzare, iar cea mai mare parte a acestora se află în închisoare și în ziua de astăzi; întrucât, în ciuda apelurilor la scară largă din partea grupurilor de apărare a drepturilor omului și a observatorilor internaționali, multe dintre aceste persoane se pare că au decedat în închisoare; întrucât, la 20 iunie 2016, ministrul de externe eritreean, Osman Saleh, s-a referit însă la deținuți ca prizonieri politici, precizând că „toți sunt în viață” și că aceștia vor fi judecați „atunci când decide guvernul”;
- D. întrucât Dawit Isaak, cu cetățenie dublă, eritreeană și suedeză, a fost arestat la 23 septembrie 2001, după ce guvernul din Eritreea a declarat mass-media privată în afara legii; întrucât acesta a fost audiat ultima dată în 2005; întrucât încarcerarea lui Dawit Isaak a devenit un simbol internațional pentru lupta pentru libertatea presei în Eritreea, recunoscută cel mai recent de un juriu internațional independent compus din profesioniști din domeniul mass-media, care i-au acordat acestuia, în 2017, Premiul mondial al UNESCO pentru libertatea presei Guillermo Cano, în semn de recunoaștere a curajului, rezistenței sale și angajamentului său în favoarea libertății de exprimare;
- E. întrucât familia lui Dawit Isaak s-a confruntat cu o suferință și o incertitudine insuportabile de la dispariția sa, întrucât nu știe prea multe despre bunăstarea persoanei iubite, despre unde se află aceasta sau despre perspectivele sale;
- F. întrucât, în acțiunea de reprimare din septembrie 2001, 11 politicieni — toți foștii membri ai Consiliului Central al Frontului Popular pentru Democrație și Justiție (FPDJ) aflat la putere, inclusiv fostul ministru de externe Petros Solomon — au fost arestați după ce au publicat o scrisoare deschisă adresată guvernului și președintelui Isaias Afwerki în care au solicitat reforme și „dialog democratic”; întrucât 10 jurnaliști, inclusiv Isaak, au fost arestați în cursul săptămânii următoare;
- G. întrucât numeroși eritreeni sunt arestați din diverse motive nejustificate, precum exprimarea unor opinii independente, sau fără nicio justificare explicită, și, prin urmare, pentru perioade de timp nedeterminate; întrucât persoanele arestate, inclusiv copiii, sunt ținute în condiții extrem de aspre, care, în unele cazuri, devin acte de tortură și nu primesc îngrijiri medicale; întrucât organizațiilor internaționale nu li s-a permis accesul în închisori, cu excepția unei închisori supraterane din Asmara;
- H. întrucât numai patru credințe religioase sunt autorizate: Biserica Ortodoxă Eritreeană, Biserica Catolică, Biserica Evanghelică și Islamul; întrucât toate celelalte credințe religioase sunt interzise, iar membrii acestor culte și membrii de familie ai acestora sunt arestați și închiși; întrucât reparația cazurilor de hărțuire și violență îndreptată asupra celor care profesează credințe religioase a fost observată din 2016; întrucât organizația „Christian Solidarity Worldwide” estimează că, numai în mai 2017, 160 de creștini au fost arestați în Eritreea;

Joi, 6 iulie 2017

- I. întrucât Abune Antonios, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Eritreene, cea mai mare comunitate religioasă națională, se află în detenție din 2007, deoarece a respins să excomunică 3 000 de credincioși care se opuneau guvernului; întrucât, de atunci, acesta este ținut într-un loc necunoscut în care i s-a refuzat accesul la îngrijiri medicale;
- J. întrucât, în Eritreea, nu există nici sistem judiciar independent, nici parlament național; întrucât lipsa unor instituții democratice în această țară a avut ca rezultat un vid în ceea ce privește buna guvernare și statul de drept, ceea ce a creat un mediu de impunitate pentru crime împotriva umanității;
- K. întrucât există un singur partid politic legal, Frontul Popular pentru Democrație și Justiție (FPD); întrucât alte partide politice sunt interzise; întrucât, potrivit Freedom House, FPD și armata sunt, de fapt, singurele instituții cu relevanță politică în Eritreea, ambele fiind strict subordonate președintelui;
- L. întrucât în Eritreea nu există libertatea presei, deoarece independența mass-mediei este interzisă, Eritreea aflându-se pentru opt ani consecutivi pe ultimul loc din cele 170-180 de țări evaluate de organizația Reporters Without Borders în cadrul clasamentului libertății presei;
- M. întrucât alegerile prezidențiale și parlamentare planificate pentru 1997 nu au avut niciodată loc și întrucât constituția ratificată în același an nu a fost niciodată pusă în aplicare; întrucât, în această țară, nu s-au organizat alegeri naționale timp de 24 ani și nu are, practic, nici sistem judiciar independent, nici parlament național, nici societate civilă;
- N. întrucât, conform Raportului privind dezvoltarea umană pentru 2016 realizat de PNUD, Eritreea se situează pe locul 179 din 188 de țări în ceea ce privește indicele dezvoltării umane pentru 2016;
- O. întrucât, în 2016, eritreenii care își părăseau țara erau pe locul patru în topul grupurilor de persoane care își riscă viața pentru a ajunge în Europa (după cetățenii sirieni, irakieni și afgani) și care, în vederea traversării periculoase a Mării Mediterane, suferă calvarul la care îi supun traficanții de persoane lipsiți de scrupule; întrucât, prin urmare, situația din Eritreea afectează în mod direct Europa, având în vedere faptul că, dacă drepturile omului ar fi fost respectate și susținute în țara lor, iar oamenii ar fi putut trăi acolo fără teamă, eritreenii ar fi putut să se întoarcă în țara lor;
- P. întrucât, potrivit Înalțului Comisar al ONU pentru Refugiați (UNHCR), peste 400 000 de eritreeni, adică 9 % din populația totală, au fugit din țară; întrucât, potrivit estimărilor UNHCR, aproximativ 5 000 de eritreeni pleacă din țară în fiecare lună, ceea ce se explică în mare măsură prin faptul că drepturile omului sunt încălcate grav în mod constant; întrucât, în 2015, 69 % din eritreenii care au solicitat azil au primit statutul de refugiat în UE, iar alți 27 % dintre solicitanți au beneficiat de protecție subsidiară, ceea ce ilustrează gravitatea persecuțiilor din Eritreea;
- Q. întrucât Eritreea susține Procesul de la Khartoum (o inițiativă a UE și a Uniunii Africane lansată la 28 noiembrie 2014, cu scopul de a combate problema migrației și a traficului de persoane), care cuprinde implementarea de proiecte concrete, inclusiv consolidarea capacității sistemului judiciar și acțiuni de sensibilizare;
- R. întrucât mulți tineri au fugit din țară pentru a scăpa de guvernul represiv și de serviciul militar obligatoriu, care începe adesea la o vârstă foarte fragedă, majoritatea eritreenilor fiind în armată pentru perioade nedeterminate; întrucât majoritatea persoanelor care fac serviciul militar rămân într-o stare de sclavie, în care orice muncă desfășurată, cerere de loc de muncă și posibilitate de a avea o viață de familie sunt controlate; întrucât se estimează că 400 000 de persoane sunt în prezent încadrate forțat în serviciul militar pe perioadă nedeterminată și multe dintre acestea sunt supuse la muncă forțată, fiind plătite foarte puțin sau chiar deloc; întrucât femeile înrolate în armată sunt forțate să îndure aservirea domestică și abuzurile sexuale;
- S. întrucât discriminarea și violența împotriva femeilor sunt prezente la toate nivelurile societății eritreene; întrucât femeile sunt expuse nu numai unui risc extrem de violență sexuală în armată și în taberele de pregătire militară, ci și oriunde în societate; întrucât se estimează că 89 % din fetele din Eritreea au fost supuse mutilării genitale feminine (MGF); întrucât, în martie 2007, guvernul a proclamat MGF ca fiind o infracțiune, interzicând-o și sponsorizând programe educaționale de descurajare a acestei practici pe parcursul anului respectiv;

Joi, 6 iulie 2017

- T. întrucât regimul își extinde autoritatea totalitară la comunitatea din diaspora printr-un impozit pe venit de 2 % pentru expatriați și spionând diaspora și vizând membrii de familie care rămân în Eritreea;
- U. întrucât, începând din 2011, regimul Eritreei a negat că țara este expusă riscului de foamete; întrucât, anul acesta, o secetă deosebit de gravă afectează întreaga Africă de Est, iar îngrijorarea cu privire la situația din Eritreea este din ce în ce mai mare; întrucât, conform UNICEF, 1,5 milioane de cetățeni eritreeni au fost afectați de insecuritate alimentară în ianuarie 2017, inclusiv 15 000 de copii care suferă de malnutriție;
- V. întrucât UE este un important donator pentru Eritreea în materie de asistență pentru dezvoltare; întrucât, în ianuarie 2016, în ciuda îngrijorării puternice și a opoziției Parlamentului, UE și Eritreea au semnat un nou program orientativ național în cadrul celui de-al 11-lea FED, alocând suma de 200 de milioane EUR; întrucât acțiunile ar trebui să se axeze pe energia regenerabilă, pe guvernanta și pe gestionarea finanțelor publice, în special în sectorul energetic;
1. condamnă în termenii cei mai fermi încălcările sistematice, larg răspândite și grave ale drepturilor omului în Eritreea; invită guvernul eritreean să pună capăt practicii de detenție a opoziției, a jurnaliștilor, a liderilor religioși și a civililor nevinovați; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor prizonierilor de conștiință din Eritreea, în special a lui Dawit Isaak și a celorlalți jurnaliști aflați în detenție din septembrie 2001, precum și a lui Abune Antonios; solicită ca guvernul eritreean să furnizeze informații detaliate cu privire la soarta tuturor persoanelor private de libertate fizică și la locul în care se află acestea;
 2. reamintește decizia adoptată în mai 2017 de Comisia africană pentru drepturile omului și ale popoarelor și solicită ca Eritreea să confirme imediat că Dawit Isaak este bine, să îl elibereze, să îi permită să se întâlnească cu familia și cu reprezentanții săi legali și să îi acorde despăgubirile necesare pentru anii petrecuți în închisoare; invită, de asemenea, Eritreea să ridice interdicția asupra mass-mediei independente, în conformitate, de asemenea, cu hotărârea Comisiei africane;
 3. constată că, prin nerespectarea hotărârii Comisiei africane, Eritreea continuă să desconsidere în mod flagrant normele internaționale și drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la un proces echitabil, interzicerea torturii, libertatea de exprimare, dreptul la familie și faptul că fiecare țară are obligația de a respecta Carta africană a drepturilor omului și ale popoarelor;
 4. invită guvernul eritreean să îl elibereze pe Abune Antonios și să îi permită să revină în funcția de patriarh, precum și să înceteze să intervină în practicile religioase pașnice din țară; reamintește că libertatea religioasă este un drept fundamental și condamnă în mod ferm orice act de violență sau de discriminare pe motive de religie;
 5. solicită procese echitabile pentru cei acuzați și abolirea torturii și a altor tratamente degradante, cum ar fi restricțiile la alimente, apă și îngrijiri medicale; reamintește guvernului eritreean că are obligația de diligență necesară de a investiga execuțiile extrajudiciare;
 6. reamintește guvernului eritreean că multe dintre activitățile sale constituie crime împotriva umanității și că, deși Eritreea nu este parte la Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, mai multe dispoziții ale Statutului de la Roma reflectă dreptul internațional cutumiar obligatoriu pentru Eritreea; își reiterează sprijinul față de recomandarea făcută de Comisia de anchetă a ONU, precum și față de realizarea unei anchete aprofundate cu privire la acuzațiile de încălcări grave ale drepturilor omului și de crime împotriva umanității comise de autoritățile din Eritreea, în scopul de a garanta tragerea la răspundere a tuturor celor vinovați;
 7. își exprimă sprijinul deplin față de activitatea Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Eritreea; solicită UE ca, în colaborare cu ONU și cu Uniunea Africană, să monitorizeze îndeaproape situația generală din Eritreea și să raporteze toate cazurile de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
 8. cere ca Eritreea să respecte pe deplin și să pună imediat în aplicare Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și să respecte pe deplin obligațiile care îi revin în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice și în temeiul Cartei africane a drepturilor omului și ale popoarelor, care interzic tortura; ia act cu îngrijorare că actorii publici și privați, inclusiv societățile, sunt supuși unor restricții stricte, impuse prin control guvernamental; recunoaște faptul că lipsa oricărei gestionări a finanțelor publice, inclusiv inexistența unui buget național, împiedică cu totul controlul bugetar;

Joi, 6 iulie 2017

9. solicită guvernului eritreean să permită crearea unor noi partide politice ca instrument principal de promovare a democrației în această țară și solicită să li se permită organizațiilor de apărare a drepturilor omului să acționeze liber în țară;

10. reamintește că parteneriatul UE cu Eritreea este reglementat de Acordul de la Cotonou și că toate părțile au obligația să respecte și să aplice dispozițiile acestui acord, în special în ceea ce privește drepturile omului, democrația și statul de drept; solicită, prin urmare, UE să impună anumite condiții pentru acordarea ajutorului său, inclusiv ca guvernul Eritreei să respecte obligațiile internaționale privind drepturile omului și ca prizonierii politici să fie eliberați înainte de acordarea unor noi ajutoare de către UE Statului Eritreea; solicită, în plus, UE să utilizeze toate instrumentele și mecanismele disponibile pentru a garanta că guvernul Eritreei respectă obligațiile care îi revin în ceea ce privește protejarea și garantarea libertăților fundamentale, inclusiv luând în considerare lansarea de consultări în temeiul articolului 96 din Acordul de la Cotonou; solicită o evaluare detaliată și cuprinzătoare a fondurilor alocate pentru Eritreea care sunt finanțate de UE și de statele sale membre;

11. denunță reluarea ajutorului major al UE în Eritreea și, în special, semnarea PIN pentru Eritreea în valoare de 200 de milioane de euro; invită Comisia să își revizuiască mecanismele de control cu Parlamentul, să analizeze cu atenție preocupările și recomandările exprimate de Parlament și să garanteze că acestea sunt comunicate Comitetului FED; consideră că Comitetul FED ar fi trebuit să ia în considerare recomandările anterioare ale Parlamentului de a nu adopta PIN și de a se implica în discuții suplimentare;

12. solicită Comisiei să se asigure că fondurile alocate nu sunt în beneficiul guvernului eritreean, ci că sunt repartizate strict și în mod transparent pentru a răspunde nevoilor cetățenilor Eritreei în materie de dezvoltare, democrație, drepturile omului, bună guvernare și securitate, precum și de libertate de exprimare, libertate a presei și libertate de întrunire; îndeamnă UE să garanteze condițiile impuse pentru acordarea ajutorului convenit recent și, de asemenea, să se asigure că PIN sprijină Eritreea în vederea realizării unei schimbări importante la nivelul politicii sale energetice, astfel încât energia să devină accesibilă pentru toți, în special în zonele rurale, care încă nu sunt alimentate cu energie electrică; consideră, de asemenea, că componenta guvernamentală a PIN ar trebui să pună un accent puternic pe aplicarea recomandărilor evaluării periodice universale privind drepturile omului a ONU;

13. solicită Comisiei să obțină garanții clare din partea guvernului eritreean că va pune în aplicare reforme democratice și că va garanta respectarea drepturilor omului, inclusiv prin punerea în aplicare a recomandărilor emise în cadrul celei de-a 18-a sesiuni a grupului de lucru pentru evaluarea periodică universală, pe care le-a acceptat la 7 februarie 2014;

14. solicită Consiliului să reevalueze relația dintre UE și Eritreea, precum și ajutorul pentru dezvoltare pe care îl acordă acestei țări ca răspuns la situația precară a drepturilor omului din Eritreea, precum și să publice rezultatele concrete ale programelor de ajutor din ultimii ani; solicită UE și statelor membre să facă uz de toate măsurile disponibile, în special prin Acordul de la Cotonou, pentru a se asigura că autoritățile din Eritreea își respectă angajamentele asumate la nivel internațional;

15. subliniază cu fermitate faptul că Eritreea trebuie să permită organismelor internaționale și regionale în domeniul drepturilor omului, inclusiv rapoartelor speciali, accesul neîngrădit în țară pentru a monitoriza progresele înregistrate; solicită Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să sprijine în mod activ prelungirea mandatului raportorului special al ONU pentru situația drepturilor omului în Eritreea; încurajează guvernul eritreean să întreprindă reforme urgente, printre altele pentru a relaxa regimul monopartid și pentru a reinstitui Adunarea Națională și alegerile;

16. îndeamnă statele membre ale UE să ia măsuri adecvate împotriva aplicării taxelor pentru diaspora resortisanților eritreeni care locuiesc pe teritoriul lor, în conformitate cu Rezoluția 2023 (2011) a CSONU; reamintește guvernului eritreean că dreptul de a părăsi țara este consacrat în dreptul internațional privind drepturile omului; invită guvernul să acorde libertatea de circulație și să înceteze să colecteze „taxa pe diaspora” de la eritreenii care trăiesc în străinătate; îndeamnă guvernul să pună capăt politicilor de „vinovăție prin asociere” care vizează membrii familiilor celor care se sustrag de la serviciul militar obligatoriu, încearcă să fugă din Eritreea sau nu plătesc impozitul pe venit de 2 % impus de guvernul eritreean expatriaților eritreeni;

17. invită guvernul eritreean să respecte durata legală a serviciului militar, să se abțină de la a-și utiliza cetățenii pentru muncă forțată, să nu mai permită întreprinderilor străine să folosească recruții în schimbul unei taxe, să recunoască posibilitatea obiecției pe motive de conștiință în ceea ce privește serviciul militar și să asigure protecția recruților;

Joi, 6 iulie 2017

18. reamintește Statului Eritreea obligațiile care îi revin în temeiul convențiilor OIM, în special în ceea ce privește dreptul organizațiilor societății civile și al sindicatelor de a se organiza, de a demonstra pașnic, de a participa la afacerile publice și de a organiza campanii pentru îmbunătățirea drepturilor lucrătorilor; invită guvernul eritreean să abroge politica prin care sunt interzise ONG-urile care au mai puțin de 2 milioane de dolari americani în conturile bancare; își exprimă îngrijorarea cu privire la legătura endemică dintre mediul de afaceri, politică și corupție în Eritreea; condamnă societățile străine care sunt complice la utilizarea muncii forțate și le solicită tuturor celor care desfășoară activități în Eritreea o mai mare responsabilizare și sisteme de diligență și de raportare îmbunătățite;
19. ia act de încercările UE de a coopera cu Eritreea în domeniul migrației; evidențiază proporția foarte ridicată de cazuri în care se acordă dreptul de azil sau de protecție subsidiară eritreenilor de către statele membre ale UE și, prin urmare, îndeamnă statele membre să nu returneze cetățenii eritreeni care solicită azil în Europa, în conformitate cu Convenția de la Geneva; solicită statelor membre ale UE să adere la principiul nereturnării și le reamintește că solicitanții de azil returnați riscă să fie încarcerați în mod arbitrar și torturați pentru încercările de a fugi;
20. încurajează Eritreea să colaboreze cu comunitatea internațională în domeniul drepturilor omului; solicită Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU (CDO) să coopereze cu Eritreea în procesul de consolidare a capacităților din sistemul judiciar, prin organizarea de seminare și de cursuri de formare pentru judecători și avocați ca o soluție constructivă; recunoaște faptul că o delegație a Oficiului Înaltului Comisar al Consiliului pentru Drepturile Omului va efectua o vizită în Eritreea în luna iulie 2017 și solicită ca această delegație să își prezinte constatările în urma vizitei și să încerce să obțină acces la toate regiunile țării, în special în închisori, ale căror unități pot face obiectul unei anchete și ale unui raport ulterior;
21. își reiterează profunda îngrijorare cu privire la actualele condiții climatice devastatoare din Cornul Africii, inclusiv din Eritreea, și la riscul grav de criză umanitară și a alimentelor pe care îl implică aceste condiții; invită UE ca, în colaborare cu partenerii săi internaționali, să își intensifice sprijinul pentru populațiile afectate și să asigure acordarea finanțării și asistenței necesare;
22. condamnă politica guvernului eritreean de retragere arbitrară a cetățeniei și solicită ca toți cetățenii eritreeni să fie tratați în mod corect și egal în fața legii; subliniază faptul că trebuie să se acorde prioritate combaterii deficitului de justiție din Eritreea, guvernantei democratice a țării și restabilirii statului de drept, punând capăt regimului autoritar întemeiat pe teama de detenție arbitrară și fără posibilitatea de a comunica, de tortură și de alte încălcări ale drepturilor omului, dintre care unele pot fi asimilate crimelor împotriva umanității;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Adunării Parlamentare Paritare ACP-EU, Consiliului Uniunii Africane, Secretarului General al ONU, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și autorităților eritrene.
-

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0310

Burundi

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la situația din Burundi (2017/2756(RSP))

(2018/C 334/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de la Cotonou revizuit, în special articolul 96,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,
- având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea,
- având în vedere Rezoluțiile 2248 (2015) din 12 noiembrie 2015 și 2303 (2016) din 29 iulie 2016 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite referitoare la situația din Burundi,
- având în vedere raportul Comisiei internaționale de anchetă prezentat la 15 iunie 2017 Consiliului dreptului omului al Organizației Națiunilor Unite;
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU referitor la situația din Burundi, publicat la 23 februarie 2017,
- având în vedere declarația făcută presei de Consiliul de Securitate al ONU privind situația din Burundi, din 9 martie 2017,
- având în vedere raportul privind ancheta independentă a Organizației Națiunilor Unite referitoare la situația din Burundi, publicat la 20 septembrie 2016,
- având în vedere rezoluția adoptată de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU la 30 septembrie 2016 referitoare la situația drepturilor omului în Burundi,
- având în vedere Acordul de pace și reconciliere pentru Burundi de la Arusha, încheiat la 28 august 2000,
- având în vedere declarația referitoare la Burundi a Summitului Uniunii Africane din 13 iunie 2015,
- având în vedere decizia cu privire la activitățile Consiliului pentru pace și securitate și starea de pace și securitate în Africa (Assembly/AU/Dec.598(XXVI), adoptată în cadrul celei de a 26-a sesiuni ordinare a Adunării șefilor de stat sau de guvern din Africa al Uniunii Africane, organizat între 30 și 31 ianuarie 2016 la Addis Abeba (Etiopia),
- având în vedere deciziile și declarațiile Uniunii Africane (Assembly/AU/Dec.605-620(XXVII), adoptate în cadrul celei de a 27-a sesiuni ordinare a Adunării șefilor de stat și de guvern din Africa al Uniunii Africane, organizat între 17 și 18 iulie 2016 la Kigali (Ruanda),
- având în vedere rezoluția Comisiei africane pentru drepturile omului și ale popoarelor din 4 noiembrie 2016 referitoare la situația drepturilor omului în Republica Burundi,
- având în vedere declarația referitoare la Burundi a Summitului Comunității Africii de Est din 31 mai 2015,
- având în vedere rezoluțiile Parlamentului European referitoare la Burundi, în special cele din 9 iulie 2015 ⁽¹⁾, 17 decembrie 2015 ⁽²⁾ și 19 ianuarie 2017 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0275.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0474.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0004.

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere Decizia (UE) 2016/394 a Consiliului din 14 martie 2016 privind încheierea procedurii de consultare cu Republica Burundi în conformitate cu articolul 96 din Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte,
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2015/1755 al Consiliului din 1 octombrie 2015, precum și deciziile (PESC) 2015/1763 și (PESC) 2016/1745 ale Consiliului, privind măsuri restrictive luând în considerare situația din Burundi,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 16 martie, 18 mai, 22 iunie și 16 noiembrie 2015 și respectiv din 15 februarie 2016 referitoare la Burundi,
 - având în vedere declarația Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante (VP/ÎR) a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 28 mai 2015, 19 decembrie 2015 și 21 octombrie 2016,
 - având în vedere declarația din 6 ianuarie 2017 a purtătorului de cuvânt al SEAE privind interzicerea Ligii Iteka în Burundi,
 - având în vedere Constituția Republicii Burundi, în special articolul 96,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Burundi a fost confruntat cu o criză politică profundă și tulburări în rândul populației civile de la anunțul făcut în aprilie 2015 de către președintele Pierre Nkurunziza cu privire la candidatura sa pentru un al treilea mandat, fără a ține seama de Constituția burundeză, care prevede o limită de două mandate prezidențiale, și de Acordul de la Arusha; întrucât opoziția fermă față de realegerea sa a fost foarte dur reprimată de guvern, ceea ce a condus la o deteriorare gravă a situației drepturilor omului în această țară;
- B. întrucât, potrivit observatorilor internaționali, opoziția față de realegerea sa, începând din iulie 2015, a fost foarte dur reprimată de către guvern; întrucât, potrivit ONU, de la izbucnirea violențelor, 500 de persoane au fost ucise; întrucât, conform organizațiilor pentru drepturile omului, peste 1 200 de persoane au fost ucise, între 400 și 900 au fost victime ale disparițiilor forțate, sute sau chiar mii de oameni au fost torturați, peste 10 000 se află în continuare în detenție arbitrară;
- C. întrucât președintele Pierre Nkurunziza nu exclude posibilitatea de a modifica constituția pentru a candida pentru un al patrulea mandat, începând cu 2020, și întrucât un proces intern care vizează eliminarea limitelor mandatelor este în curs de desfășurare; întrucât acest lucru ar fi în contradicție cu declarațiile anterioare ale președintelui Pierre Nkurunziza și ar submina eforturile colective convenite pentru a găsi o soluție viabilă pe termen lung la criză;
- D. întrucât raportul privind ancheta independentă al ONU referitoare la Burundi (EINUB) menționează „numeroase încălcări grave ale drepturilor omului și abuzuri grave” în țară, săvârșite în principal de către forțele de securitate și autorități; întrucât cazurile de incitare la violență și discursurile de incitare la ură au crescut începând cu luna aprilie 2017, în special în special cu ocazia adunării Imbonerakure, milițiile de tineri ale partidului de guvernământ CNDD-FDD; întrucât figuri importante ale opoziției și actori ai societății civile, în special apărători ai drepturilor omului, jurnaliști și avocați, sunt principala țintă a acestor abuzuri; întrucât raportul final al comisiei de anchetă instituite de Consiliul dreptului omului al Organizației Națiunilor Unite este așteptat în septembrie 2017;
- E. întrucât violențele denunțate includ asasinat, răpiri, dispariții forțate, acte de tortură, violuri și arestări și detenții arbitrară; întrucât corupția și lipsa de acțiune din partea autorităților publice perpetuează o cultură a impunității, care împiedică aducerea în fața justiției a multor autori de acte de violență letală, inclusiv membri ai forțelor de securitate și ai serviciilor de informații;
- F. întrucât, în octombrie 2016, autoritățile burundeze au interzis cinci organizații de apărare a drepturilor omului și că, în ianuarie 2017, cea mai veche dintre aceste organizații din țară, Liga Iteka, a fost, de asemenea, interzisă; întrucât în decembrie 2016, Parlamentul a adoptat o lege care prevede un control strict al ONG-urilor internaționale;

Joi, 6 iulie 2017

- G. întrucât restricțiile asupra mass-mediei și a ziarelor independente s-au intensificat; întrucât mijloacele mass-media independente sunt încă blocate, suspendate, cenzurate și/sau închise; întrucât mai mulți jurnaliști au fost victime ale disparițiilor, amenințărilor, atacurilor fizice și hărțuirii judiciare; întrucât toate posturile independente de radio au fost suspendate; întrucât Burundi se clasează pe locul 160 din 180 de țări în clasamentul mondial al libertății presei realizat de organizația Reporteri fără frontiere în 2017;
- H. întrucât funcționarii ONU raportează tendința funcționarilor guvernamentali de a semăna disensiuni, creând temeri legate de o spirală a violenței și o posibilă „etnicizare” a crizei; întrucât s-au raportat acte de violență și de intimidare de către CNDD-FDD (Consiliul Național de Apărare a Democrației – Forțele de Apărare a Democrației) și secțiunea sa pentru tineret, miliția Imbonerakure;
- I. întrucât, în octombrie 2016, Burundi a inițiat o procedură pentru retragerea din Statutul de la Roma, prin care își exprima astfel intenția de a renunța la Curtea Penală Internațională (CPI), în urma deciziei acesteia din urmă de a iniția o examinare preliminară cu privire la violențele și încălcările drepturilor omului în această țară;
- J. întrucât, în august 2016, guvernul din Burundi a refuzat să permită ca ofițerii de poliție ai ONU să fie însărcinați cu monitorizarea situației; întrucât guvernul din Burundi a hotărât să-și suspende cooperarea cu Înaltul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și a refuzat să coopereze cu comisia de anchetă instituită de Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite;
- K. întrucât, la 21 decembrie 2015, Parlamentul a respins propunerea de instalare a unei forțe de menținere a păcii a Uniunii Africane, susținând că orice intervenție militară a trupelor Uniunii Africane ar constitui o invazie a unei forțe de ocupație;
- L. întrucât, la 8 decembrie 2015, Uniunea Europeană a inițiat un proces de consultare cu guvernul din Burundi, în temeiul articolul 96 din Acordul de la Cotonou, în prezența reprezentanților Grupului de state ACP, Uniunii Africane, Comunității Africii de Est și Organizației Națiunilor Unite; întrucât, în martie 2016, UE a încheiat aceste consultări, concluzionând că angajamentele propuse de guvernul burundez în domeniul drepturilor omului, principiilor democratice și statului de drept sunt insuficiente;
- M. întrucât, la sfârșitul acestei proceduri, Uniunea Europeană a stabilit o serie de acțiuni specifice care trebuie luate de guvernul din Burundi pentru a permite reluarea pe deplin a cooperării;
- N. întrucât UE a suspendat sprijinul financiar direct acordat administrației din Burundi, inclusiv sprijinul bugetar; întrucât UE s-a angajat să ofere în continuare sprijin financiar pentru populație și ajutorul umanitar, inclusiv pentru proiecte care vizează asigurarea accesului la servicii de bază;
- O. întrucât Uniunea Europeană a adoptat sancțiuni vizând persoane, entități sau organe care subminează democrația sau împiedică găsirea unei soluții politice în Burundi; întrucât, în momentul de față, și Uniunea Africană are în vedere adoptarea de sancțiuni;
- P. întrucât dialogul dintre părțile din Burundi desfășurat sub egida Comunității Africii de Est, cu sprijinul Uniunii Africane și al Uniunii Europene, este considerat de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite ca fiind singurul proces viabil pentru a găsi o soluție politică de durată la situația din Burundi; întrucât acest dialog trebuie să fie deschis tuturor, inclusiv partidelor din opoziție, societății civile și membrilor diasporei;
- Q. întrucât impasul politic din Burundi și deteriorarea situației economice au grave consecințe asupra populației; întrucât Agenția ONU pentru refugiați estimează că peste 420 000 de persoane au fugit din Burundi, căutând refugiu în țările vecine; întrucât, potrivit secretarului general adjunct al ONU, există în prezent 209 000 de persoane strămutate intern; întrucât 3 milioane de persoane au nevoie de ajutor umanitar și 2,6 milioane de persoane sunt grav afectate de insecuritate alimentară; întrucât 700 000 de persoane depind de ajutorul alimentar de urgență, în ciuda faptului că guvernul a ridicat anumite restricții; întrucât această situație pune serios în pericol stabilitatea în regiune,

Joi, 6 iulie 2017

1. este profund îngrijorat de situația politică și de securitate din Burundi; condamnă ferm actele de violență, uciderile și alte încălcări ale drepturilor omului care au avut loc în Burundi începând din 2015; solicită acțiuni eficace și proporționale pentru prevenirea unor noi episoade de violență;
2. este îngrijorat de impunitatea larg răspândită, în special în ceea ce privește actele de violență și de încălcare a drepturilor omului și autorii acestora; reamintește că autoritățile din Burundi au obligația, în conformitate cu legislația internațională și regională în materie de drepturile omului, să garanteze, să protejeze și să promoveze drepturile fundamentale, inclusiv drepturile civile și politice ale cetățenilor; în acest context, solicită desfășurarea unei anchete temeinice și independente cu privire la uciderile și abuzurile care au avut loc în Burundi în ultimii ani și luarea de măsuri pentru a asigura că persoanele responsabile sunt trase la răspundere;
3. regretă profund faptul că guvernul din Burundi a lansat o procedură de retragere a țării din Statutul de la Roma de instituire a CPI; solicită guvernului din Burundi să revină asupra procedurii de retragere și să asigure faptul că țara continuă să participe deplin la CPI;
4. îndeamnă guvernul din Burundi să respecte integral Rezoluția 2303 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU și să autorizeze prezența unei unități de poliție a ONU care să asigure monitorizarea situației de securitate din țară;
5. salută Comisia de anchetă a ONU privind drepturile omului din Burundi, înființată în noiembrie 2016 pentru a ancheta încălcările drepturilor omului și abuzurile comise în Burundi începând cu aprilie 2015; invită autoritățile din Burundi să coopereze pe deplin cu membrii Comisiei de anchetă;
6. salută recenta numire a unui nou trimis special în Burundi, Michel Kafando, de către Secretarul General al ONU, Antonio Gutierrez, cu scopul de a facilita înțelegerea procesului politic aflat în curs de desfășurare;
7. își reiterează angajamentul față de libertatea de exprimare și reafirmă rolul esențial pe care îl au societatea civilă, avocații, organizațiile de apărare a drepturilor omului și mass-media în cadrul unei societăți democratice; în acest context, invită autoritățile din Burundi să ridice interdicțiile și să elimine restricțiile impuse acestor entități, să revină asupra noii legislații privind ONG-urile străine și să asigure faptul că jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului își pot desfășura activitățile în deplină libertate și securitate în țară;
8. este îngrijorat de riscul sporit ca situația actuală să creeze diviziuni și mai profunde între diferitele etnii; condamnă „etnicizarea” crizei prin recurgerea la o propagandă întemeiată pe o ideologie etnică; îndeamnă toate părțile din Burundi să se abțină de la orice comportament sau declarație care poate intensifica violența, agrava criza sau avea efecte negative asupra stabilității regionale pe termen lung și să respecte în totalitate Acordul de la Arusha;
9. condamnă actele de incitare la ură și la violență comise de liderii miliției tinerilor Imbonerakure împotriva refugiaților și a membrilor opoziției, în special apelul public la violarea soțiilor membrilor opoziției, și solicită dezarmarea imediată a acestor miliții; este profund îngrijorat de adoptarea unei noi legi privind crearea unui corp național de voluntari, care ar putea servi la legitimizarea activităților unei astfel de miliții;
10. îndeamnă toate părțile să creeze condiții propice pentru reinstaurarea încrederii și pentru promovarea unității naționale prin intermediul unui dialog național deschis, transparent și incluziv între guvern, partidele din opoziție și societatea civilă, în conformitate cu Constituția din Burundi, cu Acordul de la Arusha și cu angajamentele internaționale ale țării;
11. ia act de faptul că situația din Burundi are efecte extrem de grave asupra întregii regiuni; salută, în acest sens, eforturile de negociere care au loc sub egida Comunității Africii de Est, cu sprijinul Uniunii Africane, și solicită din partea autorităților din Burundi angajament și cooperare în vederea găsirii unei soluții imediate, viabile și pe termen lung la acest conflict, însă este profund îngrijorat de ritmul lent al progreselor legate de acest dialog;
12. invită Uniunea Europeană să sprijine eforturile actorilor regionali de soluționare a crizei; solicită punerea în aplicare a foii de parcurs redactate de facilitatorul numit de Comunitatea Africii de Est, Benjamin Mkapa, fost președinte al Tanzaniei;

Joi, 6 iulie 2017

13. salută decizia Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane de a autoriza misiunea africană de prevenire și protecție în Burundi cu scopul de a promova o soluție politică; îndeamnă guvernul din Burundi să își onoreze pe deplin angajamentul de a facilita mobilizarea rapidă a observatorilor și experților în materie de drepturile omului, în special prin acordarea imediată de vize și finalizarea în foarte scurt timp a celorlalte formalități necesare;
 14. consideră că o prezență mai amplă a observatorilor internaționali în Burundi ar putea contribui considerabil la ameliorarea situației în domeniul drepturilor omului și al securității; solicită să fie mobilizați încă 200 de observatori militari și de drepturile omului din partea Uniunii Africane, urmând ca aceștia să sprijine cei 30 de observatori deja prezenți;
 15. consideră că este necesar să se clarifice, în colaborare cu Uniunea Africană, trasabilitatea fondurilor alocate pentru soldații din Burundi mobilizați în cadrul AMISOM;
 16. consideră că normalizarea relațiilor cu UE, inclusiv cu statele membre, este condiționată de punerea în aplicare de către autoritățile din Burundi a tuturor dispozițiilor din „schema angajamentelor” legate de consultările prevăzute la articolul 96 din Acordul de la Cotonou;
 17. ia act de decizia Uniunii Europene, în urma consultărilor care au avut loc cu autoritățile din Burundi în temeiul articolului 96 din Acordul de la Cotonou, de a suspenda ajutorul financiar direct acordat administrației din Burundi și salută adoptarea restricțiilor de călătorie și a măsurilor de înghețare a activelor de către Uniunea Europeană împotriva persoanelor care sunt răspunzătoare de subminarea eforturilor de pace sau de încălcările drepturilor omului; subliniază că Uniunea își menține integral sprijinul financiar pentru populația din Burundi, inclusiv cel acordat refugiaților, în sectoare-cheie precum sănătatea, nutriția și educația, precum și ajutorul umanitar furnizat prin căi directe; sprijină sancțiunile punctuale reînnoite ale Uniunii Europene, precum și decizia Consiliului UE de a suspenda ajutorul bugetar pentru Burundi în urma consultărilor care au avut loc în temeiul articolului 96;
 18. este profund îngrijorat de aflulxul de refugiați burundezi în țările vecine și de situația umanitară alarmantă a persoanelor strămutate în Burundi și își reafirmă sprijinul pentru organizațiile umanitare prezente în regiune și din țările vecine care oferă adăpost refugiaților; îndeamnă Uniunea Europeană și ceilalți donatori să sporească sprijinul financiar și ajutorul umanitar acordat persoanelor strămutate și refugiaților din Burundi; reamintește statelor membre angajamentul pe care și l-au asumat de a respecta Convenția de la Geneva;
 19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție guvernului și parlamentului din Burundi, Consiliului de miniștri ACP-UE, Comisiei Europene și Consiliului de miniștri al Uniunii Europene, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, statelor membre și instituțiilor Uniunii Africane și Secretarului General al ONU.
-

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0315

Acțiunea UE pentru sustenabilitate**Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la acțiunea UE pentru sustenabilitate (2017/2009(INI))**

(2018/C 334/18)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția Organizației Națiunilor Unite referitoare la „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare sustenabilă”, adoptată la Summitul ONU privind dezvoltarea sustenabilă la 25 septembrie 2015, la New York ⁽¹⁾,
- având în vedere acordul adoptat la cea de a 21-a Conferință a părților (COP21) de la Paris la 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),
- având în vedere articolul 3 alineatele (3) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolul 7 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care reafirmă faptul că UE „asigură coerența între diferitele sale politici și acțiuni, ținând seama de ansamblul obiectivelor Uniunii”, și articolul 11 din TFUE,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil – Acțiunea europeană pentru durabilitate” (COM(2016)0739),
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, ratificată de UE în ianuarie 2011,
- având în vedere Programul general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 intitulat „O viață bună, în limitele planetei noastre” ⁽²⁾,
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM), Raportul nr. 30/2016: raportul privind indicatorii de mediu 2016,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la acțiunile subsecvente Agendei 2030 și la evaluarea acesteia ⁽³⁾,
- având în vedere nota strategică a Centrului European de Strategie Politică al Comisiei din 20 iulie 2016 intitulată „Durabilitate, acum! O viziune europeană pentru durabilitate” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2020 ⁽⁵⁾, evaluarea intermediară aferentă ⁽⁶⁾ și rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2016 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei ⁽⁷⁾,
- având în vedere rapoartele Comitetului internațional pentru o gestionare durabilă a resurselor din cadrul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) privind „Coerența politicilor în favoarea obiectivelor de dezvoltare sustenabilă (2015)”, „Fluxurile mondiale de materiale și productivitatea resurselor (2016)” și „Utilizarea eficientă a resurselor: potențial și implicații economice (2017)”,

⁽¹⁾ A/RES/70/1.

⁽²⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0224.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/epsc/sites/epsc/files/strategic_note_issue_18.pdf

⁽⁵⁾ Comunicarea Comisiei din 3 mai 2011 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2011)0244).

⁽⁶⁾ Raportul Comisiei din 2 octombrie 2015 privind evaluarea intermediară a strategiei UE în domeniul biodiversității (COM(2015)0478).

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0034.

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 10 noiembrie 2016 privind „Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (JOIN(2016)0049),
 - având în vedere Acordul privind noua agendă urbană din cadrul conferinței Habitat III, adoptat la Quito la 20 octombrie 2016,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A8-0239/2017),
- A. întrucât UE și statele sale membre au adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă (denumită în continuare „Agenda 2030”), inclusiv obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD);
- B. întrucât obiectivul de dezvoltare durabilă 17 al ONU (ODD) reprezintă un proiect pentru o societate și o lume mai bună, care pot fi create prin acțiuni concrete și măsurabile, care abordează o serie de aspecte, printre care se numără obținerea de rezultate mai bune și echitabile în materie de sănătate, creșterea bunăstării și educației cetățenilor, creșterea prosperității generale și măsuri de combatere a schimbărilor climatice și de conservare a mediului pentru generațiile viitoare, și, ca atare, trebuie să fie întotdeauna luate în considerare la nivel orizontal, în toate domeniile de activitate ale Uniunii;
- C. întrucât creșterea economică în viitor va fi posibilă doar respectând pe deplin limitele planetare în vederea asigurării unei vieți demne pentru toți;
- D. întrucât Agenda 2030 are un potențial de transformare și stabilește obiective universale, ambițioase, cuprinzătoare, indivizibile și interconectate care au ca scop eradicarea sărăciei, combaterea discriminării și promovarea prosperității, responsabilității față de mediu, incluziunii sociale și respectului pentru drepturile omului, precum și consolidarea păcii și a securității; întrucât aceste obiective necesită o intervenție imediată pentru punerea lor în aplicare deplină și eficace;
- E. întrucât Comisia nu a stabilit încă o strategie cuprinzătoare pentru punerea în aplicare a Agendei 2030 care cuprinde domenii de politică internă și externă, cu un calendar detaliat până în 2030, astfel cum a solicitat Parlamentul European în rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la acțiunile subsecvente Agendei 2030 și la evaluarea acesteia, și nu și-a asumat pe deplin un rol de coordonare generală pentru acțiunile întreprinse la nivel național; întrucât pentru a îndeplini ODD sunt esențiale o strategie eficientă de punere în aplicare și un mecanism de monitorizare și de evaluare;
- F. întrucât cele 17 ODD-uri și cele 169 de ținte subiacente abordează toate aspectele politicilor Uniunii;
- G. întrucât multe dintre ODD-uri privesc în mod direct competențele UE, pe lângă autoritățile naționale, regionale și locale, astfel că punerea lor în aplicare necesită o veritabilă abordare de guvernanță pe mai multe niveluri, cu o implicare activă și amplă a societății civile;
- H. întrucât schimbările climatice nu reprezintă o problemă de mediu izolată, ci prezintă, conform ONU ⁽¹⁾, una dintre cele mai mari provocări ale vremurilor noastre, precum și o amenințare gravă la adresa dezvoltării sustenabile, iar efectele pe scară largă fără precedent ale schimbărilor climatice impun o povară disproporționată asupra celor mai săraci și mai vulnerabili, crescând inegalitatea între țări și în interiorul acestora; întrucât măsurile urgente de combatere a schimbărilor climatice sunt fundamentale pentru punerea în aplicare cu succes a ODD;
- I. întrucât obiectivele Europa 2020 legate de schimbările climatice și sustenabilitatea energetică sunt: de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 20 %, de a acoperi 20 % din cererea de energie a UE din surse regenerabile și de a crește eficiența energetică cu 20 %; întrucât UE s-a angajat să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră pe plan intern cu cel puțin 40 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 2005, sub rezerva unui mecanism de intensificare progresivă în

⁽¹⁾ <https://unstats.un.org/sdgs/report/2016/goal-13/>

Joi, 6 iulie 2017

temeiul Acordului de la Paris; întrucât Parlamentul a solicitat un obiectiv obligatoriu de eficiență energetică pentru 2030 de 40 % și un obiectiv obligatoriu privind sursele de energie regenerabile (SER) de cel puțin 30 % și subliniază că aceste obiective ar trebui puse în aplicare prin intermediul unor obiective naționale individuale;

- J. întrucât UE și statele sale membre sunt toate semnatare ale Acordului de la Paris și, ca atare, s-au angajat să colaboreze cu alte țări pentru a limita creșterea încălzirii globale la mult sub 2 °C și să își continue eforturile de a limita în plus această creștere la 1,5 °C și, prin urmare, să încerce să limiteze cele mai grave riscuri ale schimbărilor climatice, care subminează abilitatea de a realiza dezvoltarea sustenabilă;
 - K. întrucât mările și oceanele sănătoase sunt esențiale pentru a sprijini biodiversitatea abundentă, pentru a asigura securitatea alimentară și mijloace de trai sustenabile;
 - L. întrucât, conform celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu (PAM), Comisia trebuie să evalueze impactul de mediu, într-un context global, al consumului de produse alimentare și nealimentare în Uniune;
 - M. întrucât orice evaluare a eficacității actuale și viitoare a agendei ODD în Europa nu ar trebui să vorbească doar de succesele actuale, ci și să aibă în vedere eforturile și sistemele viitoare și, de asemenea, ar trebui să se bazeze pe o evaluare temeinică a lacunelor dintre politicile UE și ODD-uri, inclusiv a domeniilor în care UE nu îndeplinește țintele ODD, a punerii în aplicare deficitară a politicilor actuale și a posibilelor contradicții între domeniile de politici;
 - N. întrucât, potrivit AEM, este foarte probabil ca 11 dintre cele 30 de obiective prioritare ale PAM să nu fie atinse până la termenul din 2020;
 - O. întrucât finanțarea acordată ODD reprezintă o provocare enormă care impune un parteneriat mondial ferm și utilizarea tuturor formelor de finanțare (din surse interne, internaționale, publice, private și inovatoare), precum și a mijloacelor nefinanciare; întrucât finanțarea privată poate veni în completarea finanțării publice, dar nu o poate înlocui;
 - P. întrucât mobilizarea eficientă a resurselor interne este un factor indispensabil pentru îndeplinirea obiectivelor Agendei 2030; întrucât, în special țările în curs de dezvoltare sunt afectate de evaziunea fiscală și de evitarea obligațiilor fiscale de către întreprinderi;
 - Q. întrucât promovarea dezvoltării sustenabile necesită reziliență, care ar trebui stimulată printr-o abordare multidimensională a acțiunii externe a UE și prin respectarea principiului coerenței politicilor în favoarea dezvoltării; întrucât politicile statelor membre și ale UE au atât efecte intenționate, cât și neintenționate asupra țărilor în curs de dezvoltare, iar ODD constituie o oportunitate unică de a asigura o mai mare coerență și politici mai echitabile față de țările în curs de dezvoltare;
 - R. întrucât comerțul internațional poate fi un stimulent puternic pentru dezvoltare și creștere economică, și o mare parte din importurile UE au ca sursă țările în curs de dezvoltare; întrucât, Agenda 2030 recunoaște comerțul drept un mijloc de îndeplinire a obiectivelor de dezvoltare durabilă;
 - S. întrucât pentru realizarea dezvoltării durabile este esențial să se abordeze provocarea reprezentată de migrație și cererile unei populații globale în creștere; întrucât Agenda 2030 subliniază rolul migrației ca o potențială forță motrice a dezvoltării; întrucât articolul 208 din TFUE stabilește că eradicarea sărăciei este obiectivul principal al politicilor de dezvoltare ale UE,
1. ia act de comunicarea Comisiei privind o acțiune europeană pentru sustenabilitate, care pune în evidență instrumentele și inițiativele politice existente la nivel european și constituie o reacție la Agenda 2030; subliniază însă necesitatea unei evaluări cuprinzătoare, inclusiv a lacunelor și tendințelor politice, a incoerențelor și a deficiențelor de punere în aplicare, precum și a potențialelor beneficii conexe și a sinergiilor, în cazul tuturor politicilor și actelor legislative existente ale UE în toate sectoarele; subliniază necesitatea unor acțiuni coordonate pentru această evaluare atât la nivel european, cât și la nivelul statelor membre; solicită, prin urmare, Comisiei, Consiliului, în toate configurațiile sale, și agențiilor și organismelor UE să ia aceste măsuri fără întârziere;

Joi, 6 iulie 2017

2. subliniază faptul că scopul Agendei 2030 este de a obține o mai mare bunăstare pentru toți și că cei trei piloni egali ai dezvoltării sustenabile, și anume cel social, cel de mediu și cel economic, sunt esențiali pentru realizarea ODD; subliniază faptul că dezvoltarea sustenabilă este un obiectiv fundamental al Uniunii, astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (3) din TUE, și ar trebui să joace un rol central în dezbaterea privind viitorul Europei;

3. salută angajamentul Comisiei de a integra ODD-urile în toate politicile și inițiativele UE, pe baza principiilor universalității și integrării; invită Comisia să dezvolte, fără întârziere, o strategie-cadru cuprinzătoare coerentă, coordonată și globală pe termen scurt, mediu și lung cu privire la punerea în aplicare a celor 17 ODD-uri și a celor 169 de ținte ale lor în UE, recunoscând interconexiunile și paritatea diferitelor ODD-uri prin adoptarea unei abordări transsectoriale și de guvernare pe mai multe niveluri; subliniază, în plus, necesitatea de a integra toate aspectele Agendei 2030 în semestrul european și de a asigura implicarea totală a Parlamentului în acest proces; invită prim-vicepreședintele, care are o responsabilitate transversală pentru dezvoltarea sustenabilă, să își asume un rol principal în această privință; subliniază faptul că UE și statele sale membre s-au angajat să pună în aplicare pe deplin toate ODD-urile și țintele, atât în termeni practici, cât și în spirit;

4. reamintește importanța principiului fundamental al Agendei 2030 de „a nu lăsa pe nimeni în urmă”; solicită Comisiei și statelor membre să întreprindă acțiuni ferme în ceea ce privește abordarea inegalităților, atât din interiorul țărilor, cât și dintre țări, deoarece acestea amplifică impactul altor provocări globale și îngreunează progresul dezvoltării durabile; solicită Comisiei și statelor membre să promoveze cercetarea și dezagregarea datelor prin politicile lor pentru a se asigura că persoanele cele mai vulnerabile și marginalizate sunt incluse și considerate prioritare;

5. salută angajamentul Comisiei de a integra ODD-urile în agenda sa privind o mai bună legiferare și subliniază potențialul utilizării instrumentelor pentru o mai bună legiferare într-un mod strategic pentru a evalua coerența politicii UE în ceea ce privește Agenda 2030; invită Comisia să stabilească o verificare ODD a tuturor noilor politici și acte legislative și să asigure o coerență deplină a politicilor în cadrul punerii în aplicare a ODD-urilor, promovând totodată sinergii, dobândind beneficii conexe și evitând contrabalansarea între diferitele ODD-uri, atât la nivel european, cât și la nivelul statelor membre; subliniază necesitatea de a include dezvoltarea sustenabilă ca parte integrantă a cadrului global de evaluări ale impactului, nu ca o evaluare de impact separată, cum este cazul în prezent în conformitate cu setul de instrumente pentru o mai bună legiferare al Comisiei; solicită o îmbunătățire a instrumentelor concepute pentru a măsura și a cuantifica rezultatele ecologice pe termen mediu și lung în evaluările de impact; invită Comisia, în plus, să se asigure că evaluările și verificările adecvării efectuate în cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) examinează dacă anumite politici sau legislații contribuie la punerea în aplicare ambițioasă a ODD-urilor sau dacă, de fapt, o împiedică; solicită identificarea și diferențierea clară a nivelului de guvernare la care ar trebui puse în aplicare obiectivele, subliniind totodată că ar trebui să fie respectat principiul subsidiarității; solicită stabilirea unor parcursuri clare și coerente de dezvoltare sustenabilă la nivel național și, după caz, la nivelurile subnaționale sau locale pentru statele membre care încă nu au procedat astfel; subliniază faptul că Comisia ar trebui să ofere orientare în acest proces pentru a asigura un format armonizat;

6. subliniază că Al 7-lea PAM în sine este un instrument-cheie pentru punerea în aplicare a ODD-urilor, cu toate că acțiunile întreprinse în unele sectoare tot nu sunt suficiente pentru a asigura că ODD-urile vor fi îndeplinite; invită Comisia și statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare pe deplin cel de Al 7-lea PAM, să includă în evaluarea celui de Al 7-lea PAM o evaluare a măsurii în care obiectivele sale corespund ODD-urilor și, luând în considerare aceste rezultate, să propună o recomandare pentru programul ulterior; invită Comisia să propună în timp util un program de acțiune al Uniunii pentru mediu pentru perioada de după 2020, astfel cum se prevede la articolul 192 alineatul (3) din TFUE, deoarece un astfel de program va contribui la realizarea ODD-urilor în Europa;

7. îndeamnă insistent Comisia să adere la agenda de guvernare convenită în Declarația de la Rio și în Agenda 2030, precum și în Planul de implementare de la Johannesburg (JPOI) din 2002 și documentul rezultat al Rio+20 din cadrul Conferinței ONU din 2012 privind dezvoltarea sustenabilă;

8. consideră că Comisia ar trebui să încurajeze statele membre să promoveze stabilirea sau consolidarea consiliilor de dezvoltare sustenabilă la nivel național, inclusiv la nivel local, și să încurajeze participarea și implicarea efectivă a societății civile și a altor părți interesate relevante la forumurile internaționale relevante și, în acest sens, să promoveze transparența, participarea publică amplă și parteneriatele pentru a pune în aplicare dezvoltarea sustenabilă;

Joi, 6 iulie 2017

9. recunoaște că, pentru a realiza ODD-urile, va fi nevoie de implicarea multilaterală a părților interesate din partea UE, a autorităților locale și regionale ale statelor membre, a societății civile, a cetățenilor, a întreprinderilor și a partenerilor terți; invită Comisia să se asigure că platforma multipartită anunțată în comunicarea sa va deveni un model de cele mai bune practici care să faciliteze planificarea, punerea în aplicare, monitorizarea și revizuirea Agendei 2030; subliniază că platforma ar trebui să mobilizeze expertiza diferitelor sectoare-cheie, să promoveze inovarea și să contribuie la asigurarea unor legături efective cu părțile interesate, încurajând promovarea ascendentă a dezvoltării sustenabile; subliniază, de asemenea, că platforma ar trebui să aibă o sferă de aplicare mult mai amplă decât o platformă de învățare inter pares și să permită o implicare reală a părților interesate în planificarea și monitorizarea punerii în aplicare a ODD-urilor; invită, în plus, Comisia să promoveze sinergiile cu alte platforme aferente precum platforma REFIT, platforma privind economia circulară, Grupul de lucru la nivel înalt pentru competitivitate și creștere și Grupul de experți la nivel înalt privind finanțele sustenabile și să prezinte Parlamentului și Consiliului un raport privind modul în care se va da curs recomandărilor;

10. invită Comisia să își intensifice eforturile de a facilita guvernanta ODD-urilor în scopul de a asigura următoarele:

(i) sectoare multiple: prin stabilirea unei structuri naționale de coordonare responsabilă de monitorizarea Agendei 21 care ar beneficia de expertiza ONG-urilor

(ii) niveluri multiple: prin stabilirea unui cadru instituțional eficace pentru dezvoltarea sustenabilă la toate nivelurile;

(iii) actori multipli: prin facilitarea și încurajarea conștientizării publice și a participării, făcând informațiile publice la scară largă;

(iv) o concentrare asupra îmbunătățirii interfeței știință-politici;

(v) stabilirea unui calendar clar care să îmbine gândirea pe termen scurt cu cea pe termen lung;

solicită, prin urmare, Comisiei să se asigure că platforma multipartită nu are drept rezultat doar punerea în comun, ci și răspândirea cunoștințelor de lucru privind ODD-urile, precum și să asigure că platforma influențează agenda de politici; astfel, solicită Comisiei ca, cu contribuții din partea Parlamentului și a Consiliului, să creeze o platformă multipartită care să implice actori din mai multe sectoarele; întreprinderile și industria, grupurile de consumatori, sindicatele, ONG-urile sociale și ONG-urile din domeniul mediului și al climei, ONG-urile de cooperare pentru dezvoltare, administrația locală și reprezentanții orașelor ar trebui să fie reprezentați toți într-un forum de cel puțin 30 de părți interesate; reuniunile ar trebui să fie deschise cât mai multor actori posibil și ar trebui să fie structurate în așa fel încât să poată fi extinse dacă interesul crește în timp; în cadrul reuniunilor sale trimestriale, platforma ar trebui să identifice aspectele care reprezintă impedimente în calea îndeplinirii ODD-urilor; Parlamentul ar trebui să aibă în vedere înființarea unui grup de lucru pentru ODD-uri, astfel încât să asigure colaborarea orizontală în interiorul Parlamentului în cazul acestui subiect; acest forum ar trebui să fie alcătuit din deputați în PE care să reprezinte cât mai multe comisii posibil; Comisia și Parlamentul ar trebui să fie ambele active în cadrul reuniunilor platformei multipartite; Comisia ar trebui să prezinte în fiecare an o actualizare a platformei cu privire la planurile sale viitoare de a contribui la punerea în aplicare a ODD-urilor, precum și un document care să fie accesibil la toate nivelurile în toate statele membre cu privire la cele mai bune practici de punere în aplicare a ODD-urilor înaintea reuniunilor la nivel înalt ale ONU cu privire la ODD din iunie/iulie; Comitetul Regiunilor ar trebui să acționeze ca o punte între actorii locali și actorii naționali;

11. salută creșterea volumului de capital instituțional și privat alocat finanțării ODD-urilor și invită Comisia și statele membre să elaboreze criterii de dezvoltare sustenabilă pentru cheltuielile instituționale ale UE, să identifice potențiale bariere de reglementare și stimulente pentru investițiile în ODD și să exploreze oportunitățile de convergență și cooperare între investițiile publice și cele private;

12. salută contribuția pe care o poate avea Evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu la realizarea ODD-urilor printr-o mai bună punere în aplicare a acquis-ului în statele membre; avertizează, însă, că această evaluare nu ar trebui considerată un înlocuitor al altor instrumente precum procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;

Joi, 6 iulie 2017

13. îndeamnă Comisia să elaboreze mecanisme eficace de monitorizare, urmărire și revizuire pentru punerea în aplicare și integrarea ODD-urilor și a Agendei 2030 și invită Comisia ca, în cooperare cu Eurostat, să stabilească un set de indicatori specifici ai progreselor pentru aplicarea internă a ODD-urilor în UE; solicită Comisiei să întocmească rapoarte anuale cu privire la progresele înregistrate de UE în punerea în aplicare a ODD-urilor; subliniază că statele membre ar trebui să fie sprijinite de Comisie în vederea unei raportări coerente; solicită Parlamentului să devină partener la acest proces, în special în a doua direcție de acțiune post-2020, și solicită un dialog și o raportare anuală între Parlament, Consiliu și Comisie, care să se finalizeze cu elaborarea unui raport; îndeamnă ca rezultatele să fie atât transparente, cât și ușor de înțeles și de comunicat în rândul unei game largi de public; subliniază importanța transparenței și a responsabilității democratice în monitorizarea Agendei 2030 și, în consecință, subliniază rolul colegiilor în acest proces; consideră că încheierea unui acord interinstituțional cu caracter obligatoriu, în temeiul articolului 295 din TFUE, ar oferi un cadru corespunzător pentru cooperare în acest sens;

14. reamintește că statele membre trebuie să raporteze ONU cu privire la performanțele lor în privința ODD-urilor; subliniază faptul că aceste rapoarte ale statelor membre ar trebui să fie elaborate în cooperare cu autoritățile locale și regionale competente; subliniază faptul că în statele membre cu un nivel federal sau descentralizat de guvernare, este necesar să se detalieze provocările și obligațiile specifice ale acestor niveluri delegate de guvernare în realizarea ODD-urilor;

15. solicită Comisiei să promoveze lanțurile valorice globale sustenabile prin introducerea unor sisteme „due diligence” pentru companii, punând accentul pe întregul lanț de aprovizionare al acestora, ceea ce ar încuraja societățile să investească mai responsabil și ar stimula o punere în aplicare mai eficientă a capitolelor referitoare la sustenabilitate în cadrul acordurilor de liber schimb, inclusiv în ceea ce privește lupta împotriva corupției, transparența, măsurile împotriva evitării obligațiilor fiscale și conduita profesională responsabilă;

16. consideră că orice viziune de viitor a Europei trebuie să integreze ODD-urile ca un principiu fundamental și, în acest sens, statele membre ar trebui să se îndrepte către modele economice sustenabile; consideră că rolul UE în realizarea unei dezvoltări sustenabile ar trebui să fie în centrul reflecțiilor lansate de Cartea albă a Comisiei din 1 martie 2017 privind viitorul Europei (COM(2017)2025), în care este nevoie de o dimensiune mai solidă a sustenabilității în contextul creșterii economice; consideră că îndeplinirea ODD-urilor și a Agendei 2030 este esențială pentru UE, iar atingerea ODD-urilor ar trebui să fie moștenirea pe care Europa o lasă generațiilor viitoare; recunoaște că Agenda 2030 se aliniază principiilor și valorilor Uniunii și, prin urmare, realizarea ODD-urilor urmează în mod natural planurile Uniunii Europene de a crea un viitor mai bun, mai sănătos și mai sustenabil pentru Europa;

17. invită Comisia și statele membre să construiască capacități de evaluare integrată, de inovare tehnologică și instituțională și de mobilizare financiară pentru realizarea ODD-urilor;

18. recunoaște că majoritatea țărilor europene, atât din UE, cât și din afara UE, sunt semnatare ale acordului ODD; consideră că, în contextul dezbaterii privind viitorul Europei, ar trebui luată în considerare elaborarea unui cadru paneuropean pentru realizarea ODD-urilor la nivelul statelor membre ale UE și SEE, al semnatarilor acordurilor de asociere ale UE, al țărilor candidate la UE și, în urma retragerii sale, la nivelul Regatului Unit;

19. subliniază rolul Forumului politic la nivel înalt în ceea ce privește monitorizarea și revizuirea ODD și invită Comisia și Consiliul să onoreze rolul de lider al UE în elaborarea și punerea în aplicare a Agendei 2030, convenind asupra pozițiilor comune ale UE și asupra rapoartelor comune ale UE, pe baza unei raportări coordonate din partea statelor membre și a instituțiilor UE, înaintea Forumului politic la nivel înalt, sub auspiciile Adunării generale; invită Comisia să facă un bilanț al acțiunilor existente în timpul viitorului Forum politic la nivel înalt, precum și al ODD specifice care vor fi supuse revizuirii;

20. consideră că UE ar trebui să fie liderul mondial al tranziției spre o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon și spre un sistem durabil de producție și consum; invită Comisia să își orienteze politicile privind știința, tehnologia și inovarea (STI) către ODD-uri și invită Comisia să elaboreze o comunicare privind STI pentru dezvoltarea durabilă („STI4SD”), așa cum recomandă grupul de experți al Comisiei pentru „Acțiunile întreprinse ca urmare a Conferinței Rio+ 20, în special ODD-urile”, pentru a formula și susține coordonarea și coeziunea politicilor pe termen lung;

21. insistă asupra faptului că știința, tehnologia și inovarea constituie instrumente deosebit de importante pentru punerea în aplicare a ODD-urilor; subliniază necesitatea ca Orizont 2020 și viitoarele programe-cadru pentru cercetare să integreze mai bine noțiunea de dezvoltare sustenabilă și provocările societale;

Joi, 6 iulie 2017

22. reamintește că, așa cum a menționat în rezoluția sa din 12 mai 2016, Parlamentul ar trebui să aibă un rol clar în punerea în aplicare de către UE a Agendei 2030;

23. salută inițiativele recente de promovare a eficienței utilizării resurselor, printre altele prin promovarea prevenirii, reutilizării și reciclării deșeurilor, limitarea recuperării energiei la materialele nereciclabile și eliminarea treptată a depozitării deșeurilor reciclabile sau recuperabile, astfel cum se prevede în Planul de acțiune pentru economia circulară și propunerea unor obiective noi, ambițioase ale UE privind deșeurile, care, printre altele, vor contribui la ODD 12 și la reducerea deșeurilor marine; recunoaște că realizarea ODD-urilor și îndeplinirea obiectivelor legate de schimbările climatice într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor va necesita o creștere a eficienței utilizării resurselor și va reduce, până în 2050, emisiile globale anuale de gaze cu efect de seră cu 19 %, iar emisiile de gaze cu efect de seră doar ale națiunilor G7 cu până la 25 %; subliniază faptul că 12 din cele 17 ODD-uri depind de utilizarea sustenabilă a resurselor naturale; subliniază importanța consumului și a producției sustenabile prin creșterea eficienței, respectiv reducerea poluării și a cererii și risipei de resurse; subliniază necesitatea decuplării creșterii, a utilizării resurselor și a impactului asupra mediului; invită Comisia să întocmească periodic rapoarte privind starea economiei circulare în care să se prezinte în detaliu starea acesteia și tendințele și să se permită modificarea politicilor existente pe baza unor informații obiective, fiabile și comparabile; invită Comisia, de asemenea, să se asigure că economia circulară determină o scădere semnificativă a utilizării materialelor virgine, o reducere a risipei de materiale, produse mai durabile și utilizarea produselor secundare de fabricație și a exceselor de materiale considerate anterior ca fluxuri de deșeuri; invită Comisia să propună o strategie ambițioasă și cuprinzătoare privind materialele plastice, respectând în același timp obiectivul pentru 2020 de gestionare ecologică rațională a substanțelor chimice, ținând seama de obiectivul privind ciclurile de materiale netoxice, astfel cum se prevede în cel de-al 7-lea PAM; consideră că acțiunea coordonată la nivel european împotriva risipei de produse alimentare este esențială pentru ODD 2; subliniază ținta UE de a reduce risipa de produse alimentare cu 50 % până în 2030;

24. subliniază că Decizia nr. 1386/2013/UE arată faptul că sistemele actuale de producție și de consum ale economiei globale generează o cantitate mare de deșeuri care, combinată cu o cerere tot mai mare de bunuri și servicii până la punctul epuizării resurselor, contribuie la creșterea prețului materiilor prime esențiale, al mineralelor și al energiei, generând în același timp și mai multă poluare și mai multe deșeuri, sporind emisiile globale de gaze cu efect de seră și accelerând degradarea solului și despăduririle; prin urmare, trebuie ca UE și statele sale membre să depună eforturi pentru a asigura evaluarea întregului ciclu de viață al produselor și serviciilor astfel încât să se estimeze adevăratul lor impact din punctul de vedere al sustenabilității;

25. reamintește că decuplarea creșterii economice de consumul resurselor este esențială pentru limitarea impactului asupra mediului și pentru îmbunătățirea competitivității Europei și reducerea dependenței sale de resurse;

26. subliniază că, pentru ca UE să îndeplinească obiectivele Agendei 2030, este esențial ca acestea să se reflecte în semestrul european într-un mod cuprinzător, inclusiv prin abordarea locurilor de muncă verzi, a eficienței utilizării resurselor și a inovării și investițiilor sustenabile; remarcă faptul că o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor deține un potențial ridicat de creare de locuri de muncă și de creștere economică, deoarece ar genera un plus de 2 000 de miliarde USD la economia mondială până în 2050 și un plus de 600 de miliarde USD la PIB-ul țărilor G7;

27. solicită Comisiei să evalueze, pentru toate părțile interesate, inclusiv pentru investitori, sindicate și cetățeni, beneficiile obținute din transformarea producției nesustenabile în activități care permit punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă, precum și avantajele reconversiei profesionale permanente a forței de muncă în vederea creării de locuri de muncă ecologice și de calitate;

28. subliniază importanța respectării ODD 2 privind agricultura sustenabilă și a ODD-urilor privind prevenirea poluării și utilizarea excesivă a apei (6.3 și 6.4), îmbunătățirea calității solului (2.4 și 15.3) și stoparea pierderii biodiversității (15) la nivelul UE;

29. invită Comisia și statele membre să abordeze întârzierile semnificative în obținerea unei stări bune a apei în conformitate cu Directiva-cadru privind apa și să asigure realizarea ODD 6; ia act de evaluarea AEM potrivit căreia mai mult de jumătate din corpurile de apă reprezentate de râuri și lacuri din Europa sunt clasificate ca având o stare ecologică mai puțin decât bună și că ecosistemele acvatice se confruntă încă cu cea mai semnificativă deteriorare și reducere a biodiversității; invită Comisia să încurajeze abordările inovatoare pentru gestionarea sustenabilă a apei, inclusiv prin deblocarea întregului potențial al apelor uzate, și să aplice principiile economiei circulare în gospodărirea apelor, prin punerea în aplicare a unor măsuri de promovare a reutilizării, în condiții de siguranță, a apelor uzate în sectorul agricol și în

Joi, 6 iulie 2017

sectoarele industriale și municipale; scoate în evidență faptul că aproximativ 70 milioane de europeni se confruntă cu stres hidric în timpul lunilor de vară; reamintește, în plus, că aproximativ 2 % din populația totală a UE nu are acces deplin la apă potabilă, lucru care afectează în mod disproporționat grupurile vulnerabile, marginalizate; reamintește, de asemenea, că în Europa au loc 10 decese pe zi ca urmare a apei nesigure și a serviciilor de salubritate și de igienă precare;

30. salută comunicarea comună a Comisiei privind viitorul oceanelor noastre, care propune 50 de acțiuni pentru oceane gestionate în condiții de siguranță, de securitate, ecologice și sustenabile în Europa și în întreaga lume în vederea îndeplinirii ODD 14 – un obiectiv urgent dată fiind necesitatea refacerii rapide a mărilor europene și a oceanelor planetare;

31. subliniază importanța ecologică și beneficiile socio-economice ale biodiversității și remarcă faptul că potrivit celui mai recent raport privind „limitele planetare”, valorile actuale referitoare la pierderea biodiversității au depășit limita planetară, în timp ce integritatea biosferei este considerată o limită fundamentală care, atunci când se modifică semnificativ, aduce sistemul terestru într-o nouă stare; constată cu îngrijorare că obiectivele strategiei UE 2020 în domeniul biodiversității și ale Convenției privind diversitatea biologică nu vor fi îndeplinite fără eforturi suplimentare substanțiale; reamintește că aproximativ 60 % dintre speciile de animale și 77 % dintre habitatele protejate sunt într-o stare sub nivelul optim ⁽¹⁾; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile în vederea atingerii acestor obiective, printre altele prin punerea în aplicare deplină a directivelor privind natura și recunoașterea valorii adăugate a ecosistemelor și a biodiversității mediului înconjurător european prin alocarea de resurse suficiente, inclusiv în bugetele viitoare pentru conservarea biodiversității, în special în ceea ce privește rețeaua Natura 2000 și programul LIFE; reafirmă necesitatea unei metodologii comune de urmărire care să ia în considerare toate cheltuielile directe și indirecte privind biodiversitatea și eficiența acestor cheltuieli, subliniind totodată că cheltuielile generale ale UE nu trebuie să aibă un impact negativ asupra biodiversității și ar trebui să sprijine îndeplinirea obiectivelor UE în materie de biodiversitate;

32. subliniază că punerea în aplicare și aplicarea deplină a directivelor privind natura, precum și finanțarea adecvată reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea succesului strategiei în domeniul biodiversității în ansamblu și pentru realizarea obiectivelor sale principale; salută decizia Comisiei de a nu revizui directivele privind natura;

33. îndeamnă Comisia și statele membre să finalizeze rapid și să consolideze rețeaua ecologică Natura 2000, intensificând eforturile pentru a asigura desemnarea unui număr suficient de arii speciale de conservare (ASC) în temeiul Directivei Habitats și pentru ca această desemnare să fie însoțită de măsuri eficace de protejare a biodiversității în Europa;

34. observă că cercetările arată că agricultura nesustenabilă este un factor-cheie pentru pierderea carbonului organic din sol și a biodiversității solului; invită UE să promoveze metode de consolidare a calității solului, cum ar fi rotațiile care să includă leguminoasele și efectivele de animale, permițând astfel UE să respecte ODD-urile 2.4 și 15.3;

35. consideră că UE trebuie să facă mult mai mult pentru a atinge ODD 15; îndeamnă Comisia, în special, să abordeze cu prioritate problema privind decontaminarea mediului, propunând norme armonizate pentru combaterea consumului și a degradării solurilor și prezentând cât mai curând planul de acțiune privind despădurirea și degradarea pădurilor, anunțat în mai multe rânduri, precum și calendarul privind punerea în aplicare a acestuia;

36. recunoaște că schimbările cu privire la biodiversitatea solului și carbonul organic din sol sunt determinate, în cea mai mare parte, de practicile de gestionare a terenurilor și de schimbarea utilizării acestora, precum și de schimbările climatice, care au un impact negativ grav asupra unor ecosisteme întregi și asupra societății; invită Comisia, prin urmare, să acorde o atenție deosebită aspectelor legate de sol în cadrul celui de Al 8-lea PAM;

37. subliniază faptul că importurile UE de făină de soia destinate alimentației animalelor contribuie la despăduririle din America de Sud, subminând astfel ODD-urile cu privire la despăduriri, schimbările climatice și biodiversitate;

⁽¹⁾ Raportul nr. 30/2016 al AEM, Raport privind indicatorii de mediu 2016 – În sprijinul monitorizării celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu, <https://www.eea.europa.eu/publications/environmental-indicator-report-2016>

Joi, 6 iulie 2017

38. solicită Comisiei să-și intensifice eforturile în calitate de actor global în protejarea ecologiei și a mediului de importanță din regiunea arctică; îndeamnă insistent Comisia să nu permită nicio politică ce stimulează exploatarea regiunii arctice pentru combustibilii fosili;

39. salută faptul că se pune accentul pe biodiversitate, resurse naturale și ecosisteme și că se recunoaște legătura dintre aceste elemente și sănătatea umană, precum și bunăstare; subliniază necesitatea unei abordări de tip „One Health” (Sănătate pentru oameni, animale și mediu) care înglobează sănătatea umană, animală și a mediului și reamintește că investițiile în cercetare și inovare care vizează dezvoltarea unor noi tehnologii în domeniul sănătății reprezintă o condiție esențială pentru îndeplinirea ODD-urilor; îndeamnă Comisia să întreprindă foarte rapid o analiză pentru a răspunde publicației OCDE „Sănătatea UE pe scurt” care arată că speranța de viață nu a crescut în multe state membre ale UE; constată că accesul echitabil la asistență medicală de înaltă calitate este cheia pentru niște sisteme de sănătate sustenabile, deoarece are potențialul de a reduce inegalitățile; subliniază că este nevoie de eforturi sporite pentru a aborda barierele multidimensionale din calea accesului la nivel individual, la nivel de furnizor și la nivel de sistem de sănătate – și să se continue investițiile în inovare și cercetarea medicală și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) pentru a dezvolta soluții de asistență medicală accesibile, sustenabile și orientate către eradicarea flagelului mondial al HIV/SIDA, al tuberculozei, al meningitei, al hepatitei C și al altor boli infecțioase neglijate, asociate deseori cu sărăcia; reamintește că investițiile în cercetarea și dezvoltarea în domeniul medical, la nivel mondial, sunt esențiale pentru a combate noile amenințări la adresa sănătății, precum epidemiile și rezistența la antibiotice;

40. subliniază faptul că economia oceanelor sau „economia albastră” oferă oportunități importante pentru utilizarea sustenabilă și conservarea resurselor marine și că un sprijin adecvat pentru consolidarea capacităților pentru dezvoltarea și implementarea instrumentelor de planificare și a sistemelor de gestionare poate permite țărilor în curs de dezvoltare să profite de aceste oportunități; subliniază rolul major pe care Uniunea Europeană trebuie să îl joace în acest sens;

41. recunoaște că există o legătură între extracția resurselor piscicole și conservare și comerț; recunoaște, de asemenea, că costul de oportunitate care poate rezulta dacă nu se acționează pentru a aborda subvențiile dăunătoare în domeniul piscicol este extrem de ridicat, deoarece în lipsa acțiunilor resursele vor fi epuizate, va rezulta insecuritate alimentară și sursele de ocupare a forței de muncă a căror menținere s-a urmărit vor fi distruse;

42. reamintește că UE și statele sale membre sunt toate semnatare ale Acordului de la Paris și deci s-au angajat să îndeplinească obiectivele sale, care necesită acțiuni pe plan global; subliniază necesitatea integrării obiectivului de decarbonizare pe termen lung de a limita încălzirea globală la mult sub 2 °C și de a continua eforturile pentru a limita și mai mult această creștere, la 1,5 °C;

43. reamintește că în propunerea Comisiei pentru cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 se stabilesc trei ținte-cheie pentru 2030: o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 %, acoperirea a cel puțin 27 % din cererea de energie a UE din surse regenerabile și creșterea eficienței energetice cu cel puțin 30 %; reamintește pozițiile Parlamentului privind aceste ținte; subliniază că este necesar să se mențină atenția asupra acestor ținte și să pregătească pentru UE o strategie privind emisiile zero la jumătatea secolului, oferind o cale eficientă din punctul de vedere al costurilor, ținând seama de particularitățile regionale și naționale din cadrul UE, pentru atingerea obiectivului privind emisiile nete zero, adoptat în cadrul Acordului de la Paris;

44. invită UE și statele membre să integreze efectiv atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea în cadrul politicilor de dezvoltare; subliniază necesitatea de a încuraja transferurile de tehnologie pentru eficiență energetică și tehnologii curate și de a sprijini investițiile în proiecte pentru energie regenerabilă la scară mică, neconectate la rețea și descentralizate; invită UE să sporească asistența acordată agriculturii sustenabile, pentru a face față schimbărilor climatice, canalizându-și sprijinul către micii fermieri, diversificarea culturilor, sistemul agroforestier și practicile agro-ecologice;

45. remarcă faptul că degradarea mediului și schimbările climatice reprezintă un risc semnificativ pentru instaurarea și menținerea păcii și justiției; recunoaște necesitatea unei mai bune vizibilități a rolului jucat de schimbările climatice și de degradarea mediului în provocarea migrației la nivel mondial, precum și a sărăciei și foametei; invită UE și statele membre să mențină schimbările climatice ca o prioritate strategică în dialogurile diplomatice la nivel mondial, inclusiv în dialogurile bilaterale și biregionale la nivel înalt cu G7, G20, în cadrul ONU și cu țările partenere, cum ar fi China, cu scopul de a continua un dialog pozitiv și activ, care să accelereze tranziția la nivel mondial către o energie curată și să evite schimbările climatice periculoase;

Joi, 6 iulie 2017

46. recunoaște activitatea Centrului pentru climă și securitate din SUA de identificare a interconexiunilor dintre schimbările climatice și securitatea internațională; acesta consideră că schimbările climatice sunt un „multiplicator al amenințărilor” care ar putea impune o intervenție umanitară sau militară sporită și ar putea conduce la tulburări mai grave care amenință orașele și bazele militare;

47. subliniază faptul că sărăcia energetică, deseori definită ca o situație în care persoanele sau gospodăriile nu sunt capabile să se încălzească în mod adecvat sau să își asigure alte servicii energetice necesare în locuințele lor la un cost accesibil, reprezintă o problemă în multe state membre; subliniază că sărăcia energetică este cauzată de creșterea prețurilor la energie, impactul recesiunii asupra economiilor naționale și regionale și locuințele deficitare din punctul de vedere al eficienței energetice; reamintește că, potrivit statisticilor UE referitoare la venit și la condițiile de viață (EU-SILC), se estimează că 54 de milioane de cetățeni europeni (10,8 % din populația UE) nu au putut să-și mențină locuința încălzită în mod adecvat în 2012, cifre similare fiind raportate în ceea ce privește plata cu întârziere a facturilor de utilități sau existența unor condiții de locuit necorespunzătoare; invită statele membre să recunoască și să abordeze această problemă, deoarece asigurarea serviciilor energetice de bază este esențială pentru a se asigura că comunitățile nu suferă efecte negative asupra sănătății, că nu se înrădăcinează și mai mult în sărăcie, că își pot menține o bună calitate a vieții, precum și pentru a asigura că eforturile financiare menite să ajute gospodăriile care necesită sprijin nu devin prea împovărătoare; subliniază că serviciile energetice moderne sunt esențiale pentru bunăstarea umană și pentru dezvoltarea economică a unei țări; totuși, la nivel global, 1,2 miliarde de oameni nu au acces la energie electrică și mai mult de 2,7 miliarde de oameni nu dispun de facilități de gătit curate; reamintește, în plus, că mai mult de 95 % dintre acești oameni trăiesc fie în Africa Subsahariană, fie în Asia în curs de dezvoltare, iar în jur de 80 % trăiesc în zone rurale; subliniază că energia este esențială pentru aproape toate provocările și oportunitățile majore cu care se confruntă astăzi lumea; subliniază că, indiferent dacă este vorba de locuri de muncă, securitate, schimbări climatice, producția de alimente sau creșterea veniturilor, accesul tuturor la energie este esențial, iar energia sustenabilă reprezintă o oportunitate – ea transformă vieți, economii și planeta;

48. recomandă o integrare deplină a acțiunilor climatice în bugetul UE (integrarea acțiunilor în domeniul climei), asigurându-se faptul că măsurile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sunt integrate în toate deciziile de investiții din Europa;

49. invită Comisia să întocmească un raport din cinci în cinci ani, începând în termen de șase luni de la dialogul de facilitare din 2018 din cadrul CCONUSC, privind legislația UE în domeniul climei, inclusiv Regulamentul privind partajarea eforturilor și Directiva ETS, pentru a verifica dacă această legislație este eficace pentru a genera contribuția preconizată la eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ale UE și pentru a vedea dacă traiectoria actuală privind reducerile va fi suficientă pentru a atinge ODD și obiectivele Acordului de la Paris; solicită, de asemenea, Comisiei să revizuiască și să extindă, până cel târziu în 2020, cadrul privind clima și energia pentru 2030 și contribuțiile UE stabilite la nivel național, astfel încât acestea să fie aliniate corespunzător la obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris și la ODD-uri; invită Comisia să stimuleze potențialul de absorbție a gazelor cu efect de seră încurajând dezvoltarea de politici care să sprijine împădurirea prin intermediul unor practici adecvate de gestionare a pădurilor, având în vedere faptul că UE și-a luat angajamentul, în temeiul Agendei 2030, de a promova punerea în practică a unei gestionări sustenabile a pădurilor, de a opri defrișarea acestora, de a reface pădurile degradate și de a crește împădurirea și reîmpădurirea la nivel mondial până în 2020;

50. subliniază că eforturile de atenuare a încălzirii globale nu reprezintă un obstacol în calea creșterii economice și a ocupării forței de muncă și că, dimpotrivă, decarbonizarea economiei ar trebui să fie considerată o sursă-cheie pentru creșterea economică și locuri de muncă noi și durabile; recunoaște, cu toate acestea, că pe drumul către orice model economic și social nou este probabil ca comunitățile axate pe industrii tradiționale să se confrunte cu provocări; subliniază importanța sprijinului pe parcursul acestei tranziții și invită Comisia și statele membre să canalizeze fondurile din surse precum schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) în vederea finanțării modernizării și a unei tranziții echitabile, cu scopul de a ajuta aceste comunități și de a promova adoptarea celor mai bune tehnologii și practici de producție care să asigure cele mai bune standarde de mediu și locuri de muncă sigure, stabile și durabile;

51. ia act de faptul că pierderea continuă a biodiversității, efectele negative ale defrișărilor și schimbările climatice pot conduce la creșterea concurenței pentru resurse, precum alimentele și energia, la creșterea sărăciei și a instabilității politice la nivel mondial, precum și la strămutări ale populației și la noi tipare de migrație la nivel mondial; insistă asupra faptului că Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre ar trebui să ia în considerare aceste lucruri în toate aspectele relațiilor externe și ale diplomației internaționale, asigurând în același timp o creștere substanțială a finanțării destinate asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD); solicită Comisiei, SEAE și statelor membre să urmărească, în cadrul

Joi, 6 iulie 2017

tuturor acțiunilor și al interacțiunilor cu țările terțe, eforturi de reducere a emisiilor prin promovarea surselor de energie regenerabile, a eficienței utilizării resurselor și a protecției biodiversității și pădurilor și prin promovarea acțiunilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;

52. invită Comisia să se asigure că politicile externe ale UE sunt compatibile cu ODD-urile și să identifice domenii în care este nevoie să se intensifice acțiunile sau punerea în aplicare cu scopul de a asigura că politicile externe ale UE sprijină punerea în aplicare efectivă a ODD-urilor și nu se află în contradicție cu ODD-uri și punerea lor în aplicare în alte regiuni, în special în țările în curs de dezvoltare; invită Comisia ca, în acest scop, să lanseze un proces fiabil care să înceapă cu o metodă de previziune/alertă rapidă pentru noile inițiative și propuneri, inclusiv revizuirea legislației existente, și să prezinte o propunere de strategie globală externă de dezvoltare sustenabilă; scoate în evidență instrumentele și forumurile disponibile, precum Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), Forumul Regional CEE-ONU pentru Dezvoltare Durabilă (RFSD), Forumul politic la nivel înalt și platforma centrală a ONU; solicită o revizuire voluntară la Forumului politic la nivel înalt în conformitate cu Agenda 2030, care încurajează statele membre să efectueze revizuii periodice și cuprinzătoare ale progreselor; subliniază rolul evaluărilor de impact ex-ante regulate și adecvate în acest sens; reamintește obligația din tratat de a lua în considerare obiectivele de cooperare pentru dezvoltare în toate politicile care ar putea să afecteze țările în curs de dezvoltare;

53. subliniază importanța AOD ca instrument esențial pentru realizarea obiectivelor Agendei 2030, pentru eradicarea sărăciei în toate formele sale și combaterea inegalităților, reitărând, în același timp, faptul că ajutorul pentru dezvoltare nu este suficient pentru a elimina sărăcia din țările în curs de dezvoltare; subliniază necesitatea de a promova instrumentele care încurajează o mai mare asumare a responsabilității, cum ar fi sprijinul bugetar; invită UE și statele sale membre să își reconfirme, fără întârziere, angajamentul de a atinge obiectivul de 0,7 % din venitul național brut și să prezinte propuneri pentru un calendar detaliat pentru creșterea treptată a AOD, pentru a atinge acest obiectiv; reamintește angajamentul UE de a aloca cel puțin 20 % din AOD dezvoltării umane și incluziunii sociale și solicită un angajament reînnoit în acest scop; invită Comisia să respecte recomandarea Comitetului de asistență pentru dezvoltare al OCDE (CAD), de a realiza un element de grant mediu anual de 86 % din totalul angajamentelor AOD; solicită ca AOD să fie protejată împotriva deturnării și ca principiile eficacității dezvoltării convenite la nivel internațional să fie respectate, păstrând obiectivul de bază al AOD de eradicare a sărăciei, punând accentul în special asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate și asupra contextelor fragile; reamintește necesitatea depășirii relației donator/beneficiar în cadrul unei agende pentru dezvoltare mai extinse;

54. subliniază faptul că asigurarea justiției fiscale și a transparenței, lupta împotriva evitării obligațiilor fiscale, eradicarea fluxurilor financiare ilicite și a paradisurilor fiscale, precum și o mai bună gestionare a finanțelor publice, o creștere economică sustenabilă și o mai mare mobilizare a resurselor interne sunt esențiale pentru finanțarea Agendei 2030; solicită UE să creeze un program de finanțare (DEVETAX2030) pentru a furniza asistență în mod special pentru înființarea de structuri fiscale în economiile de piață emergente și pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să creeze noi birouri ale autorităților fiscale regionale; își reiterează apelul pentru instituirea unei taxe pe tranzacțiile financiare la nivel mondial, pentru a aborda provocările globale legate de sărăcie, pentru investigarea efectului de propagare al tuturor politicilor fiscale naționale și ale UE asupra țărilor în curs de dezvoltare și pentru respectarea principiului CPD atunci când se legiferează în acest domeniu;

55. invită Comisia și statele membre să își reajusteze abordarea referitoare la migrație cu scopul de a elabora o politică în materie de migrație, în conformitate cu ODD 10, precum și un discurs bazat pe date concrete, cu privire la migranți și solicitanții de azil, care să combată xenofobia și discriminarea față de migranți, precum și în vederea investiției în factorii-cheie pentru dezvoltarea umană; își reiterează preocuparea că noile politici și instrumente financiare care abordează cauzele profunde ale migrației neregulate și forțate pot fi puse în aplicare în detrimentul obiectivelor de dezvoltare și solicită ca Parlamentului European să i se acorde un rol mai ferm în acest caz, pentru a se asigura că noile instrumente de finanțare sunt compatibile cu temeiul juridic, cu principiile și angajamentele UE, în special cu Agenda 2030; reamintește că obiectivul principal al cooperării pentru dezvoltare este eradicarea sărăciei și dezvoltarea economică și socială pe termen lung;

56. salută accentul pus pe investițiile în tineri, aceștia fiind principalele persoane care pun în aplicare ODD-urile; subliniază necesitatea de a valorifica dividendul demografic al țărilor în curs de dezvoltare prin intermediul unor politici publice adecvate și prin investiții corespunzătoare în educația și sănătatea tinerilor, inclusiv educația și sănătatea sexuală și

Joi, 6 iulie 2017

reproductivă; subliniază oportunitatea de a face în sfârșit progrese în domeniul egalității de gen și capacitării femeilor, ca element esențial al CPD, și îndeamnă UE să integreze aceste aspecte în toate domeniile de acțiune externă; recunoaște că acești factori-cheie pentru dezvoltarea umană și pentru capitalul uman trebuie să fie prioritari pentru a garanta dezvoltarea sustenabilă;

57. invită UE și statele sale membre să aloce resursele și atenția politică necesară pentru a se asigura că principiul egalității de gen și al emancipării femeilor și fetelor se află în centrul punerii în aplicare a Agendei 2030;

58. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că bugetele publice nu intră în conflict cu ODD; consideră că accelerarea semnificativă a investițiilor, a inovării și a creșterii ecologice în UE este necesară pentru punerea în aplicare în timp util și cu succes a Agendei 2030 și recunoaște că sunt necesare noi instrumente de finanțare și abordări diferite legate de actuala politică de investiții, cum ar fi eliminarea treptată a subvențiilor dăunătoare mediului și a proiectelor cu nivel ridicat de emisii; solicită o strategie pentru integrarea factorilor de mediu, sociali și de guvernare (MSG) de către multinaționale și întreprinderi în modelele lor de afaceri corporative și de către investitorii instituționali în strategiile de investiții, în scopul de a direcționa fonduri către finanțe sustenabile și de a retrage investițiile în combustibilii fosili;

59. solicită ca CFM post-2020 să redirecționeze bugetul UE către punerea în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltarea sustenabilă, asigurând o finanțare adecvată pentru a realiza în mod efectiv ODD-urile; solicită o mai bună integrare a dezvoltării sustenabile în toate mecanismele de finanțare și liniile bugetare, reitărând faptul că coerența politicilor pe termen lung joacă un rol important în reducerea la minimum a costurilor; subliniază importanța politicii de coeziune ca principală politică de investiții a UE și reamintește că este necesară o aplicare orizontală a criteriilor de sustenabilitate și a obiectivelor bazate pe performanță pentru toate fondurile structurale și de investiții ale UE, inclusiv Fondul european pentru investiții strategice, pentru a realiza o tranziție cuprinzătoare către o creștere economică sustenabilă și favorabilă incluziunii;

60. invită Banca Europeană de Investiții (BEI) să se asigure că se ridică la înălțimea valorilor Europei, punând în aplicare criterii stricte de sustenabilitate în cadrul operațiunilor sale de creditare, și, în special, că împrumuturile către sectoarele energiei și transporturilor sunt destinate proiectelor sustenabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

61. invită BEI să angajeze 40 % din portofoliul său de creditare pentru o dezvoltare rezistentă la schimbările climatice cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2030;

62. solicită BEI să aloce mai multe fonduri inițiativei ELENA cu scopul de a oferi granturi pentru asistență tehnică, axate pe punerea în aplicare a eficienței energetice, a distribuției de energie din surse regenerabile și a proiectelor și programelor de transport urban;

63. recunoaște că infrastructura rezilientă și sustenabilă este un principiu-cheie pentru realizarea unui viitor durabil cu emisii reduse de carbon și aduce cu sine mai multe beneficii auxiliare, cum ar fi sustenabilitatea și o protecție sporită împotriva incendiilor și a inundațiilor; consideră că o tranziție la o societate sustenabilă poate fi realizată numai prin aderarea la principiul „eficienței energetice pe primul loc” și continuarea îmbunătățirii eficienței aparaturii, a rețelelor de energie electrică și a imobilelor, dezvoltând totodată sisteme de stocare; recunoaște că imobilele dețin cel mai mare potențial de eficiență energetică și solicită UE să își asume angajamentul față de un obiectiv pentru anul 2050 privind un parc imobiliar în întregime sustenabil, decarbonizat și eficient din punct de vedere energetic, cu o cerere de energie de aproape de zero și în care orice cerere reziduală este alimentată din surse regenerabile; solicită o creștere accelerată a ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic al UE; avertizează împotriva perenizării infrastructurii nesustenabile și invită Comisia să propună măsuri pentru o tranziție ordonată la o economie sustenabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon și o reorientare fundamentală a dezvoltării infrastructurii, în scopul de a atenua riscurile economice sistemice asociate cu activele financiare cu emisii mari de dioxid de carbon;

64. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate mobilității sustenabile, îmbunătățind sistemele de transport public local pe baza caracteristicilor specifice ale fiecărei țări și a nevoilor reale ale cetățenilor; consideră că sprijinul financiar al UE pentru dezvoltarea sectorului transporturilor și a infrastructurilor ar trebui să urmărească obiective care aduc statelor membre o valoare adăugată reală;

65. subliniază că corupția are un impact grav asupra mediului; evidențiază că traficul cu specii de animale sălbatice pe cale de dispariție, minerale și pietre prețioase, precum și produse forestiere, cum ar fi lemnul, sunt indisolubil legate de corupție; subliniază, de asemenea, că traficul cu faună sălbatică poate amenința și mai mult speciile pe cale de dispariție, în timp ce exploatarea forestieră ilegală poate conduce la o pierdere a biodiversității și la creșterea emisiilor de dioxid de carbon, ceea ce contribuie la schimbările climatice; remarcă faptul că pentru grupările criminale organizate profiturile sunt

Joi, 6 iulie 2017

importante, iar riscurile sunt scăzute întrucât infracțiunile silvice sunt rareori urmărite penal și, de multe ori, pedepsele nu sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii; reamintește că Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, cu accentul său cuprinzător pe prevenirea corupției, aplicarea eficientă a legii, cooperarea internațională și recuperarea activelor, poate fi un instrument eficient de combatere a corupției în sectorul mediului; invită statele membre să integreze strategiile anticorupție, cum ar fi transparența și responsabilitatea, în legislația și politicile de mediu și să consolideze democrația și buna guvernanță; subliniază că combaterea corupției din sectorul mediului va contribui la crearea unui acces echitabil la resurse esențiale, cum ar fi apa și un mediu curat, și este esențială pentru protejarea mediului și asigurarea dezvoltării sustenabile;

66. recunoaște importanța culturii și a participării culturale pentru realizarea agendei privind ODD-urile, precum și rolul pe care îl joacă cultura în relațiile externe și în politica de dezvoltare; solicită sprijin adecvat pentru instituțiile și organizațiile culturale în ceea ce privește realizarea agendei privind ODD-urile, precum și aprofundarea în continuare a legăturilor între cercetare, știință, inovare și arte;

67. reamintește că participarea culturală îmbunătățește sănătatea și bunăstarea fizică și mentală, are un impact pozitiv asupra performanței școlare și profesionale și îi ajută pe cei expuși excluziunii sociale să se integreze pe piața muncii, contribuind, astfel, în mare măsură la realizarea multor ODD-uri;

68. se declară profund preocupat de diferențele în ceea ce privește performanțele sistemelor de învățământ din statele membre, așa cum arată ultimele rapoarte PISA; subliniază că sistemele publice de învățământ și formare cu resurse corespunzătoare și accesibile tuturor sunt esențiale pentru egalitatea și incluziunea socială și pentru atingerea țintelor stabilite de ODD 4; evidențiază că educația de calitate are capacitatea de a emancipa persoanele vulnerabile, minoritățile, persoanele cu nevoi speciale, precum și femeile și fetele; regretă problema persistentă a ratei ridicate a șomajului în rândul tinerilor; subliniază că educația este esențială pentru dezvoltarea unor societăți autonome; solicită UE să stabilească o legătură între educația și formarea tehnică și profesională de calitate, pe de o parte, și cooperarea cu industria, pe de altă parte, ca o condiție prealabilă esențială pentru capacitatea de inserție profesională a tinerilor și pentru accesul la locuri de muncă calificate;

69. solicită UE și statelor sale membre să protejeze limbile regionale și minoritare și pe cele mai puțin răspândite, precum și diversitatea lingvistică și să se asigure că procesul de integrare a ODD în cadrul politicii europene și în rândul priorităților actuale și viitoare ale Comisiei nu tolerează discriminarea lingvistică;

70. consideră că diversitatea culturală și protejarea patrimoniului natural ar trebui promovate prin cadrul european de politică, inclusiv prin educație;

71. îndeamnă statele membre să abordeze cu prioritate reconversia economică și de mediu a siturilor industriale care în diferite regiuni ale Europei provoacă niveluri ridicate de poluare a componentelor mediului și expun populațiile locale la riscuri semnificative pentru sănătate;

72. subliniază rolul pe care îl va juca agenda urbană a UE în punerea în aplicare a „noii agende urbane” globale și salută evoluțiile politice care abilează orașele și regiunile să facă investiții ecologice sinergice; salută inițiativele precum premiul Green Leaf și Convenția globală a primarilor pentru climă și energie și subliniază în continuare importanța crucială a orașelor și regiunilor pentru înfăptuirea ODD-urilor, sustenabilitatea necesitând abordări bazate pe colaborare și pe termen lung la toate nivelurile de guvernanță și în toate sectoarele;

73. reamintește că Agenda 2030 recunoaște că nu mai putem privi în mod separat alimentele, mijloacele de trai și gestionarea resurselor naturale; subliniază că un accent pe dezvoltarea rurală și investiții în agricultură – culturi, efective de animale, silvicultură, pescuit și acvacultură – sunt instrumente eficiente pentru a pune capăt sărăciei și foametei și pentru a asigura o dezvoltare sustenabilă; evidențiază că agricultura joacă un rol important în combaterea schimbărilor climatice; remarcă faptul că marea ambiție a ODD-urilor poate fi realizată numai prin cooperare – nord-sud, sud-sud și cooperarea triunghiulară – și parteneriate globale între mai mulți actori și într-o gamă largă de domenii;

74. salută intenția de a integra politica comercială și de investiții care include dezvoltarea sustenabilă și solicită ca impactul aprovizionării cu materii prime și resurse naturale în interiorul și în afara UE să fie mai bine abordat în elaborarea politicilor UE, atât în interiorul UE, cât și în afara granițelor sale; solicită o regândire a politicii de investiții și utilizarea la scară largă a instrumentelor de finanțare inovatoare pentru realizarea ODD-urilor; invită Comisia să se asigure că verificările privind dezvoltarea sustenabilă în viitoarele acorduri comerciale sunt transparente;

Joi, 6 iulie 2017

75. invită Comisia să conceapă, cu implicarea părților interesate relevante, și să furnizeze sprijin specific și adaptat gospodăriilor și grupurilor marginalizate și cu venituri mici, de exemplu persoanelor de etnie romă, pentru a le asigura o viață sănătoasă și accesul la servicii de bază și la resurse naturale curate și sigure, precum aerul, apa, energia modernă la prețuri accesibile și o alimentație sănătoasă, ceea ce ar contribui, de asemenea, la realizarea ODD-urilor 1, 10 și 15 privind eradicarea sărăciei, reducerea inegalității și promovarea unei societăți pașnice și favorabile incluziunii;

76. recunoaște, în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, că persoanele cu dizabilități sunt expuse unui risc foarte ridicat de a trăi în sărăcie, având un acces inadecvat la drepturi de bază cum ar fi educația, sănătatea și locurile de muncă;

77. consideră că inițiativele UE menite să proiecteze un viitor sustenabil nu pot fi ignora dezbaterile mai ample privind rolul animalelor ca ființe sensibile și bunăstarea lor, adesea neglijate în cadrul sistemelor predominante de producție și de consum; subliniază că este necesar ca UE să depășească neajunsurile politice și legislative existente în domeniul bunăstării animalelor, astfel cum solicită un număr tot mai mare de cetățeni europeni;

78. invită Comisia să intensifice eforturile și finanțarea pentru campaniile specifice de sensibilizare și de educare și pentru consolidarea angajamentelor și a acțiunilor cetățenilor pentru dezvoltarea sustenabilă;

79. invită Comisia și statele membre ca, până în 2020, să pună capăt stimulentele pentru producerea de biocombustibili obținuți ulei de palmier și soia care provoacă defrișări și deteriorarea turbăriilor; solicită, de asemenea, introducerea unui sistem de certificare unic pentru uleiul de palmier care intră pe piața UE pentru a certifica originea responsabilă din punct de vedere social produsului;

80. solicită insistent Comisiei să continue să își intensifice măsurile vizând combaterea calității precare a aerului, care provoacă peste 430 000 de decese premature în UE în fiecare an; îndeamnă Comisia să se asigure că legislația existentă și cea nouă este pusă în aplicare pentru a accelera acțiunile în justiție împotriva statelor membre care nu respectă legislația privind poluarea aerului și pentru a propune acte legislative noi și eficiente, inclusiv legislație sectorială pentru a combate calitatea precară a aerului înconjurător și diferitele surse de poluare, abordând totodată emisiile de metan; subliniază faptul că UE este încă departe de a atinge nivelurile de calitate a aerului stabilite pentru UE, care sunt mult mai puțin stricte decât cele recomandate de OMS;

81. constată că Comisia a abordat problema calității slabe a aerului și a inițiat o serie de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în special în ceea ce privește depășirile repetate ale valorilor-limită de NO₂ stabilite prin Directiva 2008/50/CE;

82. reamintește că o reducere a poluării fonice este unul dintre parametrii de calitate care nu vor fi realizați până în 2020; subliniază că în UE, expunerea la poluarea fonică influențează cel puțin 10 000 de decese premature legate de boala coronariană și de infarct; în 2012, că aproximativ un sfert din populația UE a fost expusă la niveluri de zgomot care depășesc limitele; invită statele membre să abordeze cu prioritate monitorizarea nivelurilor de zgomot pentru a asigura respectarea valorilor limită pentru mediul intern și extern; solicită, în plus, măsuri care să abordeze poluarea sonoră;

83. subliniază faptul că datele Comisiei arată că peste 50 % din cerealele din UE sunt utilizate pentru hrana animalelor; observă că Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură a avertizat că utilizarea în continuare a cerealelor ca hrană pentru animale ar putea amenința securitatea alimentară prin reducerea cerealelor disponibile pentru consumul uman;

84. subliniază contribuția sectorului creșterii animalelor la economia UE și la agricultura sustenabilă, în special dacă această activitate este integrată în sisteme de cultură agricolă; atrage atenția asupra potențialului gestionării active a circuitului nutrienților în sectorul creșterii animalelor de a reduce impactul emisiilor de CO₂, de amoniac și de nitrați asupra mediului; atrage atenția, de asemenea, asupra potențialului agriculturii integrate de a contribui la un ecosistem agricol care să funcționeze mai bine și la un sector agricol favorabil climei;

85. remarcă faptul că femeile care lucrează în agricultură în țările în curs de dezvoltare ar putea crește producția exploatațiilor cu 20-30 % dacă ar avea același acces la resurse precum bărbații; subliniază faptul că acest nivel de producție ar putea reduce numărul de persoane care suferă de foamete în toată lumea cu 12-17 %;

Joi, 6 iulie 2017

86. subliniază, în special, rolul fundamental al femeilor ca membri ai exploatațiilor familiale, care constituie principala celulă socioeconomică în zonele rurale, ele fiind cele care se ocupă de producția de alimente, păstrarea cunoștințelor și a competențelor tradiționale, identitatea culturală și protecția mediului, ținând seama de faptul că femeile din mediul rural sunt și ele afectate de diferențele de la nivelul salariilor și al pensiilor;

87. reamintește că, conform celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu, Comisia trebuie să evalueze impactul de mediu, într-un context global, al consumului Uniunii; subliniază impactul pozitiv pe care stilul de viață sustenabil îl poate avea asupra sănătății umane și a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră; reamintește Comisiei că ODD 12.8 cere ca publicul să dețină informații și să aibă cunoștință de dezvoltarea durabilă și stilul de viață sustenabil; în consecință, îndeamnă Comisia și statele membre să elaboreze programe de sensibilizare a opiniei publice cu privire la implicațiile diferitelor tipuri de consum în ceea ce privește sănătatea umană, mediul, securitatea alimentară și schimbările climatice; invită Comisia să publice fără întârziere comunicarea privind un sistem alimentar european sustenabil;

88. constată că ODD 12.8 cere guvernelor să se asigure că publicul deține informațiile relevante și are cunoștință de dezvoltarea sustenabilă și de stilul de viață în armonie cu natura; în consecință, îndeamnă Comisia și statele membre să elaboreze programe de sensibilizare a opiniei publice cu privire la implicațiile nivelurilor de consum asupra sănătății umane, mediului, securității alimentare și schimbărilor climatice;

89. invită Comisia și statele membre să elaboreze un cadru de politici al UE cuprinzător care să abordeze problemele de sănătate globale, cum ar fi HIV/SIDA, tuberculoza, hepatita C și rezistența la antimicrobiene, ținând cont de situația diferită și de provocările specifice din statele membre ale UE și din țările învecinate unde povara HIV și a tuberculozei multirezistente este cea mai mare; invită Comisia și Consiliul să joace un rol politic puternic în dialogul cu țările cu povară mare legată de boli, inclusiv cu țările vecine din Africa, Europa de Est și Asia Centrală, asigurându-se că există planuri pentru o tranziție sustenabilă către finanțarea națională, astfel încât programele privind HIV și TBC să fie eficiente, să continue și să se extindă după retragerea asistenței oferite de donatorii internaționali, precum și să continue să colaboreze strâns cu țările respective pentru a se asigura că acestea își asumă responsabilitatea măsurilor privind HIV și TBC;

90. recunoaște eficacitatea în punerea la dispoziție a medicamentelor de tip „PREP” pentru prevenirea HIV/SIDA; de asemenea, invită Comisia și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) să recunoască faptul că pentru HIV/SIDA tratamentul este și preventiv;

91. recunoaște că sănătatea și drepturile sexuale reproductive sunt un factor-cheie cu potențial de transformare pentru eradicarea multidimensională a sărăciei și că acestea ar trebui să fie întotdeauna recunoscute ca o precondiție pentru o viață sănătoasă și egalitatea de gen, deopotrivă; subliniază, în acest context, că trebuie acordată o mai mare atenție sănătății și drepturilor sexuale reproductive, care, din păcate, sunt tratate în continuare ca o chestiune de nișă, deși au o importanță foarte mare pentru egalitatea de gen, emanciparea tinerilor, dezvoltarea umană și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei; evidențiază faptul că acesta este un progres nesemnificativ față de abordările anterioare ale UE, iar recunoașterea sănătății și drepturilor sexuale și reproductive ca factori-cheie pentru dezvoltarea sustenabilă lipsește în continuare; subliniază faptul că poziția UE a fost incoerentă în acest domeniu, așa cum se arată în acest pachet: Comisia recunoaște acțiunea UE în acest domeniu numai la capitolul „Sănătate” din Comunicarea privind Agenda 2030, dar numai la capitolul „Egalitatea de gen” în Comunicarea privind consensul; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să continue să solicite Statelor Unite să își regândească poziția privind așa-numita „global gag rule” (regula călușului mondial);

92. subliniază necesitatea de a continua promovarea cercetării în domeniul sănătății pentru a concepe soluții medicale noi și îmbunătățite, accesibile, la prețuri convenabile și adecvate pentru HIV/SIDA, TBC și alte boli legate de sărăcie și neglijate, pentru noile epidemii și pentru rezistența la antimicrobiene;

93. subliniază faptul că sectorul agricol al UE contribuie deja la sustenabilitate; constată totuși că politica agricolă comună (PAC) trebuie să fie în măsură să răspundă provocărilor actuale și viitoare; invită Comisia să examineze în ce mod PAC și sistemele agricole sustenabile pot contribui cel mai bine la ODD-uri pentru a garanta alimente stabile, sigure și nutritive, dar și pentru a proteja și consolida resursele naturale concomitent cu abordarea schimbărilor climatice; solicită Comisiei ca, în cadrul viitoarei comunicări privind PAC după 2020, să prezinte propuneri pentru a consolida și mai mult eficiența măsurilor de ecologizare și pentru a asigura realizarea ODD-urilor 2, 3, 6, 12, 13, 14 și 15; invită Comisia, de asemenea, să promoveze alimentele produse la nivel local și în mod ecologic, cu o amprentă redusă de carbon și un impact redus asupra terenurilor și apei; subliniază importanța ecosistemelor agricole și a gestionării sustenabile a pădurilor, precum

Joi, 6 iulie 2017

și a furnizării de stimulente pentru refacerea sustenabilă a zonelor agricole dezafectate; subliniază necesitatea asigurării faptului că toate politicile UE realizează efectiv obiectivele stabilite prin conformitate strictă și o mai mare coerență între domeniile de politici; subliniază că acest lucru prezintă o importanță deosebită în ceea ce privește gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și instrumentele dedicate acestora în cadrul PAC;

94. invită Comisia și statele membre să faciliteze această tranziție agro-ecologică, reducând la minimum utilizarea pesticidelor dăunătoare pentru sănătate și mediu, prin elaborarea unor măsuri de protejare și sprijinire a agriculturii ecologice și biodinamice în domeniul de aplicare al PAC;

95. invită Comisia și statele membre să reformeze, cât mai curând posibil, normele UE privind aprobarea pesticidelor, stabilind în același timp obiective obligatorii de reducere a utilizării acestora;

96. subliniază că sectorul agricol din UE oferă locuri de muncă pentru milioane de oameni din zonele rurale în agricultură și în alte sectoare, garantând aprovizionarea cu alimente și siguranța alimentară și atrăgând oamenii în zonele rurale ca spații de locuit, de muncă și de relaxare; subliniază, de asemenea, că peisajele cu biodiversitate mare și cu valoare naturală ridicată atrag oamenii în mediul rural, conferind valoare adăugată zonelor rurale; remarcă valoarea considerabilă a politicii de dezvoltare rurală pentru construirea unor comunități și economii rurale viabile, robuste și energice; subliniază că un acces mai bun al agricultorilor la resurse este esențial pentru a realiza acest lucru;

97. solicită ca sectorul agricol să fie dezvoltat punând accentul pe întreprinderile agricole familiale, prin intermediul unei mai bune utilizări a fondurilor europene cum ar fi Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), și acordând o atenție specială întreprinderilor agricole mici și mijlocii, prin partajarea și transferarea expertizei și prin valorificarea avantajelor oferite de lanțurile valorice locale și regionale, lanțurile de producție și ocuparea forței de muncă pe plan regional, punând un accent mai mare pe legăturile cu zone periurbane și pe vânzarea directă, care s-au dovedit a fi un model de succes în multe părți ale UE; consideră capacitatea agriculturilor de a obține o remunerație echitabilă din activitatea lor ca fiind o condiție necesară pentru sustenabilitatea agriculturii europene, precum și o garanție a bunăstării agricultorilor;

98. reamintește că este important să se asigure servicii publice adecvate, în special îngrijiri pentru copii și bătrâni, dat fiind că aceste servicii sunt deosebit de importante pentru femei întrucât acestea au jucat, în mod tradițional, un rol major în îngrijirea membrilor tineri și bătrâni ai familiei;

99. subliniază rolul important al cunoștințelor și alimentelor tradiționale, în special în zonele ultraperiferice, cele montane și cele defavorizate din UE, precum și contribuția economică pe care o au în zonele locale sistemele de calitate europene, ca de exemplu indicația geografică protejată (IGP); reamintește susținerea unanimă din partea Parlamentului față de extinderea acestei protecții la o gamă mai largă de produse regionale; subliniază, de asemenea, în acest context, rolul sistemelor de calitate ale UE (DOP/IGP/STG) în oferirea și conservarea mijloacelor de trai în respectivele zone; recunoaște că aceste sisteme sunt cunoscute pe scară mai largă doar în unele state membre și solicită desfășurarea unor campanii de sensibilizare în întreaga UE cu privire la avantajele lor;

100. subliniază contribuția pădurii mediteraneene și a sistemului agrosilvopastoral Dehesa – care combină fără probleme creșterea extensivă și susținută a animalelor cu exploatarea forestieră și agrară – la obiectivele de conservare și asigurare a sustenabilității biodiversității, în scopul recunoașterii și sprijinului în cadrul PAC;

101. subliniază importanța bioenergiei pentru exploatarea agricole și bioeconomie și a instalațiilor pentru generarea, stocarea, distribuirea și utilizarea în exploatarea energiei din surse regenerabile, deoarece acestea contribuie la securitatea veniturilor agricultorilor, oferindu-le un produs suplimentar pe care să îl vândă și creează și mențin locuri de muncă de înaltă calitate în zonele rurale; subliniază că dezvoltarea bioenergiei trebuie să se facă sustenabil și nu trebuie să împiedice producția de alimente și de hrană pentru animale; subliniază că necesarul de energie ar trebui, în schimb, să fie acoperit prin încurajarea utilizării deșeurilor și produselor secundare care nu sunt utile în alte procese;

102. remarcă faptul că cultivarea leguminoaselor prin rotația culturilor poate crea o situație reciproc avantajoasă atât pentru fermieri, cât și pentru animale, biodiversitate și necesitățile în materie de climă; invită Comisia să prezinte un plan proteic care să includă culturile de leguminoase în rotație;

Joi, 6 iulie 2017

103. consideră necesare progresele continue în sectoarele agriculturii de precizie, digitalizării, utilizării raționale a energiei, ameliorării plantelor și animalelor, precum și în abordarea integratoare în sectorul combaterii integrate a dăunătorilor, întrucât îmbunătățirea eficienței pe baza ODD-urilor și a biodiversității va contribui la reducerea necesarului de terenuri, precum și a impactului agriculturii asupra mediului; consideră că dacă se pune biodiversitatea în folosul agricultorilor s-ar putea îmbunătăți veniturile, sănătatea și performanța solului și acest lucru ar ajuta în controlarea dăunătorilor și îmbunătățirea polenizării; subliniază, așadar, importanța unui cadru de reglementare îmbunătățit pentru a asigura proceduri decizionale eficiente, eficace și în timp util; subliniază că aceste soluții „inteligente” ar trebui să stimuleze și să sprijine inițiativele adaptate la nevoile exploataților mici fără economii de scară, pentru ca acestea să beneficieze de noile tehnologii;

104. consideră esențială păstrarea și dezvoltarea performanțelor raselor tradiționale și locale, având în vedere capacitatea lor de adaptare la caracteristicile mediului din care provin, și respectarea drepturilor fermierilor de a ameliora plante în mod independent, de a depozita semințe de specii și soiuri diferite și de a face schimburi cu acestea, pentru a se asigura diversitatea genetică a agriculturii; respinge încercările de orice fel de a breveta viața, plantele și animalele, materialele genetice sau procesele biologice esențiale, în special în cazul varietăților, soiurilor și caracteristicilor native;

105. solicită Comisiei să propună un plan de acțiune și să înființeze un grup de experți, în vederea realizării unui sistem mai sustenabil de gestionare integrată a protecției plantelor; evidențiază necesitatea unui sistem de gestionare a dăunătorilor care să îmbunătățească interacțiunea între eforturile de ameliorare a plantelor, sistemele naturale de combatere și utilizarea pesticidelor;

106. consideră că este necesară promovarea disponibilității benzii largi și a îmbunătățirii serviciilor de transport în zonele rurale pentru a contribui nu numai la realizarea obiectivelor de sustenabilitate ecologică, ci și la stimularea creșterii în zonele rurale, care să fie complet sustenabilă din punct de vedere ecologic, economic și social;

107. subliniază că cultura trebuie să devină o parte integrantă a acțiunii Comisiei în domeniul sustenabilității, subliniind în mod clar rolul pe care îl joacă în dezvoltarea economică, crearea de locuri de muncă, promovarea democrației, a justiției sociale și a solidarității, în încurajarea coeziunii, combaterea excluziunii sociale, a sărăciei și a disparităților între generații și a disparităților demografice; invită Comisia să integreze cultura în obiectivele, definițiile, instrumentele și criteriile de evaluare a strategiei sale pentru ODD-uri;

108. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0316

Promovarea coeziunii și a dezvoltării în regiunile ultraperiferice ale UE

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la promovarea coeziunii și a dezvoltării în regiunile ultraperiferice ale Uniunii: aplicarea articolului 349 din TFUE (2016/2250(INI))

(2018/C 334/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) care prevede la alineatul (1) că tratatele se aplică statelor membre și la alineatul (2) că domeniul de aplicare teritorială a tratatelor este prevăzut la articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 355 primul paragraf punctul 1 din TFUE, astfel cum a fost modificat prin Decizia Consiliului European din 29 octombrie 2010 de modificare a statutului în raport cu Uniunea Europeană al Insulei Saint-Barthélemy (2010/718/UE) și prin Decizia din 11 iulie 2012 de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană (2012/419/UE), care prevede că dispozițiile tratatelor se aplică în regiunile ultraperiferice în conformitate cu dispozițiile articolului 349 din TFUE,
- având în vedere articolul 349 din TFUE, care recunoaște statutul special al regiunilor ultraperiferice (RUP), dispune adoptarea de „măsuri specifice care urmăresc să stabilească, în special, condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile respective, inclusiv în ceea ce privește politicile comune” și prevede că măsurile menționate se referă în special, dar nu exclusiv „la politicile vamale și comerciale, politica fiscală, zonele libere, politicile din domeniul agriculturii și pescuitului, condițiile de aprovizionare cu materii prime și bunuri de consum de primă necesitate, ajutoarele de stat și condițiile de acces la fondurile structurale și la programele orizontale ale Uniunii”,
- având în vedere articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE, care prevede că ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a RUP pot fi compatibile cu piața internă,
- având în vedere titlul XVIII din TFUE, care instituie obiectivul unei coeziuni economice, sociale și teritoriale și definește instrumentele financiare structurale necesare pentru realizarea acestuia,
- având în vedere articolul 7 din TFUE, care prevede că Uniunea asigură coerența între diferitele sale politici și acțiuni, ținând seama de ansamblul obiectivelor sale și respectând principiul de atribuire a competențelor,
- având în vedere toate comunicările Comisiei Europene referitoare la RUP,
- având în vedere rezoluțiile sale privind RUP, rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice din Uniunea Europeană în contextul Strategiei Europa 2020 ⁽¹⁾ și rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitor la dezvoltarea optimă a potențialului regiunilor ultraperiferice prin crearea de sinergii între fondurile structurale și alte programe ale Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 15 decembrie 2015 ⁽³⁾,
- având în vedere raportul Comisiei din 15 decembrie 2016 privind punerea în aplicare a programului de măsuri specifice în domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii (POSEI) (COM(2016)0797),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor privind modernizarea ajutoarelor de stat în UE (COM(2012)0209),

⁽¹⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0133.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 15 decembrie 2015, Parlamentul European și Comisia/Consiliul, C-132/14 – C-136/14, ECLI:EU:C:2015:813.

Joi, 6 iulie 2017

- având în vedere memorandumul din 5 martie 1999 semnat la Cayenne de regiunile ultraperiferice, completat cu memorandumul comun între Spania, Franța, Portugalia și regiunile ultraperiferice semnat în mai 2010, care prevede că UE ar trebui să promoveze dezvoltarea sustenabilă a regiunilor ultraperiferice prin valorificarea numeroaselor active naturale și culturale ale acestora, promovând totodată principiile egalității de șanse, parteneriatului, proporționalității și coerenței politicilor UE,
 - având în vedere declarația finală a celei de-a XXI-a Conferințe a președinților regiunilor ultraperiferice din Uniunea Europeană din 22 și 23 septembrie 2016 și memorandumul comun al regiunilor ultraperiferice semnat cu ocazia celui de-al patrulea Forum al RUP din Uniunea Europeană din 30 și 31 martie 2017 de la Bruxelles,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A8-0226/2017),
- A. întrucât articolul 349 din TFUE recunoaște situația economică și socială specială a RUP, care este agravată la nivel structural de anumiți factori (depărtare, caracterul insular, suprafața redusă, relieful și clima dificile, dependența economică de un număr redus de produse etc.) a căror persistență și combinare dăunează grav dezvoltării acestora;
- B. întrucât Curtea de Justiție, reunită în Marea Cameră a inclus, în hotărârea sa din 15 decembrie 2015, o interpretare riguroasă a articolului 349 din TFUE;
- C. întrucât, în această hotărâre, Curtea a confirmat în special că actele având ca obiect stabilirea unor măsuri specifice pentru RUP pot fi adoptate în temeiul juridic al articolului 349, că acest temei juridic permite derogări atât de la dreptul primar, cât și de la dreptul derivat și că lista domeniilor vizate prin modul de redactare a articolului 349 nu este exhaustivă, deoarece „autorii TFUE nu au înțeles să stabilească lista exhaustivă a tipurilor de măsuri care pot fi adoptate în temeiul acestui articol”;
- D. întrucât, atunci când este vorba despre aplicarea tratatelor UE în RUP, articolul 52 din TUE și articolele 349 și 355 din TFUE sunt interconectate, întrucât, în temeiul articolului 355 primul paragraf punctul 1 din TFUE, dispozițiile tratatelor se aplică în RUP, în conformitate cu dispozițiile articolului 349 din TFUE și întrucât această trimitere „la tratate” include legislația secundară;
- E. întrucât articolul 349 din TFUE trebuie coroborat cu alte articole din tratat, în special cu articolul 7, care afirmă că „Uniunea asigură coerența între diferitele sale politici și acțiuni, ținând seama de ansamblul obiectivelor Uniunii”;
- F. întrucât principiile egalității și nediscriminării justifică un tratament diferențiat în cazul unor situații specifice, pentru a permite în fine o aplicare egală a dreptului UE;
- G. întrucât obiectivul articolului 349 din TFUE este să asigure dezvoltarea RUP și integrarea acestora atât în spațiul european, cât și în propriul lor spațiu geografic, permițându-le să beneficieze de politici și, acolo unde este cazul, de măsuri specifice adaptate realităților și necesităților lor;
- H. întrucât RUP ocupă poziții privilegiate în domeniul geostrategic și în domenii de cercetare legate de schimbările climatice și biodiversitate;

⁽¹⁾ JO L 187, 26.6.2014, p. 1.

Joi, 6 iulie 2017

I. întrucât, potrivit estimărilor Comisiei, economia albastră a UE cuprinde aproximativ 5,4 milioane de locuri de muncă și are o valoare adăugată brută de aproximativ 500 de miliarde EUR pe an,

1. reamintește că articolul 7 din TUE îi conferă Comisiei rolul de gardian al tratatelor; subliniază că RUP sunt pe deplin integrate în Uniunea Europeană și asimilate sistemului juridic al acesteia, situația lor specifică fiind recunoscută în tratate, în special la articolul 349 din TFUE, care stabilește un principiu și un drept de adaptare la nivelul diferitelor politici ale UE;

2. subliniază faptul că, deși se confruntă cu un dezavantaj semnificativ din cauza distanței geografice față de Uniune, regiunile ultraperiferice beneficiază și de o serie de avantaje importante, precum potențialul dezvoltării activităților legate de turism, creșterea albastră, exploatarea unor resurse semnificative de energie din surse regenerabile, dezvoltarea economiei circulare, precum și valorificarea bogatului lor patrimoniu natural și a biodiversității lor semnificative;

3. consideră că articolul 349 din TFUE a fost utilizat într-o măsură limitată și că acesta ar putea fi interpretat într-un mod mai inovator și pozitiv, în special în vederea creării unor programe ad hoc și a unor noi politici specifice, bazate pe avantajele RUP, pentru a le oferi acestora mijloace pentru a le exploata, în special în domenii precum energia din surse regenerabile, creșterea albastră, cercetarea și dezvoltarea, turismul sustenabil, protecția biodiversității sau adaptarea la schimbările climatice; reamintește, în acest context, rolul pe care îl are Uniunea pentru a le permite regiunilor ultraperiferice să depășească dificultățile cu care se confruntă și să își valorifice potențialul, însă subliniază totodată necesitatea ca statele membre în cauză să își asume o responsabilitate mai mare în ceea ce privește utilizarea instrumentelor europene care le pot sprijini în garantarea unei dezvoltări sustenabile a RUP;

Situația actuală a punerii în aplicare a articolului 349 din TFUE

4. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că articolele din tratate referitoare la RUP nu au fost puse în aplicare până în prezent în cea mai mare măsură posibilă, ceea ce a limitat capacitatea acestor regiuni de a-și valorifica pe deplin apartenența la Uniune și de a-și crește competitivitatea în zonele lor geografice;

5. consideră că o punere în aplicare mai extinsă a articolul 349 din TFUE ar favoriza o mai bună integrare a RUP în Uniune și dezvoltarea acestora și valorificarea potențialul lor, ținându-se seama pe deplin de particularitățile și de constrângerile lor structurale, dar și avantajele lor;

6. reamintește voința politică a legiuitorilor, transpusă în articolul 299 al doilea paragraf și în articolul 349 din TFUE, de a elabora o strategie globală, susținută de măsuri specifice în cadrul unor diferite politici și instrumente;

7. reiterează faptul că programul de măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii (POSEI) este un program care ține seama pe deplin de particularitățile RUP datorită unui regulament dedicat, care se bazează atât pe articolul 349 din TFUE, cât și pe articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2) și care recunoaște dublul principiu al apartenenței RUP la Uniune și al adaptării depline a unei politici europene comune la realitățile RUP, precum și că, prin urmare, este esențial să fie urmărit un astfel de program și că ar trebui să se prevadă noi programe POSEI legate de alte politici ale Uniunii;

8. consideră că succesul POSEI arată că este necesară menținerea dispozițiilor specifice RUP, mai degrabă decât slăbirea lor prin integrarea în programele europene orizontale;

9. constată că Comisia a adoptat mai multe comunicări referitoare la RUP; regretă faptul că, până în prezent, diversele strategii europene pentru RUP nu au fost decât parțial puse în aplicare și concretizate;

10. solicită acum Comisiei să propună un plan de acțiune însoțit, după caz, de inițiative legislative care să permită punerea în aplicare a unei strategii coerente și eficiente pentru RUP, care să valorifice pe deplin posibilitățile oferite de articolul 349 din TFUE, în special pentru crearea unor programe și politici specifice, în mod deosebit în ceea ce privește inovarea și investițiile pe termen lung, adaptate nevoilor lor de dezvoltare sustenabilă; subliniază necesitatea de a colabora îndeaproape cu autoritățile regionale ale RUP și cu părțile interesate; prin urmare, solicită instituțiilor UE ca, împreună cu autoritățile regionale din RUP, să deschidă un nou capitol în relațiile UE-RUP;

Joi, 6 iulie 2017

11. salută activitatea Comisiei în ceea ce privește o strategie reînnoită privind RUP, care va fi adoptată cel târziu la finalul anului 2017; invită Comisia să includă în strategia sa o abordare detaliată privind RUP și cadre strategice care să vizeze necesitățile în materie de investiții, însoțite de obiective specifice, realizabile și care pot fi evaluate; încurajează Franța, Spania și Portugalia să ofere un sprijin mai mare regiunilor lor ultraperiferice;
12. reamintește că articolul 349 din TFUE permite RUP să beneficieze de ajutoare de exploatare nelimitate în timp și care nu sunt degresive, pe baza unor proceduri suple, pentru a compensa costurile suplimentare pe care trebuie să le acopere; reamintește că aceste derogări se referă atât la instrumentele financiare ale UE, cât și la ajutoarele de stat;
13. subliniază necesitatea de a asigura longevitatea mecanismelor, a dispozițiilor și a derogărilor aplicate pentru a menține stabilitatea propice dezvoltării structurale a RUP, ținându-se seama de evaluările realizate;
14. invită Comisia să efectueze o evaluare detaliată a abordării privind RUP și să examineze situația economică și socială a fiecărei RUP, pentru a garanta realizarea într-o mai mare măsură a obiectivelor politicii de dezvoltare regională europeană, în special în ceea ce privește recuperarea întârzierilor și dezvoltarea sustenabilă, astfel încât să se permită RUP să se apropie de nivelurile medii de dezvoltare din UE;
15. solicită Comisiei să consolideze coordonarea între diferitele sale direcții generale în privința dosarelor -de interes pentru RUP, pentru a include o abordare adecvată a problematicilor RUP în cadrul politicilor și strategiilor europene; subliniază, în acest sens, rolul determinant al Secretariatului General în ceea ce privește asigurarea aplicării corespunzătoare a articolului 349 din TFUE, având în vedere că adaptările politicilor Uniunii Europene la caracteristicile RUP impun ca deciziile să fie luate la cel mai înalt nivel politic;

Politica agricolă

16. salută raportul recent al Comisiei (COM(2016)0797), care concluzionează că performanța globală a programelor POSEI (2006-2014) este pozitivă, consideră că aceste programe se dovedesc a fi esențiale pentru menținerea producțiilor RUP și sunt conforme cu noile obiective ale politicii agricole comune (PAC) și recomandă menținerea actualului regulament de bază, ținând însă cont de faptul că ar putea fi necesare adaptări bugetare ca urmare a intrării în vigoare a acordurilor de liber schimb care afectează sau riscă să afecteze în mod serios producțiile RUP;
17. consideră că POSEI s-a bucurat de un real succes încă de la instituirea sa;
18. sprijină concluzia raportului Comisiei, care solicită consolidarea caracteristicilor de bază ale programului POSEI, astfel încât să se evite riscul de abandonare a producției agricole și toate efectele negative pe care aceasta le poate avea asupra ocupării forței de muncă, mediului și dimensiunii teritoriale a regiunilor ultraperiferice;
19. consideră că este necesar să se furnizeze un sprijin mai eficient pentru diversificarea producției în RUP și să introducă măsuri menite să soluționeze crizele de pe piață cu care se confruntă anumite sectoare, cum ar fi cel al tomatelor și al zootehniei, precum și pentru a facilita dezvoltarea producțiilor la scară mică, cum ar fi cele legate de produse lactate;
20. reamintește faptul că reformele succesive ale organizării comune a piețelor agricole (OCP) nu au luat suficient în considerare particularitățile RUP, și solicită să se țină mai bine seama de acestea în viitor;
21. constată că eliminarea cotelor și a prețurilor garantate inițiată de reforma OCP în sectorul zahărului din 2005 slăbește poziția producătorilor de zahăr din trestie de zahăr din RUP; subliniază necesitatea de a menține toate dispozitivele specifice instituite în cadrul articolului 349 din TFUE, pentru a permite competitivitatea sustenabilă a acestui sector; solicită crearea unui mecanism de sprijinire a cultivatorilor de trestie în caz de scădere a prețurilor zahărului pe plan mondial;
22. invită Comisia să țină seama de importanța vitală a producției de lapte în Insulele Azore, să mențină sprijinul pentru producători și să prevadă măsuri suplimentare în caz de criză;

Joi, 6 iulie 2017

23. reamintește că producția de banane are un rol esențial în cadrul structurii socioeconomice a anumitor regiuni; solicită, prin urmare, menținerea și, dacă este necesar, creșterea sprijinului acordat producătorilor;
24. solicită Comisiei să introducă, în instrumentele sale de gestionare și de identificare a crizelor care afectează piața în diferitele sectoare agricole, precum cel al bananelor, al zahărului, al romului, al pescuitului sau al laptelui, ultimul cu concursul Observatorului pieței laptelui, o definiție clară a crizei pieței din RUP și să-și adapteze indicatorii la realitatea acestor regiuni;
25. regretă faptul că diferența dintre normele aplicabile certificării ecologice în țările terțe și în statele membre ale UE creează o denaturare a concurenței pe această piață, în detrimentul producătorilor europeni care își desfășoară activitatea în RUP, dar și al consumatorilor europeni, induși în eroare cu privire la condițiile reale de producție ale acestor produse; solicită, prin urmare, ca în cadrul negocierilor în curs privind viitoarele norme europene în domeniul producției și al etichetării produselor ecologice, să se înlocuiască conformitatea cu regimul de echivalare aflat în vigoare în prezent, pentru a asigura o concurență echitabilă între RUP și țările terțe;
26. consideră că este necesar să se adopte, în temeiul articolului 349 din TFUE, un cadru juridic pentru producțiile etichetate ca fiind ecologice și un cadru juridic în ceea ce privește aspectele sanitare și fitosanitare, care să țină seama de caracteristicile agriculturii din RUP în context tropical;
27. solicită Comisiei să încurajeze agricultorii din RUP să-și promoveze produsele de înaltă calitate, sprijinind utilizarea logoului RUP și a altor forme de certificare a calității;
28. subliniază faptul că diferențierea și specializarea produselor pot stimula și promova și mai mult producția locală, prelucrarea și comercializarea produselor alimentare și pot, prin urmare, reduce disparitățile dintre regiunile ultraperiferice și celelalte regiuni ale UE;
29. subliniază, în scopul asigurării coerenței politicilor, că eforturile depuse în RUP pentru modernizarea și consolidarea competitivității sectoarelor lor nu trebuie compromise de acordurile de liber schimb încheiate între Uniune și țări terțe;

Politica comercială a Uniunii Europene

30. reamintește că articolul 207 alineatul (3) din TFUE prevede obligativitatea de a asigura „compatibilitatea acordurilor negociate [cu țările terțe] cu politicile și normele interne ale Uniunii”;
31. constată că creșterea numărului de acorduri comerciale cu țările terțe, printre care se numără cei mai importanți producători de banane și de zahăr din lume, modifică împărțirea pieței, generează presiuni asupra prețurilor și amenință competitivitatea producătorilor comunitari ai acestor produse;
32. consideră, prin urmare, că politica comercială a Uniunii nu ar trebui să pună în pericol sectoarele RUP, deoarece acestea joacă un rol esențial la nivel economic, social și de mediu;
33. solicită ca negocierile comerciale desfășurate de Uniune să țină seama de acum încolo de caracteristicile specifice și de producțiile sensibile ale RUP, în special de cea de banane, de zahăr, de rom, de tomate sau de produse pescărești;
34. solicită Comisiei și statelor membre să fie atente și vigilente la apărarea intereselor RUP în cadrul negocierilor privind Brexit;
35. solicită Comisiei, în conformitate cu angajamentul luat în comunicarea sa din 20 iunie 2012, să însoțească propunerile de acorduri comerciale, cum ar fi acordurile de parteneriat economic, cu evaluări ale impactului care ar trebui să țină seama, după caz, de dimensiunea ultraperiferică și ca acestea să includă efectele ecologice, sociale, economice și teritoriale asupra RUP; solicită ca aceste evaluări ale impactului să măsoare, de asemenea, efectele cumulate ale acordurilor comerciale asupra RUP;

Joi, 6 iulie 2017

36. regretă că până în prezent nu a fost efectuat niciun studiu cu privire la consecințele acordurilor de liber schimb în sectoarele agricole ale RUP; regretă, de asemenea, faptul că în raportul Comisiei Europene din 15 decembrie 2016 cu privire la efectele cumulate ale acordurilor comerciale nu au fost luate în considerare RUP, în pofida cerințelor reglementare prevăzute de POSEI;

37. solicită să se țină seama în cadrul politicilor comerciale ale Uniunii de dezavantajele concurențiale ale RUP; solicită, după caz, menținerea barierelor tarifare și netarifare, indispensabile pentru protecția producțiilor din RUP și activarea efectivă a clauzelor de salvagardare și a mecanismelor de stabilizare în cazul afectării sau al riscului de afectare gravă a producțiilor din RUP;

38. subliniază limitele principiului echivalenței, în special pentru produsele care provin din agricultura ecologică, care permite intrarea în Uniunea Europeană a unor produse originare din țări terțe care nu respectă toate cerințele europene; solicită punerea în aplicare imediată a principiului conformității și consolidarea măsurilor de control;

39. încurajează promovarea rolului RUP în cadrul politicii externe a Uniunii Europene cu țările învecinate, cu scopul de a consolida politica externă în domeniul combaterii sărăciei, al sustenabilității mediului, al consolidării democrației, al schimburilor culturale și al egalității între femei și bărbați;

O politică sustenabilă în domeniul maritim, al pescuitului și al creșterii albastre

40. reamintește că articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea propunerii de către Comisie a unor măsuri specifice pentru RUP, inclusiv în ceea ce privește politica din domeniul pescuitului;

41. solicită Comisiei să aibă în vedere instituirea unui sistem de sprijin pentru pescuitul sustenabil în RUP, în temeiul articolului 349 din TFUE, astfel cum se întâmplă în domeniul agriculturii cu programul POSEI;

42. îndeamnă Comisia și Consiliul să pună în aplicare toate recomandările stabilite în Rezoluția Parlamentului European din 27 aprilie 2017 privind gestionarea flotelor de pescuit înregistrate în regiunile ultraperiferice ⁽¹⁾;

43. invită UE să se definească împreună cu RUP ca putere maritimă la nivel mondial;

44. subliniază faptul că atât bogăția oceanelor, cât și progresele tehnologice actuale și viitoare sunt în măsură să deschidă noi posibilități inedite de creștere pentru RUP; consideră că o creștere albastră sustenabilă constituie o oportunitate pentru reducerea inegalităților structurale existente între RUP și Europa continentală și că aceasta poate ajuta regiunile ultraperiferice să devină epicentrul unei politici europene de viitor;

45. reamintește că, datorită situației lor geografice, RUP ocupă o poziție importantă în ceea ce privește guvernarea maritimă, gestionarea apelor de coastă, combaterea pescuitului ilegal și îmbunătățirea siguranței transporturilor;

46. încurajează Uniunea și statele membre în cauză să investească mai mult în domeniul mărilor și oceanelor, în special în ceea ce privește RUP, cu scopul de a asigura dezvoltarea economică sustenabilă și eficientă a zonelor economice exclusive ale acestora;

47. salută studiul lansat de Comisie cu privire la potențialul creșterii albastre sustenabile în RUP și solicită lansarea unui veritabil program european adresat RUP, încercând, de asemenea, să răspundă provocărilor legate de securitatea alimentară, de cercetarea marină și maritimă și de bioeconomie; subliniază, totuși, că unele activități, precum extracția petrolului și a gazelor din subsolul marin și explorarea minereurilor din depozitele submarine, pot avea efecte grave asupra zonelor maritime sensibile și pot perturba speciile și ecosistemele vulnerabile;

48. reamintește importanța zonelor maritime protejate în RUP;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0195.

Joi, 6 iulie 2017

Politica de coeziune

49. reamintește faptul că articolul 349 din TFUE prevede un acces specific al RUP la fondurile structurale și că, în acest sens, toate RUP ar trebui considerate „regiuni mai puțin dezvoltate”; salută măsurile adoptate de Comisie în favoarea RUP într-o serie de patru comunicări privind RUP (2004, 2007, 2008 și 2012); subliniază importanța sprijinului financiar din partea UE pentru toate RUP, care se ridică la 13 miliarde EUR pentru perioada 2014-2020;

50. reiterează că politica de coeziune trebuie să rămână unul dintre principalele instrumente de acțiune europeană după 2020, în special în ceea ce privește RUP, în cazul cărora disparitățile regionale sunt în continuare semnificative;

51. le reamintește statelor membre, având în vedere principiul subsidiarității și responsabilitățile care le revin, să aplice pe deplin condițiile prealabile, în special în ceea ce privește investițiile în domeniile ce țin de competența lor, pentru a asigura o performanță optimă a fondurilor și a politicilor europene în RUP;

52. consideră că pentru următoarea perioadă de programare ar putea fi avută în vedere o flexibilitate mai mare în cadrul concentrării tematice pentru RUP, în ceea ce privește definirea unor axe prioritare pentru utilizarea fondurilor structurale, în măsura în care se urmărește dezvoltarea sustenabilă; solicită menținerea alocărilor bugetare pentru RUP, compensarea costurilor suplimentare, precum și toate măsurile de derogare justificate corespunzător menite să compenseze dezavantajele lor structurale;

53. solicită, în contextul următorului cadru financiar multianual (CFM), aplicarea strictă a criteriilor definite de regulamentul general de stabilire a pachetelor financiare;

54. reamintește obiectivul comun al dublei integrări a RUP; solicită aprofundarea și punerea în funcțiune a tuturor mecanismelor destinate cooperării transfrontaliere dintre RUP, țările și teritoriile de peste mări și țările terțe din cadrul bazinului lor geografic, în special prin menținerea și îmbunătățirea sinergiilor dispozitivelor juridice și financiare din cadrul regulamentelor privind FED și FEDR;

55. subliniază că trebuie adaptate strategiile de cooperare teritorială europeană pentru a atenua efectele negative asupra regiunilor, cauzate de natura ultraperiferică a acestora, și trebuie promovată cooperarea;

56. recomandă o mai mare atenție în punerea în aplicare a Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) pentru RUP, regiunile mai puțin dezvoltate și cele mai izolate;

57. subliniază, în legătură cu ratele șomajului în rândul tinerilor din RUP, necesitatea intensificării acțiunilor Uniunii pentru sprijinirea și formarea tinerilor din RUP, în special prin intermediul Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor;

58. reamintește că cel mai important fond pentru formare și ocuparea forței de muncă este Fondul social european (FSE); având în vedere caracterul structural și ratele critice ale șomajului în RUP și în temeiul articolului 349 din TFUE care recunoaște regiunilor ultraperiferice dreptul la un acces specific la fondurile structurale, invită Comisia să instituie o alocare suplimentară în cadrul FSE pentru a sprijini capacitatea de inserție profesională, mobilitatea și formarea în RUP;

59. subliniază importanța utilizării unor strategii de cercetare și inovare pentru specializare inteligentă (RIS3) în regiunile ultraperiferice, acestea fiind un element-cheie în punerea în aplicare a politicii de coeziune;

60. reamintește importanța unor instrumente de dezvoltare locală, precum dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC) și investițiile teritoriale integrate (ITI), ca o abordare ascendentă, pentru a răspunde unor provocări structurale locale, promovând totodată proprietatea comunitară; prin urmare, solicită Comisiei și statelor membre în cauză să exploreze modalități de consolidare a utilizării DLRC ca un răspuns flexibil și inovator la nevoia de adaptare exprimată de regiunile ultraperiferice;

61. subliniază că este necesar să se țină seama de diferențele demografice din RUP, ca factor determinant în stabilirea politicilor lor, în special în domeniile educației, formării și ocupării forței de muncă;

Joi, 6 iulie 2017

Politica în domeniul concurenței și ajutorul de stat

62. reamintește că articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea ca Comisia să propună măsuri specifice pentru RUP, în special cu privire la politicile vamale și comerciale, politica fiscală, zonele libere, condițiile de aprovizionare cu materii prime și bunuri de consum de primă necesitate și ajutoarele de stat;
63. reamintește, în plus, că articolul 107 alineatul (3) din TFUE prevede că pot fi considerate compatibile cu piața internă ajutoarele menite să favorizeze dezvoltarea economică a RUP, având în vedere situația lor structurală, economică și socială;
64. invită Comisia să se bazeze în primul rând pe articolul 107 alineatul (3) litera (a) și pe articolul 349 din TFUE în ceea ce privește orientările privind ajutoarele de stat regionale (ASR) și Regulamentul general de exceptare pe categorii (RGEC), pentru a contribui la dezvoltarea economică și socială a RUP și a asigura faptul că acestea sunt mai bine avute în vedere;
65. subliniază că, având în vedere caracterul îndepărtat și dimensiunile reduse ale piețelor lor, consolidarea derogărilor în materie de concurență obținute în temeiul articolului 349 din TFUE și al articolului 42 din TFUE nu sunt de natură să afecteze schimburile comerciale între statele membre și nici să perturbe piața internă;
66. regretă că, în scopul simplificării RGEC și a ASR, propunerile inițiale nu au vizat încă de la început și în amonte adaptarea normelor pentru RUP pentru a asigura în mod efectiv dezvoltarea lor economică și socială;
67. solicită Comisiei să își intensifice acțiunile de combatere a marilor monopoluri în RUP care contribuie la creșterea costului vieții pentru populația locală, în special în domeniul importurilor, care fac concurență dezvoltării economiei locale, a energiei, a transporturilor și a telecomunicațiilor;
68. invită Comisia să prelungească după 2020 regimurile fiscale derogatorii pentru RUP, pe baza unei evaluări riguroase a situației acestora, asigurând realizarea de progrese în ceea ce privește sistemele fiscale echitabile și eficiente și consolidarea combaterii fraudei fiscale în Uniune și în țările terțe;
69. atrage atenția asupra faptului că unele practici comerciale precum cele ale debușeelor pot destabiliza micro-piețele insulare ale economiilor locale;

Cercetare, mediu, educație, cultură, transporturi, energie și telecomunicații

70. reamintește că articolul 349 din TFUE prevede că Comisia poate să propună măsuri specifice pentru RUP, inclusiv în ceea ce privește condițiile de acces pentru acestea la programele orizontale ale Uniunii;
71. consideră că programele orizontale ale Uniunii ar trebui să prevadă condiții de acces specifice pentru RUP pentru a asigura participarea efectivă și pentru ca avantajele acestor regiuni să poată fi valorificate, în special în cadrul programelor Orizont 2020, LIFE, COSME, „Europa creativă” etc.;
72. solicită Comisiei integrarea efectivă a RUP în rețelele transeuropene de transport, energie și telecomunicații;
73. reamintește necesitatea de a transforma autonomia energetică sustenabilă a RUP într-o prioritate; subliniază faptul că RUP beneficiază de numeroase avantaje în ceea ce privește dezvoltarea energiei din surse regenerabile, eficiența energetică și economia circulară;
74. evidențiază potențialul semnificativ al dezvoltării de activități de cercetare și inovare pentru o dezvoltare solidă și durabilă; solicită optimizarea accesului RUP la fondurile ESI și la programul Orizont 2020, pentru a conecta mai bine universitățile, centrele de cercetare și întreprinderile inovatoare respective din RUP, a le permite acestor regiuni să devină teritorii atractive și a promova, totodată, dezvoltarea schimburilor dintre cetățeni și instituții, nu numai în RUP, ci și cu continentul european, țările și teritoriile de peste mări și țările terțe;

Joi, 6 iulie 2017

75. reamintește rolul central jucat de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) în RUP în ceea ce privește dezvoltarea economică și socială; invită, deci, Comisia să țină mai mult seama de situația RUP în cadrul programelor COSME sau al Programului Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială (EaSI);

76. consideră că schimburile și cooperarea între RUP și țările terțe învecinate în domeniile cercetării și inovării, culturii și educației ar trebui să fie încurajate mai mult pentru a favoriza integrarea lor regională;

77. salută faptul că noul program Erasmus + sprijină mobilitatea studenților și a tinerilor antreprenori din RUP, oferind valoarea maximă a ajutorului; solicită includerea unor dispoziții identice în programul Europa creativă; dorește, cu toate acestea, să se țină seama mai bine, în cadrul programului Erasmus, de caracteristicile comune ale RUP, promovându-se în special schimburile între RUP; regretă faptul că, în pofida considerentul 37 din Regulamentul Erasmus +, care prevede că „[c]onstrângerile impuse de îndepărtarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și a TTPM ar trebui luate în considerare la punerea în aplicare a programului”, valoarea alocațiilor Erasmus pentru mobilitate este adesea insuficientă în raport cu costurile reale ale călătoriei către metropolă a studenților beneficiari proveniți din RUP;

78. invită Comisia să extindă noul program de mobilitate pentru tineri „Move2Learn, Learn2Move” la cetățenii europeni care locuiesc în RUP și să adapteze sumele oferite pentru acoperirea deplasării la costurile reale pe care le implică deplasarea între RUP și Europa continentală; salută decizia Comisiei de a nu limita acest dispozitiv la transportul feroviar, care ar marginaliza de fapt tinerii din regiunile de peste mări;

79. ia act de faptul că programul Natura 2000 nu se aplică RUP franceze, deși acestea beneficiază de o biodiversitate extraordinară, dar slăbită, în special de efectele schimbărilor climatice; solicită, prin urmare, să se instituie mecanisme specifice de protecție și să se perpetueze acțiunea pregătitoare a sistemului BEST prin crearea unui mecanism sustenabil pentru finanțarea proiectelor privind biodiversitatea, valorificarea serviciilor ecosistemice și adaptarea la schimbările climatice în teritoriile europene de peste mări;

80. propune efectuarea unui studiu de impact în ceea ce privește posibilitățile de punere în aplicare a programului Natura 2000 în RUP franceze pentru a defini instrumentele cele mai potrivite pentru protejarea biodiversității și a mediului din aceste regiuni;

81. reamintește că evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității, publicată de Comisie în octombrie 2015 și menționată de Curtea de Conturi Europeană în Raportul său special nr. 1/2017, a concluzionat că, în pofida progreselor semnificative înregistrate începând cu 2011 în punerea în aplicare a unor măsuri legate de obiectivul nr. 1, principalele provocări rămân realizarea componentei maritime a rețelei Natura 2000 și asigurarea unei gestionări eficiente a siturilor și a finanțării necesare pentru a sprijini rețeaua Natura 2000, ambele aspecte fiind factori importanți pentru RUP;

82. reamintește că Curtea de Conturi Europeană, în Raportul special nr. 1/2017, considera că sunt necesare progrese semnificative din partea statelor membre și eforturi suplimentare din partea Comisiei pentru a contribui în mai mare măsură la obiectivele ambițioase ale Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020;

83. reamintește că Curtea de Conturi Europeană, în raportul special din ianuarie 2017, considera că „sunt necesare eforturi suplimentare pentru implementarea rețelei Natura 2000, astfel încât să se valorifice pe deplin potențialul acesteia”;

84. reamintește rolul pe care trebuie să îl joace în mod obligatoriu îmbunătățirea conectivității la internet asupra coeziunii teritoriale și a promovării egalității de șanse, asupra creării de locuri de muncă și a îmbunătățirii condițiilor de viață ale populațiilor din RUP;

85. îndeamnă Comisia să țină seama de particularitățile RUP atunci când abordează aspectele legate de acoperirea rețelei digitale;

Joi, 6 iulie 2017

86. solicită crearea unui program specific pentru transporturi, similar programului „POSEI”, în scopul promovării coeziunii teritoriale, sociale și economice a acestor regiuni și al atenuării caracterului insular sau dublu insular al anumitor RUP; subliniază faptul că acest program ar trebui să prevadă sprijinirea transportului de persoane și de mărfuri între RUP, între RUP și continent și între RUP apropiate, precum Insulele Azore, Madeira și Canare; subliniază faptul că acest program ar trebui să promoveze, de asemenea, schimburile comerciale între aceste regiuni;

87. subliniază faptul că RUP sunt regiuni turistice privilegiate și că investițiile într-o rețea de transporturi de calitate și la prețuri accesibile sunt esențiale, în special în ceea ce privește piața internă;

88. solicită Uniunii Europene să se angajeze în mod decisiv în internaționalizarea accesibilității RUP, prin infrastructuri și rute de transport, menite să lege aceste regiuni de continentul european, de țările terțe învecinate și de restul lumii;

89. solicită aplicarea în RUP a unei veritabile strategii industriale europene care să genereze locuri de muncă care nu pot fi relocate și care să fie întemeiată pe capacitatea întreprinderilor de a-și consolida rădăcinile locale;

90. consideră că RUP pot constitui spații privilegiate pentru lansarea unor proiecte-pilot ale căror măsuri ar trebui aplicate orizontal în diferite state membre;

o

o o

91. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, statelor membre și regiunilor acestora, precum și Comitetului Regiunilor.

Miercuri, 5 iulie 2017

RECOMANDĂRI

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2017)0304

Recomandare adresată Consiliului privind cea de-a 72-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite**Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 5 iulie 2017 privind cea de-a 72-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (2017/2041(INI))**

(2018/C 334/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, convențiile ONU privind drepturile omului și protocoalele opționale la acestea,
- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 21, 34 și 36,
- având în vedere cea de-a 71-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Rezoluțiile 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) și 2242 (2015) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea;
- având în vedere Rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la prioritățile UE pentru sesiunea din 2017 ale Consiliului ONU pentru Drepturile Omului ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul anual 2015 al UE privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la atacurile asupra spitalelor și școlilor, încălcări ale dreptului internațional umanitar ⁽²⁾,
- având în vedere Recomandarea sa din 7 iulie 2016 adresată Consiliului privind cea de a 71-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 18 iulie 2016 privind prioritățile UE pentru cea de a 71-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Orientările revizuite ale UE pentru promovarea și protecția drepturilor copilului,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU referitoare la participarea Uniunii Europene la lucrările ONU, prin care se conferă Uniunii Europene dreptul de a interveni în cadrul Adunării Generale a ONU, de a prezenta propuneri și amendamente orale, care vor fi supuse la vot la cererea unui stat membru, precum și posibilitatea de a-și exercita dreptul la replică,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0089.⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0201.⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0317.

Miercuri, 5 iulie 2017

- având în vedere Declarația de la New York pentru refugiați și migranți din 19 septembrie 2016,
 - având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU A/71/L.48 din 21 decembrie 2016, instituirea unui „mecanism internațional, imparțial și independent care să contribuie la investigarea și urmărirea penală a celor responsabili de infracțiunile cele mai grave în temeiul dreptului internațional comise în Republica Arabă Siriană începând cu martie 2011”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2016 referitoare la uciderea sistematică în masă a minorităților religioase de către așa-numita grupare „ISIS/Daesh” ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 27 octombrie 2016 referitoare la situația din nordul Irakului/Mosul ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 113 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0216/2017),
- A. întrucât angajamentul UE pentru un multilateralism autentic și o bună guvernare globală, cu ONU ca pilon central, este parte integrantă a politicii externe a UE și se întemeiază pe convingerea că un sistem multilateral fondat pe valori și norme universale este cel mai potrivit pentru soluționarea crizelor, problemelor și amenințărilor globale;
- B. întrucât ordinea internațională bazată pe cooperare, dialog, comerț liber și echitabil și pe drepturile omului este pusă în discuție de mai multe mișcări naționaliste și protecționiste din întreaga lume;
- C. întrucât UE ar trebui să joace un rol proactiv în construirea unei Organizații a Națiunilor Unite care să poată contribui în mod eficace la soluțiile globale, la pace și securitate, la drepturile omului, la dezvoltare, la democrație și la o ordine internațională bazată pe statul de drept; întrucât este necesar ca statele membre ale UE să depună toate eforturile pentru a-și coordona și îmbina acțiunile în cadrul organelor și organismelor din sistemul Organizației Națiunilor Unite conform mandatului prevăzut la articolul 34 alineatul (1) din TUE;
- D. întrucât UE și statele sale membre sunt împreună cel mai important contribuitor financiar la sistemul ONU, asigurând aproximativ 50 % din toate contribuțiile destinate ONU, statele membre ale UE contribuind cu aproximativ 40 % din bugetul obișnuit al ONU; întrucât contribuțiile UE la ONU ar trebui să fie mai vizibile;
- E. întrucât UE acționează pentru durabilitatea mediului, îndeosebi în domeniul luptei împotriva schimbărilor climatice, prin promovarea de acțiuni și măsuri internaționale pentru conservarea și îmbunătățirea calității mediului și a gestionării durabile a resurselor naturale;
- F. întrucât UE este una dintre structurile care apără și promovează cu cel mai mare devotament drepturile omului, libertățile fundamentale, valorile culturale și diversitatea, democrația și statul de drept;
- G. întrucât mediul de securitate al UE este tot mai instabil și mai volatil din cauza unui număr mare de provocări noi sau de lungă durată, printre care se numără conflictele violente, terorismul, criminalitatea organizată, propaganda și războiul cibernetic, valurile migratorii fără precedent și presiunea migrației și impactul acestora asupra schimbărilor climatice, care sunt imposibil de soluționat la nivel național și necesită răspunsuri la nivel regional și mondial și o cooperare activă și constructivă;
- H. întrucât UE și ONU ar trebui să joace un rol major în punerea în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă în scopul de a eradică sărăcia și de a genera prosperitate colectivă, de a aborda inegalitățile, de a crea o lume mai sigură și mai justă, de a combate schimbările climatice și de a proteja mediul natural; întrucât Adunarea Generală a ONU a decis să intensifice eforturile organizației de a pune în aplicare noua agendă pentru dezvoltare;

1. adresează Consiliului recomandările următoare:

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0051.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0422.

Miercuri, 5 iulie 2017

Pacea și securitatea

- (a) să facă în continuare apel la respectarea deplină a suveranității, a frontierelor recunoscute pe plan internațional și a integrității teritoriale a țărilor din Europa de Est și din Caucazul de Sud, și anume a Georgiei, Moldovei și Ucrainei, în contextul încălcărilor dreptului internațional în aceste zone; să sprijine și să dea un nou impuls eforturilor diplomatice în vederea soluționării pașnice și sustenabile a acestor conflicte în desfășurare și prelungite, precum și a conflictului din regiunea Nagorno-Karabakh, precum și a respectării drepturilor omului și a integrității teritoriale, neutilizării forței, egalității în drepturi și a autodeterminării popoarelor pe teren; să facă apel la comunitatea internațională să pună în aplicare pe deplin politica de a refuza recunoașterea anexării ilegale a Crimeii; să crească în mod activ presiunea exercitată asupra Rusiei, în calitate sa de membru permanent al Consiliului de Securitate al ONU, în vederea rezolvării conflictului din Ucraina în concordanță cu acordurile de la Minsk, precum și să pună capăt ocupației regiunilor Abhazia și Osetia de Sud din Georgia; să găsească un echilibru geopolitic care respinge toate aspirațiile la sfere de influență exclusive;
- (b) să mențină sprijinul deplin pentru eforturile depuse de ONU pentru a înlesni o soluționare globală în vederea opririi divizării Ciprului și subliniază că soluționarea problemei Ciprului va avea un impact pozitiv asupra întregii regiuni, fiind benefică atât ciprioților greci, cât și ciprioților turci; îndeamnă Consiliul să utilizeze toate resursele de care dispune pentru a sprijini pe deplin încheierea cu succes a procesului de reunificare și să sprijine rolul ONU;
- (c) să sprijine eforturile depuse sub egida ONU de a găsi o soluție la problema numelui țării pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei printr-un acord încheiat între Skopje și Atena;
- (d) să îndemne toate statele membre ale ONU să pună la dispoziție toate resursele financiare și umane necesare pentru a ajuta populațiile locale în conflictele armate și refugiații și să îndemne toate statele membre ale ONU să își îndeplinească angajamentele financiare față de ONU;
- (e) să respecte acordul nuclear dintre Iran, membrii Consiliului de Securitate al ONU și Germania ca succes important al diplomației internaționale și în special al diplomației UE și să continue presiunile asupra Statelor Unite de a contribui la punerea în practică;
- (f) să utilizeze toate instrumentele de care dispune pentru a spori respectarea de către acțiunile actorilor statali și nestatali a dreptului internațional umanitar (DIU); să sprijine eforturile depuse de Comitetul Internațional al Crucii Roșii de a crea un mecanism eficient de consolidare a respectării dreptului internațional umanitar;
- (g) să încurajeze angajamente multilaterale mai ferme de a găsi soluții politice de durată, sustenabile și pașnice la conflictele în curs de desfășurare în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord, în special în Siria, în Irak, în Yemen și în Libia; să intensifice eforturile diplomatice pentru soluționarea conflictelor înghețate din întreaga lume; să continue să sprijine activitatea, acțiunile și inițiativele trimișilor speciali ai ONU având ca obiectiv soluționarea acestor conflicte; să solicite asistență umanitară, financiară și politică continuă din partea comunității internaționale, în vederea soluționării situației umanitare, și să depună eforturi pentru încetarea imediată a violențelor; să împiedice orice încălcare a dreptului internațional umanitar și a dreptului internațional al drepturilor omului, inclusiv vizarea directă a infrastructurii civile și a populației civile și să condamne în mod ferm aceste încălcări în Siria; să îndemne toate statele membre ale ONU să pună la dispoziție toate resursele financiare și umane disponibile în vederea ajutării populației locale și a refugiaților din zonele de conflict; să sprijine eforturile depuse de ONU pentru a găsi o soluție sustenabilă la conflictul din Siria și din Irak și să continue să sprijine rolul UE în domeniul ajutorului umanitar, precum și inițiativa regională a UE; să îndemne comunitatea internațională să facă tot ce este posibil pentru a condamna în mod ferm pe cei responsabili pentru crime de război, crime împotriva umanității și genocid comise în timpul conflictului sirian, în cadrul sistemelor judiciare naționale ale acestora, al unor instanțe internaționale sau al unor tribunale ad-hoc; să sprijine inițiativa legată de planul de pace al ONU în Yemen și să abordeze de urgență actuala criză umanitară; să facă apel la toate părțile să respecte drepturile omului și libertățile tuturor cetățenilor Yemenului și să sublinieze importanța îmbunătățirii securității tuturor celor care lucrează în misiuni de pace și umanitare în această țară; să încurajeze politica de apropiere dintre Iran și Arabia Saudită ca fiind esențială în vederea disipării tensiunilor regionale și ca o cale către soluționarea conflictului din Yemen și nu numai; să continue să încurajeze astfel de acțiuni, în scopul de a aborda cauzele profunde ale terorismului și extremismului, care reprezintă o amenințare la adresa securității internaționale și

Miercuri, 5 iulie 2017

a stabilității regionale; să solicite acordarea unui sprijin mai puternic guvernului Libiei sprijinit de ONU și să joace un rol central în stabilizarea Libiei și în menținerea unității și integrității teritoriale ale acesteia în conformitate cu Acordul politic libian; să sublinieze urgența necesității ca toate forțele armate aflate sub controlul autorităților civile legitime să se unească, conform prevederilor Acordului politic libian; să își reînnoiască sprijinul pentru eforturile depuse de coordonatorul special al ONU pentru procesul de pace din Orientul Mijlociu și de reprezentantul special al Secretarului General al ONU pentru Sahara Occidentală cu scopul de a rezolva aceste conflicte de lungă durată; să solicite punerea în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU privind Orientul Mijlociu;

- (h) să sprijine negocierile intrasiriene care se desfășoară în temeiul Rezoluției nr. 2254 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU; să sublinieze faptul că părțile ar trebui să vizeze un acord-cadru care să conțină un pachet politic, astfel încât un proces politic negociat de tranziție să poată fi pus în aplicare în conformitate cu secvențierea clară și cu termenele-țintă stabilite în Rezoluția nr. 2254 (2015); să sublinieze faptul că, pentru a atinge acest obiectiv, a apărut o agendă clară alcătuită din patru rubrici; să își exprime îngrijorarea față de faptul că lupta continuă din Siria subminează regimul de încetare a focului care a intrat în vigoare la 30 decembrie 2016, cu consecințe negative semnificative asupra siguranței civililor sirieni, a accesului umanitar și a impulsului procesului politic; să sprijine apelul lansat de trimisul special al Secretarului General al ONU pentru Siria către statele garant ale încetării focului în Siria să depună eforturi urgente pentru a susține regimul de încetare a focului;
- (i) să acționeze în conformitate cu hotărârea Curții Europene de Justiție privind Sahara de Vest;
- (j) să se asigure că Adunarea Generală a ONU oferă, în colaborare cu UE și cu SUA, toate instrumentele pentru a garanta sustenabilitatea și viabilitatea unei soluții care să presupună existența a două state, bazate pe frontierele din 1967, și cu orașul Ierusalim servind drept capitală pentru ambele state, respectiv un stat Israel sigur, cu frontiere sigure și recunoscute, și un stat Palestina independent, democratic, contiguu și viabil, care să coexiste în pace și securitate;
- (k) să solicite un sprijin mai ferm și o mai mare capacitate a instituțiilor irakiene și să insiste asupra necesității de a se depune eforturi pentru o societate mai favorabilă includerii și pentru reintegrarea tuturor minorităților etnice și religioase care au fost strămutate, inclusiv în nordul Irakului, unde, după încheierea operațiunii militare în interiorul și în jurul orașului Mosul, trebuie să fie găsită o soluție postconflict pașnică și favorabilă includerii; să reitereze importanța critică a protecției susținute a civililor și a respectării dreptului internațional umanitar (DIU) în desfășurarea strategiilor militare în Irak;
- (l) să confrunte în continuare principalele amenințări la adresa securității în Sahel, în Sahara, precum și în regiunile lacului Ciad, a Marilor Lacuri și a Cornului Africii, cu scopul de a eradică amenințarea teroristă pe care o reprezintă ISIS/Daesh și grupările afiliate la Al-Qaida, Boko Haram sau oricare alte grupări teroriste afiliate;
- (m) să colaboreze cu comunitatea internațională în ansamblu pentru a soluționa crizele umanitare și de securitate care amenință continentul african, în special în Somalia, Sudanul de Sud, Sudan, Republica Centrafricană, Mali, Nigeria, Burundi și zona Marilor Lacuri, în general; să încurajeze statele membre ale ONU să își intensifice sprijinul pentru creșterea rolului și a capacităților proprii ale Uniunii Africane în medierea și de gestionarea crizelor, acționând în același timp în direcția completării eforturilor Biroului ONU de asistență pentru consolidarea păcii; să asigure adaptarea rapidă a MONUSCO, în conformitate cu noul său mandat, și, în special, punerea în aplicare a acordului din 31 decembrie 2016;
- (n) să invite comunitatea internațională să își unească eforturile pentru a gestiona criza politică actuală din Republica Democratică Congo și pentru a preveni prăbușirea statului în această țară;
- (o) să sublinieze că este important să se investească mai mult în prevenirea conflictelor, luând în considerare factori precum radicalizarea politică sau religioasă, violența electorală, deplasările populației și schimbările climatice;

Miercuri, 5 iulie 2017

- (p) să atragă atenția membrilor ONU și, în special, membrilor Consiliului de Securitate, asupra creșterii tensiunilor dintre anumite țări din Balcanii de Vest; să facă apel la liderii acestora să dea dovadă de reținere în politicile regionale și la UE și ONU să rămână pe deplin implicate în căutarea unor soluții de durată la diferendele bilaterale, inclusiv acționând ca mediatori atunci când este necesar; să condamne acțiunile Rusiei în Balcanii de Vest, care amenință să destabilizeze procesul fragil de reformă din țările din regiune și să submineze ambițiile lor în cadrul UE și al NATO;
- (q) să încurajeze în continuare eforturile ONU vizând instaurarea păcii în Afganistan și îmbunătățirea mediului de securitate fragil din țară;
- (r) să condamne ferm acțiunile conducerii din Coreea de Nord care amenință pacea și securitatea în Peninsula Coreeană și în afara acesteia; să încurajeze China, în calitate de membru permanent al Consiliului de Securitate al ONU, să exercite presiuni asupra regimului nord-coreean pentru a-și reduce acțiunile agresive care pun în pericol securitatea regională și internațională; să elaboreze și să pună în aplicare o reacție puternică, susținută de un larg consens internațional, suficient de robust, pentru a descuraja regimul nord-coreean să continue dezvoltarea capacităților nucleare ostile și desfășurarea de asasinat, atacuri și răpiri extrateritoriale;
- (s) să îndemne Adunarea Generală a ONU și Consiliul de Securitate al ONU să discute despre tensiunile din Marea Chinei de Sud, cu intenția de a reuni toate părțile implicate pentru a finaliza negocierea unui cod de conduită;
- (t) să salute adoptarea Rezoluției 2307 (2016) de către Consiliul de securitate al ONU și să felicite guvernul și poporul columbian pentru eforturile lor depuse în vederea realizării păcii;
- (u) să sporească în mod semnificativ sprijinul acordat de statele membre operațiunilor ONU de menținere și de consolidare a păcii care includ o componentă a drepturilor omului și strategii clare de ieșire, în special prin contribuții cu personal și echipamente și să consolideze rolul de facilitator al UE în acest sens; să asigure o mai bună vizibilitate acestui sprijin și acestor contribuții; să elaboreze în continuare proceduri pentru utilizarea politicii de securitate și apărare comune a UE în sprijinul operațiunilor ONU, acordând, în același timp, suficientă atenție diferitelor dimensiuni ale gestionării crizelor complexe, precum drepturile omului, dezvoltarea sustenabilă și cauzele profunde ale migrației în masă; să sprijine reformarea de către Consiliul de Securitate al ONU a utilizării puterii sale de veto în cazurile în care există dovezi de crime de război și de crime împotriva umanității;
- (v) să ofere sprijin secretarului general al Organizației Națiunilor Unite pentru a crește implicarea ONU în negocierile pentru pace;
- (w) să sprijine implementarea deplină a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea; să solicite promovarea participării egale și integrale a femeilor ca agenți activi; să promoveze implicarea activă a femeilor în prevenirea și soluționarea conflictelor și în combaterea extremismului violent; să reamintească faptul că violența sexuală, cum ar fi violul, este utilizată ca tactică de război și constituie o crimă de război; să asigure asistență medicală sigură în cazurile de viol de război; să solicite întărirea protecției femeilor și fetelor în situații de conflict, în special în ceea ce privește violența sexuală, să sprijine și să consolideze eforturile internaționale prin intermediul Națiunilor Unite pentru a se pune capăt utilizării copiilor în conflictele armate și să asigure analiza de gen, precum și integrarea genului și a drepturilor omului în toate activitățile ONU; să solicite elaborarea unor indicatori de măsurare a progreselor privind participarea femeilor la consolidarea păcii și a securității;
- (x) să abordeze în regim de urgență toate aspectele Raportului de evaluare din 15 mai 2015 al ONU privind asigurarea respectării legii și eforturile de asistență reparatorie pentru exploatarea și abuzurile sexuale comise de personalul Organizației Națiunilor Unite și cel asociat în cadrul operațiunilor de menținere a păcii și să creeze mecanisme funcționale și transparente de control și de responsabilizare legate de presupusele abuzuri; să solicite investigarea, trimiterea în judecată și condamnarea fără întârziere a oricărui membru al personalului militar și civil care a comis acte de violență sexuală;
- (y) să consolideze în continuare rolul principiului responsabilității de a proteja ca principiu important în activitatea statelor membre ale ONU în ceea ce privește soluționarea conflictelor, drepturile omului și dezvoltarea; să sprijine în continuare eforturile pentru transpunerea în practică a principiului responsabilității de a proteja (R2P) și să sprijine ONU pentru a continua să joace un rol crucial în sprijinirea statelor care implementează acest principiu, cu scopul de a susține drepturile omului, statul de drept și dreptul umanitar internațional; să promoveze o definiție mai amplă a conceptului de securitate umană și a principiului responsabilității de a proteja (R2P),

Miercuri, 5 iulie 2017

- (z) să încurajeze toate statele membre ale ONU să semneze și să ratifice Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora;
- (aa) să se implice într-o dezbatere publică și cuprinzătoare cu toți membrii Adunării Generale a ONU privind importanța respectării limitelor constituționale ale mandatelor prezidențiale în toată lumea;

Combaterea terorismului

- (ab) să își reafirme condamnarea fără echivoc a terorismului și sprijinul deplin pentru acțiunile menite să învingă și să elimine organizațiile teroriste, în special ISIS/Daesh, care prezintă o amenințare clară la adresa securității regionale și internaționale; insistă asupra faptului că toate măsurile adoptate în lupta împotriva terorismului ar trebui să fie întru totul în conformitate cu dreptul umanitar internațional și cu dreptul internațional privind drepturile omului;
- (ac) să sprijine ONU în eforturile acesteia de a face din combaterea terorismului un element-cheie al agendei sale de prevenire în conformitate cu angajamentul UE în favoarea măsurilor preventive de combatere a terorismului și a extremismului violent; să consolideze eforturile comune desfășurate de UE și ONU în combaterea cauzelor profunde ale violenței extreme și ale terorismului, în ceea ce privește contracararea amenințărilor hibride, dezvoltarea cercetării și consolidarea capacităților în domeniul apărării informatice; să promoveze educația ca un instrument de prevenire a extremismului violent și să se bazeze pe inițiativele de consolidare a păcii existente lansate de parteneri locali pentru a elabora, a pune în aplicare și a dezvolta abordări vizând să combată radicalizarea și recrutarea în scopuri teroriste, promovând totodată luarea de măsuri la nivel internațional pentru a-i aduce în fața justiției pe cei răspunzători de actele de violență; să sprijine o contribuție consolidată a UE la inițiativele ONU de consolidare a capacităților în materie de acțiune împotriva luptătorilor străini și a extremismului violent;
- (ad) să își intensifice eforturile de a pune capăt recrutării și a combate propaganda teroristă desfășurată nu numai prin intermediul platformelor de comunicare socială, ci și prin intermediul rețelelor de persoane radicalizate care instigă la ură; să sprijine acțiunile de consolidare a rezistenței comunităților vizate de propaganda extremistă și vulnerabile la radicalizare, inclusiv prin abordarea cauzelor economice, sociale, culturale și politice care conduc la aceasta; să sprijine politicile de antiradicalizare și de deradicalizare, în conformitate cu Planul de acțiune al ONU pentru prevenirea extremismului violent; să reamintească faptul că promovarea și protecția drepturilor omului și respectarea statului de drept sunt elemente esențiale în cadrul politicilor de combatere a terorismului;
- (ae) să colaboreze cu Adunarea Generală a ONU pentru combaterea finanțării terorismului, să construiască mecanisme pentru a identifica persoanele și organizațiile teroriste și să consolideze mecanismele de înghețare a activelor din întreaga lume, respectând, în același timp, normele internaționale privind garanțiile procedurale și statul de drept;
- (af) să consolideze eficacitatea poliției internaționale, cooperarea juridică și judiciară în lupta împotriva terorismului și a criminalității transnaționale; salută, în acest sens, Rezoluția nr. 2322 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU și subliniază necesitatea de a accelera procesele de cooperare judiciară la nivel internațional, pentru a consolida mecanismele existente de cooperare polițienească internațională și a actualiza rețeaua de contacte între autoritățile centrale și judiciare;

Neproliferarea și dezarmarea

- (ag) să sprijine eforturile ONU de a împiedica actorii nestatali și grupurile teroriste să dezvolte, să producă, să achiziționeze sau să transfere arme de distrugere în masă și vectori pentru acestea; să insiste asupra respectării depline a Tratatului cu privire la neproliferarea armelor nucleare (TNP), a Convenției privind armele chimice și a Convenției privind armele biologice și să adopte măsuri active în direcția dezarmării pe plan mondial;
- (ah) să promoveze punerea deplină în aplicare a Tratatului privind comerțul cu arme (TCA) și să încurajeze toate statele membre ale ONU să semneze și să ratifice TCA;
- (ai) să întreprindă acțiuni mai eficiente împotriva deturnării și traficului ilicit de arme și muniție, inclusiv armament ușor și arme de calibru mic, în special prin dezvoltarea unui sistem de urmărire a armelor; să îndemne statele membre ale ONU să adopte măsuri active în direcția dezarmării pe plan mondial;

Miercuri, 5 iulie 2017

- (aj) să acorde o atenție deosebită progreselor tehnologice în domeniul înarmării roboticii și, în special, cu privire la roboți și drone armate și conformitatea acestora cu dreptul internațional; să creeze un cadru juridic privind dronele și roboții înarmați, în conformitate cu dreptul internațional umanitar în vigoare, pentru a împiedica utilizarea acestei tehnologii în mod abuziv în activități ilegale, de către actori statali și nestatali;

Migrația

- (ak) să solicite consolidarea răspunsului global în materie de migrație, pe baza succesului înregistrat de reuniunea la nivel înalt a Adunării Generale a ONU din 19 septembrie 2016 consacrată gestionării deplasărilor masive de refugiați și migranți, prin soluționarea provocărilor și a problemelor de securitate care survin ca urmare a unor aspecte legate de migrația ilegală, precum traficul cu imigranți ilegali și traficul de ființe umane, și prin eforturi de asigurare a unor posibilități legale de migrație; subliniază necesitatea unui angajament urgent și eficace privind abordarea cauzelor profunde ale crizelor umanitare și ale fluxurilor migratorii fără precedent;
- (al) să promoveze sprijinul sporit pentru activitățile UNHCR în punerea în aplicare a mandatului său internațional de protecție a refugiaților, inclusiv a grupurilor vulnerabile, precum femeile, copiii și persoanele cu handicap; să sublinieze importanțul decalaj de finanțare dintre nevoile bugetare ale UNHCR și fondurile primite și să solicite mai multă solidaritate la nivel mondial; să solicite majorarea finanțării alocate din bugetul curent al ONU pentru funcțiile esențiale ale UNHCR, pentru a garanta buna desfășurare a acestora; să solicite un angajament politic, finanțare și acțiuni concrete de solidaritate în sprijinul Declarației de la New York pentru refugiați și migranți;
- (am) să susțină și să protejeze drepturile persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI); să solicite abrogarea, în statele membre ONU, a legislației care incriminează persoane pe criterii de sexualitate sau identitate de gen, precum și să promoveze acțiuni internaționale pentru a combate infracțiunile motivate de ură, homofobe și transfobe;
- (an) să promoveze și să respecte libertatea de opinie și de exprimare, astfel cum se menționează la articolul 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și să sublinieze importanța unei prese libere într-o societate funcțională și rolul fiecărui cetățean în cadrul societății;
- (ao) să solicite o consolidare a sistemelor de protecție a copilului și să sprijine măsuri concrete în interesul superior al copiilor refugiați și migranți, pe baza Convenției privind drepturile copilului;
- (ap) să solicite să se depună eforturi sporite pentru a împiedica migrația neregulamentară și a combate introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane, în special prin combaterea rețelelor infracționale prin schimbul rapid și eficace de informații relevante; să îmbunătățească metodele de identificare și de protejare a victimelor și să consolideze cooperarea cu țările terțe, pentru a urmări, a confisca și a recupera profitul obținut din activitățile criminale din acest sector; să insiste la nivelul ONU asupra importanței ratificării și transpunerii integrale în practică a Convenției ONU împotriva criminalității transnaționale organizate și a Protocoloalelor la aceasta împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare și privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii;

Drepturile omului, democrație și statul de drept

- (aq) să îndemne toate țările, inclusiv statele membre ale UE, să ratifice rapid Protocolul opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care instituie mecanisme de depunere a plângerilor și de anchetă;
- (ar) să solicite statelor, în special statelor membre ale UE, să participe în mod activ la negocierile UNHCR de la Geneva pentru un Tratat cu caracter obligatoriu privind corporațiile transnaționale și drepturile omului;
- (as) să reafirme clar și ferm că toate drepturile omului convenite în cadrul convențiilor ONU sunt universale, indivizibile, interdependente și interconectate și că respectarea lor trebuie asigurată; să solicite un nivel mai ridicat de protecție a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în toate formele lor de expresie, inclusiv în contextul noilor tehnologii; să încurajeze în continuare toate statele membre ale ONU să semneze, să ratifice și să pună în aplicare diferite convenții privind drepturile omului și să își respecte obligațiile de raportare în conformitate cu aceste instrumente; să solicite apărarea libertății de opinie și de exprimare; să sublinieze importanța libertății presei;

Miercuri, 5 iulie 2017

- (at) să invite toate statele membre ale ONU să pună în aplicare recomandările raportorului special al ONU privind formele contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță asociată acestora; să promoveze, să consolideze și să integreze activitățile care sprijină egalitatea între femei și bărbați; să solicite capacitatea în continuare a femeilor și fetelor, întărirea rolului de lider și a participării femeilor la toate nivelurile procesului decizional, inclusiv acordării unei atenții speciale includerii femeilor minoritare; să solicite eliminarea tuturor formelor de violență și discriminare împotriva femeilor și fetelor, luând în considerare, de asemenea, discriminarea pe criterii de identitate de gen și de exprimare a genului; să promoveze drepturile copiilor, asigurând în special accesul lor la educație, asigurând reabilitarea și reintegrarea copiilor înrolați în grupări armate și eliminând munca infantilă, tortura, problema vrăjitoriei legate de copii, traficul, căsătoriile infantile și exploatarea sexuală; să sprijine în mod activ acțiuni suplimentare împotriva încălcării drepturilor comunității LGBTI; să sprijine monitorizarea atentă a situației persoanelor LGBTI și a apărătorilor drepturilor persoanelor LGBTI în țările cu legislație împotriva LGBTI;
- (au) să promoveze în continuare libertatea de religie sau de credință; să solicite eforturi mai mari pentru protejarea drepturilor minorităților religioase și ale altor minorități; să solicite o mai bună protecție a minorităților religioase și etnice împotriva persecuțiilor și a violenței; să solicite abrogarea legilor care incriminează blasfemia sau apostazia și care pot servi drept pretext pentru persecutarea minorităților religioase și a ateilor; să sprijine activitatea Raportorului special pentru libertatea de religie sau de credință; să militeze activ pentru recunoașterea de către ONU a genocidului împotriva minorităților religioase, etnice și a altor minorități comise de ISIS/Daesh și pentru sesizarea Curții Penale Internaționale (CPI) cu privire la cazurile de crime împotriva umanității, crime de război și genocid care este posibil să fi fost comise; să sprijine activitatea ONU de combatere a torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, a execuțiilor în masă și a execuțiilor pentru infracțiuni legate de droguri;
- (av) să își reafirme condamnarea fără echivoc a oricărui act de violență, a hărțuirii, a intimidării sau a persecutării apărătorii drepturilor omului, a avertizorilor de integritate, a jurnaliștilor sau a autorilor de bloguri; să susțină numirea unui Reprezentant special al Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite pentru siguranța ziariștilor;
- (av) să reamintească obligația care îi revine Adunării Generale a ONU, când alege membrii Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU (UNHRC), de a ține cont de respectul candidaților pentru promovarea și protejarea drepturilor omului, a statului de drept și a democrației; să solicite adoptarea unor criterii clare bazate pe rezultate în domeniul drepturilor omului pentru a obține statutul de membru al UNHRC;
- (ax) să consolideze rolul CPI și al sistemului de justiție penală internațională în scopul de a promova responsabilitatea și a pune capăt impunității; să invite toate statele membre ale ONU să adere la CPI prin ratificarea Statutului de la Roma și să încurajeze ratificarea amendamentelor adoptate la Kampala; să ofere CPI un puternic sprijin diplomatic, politic și financiar;
- (ay) să reamintească poziția UE de toleranță zero față de pedeapsa cu moartea; să continue implicarea susținută legată de promovarea abolirii pedepsei capitale în întreaga lume; să solicite un moratoriu privind utilizarea pedepsei cu moartea și să depună în continuare eforturi în vederea abolirii universale a acesteia; să lanseze o inițiativă pentru a promova un cadru internațional privind combaterea instrumentelor de tortură și pedeapsa capitală, pe baza experienței Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind această chestiune;
- (az) să îndemne la o implicare mai puternică în promovarea statului de drept, o chestiune transversală care leagă cei trei piloni ai ONU: pacea și securitatea, drepturile omului și dezvoltarea; să coopereze cu Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului pentru a îndemna autoritățile Venezuelei să elibereze toți prizonierii politici și să respecte separarea puterilor;
- (ba) să sprijine eforturile ONU de instituire a unui cadru internațional privind sporturile și drepturile omului, care facilitează prevenirea, monitorizarea și oferirea unor măsuri reparatorii pentru abuzurile în ceea ce privește drepturile omului legate de evenimente sportive majore;
- (bb) să sprijine în continuare eforturile Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului în ceea ce privește îmbunătățirea responsabilității și accesul la măsuri reparatorii pentru victimele abuzurilor cu caracter profesional în ceea ce privește drepturile omului, pentru a contribui la un sistem echitabil și mai eficient de măsuri reparatorii ale dreptului intern, în special în cazul unor abuzuri grave asupra drepturilor omului în sectorul afacerilor; să invite toate

Miercuri, 5 iulie 2017

guvernele să își îndeplinească obligațiile în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor omului și a accesului la justiție pentru victime, acestea confruntându-se cu dificultăți atât practice, cât și juridice în accesul la căile de atac de la nivel național și internațional în legătură cu încălcări ale drepturilor omului asociate activităților de afaceri;

Dezvoltare

- (bc) să sublinieze rolul de lider al UE în cadrul procesului care a condus la adoptarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă („Agenda 2030”) și a celor 17 obiective ale sale privind dezvoltarea durabilă (ODD) de către Adunarea Generală a ONU în septembrie 2015; să ia măsuri concrete pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a Agendei 2030 și a celor 17 ODD ca instrumente importante de prevenire și de dezvoltare sustenabilă; să depună eforturi pentru îmbunătățirea vieții viitoarelor generații și să încurajeze și să sprijine țările să preia controlul și să stabilească cadre naționale pentru atingerea celor 17 ODD; să încurajeze statele membre ale ONU să își respecte angajamentele privind cheltuielile cu ajutorul pentru dezvoltare și să solicite adoptarea unui cadru de indicatori solid și utilizarea datelor statistice pentru a monitoriza progresele înregistrate, a asigura responsabilitatea pentru evaluarea situației din țările în curs de dezvoltare, a supraveghea progresele și a garanta responsabilitatea; susține că, în afară de PIB, este necesar să fie luați în considerare și alți indicatori în scopul evaluării cu o mai mare precizie a realității din țările în curs de dezvoltare și pentru a acționa în mod eficace în vederea combaterii sărăciei și în direcția unei dezvoltări sustenabile în special în cazurile țărilor cu venit mediu; să solicite inițiative în întreaga UE vizând promovarea și protejarea drepturilor femeilor; să solicite punerea deplină în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing, a programului de acțiune al CIPD și a coerenței politicilor în favoarea dezvoltării sustenabile;
- (bd) să își continue eforturile de obținere a coerenței politicii în favoarea dezvoltării la nivelul tuturor politicilor UE, care este esențială pentru realizarea ODD, și, de asemenea, să susțină la nivelul UE o mai mare coerență a politicilor în conformitate cu obiectivul 17.14; să sprijine îndemnul ONU de sporire a eforturilor pentru a oferi un sprijin integrat și coordonat al politicii pentru punerea în aplicare a Agendei 2030 și, prin urmare, să promoveze un sistem de dezvoltare al ONU care funcționează într-un mod mai integrat, cu o cooperare consolidată între agenții și o punere comună în aplicare a proiectelor, în special întărind legătura securitate-dezvoltare; să invite ONU să integreze în mod sistematic consolidarea capacităților și buna guvernare în strategiile de dezvoltare pe termen lung pentru a eradică sărăcia și foametea, a preveni conflictele și a consolida reziliența în mod eficace pentru a promova dezvoltarea sustenabilă din punct de vedere ecologic, economic și social, a lupta împotriva inegalităților sociale și a furniza asistență umanitară populațiilor; să sublinieze că accesul la o aprovizionare cu apă sigură, fiabilă și accesibilă și la servicii de salubritate adecvate îmbunătățesc nivelul de trai, dezvoltă economiile locale și promovează crearea de locuri de muncă mai demne;
- (be) să insiste ca Forumul politic la nivel înalt (FPNI) pentru dezvoltare sustenabilă să devină principalul organ decizional competent pentru a asigura o monitorizare și o evaluare a transunerii în practică a ODD coerente, eficace și care promovează includerea; să recunoască rolul important pe care îl joacă organizațiile societății civile și actorii locali în punerea în aplicare cu succes a Agendei 2030 și în realizarea ODD; să recunoască rolul și impactul cheie ale ODD pentru pacea și securitatea internațională;

Schimbările climatice

- (bf) să se asigure că UE rămâne în prima linie a luptei împotriva schimbărilor climatice și cooperează în continuare cu ONU în acest domeniu; să invite toate statele membre ale ONU să respecte acordul de la Paris și să asigure aplicarea rapidă a deciziilor adoptate la Conferința ONU din 2015 privind schimbările climatice;
- (bg) să lucreze îndeaproape cu statele insulare mici și cu alte țări care se confruntă cu consecințe mai grave ale schimbărilor climatice pentru a se asigura că opinia și nevoile lor sunt luate în considerare în diferitele forumuri ale ONU;

UE și reforma sistemului ONU

- (bh) să invite statele membre ale UE să își coordoneze mai îndeaproape acțiunilor lor în cadrul organelor și organismelor din sistemul Organizației Națiunilor Unite și să se implice în continuare pentru a consolida statutul de observator al UE în anumite suborganizații ale ONU; să consolideze comunicarea și să se asigure că pozițiile statelor membre la nivelul UE sunt din ce în ce mai coordonate; să vizeze alinierea pozițiilor cu țările candidate, cu țările partenere și cu alte state care împărtășesc aceeași viziune;

Miercuri, 5 iulie 2017

- (bi) să depună eforturi pentru consolidarea cooperării fiscale internaționale, sprijinind înființarea unui organism fiscal internațional în cadrul sistemului ONU; să combată evaziunea fiscală și spălarea de bani prin schimbul automat de informații fiscale la nivel mondial și prin întocmirea unei liste mondiale comune a paradisurilor fiscale;
 - (bj) să sprijine în mod activ o reformă cuprinzătoare a Consiliului de Securitate al ONU, pe baza unui consens generalizat, cu scopul de a ilustra mai bine noua realitate mondială și de a răspunde mai eficient provocărilor de securitate actuale și viitoare; să sprijine obiectivul pe termen lung al UE de a obține un loc în cadrul unui Consiliu de Securitate reformat al ONU; să îndemne membrii Consiliului de Securitate al ONU să nu își exercite dreptul de veto în cazurile referitoare la comiterea de crime împotriva umanității; să promoveze revitalizarea activității Adunării Generale a ONU și coordonarea îmbunătățită și coerența acțiunilor tuturor instituțiilor ONU, care ar trebui să consolideze eficiența, eficacitatea, legitimitatea, transparența, răspunderea, capacitatea și reprezentativitatea sistemului, cu scopul de a oferi un răspuns mai prompt provocărilor globale;
 - (bk) să sprijine cu fermitate agenda de reformare a Secretarului General al ONU nou ales; să încurajeze impulsionearea unei reforme a arhitecturii ONU de pace și securitate, funcționarea și arhitectura Secretariatului prin simplificare, descentralizare, flexibilitate și prin raționalizarea organizării financiare; să instituie un sistem eficace de protecție pentru denunțatorii ONU;
 - (bl) să sprijine în mod activ eforturile Secretarului General de a numi mai multe femei în posturile superioare de conducere de la sediul ONU;
 - (bm) să stimuleze o dezbatere pe tema rolului parlamentelor și al adunărilor regionale în sistemul ONU și pe tema instituirii unei Adunări parlamentare a ONU pentru a crește profilul democratic și procesul democratic intern al organizației, precum și pentru a permite societății civile mondiale să fie asociată direct în procesul decizional;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru drepturile omului, Serviciului European de Acțiune Externă, Comisiei și, spre informare, Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.
-

Miercuri, 5 iulie 2017

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2017)0293

Consultarea informațiilor confidențiale (interpretarea alineatului (5) de la articolul 5 și a articolului 210a din Regulamentul de procedură)**Decizia Parlamentului European din 5 iulie 2017 privind consultarea informațiilor confidențiale (interpretarea alineatului (5) de la articolul 5 și a articolului 210a din Regulamentul de procedură) (2017/2095(REG))**

(2018/C 334/21)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea din 23 iunie 2017 a președintei Comisiei pentru afaceri constituționale,
- având în vedere articolul 226 din Regulamentul său de procedură,

1. decide să introducă următoarea interpretare la articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură:

„Accesul la informațiile confidențiale face obiectul normelor stabilite în acordurile interinstituționale încheiate de Parlament privind tratamentul informațiilor confidențiale ^(1a) și al normelor interne de aplicare a acestora, adoptate de organismele competente ale Parlamentului ^(1b).

^(1a) Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și apărare (JO C 298, 30.11.2002, p. 1).
Acord-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (JO L 304, 20.11.2010, p. 47).

Acordul interinstituțional din 12 martie 2014 dintre Parlamentul European și Consiliu privind transmiterea către Parlamentul European și prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate deținute de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe și de securitate comune (JO C 95, 1.4.2014, p. 1).

^(1b) Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2002 privind aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare (JO C 298, 30.11.2002, p. 4).
Decizia Biroului din 15 aprilie 2013 referitoare la normele care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European (JO C 96, 1.4.2014, p. 1).”

2. decide să introducă următoarea interpretare la articolul 210a din Regulamentul său de procedură:

„Prezentul articol se aplică în măsura în care cadrul juridic aplicabil care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale prevede posibilitatea consultării informațiilor confidențiale în cadrul unei reuniuni în camera din afara incintelor securizate.”

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0307

Constituirea unei comisii speciale privind terorismul, responsabilitățile, componența numerică și durata mandatului comisiei**Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2017 privind constituirea unei comisii speciale privind terorismul, responsabilitățile, componența și mandatul comisiei (2017/2758(RSO))**

(2018/C 334/22)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Conferinței președinților,
 - având în vedere articolul 197 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană are competențe clare în asigurarea unui nivel înalt de securitate, în temeiul articolului 67 din TFUE, iar autoritățile naționale au competențe în lupta împotriva terorismului, astfel cum se menționează la articolul 73 din TFUE și există obligații mai largi în cazul cooperării transfrontaliere, astfel cum se prevede în titlul V din TFUE privind cooperarea polițienească și judiciară legate de securitatea internă a Uniunii Europene;
- B. întrucât rezultatul comisiei speciale constituite prin prezenta decizie ar trebui să abordeze deficiențele practice și legislative în lupta împotriva terorismului la nivelul Uniunii Europene și cu partenerii și actorii internaționali, cu un accent deosebit pe cooperarea și schimbul de informații;
- C. întrucât abordarea problemelor legate de deficiențele și lacunele în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații între autoritățile naționale de aplicare a legii, precum și interoperabilitatea bazelor de date europene în vederea schimbului de informații sunt de cea mai mare importanță, atât pentru a asigura buna funcționare a spațiului Schengen, precum și pentru protecția frontierelor externe ale UE, și ar trebui să constituie elementul central al mandatului comisiei speciale;
- D. întrucât respectarea drepturilor fundamentale este un element esențial al politicilor eficiente de combatere a terorismului;
1. Decide să constituie o comisie specială privind terorismul, investită cu următoarele responsabilități bine definite:
- (a) să examineze, să analizeze și să evalueze cu imparțialitate datele furnizate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre, agențiile UE competente și experți de renume, precum și amploarea amenințării teroriste pe teritoriul european și să propună măsuri adecvate pentru a permite Uniunii Europene și statelor sale membre să contribuie la prevenirea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor care au legătură cu terorismul;
 - (b) să identifice și să analizeze cu imparțialitate și în conformitate cu o abordare bazată pe date concrete eventualele defecțiuni și anomalii care au permis producerea de atacuri teroriste recente în diferite state membre, în special prin colectarea, compilarea și analizarea tuturor informațiilor aflate la dispoziția serviciilor de informații ale statelor membre sau a autorităților judiciare și de aplicare a legii cu privire la autori înainte de comiterea unei infracțiuni de terorism;
 - (c) să analizeze și să evalueze punerea în aplicare a măsurilor și a instrumentelor existente în domeniul gestionării frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește funcționarea necorespunzătoare a controalelor la frontierele externe, care au permis unor persoane să intre în Europa cu documente false și să evalueze cauzele pentru care unele state membre nu au aplicat pe deplin obligațiile care le revin, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (Sistemul de Informații Schengen); să colecteze și să analizeze informații cu privire la posibilele deficiențe ale statelor membre și ale Comisiei în asigurarea punerii depline în aplicare a dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ (Codul Frontierelor Schengen) și să propună măsuri adecvate pentru remedierea lacunelor identificate;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

Joi, 6 iulie 2017

(d) să identifice deficiențele în ceea ce privește schimbul de informații judiciare, de aplicare a legii și de date operative între statele membre; să investigheze în special presupusele deficiențe în colectarea, analizarea și comunicarea de informații care ar putea contribui la prevenirea unor atacuri, în special prin:

- analiza și evaluarea performanței în bazele de date ale UE precum Sistemul de informații Schengen (SIS) și Sistemul de Informații privind Vizele (VIS), modelul european comun de schimb de informații (EIXM), precum și posibilele deficiențe din statele membre în punerea în aplicare a instrumentelor juridice existente, cum ar fi Decizia 2008/615/JHA a Consiliului ⁽¹⁾ sau Decizia-cadru 2006/960/JHA a Consiliului ⁽²⁾; analiza în special a cauzelor pentru care unele state membre nu contribuie la alimentarea cu informații a acestor baze de date, în special cu privire la obligațiile ce le revin în conformitate cu Sistemul de informații Schengen și cu Decizia 2007/533/JHA a Consiliului ⁽³⁾;
- analiza presupusei neîndepliniri de către statele membre a obligației impuse prin articolul 2 alineatul (3) din Decizia 2005/671/JHA ⁽⁴⁾ a Consiliului pentru a asigura că cel puțin informațiile menționate la punctele 4 și 5 din respectivul articol colectate de autoritatea competentă, se transmit către Europol și Eurojust;
- colectarea și analiza de informații privind respectarea de către autoritățile statelor membre a obligației impuse prin articolele 3 și 7 din Decizia-cadru 2006/960/JHA, în special asigurarea faptului că autoritățile competente de aplicare a legii furnizează autorităților competente de aplicare a legii ale celorlalte state membre în cauză informații și date operative în cazul în care există motive factuale pentru a se considera că informațiile și datele operative ar putea ajuta la depistarea, prevenirea și cercetarea infracțiunilor menționate la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JHA a Consiliului ⁽⁵⁾;
- analiza respectării în întregime de către Europol a obligației de notificare impuse prin articolul 17 din Decizia 2009/371/JHA ⁽⁶⁾ a Consiliului, abrogată prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾;
- analiza respectării în întregime de către unitățile naționale ale statelor membre a obligației impuse prin articolul 8 alineatul (4) litera (a) din Decizia 2009/371/JHA, abrogată prin Regulamentul (UE) 2016/794, de a furniza către Europol, din proprie inițiativă, informațiile publice și date operative necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale;
- anchetarea eventualelor deficiențe în ceea ce privește schimbul de informații între agențiile UE, precum și mijloacele legale și necesitatea acestor agenții de a avea acces la Sistemul de Informații Schengen și la alte sisteme informatice relevante ale UE;
- evaluarea cooperării informale existente între serviciile de informații ale statelor membre și evaluarea nivelului de eficiență în ceea ce privește schimbul de informații și cooperarea practică;

⁽¹⁾ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 386, 29.12.2006, p. 89).

⁽³⁾ Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 205, 7.8.2007, p. 63).

⁽⁴⁾ Decizia 2005/671/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005 privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism (JO L 253, 29.9.2005, p. 22).

⁽⁵⁾ Decizia-cadru 2002/584/JHA a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de aplicare a legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

Joi, 6 iulie 2017

- analiza relațiilor Uniunii Europene cu țările terțe și cu agențiile internaționale în lupta împotriva terorismului, printre care cooperarea internațională și instrumentele existente în lupta împotriva terorismului, inclusiv schimbul de cele mai bune practici, eficacitatea și nivelul actual de schimb de informații;
- (e) să evalueze impactul legislației antiterorism a UE asupra drepturilor fundamentale și punerea în aplicare a acestora;
- (f) să evalueze disponibilitatea și eficacitatea tuturor resurselor alocate autorităților competente implicate în lupta împotriva terorismului (poliție, armată, justiție, buget, date operative, supraveghere, informații, tehnologia informației etc.) în statele membre și la nivelul UE; să analizeze posibilele deficiențe în cooperarea polițienească transfrontalieră practice și obstacolele în calea cooperării în materie de aplicare a legii în cadrul anchetelor legate de combaterea terorismului, identificând limitările juridice, tehnice și structurale ale capacităților de investigare;
- (g) să analizeze deficiențele sistemelor judiciare și cooperării judiciare la nivelul UE, precum și ale cooperării cu privire la anchetele transfrontaliere, în special prin intermediul Eurojust, Rețeaua Judiciară Europeană, echipele comune de anchetă și mandatul european de arestare (MEA), precum și ordinul european de anchetă; să identifice limitările tehnologice, structurale și juridice a capacităților de anchetă și urmărire penală;
- (h) să examineze schimbul actual de bune practici și colaborarea între autoritățile naționale și organismele relevante ale UE în ceea ce privește protecția obiectivelor vulnerabile, inclusiv zonele de tranzit, cum ar fi aeroporturi și gări, precum și protecția infrastructurilor critice, în conformitate cu Directiva 2008/114/CE a Consiliului ⁽¹⁾;
- (i) să studieze mecanismele actuale disponibile pentru victimele actelor de terorism, în special Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, identificând bunele practici existente care urmează să fie schimbate;
- (j) să colecteze informații și să analizeze procesul de radicalizare și eficacitatea programelor de deradicalizare stabilite într-un număr limitat de state membre; să identifice bunele practici existente care să fie schimbate și să verifice dacă statele membre au luat măsurile adecvate în acest sens;
- (k) să evalueze eficiența cooperării între statele membre, precum și eficiența cooperării între autoritățile competente, entitățile obligate și autoritățile de aplicare a legii în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în temeiul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, și să comunice cu actorii relevanți din sectorul bancar și al investițiilor fraudule și autoritățile de aplicare a legii în vederea identificării de noi forme de finanțare a terorismului, inclusiv legăturile sale cu criminalitatea organizată.
- (l) să transmită recomandările pe care le consideră necesare în ceea ce privește toate aspectele menționate anterior și, în acest scop, să stabilească contacte necesare, să efectueze vizite și să organizeze audieri cu instituțiile UE și agențiile relevante și cu instituțiile naționale și internaționale, cu parlamentele și guvernele naționale ale statelor membre și ale țărilor terțe, funcționarii implicați în lupta împotriva terorismului, cum ar fi agențiile de aplicare a legii, organele de poliție, serviciile de informații, judecători și magistrați și reprezentanți ai comunității științifice, ai întreprinderilor și ai societății civile, inclusiv organizațiile victimelor.

⁽¹⁾ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

⁽²⁾ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

⁽³⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

Joi, 6 iulie 2017

2. subliniază faptul că orice recomandare a comisiei speciale va fi monitorizată de comisiile permanente competente;
 3. decide ca competențele, personalul și resursele la dispoziția comisiilor permanente ale Parlamentului cu responsabilități legate de adoptarea, monitorizarea și punerea în aplicare a legislației UE referitoare la domeniul de competență al comisiei speciale rămân neschimbate;
 4. decide că ori de câte ori comisia specială de lucru include audierea de mărturie clasificate, dovezi care cuprind date personale sau secrete, schimburi de opinii sau audieri cu autorități și organisme privind informații secrete, confidențiale, clasificate sau sensibile pentru securitatea națională sau în scopuri de securitate publică, ședințele ar trebui să se desfășoare cu ușile închise; decide că martorii și experții au dreptul să facă depoziții sau să depună mărturie cu ușile închise;
 5. decide că documentele confidențiale sau secrete, care au fost primite de către comisia specială, trebuie să fie examinate în temeiul procedurii prevăzute la articolul (210a) din Regulamentul său de procedură prin care să se asigure că doar președintele, raportorul, raportorii alternativi, coordonatorii și funcționarii desemnați au acces personal la acestea și că informațiile respective sunt utilizate exclusiv în scopul elaborării de rapoarte intermediare și finale ale comisiei speciale; decide că reuniunile se desfășoară în săli dotate cu echipamente care nu permit ascultarea de către persoane neautorizate;
 6. decide că, înainte de accesarea informațiilor clasificate sau audierea mărturiilor care riscă să aducă prejudicii securității naționale sau siguranței publice, toți deputații și funcționarii beneficiază o autorizație de securitate în conformitate cu normele și procedurile interne existente;
 7. decide că informațiile obținute de către comisia specială se folosesc exclusiv în scopul îndeplinirii sarcinilor sale și nu sunt divulgate unor părți terțe; decide că astfel de informații nu sunt făcute publice dacă ele conțin materiale secrete sau confidențiale sau nume de persoane;
 8. decide că comisia specială va avea 30 de membri;
 9. decide ca durata mandatului comisiei speciale să fie de 12 luni, cu excepția cazului în care Parlamentul prelungește perioada respectivă înainte de expirarea acesteia, și că mandatul său începe de la data reuniunii sale constitutive; decide că această comisie va prezenta Parlamentului un raport interimar și un raport la sfârșitul mandatului, care să conțină constatări factuale și recomandări cu privire la acțiunile sau inițiativele de întreprins.
-

Marți, 4 iulie 2017

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2017)0275

Numirea unui nou membru al Comisiei**Decizia Parlamentului European din 4 iulie 2017 privind aprobarea numirii lui Mariya Gabriel în calitate de membru al Comisiei (C8-0166/2017 – 2017/0805(NLE))**

(2018/C 334/23)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 246 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
 - având în vedere punctul 6 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere demisia lui Kristalina Georgieva din funcția de membru al Comisiei,
 - având în vedere scrisoarea Consiliului din 29 mai 2017 prin care Consiliul a consultat Parlamentul cu privire la decizia de numire a lui Mariya Gabriel, de comun acord cu președintele Comisiei, în calitate de membru al Comisiei (C8-0166/2017),
 - având în vedere audierea lui Mariya Gabriel la 20 iunie 2017, condusă de Comisia pentru industrie, cercetare și energie și de Comisia pentru cultură și educație, cu asocierea Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, a Comisiei pentru afaceri juridice și a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, precum și declarația de evaluare redactată în urma audierii respective,
 - având în vedere articolul 118 și anexa VI la Regulamentul său de procedură,
1. aprobă numirea lui Mariya Gabriel în calitate de membru al Comisiei, pentru perioada rămasă din mandatul Comisiei, care se va încheia la 31 octombrie 2019;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0276

Acord-cadru între Uniunea Europeană și Kosovo privind principiile generale ale participării Kosovo la programele Uniunii ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru între Uniunea Europeană și Kosovo (*) privind principiile generale ale participării Kosovo la programele Uniunii (13391/2016 – C8-0491/2016 – 2013/0115(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 334/24)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13391/2016),
 - având în vedere proiectul de acord-cadru între Uniunea Europeană și Kosovo (*) privind principiile generale ale participării Kosovo la programele Uniunii (13393/2016),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 212 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0491/2016),
 - având în vedere articolul 99 alineatele (1) și (4) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A8-0207/2017),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Kosovo.

(*) Această desemnare nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244 (1999), precum și cu Avizul CIJ privind declarația de independență a Kosovo.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0277

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare – EGF/2017/001 ES/Castilla y León mining – Spania

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Spania – EGF/2017/001 ES/Castilla y León mining) (COM(2017)0266 – C8-0174/2017 – 2017/2079(BUD))

(2018/C 334/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2017)0266 – C8-0174/2017),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014–2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0248/2017),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările structurale majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau de criza economică și financiară mondială și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, și cu respectarea AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);
- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a stabili contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficacitatea prelucrării cererilor privind mobilizarea FEG la Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin reducerea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și de beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța măsuri de stimulare pentru înființarea unor afaceri proprii;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Martți, 4 iulie 2017

- D. întrucât Spania a depus cererea EGF/2017/001 ES/Castilia y León pentru a obține o contribuție financiară din partea FEG ca urmare a disponibilizărilor care au avut loc în sectorul economic încadrat la diviziunea 5 (Extracția cărbunelui și a lignitului) a NACE Rev. 2, în regiunea de nivel NUTS 2 Castilia și Leon (ES41) din Spania și întrucât se preconizează că de aceste măsuri vor beneficia 339 de lucrători disponibilizați, precum și până la 125 de tineri sub vârsta de 30 de ani care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET); întrucât disponibilizările au fost efectuate de Hullera Vasco Leonesa SA, Centro de Investigación y Desarrollo SA, Hijos de Baldomero García SA, Minas del Bierzo Alto SL și Unión Minera del Norte SA;
- E. întrucât cererea a fost depusă în temeiul criteriilor de intervenție prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG, care introduce o derogare de la criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) potrivit cărora asistența poate fi acordată dacă sunt disponibilizați cel puțin 500 de lucrători într-o perioadă de referință de nouă luni de întreprinderi care își desfășoară activitatea în același sector economic definit la nivelul unei diviziuni a NACE Rev. 2 și care sunt situate într-o regiune sau în două regiuni învecinate încadrate la nivelul NUTS 2,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Spania are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară în valoare de 1 002 264 EUR, ceea ce reprezintă 60 % din costurile totale de 1 670 440 EUR;
 2. reamintește faptul că autoritățile spaniole au depus cererea de acordare a unei contribuții financiare din partea FEG la 20 ianuarie 2017 și că evaluarea acesteia a fost finalizată de către Comisie la 2 iunie 2017, iar Parlamentul a fost notificat în aceeași zi cu privire la acest lucru;
 3. reamintește că în ultimii 10 ani producția de cărbune în Uniune și prețul cărbunelui la nivel mondial au scăzut dramatic, ducând la o creștere a volumului importurilor de cărbune din țări terțe, iar multe mine de cărbune din UE au devenit nerentabile și au fost obligate să se închidă; subliniază că aceste tendințe au fost chiar mai pronunțate în Spania, fapt ce a determinat reorganizarea și reconversia sectorului extracției de cărbune; subliniază faptul că ocuparea forței de muncă în regiunea Castilia și Leon a fost grav afectată de efectele crizei în sectorul minier și subliniază că numai în Castilia și Leon în perioada 2010-2016 au fost nevoite să își înceteze activitatea zece întreprinderi de extracție a cărbunelui;
 4. ia act de faptul că Spania a solicitat o derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) pe motiv că teritoriul afectat de disponibilizări este alcătuit dintr-o serie de orașe mici, izolate, situate în văi montane îndepărtate și slab populate din Cantabria, care sunt, în cea mai mare parte, dependente în foarte mare măsură de extracția cărbunelui și care suferă de pe urma unei conectivități limitate și, prin urmare, acest teritoriu poate fi considerat drept o piață mică a forței de muncă în temeiul articolului 4 alineatul (2);
 5. subliniază, în special, densitatea foarte scăzută a populației, problemele asociate unei zone montane și situația dificilă de pe piața forței de muncă în nordul provinciilor Leon și Palencia; își exprimă îngrijorarea cu privire la scăderea abruptă a populației, cu o proporție maximă în rândul persoanelor cu vârsta sub 25 de ani;
 6. constată că vor fi vizați de contribuția financiară 339 de lucrători disponibilizați, dintre care 97 % sunt bărbați;
 7. salută decizia Spaniei de a furniza servicii personalizate finanțate din FEG unui număr de până la 125 de tineri sub vârsta de 30 de ani care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET); înțelege că aceste servicii vor include acordarea de sprijin celor care doresc să-și inițieze propria afacere;
 8. ia act de faptul că măsurile se vor baza pe un studiu ce urmează a fi efectuat asupra creării de locuri de muncă și asupra activităților productive în regiunea Castilia și Leon, cu scopul unei mai bune definiri a inițiativelor prevăzute în pachet;
 9. constată că Spania are în vedere șase tipuri de măsuri pentru lucrătorii disponibilizați și tinerii care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare vizați de cerere: (i) ședințe de bun venit și de informare, (ii) orientare și consiliere profesională, (iii) asistență pentru căutarea intensivă a unui loc de muncă, (iv) formare pentru dobândirea de aptitudini și competențe transsectoriale și formare profesională, (v) promovarea antreprenoriatului și (vi) sprijin pentru înființarea de noi întreprinderi, precum și un program de stimulare;
 10. observă că stimulentele vor reprezenta 19,53 % din pachetul total de măsuri personalizate, cu mult sub cota maximă de 35 % prevăzută de Regulamentul privind FEG; observă, de asemenea, că aceste măsuri sunt condiționate de participarea activă a beneficiarilor vizați la activități de căutare a unui loc de muncă sau de formare;

Marți, 4 iulie 2017

11. observă că cursurile de formare oferite vor include ateliere privind tehnici de căutare a unui loc de muncă, formarea pentru dezvoltarea competențelor personale și sociale, în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC), precum și în domeniul limbilor străine, în timp ce formarea profesională se va concentra pe consolidarea aptitudinilor legate de minerit care pot fi relevante pentru alte sectoare economice sau pe dezvoltarea competențelor pentru sectoare precum: sectorul hotelier și al turismului în zonele rurale; refacerea mediului în bazinele miniere; reîmpădurirea și gestionarea spațiilor naturale;
12. salută faptul că consultările cu părțile interesate, inclusiv cu sindicatele, cu asociațiile de întreprinderi, cu agenția regională pentru dezvoltare economică, inovare, finanțare și internaționalizarea întreprinderilor, precum și cu o fundație publică legată de serviciul public regional de ocupare a forței de muncă s-au desfășurat la nivel regional în vederea întocmirii pachetului coordonat de servicii personalizate și salută faptul că, în cursul accesării măsurilor finanțate din FEG, se vor aplica politica egalității între femei și bărbați și principiul nediscriminării;
13. reamintește că, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate ar trebui să se anticipeze perspectivele de pe piața forței de muncă și competențele necesare în viitor și să se asigure compatibilitatea cu tranziția spre o economie sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor;
14. salută includerea contribuțiilor la cheltuielile pentru îngrijitorii de persoane dependente printre stimulentele disponibile, având în vedere posibilele efecte pozitive asupra echilibrului de gen; solicită Comisiei să prezinte informații detaliate cu privire la recurgerea la această posibilitate;
15. reamintește că, având în vedere Acordul COP 21 de la Paris, este necesar ca economiile Uniunii să treacă printr-o transformare rapidă și să se promoveze locuri de muncă relevante;
16. observă că este important să se lanseze o campanie de informare pentru a sensibiliza tinerii care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare care ar putea fi eligibili să beneficieze de aceste măsuri, asigurând echilibrul de gen ori de câte ori este posibil;
17. solicită Comisiei să prezinte, în propunerile viitoare, mai multe detalii cu privire la sectoarele care au perspective de creștere și, prin urmare, ar putea oferi locuri de muncă, precum și să colecteze date justificate cu privire la impactul finanțării din partea FEG, inclusiv la impactul asupra calității locurilor de muncă și a ratei de reinserție atinse prin intermediul FEG;
18. observă că autoritățile spaniole au confirmat că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii, că va fi evitată orice dublă finanțare și că acțiunile eligibile vor fi complementare cu măsurile finanțate din fondurile structurale;
19. reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a unor întreprinderi sau sectoare de activitate;
20. salută faptul că planul de intervenție va include o inițiativă de monitorizare la care vor putea participa actorii sociali, scopul inițiativei fiind acela de a garanta că propunerea este pusă în aplicare în conformitate cu recomandările unui studiu care urmează să se desfășoare ca parte a acțiunilor incluse în inițiativa menționată, studiu ce va viza necesitățile de formare profesională și oportunitățile de activitate, celălalt scop al inițiativei fiind acela de a garanta buna gestionare a bugetului prevăzut;
21. reamintește apelul său adresat Comisiei de a asigura accesul public la toate documentele legate de cazurile FEG;
22. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
23. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Mărti, 4 iulie 2017

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Spaniei – EGF/
2017/001 ES/Castilla y León mining**

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2017/1372.)

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0283

Asistență macrofinanciară în favoarea Republicii Moldova *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Moldova (COM(2017)0014 – C8-0016/2017 – 2017/0007(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2017)0014),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 212 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0016/2017),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului adoptată împreună cu Decizia nr. 778/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei ⁽¹⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 69f alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 15 iunie 2017, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizele Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru bugete (A8-0185/2017),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care înlocuiește, modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2017)0007

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 iulie 2017 în vederea adoptării Deciziei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Moldova

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia (UE) 2017/1565.)

⁽¹⁾ JO L 218, 14.8.2013, p. 15.

Marți, 4 iulie 2017**ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ****DECLARAȚIE COMUNĂ a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei**

Având în vedere inițiativele legate de modificările aduse sistemului electoral din Republica Moldova, Parlamentul European, Consiliul și Comisia subliniază că o condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare este ca țara beneficiară să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit, și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă monitorizează îndeplinirea acestei condiții prealabile pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii și, astfel, vor acorda atenție maximă luării în considerare a recomandărilor formulate de partenerii internaționali relevanți (în special Comisia de la Veneția și OSCE/ODIHR) de către autoritățile din Republica Moldova.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0284

Comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit (COM(2016)0198 – C8-0146/2016 – 2016/0107(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/27)

Amendamentul 1**Propunere de directivă****Considerentul - 1 (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (-1) *Egalitatea între contribuabili, în special între toate întreprinderile, în ceea ce privește regimul de impozitare, este o condiție sine qua non a pieței unice. Abordarea coordonată și armonizată a punerii în aplicare a sistemelor fiscale naționale este esențială pentru buna funcționare a pieței unice și ar contribui la prevenirea evaziunii fiscale și a transferului profiturilor.*

Amendamentul 2**Propunere de directivă****Considerentul - 1 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (-1a) *Evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală, alături de schemele de transfer de profituri, au privat guvernele și populațiile de resursele necesare pentru a garanta, printre altele, accesul universal liber la serviciile publice de educație și de sănătate și la serviciile sociale de stat, și au privat statele de posibilitatea asigurării unor locuințe și a unui transport public accesibile, precum și de posibilitatea construirii infrastructurii care este esențială pentru a realiza dezvoltarea socială și creșterea economică. Pe scurt, astfel de scheme au fost un factor de nedreptate, inegalitate și divergențe economice, sociale și teritoriale.*

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă pentru negocieri interinstituționale comisiei competente în conformitate cu articolul 59 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul de procedură (A8-0227/2017).

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 3
Propunere de directivă
Considerentul - 1 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (-1b) *Un sistem de impozitare a societăților echitabil și eficient ar trebui să răspundă nevoii urgente vizând o politică fiscală globală progresivă și echitabilă, să promoveze redistribuirea bogăției și să combată inegalitățile.*

Amendamentul 4
Propunere de directivă
Considerentul 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1) În ultimii ani, provocarea pe care o reprezintă evaziunea fiscală în rândul întreprinderilor s-a agravat considerabil, devenind un subiect de îngrijorare major în Uniune și la nivel mondial. În concluziile sale din 18 decembrie 2014, Consiliului European a recunoscut nevoia urgentă de intensificare a eforturilor de combatere a evaziunii fiscale, atât la nivel mondial, cât și la nivelul Uniunii. În comunicările sale intitulate „Programul de lucru al Comisiei pentru 2016 – Circumstanțe excepționale, acțiuni pe măsură”⁽¹⁶⁾ și „Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 – Un nou început”⁽¹⁷⁾, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a trece la un sistem în care țara în care sunt generate profiturile este și țara de impozitare. De asemenea, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a răspunde apelului lansat de **societățile noastre** în favoarea **echității** și a **transparenței fiscale**.

⁽¹⁶⁾ COM(2015) 610 final din 27 octombrie 2015.

⁽¹⁷⁾ COM(2014) 910 final din 16 decembrie 2014.

- (1) **Transparența este esențială pentru asigurarea bunei funcționări a pieței unice.** În ultimii ani, provocarea pe care o reprezintă evaziunea fiscală în rândul întreprinderilor s-a agravat considerabil, devenind un subiect de îngrijorare major în Uniune și la nivel mondial. În concluziile sale din 18 decembrie 2014, Consiliului European a recunoscut nevoia urgentă de intensificare a eforturilor de combatere a evaziunii fiscale, atât la nivel mondial, cât și la nivelul Uniunii. În comunicările sale intitulate „Programul de lucru al Comisiei pentru 2016 – Circumstanțe excepționale, acțiuni pe măsură”⁽¹⁶⁾ și „Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 – Un nou început”⁽¹⁷⁾, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a trece la un sistem în care țara în care sunt generate profiturile este și țara de impozitare. De asemenea, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a răspunde apelului lansat de **cetățenii europeni** în favoarea **transparenței** și **necesitatea de a acționa ca model de referință pentru alte țări. Este esențial ca noțiunea de transparență să țină seama de reciprocitatea dintre concurenți.**

⁽¹⁶⁾ COM(2015)0610 din 27 octombrie 2015.

⁽¹⁷⁾ COM(2014)0910 din 16 decembrie 2014.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 5
Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie

- (2) Parlamentul European, în rezoluția sa din 16 decembrie 2015 privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune⁽¹⁸⁾, a recunoscut că creșterea transparenței în domeniul **impozitării** societăților poate îmbunătăți colectarea impozitelor, poate spori eficiența activității administrațiilor fiscale **și** poate duce la consolidarea încrederii cetățenilor în sistemele fiscale și în guverne.

⁽¹⁸⁾ 2015/2010(INL).

Amendamentul

- (2) Parlamentul European, în rezoluția sa din 16 decembrie 2015 privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune⁽¹⁸⁾ a recunoscut că creșterea transparenței, **a cooperării și a convergenței** în domeniul **politicii de impozitare a societăților în Uniune** poate îmbunătăți colectarea impozitelor, poate spori eficiența activității administrațiilor fiscale, **poate sprijini factorii de luare a deciziilor în procesul de evaluare a sistemului de impozitare în vigoare în vederea elaborării viitoarei legislații**, poate duce la consolidarea încrederii cetățenilor în sistemele fiscale și în guverne **și poate îmbunătăți procesul decizional în domeniul investițiilor, pe baza unor profiluri de risc mai exacte ale întreprinderilor.**

⁽¹⁸⁾ 2015/2010(INL).

Amendamentul 6
Propunere de directivă
Considerentul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (2a) **Raportarea publică defalcată pe țări este un instrument eficient și adecvat pentru a crește transparența în ceea ce privește activitățile întreprinderilor multinaționale și pentru a permite publicului să evalueze impactul acestor activități asupra economiei reale. Aceasta va îmbunătăți, de asemenea, capacitatea acționarilor de a evalua în mod adecvat riscurile asumate de către întreprinderi, va conduce la elaborarea unor strategii de investiții bazate pe informații exacte și va crește capacitatea factorilor de decizie de a evalua eficiența și impactul legislației naționale.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 7
Propunere de directivă
Considerentul 2 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (2b) **Raportarea defalcată pe țări va avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra drepturilor lucrătorilor la informare și consultare, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2002/14/CE, iar prin sporirea cunoștințelor privind activitățile întreprinderilor, asupra calității dialogului inițiat în cadrul întreprinderilor.**

Amendamentul 8
Propunere de directivă
Considerentul 4

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4) În noiembrie 2015, solicitând instituirea unui sistem fiscal internațional echitabil și modern la nivel global, G20 a aprobat „Planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor” (BEPS) al OCDE, care era menit să ofere guvernelor soluții internaționale clare pentru a aborda lacunele și neconcordanțele legate de normele existente care permit întreprinderilor să își transfere profiturile către țări cu o fiscalitate scăzută sau inexistentă, unde nu are loc crearea unei valori reale. În special, acțiunea 13 din BEPS introduce o raportare defalcată pe țări către autoritățile fiscale naționale, efectuată de către anumite întreprinderi multinaționale în mod confidențial. La 27 ianuarie 2016, Comisia a adoptat „Pachetul antievaziune”. Unul dintre obiectivele acestui pachet este transpunerea în dreptul Uniunii a acțiunii 13 din BEPS prin modificarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

- (4) În noiembrie 2015, solicitând instituirea unui sistem fiscal internațional echitabil și modern la nivel global, G20 a aprobat „Planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor” (BEPS) al OCDE, care era menit să ofere guvernelor soluții internaționale clare pentru a aborda lacunele și neconcordanțele legate de normele existente care permit întreprinderilor să își transfere profiturile către țări cu o fiscalitate scăzută sau inexistentă, unde nu are loc crearea unei valori reale. În special, acțiunea 13 din BEPS introduce o raportare defalcată pe țări către autoritățile fiscale naționale, efectuată de către anumite întreprinderi multinaționale în mod confidențial. La 27 ianuarie 2016, Comisia a adoptat „Pachetul antievaziune”. Unul dintre obiectivele acestui pachet este transpunerea în dreptul Uniunii a acțiunii 13 din BEPS prin modificarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului ⁽²⁰⁾. **Cu toate acestea, impozitarea profiturilor acolo unde se creează valoarea necesită o abordare mai cuprinzătoare a raportării defalcate pe țări, care se bazează pe raportarea publică.**

⁽²⁰⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 9
Propunere de directivă
Considerentul 4 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4a) *Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) ar trebui să actualizeze Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) relevante și Standardele internaționale de contabilitate (IAS) pentru a facilita introducerea cerințelor de raportare publică defalcată pe țări.*

Amendamentul 10
Propunere de directivă
Considerentul 4 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4b) *Raportarea publică defalcată pe țări a fost deja instituită în Uniune pentru sectorul bancar prin Directiva 2013/36/UE, precum și pentru industria extractivă și sectorul exploatarei forestiere prin Directiva 2013/34/UE.*

Amendamentul 11
Propunere de directivă
Considerentul 4 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4c) *Prin introducerea fără precedent a raportării publice defalcate pe țări, Uniunea a demonstrat că a devenit un lider mondial în lupta împotriva evitării obligațiilor fiscale.*

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 12
Propunere de directivă
Considerentul 4 d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4d) *Deoarece lupta eficientă împotriva evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive poate avea succes doar printr-o acțiune comună la nivel internațional, este esențial ca Uniunea să își coordoneze acțiunile cu actorii internaționali, de exemplu, în cadrul OCDE, și să continue, totodată, să acționeze ca lider global în această luptă. Acțiunile unilaterale, chiar dacă sunt foarte ambițioase, nu au șanse reale de reușită și pun, totodată, în pericol competitivitatea întreprinderilor europene și afectează climatul investițional în cadrul Uniunii.*

Amendamentul 13
Propunere de directivă
Considerentul 4 e (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (4e) *Un grad mai mare de transparență în prezentarea informațiilor financiare reprezintă o situație reciproc avantajoasă, deoarece administrațiile fiscale vor fi mai eficiente, societatea civilă mai implicată, lucrătorii mai bine informați, iar investitorii mai puțin reticenți în a-și asuma riscuri. În plus, întreprinderile vor beneficia de pe urma unor relații mai bune cu părțile interesate, ceea ce generează mai multă stabilitate și, totodată, un acces mai ușor la finanțare, datorită unui profil de risc mai clar și a unei reputații mai bune.*

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 14
Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie

- (5) **Consolidarea** controlului public al impozitului pe profit suportat de întreprinderile multinaționale care desfășoară activități în Uniune este un element esențial pentru a promova responsabilitatea socială corporativă, a contribui la prosperitate prin intermediul fiscalității, a favoriza o concurență fiscală mai echitabilă în Uniune prin intermediul unei dezbateri publice mai bine documentate și a restabili încrederea publicului în echitatea sistemelor fiscale naționale. Acest control public poate fi realizat prin intermediul unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, indiferent de locul în care este stabilită întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a grupului multinațional.

Amendamentul

- (5) **Pe lângă creșterea gradului de transparență creată prin raportarea defalcată pe țări pentru autoritățile fiscale naționale, consolidarea** controlului public al impozitului pe profit suportat de întreprinderile multinaționale care desfășoară activități în Uniune este un element esențial pentru a promova **răspunderea corporativă și** responsabilitatea socială corporativă, a contribui la prosperitate prin intermediul fiscalității, a favoriza o concurență fiscală mai echitabilă în Uniune prin intermediul unei dezbateri publice mai bine documentate și a restabili încrederea publicului în echitatea sistemelor fiscale naționale. Acest control public poate fi realizat prin intermediul unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, indiferent de locul în care este stabilită întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a grupului multinațional. **Controlul public trebuie însă să se desfășoare fără a crea efecte negative asupra mediului de investiții din Uniune sau asupra competitivității întreprinderilor din Uniune, în special a IMM-urilor, astfel cum sunt definite în prezenta directivă, și a întreprinderilor cu capitalizare medie, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2015/1017^(1a), care nu ar trebui să facă obiectul obligației de raportare stabilite în temeiul prezentei directive.**

- ^(1a) Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european pentru proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).

Amendamentul 15
Propunere de directivă
Considerentul 5 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (5a) **Comisia a definit responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI), ca responsabilitatea întreprinderilor în ceea ce privește impactul lor asupra societății. RSI ar trebui coordonată la nivel de întreprindere. Autoritățile publice pot juca un rol de sprijin prin intermediul unui mix inteligent de măsuri de politici voluntare și, unde este necesar, prin reglementarea complementară. Întreprinderile își pot asuma responsabilitatea socială fie prin respectarea legii, fie prin integrarea preocupărilor de natură socială, de mediu, etice, vizând consumatorii sau legate de drepturile omului în strategia lor de afaceri și în cadrul operațiunilor lor, sau în ambele.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 16
Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Publicul ar trebui să fie în măsură să examineze toate activitățile unui grup atunci când acesta posedă anumite unități în cadrul Uniunii. **Pentru grupurile care desfășoară activități în Uniune numai prin intermediul unor filiale sau sucursale, filialele și sucursalele ar trebui să publice și să facă accesibil raportul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.** Cu toate acestea, din motive de proporționalitate și eficacitate, obligația de a publica și de a face accesibil raportul nu ar trebui să se aplice decât filialelor mari și mijloicii stabilite în Uniune sau sucursalelor de dimensiuni comparabile înființate într-un stat membru. Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE ar trebui extins în consecință pentru a include sucursalele înființate într-un stat membru de către o întreprindere care este stabilită în afara Uniunii.

Amendamentul

- (6) Publicul ar trebui să fie în măsură să examineze toate activitățile unui grup atunci când acesta posedă anumite unități în cadrul și în afara Uniunii. **Grupurile cu unități pe teritoriul Uniunii ar trebui să respecte principiile Uniunii de bună guvernare în chestiuni fiscale. Întreprinderile multinaționale operează la nivel mondial și comportamentul lor corporativ are un impact semnificativ asupra țărilor în curs de dezvoltare. Prin accesul cetățenilor la informații defalcate pe țări privind întreprinderile, acestea, precum și administrațiile fiscale din țările lor ar putea să monitorizeze, să evalueze și să țină responsabile întreprinderile respective. Prin publicarea de informații pentru fiecare jurisdicție fiscală unde întreprinderea multinațională funcționează, Uniunea ar spori coerența politicilor de dezvoltare și ar limita schemele potențiale de evitare a obligațiilor fiscale în țările în care mobilizarea resurselor interne a fost identificată ca o componentă esențială a politicii de dezvoltare a Uniunii.**

Amendamentul 17
Propunere de directivă
Considerentul 8

Textul propus de Comisie

- (8) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să furnizeze informații privind toate activitățile unei întreprinderi sau ale tuturor întreprinderilor afiliate ale unui grup controlat de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang. Aceste informații ar trebui să **se bazeze pe** specificațiile de raportare din acțiunea 13 din BEPS și ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a permite un control public eficace, pentru a se asigura că divulgarea nu generează riscuri sau dezavantaje disproporționate. Raportul ar trebui să includă și o scurtă descriere a naturii activităților. Această descriere se poate baza pe clasificarea prevăzută în tabelul 2 din capitolul V anexa III din „Orientările privind documentația prețurilor de transfer” ale OCDE. Raportul ar trebui să includă o prezentare generală care să ofere explicații în cazul existenței unor discrepanțe semnificative la nivelul grupului între valoarea impozitelor acumulate și valoarea impozitelor plătite, ținând seama de valorile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.

Amendamentul

- (8) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să furnizeze informații privind toate activitățile unei întreprinderi sau ale tuturor întreprinderilor afiliate ale unui grup controlat de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang. Aceste informații ar trebui să **țină seama de** specificațiile de raportare din acțiunea 13 din BEPS și ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a permite un control public eficace, pentru a se asigura că divulgarea nu generează riscuri sau dezavantaje disproporționate **în termeni de concurență sau de interpretare greșită din partea întreprinderilor în cauză.** Raportul ar trebui să includă și o scurtă descriere a naturii activităților. Această descriere se poate baza pe clasificarea prevăzută în tabelul 2 din capitolul V anexa III din „Orientările privind documentația prețurilor de transfer” ale OCDE. Raportul ar trebui să includă o prezentare generală care să ofere explicații, **inclusiv** în cazul existenței unor discrepanțe semnificative la nivelul grupului între valoarea impozitelor acumulate și valoarea impozitelor plătite, ținând seama de valorile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 18
Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie

- (9) Pentru a asigura un nivel de detaliere care să le permită cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la prosperitate în fiecare **stat membru, informațiile ar trebui defalcate pe stat membru. În plus, informațiile privind operațiunile întreprinderilor multinaționale ar trebui, de asemenea, prezentate cu un nivel ridicat de detaliere în ceea ce privește anumite jurisdicții fiscale care ridică probleme deosebite. Pentru toate celelalte operațiuni din țările terțe, informațiile ar trebui furnizate într-o formă agregată.**

Amendamentul

- (9) Pentru a asigura un nivel de detaliere care să le permită cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la prosperitate în fiecare **jurisdicție în care operează, atât înăuntrul, cât și în afara Uniunii, fără a aduce atingere competitivității întreprinderilor, informațiile ar trebui defalcate pe jurisdicție. Rapoartele referitoare la informațiile privind impozitul pe profit pot fi clar înțelese și utilizate numai dacă informațiile sunt defalcate pe fiecare jurisdicție fiscală.**

Amendamentul 82
Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (9a) **Atunci când informațiile care trebuie comunicate ar putea fi considerate de către întreprindere drept informații sensibile din punct de vedere comercial, aceasta ar trebui să poată solicita din partea autorității competente autorizația de a nu le comunica în întregime. În cazurile în care autoritatea națională competentă nu este o autoritate fiscală, autoritatea fiscală competentă ar trebui implicată în această decizie.**

Amendamentul 19
Propunere de directivă
Considerentul 11

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (11) Pentru a se asigura divulgarea către public a cazurilor de neconformitate, auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit ar trebui să verifice dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit a fost transmis și prezentat în conformitate cu cerințele prezentei directive și a fost pus la dispoziție pe site-ul internet al întreprinderii în cauză sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.

- (11) Pentru a se asigura divulgarea către public a cazurilor de neconformitate, auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit ar trebui să verifice dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit a fost transmis și prezentat în conformitate cu cerințele prezentei directive și a fost pus la dispoziție pe site-ul internet al întreprinderii în cauză sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate **și dacă informațiile făcute publice sunt în concordanță cu informațiile financiare auditate privind întreprinderea în termenele prevăzute de prezenta directivă.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 20
Propunere de directivă
Considerentul 11 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (11a) *Cazurile de încălcare de către întreprinderi și sucursale a cerințelor de raportare privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, care dau naștere unor sancțiuni impuse de statele membre, în temeiul Directivei 2013/34/UE, ar trebui să fie raportate într-un registru public administrat de Comisie. Aceste sancțiuni ar putea include, printre altele, amenzi administrative sau excluderea de la licitații publice și de la acordarea de finanțare din fondurile structurale ale Uniunii.*

Amendamentul 21
Propunere de directivă
Considerentul 13

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (13) *Pentru a stabili anumite jurisdicții fiscale pentru care ar trebui prezentat un nivel ridicat de detaliere, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește întocmirea unei liste comune la nivelul Uniunii a acestor jurisdicții fiscale. Această listă ar trebui elaborată pe baza anumitor criterii, identificate pe baza anexei 1 la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind o strategie externă pentru impozitarea eficace [COM (2016) 24 final]. Este deosebit de importantă efectuarea de către Comisie a unor consultări adecvate în cursul lucrărilor pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și desfășurarea acestor consultări în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, care a fost aprobat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie și a cărui semnătură oficială urmează să aibă loc. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele simultan cu experții din statele membre, iar experții lor au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.*

eliminat

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 22
Propunere de directivă
Considerentul 13 a (nou)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(13a) *Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a articolului 48b alineatele (1), (3), (4) și (6) și a articolului 48c alineatul (5) din Directiva 2013/34/UE, ar trebui, de asemenea, conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului* ^(1a).

^(1a) *Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).*

Amendamentul 23
Propunere de directivă
Considerentul 14

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(14) Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectul pe care îl produce, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

(14) Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectul pe care îl produce, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. **Acțiunea Uniunii se justifică, așadar, pentru a aborda dimensiunea trans-frontalieră în cazurile în care există o planificare fiscală agresivă sau acorduri de stabilire a prețurilor de transfer. Prezenta inițiativă răspunde preocupărilor exprimate de părțile interesate cu privire la necesitatea de a aborda problema denaturărilor pieței unice fără a compromite competitivitatea Uniunii. Ea nu ar trebui să genereze sarcini administrative inutile pentru întreprinderi sau noi conflicte fiscale și nici să prezinte un risc de dublă impunere.** În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat, **cel puțin referitor la o mai mare transparență.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 24
Propunere de directivă
Considerentul 15

Textul propus de Comisie

- (15) **Prezenta** directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Amendamentul

- (15) **Per ansamblu, în cadrul prezentei Directive, amploarea informațiilor dezvăluite este proporțională cu obiectivele de sporire a transparenței publice și a controlului public. De aceea, se consideră că prezenta** directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Amendamentul 25
Propunere de directivă
Considerentul 16

Textul propus de Comisie

- (16) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.

⁽²⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Amendamentul

- (16) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere, **de exemplu, sub forma unui tabel de corespondență**. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată, **pentru a îndeplini obiectivul prezentei directive și a evita potențialele lacune și neconcordanțe în ceea ce privește transpunerea acesteia de către statele membre în legislația lor națională**.

⁽²⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 26**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 1 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Statele membre impun întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și a căror cifră de afaceri consolidată **netă depășește** 750 000 000 EUR, precum și întreprinderilor care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, care nu sunt întreprinderi afiliate și a căror cifră de afaceri netă **depășește** 750 000 000 EUR să întocmească și să **publice** anual un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit.

Amendamentul

Statele membre impun întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și a căror cifră de afaceri consolidată **este de** 750 000 000 EUR **sau mai mult**, precum și întreprinderilor care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, care nu sunt întreprinderi afiliate și a căror cifră de afaceri netă **este de** 750 000 000 EUR **sau mai mult** să întocmească și să **pună la dispoziție în mod public, gratuit și** anual un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit.

Amendamentul 27**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 1 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului pe site-ul internet al întreprinderii la data publicării sale.

Amendamentul

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se **publică pe baza unui model comun disponibil în mod gratuit și într-un format de date deschis și se** pune la dispoziția publicului pe site-ul internet al întreprinderii la data publicării sale **în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii. La aceeași dată, întreprinderea depune, de asemenea, raportul într-un registru public administrat de Comisie.**

Statele membre nu aplică normele stabilite la prezentul alineat în cazul în care aceste întreprinderi sunt stabilite numai pe teritoriul unui singur stat membru și în nicio altă jurisdicție fiscală.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 28**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Statele membre impun filialelor ***mari și mijlocii menționate la articolul 3 alineatele (3) și (4)*** care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care sunt controlate de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang a cărei cifră de afaceri consolidată netă ***depășește*** 750 000 000 EUR și care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang.

Amendamentul

Statele membre impun filialelor care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care sunt controlate de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang a cărei cifră de afaceri consolidată netă ***din bilanțul unui exercițiu financiar este de*** 750 000 000 EUR ***sau mai mult*** și care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang.

Amendamentul 29**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 3 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al filialei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.

Amendamentul

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se ***publică pe baza unui model comun disponibil în mod gratuit și într-un format de date deschis și se*** pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al filialei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate, ***în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii. La aceeași dată, întreprinderea depune, de asemenea, raportul într-un registru public administrat de Comisie.***

Amendamentul 30**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 4 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Statele membre solicită sucursalelor înființate pe teritoriul lor de către o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la alineatul 5 litera (a) din prezentul articol.

Amendamentul

Statele membre solicită sucursalelor înființate pe teritoriul lor de către o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual ***și să pună la dispoziție în mod public și gratuit*** raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la alineatul (5) litera (a) din prezentul articol.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 31**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 4 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al sucursalei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.

Amendamentul

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se **publică pe baza unui model comun disponibil într-un format de date deschis și se** pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al sucursalei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate, **în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii. La aceeași dată, întreprinderea depune, de asemenea, raportul într-un registru public administrat de Comisie.**

Amendamentul 32**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 5 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) întreprinderea care a înființat sucursala este fie o întreprindere afiliată unui grup care este controlat de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru și a cărei cifră de afaceri consolidată netă **depășește** 750 000 000 EUR, fie o întreprindere care nu este afiliată și a cărei cifră de afaceri netă **depășește** 750 000 000 EUR;

Amendamentul

(a) întreprinderea care a înființat sucursala este fie o întreprindere afiliată unui grup care este controlat de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru și a cărei cifră de afaceri consolidată netă **din bilanțul său este de** 750 000 000 EUR **sau mai mult**, fie o întreprindere care nu este afiliată și a cărei cifră de afaceri netă **este de** 750 000 000 EUR **sau mai mult**;

Amendamentul 33**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48b – alineatul 5 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang menționată la litera (a) nu are o filială mare sau mijlocie, astfel cum se menționează la alineatul (3).

Amendamentul

(b) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang menționată la litera (a) nu are o filială mare sau mijlocie, astfel cum se menționează la alineatul (3), **care face deja obiectul obligațiilor de raportare.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 34**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48a – alineatul 7 a (nou)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

7a. În cazul statelor membre care nu au trecut la moneda euro, valoarea în moneda națională echivalentă valorilor stabilite la alineatele (1), (3) și (5) se obține prin aplicarea ratei de schimb publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar aceasta produce efecte la data intrării în vigoare a prezentului capitol.

Amendamentul 35**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – partea introductivă

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

2. Informațiile menționate la alineatul (1) includ următoarele elemente:

2. Informațiile menționate la alineatul (1) **sunt prezentate pe baza unui model comun și** includ următoarele elemente, defalcate pe jurisdicție fiscală:

Amendamentul 36**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera a

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(a) o scurtă descriere a naturii activităților;

(a) **numele întreprinderii de cel mai înalt grad și, atunci când este cazul, lista tuturor filialelor sale, o scurtă descriere a naturii activităților acestora și amplasarea lor geografică respectivă;**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 37**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera b

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*(b) **numărul** de angajați;(b) **numărul** de angajați **în echivalent normă întreagă**;**Amendamentul 38****Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera ba (nouă)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*(ba) **active fixe, altele decât numerarul sau echivalentele de numerar**;**Amendamentul 39****Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera c

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*(c) cuantumul cifrei de afaceri nete, **care include** cifra de afaceri realizată cu părțile afiliate;(c) cuantumul cifrei de afaceri nete, **inclusiv o distincție între** cifra de afaceri realizată cu părțile afiliate **și cifra de afaceri realizată cu părțile neafiliate**;**Amendamentul 40****Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera ga (nouă)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*(ga) **capitalul declarat**;

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 65**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera gb (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(gb) subvențiile publice primite și orice donații trimise politicianilor, organizațiilor politice sau fundațiilor politice;

Amendamentul 41**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 2 – litera gc (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(gc) dacă întreprinderile, filialele sau sucursalele beneficiază de un tratament fiscal preferențial în virtutea unui regim fiscal favorabil pentru brevete sau a unor regimuri echivalente.

Amendamentul 42**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) separat pentru fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru cuprinde mai multe jurisdicții fiscale, informațiile sunt **regrupate la nivel de stat membru**.

Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) separat pentru fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru cuprinde mai multe jurisdicții fiscale, informațiile sunt **prezentate separat pentru fiecare jurisdicție**.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 43**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – aliniatul 3 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Raportul prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol separat pentru fiecare jurisdicție fiscală **care, la finalul exercițiului financiar precedent, este inclusă în lista comună la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale întocmită în conformitate cu articolul 48 g, cu excepția cazului în care raportul confirmă în mod explicit, sub rezerva responsabilității prevăzute la articolul 48e de mai jos, că întreprinderile afiliate ale unui grup care intră sub incidența legislației unei astfel de jurisdicții fiscale nu participă direct la tranzacții cu o întreprindere afiliată a aceluiași grup care intră sub incidența legislației oricărui stat membru.**

Amendamentul

Raportul prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol separat pentru fiecare jurisdicție fiscală **din afara** Uniunii.

Amendamentul 44**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – aliniatul 3 – paragraful 3

Textul propus de Comisie

Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) în mod agregat pentru alte jurisdicții fiscale.

Amendamentul

eliminat

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 83**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Pentru a proteja informații sensibile din punct de vedere comercial și pentru a asigura concurența echitabilă, statele membre pot permite ca unul sau mai multe tipuri de informații enumerate la prezentul articol să fie omise temporar din raport în ceea ce privește activitățile din una sau mai multe jurisdicții fiscale, atunci când natura acestor informații implică faptul că dezvăluirea lor ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderilor menționate la articolul 48b alineatele (1) și (3), la care se referă respectivele informații. Această omisiune nu împiedică înțelegerea corectă și echilibrată a situației fiscale a întreprinderii. Omisiunea figurează în raport, împreună cu o explicație motivată în mod corespunzător, pentru fiecare jurisdicție fiscală, privind necesitatea omisiunii și împreună cu mențiunea jurisdicției sau a jurisdicțiilor fiscale în cauză.

Amendamentul 69/rev**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Statele membre supun astfel de omisiuni autorizării prealabile din partea autorității naționale competente. Întreprinderea solicită în fiecare an o nouă autorizație din partea autorității competente, care ia o decizie pe baza unei noi evaluări a situației. În cazul în care informațiile omise nu mai îndeplinesc cerințele stabilite la paragraful 3a, acestea sunt făcute imediat publice. De la sfârșitul perioadei de nedivulgare, întreprinderea dezvăluie retroactiv, de asemenea, sub forma unei medii aritmetice, informațiile solicitate în temeiul prezentului articol pentru anii precedenți acoperiți de perioada de nedivulgare.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 47**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Statele membre notifică Comisia cu privire la acordarea unei astfel de derogări temporare și îi transmit, în mod confidențial, informațiile omise, precum și o explicație detaliată privind derogarea acordată. În fiecare an, Comisia publică pe site-ul său de web notificările primite de la statele membre și explicațiile furnizate în conformitate cu paragraful 3a.

Amendamentul 48**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Comisia verifică dacă cerințele stabilite la paragraful 3a sunt respectate în mod convenit și monitorizează utilizarea unei astfel de derogări temporare autorizate de autoritățile naționale.

Amendamentul 70/rev**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3e (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Dacă, după analiza informațiilor primite în temeiul paragrafului 3c, Comisia ajunge la concluzia că cerința stabilită la paragraful 3a nu este îndeplinită, întreprinderea în cauză pune imediat la dispoziție în mod public informațiile. De la sfârșitul perioadei de nedivulgare, întreprinderea dezvăluie retroactiv, de asemenea, sub forma unei medii aritmetice, informațiile solicitate în temeiul prezentului articol pentru anii precedenți acoperiți de perioada de nedivulgare.

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 50**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 3 – paragraful 3f (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Comisia adoptă, prin intermediul unui act delegat, orientări pentru a acorda asistență statelor membre la definirea cazurilor în care publicarea informațiilor este considerată a fi de natură a provoca un prejudiciu grav poziției comerciale a întreprinderilor la care se referă.

Amendamentul 51**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48c – alineatul 5

Textul propus de Comisie

Amendamentul

5. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este publicat și pus la **dispoziție** pe site-ul internet în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

5. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este publicat **pe baza unui model comun disponibil în mod gratuit și într-un format de date deschis și este pus la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al filialei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate**, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii. **La aceeași dată, întreprinderea depune, de asemenea, raportul într-un registru public administrat de Comisie.**

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 52**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48e – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. **Statele** membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de control ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la articolul 48b alineatul (1), care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a asigura faptul că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.

Amendamentul

1. **Pentru a consolida responsabilitatea față de părțile terțe și a asigura o guvernare adecvată, statele** membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de control ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la articolul 48b alineatul (1), care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a asigura faptul că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.

Amendamentul 53**Propunere de directivă****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2**

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48 g

*Textul propus de Comisie***Articolul 48 g***Amendamentul***eliminat****Lista comună la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 în ceea ce privește elaborarea unei liste comune la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale. Această listă se bazează pe evaluarea jurisdicțiilor fiscale care nu respectă următoarele criterii:

(1) **transparența și schimbul de informații, inclusiv schimbul de informații la cerere și schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare;**

(2) **concurența fiscală loială;**

Marți, 4 iulie 2017

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(3) *standardele stabilite de G20 și/sau OCDE;*(4) *alte standarde relevante, inclusiv standarde internaționale stabilite de către Grupul de Acțiune Financiară Internațională.**Comisia reexaminează periodic lista și, dacă este cazul, o modifică pentru a ține seama de circumstanțe noi.*

Amendamentul 54

Propunere de directivă

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48i – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Comisia prezintă un raport cu privire la respectarea și impactul obligațiilor de raportare prevăzute la articolele 48a-48f. Raportul evaluează, printre altele, dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit conduce la rezultate adecvate și proporționale, ținând seama de nevoia de a asigura un nivel suficient de transparență și de a beneficia de un mediu concurențial pentru întreprinderi.

Amendamentul

Comisia prezintă un raport cu privire la respectarea și impactul obligațiilor de raportare prevăzute la articolele 48a-48f. Raportul evaluează, printre altele, dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit conduce la rezultate adecvate și proporționale **și analizează raportul costuri/beneficii rezultat ca urmare a reducerii pragului cifrei de afaceri consolidate nete dincolo de care întreprinderile și sucursalele sunt obligate să prezinte un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit. Raportul evaluează, de asemenea, necesitatea luării unor posibile măsuri complementare**, ținând seama de nevoia de a asigura un nivel suficient de transparență și de a beneficia de un mediu concurențial pentru întreprinderi **și investiții private.**

Amendamentul 55

Propunere de directivă

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 a (nou)

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48 ia (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 48ia

Nu mai târziu de patru ani de la adoptarea prezentei directive și ținând seama de situația de la nivelul OCDE, Comisia revizuieste și analizează dispozițiile prezentului capitol și prezintă un raport referitor la acestea, în special în ceea ce privește:

Marți, 4 iulie 2017

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- întreprinderile și sucursalele care au obligația de a transmite rapoarte cu privire la impozitul pe profit, precizând în special dacă este oportun să se extindă domeniul de aplicare a prezentului capitol în vederea includerii întreprinderilor mari, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (4), și a grupurilor mari, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (7) din prezenta directivă;
- conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, astfel cum este prevăzut la articolul 48c;
- derogarea temporară prevăzută la articolul 48c alineatul (3) paragrafele 3a-3f.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul său, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

Amendamentul 56

Propunere de directivă

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 b (nou)

Directiva 2013/34/UE

Articolul 48 ib (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2b. Se introduce următorul articol:

„Articolul 48ib

Modelul comun pentru raport

Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește modelul comun menționat la articolul 48b alineatele (1), (3), (4) și (6) și la articolul 48c alineatul (5). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2).”

Marți, 4 iulie 2017

Amendamentul 57

Propunere de directivă

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 3 – litera b

Directiva 2013/34/UE

Articolul 49 – alineatul 3 a

Textul propus de Comisie

(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din *[data]*.”

Amendamentul

(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din **13 aprilie 2016** privind o mai bună legiferare (*), **ținând seama, în special, de dispozițiile cuprinse în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.**

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

Amendamentul 58

Propunere de directivă

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 3 a (nou)

Directiva 2013/34/UE

Articolul 51 – alineatul 1

Textul în vigoare

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că sancțiunile respective sunt **respectate. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.**

Amendamentul

(3a) La articolul 51, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre stabilesc **norme privind** sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că sancțiunile respective sunt **puse în aplicare**. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre stabilesc, cel puțin, măsuri și sancțiuni administrative aplicabile în cazul încălcării de către întreprinderi a dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

Statele membre informează Comisia cu privire la dispozițiile respective cel târziu până la... [a se introduce data: un an de la data intrării în vigoare] și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare ale dispozițiilor.

Până la ... [trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], Comisia elaborează o listă a măsurilor și sancțiunilor stabilite de fiecare stat membru în conformitate cu prezenta directivă.”

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0285

Introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina care completează concesiile comerciale disponibile în temeiul Acordului de asociere (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0631),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie Parlamentului (C8-0392/2016),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 69f alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 29 iunie 2017, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A8-0193/2017),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție care va fi publicată în seria L a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* împreună cu actul legislativ final;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care înlocuiește, modifică în mod substanțial sau intenționează să modifice în mod substanțial propunerea;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0308

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina, care completează concesiile comerciale disponibile în temeiul Acordului de asociere

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2017/1566.)

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 1 iunie 2017 (Texte adoptate, P8_TA(2017)0236).

Măști, 4 iulie 2017

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei cu privire la articolul 3 din Regulamentul privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina

Comisia menționează că, în cazul în care suspendarea regimurilor preferențiale nu poate fi pusă în aplicare înainte de utilizarea completă a contingentelor tarifare anuale cu taxe vamale zero pentru produsele agricole, Comisia depune eforturi pentru o reducere sau suspendare a acestor concesi în anii următori.

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0286

Proiect de buget rectificativ nr. 2 la bugetul general 2017 de înregistrare a excedentului aferent exercițiului financiar 2016**Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017: Înregistrarea excedentului aferent exercițiului financiar 2016 (09437/2017 – C8-0190/2017 – 2017/2061(BUD))**

(2018/C 334/29)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului, în special articolul 41,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017, adoptat definitiv la 1 decembrie 2016 ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽³⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene ⁽⁵⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017 adoptat de Comisie la 12 aprilie 2017 (COM(2017)0188),
 - având în vedere poziția privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017 adoptată de Consiliu la 8 iunie 2017 și transmisă Parlamentului European la 9 iunie 2017 (09437/2017 – C8-0190/2017),
 - având în vedere articolele 88 și 91 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0229/2017),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017 are ca obiectiv înscrierea în bugetul pe 2017 a excedentului din exercițiul financiar 2016, care se ridică la 6 405 milioane EUR;
- B. întrucât principalele componente ale acestui excedent sunt un rezultat pozitiv în urma execuției veniturilor de 1 688 de milioane EUR, o subutilizare a cheltuielilor în valoare de 4 889 de milioane EUR și diferențe de curs valutar în valoare de - 173 de milioane EUR;
- C. întrucât, în ceea ce privește veniturile, cele două componente principale sunt penalitățile de întârziere și amenzile (3 052 de milioane EUR) și un rezultat negativ în urma execuției resurselor proprii (1 511 milioane EUR);

⁽¹⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.⁽²⁾ JO L 51, 28.2.2017, p. 1.⁽³⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.⁽⁴⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 168, 7.6.2014, p. 105.

Mărti, 4 iulie 2017

D. întrucât, în ceea ce privește cheltuielile, nivelul de subutilizare a creditelor a ajuns la 4 825 de milioane EUR în 2016 și la 28 de milioane EUR pentru reportările din 2015 la secțiunea III (Comisia) și 35 de milioane EUR în cazul celorlalte instituții,

1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017, astfel cum a fost prezentat de Comisie, consacrat exclusiv înscrierii în buget a excedentului din 2016, de 6 405 milioane EUR, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul financiar și cu poziția Consiliului în acest sens;

2. ia act cu deosebită îngrijorare de nivelul semnificativ de subutilizare din 2016, în valoare de 4 889 de milioane EUR, în ciuda faptului că bugetul rectificativ nr. 4/2016 redusese deja nivelul creditelor de plată cu 7 284,3 milioane EUR; subliniază că nivelul foarte redus de execuție a creditelor de plată din domeniul coeziunii (rubrica 1b) se datorează parțial previziunilor inadecvate ale statelor membre și întârzierilor în desemnarea autorităților de gestionare și de certificare de la nivel național;

3. atrage atenția asupra impactului negativ al deprecierei lirei sterline față de euro, care reprezintă principala cauză a scăderii cu 1 511 milioane EUR a veniturilor din resurse proprii; subliniază că scăderea aceasta ar fi putut crea probleme grave pentru finanțarea bugetului Uniunii; observă că această scădere a veniturilor se datorează deciziei unilaterale a Marii Britanii de a părăsi Uniunea, însă corecția trebuie să fie suportată de Uniune, în ansamblu; insistă ca aceste costuri să fie luate în considerare la negocierea onorării obligațiilor financiare care există între Regatul Unit și Uniune;

4. ia act, în special, de nivelul relativ ridicat de amenzi din 2016, care au totalizat 4 159 de milioane EUR, din care 2 861 de milioane EUR sunt încadrate la surplusul din 2016;

5. insistă asupra faptului că, în loc să se ajusteze contribuțiile bazate pe VNB, bugetul Uniunii ar trebui să poată reutiliza orice excedent care rezultă din subutilizarea creditelor sau din amenzile aplicate întreprinderilor pentru încălcarea legislației Uniunii în materie de concurență pentru a răspunde nevoilor de finanțare ale Uniunii;

6. observă că adoptarea proiectului de buget rectificativ nr. 2/2017 va reduce rata contribuțiilor bazate pe VNB din 2017 ale statelor membre la bugetul Uniunii cu 6 405 milioane EUR; îndeamnă încă o dată statele membre să utilizeze oportunitatea oferită de o asemenea restituire pentru a-și onora angajamentele în ceea ce privește criza refugiaților și să aducă o contribuție egală cu cea a Uniunii la fondurile fiduciare ale Uniunii și la noul Fond european pentru dezvoltare durabilă⁽¹⁾;

7. invită instituțiile Uniunii să prelucreze rapid proiectele de bugete rectificative, cele în curs și cele viitoare, pentru Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și pentru Fondul european pentru dezvoltare durabilă, astfel încât Parlamentul și Consiliul să le analizeze rapid, în conformitate cu angajamentele asumate ca parte a rezultatului concilierii pentru bugetul pe 2017;

8. regretă, în contextul acestui proiect de buget rectificativ, faptul că adoptarea revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual (CFM) a fost blocată în cadrul Consiliului timp de câteva luni; își exprimă satisfacția că guvernul britanic și-a respectat promisiunea și a încetat să mai blocheze revizuirea CFM curând după alegerile generale din Regatul Unit; speră că restituirea de resurse financiare către statele membre va facilita negocierile viitoare privind decontarea obligațiilor financiare între Regatul Unit și Uniune;

9. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2017;

10. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 2/2017 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și celorlalte instituții și organelor interesate și parlamentelor naționale.

⁽¹⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și de instituire a garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD (COM(2016)0586).

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0291

Decizia de a nu formula obiecțiuni la o măsură de punere în aplicare: procedura europeană de somație de plată**Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 iunie 2017 de înlocuire a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (C(2017)03984 – 2017/2747(DEA))**

(2018/C 334/30)

Parlamentul European,

- având în vedere regulamentul delegat al Comisiei (C(2017)03984),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 19 iunie 2017 prin care aceasta îi solicită să declare că nu va formula obiecțiuni la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 22 iunie 2017,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și, în special, articolul 30 și articolul 31 alineatul (5),
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri juridice,
 - având în vedere articolul 105 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere că nicio opoziție nu a fost exprimată în termenul prevăzut la articolul 105 alineatul (6) liniuța a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, care a expirat la 4 iulie 2017,
- A. întrucât anexele la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 stabilesc formularele care trebuie utilizate pentru a facilita aplicarea regulamentului;
- B. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 care se pune în aplicare de la 14 iulie 2017; întrucât modificările aduse procedurii europene de somație de plată ar trebui să se reflecte în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006;
- C. întrucât este necesar să se înlocuiască anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006; întrucât noua anexă I ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca Regulamentul (UE) 2015/2421;
- D. întrucât modificările la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 vor fi puse în aplicare începând cu 14 iulie 2017, deci regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare la 14 iulie 2017;
1. declară că nu formulează obiecțiuni la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 399, 30.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 341, 24.12.2015, p. 1.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0292

Decizia de a nu formula obiecțiuni la o măsură de punere în aplicare: procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 19 iunie 2017 de înlocuire a anexelor I, II, III și IV la Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (C(2017)03982 – 2017/2748(DEA))

(2018/C 334/31)

Parlamentul European,

- având în vedere regulamentul delegat al Comisiei (C(2017)03982),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 19 iunie 2017 prin care aceasta îi solicită să declare că nu va formula obiecțiuni la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 22 iunie 2017,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și, în special, articolul 26 și articolul 27 alineatul (5),
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri juridice,
 - având în vedere articolul 105 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere că nicio opoziție nu a fost exprimată în termenul prevăzut la articolul 105 alineatul (6) liniuța a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, care a expirat la 4 iulie 2017,
- A. întrucât anexele la Regulamentul (CE) nr. 861/2007 stabilesc formularele care trebuie utilizate pentru a facilita aplicarea regulamentulului;
- B. întrucât Regulamentul (CE) nr. 861/2007 a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421, care se pune în aplicare de la 14 iulie 2017; întrucât modificările aduse procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă ar trebui să se reflecte în formularele din anexe menționate anterior;
- C. întrucât este necesar să se înlocuiască anexele I – IV la Regulamentul (CE) nr. 861/2007; întrucât noile anexe I – IV ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca Regulamentul (UE) 2015/2421;
- D. întrucât modificările la Regulamentul (CE) nr. 861/2007 vor fi puse în aplicare începând cu 14 iulie 2017, deci regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare la 14 iulie 2017;
1. declară că nu formulează obiecțiuni la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 341, 24.12.2015, p. 1.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0294

Acordul de modificare a Protocolului de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Kigali ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a amendamentului de la Kigali la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (07725/2017 – C8-0157/2017 – 2017/0016(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 334/32)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (07725/2017),
 - având în vedere amendamentul de la Kigali la Protocolul de la Montreal, adoptat în cadrul celei de a 28-a reuniuni a părților la Protocolul de la Montreal, care a avut loc la Kigali, în Rwanda, în octombrie 2016,
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 192 alineatul (1) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0157/2017),
 - având în vedere articolul 99 alineatele (1) și (4) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0237/2017),
1. aprobă încheierea amendamentului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0295

Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce gradul de acidifiere, eutrofizare și nivelul de ozon troposferic ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind acceptarea, în numele Uniunii Europene, a modificării Protocolului din 1999 la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce gradul de acidifiere, eutrofizare și nivelul de ozon troposferic (07524/2017 – C8-0143/2017 – 2013/0448(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 334/33)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (07524/2017),
 - având în vedere modificarea textului și a anexelor II-IX la Protocolul din 1999 privind reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic și adăugarea noilor anexe X și XI (07524/2017),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 192 alineatul (1) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0143/2017),
 - având în vedere articolul 99 alineatele (1) și (4) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0241/2017),
1. aprobă acceptarea modificării aduse protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0296

Încheierea Acordului de dialog politic și de cooperare dintre UE și Cuba (aprobare) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de dialog politic și de cooperare între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12502/2016 – C8-0517/2016 – 2016/0298(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 334/34)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12502/2016),
 - având în vedere proiectul de Acord de dialog politic și de cooperare între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte (12504/2016),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolele 207 și 209, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0517/2016),
 - având în vedere rezoluția sa nelegislativă din 5 iulie 2017 ⁽¹⁾ referitoare la proiectul de decizie a Consiliului,
 - având în vedere articolul 99 alineatele (1) și (4) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru comerț internațional (A8-0232/2017),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Republicii Cuba.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0297.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0298

Memorandum de înțelegere dintre Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție și Eurojust *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului de aprobare a încheierii de către Eurojust a Memorandumului de înțelegere dintre Agenția europeană pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție și Eurojust (07536/2017 – C8-0136/2017 – 2017/0804(CNS))

(Consultare)

(2018/C 334/35)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (07536/2017),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0136/2017),
 - având în vedere Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (2),
 - având în vedere articolul 78c din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0215/2017),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO L 63, 6.3.2002, p. 1.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0299

Combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (06182/1/2017 – C8-0150/2017 – 2012/0193(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2018/C 334/36)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (06182/1/2017 – C8-0150/2017),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0363),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 67a din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru control bugetar și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, desfășurate în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru control bugetar și a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0230/2017),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate la 16.4.2014, P7_TA(2014)0427.

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0300

Cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente *****I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente (COM(2013)0884 – C8-0033/2014 – 2013/0432(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/37)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0884),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 33 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0033/2014),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolele 33 și 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Lituaniei și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 septembrie 2016 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 59 și 39 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A8-0239/2016),
1. adoptă ca poziție în primă lectură textul adoptat la 25 octombrie 2016 ⁽²⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care înlocuiește, modifică în mod substanțial sau intenționează să modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2013)0432

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 iulie 2017 în vederea adoptării Directivei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special ~~articolul~~ **articolele 33 și 114**, [AM 1]

⁽¹⁾ JO C 487, 28.12.2016, p. 57.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0400.

Miercuri, 5 iulie 2017

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Dispozițiile în domeniul uniunii vamale sunt armonizate de dreptul Uniunii. Cu toate acestea, punerea în aplicare a normelor menționate se încadrează în domeniul de aplicare a legislației naționale a statelor membre.

(1a)) **Prezenta directivă ar trebui să fie în concordanță cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽³⁾ („codul”). [AM 2]

- (2) ~~În consecință, tipurile de încălcări ale~~ **Încălcările** normelor vamale și sancțiunile aplicate sunt prevăzute în 28 de **seturi diferite de** norme juridice diferite. Prin urmare, o încălcare a legislației vamale a Uniunii nu este tratată în același fel în întreaga Uniune și sancțiunile care pot fi impuse în fiecare caz diferă, ~~din punct de vedere al naturii și al gravității, în ceea ce privește natura și gravitatea lor~~ în funcție de statul membru care impune sancțiunea, **ceea ce conduce la posibile pierderi de venituri pentru statele membre și la denaturări ale comerțului.** [AM 3]

- (3) Această discrepanță ~~între~~ **dintre** sistemele juridice ale statelor membre ~~afectează~~ nu numai **că afectează** gestionarea optimă a uniunii vamale **și transparența necesară asigurării unei bune funcționări a pieței interne în ceea ce privește modurile de abordare a încălcării normelor de diferite autorități vamale**, ci împiedică **și** ~~și~~ **îndeplinirea asigurarea** unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici în cadrul uniunii vamale, **care trebuie deja să respecte diferite seturi de norme la nivelul întregii Uniuni**, din cauza impactului pe care îl are asupra accesului acestora la simplificări și la facilități vamale. [AM 4]

- (4) Codul a fost conceput pentru un mediu electronic multinațional în care există o comunicare în timp real între autoritățile vamale și în care o decizie luată de către un stat membru este aplicabilă în toate statele membre. Prin urmare, acest cadru juridic necesită o punere în aplicare armonizată. Codul cuprinde, de asemenea, o dispoziție care impune statelor membre să prevadă sancțiuni eficace, disuasive și proporționale.

- (5) Cadrul juridic pentru aplicarea legislației vamale a Uniunii prevăzut în prezenta directivă este conform cu legislația în vigoare în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii, în special Directiva (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Tipurile de încălcări ale normelor vamale acoperite de cadrul de reglementare stabilit de prezenta directivă include încălcările normelor vamale care au impact asupra intereselor financiare respective, dar nu se încadrează în domeniul de aplicare a legislației care le protejează prin intermediul dreptului penal, precum și încălcările dispozițiilor vamale care nu au niciun impact asupra intereselor financiare ale Uniunii.

- (6) Ar trebui să se stabilească **în prezenta directivă** o listă de comportamente care ar trebui să fie considerate drept o încălcare a legislației vamale a Uniunii și care atrag după sine sancțiuni. Aceste încălcări ale dispozițiilor vamale ar trebui să fie bazate în totalitate pe obligațiile care decurg din legislația vamală, cu trimitere directă la cod. Prezenta directivă ~~nu stabilește dacă~~ ar trebui să **prevadă** ~~ca~~ statele membre ~~ar trebui~~ **urmează** să aplice sancțiuni ~~administrative sau penale~~ **nepenale** cu privire la acele ~~astfel de~~ încălcări ale dispozițiilor vamale. **Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată să prevadă impunerea unor sancțiuni penale, conform dreptului intern și dreptului Uniunii, în locul unor sancțiuni nepenale în cazurile în care natura și gravitatea încălcării impune acest lucru, pentru ca sancțiunea impusă să fie disuasivă, eficientă și proporțională.** [AM 5]

⁽¹⁾ JO C 487, 28.12.2016, p. 57.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2017.

⁽³⁾ **Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).**

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (JO L ...).

Miercuri, 5 iulie 2017

- (7) ~~Prima categorie de comportament ar trebui să includă încălcări ale dispozițiilor vamale pe baza răspunderii obiective, care nu necesită niciun element de culpă, având în vedere caracterul obiectiv al obligațiilor implicite, precum și faptul că persoanele responsabile de îndeplinirea acestor obligații nu pot ignora existența acestor dispoziții și caracterul lor obligatoriu. [AM 6]~~
- (8) ~~A doua și a treia categorie comportamentală ar trebui să includă încălcări ale normelor vamale săvârșite din neglijență sau, respectiv, cu intenție, atunci când trebuie să se stabilească un astfel de element subiectiv din care să rezulte răspunderea pentru actul săvârșit. [AM 7]~~
- (9) Instigarea sau complicitatea la un comportament vamal care constituie o încălcare săvârșită cu intenție și favorizarea acestui comportament, precum și tentativa de a săvârși, cu intenție, anumite încălcări ale normelor vamale ar trebui să fie considerate încălcări ale normelor vamale.
- (10) Pentru a se asigura securitatea juridică, ar trebui să se prevadă că orice act sau omisiune care rezultă dintr-o eroare comisă de autoritățile vamale, **astfel cum se prevede în cod**, nu ar trebui să fie considerate o încălcare a legislației vamale. [AM 8]
- (11) Statele membre ar trebui să se asigure că răspunderea poate apărea în cazul persoanelor juridice, precum și al persoanelor fizice, pentru aceeași încălcare a legislației vamale atunci când încălcarea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice.
- (12) În vederea apropierii sistemelor naționale de sancțiuni ale statelor membre, ar trebui să se stabilească niveluri de sancțiuni care să reflecte ~~diversele categorii de încălcări ale normelor~~ **gravitatea încălcărilor dispozițiilor** vamale și ~~gravitatea acestora~~. Pentru a impune sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că autoritățile naționale competente țin seama de circumstanțele agravante sau atenuante specifice atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor care urmează să fie aplicate. [AM 9]
- (12a) **Numai în cazurile în care încălcările grave au legătură nu cu taxele eludate, ci cu valoarea mărfurilor respective, de exemplu în cazul încălcărilor legate de drepturile de proprietate intelectuală sau al mărfurilor care fac obiectul unor interdicții sau restricții, autoritățile vamale ar trebui să stabilească sancțiunea impusă în funcție de valoarea mărfurilor.** [AM 10]
- (13) Perioada de prescripție a procedurilor privind încălcarea normelor vamale ar trebui să fie stabilită la patru ani de la data la care s-a comis încălcarea normelor vamale sau, în cazul unei încălcări continue sau repetate, atunci când încetează comportamentul care constituie o încălcare. Statele membre ar trebui să se asigure că perioada de prescripție este întreruptă de o acțiune care implică cercetări sau proceduri judiciare legate de ~~încălcarea aceeași încălcare a normelor vamale sau de o acțiune a persoanei care se face responsabilă de încălcare~~. Statele membre ~~pot ar trebui să poată~~ stabili cazurile în care se suspendă perioada de prescripție. ~~Începerea sau continuarea acestor proceduri~~ **Toate procedurile** ar trebui să fie ~~interzisă~~ **prescrise, indiferent dacă perioada de prescripție este întreruptă**, după expirarea unei perioade de opt ani, în timp ce perioada de prescripție pentru executarea unei sancțiuni ar trebui să fie de trei ani. [AM 11]
- (14) Ar trebui să se prevadă suspendarea procedurilor administrative privind încălcările normelor vamale, în cazul în care au fost inițiate procedurile penale împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte. Continuarea procedurilor administrative după finalizarea procedurilor penale ar trebui să fie posibilă numai în condiții de strictă conformitate cu principiul de drept ne bis in idem, **în temeiul căruia este interzisă sancționarea de două ori a aceleiași încălcări.** [AM 12]
- (15) Pentru a se evita conflictele pozitive de competență, este necesar să se stabilească norme pentru a se determina care dintre statele membre de jurisdicție ar trebui să examineze cazul.
- (15a) **Obiectivul general al prezentei directive este acela de a asigura respectarea legislației vamale a Uniunii. Cu toate acestea, cadrul vamal prevăzut de prezenta directivă nu permite o abordare integrată privind asigurarea respectării legislației, care să includă supravegherea, controlul și efectuarea de anchete. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă obligația de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la aceste aspecte, inclusiv cu privire la aplicarea cadrului comun de gestionare a riscurilor, pentru a verifica dacă este nevoie și de alte acte legislative.** [AM 13]

Miercuri, 5 iulie 2017

- (16) Prezenta directivă ar trebui să prevadă cooperarea între statele membre și Comisie pentru a se asigura o acțiune eficace împotriva încălcărilor normelor vamale.
- (17) Pentru a se facilita investigarea încălcărilor normelor vamale, ar trebui să se permită autorităților competente să pună sechestru temporar pe orice mărfuri, mijloace de transport sau orice alt instrument utilizat pentru săvârșirea încălcării.
- (18) În conformitate cu declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, organul legislativ consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (18a) **Prezenta directivă are ca scop consolidarea cooperării vamale prin apropierea legislațiilor naționale în materie de sancțiuni vamale. Întrucât tradițiile juridice ale statelor membre sunt în prezent extrem de divergente, această armonizare nu poate fi totală.** [AM 14]
- (19) Întrucât prezenta directivă vizează stabilirea unei liste a încălcărilor dispozițiilor vamale, comună tuturor statelor membre, precum și baza unor sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pe care statele membre le pot impune în domeniul uniunii vamale pe deplin armonizat, și aceste obiective nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre în baza diverselor tradiții juridice proprii, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, ele pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă ~~stabilește un cadru~~ urmărește să contribuie la buna funcționare a pieței interne și să creeze cadrul privind încălcările legislației vamale a Uniunii și prevede **impunerea unor sancțiuni nepenale** pentru aceste încălcări **prin apropierea dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative din statele membre.** [AM 15]
- (2) Prezenta directivă se aplică în cazurile de nerespectare a obligațiilor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 („codul”) și a obligațiilor identice stabilite în alte secțiuni din legislația vamală a Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (2) din cod.

(2a) **Prezenta directivă se referă la obligațiile statelor membre față de partenerii comerciali ai Uniunii Europene, precum și de Organizația Mondială a Comerțului („OMC”) și Organizația Mondială a Vănilor, pentru a crea o piață internă omogenă și eficientă, facilitând, totodată, schimburile comerciale și asigurând securitate.** [AM 16]

Articolul 2

~~Încălări ale dispozițiilor vamale și sancțiuni~~ Principii generale

- (1) **Statele membre stabilesc norme cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor vamale prevăzute la articolele 3 și 6, cu stricta respectare a principiului ne bis in idem.**

Statele membre se asigură că actele sau omisiunile prevăzute la articolele 3 și 6 constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt comise din neglijență sau cu intenție.

Statele membre pot, conform legilor naționale și dreptului Uniunii, să prevadă impunerea unor sancțiuni penale în locul unor sancțiuni nepenale în cazurile în care natura și gravitatea încălcării impune acest lucru, pentru ca sancțiunea impusă să fie disuasivă, eficientă și proporțională.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Miercuri, 5 iulie 2017

(2) În sensul prezentei directive:

- (a) *autoritățile vamale stabilesc dacă încălcarea a fost comisă din neglijență, adică dacă persoana responsabilă nu a acordat atenția cuvenită controalelor efectuate cu privire la operațiunile desfășurate de aceasta sau dacă a luat măsuri evident insuficiente pentru a evita apariția situației care a dus la încălcarea respectivă, în cazul în care apariția situației poate fi prevăzută în mod rezonabil;*
- (b) *autoritățile vamale stabilesc dacă încălcarea a fost comisă cu intenție, adică dacă persoana responsabilă a acționat știind că actul sau omisiunea pe care o comite constituie o încălcare a dispozițiilor sau dacă a acționat în mod intenționat și conștient pentru a încălca dispozițiile vamale;*
- (c) *erorile materiale sau greșelile nu reprezintă încălcări ale dispozițiilor vamale, cu excepția cazului în care reiese în mod evident din întreaga situație că acestea au fost comise din neglijență sau cu intenție. [AM 17]*

Articolul 2a

Facilitarea schimburilor comerciale

Pentru a respecta obligațiile Uniunii în temeiul Acordului OMC privind facilitarea comerțului, statele membre colaborează pentru crearea unui sistem de cooperare care să includă toate statele membre. Acest sistem are ca scop coordonarea indicatorilor -cheie de performanță privind sancțiunile vamale (analiza numărului de apeluri, rata de recidivă etc.); diseminarea celor mai bune practici între autoritățile vamale (eficiența controalelor și a sancțiunilor, reducerea costurilor administrative etc.); transmiterea experiențelor operatorilor economici și crearea de legături între aceștia; monitorizarea modului în care serviciile vamale își desfășoară activitățile; și realizarea unor statistici privind încălcările săvârșite de către întreprinderi din țări terțe. În cadrul sistemului de cooperare, toate statele membre sunt notificate fără întârziere cu privire la investigarea încălcărilor dispozițiilor vamale și la încălcările constatate, astfel încât să se faciliteze schimburile comerciale, să se împiedice intrarea mărfurilor ilegale pe piața internă și să se îmbunătățească eficacitatea controalelor. [AM 18]

Articolul 3

~~Răspunderea obiectivă privind~~ Încălcările dispozițiilor vamale

Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale, ~~indiferent de natura elementului de culpă:~~

- (a) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din cod;
- (b) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document de însoțire, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (b) din cod;
- (c) nerespectarea de către ~~persoana~~ **o persoană** care depune o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 127 din cod, a obligației de a trimite o notificare privind sosirea unui vapor aflat pe mare sau a unei aeronave, în conformitate cu articolul 133 din cod, o declarație de depozit temporar, în conformitate cu articolul 145 din cod, o declarație vamală, în conformitate cu articolul 158 din cod, o notificare a activităților din zonele libere, în conformitate cu articolul 244 alineatul (2) din cod, o declarație prealabilă la ieșire, în conformitate cu articolul 263 din cod, o declarație de reexport, în conformitate cu articolul 270 din cod, o declarație sumară de ieșire, în conformitate cu articolul 271 din cod sau o notificare de reexport, în conformitate cu articolul 274 din cod;
- (d) nerespectarea de către un operator economic a obligației de a păstra documentele și informațiile legate de îndeplinirea formalităților vamale prin orice mijloace accesibile pentru perioada de timp prevăzută de legislația vamală, în conformitate cu articolul 51 din cod;
- (e) scoaterea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii de sub supravegherea vamală fără permisiunea autorităților vamale, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din cod;
- (f) scoaterea mărfurilor de sub supravegherea vamală, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) al patrulea paragraf, ale articolului 158 alineatul (3) și ale articolului 242 din cod;

Miercuri, 5 iulie 2017

- (g) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii a obligației de a transporta mărfurile la locul desemnat, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) din cod sau nerespectarea obligației de a informa **fără întârziere** autoritățile vamale atunci când aceste obligații nu pot fi respectate, în conformitate cu articolul 137 alineatele (1) și (2) din cod, **și de a informa, de asemenea, cu privire la locul în care se află mărfurile;**
- (h) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri într-o zonă liberă, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță, a obligației de a duce aceste mărfuri direct în zona liberă respectivă, fără a le trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 135 alineatul (2) din cod;
- (i) nerespectarea de către declarantul unui depozit temporar sau al unui regim vamal a obligației de a furniza documente autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede acest lucru sau în cazul în care este necesar pentru efectuarea controalelor vamale, în conformitate cu articolul 145 alineatul (2) și cu articolul 163 alineatul (2) din cod;
- (j) nerespectarea de către ~~operatorul economic responsabil~~ **declarantul unui depozit temporar sau de către persoana care depozitează mărfuri în cazul în care acestea sunt depozitate în alte facilități desemnate sau aprobate de autoritățile vamale, responsabilă** de mărfurile din afara UE, aflate în depozit temporar, a obligației de a plasa aceste mărfuri sub un regim vamal sau de a le reexporta în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 149 din cod;
- (k) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal a obligației de a deține și de a pune la dispoziția autorităților vamale, în momentul în care prezintă declarația vamală sau o declarație suplimentară, documentele însoțitoare necesare pentru aplicarea procedurii în cauză, în conformitate cu dispozițiile articolului 163 alineatul (1) și ale articolului 167 alineatul (1) al doilea paragraf din cod;
- (l) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal, în cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166 din cod sau al unei intrări în registrele declarantului în temeiul articolului 182 din cod, a obligației de a depune o declarație suplimentară la biroul vamal competent, în termenul prevăzut în acest sens, în conformitate cu dispozițiile articolului 167 alineatul (1) din cod;
- (m) eliminarea sau distrugerea mijloacelor de identificare aplicate de către autoritățile vamale pe mărfuri, ambalaje sau mijloace de transport, fără să existe autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) din cod;
- (n) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare activă a obligației de a îndeplini o procedură vamală în termenul specificat, în conformitate cu articolul 257 din cod;
- (o) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare pasivă a obligației de a exporta mărfurile defecte în termenul specificat, în conformitate cu articolul 262 din cod;
- (p) construirea unei clădiri într-o zonă liberă fără aprobarea **prealabilă a** autorităților vamale, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) din cod;
- (q) neplata taxelor la import sau la export de către persoana plătitoare în termenul stabilit, în conformitate cu articolul 108 din cod;
- (qa) **nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a furniza autorităților vamale, ca urmare a unei solicitări din partea acestora, documentele și informațiile solicitate într-o formă adecvată și într-un timp rezonabil și de a acorda tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea formalităților vamale sau a controalelor menționate la articolul 15 alineatul (1) din cod;**
- (qb) **nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;**
- (qc) **nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;**

Miercuri, 5 iulie 2017

- (qd) *nerespectarea de către titularul regimului de tranzit al Uniunii a obligației de a prezenta mărfurile intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 233 alineatul (1) litera (a) din cod;*
- (qe) *descărcarea sau transbordarea mărfurilor de pe mijloacele de transport în care circulă, fără autorizație acordată de autoritățile vamale sau în locuri care nu sunt desemnate sau aprobate de aceste autorități, în conformitate cu articolul 140 din cod;*
- (qf) *depozitarea mărfurilor în spațiile de depozitare temporară sau în antrepozite fără autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolele 147 și 148 din cod;*
- (qg) *nerespectarea de către titularul autorizației sau de către titularul regimului vamal a obligațiilor care rezultă din stocarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 242 alineatul (1) literele (a) și (b) din cod;*
- (qh) *furnizarea către autoritățile vamale, la cererea acestora întemeiată pe articolul 15 sau 163 din cod, de informații sau documente false;*
- (qi) *utilizarea de către un operator economic de informații false sau incomplete sau de documente false, incorecte sau nevalabile, în scopul de a obține o autorizație din partea autorităților vamale;*
 - (i) *pentru a deveni un operator economic autorizat, în conformitate cu articolul 38 din cod;*
 - (ii) *pentru a face uz de o declarație simplificată, în conformitate cu articolul 166 din cod;*
 - (iii) *pentru a face uz de alte instrumente simplificate, în conformitate cu articolele 177, 179, 182 și 185 din cod; sau*
 - (iv) *pentru a plasa mărfurile în regim special, în conformitate cu articolul 211 din cod;*
- (qj) *introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii ori scoaterea lor fără a fi prezentate autorităților vamale, în conformitate cu articolele 139 și 245 sau cu articolul 267 alineatul (2) din cod;*
- (qk) *prelucrarea mărfurilor într-un antrepozit vamal fără să existe o autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 241 din cod;*
- (ql) *achiziționarea sau deținerea mărfurilor implicate în una din încălcările dispozițiilor vamale prevăzute la literele (qd) și (qj) de la prezentul articol. [AM 19]*

Articolul 4

~~Încălcări ale dispozițiilor vamale comise din neglijență~~

~~Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt săvârșite din neglijență:~~

- ~~(a) nerespectarea de către operatorul economic responsabil de mărfurile din afara UE, aflate în depozit temporar, a obligației de a plasa aceste mărfuri sub un regim vamal sau de a le reexporta în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 149 din cod;~~
- ~~(b) nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a furniza autorităților vamale tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea formalităților vamale sau a controalelor, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din cod;~~
- ~~(c) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;~~
- ~~(d) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;~~
- ~~(e) nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta autorităților vamale mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 139 din cod;~~

Miercuri, 5 iulie 2017

- (f) ~~nerespectarea de către titularul regimului de tranzit al UE a obligației de a prezenta mărfurile intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 233 alineatul (1) litera (a) din cod;~~
- (g) ~~nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta la vamă mărfurile introduse într-o zonă liberă, în conformitate cu articolul 245 din cod;~~
- (h) ~~nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta autorităților vamale, la ieșire, mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 267 alineatul (2) din cod;~~
- (i) ~~descărcarea sau transbordarea mărfurilor de pe mijloacele de transport în care circulă, fără autorizație acordată de autoritățile vamale sau în locuri care nu sunt desemnate sau aprobate de aceste autorități, în conformitate cu articolul 140 din cod;~~
- (j) ~~depozitarea mărfurilor în spațiile de depozitare temporară sau în antrepozite fără autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolele 147 și 148;~~
- (k) ~~nerespectarea de către titularul autorizației sau de către titularul regimului vamal a obligațiilor care rezultă din stocarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 242 alineatul (1) literele (a) și (b) din cod. [AM 20]~~

Articolul 5

Încălări ale dispozițiilor vamale săvârșite cu intenție

Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt săvârșite cu intenție:

- (a) ~~furnizarea către autoritățile vamale, la cererea acestora întemeiată pe articolul 15 sau 163 din cod, de informații sau documente false;~~
- (b) ~~utilizarea, de către un operator economic, de declarații false sau de orice alte mijloace care sunt contrare dispozițiilor legale, în scopul de a obține o autorizație din partea autorităților vamale:~~
 - (i) ~~pentru a deveni un operator economic autorizat, în conformitate cu articolul 38 din cod;~~
 - (ii) ~~pentru a face uz de o declarație simplificată, în conformitate cu articolul 166 din cod;~~
 - (iii) ~~pentru a face uz de alte instrumente simplificate, în conformitate cu articolele 177, 179, 182 și 185 din cod;~~
 - (iv) ~~pentru a plasa mărfurile în regim special, în conformitate cu articolul 211 din cod;~~
- (c) ~~introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii ori scoaterea lor fără a fi prezentate autorităților vamale, în conformitate cu articolele 139 și 245 sau cu articolul 267 alineatul (2) din cod;~~
- (d) ~~nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;~~
- (e) ~~nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;~~
- (f) ~~prelucrarea mărfurilor într-un antrepozit vamal fără să existe o autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 241 din cod;~~
- (g) ~~achiziționarea sau deținerea mărfurilor implicate în oricare dintre tipurile de încălcare a dispozițiilor vamale prevăzute la articolul 4 litera (f) și la litera (c) din prezentul articol. [AM 21]~~

Miercuri, 5 iulie 2017

Articolul 6

Instigare, complicitatea, favorizarea și tentativa

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea sau complicitatea la un act, precum și favorizarea unui astfel de act sau omisiunea menționată la articolul 5 **8b alineatul (2)** constituie o încălcare a legislației vamale.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite un act sau omisiunea prevăzută la articolul 5 **3** literele ~~(b)~~ **(qi)** sau ~~(c)~~ **(qj)** constituie o încălcare a legislației vamale. [AM 22]

Articolul 7

Eroare comisă de autoritățile vamale

Actele sau omisiunile menționate la articolele 3 și 6 nu constituie încălcări ale dispozițiilor vamale, în cazul în care acestea apar în urma unei erori comise de autoritățile vamale, **în conformitate cu articolul 119 din cod. Autoritățile vamale răspund dacă erorile produc daune.** [AM 23]

Articolul 8

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Statele membre se asigură că persoanele juridice sunt considerate răspunzătoare pentru actele de încălcare a legislației vamale **menționate la articolele 3 și 6**, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organism al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice, în baza oricăreia dintre următoarele: [AM 24]

- (a) o împuternicire din partea persoanei juridice;
- (b) prerogativa de a lua decizii în numele persoanei juridice;
- (c) prerogativa de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanele juridice sunt considerate răspunzătoare atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea unei încălcări a legislației vamale în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea persoanei menționate la alineatul (1).

(3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) se aplică fără a se aduce atingere răspunderii persoanelor fizice care au săvârșit actul de încălcare a legislației vamale.

(3a) În sensul prezentei directive, „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor publice internaționale. [AM 26]

Articolul 8a

Factori care trebuie luați în considerare atunci când se stabilește dacă o încălcare este minoră

(1) Când stabilesc dacă o încălcare menționată la articolul 3 este minoră, statele membre se asigură de la începutul procesului, adică atunci când stabilesc dacă s-a comis o încălcare a dispozițiilor vamale, că autoritățile lor competente iau în considerare toate circumstanțele relevante posibile, inclusiv următoarele:

- (a) încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă din neglijență;**
- (b) mărfurile vizate nu fac obiectul interzicilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (e) din cod;**
- (c) încălcarea are un impact redus sau inexistent asupra valorii taxelor vamale datorate.**
- (d) persoana responsabilă de încălcare cooperează efectiv cu autoritatea competentă în cadrul procedurilor;**
- (e) persoana responsabilă de încălcare notifică în mod voluntar încălcarea, cu condiția ca încălcarea respectivă să nu facă încă obiectul unei anchete despre care persoana responsabilă de încălcare să aibă cunoștință;**

Miercuri, 5 iulie 2017

- (f) *persoana responsabilă de încălcare poate dovedi că depune eforturi majore să respecte legislația vamală a Uniunii, demonstrând că deține un nivel înalt de control asupra operațiunilor sale, de exemplu cu ajutorul unui sistem de conformitate;*
- (g) *persoana responsabilă de încălcare este o întreprindere mică sau medie fără experiență anterioară în chestiuni legate de domeniul vamal.*
- (2) *Autoritățile competente consideră că o încălcare este minoră numai dacă nu există nicio circumstanță agravantă în legătură cu încălcarea, astfel cum se menționează la articolul 8b. [AM 27]*

Articolul 8b

Factori care trebuie luați în considerare atunci când se stabilește dacă o încălcare este gravă

- (1) *Când stabilesc dacă o încălcare menționată la articol 3 sau 6 este gravă, statele membre se asigură de la începutul procesului, adică atunci când stabilesc dacă s-a comis o încălcare a dispozițiilor vamale, că autoritățile lor competente iau în considerare toate circumstanțele următoare posibile:*
- (a) *încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă cu intenție;*
- (b) *încălcarea a fost comisă pe o perioadă de timp îndelungată, dovedind faptul că a fost comisă cu intenția de a continua încălcarea respectivă;*
- (c) *o încălcare similară sau conexă este continuată sau are caracter repetat, adică are loc mai mult decât o dată;*
- (d) *încălcarea are un efect major asupra valorii taxelor de import sau export eludate;*
- (e) *mărfurile vizate fac obiectul interzicrilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (e) din cod;*
- (f) *persoana responsabilă de încălcare refuză să coopereze sau să coopereze pe deplin cu autoritatea competentă;*
- (g) *persoana responsabilă de încălcare a comis anterior și alte încălcări.*
- (2) *Încălcările menționate la articolul 3 literele (f), (g), (p), (qi) și (qj) constituie, prin însăși natura lor, încălcări grave. [AM 28]*

Articolul 9

Sanțiuni ~~fără caracter penal~~ aplicabile în cazul încălcărilor **minore ale** legislației vamale ~~prevăzute la articolul 3~~

- (1) *Pe lângă recuperarea taxelor eludate, statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficace, proporționale și, disuasive și fără caracter penal* atunci când se comit ~~încălări ale~~ **încălcările** legislației vamale, ~~astfel cum sunt menționate la articolul 3 care sunt considerate minore în temeiul articolului 8a,~~ în conformitate cu următoarele limite:
- (a) *în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la mărfuri specifice eludarea de taxe, o amendă pecuniară de 1 % până la 5 % cel mult 70 % din valoarea mărfurilor taxelor eludate;*
- (b) *în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la mărfuri specifice eludarea de taxe, o amendă pecuniară cuprinsă între 150 și de cel mult 7 500 EUR de euro.*
- (2) *Atunci când stabilesc nivelul sancțiunilor ce urmează a fi impuse în limitele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre se asigură că se iau în considerare toate circumstanțele relevante enumerate la articolul 8a. [AM 29]*

Miercuri, 5 iulie 2017

Articolul 10

~~Sanctiuni aplicabile în cazul încălcărilor legislației vamale prevăzute la articolul 4~~

~~Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficace, proporționale și disuasive atunci când se comit încălcări ale legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolul 4, în conformitate cu următoarele praguri:~~

- ~~(a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la mărfuri specifice, o amendă pecuniară de cel mult 15 % din valoarea mărfurilor;~~
- ~~(b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la mărfuri specifice, o amendă pecuniară de cel mult 22 500 EUR. [AM 30]~~

Articolul 11

Sanctiuni **fără caracter penal** aplicabile în cazul încălcărilor **grave ale** legislației vamale ~~prevăzute la articolele 5 și 6~~

(1) **Pe lângă recuperarea taxelor eludate**, statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficace, proporționale și disuasive **și fără caracter penal** atunci când se comit încălcări ale legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolele ~~5~~ **3 și 6, care sunt considerate grave în temeiul articolului 8b**, în conformitate cu următoarele limite:

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la ~~mărfuri specifice~~ **eludarea de taxe**, o amendă pecuniară ~~de cel mult 30 % cuprinsă între 70 % și 140 % din valoarea mărfurilor~~ **de cel mult 30 % cuprinsă între 70 % și 140 % din valoarea mărfurilor taxelor eludate;**
- (aa) **în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la eludarea de taxe, dar se referă la valoarea mărfurilor, o amendă pecuniară între 15 % și 30 % din valoarea mărfurilor;**
- (b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă ~~nici la mărfuri specifice~~ **eludarea de taxe, nici la valoarea mărfurilor**, o amendă pecuniară ~~de cel mult cuprinsă între 7 500 și 45 000 de euro.~~

(2) **Atunci când stabilesc nivelul sancțiunilor ce urmează a fi impuse în limitele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre se asigură că se iau în considerare toate circumstanțele relevante enumerate la articolul 8a și la articolul 8b alineatul (1). [AM 31]**

Articolul 11a

Alte sancțiuni fără caracter penal aplicabile în cazul încălcărilor grave

(1) **În afară de sancțiunile enumerate la articolul 11, și conform codului, statele membre pot aplica următoarele sancțiuni nepecuniare în cazul comiterii unei încălcări grave:**

- (a) **confiscarea temporară sau permanentă a mărfurilor;**
- (b) **suspendarea autorizației acordate.**

(2) **Conform codului, statele membre prevăd ca deciziile de acordare a statutului de operator economic autorizat să fie anulate în cazul unei încălcări grave sau repetate a legislației vamale. [AM 32]**

Articolul 11b

Revizuire

(1) **Cuantumurile amenzilor aplicabile în conformitate cu articolele 9 și 11 fac obiectul unei revizuii din partea Comisiei și a autorităților competente din statele membre, în termen de ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Scopul acestei proceduri de revizuire este acela de a se asigura o convergență mai mare a cuantumurilor amenzilor aplicate în cadrul uniunii vamale, pentru a se armoniza funcționarea acesteia.**

Miercuri, 5 iulie 2017

(2) În fiecare an, Comisia publică detaliile sancțiunilor impuse de statele membre pentru încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6.

(3) Statele membre asigură respectarea legislației vamale în sensul articolului 5 punctul 2 din cod, precum și a Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. [AM 33]

Articolul 11c

Soluționarea litigiilor

Statele membre asigură existența posibilității de soluționare a litigiilor ca procedură ce permite autorităților competente să ajungă la un acord cu persoana responsabilă de încălcare pentru ca aceasta să repare prejudiciul în cazul unei încălcări a dispozițiilor vamale, ca alternativă la inițierea sau la derularea procedurilor judiciare de aplicare a unei sancțiuni, persoana respectivă acceptând, în schimb, o sancțiune cu aplicare imediată.

Cu toate acestea, în cazul în care s-a inițiat o acțiune în justiție, autoritățile competente pot realiza compromisuri numai cu acordul autorității judiciare.

Comisia furnizează orientări privind procedurile de soluționare a litigiilor pentru a se asigura că o persoană responsabilă de o încălcare are posibilitatea de a soluționa un litigiu conform principiului egalității de tratament și într-un mod transparent și că soluționarea respectivă include publicarea rezultatului procedurii. [AM 34]

Articolul 12

~~Aplicarea efectivă a sancțiunilor și exercitarea de către autoritățile competente a prerogativelor de a impune sancțiuni~~

~~Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor în cazul încălcării dispozițiilor vamale menționate la articolele 3-6, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, dacă este cazul:~~

- ~~(a) gravitatea și durata încălcării;~~
- ~~(b) faptul că persoana responsabilă de încălcare este un operator economic autorizat;~~
- ~~(c) valoarea taxei de import sau de export eludate;~~
- ~~(d) faptul că mărfurile vizate fac obiectul interzicțiilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (c) din cod sau pun în pericol siguranța publică;~~
- ~~(e) nivelul de cooperare cu autoritatea competentă a persoanei responsabile de încălcare;~~
- ~~(f) încălcările anterioare săvârșite de către persoana răspunzătoare pentru încălcare. [AM 35]~~

Articolul 12a

Conformitate

Statele membre se asigură că părților interesate le sunt puse la dispoziție, într-o formă ușor accesibilă, inteligibilă și actualizată, orientări și publicații privind modul de respectare sau de continuare a respectării legislației vamale a Uniunii. [AM 36]

Articolul 13

Prescripția

(1) Statele membre se asigură că termenul de prescripție a **începerii** acțiunii privind o încălcare ~~vamală~~ **a dispozițiilor vamale** menționată la articolele 3 și 6 este de patru ani și ~~că acesta~~ începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea dispozițiilor vamale.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul unor infracțiuni vamale continue sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează actul sau omisiunea care constituie o încălcare a legislației vamale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO L 303, 31.10.2012, p. 1).

Miercuri, 5 iulie 2017

(3) Statele membre se asigură că termenul de prescripție este întrerupt de orice act al autorității competente, ~~este notificat persoanei în cauză, este legat de~~ **privind** cercetarea sau urmărirea în justiție cu privire la același act ~~procedurile judiciare legate de aceeași~~ încălcare a dispozițiilor vamale ~~sau de un act al persoanei responsabile de încălcare~~. Termenul de prescripție ~~începe~~ **continuă** să curgă din ziua în care ~~autoritățile competente emit un act de întrerupere a perioadei de prescripție~~ **actul care duce la întreruperea procedurilor încetează**.

(4) ~~Fără a aduce atingere articolului 14 alineatul (2), statele membre se asigură că începerea sau continuarea oricăror acțiuni procedurale~~ **Fără a aduce atingere articolului 14 alineatul (2), statele membre se asigură că începerea sau continuarea oricăror acțiuni procedurale** legate de o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolele 3 ~~sau 6 sunt prescrise, indiferent dacă termenul de prescripție menționat la alineatul (3) al prezentului articol este interzisă întrerupt~~, după expirarea unei perioade de opt ani de la data menționată la alineatul (1) sau (2) **al prezentului articol**.

(5) Statele membre se asigură că perioada de prescripție pentru executarea unei decizii de impunere a unei sancțiuni este de trei ani. Acest termen începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.

(6) Statele membre stabilesc cazurile în care termenele de prescripție prevăzute la alineatele (1), (4) și (5) se suspendă. [AM 37]

Articolul 14

Suspendarea procedurilor

(1) Statele membre se asigură că procedurile administrative privind o încălcare a unei dispoziții vamale menționate la articolele 3 și 6 se suspendă atunci când au fost inițiate proceduri penale împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte.

(2) Statele membre se asigură că procedurile administrative suspendate privind o încălcare a unei dispoziții vamale menționate la articolele 3 și 6 se suspendă în cazul în care s-a renunțat, în cele din urmă, la procedurile penale prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. În alte cazuri, procedurile administrative suspendate privind o încălcare a unei dispoziții vamale menționate la articolele 3 și 6 pot fi reluate.

Articolul 15

Competență

(1) Statele membre se asigură că își exercită competența cu privire la actele de încălcare a legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolele 3 și 6, în conformitate cu oricare dintre următoarele criterii:

- (a) actul de încălcare a dispozițiilor vamale este săvârșit, în totalitate sau parțial, pe teritoriul statului membru respectiv;
- (b) persoana care săvârșește actul de încălcare a dispozițiilor vamale este resortisant al acelui stat membru;
- (c) mărfurile care fac obiectul actului de încălcare a dispozițiilor vamale se află pe teritoriul statului membru respectiv.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care mai mult de un stat membru își declară competența asupra aceleiași încălcări a dispozițiilor vamale, competența este exercitată de statul membru în care se desfășoară procedurile penale împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte. În cazul în care competența nu poate fi stabilită în conformitate cu alineatul (1), statele membre se asigură că această competență este exercitată de statul membru a cărui autoritate competentă este prima care inițiază procedurile privind o încălcare a dispozițiilor vamale împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte.

Articolul 16

Cooperarea dintre statele membre

Statele membre cooperează și schimbă orice informații necesare în cadrul procedurilor privind o acțiune sau o omisiune care constituie o încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6, în special în ~~cazul~~ **cazurile** în care mai mult de un stat membru a inițiat procedurile împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte. **Cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre trebuie să vizeze consolidarea eficacității controalelor vamale ale mărfurilor și armonizarea procedurilor în cadrul Uniunii.** [AM 38]

Miercuri, 5 iulie 2017

Comisia supraveghează cooperarea dintre statele membre pentru crearea unor indicatori-cheie de performanță aplicabili controalelor și sancțiunilor vamale, diseminarea celor mai bune practici și coordonarea instruirii lucrătorilor vamali. [AM 39]

Articolul 17

Sechestru

Statele membre se asigură că autoritățile competente au posibilitatea de a sechestra temporar orice mărfuri, mijloace de transport și orice ~~sa~~ alt instrument utilizat pentru săvârșirea actelor de încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6. **Dacă, în urma aplicării unei sancțiuni, un stat membru confiscă permanent astfel de mărfuri, acesta poate opta pentru distrugerea, reutilizarea sau reciclarea acestora, după caz. [AM 40]**

Articolul 18

Rapoartele Comisiei și revizuirea

Până la 1 mai 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, în care evaluează dacă statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

Până la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la celelalte elemente de asigurare a respectării legislației vamale a Uniunii, precum supravegherea, controlul și efectuarea unor anchete, însoțit, dacă e cazul, de o propunere legislativă de completare a prezentei directive. [AM 41]

Articolul 18a

Rapoarte prezentate de către statele membre

Statele membre transmit Comisiei statistici privind încălcările legislației vamale, în care prezintă sancțiunile aplicate în urma încălcărilor constatate, cu scopul de a permite Comisiei evaluarea aplicării prezentei directive. Astfel de informații sunt transmise anual în urma intrării în vigoare a prezentei directive. Comisia poate utiliza aceste date în contextul revizuirii prezentei directive în vederea unei mai bune apropieri a sistemelor naționale de sancțiuni. [AM 42]

Articolul 19

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 mai 2017. Statele membre comunică imediat Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă ori sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Miercuri, 5 iulie 2017

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Miercuri, 5 iulie 2017

P8_TA(2017)0302

Bugetul pe 2018 – mandatul pentru trilog**Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2017 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2018 (2017/2043(BUD))**

(2018/C 334/38)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2018, adoptat de Comisie la 30 mai 2017 (COM(2017)0400),
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2017 referitoare la orientările generale pentru pregătirea bugetului 2018, secțiunea III – Comisia ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 21 februarie 2017 privind orientările bugetare pentru exercițiul financiar 2018 (06522/2017),
- având în vedere articolul 86a din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele celorlalte comisii interesate (A8-0249/2017),

Proiectul de buget 2018: obținerea de rezultate în materie de creștere, locuri de muncă și securitate

1. reamintește că, în Rezoluția sa din 15 martie 2017, Parlamentul a confirmat faptul că creșterea durabilă, locurile de muncă decente, de calitate și stabile, coeziunea socioeconomică, securitatea, migrația și schimbările climatice reprezintă chestiuni esențiale și priorități principale pentru bugetul UE pe 2018;
2. consideră că, în termeni generali, propunerea Comisiei constituie o bază adecvată pentru negocierile care vor avea loc în cursul acestui an, având în vedere că bugetul UE pe 2018 trebuie să permită UE să genereze în continuare creștere economică durabilă și locuri de muncă, asigurând în același timp securitatea cetățenilor săi și abordând provocările legate de migrație; regretă că propunerea Comisiei nu ține seama pe deplin de apelul lansat de Parlament privind combaterea schimbărilor climatice;
3. salută decizia Comisiei de a include în proiectul de buget rezultatele revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual (CFM) 2014-2020, chiar înainte de adoptarea oficială a proiectului în cadrul Consiliului, transmițând astfel un semnal puternic cu privire la importanța acestei revizuiți a CFM, precum și la necesitatea unui grad sporit de flexibilitate a bugetului UE, care ar putea permite Uniunii să răspundă în mod eficace la noile situații de urgență și să își finanțeze prioritățile politice;

⁽¹⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0085.

Miercuri, 5 iulie 2017

4. își reiterează convingerea fermă că, pentru o creștere economică sustenabilă și crearea de locuri de muncă stabile și de calitate în UE, creșterea investițiilor în cercetare, inovare, infrastructură, educație și IMM-uri este esențială; salută, în acest sens, majorările propuse privind Orizont 2020, Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) și Erasmus+, deoarece aceste programe vor contribui direct la realizarea obiectivelor respective; consideră, cu toate acestea, că vor fi necesare majorări suplimentări, în special având în vedere reducerile aplicate finanțării destinate acestor politici în beneficiul FEIS;

5. reamintește rolul crucial al IMM-urilor în crearea de locuri de muncă și reducerea deficitului de investiții și subliniază că finanțarea lor adecvată trebuie să rămână una dintre prioritățile esențiale ale bugetului UE; regretă, din acest punct de vedere, că alocarea propusă pentru COSME este 2,9 % mai mică în comparație cu bugetul pe 2017 și își exprimă intenția de a consolida în continuare acest program în bugetul pe 2018; atrage atenția asupra necesității de a susține în continuare IMM-urile și solicită respectarea tuturor angajamentelor financiare ale programului pe durata anilor rămași din actualul CFM; salută eforturile Comisiei de a raționaliza finanțarea IMM-urilor în cadrul programului Orizont 2020;

6. salută rolul Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) în ceea ce privește reducerea deficitului de investiții în întreaga UE și între teritoriile UE și în ceea ce privește sprijinirea implementării unor investiții strategice care oferă un nivel ridicat de valoare adăugată pentru economie, mediu și societate; susține, prin urmare, prelungirea sa până în 2020; subliniază absorbția rapidă a fondurilor în cadrul componentei pentru IMM-uri a FEIS și salută extinderea sa preconizată; regretă însă lipsa unei abordări holistice în ceea ce privește finanțarea IMM-urilor, care ar oferi o imagine de ansamblu clară a totalității fondurilor disponibile; subliniază poziția sa în negocierile legislative aflate în curs de desfășurare că nu ar trebui realizate reduceri suplimentare în cazul programelor UE existente pentru a finanța această prelungire; consideră că FEIS, al cărui fond de garantare este finanțat, în cea mai mare parte, de la bugetul UE, nu ar trebui să sprijine entități stabilite sau înregistrate în jurisdicțiile semnalate în politicile relevante ale UE privind jurisdicțiile necooperante sau care nu respectă efectiv standardele fiscale internaționale sau ale Uniunii privind transparența și schimbul de informații;

7. ia act cu satisfacție de inițiativele UE în domeniul cercetării legate de apărare și în domeniul dezvoltării tehnologice și achiziției de noi tehnologii, care vor contribui la realizarea unor economii de scară în sector și a unei mai bune coordonări între statele membre și, dacă vor fi dezvoltate în mod corect, vor conduce la cheltuieli mai raționale în domeniul apărării și vor permite economii la nivel național; subliniază, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți competitivitatea și inovarea în cadrul industriei europene de apărare; reamintește poziția sa anterioară potrivit căreia noile inițiative în acest domeniu ar trebui să fie finanțate din fonduri suplimentare și nu ar trebui să fie în detrimentul programelor existente, inclusiv MIE;

8. remarcă faptul că Comisia nu a dat curs solicitării Parlamentului de a prezenta o evaluare și propuneri relevante privind o „legitimăție de călătorie Interrail pentru Europa oferită cu ocazia împlinirii vârstei de 18 ani”; subliniază că astfel de propuneri au potențialul de a dezvolta conștiința și identitatea europeană; subliniază totuși că toate proiectele noi trebuie finanțate din resurse financiare și fără a afecta programele existente și că ar trebui să favorizeze cât mai mult incluziunea socială; își reiterează apelul adresat deja Comisiei de a prezenta propuneri relevante în acest sens;

9. salută alocarea în proiectul de buget 2018 a unei sume suplimentare pentru Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor (YEI), răspunzând astfel solicitărilor anterioare ale Parlamentului privind continuarea acestui program; ia act, în paralel, de propunerea de proiect de buget rectificativ nr. 3/2017, care include alocarea a 500 de milioane EUR în credite de angajament pentru YEI, așa cum au convenit Parlamentul și Consiliul în cadrul procedurii de conciliere bugetară pentru 2017; este convins că sumele propuse sunt în mod clar insuficiente singure pentru ca YEI să-și atingă obiectivele și consideră că, pentru a combate în mod eficient șomajul în rândul tinerilor, YEI trebuie să contribuie în continuare la obiectivul prioritar al Uniunii privind creșterea economică și locurile de muncă; insistă asupra necesității de a reacționa eficient la șomajul în rândul tinerilor la nivelul întregii Uniuni și subliniază că YEI poate fi îmbunătățit în continuare și eficientizat, în special asigurând că YEI reprezintă o valoare adăugată europeană reală pentru politicile de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor din statele membre și nu înlocuiește finanțarea politicilor naționale anterioare;

10. reamintește faptul că politica de coeziune joacă un rol primordial pentru asigurarea dezvoltării și creșterii în UE; subliniază că, în 2018, programele politicii de coeziune ar trebui să se dezvolte și să atingă viteza de croazieră; subliniază angajamentul Parlamentului de a asigura credite adecvate pentru aceste programe, care reprezintă una dintre politicile fundamentale ale UE; este totuși preocupat de întârzierile inacceptabile legate de implementarea programelor operaționale

Miercuri, 5 iulie 2017

la nivel național; invită statele membre să asigure încheierea procesului de desemnare a autorităților de management, de audit și de certificare, precum și accelerarea implementării; recunoaște că lungile negocieri cu privire la temeiurile juridice înseamnă că instituțiile UE implicate în acestea au partea lor de responsabilitate în rata scăzută de execuție; salută faptul că unele state membre consideră că fondurile de coeziune ar putea fi un instrument de garantare a solidarității în politicile Uniunii;

11. este deosebit de preocupat de posibilitatea reapariției problemei legate de acumularea facturilor neplătite către sfârșitul actualului CFM și reamintește nivelul fără precedent, de 24,7 miliarde EUR, atins la sfârșitul lui 2014; salută faptul că Comisia a furnizat pentru prima dată, cu ocazia revizuirii CFM la jumătatea perioadei, o previziune de plată până în 2020, dar subliniază faptul că ea trebuie actualizată în mod corespunzător în fiecare an, pentru a-i permite autorității bugetare să adopte măsurile necesare în timp util; avertizează cu privire la efectul negativ pe care l-ar putea avea o nouă criză a plăților, în special asupra beneficiarilor bugetului UE; își exprimă convingerea că credibilitatea UE este legată, de asemenea, de capacitatea sa de a asigura un nivel adecvat al creditelor de plată în cadrul bugetului UE care să îi permită să își îndeplinească angajamentele; subliniază efectul negativ al plăților întârziate asupra sectorului privat și în special asupra IMM-urilor din UE care au contracte cu organismele publice;

12. subliniază importanța obținerii de rezultate în ceea ce privește respectarea angajamentului UE de a îndeplini obiectivele stabilite la Conferința de la Paris (COP 21), în special în lumina recente decizii a administrației SUA de a se retrage din acest acord; subliniază, în această privință, că există un risc grav de a nu se atinge obiectivul de a aloca cel puțin 20 % din cheltuielile UE în CFM 2014-2020 acțiunilor legate de climă, dacă nu se vor depune eforturi suplimentare; ia act cu îngrijorare de creșterea modestă de 0,1 % destinată biodiversității; subliniază importanța integrării obiectivului legat de protecția biodiversității în bugetul UE și își reiterează solicitarea anterioară privind instituirea unei metodologii de monitorizare care să țină seama de toate cheltuielile legate de biodiversitate și de eficiența acestora; subliniază, de asemenea, faptul că proiectele finanțate cu fonduri UE nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra atenuării schimbărilor climatice și asupra tranziției către o economie circulară, cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

13. subliniază că mobilizarea fără precedent a instrumentelor speciale a arătat că bugetul UE nu a fost inițial conceput pentru a face față unor chestiuni cum ar fi criza actuală a migrației și a refugiaților; consideră că trecerea la o abordare post-criză este prematură; se opune, prin urmare, reducerilor propuse la rubrica 3 comparativ cu bugetul 2017, care nu sunt conforme cu angajamentul UE de a aborda în mod eficient criza migrației și a refugiaților; subliniază, cu toate acestea, că reacția la o situație de urgență și fără precedent ar trebui urmată de o abordare mai sistemică și proactivă, completată de o utilizare eficace a bugetului UE; reamintește că securitatea și siguranța cetățenilor reprezintă o prioritate pentru UE;

14. reafirmă faptul că abordarea cauzelor profunde ale crizei migrației și a refugiaților reprezintă o soluție sustenabilă pe termen lung, alături de stabilizarea zonelor învecinate ale UE, și că investițiile în țările de origine ale migranților și refugiaților sunt esențiale pentru atingerea acestui obiectiv; salută, în acest sens, Planul de investiții externe (PIE) și acordul între instituții privind Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și solicită implementarea rapidă a fondului; ia act, prin urmare, cu surprindere de reducerile de la rubrica 4, care nu pot fi pe deplin justificate pe baza majorărilor bugetare anterioare sau a ratei scăzute de execuție; reafirmă faptul că abordarea cauzelor profunde ale migrației implică, printre altele, tratarea unor aspecte precum sărăcia, șomajul, educația și oportunitățile economice, precum și instabilitatea, conflictele, schimbările climatice;

15. salută majorarea propusă pentru componenta estică a Instrumentului european de vecinătate, ca răspuns la solicitările anterioare ale Parlamentului; are convingerea că sprijinul acordat de UE, în special țărilor care au semnat acorduri de asociere, este esențial pentru aprofundarea integrării economice și a convergenței cu UE și pentru a face progrese în ceea ce privește democrația, statul de drept și drepturile omului în vecinătatea noastră estică; atrage atenția că această susținere ar trebui acordată numai dacă țările respective îndeplinesc criteriile de eligibilitate, mai ales în ceea ce privește statul de drept, combaterea corupției și consolidării instituțiilor democratice;

16. subliniază importanța Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE), care a fost instituit pentru a-i permite Uniunii să reacționeze în caz de dezastre naturale majore și pentru a face posibilă manifestarea solidarității europene cu regiunile afectate de dezastre de pe teritoriul Europei și ia act de majorarea propusă a creditelor de angajament și a creditelor de plată destinate FSUE; invită Comisia să evalueze fără întârziere dacă va fi necesară o nouă majorare, ținând seama, în special, de cutremurele din Italia și de incendiile din Spania și Portugalia (asociate cu pierderea tragică de vieți omenești), care au avut un impact dramatic și substanțial asupra vieții umane, în special în regiunile defavorizate; solicită să se adapteze normele de mobilizare a acestui fond, pentru a permite o mobilizare mai flexibilă și mai rapidă, acoperind o gamă mai largă de dezastre cu impact important și reducând timpul dintre producerea dezastrului și punerea la dispoziție a fondurilor;

Miercuri, 5 iulie 2017

17. observă că proiectul de buget 2018 prevede marje foarte limitate sau nicio marjă sub plafoanele CFM la rubricile 1, 3 și 4; consideră că aceasta este o consecință a noilor inițiative semnificative adoptate începând cu 2014 (FEIS, propunerile legate de migrație, precum și, în ultima vreme, cercetarea în domeniul apărării și Corpul european de solidaritate), care au trebuit să se încadreze în limita plafoanelor CFM convenite în 2013; reamintește că CFM, în special după revizuirea sa la jumătatea perioadei, conține dispoziții de flexibilitate, care, deși limitate, ar trebui fructificate pe deplin pentru a menține nivelul de ambiție al programelor de succes și pentru a aborda provocări noi și neprevăzute; își exprimă intenția de a continua să mobilizeze astfel de dispoziții de flexibilitate în cadrul procesului de rectificare; solicită, din nou, introducerea unor veritabile noi resurse proprii în bugetul UE;

18. constată, în acest sens, numeroasele aluzii în proiectul de buget la necesitatea unei scrisori rectificative care ar putea submina parțial poziția Parlamentului în cadrul procedurii bugetare; regretă faptul că, în loc să le includă deja în proiectul de buget, Comisia a anunțat că eventualele inițiative noi în domeniul securității și al migrației și posibila prelungire a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (IRT) ar putea fi propuse ca parte a unei viitoare scrisori rectificative; îndeamnă Comisia să ofere detalii cu privire la aceste propuneri în timp util, astfel încât autoritatea bugetară să le poată examina în mod corespunzător; subliniază că aceste inițiative potențiale nu ar trebui să ignore și cu atât mai puțin să înlocuiască solicitările și amendamentele prezentate de Parlament în cadrul acestei proceduri bugetare;

19. reafirmă sprijinul său pentru punerea în aplicare a strategiei Comisiei intitulată „Un buget axat pe rezultate” și solicită îmbunătățirea continuă a calității și prezentării datelor privind performanța, pentru a oferi informații exacte, clare și ușor de înțeles cu privire la rezultatele programelor UE;

Subrubrica 1a – Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă

20. constată că, în comparație cu 2017, propunerea Comisiei pentru 2018 corespunde unei creșteri cu + 2,5 %, până la 21 841,3 milioane EUR, a angajamentelor de la subrubrica 1a; salută faptul că Orizont 2020, MIE și Erasmus+ reprezintă o parte importantă a acestei majorări, creditele de angajament aferente crescând cu 7,3 %, 8,7 % și, respectiv, 9,5 %, dar observă totuși că aceste cifre rămân ușor inferioare nivelului corespunzător programării lor financiare; subliniază, în special, rata de succes foarte scăzută a candidaturilor pentru programul Orizont 2020;

21. își exprimă, cu toate acestea, surprinderea că nivelul creditelor de angajament și cel al creditelor de plată destinate COSME s-au redus cu 2,9 % și, respectiv, cu 31,3 %, deși sprijinul acordat IMM-urilor este identificat ca una dintre cele mai importante priorități ale UE;

22. reafirmă, în ceea ce privește prelungirea FEIS, faptul că Parlamentul se opune oricărei reduceri suplimentare a creditelor destinate MIE și consideră că suma suplimentară de 1,1 miliarde EUR alocată garanției UE ar trebui să fie provenită doar din marje nealocate (suma de 650 de miliarde EUR) și din venituri pozitive nete preconizate (suma de 450 de miliarde EUR); reamintește că pachetul financiar aferent MIE (componenta TIC) include și noua inițiativă Wifi4EU; reamintește că bugetul MIE este supus unei suprasubscrieri sistematice din cauza creditelor insuficiente, în special în ceea ce privește infrastructura;

23. ia act de propunerea Comisiei de înființare a unui corp european de solidaritate (CES); constată totuși, cu îngrijorare, că, în ciuda avertizărilor Parlamentului, propunerea legislativă adoptată la 30 mai 2017 prevede ca trei pătrimi din bugetul CES să fie finanțate prin redistribuiri de la programele existente, în special din programul Erasmus+ (197,7 milioane EUR); este preocupat de riscul reprezentat de această situație pentru programele UE respective și își exprimă intenția de a consolida în continuare programul Erasmus+ în cadrul bugetului 2018; reiterează faptul că orice noi angajamente politice ar trebui să fie finanțate prin credite noi, și nu prin intermediul unor redistribuiri de la programele existente;

24. salută propunerea de extindere a acțiunii pregătitoare privind cercetarea în domeniul apărării și prezentarea de către Comisie a unei propuneri legislative privind un program de dezvoltare a industriei de apărare;

Miercuri, 5 iulie 2017

Subrubrica 1b – Coeziunea economică, socială și teritorială

25. constată că valoarea totală a creditelor de angajament de la subrubrica 1b se ridică la 55 407,9 milioane EUR, ceea ce reprezintă o creștere de 2,4 % în comparație cu bugetul 2017 dacă se include proiectul de buget rectificativ nr. 3;

26. observă că suma propusă de 46 763,5 milioane EUR în credite de plată este cu 25,7 % mai mare decât în 2017, reflectând în principal scăderea înregistrată în 2017 din cauza lansării efective cu întârziere a noilor programe operaționale; reamintește faptul că previziunile inexacte ale statelor membre au dus la o subutilizare semnificativă a creditelor de plată la subrubrica 1b în 2016, în valoare de peste 11 miliarde EUR, și constată că nivelurile din 2018 propuse au fost deja reduse cu 1,6 miliarde EUR față de previziunile anterioare;

27. subliniază necesitatea ca implementarea programelor din perioada 2014-2020 să ajungă la viteză maximă și crede cu fermitate că în viitor trebuie să se evite orice acumulare „anormală” de facturi neplătite; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să soluționeze, în mod prioritar, orice chestiune restantă legată de desemnarea cu întârziere a autorităților naționale de gestionare și certificare, precum și să elimine alte obstacole din calea transmiterii cererilor de plată; își exprimă speranța sinceră că atât autoritățile naționale, cât și Comisia și-au îmbunătățit estimarea nevoilor de plată în bugetul 2018 și că nivelul propus al creditelor de plată va fi executat pe deplin; recunoaște că negocierile îndelungate dintre instituțiile UE privind temeiurile juridice reprezintă unele dintre cauzele actualei rate scăzute de execuție;

28. salută propunerea Comisiei de a finanța în continuare YEI și ia act de propunerea de mobilizare a sumei de 233,3 milioane EUR din marja globală pentru angajamente; invită Comisia și statele membre să urmeze indicațiile din raportul recent al Curții de Conturi Europene; reamintește că orice creștere a alocării specifice pentru YEI ar trebui să fie în concordanță cu sumele corespunzătoare din cadrul Fondului social european (FSE); își exprimă intenția de a explora toate posibilitățile pentru a consolida în continuare acest program în bugetul 2018;

29. subliniază rolul important al Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD) în combaterea sărăciei și a excluziunii sociale și solicită alocarea unor resurse suficiente în bugetul pentru 2018 pentru ca nevoile grupurilor-țintă și obiectivele fondului să fie îndeplinite în mod corespunzător;

Rubrica 2 – Creștere durabilă: resurse naturale

30. ia act de faptul că, la rubrica 2, se propune alocarea sumei de 59 553,5 milioane EUR sub formă de credite de angajament (+ 1,7 % față de 2017) și a sumei de 56 359,8 milioane EUR sub formă de credite de plată (+ 2,6 %), astfel încât sub plafonul aferent angajamentelor va rămâne disponibilă o marjă de 713,5 milioane EUR; observă că majorarea creditelor pentru finanțarea nevoilor Fondului european de garantare agricolă (FEGA) pentru 2018 (+ 2,1 %) se datorează, în mare măsură, unui nivel considerabil mai scăzut al veniturilor alocate preconizate a fi disponibile în 2018;

31. constată că Comisia a lăsat o marjă de 713,5 milioane EUR sub plafoanele rubricii 2; atrage atenția asupra faptului că volatilitatea crescută a piețelor agricole ar putea impune recurgerea la această marjă, așa cum a fost cazul în trecut cu criza din sectorul lăptelui; invită Comisia să se asigure că marja rămasă sub plafoane este suficientă pentru a face față oricărei crize care ar putea apărea;

32. evidențiază prelungirea măsurilor excepționale de sprijin pentru anumite fructe în cazul cărora situația pieței este încă dificilă; regretă totuși faptul că Comisia nu propune, în momentul de față, măsuri de sprijin în sectoarele creșterii animalelor, în special în sectorul produselor lactate, legate de embargoul rus asupra importurilor UE și se așteaptă, așadar, la o schimbare de direcție în această privință; se așteaptă, în consecință, ca, în cazul în care marja prevăzută la rubrica 2 este utilizată, o parte din aceasta să fie alocată fermierilor producători de lactate din țările cele mai afectate de embargoul rus; așteaptă cu interes scrisoarea rectificativă a Comisiei, așteptată în luna octombrie 2017, care ar trebui să se bazeze pe informații actualizate privind finanțarea FEGA, pentru a verifica nevoile reale din sectorul agricol, ținând seama în mod corespunzător de impactul embargoului rus și de alte situații de volatilitate a pieței;

33. salută majorarea creditelor de angajament aferente Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) (+ 2,4 %), precum și programului LIFE+ (+ 5,9 %), în conformitate cu programarea financiară, dar regretă faptul că scăderea considerabilă a creditelor de plată pare să indice o demarare încă lentă a celor două programe în perioada 2014-2020;

Miercuri, 5 iulie 2017

Rubrica 3 — Securitate și cetățenie

34. ia act de suma propusă de 3 473,1 milioane EUR în credite de angajament pentru rubrica 3; subliniază necesitatea unor soluții comune, cuprinzătoare și sustenabile la situația migrației și refugiaților, precum și a provocărilor legate de aceasta;

35. salută propunerea Comisiei privind o sumă suplimentară de 800 de milioane EUR dedicată abordării acestor probleme, în special în urma seriilor de atacuri teroriste în UE;

36. este de părere că importanța și urgența acestor chestiuni nu este în concordanță cu reducerile semnificative ale creditelor de angajament (- 18,9 %) și ale creditelor de plată (- 21,7 %) propuse la rubrica 3 comparativ cu bugetul pe 2017, în special în ceea ce privește Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI), Fondul pentru securitate internă (FSI) și programul „Justiție”; solicită resurse corespunzătoare pentru aceste fonduri; insistă asupra faptului că aceste reduceri nu se justifică pe deplin prin întârzierile în punerea în aplicare a măsurilor convenite sau în adoptarea noilor propuneri legislative; invită, prin urmare, Comisia să se asigure că sunt prevăzute resurse bugetare adecvate și că orice nevoie suplimentară va fi abordată rapid;

37. regretă că până în prezent nu există un sistem eficace de redistribuire și că acest lucru a generat o sarcină inegală pentru unele state membre, în special pentru Italia și Grecia; reamintește că în 2016 au ajuns în Europa 361 678 de refugiați și migranți, dintre care 181 405 au sosit în Italia și 173 447, în Grecia, și că Italia a primit deja 85 % din refugiații și migranții care au ajuns în 2017 în Europa până în acest moment; regretă faptul că Italia a primit până în prezent doar 147,6 milioane EUR din FAMI, sumă care acoperă doar 3 % din totalul cheltuielilor suportate de această țară pentru gestionarea crizei migrației;

38. consideră, de asemenea, că cooperarea dintre statele membre în chestiuni legate de securitate ar putea fi îmbunătățită în continuare prin creșterea sprijinului de la bugetul UE; se întreabă cum ar putea fi atins un astfel de obiectiv în timp ce liniile bugetare relevante aferente FSI au scăzut considerabil în comparație cu bugetul 2017; evidențiază faptul că trebuie să se garanteze finanțarea necesară pentru a implementa noile sisteme de informații și de control la frontiere propuse, cum ar fi sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și sistemul de intrare/ieșire;

39. consideră că 2018 va fi un an esențial pentru realizarea Agendei europene privind migrația, mai multe dintre principalele sale componente aflându-se în curs de dezvoltare; subliniază necesitatea de a evalua cu atenție implicațiile bugetare ale unei serii de propuneri legislative aflate în discuție, cum ar fi reforma sistemului comun de azil Dublin, noul sistem de intrare/ieșire și sistemul ETIAS, inclusiv posibilitatea adoptării lor târzii; subliniază importanța unei finanțări adecvate pentru a reflecta ambiția Uniunii în această privință și a institui de urgență o politică europeană efectivă privind azilul și migrația, care să respecte pe deplin dreptul internațional și care se bazează pe solidaritatea între statele membre;

40. atrage atenția asupra faptului că propunerea Comisiei, pentru al treilea an consecutiv, nu lasă nicio marjă sub plafonul de la rubrica 3, evidențiind dimensiunea depășită a celei mai mici rubrici a CFM, așa cum a afirmat Parlamentul în cadrul procesului de revizuire la jumătatea perioadei; salută, în acest context, propunerea Comisiei de mobilizare a Instrumentului de flexibilitate pentru o sumă de 817 milioane EUR în credite de angajament, lucru posibil numai datorită flexibilității suplimentare obținute în versiunea revizuită a Regulamentului privind CFM; insistă asupra faptului că nivelul cheltuielilor este încă insuficient și regretă că Comisia a amânat orice nouă propunere până la o viitoare scrisoare rectificativă;

41. reamintește că Parlamentul a acordat constant un sprijin ferm programelor din domeniul culturii și al mass-mediei; salută majorările propuse pentru programul „Europa creativă” comparativ cu bugetul 2017, inclusiv pentru Anul european al patrimoniului cultural în cadrul „Acțiunilor multimedia”; insistă, în plus, asupra unei finanțări suficiente a programului „Europa pentru cetățeni”; invită Comisia să reexamineze inițiativele din cadrul liniei bugetare „Acțiuni multimedia” pentru a se asigura că bugetul permite efectiv să se susțină o acoperire mediatică independentă de înaltă calitate a afacerilor europene; își reiterează sprijinul pentru un acord de finanțare multianual pentru Euranet+; salută, în sfârșit, majorarea creditelor de angajament alocate programului privind produsele alimentare și hrana pentru animale și programului privind

Miercuri, 5 iulie 2017

protecția consumatorilor, comparativ cu bugetul pentru 2017; subliniază, în fine, importanța unui program solid în domeniul sănătății și a unui buget adecvat care să permită cooperarea europeană în domeniul sănătății, inclusiv în ceea ce privește inovațiile recente în domeniul sănătății, inegalitățile în materie de sănătate, povara bolilor cronice, rezistența la antimicrobiene, asistența medicală transfrontalieră și accesul la îngrijire;

Rubrica 4 – Europa globală

42. regretă reducerea generală a finanțării acordate rubricii 4, care se ridică la 9,6 miliarde EUR (- 5,6 % față de bugetul 2017) sub formă de credite de angajament; observă că reducerile privind principalele instrumente de la rubrica 4 sunt în mare măsură legate de majorările anterioare, aprobate în bugetul 2017 pentru IRT și noul cadru de parteneriat aferent Agendei europene privind migrația;

43. consideră, cu toate acestea, că nivelul reducerilor privind Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) și Instrumentul european de vecinătate (IEV), în special componenta sudică a acestuia din urmă, nu se justifică, având în vedere nevoile pe termen lung ale acțiunii UE în materie de migrație, care nu se limitează la pactele privind migrația conexe cadrului de parteneriat și la angajamentul său în favoarea dezvoltării internaționale; solicită, în acest context, o creștere a resurselor financiare care ar urma să fie alocată procesului de pace și asistenței financiare pentru Palestina și UNRWA; reamintește importanța asigurării unor fonduri suficiente pentru vecinătatea sudică, având în vedere că stabilitatea în Orientul Mijlociu este un element esențial pentru combaterea cauzelor profunde ale migrației;

44. salută totuși majorările propuse privind componenta estică a IEV, care vor contribui la sprijinirea reformelor democratice și a integrării economice cu UE, în special în țările care au semnat acorduri de asociere cu Uniunea;

45. ia act de creșterea sprijinului pentru reformele politice în Turcia (IPA II), în special în contextul regreselor înregistrate în domeniul statului de drept, al libertății de exprimare și a drepturilor fundamentale; invită Comisia să suspende fondurilor de preaderare în cazul în care negocierile de aderare sunt suspendate și, în această ipoteză, să utilizeze aceste fonduri pentru a sprijini în mod direct societatea civilă din Turcia și să investească mai mult în programele de schimburi interpersonale, cum ar fi Erasmus + pentru studenți, oameni de știință și jurnaliști; se așteaptă să se acorde suficientă finanțare țărilor care beneficiază de IPA din Balcanii de Vest, care au nevoie urgentă de sprijin financiar pentru reforme;

46. consideră, având în vedere importanța învățământului superior pentru reformele generale din țările partenere, că ar trebui să se sprijine în permanență mobilitatea studenților și cooperarea academică dintre UE și țările din vecinătate; regretă, prin urmare, reducerile creditelor alocate asistenței tehnice și financiare acordate în cadrul celor trei instrumente externe (IPA, IEV și ICD) care urmăresc promovarea dimensiunii internaționale a învățământului superior pentru punerea în aplicare a programului Erasmus +;

47. ia act de propunerea Comisiei de a lăsa o marjă de 232 de milioane EUR sub plafonul aferent; este convins că provocările cu care se confruntă UE în materie de acțiuni externe impun o finanțare continuă, care să depășească volumul actual al rubricii 4; reamintește că marja pentru situații neprevăzute a fost utilizată în bugetul 2017 pentru a permite finanțarea peste plafon; consideră că noile inițiative ar trebui finanțate cu credite noi și că toate opțiunile de flexibilitate la nivelul convenit la revizuirea CFM ar trebui să fie utilizate pe deplin;

48. solicită Comisiei, care face în mod repetat aluzie la o posibilă prelungire a IRT, să prezinte o propunere veritabilă de prelungire a acestui instrument cât mai curând posibil, dacă intenționează să facă acest lucru; reamintește angajamentul asumat de către Parlament, Consiliu și Comisie de a garanta că instituirea IRT și a fondurilor fiduciare este transparentă și clară, precum și în concordanță cu principiul unității bugetului Uniunii, în ceea ce privește prerogativele autorității bugetare, inclusiv controlul parlamentar; îndeamnă încă o dată statele membre să își onoreze angajamentele în timp util cu privire la finanțarea IRT și a fondurilor fiduciare;

49. sprijină pe deplin angajamentele asumate de UE la Conferința de la Bruxelles privind Siria, confirmând angajamentele anterioare de la Londra; este de acord cu consolidarea IEV și a ajutorului umanitar cu câte 120 de milioane EUR fiecare pentru a îndeplini acest angajament;

Miercuri, 5 iulie 2017

Rubrica 5 – Administrație

50. constată că, la rubrica 5, cheltuielile prevăzute sunt majorate cu 3,1 % față de bugetul pentru 2017, până la 9 682,4 milioane EUR (+ 287,9 milioane EUR); constată că mai mult de jumătate din această creștere nominală este justificată de creditele suplimentare necesare pentru pensii (+ 108,5 milioane EUR); constată că creditele suplimentare sunt determinate în principal de creșterea prevăzută a numărului de pensionari (+ 4,2 %); constată, de asemenea, că se preconizează creșterea numărului de pensionari și în anii următori; ia act de tratamentul riguros aplicat cheltuielilor administrative și de înghețarea nominală a tuturor cheltuielilor care nu țin de salarii;

51. constată că marja efectivă se ridică la 93,6 milioane EUR sub plafon, după ce au fost luate în considerare cele 570 de milioane EUR pentru utilizarea marjei pentru situații neprevăzute la rubrica 3, mobilizată în 2017; subliniază că ponderea rubricii 5 în bugetul UE a crescut ușor, atingând 6,0 % (în credite de angajament), din cauza pensiilor;

Proiecte-pilot – acțiuni pregătitoare

52. subliniază importanța proiectelor-pilot (PP) și a acțiunilor pregătitoare (AP) ca instrumente pentru formularea unor priorități politice și introducerea unor noi inițiative care s-ar putea transforma în activități și programe permanente ale UE; intenționează să procedeze la identificarea unei combinații echilibrate de PP și PA; constată că, în cadrul propunerii actuale, marjele aferente anumitor rubrici sunt destul de limitate, uneori chiar inexistente, și intenționează să analizeze prin ce modalități ar fi posibil să se permită finanțarea unor eventuale PP-PA fără a fi afectate alte priorități politice; consideră că, în punerea în aplicare a PP-PA, Comisia ar trebui să informeze pas cu pas deputații în Parlamentul European care au propus aceste PP-PA, pentru a asigura respectarea deplină a spiritului propunerilor acestora;

Agenții

53. ia act de majorarea globală cu 3,1 % a proiectului de buget pe 2018 destinat agențiilor descentralizate (fără să se țină seama de veniturile alocate), precum și de cele + 146 de posturi, dar subliniază existența unor diferențe pronunțate între agențiile a căror activitate a atins „viteza de croazieră” (- 11,2 %) și cele care se ocupă de sarcini noi (+ 10,5 %); presupune să aceste cifre reflectă în mod fidel faptul că, începând din 2013, majoritatea agențiilor au atins sau chiar au depășit ținta de 5 % stabilită pentru reducerile de personal (unele agenții urmează să o atingă în 2018), iar creșterea personalului în aceeași perioadă a fost limitată la agențiile care se ocupă de migrație și securitate (+183 de posturi), la agențiile de supraveghere financiară (+28 de posturi) și la unele agenții cărora li s-au încredințat sarcini noi (ERA, AESA, GSA) (+18 posturi); își reiterează apelul lansat în procedura de descărcare de gestiune pentru 2015 ⁽¹⁾, de a menține nivelul actual al resurselor, iar acolo unde este necesar – de a asigura resurse noi, pentru a garanta buna funcționare a agențiilor, inclusiv a Secretariatului permanent al rețelei agențiilor (denumit în prezent Oficiul comun de sprijin);

54. își repetă convingerea că agențiile UE care își desfășoară activitatea în domeniul justiției și afacerilor interne trebuie să dispună urgent de fondurile operaționale necesare și de personalul necesar pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile și responsabilitățile suplimentare care le-au fost încredințate în ultimii ani; salută în acest sens propunerea de a se majora personalul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și cel al Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO), măsură pe care o consideră ca fiind minimul necesar pentru a se garanta că aceste agenții își pot realiza efectiv activitățile; subliniază că nivelul de buget și personal pentru Europol nu este suficient pentru îndeplinirea sarcinilor atribuite, deoarece Comisia și statele membre au decis în anii anteriori să consolideze cooperarea statelor membre, în special în domeniul combaterii terorismului, al criminalității organizate, al criminalității informatice, al traficului de persoane și al protejării copiilor neînsoțiți; subliniază lacunele identificate în arhitectura actuală a schimburilor de informații și îndeamnă Comisia să pună la dispoziția eu-LISA resursele umane și financiare adecvate, astfel ca agenția să poată să-și îndeplinească sarcinile și responsabilitățile suplimentare în acest domeniu care i-au fost recent atribuite; subliniază rolul important al EASO în sprijinirea statelor membre în ceea ce privește gestionarea cererilor de azil, în special atunci când se confruntă cu un număr tot mai mare de solicitanți de azil; regretă reducerea fondurilor operaționale (- 23,6 % față de 2017) și de personal (-4 %) pentru Eurojust, care, în prezent, se confruntă cu o creștere a activității sale operative;

⁽¹⁾ A se vedea rezoluția Parlamentului European din 27 aprilie 2017 referitoare la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului agențiilor Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015: performanțe, gestiune financiară și control (Texte adoptate, P8_TA (2017)0155).

Miercuri, 5 iulie 2017

55. constată cu îngrijorare că reducerile de personal vizează mai ales agențiile din domeniile ocupării forței de muncă și formării (CEDEFOP, ETF, EU-OSHA, EUROFOUND), precum și agențiile din domeniul politicii de mediu (ECDC, ECHA, AEM, EFSA, EMA) cu - 5 posturi și, respectiv, cu - 12 posturi; consideră că acest lucru contravine politicilor generale ale Uniunii, care urmăresc crearea de locuri de muncă decente, de calitate și stabile, precum și combaterea schimbărilor climatice; salută creșterea efectivelor de personal și a bugetelor destinate ACER și GSA, însă subliniază că aceste creșteri nu sunt suficiente pentru ca agențiile să-și poată îndeplini atribuțiile în mod corespunzător;

56. constată că anul 2018 reprezintă al treilea termen de înregistrare REACH, care afectează un număr mare de societăți din Europa și cel mai mare număr de IMM-uri până în prezent și că acest lucru va avea, în consecință, un impact semnificativ asupra volumului de muncă al ECHA; solicită, prin urmare, Comisiei, să nu aplice reducerea planificată a șase posturi de agenți temporari în 2018 și să amâne această reducere până în 2019, astfel încât ECHA să își poată realiza efectiv întregul program de lucru pe 2018; constată, în acest context, faptul că ECHA a aplicat deja reducerea de 10 % a personalului REACH începând din 2012;

o

o o

57. reamintește că integrarea perspectivei de gen este o obligație juridică care decurge în mod direct din tratate; solicită asigurarea aplicării dimensiunii de gen în procedura bugetară și utilizarea în mod eficace a cheltuielilor bugetare pentru a promova egalitatea între bărbați și femei; recomandă elaborarea unui plan de buget pentru implementarea integrării perspectivei de gen în instituțiile UE, conform proiectului-pilot adoptat, și introducerea în viitor a unei linii bugetare specifice pentru a gestiona coordonarea integrării perspectivei de gen în toate instituțiile;

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 5 iulie 2017

ANEXĂ

DECLARAȚIE COMUNĂ REFERITOARE LA CALENDARUL PROCEDURII BUGETARE ȘI LA MODALITĂȚILE DE FUNCȚIONARE A COMITETULUI DE CONCILIERE ÎN 2018

A. În conformitate cu partea A a anexei la Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, Parlamentul European, Consiliul și Comisia convin asupra următoarelor date-cheie ale procedurii bugetare aferente exercițiului financiar 2018:

1. în dimineața zilei de 13 iulie va fi convocat un trilog înainte de adoptarea poziției Consiliului;
2. Comisia se va strădui să prezinte situația estimărilor pentru 2018 până la sfârșitul lunii mai;
3. Consiliul va depune eforturi pentru a-și adopta poziția și pentru a o transmite Parlamentului European până în săptămâna 37 (a treia săptămână a lunii septembrie), pentru a facilita atingerea în timp util a unui acord cu Parlamentul European;
4. Comisia pentru bugete a Parlamentului European va depune eforturi pentru a vota amendamentele la poziția Consiliului cel târziu până la sfârșitul săptămânii 41 (jumătatea lunii octombrie);
5. în după-amiaza zilei de 18 octombrie va fi convocat un trilog înainte de lectura în Parlamentul European;
6. Parlamentul European va vota în plen cu privire la poziția sa în săptămâna 43 (ședința plenară din 23-26 octombrie);
7. perioada de conciliere va începe la 31 octombrie. În conformitate cu dispozițiile articolului 314 alineatul (4) litera (c) din TFUE, perioada disponibilă pentru conciliere va expira la 20 noiembrie 2017;
8. comitetul de conciliere se va reuni la 6 noiembrie după-amiază la Parlamentul European și la 17 noiembrie la Consiliu, iar ulterior se poate reuni din nou dacă este cazul; reuniunile comitetului de conciliere vor fi pregătite prin trilog(uri). Un trilog este programat pentru 9 noiembrie dimineața. Pe parcursul perioadei de conciliere de 21 de zile ar putea fi convocate triloguri suplimentare, inclusiv, eventual, la 13 sau 14 noiembrie (Strasbourg).

B. Modalitățile de funcționare a comitetului de conciliere figurează în partea E a anexei la Acordul interinstituțional menționat mai sus.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0311

Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și instituirea Garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) și de instituire a Garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD 15 (COM(2016)0586 – C8-0377/2016 – 2016/0281(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/39)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0586),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 209 alineatul (1) și articolul 212 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0377/2016),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 69f alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 28 iunie 2017, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete, desfășurate în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete și avizul Comisiei pentru control bugetar (A8-0170/2017),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0281

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), a garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2017/1601.)

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0312

Utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite utilizări permise ale operelor și altor obiecte protejate prin drepturi de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (COM(2016)0596 – C8-0381/2016 – 2016/0278(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/40)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0596),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0381/2016),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 ianuarie 2017 ⁽¹⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 69f alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 19 mai 2017, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru petiții (A8-0097/2017),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care înlocuiește, modifică în mod substanțial sau intenționează să modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0278

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Directivei (UE) 2017/... a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2017/1564.)

⁽¹⁾ JO C 125, 21.4.2017, p. 27.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0313

Schimbul transfrontalier între Uniune și țări terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu probleme de vedere sau cu alte dizabilități de lectură *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind schimbul transfrontalier între Uniune și țările terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drepturi de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate (COM(2016)0595 – C8-0380/2016 – 2016/0279(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 334/41)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0595),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0380/2016),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 5 iulie 2017 ⁽¹⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 69f alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 19 mai 2017, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 59 și 39 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru petiții (A8-0102/2017),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care înlocuiește, modifică în mod substanțial sau intenționează să modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0279

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 iulie 2017 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului privind schimbul transfrontalier între Uniune și țările terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2017/1563.)

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Joi, 6 iulie 2017

P8_TA(2017)0314

Mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în Uniunea Europeană *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 iulie 2017 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în Uniunea Europeană (COM(2016)0686 – C8-0035/2017 – 2016/0338(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2018/C 334/42)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2016)0686),
 - având în vedere articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C8-0035/2017),
 - având în vedere avizul motivat prezentat de către Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere rezoluțiile sale din 25 noiembrie 2015 ⁽¹⁾ și din 6 iulie 2016 ⁽²⁾ referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare,
 - având în vedere articolul 78c din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0225/2017),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. invită Consiliul ca, după adoptarea directivei propuse, să ia în considerare posibilitatea de a abroga în etape Convenția din 23 iulie 1990 privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate ⁽³⁾ și, astfel, să consolideze abordarea coordonată a Uniunii în materie de soluționare a litigiilor cu ajutorul directivei propuse;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0408.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0310.

⁽³⁾ JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 1
Propunere de directivă
Considerentul 1

Textul propus de Comisie

- (1) **Situațiile** în care diferite state membre impozitează de două ori același venit sau același capital pot crea obstacole fiscale importante pentru **societățile** care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Ele creează o sarcină fiscală excesivă pentru societățile comerciale și pot să perturbe activitatea economică și să genereze probleme de eficacitate, **având în același timp** un impact negativ asupra investițiilor transfrontaliere și a creșterii economice.

Amendamentul

- (1) **În virtutea principiului impozitării echitabile și eficace, toate societățile ar trebui să plătească cota parte echitabilă din impozite ce le revine în cazurile în care se generează profituri și câștiguri, dar dubla impunere și dubla neimpozitare trebuie evitate. Situațiile** în care diferite state membre impozitează de două ori același venit sau același capital pot crea obstacole fiscale importante, **în special** pentru **întreprinderile mici și mijlocii** care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, **având astfel un impact negativ asupra funcționării corecte a pieței interne.** Ele creează o sarcină fiscală excesivă, **incertitudine juridică și costuri inutile** pentru societățile comerciale și pot să perturbe activitatea economică și să genereze probleme de eficacitate. **În plus, ele au** un impact negativ asupra investițiilor transfrontaliere și a creșterii economice.

Amendamentul 2
Propunere de directivă
Considerentul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1a) **La 25 noiembrie 2015, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, prin care a contestat utilitatea Convenției din 23 iulie 1990 privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate ^(1a) (Convenția de arbitraj a Uniunii) și a considerat că acest instrument ar trebui reformat și transformat într-unul mai eficient sau înlocuit cu un mecanism al Uniunii de soluționare a litigiilor care să conțină proceduri de acord reciproc mai eficace. La 6 iulie 2016, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, în care a subliniat că stabilirea unui termen clar pentru procedurile de soluționare a litigiilor este un element-cheie pentru creșterea eficacității sistemelor.**

^(1a) JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 3
Propunere de directivă
Considerentul 1 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1b) *La 16 decembrie 2015, Parlamentul European a adoptat o rezoluție cuprinzând recomandări adresate Comisiei referitoare la favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în cadrul politicilor de impozitare a societăților în Uniune, în care solicita Comisiei să prezinte o propunere legislativă prin care să îmbunătățească mecanismele de soluționare a litigiilor transfrontaliere în domeniul fiscal de la nivelul Uniunii, acordând atenție nu doar cazurilor de dublă impozitare, ci și celor de dublă neimpozitare. De asemenea, în rezoluție s-au solicitat norme mai clare, un calendar mai strict și transparență.*

Amendamentul 4
Propunere de directivă
Considerentul 1 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1c) *Încercările de eliminare a dublei impuneri au dus, de multe ori, la „dubla neimpozitare” în cazurile în care, prin erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, societățile au reușit să facă în așa fel încât profitul lor să fie impozitat în statele membre în care impozitul pe societăți este aproape zero. Această practică actuală denaturează concurența, afectează întreprinderile naționale și subminează impozitarea, în detrimentul creșterii și al locurilor de muncă.*

Amendamentul 5
Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (2) *Din* acest motiv, este **necesar** ca mecanismele disponibile în Uniune să facă posibilă soluționarea litigiilor legate de dubla impunere și eliminarea eficientă a acestei probleme.

- (2) *Procedurile actuale de soluționare a litigiilor sunt prea lungi, costisitoare și adesea nu conduc la un acord, unele cazuri nefiind nici măcar luate în considerare. În prezent, unele societăți comerciale acceptă mai curând dubla impunere decât să consume bani și timp în proceduri greoaie pentru a elimina dubla impunere. Din* acest motiv, este **esențial** ca mecanismele disponibile în Uniune să facă posibilă soluționarea **eficace, rapidă și executorie** a litigiilor legate de dubla impunere și eliminarea eficientă și în timp util a acestei probleme, **realizându-se o comunicare regulată și eficientă cu contribuabilii.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 6
Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie

- (3) Mecanismele în vigoare prevăzute în **tratatele fiscale bilaterale** nu asigură scutirea integrală de la dubla impunere în timp util și în toate cazurile. **Actuala Convenție privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/CEE)** ⁽⁷⁾ (denumită în continuare „**Convenția** de arbitraj a **Uniunii**”) are o sferă de aplicare limitată deoarece se aplică numai în cazul litigiilor aferente prețurilor de transfer și în cazul atribuirii profiturilor către sediile permanente. Exercițiul de monitorizare desfășurat în cadrul implementării Convenției de arbitraj a Uniunii a evidențiat o serie de deficiențe importante, în special în ceea ce privește accesul la procedură, **durata** și **finalizarea concretă** a **acesteia**.

⁽⁷⁾ JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

Amendamentul

- (3) Mecanismele în vigoare prevăzute în **convențiile bilaterale de evitare a dublei impuneri** nu asigură scutirea integrală de la dubla impunere în timp util și în toate cazurile. **În multe cazuri, mecanismele prevăzute în aceste convenții durează, sunt costisitoare și greu accesibile și nu conduc întotdeauna la un acord.** **Convenția** de arbitraj a **Uniunii** are o sferă de aplicare limitată deoarece se aplică numai în cazul litigiilor aferente prețurilor de transfer și în cazul atribuirii profiturilor către sediile permanente. Exercițiul de monitorizare desfășurat în cadrul implementării Convenției de arbitraj a Uniunii a evidențiat o serie de deficiențe importante, în special în ceea ce privește accesul la procedură, **lipsa de căi de atac și absența unei încheieri finale și obligatorii a procedurii.** **Aceste deficiențe reprezintă un obstacol pentru investiții și ar trebui eliminate.**

Amendamentul 7
Propunere de directivă
Considerentul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

- (3a) **Pentru a modela un mediu fiscal echitabil, clar și stabil și pentru a reduce numărul litigiilor legate de impozitare pe piața internă, este necesar cel puțin un nivel minim de convergență în ceea ce privește politicile de impozitare a societăților. Propunerea Comisiei privind introducerea unei baze fiscale consolidate comune a societăților** ^(1a) **reprezintă instrumentul cel mai eficient pentru eliminarea riscurilor dublei impuneri în materie de impozitare a întreprinderilor.**

Amendamentul

^(1a) Propunerea de directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) (COM(2016)0683).

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 8
Propunere de directivă
Considerentul 4

Textul propus de Comisie

- (4) Pentru a crea un mediu fiscal mai echitabil, normele în materie de transparență trebuie să fie înăsprițe, iar măsurile de combatere a evitării obligațiilor fiscale trebuie să fie consolidate. În același timp, în spiritul unui sistem fiscal echitabil, este necesar să se garanteze că persoanele impozabile nu sunt impozitate de două ori pentru același venit și că mecanismele de soluționare a litigiilor sunt cuprinzătoare, eficace și sustenabile. Îmbunătățirea mecanismelor de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere este **necesară** și pentru a face față riscului creșterii numărului de litigii legate de cazuri de dublă sau multiplă impunere, având ca obiect sume importante, în urma stabilirii de către administrațiile fiscale a unor practici de audit mai regulate și mai bine direcționate.

Amendamentul

- (4) Pentru a crea un mediu fiscal mai echitabil **pentru întreprinderile active în Uniune**, normele în materie de transparență trebuie să fie înăsprițe, iar măsurile de combatere a evitării obligațiilor fiscale **și a evaziunii fiscale** trebuie să fie consolidate **la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel global. Evitarea dublei neimpozitări trebuie să rămână o prioritate a Uniunii.** În același timp, în spiritul unui sistem fiscal echitabil, este necesar să se garanteze că persoanele impozabile nu sunt impozitate de două ori pentru același venit și că mecanismele de soluționare a litigiilor sunt cuprinzătoare, eficace și sustenabile. Îmbunătățirea mecanismelor de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere este **de importanță vitală** și pentru a face față riscului creșterii numărului de litigii legate de cazuri de dublă sau multiplă impunere, având ca obiect sume importante, în urma stabilirii de către administrațiile fiscale a unor practici de audit mai regulate și mai bine direcționate.

Amendamentul 9
Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie

- (5) Prin urmare, introducerea unui cadru funcțional și eficient de soluționare a litigiilor fiscale care să garanteze certitudinea juridică și **un mediu economic favorabil investițiilor** constituie o acțiune decisivă pentru crearea unui sistem de impozitare a societăților echitabil și eficient în Uniunea Europeană. **Mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere ar trebui totodată să creeze un cadru armonizat și transparent pentru soluționarea problemelor legate de dubla impunere și, astfel, să ofere beneficii tuturor contribuabililor.**

Amendamentul

- (5) Prin urmare, introducerea unui cadru funcțional și eficient de soluționare a litigiilor fiscale care să garanteze certitudinea juridică și **care să sprijine investițiile** constituie o acțiune decisivă pentru crearea unui sistem de impozitare a societăților echitabil și eficient în Uniunea Europeană. **Statele membre ar trebui să aloce în acest scop un nivel corespunzător de resurse umane, tehnice și financiare autorităților competente.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 10
Propunere de directivă
Considerentul 5 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (5a) *Uniunea are potențialul de a deveni un model și un lider global în ceea ce privește transparența fiscală și coordonarea. Prin urmare, mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere ar trebui totodată să creeze un cadru armonizat și transparent pentru soluționarea problemelor legate de dubla impunere și, astfel, să ofere beneficii tuturor contribuabililor. Cu excepția cazului în care contribuabilii în cauză demonstrează că o anumită informație comercială, industrială sau profesională sensibilă din decizie nu ar trebui publicată, toate deciziile finale ar trebui să fie publicate integral și puse la dispoziție de către Comisie într-un format de date folosit în mod curent, pe o pagină de internet gestionată central. Publicarea deciziilor finale este în interesul public, dat fiind că aceasta îmbunătățește înțelegerea modului în care normele ar trebui interpretate și aplicate. Potențialul prezentei directive nu va putea fi pe deplin valorificat decât cu condiția ca și în țările terțe să se aplice norme similare. Prin urmare, Comisia ar trebui să pledeze pentru introducerea unei proceduri obligatorii de soluționare a litigiilor la nivel internațional.*

Amendamentul 11
Propunere de directivă
Considerentul 5 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (5b) *Un cadru eficient și eficient ar trebui să le ofere statelor membre posibilitatea de a propune mecanisme alternative de soluționare a litigiilor care să ia mai bine în considerare particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și care să aibă ca rezultat scăderea costurilor, reducerea birocrăției, creșterea eficienței și eliminarea mai rapidă a dublei impuneri.*

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 12
Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Eliminarea dublei impuneri ar trebui să se realizeze printr-o procedură **în cadrul căreia**, ca un prim pas, cazul **să fie** transmis autorităților fiscale din statele membre vizate în vederea soluționării litigiului prin procedura de acord amiabil. Dacă nu se ajunge la un acord într-un anumit interval de timp, cazul ar trebui să fie prezentat unei comisii consultative sau unei comisii de soluționare alternativă a litigiilor, alcătuită atât din reprezentanți ai autorităților fiscale respective, cât și din personalități independente. Autoritățile fiscale ar trebui să ia o decizie finală obligatorie prin referire la avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Amendamentul

- (6) Eliminarea dublei impuneri ar trebui să se realizeze printr-o procedură **care să fie simplu de utilizat**. Ca un prim pas, cazul **este** transmis autorităților fiscale din statele membre vizate în vederea soluționării litigiului prin procedura de acord amiabil. Dacă nu se ajunge la un acord într-un anumit interval de timp, cazul ar trebui să fie prezentat unei comisii consultative sau unei comisii de soluționare alternativă a litigiilor, alcătuită atât din reprezentanți ai autorităților fiscale respective, cât și din **personalități independente, ale căror nume vor apărea într-o listă publică de** personalități independente. Autoritățile fiscale ar trebui să ia o decizie finală obligatorie prin referire la avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Amendamentul 13
Propunere de directivă
Considerentul 7 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (7a) **Procedura prevăzută în prezenta directivă pentru soluționarea litigiilor legate de dubla impunere cuprinde, printre alte opțiuni, posibilitatea pentru contribuabil de a soluționa litigiile. Aceasta include procedurile de acord amiabil conform convențiilor bilaterale privind dubla impunere sau conform Convenției de arbitraj a Uniunii. Procedura de soluționare a litigiilor stabilită în prezenta directivă ar trebui să fie privilegiată în raport cu alte opțiuni, deoarece prevede o abordare coordonată a litigiilor, la nivelul UE, care conține norme clare și executorii, obligația de a elimina dubla impunere și un interval de timp fix.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 14
Propunere de directivă
Considerentul 7 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (7b) În prezent, nu este clar modul în care prezenta directivă se raportează la dispozițiile în vigoare privind arbitrajul din convențiile fiscale bilaterale și din Convenția de arbitraj a Uniunii. Prin urmare, Comisia ar trebui să clarifice aceste legături, astfel încât contribuabilii să poată, dacă este cazul, să aleagă procedura cea mai adecvată scopului.

Amendamentul 15
Propunere de directivă
Considerentul 7 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (7c) Un număr mare de cazuri de dublă impunere implică țări terțe. Prin urmare, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a crea un cadru global, de preferat în contextul OCDE. Până la realizarea unui astfel de cadru al OCDE, Comisia ar trebui să vizeze pentru toate cazurile potențiale de dublă impunere transfrontalieră o procedură amiabilă obligatorie, care să producă efecte obligatorii și care să înlocuiască actuala procedură voluntară.

Amendamentul 16
Propunere de directivă
Considerentul 10 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (10a) Domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să fie extins cât mai curând posibil. Directiva prevede doar un cadru pentru soluționarea litigiilor privind dubla impunere asupra profiturilor obținute din activități comerciale. Litigiile privind dubla impunere asupra veniturilor, cum ar fi în cazul pensiilor și al salariilor) nu au fost incluse în domeniul său de aplicare, deși impactul asupra persoanelor fizice poate fi însemnat. O interpretare diferită a unei convenții fiscale de către statele membre poate duce la o dublă impunere economică, de pildă în cazul în care un stat membru interpretează o sursă de venit ca salariu, în timp ce celălalt stat membru interpretează aceeași sursă de venit ca profit. Prin urmare, diferențele de interpretare dintre statele membre în ceea ce privește impozitarea venitului ar trebui să fie incluse, de asemenea, în domeniul de aplicare al prezentei directive.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 17
Propunere de directivă
Considerentul 11

Textul propus de Comisie

- (11) Este oportun ca, după o perioadă de cinci ani, Comisia să examineze aplicarea directivei, **iar** statele membre să sprijine Comisia furnizându-i informații adecvate în sprijinul acestei examinări,

Amendamentul

- (11) Este oportun ca, după o perioadă de cinci ani, Comisia să examineze aplicarea directivei, **inclusiv să stabilească dacă ar trebui să se continue aplicarea directivei sau dacă aceasta ar trebui modificată**. Statele membre **ar trebui** să sprijine Comisia furnizându-i informații adecvate în sprijinul acestei examinări. **La finalul examinării, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului, inclusiv o evaluare a extinderii domeniului de aplicare al prezentei directive, astfel încât să acopere toate situațiile de dublă impunere și de dublă neimpozitare la nivel transfrontalier și, dacă este necesar, o propunere legislativă de modificare.**

Amendamentul 18
Propunere de directivă
Articolul 1 – paragraful 4

Textul propus de Comisie

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor din legislația națională sau din acordurile internaționale atunci când este necesară prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Amendamentul

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor din legislația națională sau din acordurile internaționale atunci când este necesară prevenirea evaziunii fiscale **și a evitării obligațiilor fiscale**, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Amendamentul 19
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Orice contribuabil căruia i se aplică o dublă impunere are dreptul să depună o plângere solicitând soluționarea problemei pe lângă fiecare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii care are ca rezultat dubla impunere, indiferent dacă face sau nu uz de căile de atac disponibile în legislația națională a vreunui dintre statele membre în cauză. În plângerea adresată **fiecărei** autorități competente contribuabilul trebuie să indice care sunt celelalte state membre implicate.

Amendamentul

1. Orice contribuabil căruia i se aplică o dublă impunere are dreptul să depună o plângere solicitând soluționarea problemei pe lângă fiecare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii care are ca rezultat dubla impunere, indiferent dacă face sau nu uz de căile de atac disponibile în legislația națională a vreunui dintre statele membre în cauză. În plângerea adresată **și depusă simultan la ambele** autorități competente **ale statelor membre**, contribuabilul trebuie să indice care sunt celelalte state membre implicate. **Comisia găzduiește un punct central de contact în toate limbile oficiale ale Uniunii, care este ușor accesibil publicului, care conține informații de contact actualizate pentru fiecare autoritate competentă și o vedere de ansamblu completă asupra legislației Uniunii și asupra tratatelor fiscale aplicabile.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 20
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. **Autoritățile competente** confirmă **primirea plângerii** în termen de o lună de la primirea acesteia. De asemenea, ele informează autoritățile competente ale celorlalte state membre vizate cu privire la primirea plângerii.

Amendamentul

2. **Fiecare autoritate competentă** confirmă în **scris** primirea **plângerii** și informează autoritățile competente ale celorlalte state membre vizate cu privire la primirea plângerii **în termen de două săptămâni de la primirea acesteia**.

Amendamentul 21
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 3 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală și alte informații necesare pentru identificarea contribuabilului (contribuabililor) care a(u) adresat plângerea autorităților competente și a oricărui alt contribuabil direct afectat;

Amendamentul

(a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală și alte informații necesare pentru identificarea contribuabilului (contribuabililor) care a(u) adresat plângerea autorităților competente și a oricărui alt contribuabil direct afectat, **potrivit cunoștințelor reclamantului;**

Amendamentul 22
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 3 – litera d

Textul propus de Comisie

(d) **normele naționale și tratatele privind dubla impunere aplicabile;**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 23
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 3 – litera e – punctul iii

Textul propus de Comisie

(iii) angajamentul contribuabilului de a răspunde cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de o autoritate competentă și de a furniza orice document la cererea autorităților competente;

Amendamentul

(iii) angajamentul contribuabilului de a răspunde cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de o autoritate competentă și de a furniza orice document la cererea autorităților competente, **autoritățile competente ținând cont în mod corespunzător de orice restricții de acces la documentele solicitate și de orice întârzieri externe;**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 24
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 3 – litera f

Textul propus de Comisie

(f) orice informații suplimentare specifice solicitate de autoritățile competente.

Amendamentul

(f) orice informații suplimentare specifice solicitate de autoritățile competente, **relevante pentru litigiul legat de impozitare**.

Amendamentul 25
Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

5. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză adoptă o decizie privind acceptarea și admisibilitatea plângerii unui contribuabil în termen de **șase** luni de la primirea acesteia. **Autoritățile competente** informează **contribuabilii** și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la decizia lor.

Amendamentul

5. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză adoptă o decizie privind acceptarea și admisibilitatea plângerii unui contribuabil în termen de **trei** luni de la primirea acesteia **și** informează **în scris contribuabilul** și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la decizia lor **în termen de două săptămâni**.

Amendamentul 26
Propunere de directivă
Articolul 4 – alineatul 1 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre vizate decid să accepte plângerea în conformitate cu articolul 3 alineatul (5), acestea depun eforturi pentru a elimina dubla impunere prin procedura de acord amiabil în termen de **doi ani** de la data ultimei notificări din partea unuia dintre statele membre cu privire la decizia de a accepta plângerea.

Amendamentul

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre vizate decid să accepte plângerea în conformitate cu articolul 3 alineatul (5), acestea depun eforturi pentru a elimina dubla impunere prin procedura de acord amiabil în termen de **un an** de la data ultimei notificări din partea unuia dintre statele membre cu privire la decizia de a accepta plângerea.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 27**Propunere de directivă****Articolul 4 – alineatul 1 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

Perioada de **doi ani** menționată la primul paragraf poate fi prelungită cu până la **șase** luni la solicitarea unei autorități competente a unui stat membru vizat, în cazul în care autoritatea competentă solicitantă furnizează o justificare scrisă în acest sens. Prolungirea respectivă este condiționată de acceptul contribuabililor și al celorlalte autorități competente.

Amendamentul

Perioada de **un an** menționată la primul paragraf poate fi prelungită cu până la **trei** luni la solicitarea unei autorități competente a unui stat membru vizat, în cazul în care autoritatea competentă solicitantă furnizează o justificare scrisă în acest sens. Prolungirea respectivă este condiționată de acceptul contribuabililor și al celorlalte autorități competente.

Amendamentul 28**Propunere de directivă****Articolul 4 – alineatul 3***Textul propus de Comisie*

3. După ce au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impunerii în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză transmit acest acord contribuabililor sub forma unei decizii care este obligatorie pentru autorități și executorie de către contribuabili, cu condiția ca aceștia din urmă să renunțe la dreptul de a beneficia de orice căi de atac la nivel național. Această decizie trebuie pusă în aplicare indiferent de termenele prevăzute de legislația națională a statelor membre în cauză.

Amendamentul

3. După ce au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impunerii în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză transmit **în termen de cinci zile** acest acord contribuabililor sub forma unei decizii care este obligatorie pentru autorități și executorie de către contribuabili, cu condiția ca aceștia din urmă să renunțe la dreptul de a beneficia de orice căi de atac la nivel național. Această decizie trebuie pusă în aplicare **imediat**, indiferent de termenele prevăzute de legislația națională a statelor membre în cauză.

Amendamentul 29**Propunere de directivă****Articolul 4 – paragraful 4***Textul propus de Comisie*

4. În cazul în care nu au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impunerii în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză informează contribuabilii în legătură cu acest lucru, indicând motivele pentru care nu s-a ajuns la un acord.

Amendamentul

4. În cazul în care nu au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impunerii în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză informează contribuabilii în legătură cu acest lucru **în termen de două săptămâni**, indicând motivele pentru care nu s-a ajuns la un acord **și informând contribuabilii cu privire la opțiunile de care dispun pentru a introduce o cale de atac, oferind acestora datele de contact relevante pentru organele de apel.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 30
Propunere de directivă
Articolul 5 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Autoritățile competente din statele membre în cauză pot decide să respingă plângerea dacă aceasta este inadmisibilă, dacă nu are loc o dublă impunere sau dacă perioada de trei ani prevăzută la articolul 3 alineatul (1) nu este respectată.

Amendamentul

1. Autoritățile competente din statele membre în cauză pot decide să respingă plângerea dacă aceasta este inadmisibilă, dacă nu are loc o dublă impunere sau dacă perioada de trei ani prevăzută la articolul 3 alineatul (1) nu este respectată. **Autoritățile competente informează contribuabilul cu privire la motivele pentru care s-a respins plângerea.**

Amendamentul 31
Propunere de directivă
Articolul 5 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. În cazul în care autoritățile competente din statele membre în cauză nu au luat o decizie cu privire la plângerea unui contribuabil în termen de **șase** luni de la primirea acesteia, se **va considera** că plângerea a fost respinsă.

Amendamentul

2. În cazul în care autoritățile competente din statele membre în cauză nu au luat o decizie cu privire la plângerea unui contribuabil în termen de **trei** luni de la primirea acesteia, se **consideră** că plângerea a fost respinsă, **iar contribuabilul este informat cu privire la aceasta în termen de o lună după această perioadă de trei luni.**

Amendamentul 32
Propunere de directivă
Articolul 5 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

3. În cazul respingerii plângerii, contribuabilul are dreptul de a contesta decizia autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele naționale.

Amendamentul

3. În cazul respingerii plângerii, contribuabilul are dreptul de a contesta decizia autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele naționale. **Contribuabilul are dreptul de a folosi o cale de atac în fața oricărei autorități competente. Autoritatea competentă în fața căreia se exercită o cale de atac informează cealaltă autoritate competentă cu privire la existența contestației, iar cele două autorități competente acționează de o manieră coordonată atunci când tratează contestația. În cazul IMM-urilor, dacă calea de atac este soluționată pozitiv, sarcina financiară este suportată de autoritatea competentă care a respins reclamația inițial.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 33**Propunere de directivă****Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 1***Textul propus de Comisie*

Comisia consultativă adoptă o decizie cu privire la admisibilitatea și acceptarea plângerii în termen de **șase** luni de la data notificării ultimei decizii de respingere a plângerii în temeiul articolului 5 alineatul (1) de către autoritățile competente ale statelor membre în cauză. Dacă nu se notifică nicio decizie în termenul de **șase** luni, plângerea este considerată respinsă.

Amendamentul

Comisia consultativă adoptă o decizie cu privire la admisibilitatea și acceptarea plângerii în termen de **trei** luni de la data notificării ultimei decizii de respingere a plângerii în temeiul articolului 5 alineatul (1) de către autoritățile competente ale statelor membre în cauză. Dacă nu se notifică nicio decizie în termenul de **trei** luni, plângerea este considerată respinsă.

Amendamentul 34**Propunere de directivă****Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

În cazul în care comisia consultativă confirmă existența dublei impuneri și admisibilitatea plângerii, este inițiată procedura de acord amiabil prevăzută la articolul 4, la solicitarea uneia dintre autoritățile competente. Autoritatea competentă respectivă notifică această solicitare comisiei consultative, celorlalte autorități competente în cauză și contribuabililor. Perioada de **doi ani** prevăzută la articolul 4 alineatul (1) începe de la data luării deciziei de către comisia consultativă cu privire la acceptarea și admisibilitatea plângerii.

Amendamentul

În cazul în care comisia consultativă confirmă existența dublei impuneri și admisibilitatea plângerii, este inițiată procedura de acord amiabil prevăzută la articolul 4, la solicitarea uneia dintre autoritățile competente. Autoritatea competentă respectivă notifică această solicitare comisiei consultative, celorlalte autorități competente în cauză și contribuabililor. Perioada de **un an** prevăzută la articolul 4 alineatul (1) începe de la data luării deciziei de către comisia consultativă cu privire la acceptarea și admisibilitatea plângerii.

Amendamentul 35**Propunere de directivă****Articolul 6 – alineatul 3 – paragraful 1***Textul propus de Comisie*

Comisia consultativă este instituită de autoritățile competente din statele membre în cauză **atunci când acestea** nu reușesc să ajungă la un acord pentru a elimina dubla impunere în baza procedurii de acord amiabil în termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (1).

Amendamentul

Dacă autoritățile competente din statele membre în cauză nu reușesc să ajungă la un acord pentru a elimina dubla impunere în baza procedurii de acord amiabil în termenul prevăzut la articolul 4 **alineatul (1), comisia consultativă emite un aviz cu privire la eliminarea dublei impuneri în temeiul articolului 13** alineatul (1).

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 36**Propunere de directivă****Articolul 6 – alineatul 4 – paragraful 1***Textul propus de Comisie*

Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la **cincizeci de zile calendaristice** de la sfârșitul perioadei de **șase** luni prevăzute la articolul 3 alineatul (5), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (1).

Amendamentul

Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la **o lună** de la sfârșitul perioadei de **trei** luni prevăzute la articolul 3 alineatul (5), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (1).

Amendamentul 37**Propunere de directivă****Articolul 6 – alineatul 4 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la **cincizeci de zile calendaristice** de la sfârșitul perioadei prevăzute la articolul 4 alineatul (1), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (2).

Amendamentul

Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la **o lună** de la sfârșitul perioadei prevăzute la articolul 4 alineatul (1), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (2).

Amendamentul 38**Propunere de directivă****Articolul 7 – alineatul 1 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru nu a desemnat cel puțin o personalitate independentă și un supleant pentru această persoană, contribuabilul poate solicita instanței competente din statul membru respectiv desemnarea unei persoane independente și a unui supleant din lista menționată la articolul 8 alineatul (4).

Amendamentul

În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru nu a desemnat cel puțin o personalitate independentă și un supleant pentru această persoană, contribuabilul poate solicita instanței competente din statul membru respectiv desemnarea unei persoane independente și a unui supleant din lista menționată la articolul 8 alineatul (4) **în termen de trei luni**.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 39**Propunere de directivă****Articolul 7 – alineatul 1 – paragraful 3***Textul propus de Comisie*

Dacă autoritățile competente din toate statele membre în cauză nu au făcut acest lucru, contribuabilul poate solicita instanțelor competente din fiecare stat membru să desemneze cele două personalități independente, în conformitate cu al doilea și al treilea paragraf. Personalitățile independente desemnate astfel numesc președintele prin tragere la sorți din lista de persoane independente care se califică pentru rolul de președinte în conformitate cu articolul 8 alineatul (4).

Amendamentul

Dacă autoritățile competente din toate statele membre în cauză nu au făcut acest lucru, contribuabilul poate solicita instanțelor competente din fiecare stat membru să desemneze cele două personalități independente, în conformitate cu al doilea și al treilea paragraf **din articolul 8 alineatul (4). Comisia pune la dispoziție în mod clar detalii privind instanțele competente din fiecare stat membru, într-un punct de informare central de pe site-ul său web, în toate limbile oficiale ale Uniunii.** Personalitățile independente desemnate astfel numesc președintele prin tragere la sorți din lista de persoane independente care se califică pentru rolul de președinte în conformitate cu articolul 8 alineatul (4).

Amendamentul 40**Propunere de directivă****Articolul 7 – alineatul 2***Textul propus de Comisie*

2. Desemnarea persoanelor independente și a supleanților acestora în conformitate cu alineatul (1) este înaintată unei instanțe competente dintr-un stat membru numai la finalul perioadei de **cincizeci de zile menționată** la articolul 6 alineatul (4) și în termen de două săptămâni de la expirarea acestei perioade.

Amendamentul

2. Desemnarea persoanelor independente și a supleanților acestora în conformitate cu alineatul (1) este înaintată unei instanțe competente dintr-un stat membru numai la finalul perioadei de **o lună menționată** la articolul 6 alineatul (4) și în termen de două săptămâni de la expirarea acestei perioade.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 41
Propunere de directivă
Articolul 7 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

3. Instanța competentă adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (1) și o notifică solicitantului. Procedura aplicabilă de către instanța competentă care desemnează persoanele independente atunci când statele membre nu reușesc să facă acest lucru este aceeași cu cea aplicabilă în temeiul normelor naționale în materie de arbitraj civil și comercial în situațiile în care instanțele numesc arbitri pentru că părțile nu reușesc să ajungă la un acord în acest sens. De asemenea, instanța competentă informează autoritățile competente care nu au reușit inițial să instituie comisia consultativă. Acest stat membru are dreptul de a contesta hotărârea instanței, cu condiția ca legislația națională să permită o astfel de acțiune. În cazul respingerii, solicitantul are dreptul de a contesta hotărârea instanței în conformitate cu normele de procedură naționale.

Amendamentul

3. Instanța competentă adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (1) și o notifică solicitantului **în termen de o lună**. Procedura aplicabilă de către instanța competentă care desemnează persoanele independente atunci când statele membre nu reușesc să facă acest lucru este aceeași cu cea aplicabilă în temeiul normelor naționale în materie de arbitraj civil și comercial în situațiile în care instanțele numesc arbitri pentru că părțile nu reușesc să ajungă la un acord în acest sens. De asemenea, instanța competentă informează autoritățile competente care nu au reușit inițial să instituie comisia consultativă. Acest stat membru are dreptul de a contesta hotărârea instanței, cu condiția ca legislația națională să permită o astfel de acțiune. În cazul respingerii, solicitantul are dreptul de a contesta hotărârea instanței în conformitate cu normele de procedură naționale.

Amendamentul 42
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) una sau două personalități independente, care sunt numite de fiecare autoritate competentă din lista persoanelor menționată la alineatul (4).

Amendamentul

(c) una sau două personalități independente, care sunt numite de fiecare autoritate competentă din lista persoanelor menționată la alineatul (4), **cu excepția persoanelor propuse de propriile lor state membre**.

Amendamentul 43
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 1 – paragraful 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Statele membre pot decide să desemneze cu titlu permanent reprezentanții menționați la primul paragraf litera (b).

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 44
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 3 – litera b

Textul propus de Comisie

- (b) dacă persoana respectivă are sau a avut o participație importantă în cadrul unuia dintre contribuabili sau dacă este sau a fost angajat sau consultant al acestuia;

Amendamentul

- (b) dacă persoana respectivă **sau o rudă a persoanei respective** are sau a avut o participație importantă în cadrul unuia dintre contribuabili sau dacă este sau a fost angajat sau consultant al acestuia;

Amendamentul 45
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 4 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Personalitățile independente trebuie să fie cetățeni ai unui stat membru și rezidenți în Uniune. Ele trebuie să fie competente și **independente**.

Amendamentul

Personalitățile independente trebuie să fie cetățeni ai unui stat membru și rezidenți în Uniune, **de preferat oficialități și funcționari publici care lucrează în domeniul legislației fiscale sau membri ai unei instanțe administrative**. Ele trebuie să fie competente, **independente, imparțiale și de o înaltă integritate**.

Amendamentul 46
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 4 – paragraful 3

Textul propus de Comisie

Statele membre notifică Comisiei numele personalităților independente pe care le-au nominalizat. În notificare statele membre **pot preciza** care dintre cele cinci persoane nominalizate poate fi numită în funcția de președinte. De asemenea, acestea furnizează Comisiei informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența acestora, precum și cu privire la eventualele conflicte de interese. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări aduse listei persoanelor independente.

Amendamentul

Statele membre notifică Comisiei numele personalităților independente pe care le-au nominalizat. În notificare statele membre **precizează** care dintre cele cinci persoane nominalizate poate fi numită în funcția de președinte. De asemenea, acestea furnizează Comisiei informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența acestora, precum și cu privire la eventualele conflicte de interese. **Aceste informații se actualizează în cazul în care apar modificări ale CV-ului persoanelor independente**. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări aduse listei persoanelor independente.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 47**Propunere de directivă****Articolul 8 – alineatul 4 – paragraful 3 a (nou)***Textul propus de Comisie**Amendamentul*

Comisia verifică informațiile menționate la al treilea paragraf privind personalitățile independente nominalizate de statele membre. Aceste verificări se efectuează în termen de trei luni de la primirea informațiilor din partea statului membru. În cazul în care Comisia are îndoieli în ceea ce privește independența persoanelor nominalizate, ea poate cere statului membru să furnizeze informații suplimentare, iar, dacă îndoielile persistă, poate cere statului membru să elimine persoana respectivă de pe listă și să desemneze pe altcineva.

Amendamentul 48**Propunere de directivă****Articolul 8 – alineatul 4 – paragraful 3 b (nou)***Textul propus de Comisie**Amendamentul*

Lista personalităților independente este accesibilă publicului.

Amendamentul 49**Propunere de directivă****Articolul 9 – alineatul 1***Textul propus de Comisie**Amendamentul*

1. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni să înființeze o comisie de soluționare alternativă a litigiilor în locul comisiei consultative, care să emită un aviz cu privire la eliminarea dublei impunerii în conformitate cu articolul 13.

1. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni să înființeze o comisie de soluționare alternativă a litigiilor în locul comisiei consultative, care să emită un aviz cu privire la eliminarea dublei impunerii în conformitate cu articolul 13. **Cu toate acestea, utilizarea comisiei de soluționare alternativă a litigiilor își va menține caracterul excepțional, în măsura în care acest lucru este posibil.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 50
Propunere de directivă
Articolul 9 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Comisia de soluționare alternativă a litigiilor poate fi diferită de comisia consultativă în ceea ce privește componența și forma și poate aplica medierea, concilierea, expertiza, judecarea sau orice alt proces sau orice altă tehnică de soluționare a litigiilor.

Amendamentul

2. Comisia de soluționare alternativă a litigiilor poate fi diferită de comisia consultativă în ceea ce privește componența și forma și poate aplica medierea, concilierea, expertiza, judecarea sau orice alt proces sau orice altă tehnică **eficientă și recunoscută** de soluționare a litigiilor.

Amendamentul 51
Propunere de directivă
Articolul 9 – alineatul 4

Textul propus de Comisie

4. Articolele 11-15 se aplică în cazul comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția celor privind majoritatea prevăzute la articolul 13 alineatul (3). Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni asupra altor reguli privind majoritatea în cadrul regulilor de funcționare a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Amendamentul

4. Articolele 11-15 se aplică în cazul comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția celor privind majoritatea prevăzute la articolul 13 alineatul (3). Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni asupra altor reguli privind majoritatea în cadrul regulilor de funcționare a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, **cu condiția de a se garanta independența persoanelor desemnate pentru a soluționa litigiile, precum și lipsa oricărui conflict de interese.**

Amendamentul 52
Propunere de directivă
Articolul 10 – alineatul 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

Statele membre prevăd ca, în termenul de **cincizeci de zile calendaristice** prevăzut la articolul 6 alineatul (4), fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză să notifice contribuabililor următoarele:

Amendamentul

Statele membre prevăd ca, în termenul de **o lună** prevăzut la articolul 6 alineatul (4), fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză să notifice contribuabililor următoarele:

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 53**Propunere de directivă****Articolul 10 – alineatul 1 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

Data la care se face referire la litera (b) de la primul paragraf se stabilește cel târziu la **șase** luni după înființarea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Amendamentul

Data la care se face referire la litera (b) de la primul paragraf se stabilește cel târziu la **trei** luni după înființarea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Amendamentul 54**Propunere de directivă****Articolul 10 – alineatul 3***Textul propus de Comisie*

3. În absența notificării contribuabililor cu privire la regulile de funcționare sau dacă aceasta este incompletă, statele membre prevăd ca persoanele independente și președintele să completeze regulile de funcționare în conformitate cu anexa II și să le transmită contribuabilului în termen de două săptămâni de la data expirării **celor cincizeci de zile calendaristice** prevăzute la articolul 6 alineatul (4). În cazul în care persoanele independente și președintele nu se pun de acord asupra regulilor de funcționare sau nu le notifică contribuabililor, aceștia din urmă pot apela la instanța competentă din statul lor de rezidență sau stabilire, astfel încât să impună toate consecințele juridice și să determine punerea în aplicare a regulilor de funcționare.

Amendamentul

3. În absența notificării contribuabililor cu privire la regulile de funcționare sau dacă aceasta este incompletă, statele membre prevăd ca persoanele independente și președintele să completeze regulile de funcționare în conformitate cu anexa II și să le transmită contribuabilului în termen de două săptămâni de la data expirării **perioadei de o lună** prevăzute la articolul 6 alineatul (4). În cazul în care persoanele independente și președintele nu se pun de acord asupra regulilor de funcționare sau nu le notifică contribuabililor, aceștia din urmă pot apela la instanța competentă din statul lor de rezidență sau stabilire, astfel încât să impună toate consecințele juridice și să determine punerea în aplicare a regulilor de funcționare.

Amendamentul 55**Propunere de directivă****Articolul 12 – alineatul 1 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

1. În sensul procedurii menționate la articolul 6, contribuabilul (contribuabilii) în cauză **poate (pot) furniza** comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor informații, elemente justificative sau documente care ar putea fi relevante pentru luarea unei decizii. Contribuabilul (contribuabilii) și autoritățile competente ale statelor membre în cauză furnizează orice informații, elemente justificative sau documente la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre aflate într-o astfel de situație pot refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri:

Amendamentul

1. În sensul procedurii menționate la articolul 6, contribuabilul (contribuabilii) în cauză **furnizează** comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor informații, elemente justificative sau documente care ar putea fi relevante pentru luarea unei decizii. Contribuabilul (contribuabilii) și autoritățile competente ale statelor membre în cauză furnizează orice informații, elemente justificative sau documente la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre aflate într-o astfel de situație pot refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri:

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 56
Propunere de directivă
Articolul 13 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își dă avizul în termen de **șase** luni de la data la care a fost instituită de autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

Amendamentul

1. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își dă avizul în termen de **trei** luni de la data la care a fost instituită de autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

Amendamentul 57
Propunere de directivă
Articolul 13 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Când își formulează avizul, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor ține cont de normele naționale și de tratatele privind evitarea dublei impuneri aplicabile. În absența unui tratat sau acord privind dubla impunere între statele membre în cauză, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor se poate referi, când își formulează avizul, la practicile internaționale în domeniul fiscal, cum ar fi ultimul model de convenție fiscală al OCDE.

Amendamentul

2. Când își formulează avizul, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor ține cont de normele naționale și de tratatele privind evitarea dublei impuneri aplicabile. În absența unui tratat sau acord privind dubla impunere între statele membre în cauză, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor se poate referi, când își formulează avizul, la practicile internaționale în domeniul fiscal, cum ar fi ultimul model de convenție fiscală al OCDE **și cel mai recent model de convenție al ONU de evitare a dublei impuneri.**

Amendamentul 58
Propunere de directivă
Articolul 14 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Autoritățile competente își dau acordul în termen de **șase** luni de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la eliminarea dublei impuneri.

Amendamentul

1. Autoritățile competente își dau acordul în termen de **trei** luni de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la eliminarea dublei impuneri.

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 59

Propunere de directivă

Articolul 14 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

3. Statele membre prevăd ca decizia finală privind eliminarea dublei impunerii să fie transmisă contribuabililor de către fiecare autoritate competentă în termen de treizeci de zile calendaristice de la adoptarea acesteia. Dacă nu este notificat cu privire la **decizie** în termen de treizeci de zile calendaristice, contribuabilul poate introduce o cale de atac în statul membru de rezidență sau stabilire, în conformitate cu normele naționale.

Amendamentul

3. Statele membre prevăd ca decizia finală privind eliminarea dublei impunerii să fie transmisă contribuabililor de către fiecare autoritate competentă în termen de treizeci de zile calendaristice de la adoptarea acesteia. Dacă **un contribuabil** nu este notificat cu privire la **decizia respectivă** în termen de treizeci de zile calendaristice, contribuabilul **respectiv** poate introduce o cale de atac în statul membru de rezidență sau stabilire, în conformitate cu normele naționale.

Amendamentul 60

Propunere de directivă

Articolul 15 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Aplicarea procedurii de acord amiabil sau a procedurii de soluționare a litigiilor **nu** împiedică un stat membru să inițieze sau să continue procedurile judiciare sau procedurile privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.

Amendamentul

2. Aplicarea procedurii de acord amiabil sau a procedurii de soluționare a litigiilor împiedică un stat membru să inițieze sau să continue procedurile judiciare sau procedurile privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.

Amendamentul 61

Propunere de directivă

Articolul 15 – alineatul 3 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) perioada de **șase** luni menționată la articolul 3 alineatul (5);

Amendamentul

(a) perioada de **trei** luni menționată la articolul 3 alineatul (5);

Amendamentul 62

Propunere de directivă

Articolul 15 – alineatul 3 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) perioada de **doi ani** menționată la articolul 4 alineatul (1)

Amendamentul

(b) perioada de **un an** menționată la articolul 4 alineatul (1).

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 63
Propunere de directivă
Articolul 15 – alineatul 6

Textul propus de Comisie

6. Prin derogare de la articolul 6, statele membre în cauză pot refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor în cazuri de fraudă fiscală, de abateri săvârșite cu intenție sau de neglijență gravă.

Amendamentul

6. Prin derogare de la articolul 6, statele membre în cauză pot refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor în cazuri de fraudă fiscală, **confirmate printr-o hotărâre validă din punct de vedere juridic în cadrul unei proceduri penale sau administrative**, de abateri săvârșite cu intenție sau de neglijență gravă **cu privire la aceeași chestiune**.

Amendamentul 64
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Autoritățile competente publică decizia finală menționată la articolul 14, **sub rezerva consimțământului fiecărui contribuabil implicat**.

Amendamentul

2. Autoritățile competente publică decizia finală menționată la articolul 14 **integral**. **Cu toate acestea, în cazul în care oricare dintre contribuabili susține că anumite puncte specifice ale deciziei constituie informații comerciale, industriale sau profesionale sensibile, autoritățile competente iau în considerare aceste argumente și publică cât mai multe informații din decizie, eliminând părțile sensibile. Protejând în același timp drepturile constituționale ale contribuabililor, în special cu privire la informații a căror publicare ar dezvălui concurențelor lor în mod clar și evident informații industriale și comerciale sensibile, autoritățile competente fac eforturi pentru a garanta cea mai mare transparență posibilă prin publicarea deciziei finale.**

Amendamentul 65
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

În cazul în care un contribuabil implicat nu este de acord cu publicarea deciziei finale în toate elementele sale, autoritățile competente publică un rezumat al deciziei finale cu descrierea cazului și a obiectului său, incluzând data, perioadele fiscale vizate, temeiul juridic, sectorul și o scurtă descriere a rezultatului final.

Amendamentul

eliminat

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 67
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 4

Textul propus de Comisie

4. Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, formulare standard de comunicare a informațiilor menționate la **alineatele (2) și (3)**. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2).

Amendamentul

4. Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, formulare standard de comunicare a informațiilor menționate la **alineatul (2)**. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2).

Amendamentul 68
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

5. Autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3).

Amendamentul

5. Autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3). **Comisia pune la dispoziție aceste informații într-un format de date folosit în mod curent, pe o pagină de internet gestionată la nivel central.**

Amendamentul 69
Propunere de directivă
Articolul 17 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Comisia publică online și actualizează lista personalităților independente menționată la articolul 8 alineatul (4), indicând care dintre aceste persoane poate fi numită în funcția de președinte. Lista conține **doar numele** persoanelor respective.

Amendamentul

1. Comisia publică online, **într-un format de date deschis**, și actualizează lista personalităților independente menționată la articolul 8 alineatul (4), indicând care dintre aceste persoane poate fi numită în funcția de președinte. Lista conține **numele, afilierea și CV-urile** persoanelor respective, **precum și informații cu privire la calificările și experiențele lor practice, împreună cu declarațiile privind eventualele conflicte de interese.**

Joi, 6 iulie 2017

Amendamentul 70
Propunere de directivă
Articolul 21 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 21a**Reexaminare**

Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], pe baza unei consultări publice și în urma discuțiilor cu autoritățile competente, Comisia revizuieste modalitatea de aplicare și domeniul de aplicare ale prezentei directive. Comisia analizează, de asemenea, dacă o comisie consultativă cu caracter permanent („comisia consultativă permanentă”) ar crește și mai mult eficacitatea și eficiența procedurilor de soluționare a litigiilor.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă de modificare.

Amendamentul 71
Propunere de directivă
Anexa I – secțiunea 5 – rândul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Gewerbesteuer

Amendamentul 72
Propunere de directivă
Anexa I – secțiunea 12 – rândul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Imposta regionale sulle attività produttive

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO